Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

digiREADS

ARTHUR AVALON

The Serpent Power

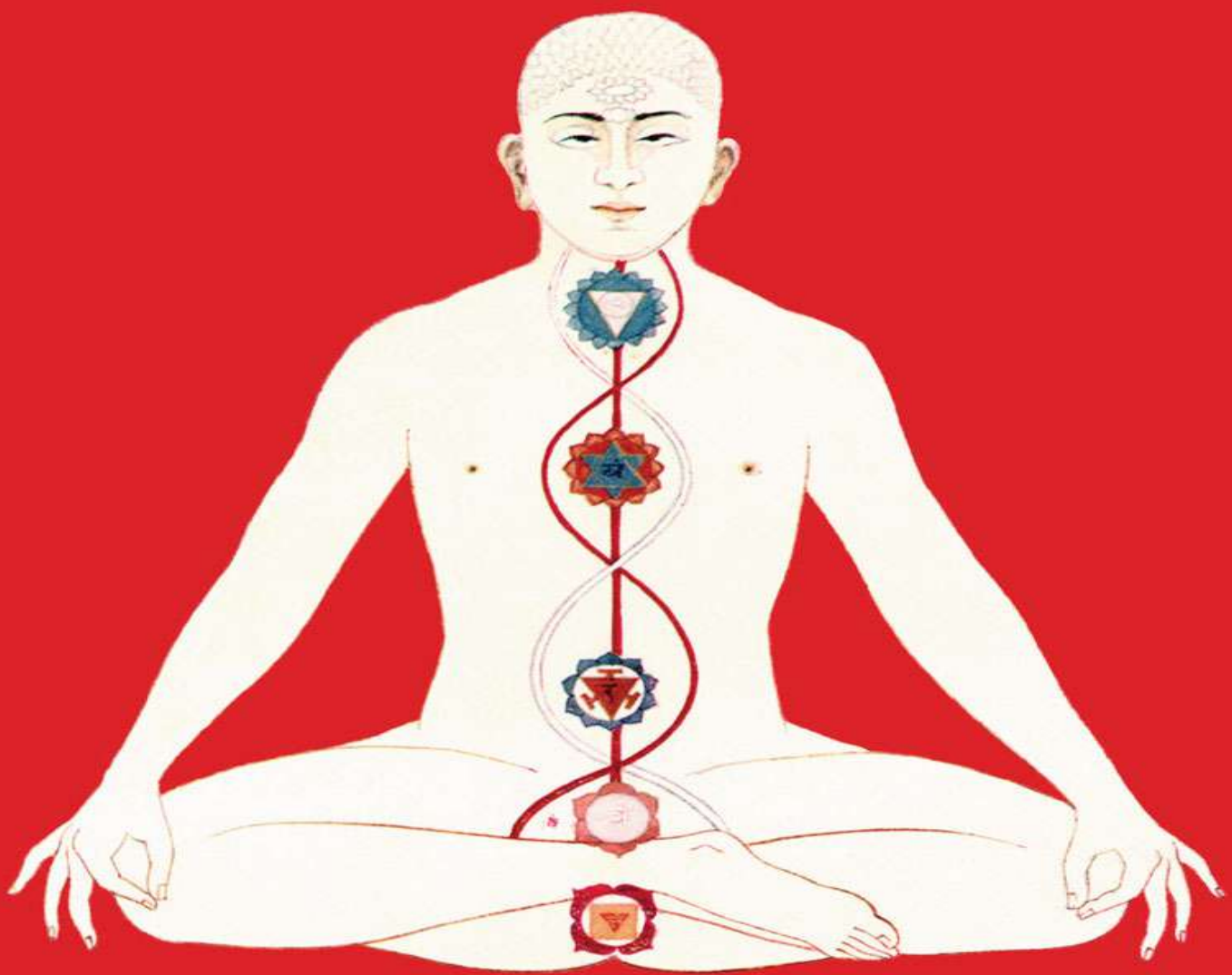

digiREADS

ARTHUR AVALON

The Serpent Power

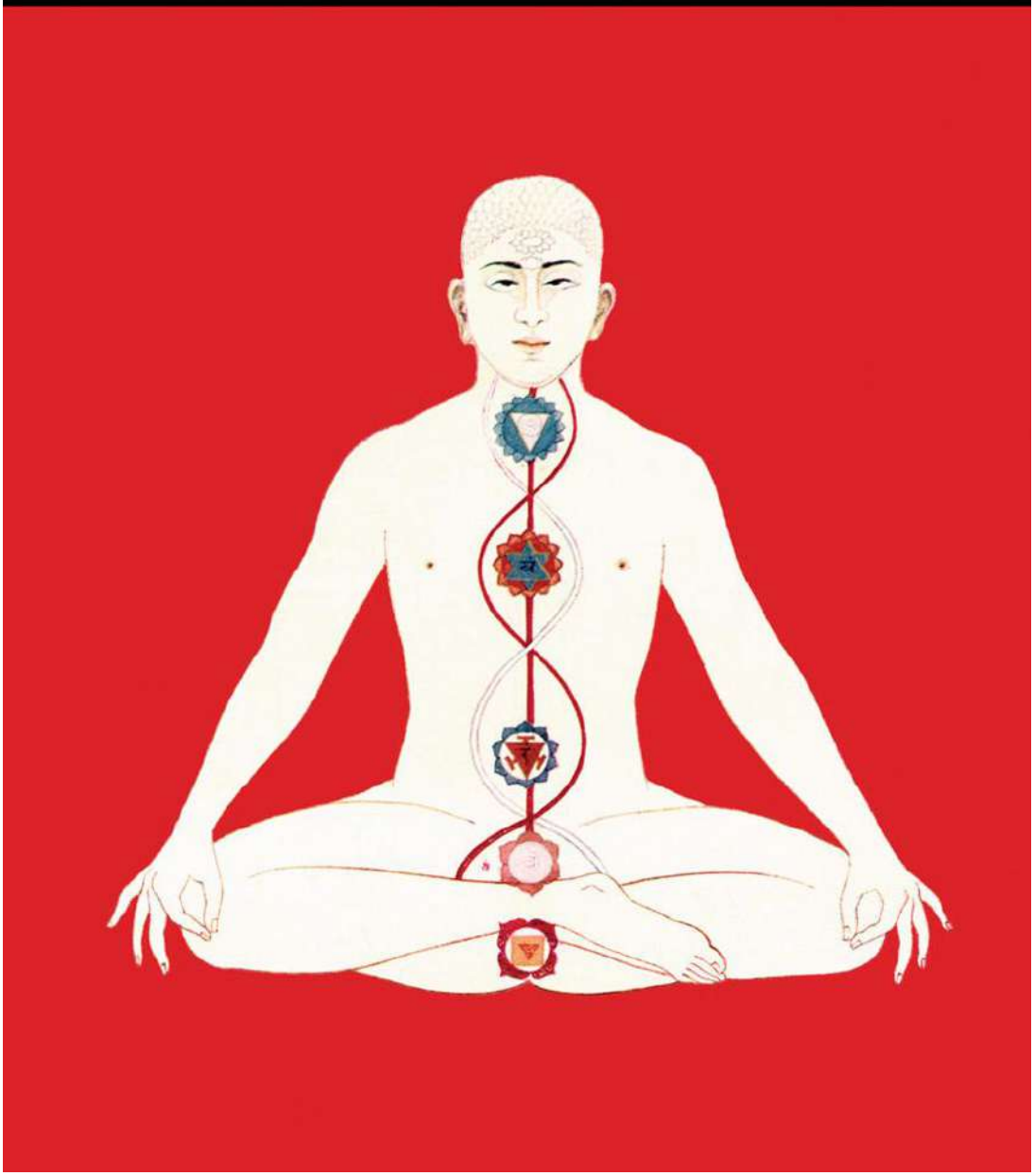

digiREADS

ARTHUR AVALON

The Serpent Power

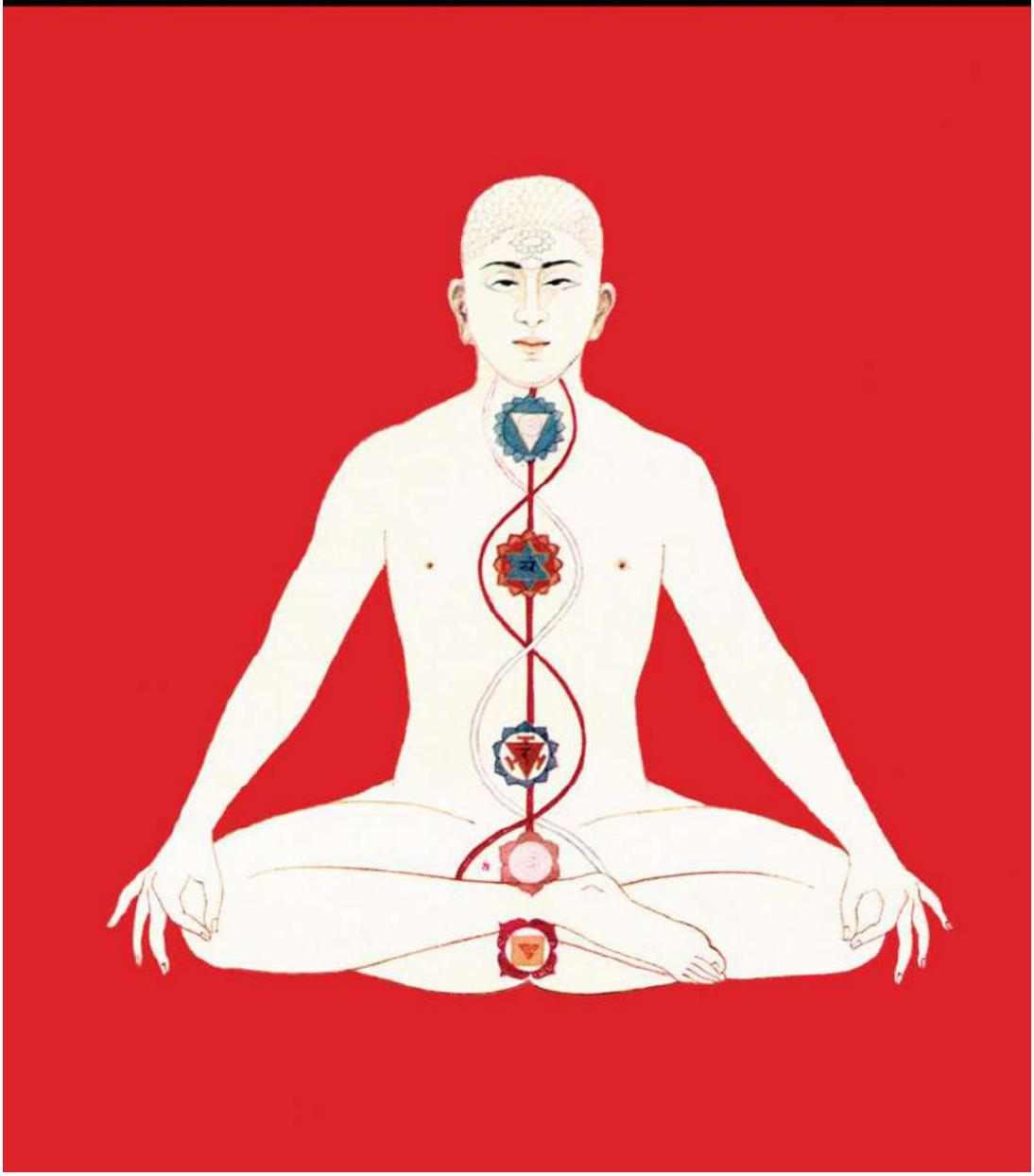

YILAN GÜCÜ

OLMAK

SHAT-ÇAKRA-NİRŪPANA VE

PĀDUKĀ-PANCHAKA

TANTRİK YOGA ÜZERİNE İKİ ÇALIŞMA,
SANSKRİT, GİRİŞ VE YORUMLA

kaydeden ARTHUR AVALON

Yılan Gücü

Arthur Avalon (Sör John George Woodroffe)

ISBN 13'ü yazdır: 978-1-4209-7109-5

e-Kitap ISBN 13: 978-1-4209-7110-1

Bu basımın telif hakkı © 2020. Digireads.com Publishing.

Her hakkı saklıdır. Bu yayının hiçbir kısmı, kısa alıntılar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmadan, fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere hiçbir biçimde veya hiçbir yöntemle çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. eleştirel incelemelerde ve telif hakkı yasalarının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlarda.

Kapak Resmi: Orijinal baskıdan bir illüstrasyonun detayı, Luzac & Co, Londra, c. 1919.

Lütfen www.digireads.com adresini ziyaret edin

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Altı Merkez ve Yılan Gücü

I.Giriş

II. Bilinç ve Onun Gücü (Shiva-Shakti)

III. Bedenlenmiş Bilinç (Jīvātmā)

IV. Harf Çelengi (Varnamālā)

V. Merkezler veya Nilüferler (Çakra, Padma)

VI. Pratik (Yoga: Laya-Krama)

VII. Bu Yoganın Teorik Temelleri

Altı Merkezin Açıklaması

Ön Ayet.

Ayet 1.

Ayet 2.

3. ayet.

4. ayet.

Ayet 5.

6. ayet.

7. ayet.

8. ayet.

9. ayet.

10 ve 11. ayetler.

12. ayet.

13. ayet.

14. ayet.

15. ayet.

16. ayet.

17. ayet.

18. ayet.

19. ayet.

Ayet 20.

21. ayet.

22. ayet.

23. ayet.

24. ayet.

Ayet 25.

26. ayet.

27. ayet.

28 ve 29. ayetler.

30. ayet.

31. ayet.

Ayet 31a.

32. ayet.

33. ayet.

34. ayet.

35. ayet.

36. ayet.

37. ayet.

38. ayet.

39. ayet.

40. ayet.

41. ayet.

42. ayet.

43. ayet.

44. ayet.

45. ayet.

46. ayet.

47. ayet.

48. ayet.

49. ayet.

41'den 49'a kadar olan ayetlerin özeti.

Ayet 50.

51. ayet.

52. ayet.

53. ayet.

54. ayet.

Ayet 55.

Beş Katlı Tabure (Pādukā-Panchaka)

Giriş Ayet.

Ayet 1.

Ayet 2.

3. ayet.

4. ayet.

Ayet 5.

6. ayet.

7. ayet.

Tabaklar

Önsöz

Bazı çevrelerde bu kadar çok tartışılan ama hakkında çok az şey bilinen "Kundali-Yoga"nın ilkelerini ilk kez "Şakti ve Şākta" çalışmamda özetledim.

Bu çalışma, Tantra Shāstra'da önemli bir yere sahip olan Yılan Gücünün (Kundalī Shakti) ve onun aracılığıyla gerçekleştirilen Yoga'nın daha ayrıntılı bir tanımı ve açıklamasıdır. Tantrik Metinler dizimin ikinci cildinde birkaç yıl önce yayınlanan, ancak şimdiye kadar çevrilmemiş iki Sanskritçe eserin çevirisinden oluşuyor. “Shatchakranirūpana” (“Altı Bedensel Merkezin Tanımı ve Araştırılması”) başlıklı ilkinin yazarı, hayatı hakkında daha sonra kısa bir not verilecek olan ünlü Tantrik Pūrnānanda Svāmī'dir. Bu, onun Tantrik Ritüeli üzerine “Shrītattvachintāmani” başlıklı kapsamlı ve yayınlanmamış çalışmasının altıncı bölümünü oluşturur. Bu, Shangkara ve Vishvanātha'nın II. Ciltte alıntılanan yorumlarına konu olmuştur. Tantrik Metinleri'nden alınmıştır ve bu çevirinin yapımında kullanılmıştır.

"Pādukā-Panchaka" ("Guru'nun Beş Katlı Taburesi") adı verilen ikinci metin, daha büyük eserde anlatılan Lotuslardan biriyle ilgilidir. Her iki eserin tercümesine kendime ait bazı açıklayıcı notlar ekledim. Çevrilen eserler son derece muğlak bir karaktere sahip olduğundan ve kendi başlarına İngiliz okuyucu için anlaşılmaz olduğundan, çevirinin önüne, (hem bu tür bir eserin hem de bilgimin sınırları dahilinde) vermeye çalıştığım genel bir Giriş bölümü koydum.) Yoga'nın bu formunun tanımı ve açıklaması. Ayrıca bu Sanskritçe Metinlerin ilkinde verilen açıklamalara göre çizilmiş ve boyanmış Merkezlerin bazı plakalarını da dahil ettim.

Giriş bölümünde Yoga'nın ve onun bu özel biçiminin dayandığı ilkelerin genel ve özet bir açıklamasını yapmaktan daha fazlasını yapmak mümkün olmadı. Konuyu daha ayrıntılı olarak takip etmek isteyenler Tantra Shāstra üzerine yayınlanmış diğer kitaplarıma başvurabilir. İçinde

"Tantra Prensipleri"nde Shāstra'ya genel Girişler ve (mevcut konuyla bağlantılı olarak) Shakti ve Mantralar üzerine değerli bölümler bulunacaktır. Son çalışmam olan “Shakti ve Shākta”da (ikinci baskısı şu anda yeniden basımdır), Shākta Tantralarının öğretisini ve ritüellerini kısaca özetledim. İlk üç bölümü ilk kez ortaya çıktıkları "Vedānta Kesarī"den yeniden basılan "Mantra Shāstra Çalışmaları"mda Tattva, Nedensel Shaktis, Kalā gibi teknik terimlerin daha ayrıntılı açıklamalarını bulacaksınız. Bu kitapta değinilen Nāda, Bindu ve diğerleri. “Mutluluk Dalgası” da dahil olmak üzere Tantra üzerine yayınladığım diğer çalışmalarım reklamlar sayfasında bulunacaktır.

Bengal'in ünlü Tāntrika Sādhaka'sı ve "Shatchakranirūpana"nın yazarı Pūrnānanda'nın aşağıdaki anlatımı, en büyük oğlunun torunlarından derlenmiştir; bunlardan ikisi Varendra Araştırma Topluluğu Rajshahi'nin çalışmalarıyla bağlantılıdır. Direktör Sj. Akshaya Kumara Maitra ve Sekreter, Sj. Rādhā Govinda Baisāk, aşağıdaki ayrıntılar için minnettarım:

Pūrnānanda, ataları henüz kimliği belirlenemeyen Pakrashi köyüne ait olan Kashyapa Gotra'nın bir Rahri Brāhmana'sıydı. Yedinci atası Anantāchārya'nın Murshidabad bölgesindeki Baranagara'dan Mymensingh bölgesindeki Kaitali'ye göç ettiği söyleniyor. Ailesinde iki ünlü Tāntrika Sādhakas doğdu: Sarvānanda ve Pūrnānanda. Sarvānanda'nın torunları Mehar'da ikamet ederken, Pūrnānanda'nın torunları çoğunlukla Mymensingh bölgesinde ikamet ediyor. Pūrnānanda'nın dünyevi hayatı hakkında Jagadānanda adını taşıması ve MS 1448-1526 Shāka yılında Vishnupurānam'ın bir el yazmasını kopya etmesi dışında çok az şey biliniyor. Şu anda onun soyundan gelenlerden biri olan Kaitali'den Pandit Hari Kishore Bhattāchārya'nın elinde bulunan bu el yazması hala iyi bir koruma durumundadır. Varendra Araştırma Topluluğu'ndan Pandit Satis Chandra Siddhāntabhūshana tarafından incelenmek üzere getirildi. Kolofon, Jagadānanda Sharma'nın Purāna'yı 1448 Shāka yılında yazdığını belirtir.

Bu Jagadānanda, Dīkshā'sını (İnisiyasyon) Brahmānanda'dan aldığında Pūrnānanda adını aldı ve Kāmarūpa'ya (Assam) gitti; burada "Siddhi"sini veya ruhsal mükemmellik durumunu Aşrama'da elde ettiğine inanılıyor. Gauhati (Assam) kasabasından yaklaşık yedi mil uzakta bulunan Vashishthāshrama adıyla. Pūrnānanda asla eve dönmedi, ancak bir Paramahangsa'nın hayatını sürdürdü ve MS 1499-1577 Shāka yılında bestelenen Shritattvachintāmani, Shyāmārahasya, Shāktakrama, Tattvānandataranginī ve Yogasāra'nın bilindiği birkaç Tāntrika eserini derledi. Onun Kālī-kakārakūta ilahisine ilişkin yorumu iyi bilinmektedir. Ancak burada tercüme edilen Shatchakranirūpana bağımsız bir çalışma değil, Shrītattvachintāmani'nin altıncı Patala'sının bir parçasıdır. Bu Tāntrika Āchārya ve Vīrāchāra Sādhaka'nın soyundan biri tarafından verilen ailenin soy tablosuna göre, Pūrnānanda mevcut soyundan yaklaşık on nesil uzaktadır.

Bu eser yaklaşık beş yıldır elimizdeydi ancak hem konunun zorlukları hem de savaşın yarattığı zorluklar, yayınlanmasını geciktirdi. Elimde konuyla ilgili orijinal resim ve çizimlerden oluşan birkaç tabak daha eklemeyi umuyordum, ancak mevcut koşullar buna izin vermiyor ve bu nedenle daha fazla gecikme riskine girmek yerine kitabı bu haliyle yayınlamanın daha iyi olacağını düşündüm.

ARTHUR AVALON.

Ranchi,

20 Eylül 1918.

“Maddesi saf mutluluk nektarı olan, kızıl gibi kırmızı, dünyanın genç çiçeği olan Shiva ile birleşmiş Paradevatā'ya dua ediyoruz.

ebegümeci ve gün batımı gökyüzü; Sushumnā'nın ortasında iki rüzgarın çarpışması ve esmesinden kaynaklanan ses kütlesinin arasından yolunu yarıp on milyon şimşeğin parlaklığıyla parıldayan o parlak Enerjiye yükselen kişi. Şiva'ya hızla gidip gelen Kundalini bize Yoga'nın meyvesini versin! Onun uyandırılması, Kaulas'ın Bolluk İneğidir ve Ona tapınanlar için arzu edilen her şeyin Kalpa Sarmaşığıdır."—Shāradā Tilaka, xxv. 70.

Altı Merkez ve Yılan Gücü

I.GİRİŞ

Mevcut çalışmalar, Shatchakranirūpana ("Altı Merkezin veya Çakraların Tanımı") ve Pādukā Panchaka ("Beş Katlı Tabure"), Kundalī Yoga veya bazı eserlerin adlandırdığı gibi Bhūtashuddhi adı verilen özel bir Tantrik Yoga formuyla ilgilidir. Bu isimler, Yoga'nın uyandırılmasıyla elde edilen insan bedenindeki Kundalini Şakti'ye veya Statik Güç'e ve bu olay üzerine meydana gelen beden unsurlarının arınmasına (Bhūtashuddhi) atıfta bulunur. Bu Yoga, teknik olarak Shatchakrabheda olarak bilinen bir işlemle veya vücudun altı Merkezinin veya Bölgesinin (Çakra) veya Lotuslarının (Padma) (çalışmanın tanımladığı) Kundalini Shakti aracılığıyla delinmesiyle gerçekleştirilir. Burada Yılan Gücü adını verdiğim İngilizce bir isim.{1} Kundala, sarmal anlamına gelir. Bu Güç, Tanrıça (Devī) Kundalini'dir veya kıvrılmış olandır; Çünkü Onun formu, tarif edilen yollarla Kendi adını taşıyan Yoga'da uyandırılıncaya kadar, vücudun en alt merkezinde, omurganın tabanında, kıvrılmış ve uyuyan bir yılan şeklindedir. Kundalini bedenlerdeki Şabdabrahman'dır, yani İlahi Kozmik Enerjidir (v. post). Saptabhūmi veya yedi bölge (Loka),{2} yaygın olarak anlaşıldığı şekliyle, yedi merkezle ilgili iç Tantrik öğretisinin ekzoterik bir sunumudur.{3}

Yoga'ya iki nedenden dolayı Tāntrik adı verilir. Merkezlere veya Çakralara atıfta bulunan Yoga Upanişadlarında ve bazı Purānalarda bundan bahsedilecektir. Hathayoga üzerine yazılan eserler de bu konuyu ele alıyor. Hatta Hint sistemi dışındaki sistemlerde de benzer kavramlara rastlıyoruz; muhtemelen bazı durumlarda bu kavramlar ödünç alınmıştır. Böylece, Prens Mahomed Dara Şikoh'un Risala-i Haknume'sinde,{4} üç merkezin “Beynin Anası” veya “Küresel kalp” (Dil-i-müddever) ile ilgili bir tanımı verilmektedir; “Sedir kalbi” (Dil-i-sanowbari); ve Dil-i-nilofari veya "Zambak kalbi."{5} Diğer referanslar Muhammed Sufilerinin eserlerinde bulunabilir. Dolayısıyla bazı Sufi cemaatlerinin (Nakşibendi gibi) Kundalini yöntemini gerçekleştirme aracı olarak{6} Hintli Yogilerden{7} ödünç aldıkları söyleniyor.{8} Bana yazışmaların

Hint (Asya) Shāstra'sı ile Zunilerin Popul Vuh adı verilen Amerika-Kızılderili Māyā kutsal kitabı arasında keşfedilebilir.{9} Bilgi kaynağım bana onların "hava tüpünün" Sushumnā olduğunu söyledi; onların “iki katlı hava tüpü” Nādīs Idā ve Pinggala. "Hurakan" veya şimşek Kundalini'dir ve merkezler hayvan sembolleriyle tasvir edilmiştir. Benzer fikirlerin diğer toplulukların gizli öğretilerinde de dile getirildiği bana bildirildi. Eğer gerçeklere dayanan bir temele sahipse, doktrin ve uygulamanın yaygın olması beklenebilir. Ancak Yoga'nın bu biçimi özellikle Tantralar veya Agamalarla ilişkilidir, çünkü bu Kutsal Yazılar büyük ölçüde bunlarla ilgilidir. Aslında, yazıldığı şekliyle pratik tüm ayrıntılarıyla bu tür düzenli açıklamalar, yalnızca Hindu ibadetinin değil, aynı zamanda okültizminin kılavuzları olan Hathayoga eserlerinde ve Tantralarda bulunacaktır. Daha sonra, alt statik merkezde eylem yoluyla yapılan Yoga, üstadlarının kitaplardaki genel talimatların pratik olarak uygulanabileceği pratik bilginin koruyucuları olduğu Tantrik sisteminin karakteristik özelliği gibi görünüyor. Sistem, bilincin baş merkezini seçmesi bakımından da Tāntrik karakterlidir. Antik çağlarda çeşitli insanlar, kan, kalp ve nefes gibi vücudun çeşitli bölgelerine "ruh"un veya yaşamın merkezini tahsis etmişlerdir. Genellikle beyin bu kadar dikkate alınmıyordu. Vaidik sistemi, kalbi Bilincin ana merkezi olarak varsayar; bu kavramı hâlâ "kalbe almak" ve "ezbere öğrenmek" gibi ifadelerle koruduğumuz bir kalıntıdır. Pitta'nın beş fonksiyonundan biri olan ve kalpte yer alan Sādhaka,{11} ritmik kalp kasılmalarını sürdürerek bilişsel işlevlerin yerine getirilmesine dolaylı olarak yardımcı olur ve bunun belki de Hintli fizyologların kalbi bilişin merkezi olarak görmesine neden olan, kalbin yapısına ilişkin bu görüş. Ancak Tantralara göre, bilincin ana merkezleri beyin-omurilik sisteminin Çakralarında ve tanımladıkları üst beyinde (Sahasrāra) bulunur, ancak kalp aynı zamanda Jīvātmā'nın yeri olarak da kabul edilir. Prāna görünümünde bedenlenmiş ruh veya bedenlenmiş ruh.{13} Bahsedilen nedenlerden dolayı burada tercüme edilen Shatchakranirūpana'nın ilk ayeti "Tantralara göre" (Tantrānusārena) elde edilmesi gereken Yoga'dan söz eder; Kālīcharana'nın Yorumcusunun dediği gibi, "Tantraların otoritesini takip ederek."

Bu Yoga geniş çapta onaylanmıştır. Aşağıdaki inceleme kapsamlı olma iddiasında değildir, çünkü Kundali ve Layayoga ile ilgili literatür çok büyüktür, ancak dikkatimi çeken ve hakkında not aldığım bazı Upanişadlar ve Puranalar'a yalnızca kısa bir referans içermektedir. Bu çalışmayla uğraşırken.{14} Bununla birlikte, Çakralar veya onun bölümleriyle ilgili bu doktrinin, bazı durumlarda referanslar o kadar kısa olmasına rağmen, Tantralardan başka Şastralarda da bulunabileceğini açıkça ortaya koyacaktır. Konuyu burada tercüme edilen eserle aynı Yoga anlamında mı yoksa ibadet biçimleri (Upāsanā) olarak mı ele aldıklarını söylemek her zaman mümkün değildir. Bu bağlamda Bhūtashuddhi'nin Deva'ya ibadet için gerekli bir ön hazırlık olarak kabul edilen bir ayin olduğuna dikkat edilmelidir. 15 Eğer Bhūtashuddhi'yi burada açıklanan Yoga uygulamasını kastetecek şekilde anlarsak, o zaman bu Yogadaki Yogi uzmanı dışında hiç kimsenin ibadet etmeye yetkili olmayacağı açıktır. Çünkü Kundalini'yi gerçekten Sahasrāra'ya götürebilecek olan yalnızca başarılı (Siddha) Yogī'dir. Bu nedenle sıradan günlük Bhūtashuddhi'de süreç tamamen zihinsel veya hayali bir süreçtir ve bu nedenle Yoga'nın değil Upāsanā'nın bir parçasını oluşturur. Dahası, bir ibadet biçimi olarak Sādhaka, Ishtadevatā'sına vücudunun çeşitli yerlerinde tapabilir ve tapıyor. Bu yine Upāsanā'nın bir parçasıdır. Ancak daha sonra bahsedilecek olan Shāstra'lardan bazıları açıkça Yoga sürecine atıfta bulunur ve diğerleri de öyle görünüyor.

En eski Upanişadlar olarak adlandırılanlarda, Batılı oryantalistler tarafından daha sonraki tarihlere ait olduğu söylenen, daha açık bir şekilde anlatılan bazı konulardan bahsedilmektedir. Böylece bilincin dört durumuna, uyanıklığa vb. atıfta bulunuruz; dört kılıf; ve bir “ruh” merkezi olarak kalp boşluğuna.

Daha önce de belirtildiği gibi, Hint okullarında kalbin uyanık bilincin merkezi olduğu düşünülüyordu. Kalp uyanıkken genişler, uykuda ise kasılır. Rüya görme uykusu (Svapna) sırasında temsili yeti uyanık olmasına rağmen dış duyular buraya çekilir; rüyasız uykuya (Sushupti) kadar o da geri çekilir. Ayrıca 72.000 Nādī'ye de atıfta bulunulmaktadır; Prāna'nın Brahmarandhra yoluyla girişi ve çıkışı (Monro foramenleri ve orta komissürün üstünde); ve bu Nādīlerden biri aracılığıyla “nefes almak”. Bunlar bir dereceye kadar

muhtemelen doktrinin açıkça belirtilmeyen diğer unsurlarının kabulünü içerir. Böylece, Brahmarandhra'ya ve "tek sinir"e yapılan atıf, Prāna'nın Brahmarandhra'ya geçtiği tek yer olan Sushumnā'sıyla birlikte beyin-omurilik eksenini ima eder; bu nedenle görünüşe göre Sushumnā'nın kendisi Shivasanghitā'da Brahmarandhra olarak anılıyor. Kurtuluş nihayet, kadim Aitareya Āranyaka'nın dediği gibi,{17} "Brahman olan" "bilgi"den etkilenir. "O, Vāmadeva, bilen benliğiyle dünyayı terk ederek ve cennet dünyasındaki tüm zevklere erişerek ölümsüz oldu."

Hangsa Upanişad{18}, içerdiği bilginin yalnızca barışçıl zihne (Shānta), kendini kontrol eden (Dānta) ve Guru'ya (Gurubhakta) adanmış Brahmachārī'ye iletilmesi gerektiği ifadesiyle açılır. Diğer eserleri arasında Tantrik Özeti Shāradā Tilaka'dan alıntı yapan Yorumcu Nārāyana, kendisini "tek desteği Shruti olan biri"{19} (Nārāyanena shrutimātropajīvinā) olarak tanımlıyor. Upanişad (§ 4), altı Çakranın adlarıyla ve aynı zamanda Vāyu'yu Mūlādhāra'dan, yani Kundalīnī Yoga'dan yükseltme yöntemi olarak bahseder. Hangsa'nın (yani Jīva'nın), Ishtadevatā'ya tapınılan Anāhata'nın{20} (§ 7) altındaki sekiz yapraklı nilüfer çiçeği içinde olduğu belirtilmektedir. Belirli Vrittis'lerle ilişkilendirilen sekiz yaprak vardır. Doğu taç yaprağı erdemli eğilimle (Punye mati) ilişkilendirilir; Güneydoğu ile uyku (Nidrā) ve tembellik (Ālasya); Güney'de kötülük ya da zulüm (Krūra mati); Güneybatılı, günahkâr eğilimle (Pāpe manīshā); Batılı, çeşitli aşağı veya kötü niteliklerle (Krīdā); Kuzeybatı ile hareket veya eylemdeki niyet (Gamanādau buddhi); Kuzey ile bağlılık ve zevkli memnuniyet (Rati ve Prīti); ve Kuzeydoğu taç yaprağıyla, şeylere elle el konulması (Dravyagrahana). {21} Bu nilüferin merkezinde tarafsızlık (Vairāgya) vardır. İpliklerde uyanıklık durumu (Jāgrad-avasthā) bulunur; perikarpta uyku durumu (Svapna); sapta rüyasız uyku durumu (Sushupti). Nilüferin üstünde Turīya durumu olan “desteksiz yer” (Nirālamba pradesha) bulunur. Yorumcu Nārāyana, yaprakların Vritti'sinin, onları çeşitli nilüferlere tahsis eden Adhyātmaviveka'da verildiğini söylüyor. Hangsopanishad'dan alıntılanan pasajda, onlar veya bunlardan birkaçı, Ishtadevatā üzerine meditasyonun merkezinde toplanmış gibi görünüyor. İçinde §

9 Terleme, titreme ve benzeri gibi belirli fiziksel etkileri olan on tür sesten (Nāda) bahsedilir ve onuncu tür Nāda'nın uygulanmasıyla Brahmapada'ya ulaşılacağı söylenir.

Brahma Upanişad{22} 2. ayette göbek deliğinden (Nābhi), kalpten (Hridayam), boğazdan (Kantham) ve baştan (Mūrdhā) "Brahman'ın dört çeyreğinin parladığı" yerler (Sthāna) olarak bahseder. Yorumcu Nārāyana, Brahmopanishad'ın bu dördünden söz ederek, bunların Brahman'a (orada öngörülen yönteme göre) ulaşılabilecek merkezler olduğunu gösterdiğini söylüyor.23} Bu dört yerdeki nilüferlere gönderme yapılıyor. ve zihinden "onuncu kapı" olarak söz edilir; diğer dokuz açıklık gözler, kulaklar, burun delikleri vb.'dir.

Dhyānabindu Upanishad{24} Anāhata seslerinin Yogī tarafından duyulmasına atıfta bulunur (ayet 3). Upanişad, Pūraka meditasyonunun dört kollu ve kenevir çiçeği renginde (yani Vişnu) Büyük Güçlü Olan'ın (Mahāvīra) göbeğinde yapılması gerektiğini belirtir; Kumbhaka ile birlikte bir nilüferin üzerinde oturan kırmızı Brahmā'nın kalbinde meditasyon yapın; ve Rechaka ile alnındaki üç gözlü olanı (Rudra) düşünün. Bu nilüferlerin en alttakinin sekiz yaprağı vardır; ikincisinin başı aşağıya doğru; ve tüm Devatā'lardan (Sarvadevamaya) oluşan üçüncüsü, muz çiçeğine benzer (9-12 ayetler). 13. ayette meditasyon, her biri yüz yapraklı yüz nilüfer çiçeğine, ardından Güneş, Ay ve Ateş'e yöneliktir. Lotus'u uyandıran ve ondan Bīja'yı alarak Ay'a, Ateşe ve Güneş'e giden Ātmā'dır.

Amritanāda Upanishad{25} beş elemente ve bunların üstünde Arddhamātrā'ya, yani Ājnā'ya (30, 31. ayetler) atıfta bulunur. Buradaki elementler Çakralardaki elementlerdir, çünkü ayet 26 kalp girişinden hava girişi olarak bahseder (çünkü Vāyu Tattva buradadır). Bunun üzerinde kurtuluş kapısının (Mokshadvāra) olduğu söylenir. 25. ayette Prāna ve Manas'ın Yogi'nin gördüğü (Pashyati) yol boyunca ilerlediği belirtilmektedir, Yorumcu bunun Prāna'nın Mūlādhāra'ya girme (ve ondan ayrılma) yoluna atıfta bulunduğunu vb. belirtir. Ayrıca bazı Hatha süreçlerini de veriyor.

Kshurikā Upanişad{26} 72.000 Nādi'den, Idā, Pingalā ve Sushumnā'dan bahseder (14, 15. ayetler). Sushumnā hariç tüm bunlar “Dhyāna Yoga ile ayrılabilir” (ib.). 8. Ayet Sādhaka'ya "beyaz ve çok incelikli Nāda'ya (Quære Nādī) girmeye ve Prāna Vāyu'yu onun içinden geçirmeye" yönlendirir; ve Pūraka, Rechaka, Kumbhaka ve Hatha süreçlerine değinilmektedir. Yorumcu Nārāyana, 8. ayette, Kundalī'nin iç ateşle ısıtılması ve ardından Brahmanādī'nin içine yerleştirilmesi gerektiğini, bu amaçla Jālandhara Bandha'nın kullanılması gerektiğini belirtir.

Nrisinghapūrvvatāpanīya Upanişad{27}, Bölüm. V., ayet 2, Sudarshana'nın (ki görünüşe göre burada Mūlādhāra'dır) sırasıyla altı, sekiz, on iki, on altı ve otuz iki yapraklı nilüferlere dönüşmesinden söz eder. Bu, ikinci çalışma hariç, bu çalışmada verilen yaprak sayısına karşılık gelir. Çünkü bunu Svādhishthāna olarak kabul edersek, ikinci lotusun on yapraktan biri olması gerekir. Görünüşe göre bu farklılık, Mantra'da bu lotusa atanan harf sayısının bu olmasından kaynaklanmaktadır. Çünkü altı yapraklı nilüferde altı harfli Sudarshana Mantrası vardır; sekiz yapraklı nilüferde Nārāyana'nın sekiz harfli Mantrası; ve on iki yapraklı nilüferde Vāsudeva'nın on iki harfli Mantrası. Normalde olduğu gibi, on altı yapraklı nilüferde Bindu veya Anusvāra ile seslendirilen on altı Kalā (burada sesli harfler) bulunur. Otuz iki yapraklı nilüfer (Ājnā) gerçekte iki yapraklıdır çünkü burada Nrisingha ve O'nun Shakti'sine ait iki Mantra (her biri on altı harften oluşan) vardır.

Maitrî Upanişad'ın altıncı bölümü{28} Nādīlerden bahseder; ve özellikle Sushumnā'ya ilişkin; Mandala'nın Güneşi, Ay'ı ve Ateşi delmesi (bunların her biri diğerinin içindedir, Sattva Ateşte ve Sattva Achyuta'dadır); ve Unmanī'nin diğer adı olan Amanā'dan.

Hem Yogatattva Upanişad{29} hem de Yogashikhā Upanişad{30} Hathayoga'ya atıfta bulunur ve ikincisi "iç kapının kapanmasından", Sushumnā kapısının açılmasından (yani Kundalī'nin Brahmadvāra'ya girmesiyle) bahseder ve Güneş'in delici sesi. Rāmatāpanī Upanişad{31} Āsana, Dvārapūjā, Pīthapūjā gibi çeşitli Yoga ve Tantrik süreçlere atıfta bulunur ve Bhūtashuddhi'den açıkça bahseder:

Yukarıda açıklandığı gibi, Kundalini'nin yardımıyla Çakralardaki elementlerin hayali veya gerçek bir süreçle saflaştırılmasıdır.

Notlarda bu Yoga hakkında Atharvaveda'nın Shandilya Upanişad'ından, Krishna Yajurveda'nın Varāha ve Yogakundalī Upanişad'larından, Shukla Yajurveda'nın Mandalabrāhmana Upanişad'ından ve Rigveda'nın Nādabindu Upanişad'ından çok sayıda pasajdan alıntı yapmıştım.{32}

Büyük Devībhāgavata Purāna (VII.35, XI.8) tam bir açıklamayla altı Çakra veya Lotus'tan bahseder; Kundalī'nin (Paradevatā olarak anılır) Mūlādhāra'da burada anlatıldığı şekilde uyandırılması, Jīva'yı Hangsa Mantra ile birleştirmesi; Bhūtashuddhi; kaba Tattva'ların ince Tattva'lara çözülmesi, Prakriti'de Mahat, Atmā'da Māyā ile sona ermesi. Dharāmandala'dan bahsediliyor ve o ve diğer Mandalalar burada belirtildiği şekilde anlatılıyor. Prithivī'nin Bīja'ları ve diğer Tattva'lar verilmiştir. Mahānirvāna ve diğer Tantralarda bulunanlara benzer terimlerle "günah adamının" (Pāpapurusha) yok edilmesine de gönderme yapılıyor. Bu bölümde, Prapanchasāra Tantra'da verilen bir başka Dhyāna'ya çok benzeyen dikkate değer bir Prānashakti Dhyāna'sı bulacaksınız.{33}

Lingga Purāna, Bölüm I., Bölüm. LXXV., Yorumcu tarafından adları verilen, farklı yaprakları olan Çakralardan bahseder. Şiva'nın Nirguna olduğu söylenir, ancak insanların yararı için O, Umā ile birlikte bedende ikamet eder ve Yogiler farklı nilüferlerde O'nun üzerine meditasyon yapar.

Bölüm XXIII. Tantrik ritüelleri, büyü ve Mantralarla dolu olan Agni Purāna'nın aynı zamanda Bhūtashuddhi ayinine de atıfta bulunur; burada göbek, kalp ve Ājnā merkezlerinde ilgili Bīja Mantralarla meditasyon yapıldıktan sonra Sādhaka'nın bedeni yenilenir. nektar akışı.

Son olarak, daha sonra alıntılayacağım bu Yoga'nın olumsuz bir eleştirmeni, büyük Shangkara'nın otoritesine başvuruyor; gerçi, eğer gelenek doğruysa, bu ona karşıdır. Matematiğinin Shrīchakra olarak adlandırılan büyük Tantrik Yantra'nın bulunabileceği Shangkara, vv. ile ilgili Yorumunda şöyle diyor: Bölüm 9 ve 10. VIII. Bhagavadgīta'dan: “Önce kalp nilüferi (Anāhata) getirilir

kontrol altında. Daha sonra, Bhūmi'yi (Mūlādhāra, vb.) fethederek ve yukarıya doğru ilerleyen Nādī'yi (Sushumnā) takip ederek, Prāna'yı iki kaşının arasına yerleştirdikten sonra (bkz. ayet 38, Shatchakranirūpana), Yogi parlak ışık veren Purusha'ya ulaşır. Bunun üzerine Ānandagiri'nin Tīkā'sı şöyle der: “Idā ve Pinggala arasındaki Sushumnā Nādī tarafından. Aynı yoldan boğaza, yani kaşların arasındaki boşluğa da ulaşılır. Dünyayı fethetmekle (Bhūmi), beş Bhūta'nın kontrol edildiği süreç kastedilmektedir." Shrīdhara Svāmī şöyle diyor: "Yoga'nın (Yogabala) gücüyle Prāna, Sushumnā boyunca yönlendirilmelidir." Ve Madhusūdana Sarasvatī şöyle diyor: “Yukarı doğru ilerleyen Nādī Sushumnā'dır ve Bhūmi'nin fethi ve geri kalanı Guru tarafından gösterilen yolu takip ederek yapılır; kaşların arasındaki boşluk ise Ājnā çakrayı kastediyor. Prāna'yı oraya yerleştirerek Brahmarandhra'nın yanından geçer ve Jīva, Purusha ile bir olur." Evrensel olarak Shangkara'ya atfedilen Ānandalahari ("Mutluluk Dalgası") adlı ünlü ilahi bu Yoga'yı (Shatchakrabheda) ele alır; ve Vidyāranya'nın Shangkaravijaya'sının on üçüncü bölümünde altı nilüferden ve aynı zamanda her Çakrada Devatā'ya tapınılarak elde edilecek meyvelerden bahsediliyor.{34}

Pandit R. Ananta Shāstrī şöyle diyor:{35}

“Birçok büyük adam Kundalini'yi Sahasrāra'ya başarıyla uyguladı ve onun Sat ve Chit ile birliğini sağladı. Bunlardan en önemlisi, ünlü 'Subhagodaya'nın (52 sloka) yazarı Gaudapādāchārya'nın öğrencilerinden birinin mütevazı öğrencisi olan büyük ve çok ünlü Shangkarāchārya'dır. Bu çalışmada yer alan ilkelere iyice aşina olan Shri Shangkarāchārya, Gurusunun kişisel deneyimine dayanan özel talimatlar aldı. Yukarıdaki avantajlara kendi kişisel deneyimini de ekleyerek Mantra-shāstra üzerine 100 slokadan oluşan ünlü eserini yazdı; bunlardan ilk kırk biri 'Ānanda-Laharī'yi, geri kalanı ise 'Saundarya-Laharī'yi oluşturur; ikincisi Devī'yi tepeden tırnağa güzel bir varlık olarak kısaltır.

“'Ānanda-Laharī'nin Samayāchāra'nın özünü içerdiği söylenebilir. Eser daha da değerlidir çünkü yazar bunu kişisel deneyimlerinden yola çıkarak öğretmektedir. Neredeyse uzun uzun yorumlar yazılıyor.

metnin her hecesi. Esere verilen değer aşağıdaki teori ile yeterince anlaşılabilir. Bazıları Shiva'nın 'Ānanda-Laharī'nin gerçek yazarı olduğunu, Shangkarāchārya olmadığını, onun bir Mantradrashtā veya Rishi olduğunu, yani süreci fark eden ve onu dünyaya veren kişi olduğunu savunur. Bu çalışmayla ilgili en az otuz altı yorum günümüze kadar gelmiştir. Bunların arasında büyük Appaya Dīkshita'mızın yazdığı bir tane buluyoruz. Yorumlar tamamen farklı değil ama her birinin kendine özgü görüşleri ve teorileri var.

“'Ānanda-Laharī' metni ise kırk bir şloka içeriyor. Bazı yorumculara göre şlokaların sayısı 35'tir; bazıları yalnızca 30'u tanır ve Suddhāvidyotinī ve diğerlerine göre yalnızca aşağıdaki shlokalar 'Ānanda-Laharī' metnini oluşturur: 1-2, 8-9, 10-11, 14-21, 26-27, 31-41. Benim görüşüme göre, diğer shlokalar yalnızca Prayogaları (Mantraların uygulamalarını) dünyevi amaçlarla ele aldıkları için son ifade doğru gibi görünüyor.{36} Bu Prayogalardan yalnızca birkaçı tüm yorumcular tarafından tanınmaktadır; geri kalanı tamamen Karmik olarak kabul edilir.

“Daha önce de belirtildiği gibi, 'Ānanda-Laharī' yazarın Guru'sunun Gurusu olan Gaudapāda'nın Subhagodaya adlı eserinin genişletilmiş halidir. Bu çalışma, yukarıda belirtilen çizimlerin vb. karakteristik karışımlarından herhangi biri olmaksızın, yalnızca ana noktaları vermektedir.

“'Ānanda-Laharī' hakkındaki tüm yorumlar arasında Lakshmīdhara'nınki en yenisi gibi görünüyor; yine de buna rağmen en popüler olanıdır, üstelik haklı olarak. Diğer yorumlar çeşitli felsefi okulların şu veya bu yönünü savunur; ancak Lakshmīdhara diğerlerinin bazı görüşlerini bir araya getiriyor ve bunları kendisininkiyle yan yana kaydediyor. Onun yorumu bu bakımdan en ayrıntılı olanıdır. Hiçbir partinin yanında yer almaz;{37} görüşleri geniş ve liberaldir. Onun yorumlarında tüm felsefe okulları temsil edilmektedir. Lakshmīdhara ayrıca Mantrashāstra üzerine birçok başka eser hakkında da yorum yapmıştır ve dolayısıyla çok yüksek bir itibara sahiptir. Yani onun yorumları hem 'Ānanda-Laharī' hem de 'Saundarya-Laharī' için, Sāyana'nın Vedalar için olduğu kadar değerlidir.

“Lakshmīdhara Güney Hindistan'ın bir sakini gibi görünüyor; anlattığı gelenek ve göreneklerin hepsi bu sonuca işaret ediyor; sunduğu resimler her zaman Güney'i andırıyor ve bugün bile onun görüşleri Kuzey'den çok Güney'de takip ediliyor. Ayrıca Gaudapāda'nın Subhagodaya'sı üzerine ayrıntılı bir yorum yazmıştır. Bu esere yapılan yorumda buna yapılan atıflar ve yorumcunun önceki olayda yazdıklarını tekrarladığı için yer yer özür dilemesi, yazarın hayatı boyunca yaptığı çalışma için orijinal kitap üzerine yorum yaptığı sonucuna varılmasına yol açmaktadır.

“Achyutānanda'nın yorumları Bengalce karakterlerle yazılmıştır ve Bengal'de bugüne kadar otorite olarak takip edilmektedir.{38} Çeşitli yerlerde çeşitli yorumlar takip edilmektedir, ancak çok azı evrensel olarak kabul edilmek üzere yükselmiştir.

“Prayoga'yı (uygulamayı) ele alan yalnızca üç veya dört çalışma var; Hepsine erişim imkanım oldu. Ama ben burada bunlardan sadece birini, en öne çıkanını ve en önemlisini takip ettim. Conjeeveram'daki eski bir aileden geliyor. 100 sloka içerir. Shlokalarda yer alan Mantralara ilişkin Yantralar (figürler), ibadet edenlerin farklı duruşları ve benzer talimatlar, en ince ayrıntısına kadar açıkça anlatılmaktadır.

"Her shloka ile Bijākshara arasında mistik bir bağlantı var gibi görünüyor.{39} Ancak bu anlaşılır değil ve Prayoga Karta'lardan hiçbiri{40} aynı şeyi açıklamadı.

“Aşağıda 'Ānanda-Laharī' üzerine yazılmış yorumların bir listesi bulunmaktadır; bunlardan bazıları 'Saundarya-Laharī'yi de içerir:

“1. 'Manoramā', Bir Yorum. 2. Appaya Dīkshita'nın Yorumu (Tanjore Sarayı Kütüphanesi). 3. 'Vishnupakshī.' Belki bu, aşağıda verilen 14 numaranın aynısı olabilir. 4. Kavirājasharman tarafından - yaklaşık 3.000 hibe (Deccan College Kütüphanesi). 5. 'Manjubhūshanī', Vallabhāchārya'nın oğlu Krishnāchārya tarafından - shlokas yaklaşık 1.700. Giriş bölümünde Shri Shankarāchārya'nın Ganj nehrinin kıyısında meditasyon yaparken Kundalini adlı Brahmashakti'yi övdüğünü söylüyor. İlk shloka'sında bu çalışmanın anlamını şöyle ifade eder: 'Yaratan Kundalini'yi sürekli övüyorum.

O, nilüfer çiçeğinin bir ipliği gibi olmasına ve uyandırılmak ve (Sahasrāra'ya) götürülmek için ağacın kökünde (Mūlādhāra) ikamet etmesine rağmen, sürekli olarak sayısız dünyalar vardır.' Bu Bengal Başkanlığı'nda popülerdir. 6. Kaivalyāsharma'nın 'Saubhāgyavardhanī' adlı başka bir Yorumu. Adyar Kütüphanesi'nde bunun bir kopyası var. Bu Hindistan'ın her yerinde popüler, dolayısıyla mümkün olduğu kadar çok MSS alabiliriz. farklı yerlerden talep ettiğimiz şeylerin aynısı. Yaklaşık 2.000 hibe içerir. 7. Keshavabhatta tarafından. 8. 'Tattvadīpikā', Gangahari tarafından, Tantrashāstra'ya dayanan küçük bir yorum. 9. Gangādhara tarafından. 10. Gopīramanatarka-pravachana tarafından — yaklaşık 1.400 bağışlanıyor. Yeni kökenli gibi görünüyor. 11. Gaurīkāntasārvabhaumabhattāchārya—yaklaşık 1.300 bağış. Yeni kökenli. 12. Jagadīsha tarafından. 13. Jagannātha Panchānana tarafından. 14. Narasimha tarafından - 1.500 bağışlandı. Bu yorumun başlıca özelliği metni iki farklı şekilde açıklamasıdır; her shloka aynı anda Devī ve Vishnu'ya uygulanabilir. Her ne kadar bazı müfessirler bazı ayetlere farklı anlamlar vermiş olsalar da, bunların hepsi farklı Devatalara değil, yalnızca Devī'nin farklı yönlerine uygulanır. 15. 'Bhāvārthadīpa', Brahmānanda{41}—yaklaşık 1.700'ü bağışlıyor. 16. Mallabhatta'dan. 17. Mahādevavidyāvāgīsha tarafından. 18. Mādhavavaidya (Deccan Koleji Kütüphanesi) tarafından. 19. Rāmachandra tarafından—yaklaşık 3.000 bağış (Deccan College Library). 20. Rāmanandatīrtha tarafından. 21. Lakshmīdhara'nın; Bu kamuoyu tarafından gayet iyi bilinmektedir ve yoruma gerek yoktur. Bu, son zamanlarda Mysore Hükümeti tarafından Deva Nāgara türünde mükemmel bir şekilde ortaya çıkarıldı. 22. Vīshvambhara tarafından. 23. Shrīkanthabhatta tarafından. 24. Rāma Sūri tarafından. 25. Dindima (Adyar Kütüphanesi) tarafından. 26. Rāmachandra Misra tarafından—yaklaşık 1000 adet bağışlanmıştır (Deccan College Kütüphanesi). 27. Achyutānanda tarafından (Bengalce karakterlerle basılmıştır). 28. Sadāshiva (Devlet Doğu Kütüphanesi, Madras). 29. Başka bir isimsiz Yorum (Devlet Şark Kütüphanesi, Madras). 30. Shrirangadāsa tarafından. 31. Yazan: Govinda Tarkavāgīsha Bhattāchārya

— granthas 600. Görünüşe göre her ayet için Yantra'yı da veriyor. Dahası, tanrı Mahādeva'nın Shrividyā bilimini yaymak için özel olarak Shangkarāchārya olarak enkarne olduğunu söylüyor. 32. Sudhāvidyotinī, Pravarasena'nın oğlu. Bu yorumcu, bu ünlü ilahinin yazarının babası Dramidalar Prensi Pravarasena olduğunu söylüyor. Bize Pravarasena'nın doğumuyla bağlantılı çok tuhaf bir hikaye anlatıyor. Uğursuz bir saatte doğduğu için Pravarasena'nın babası Dramida, Suka adındaki bilge Bakanı ile istişarede bulunarak onu ormana attı.

(baba) krallığını kaybetmeli. . . . Çocuk bu ilahiyle Devī'yi övdü ve bundan memnun olan Devī onu ormanda büyüttü ve onunla ilgilendi. Hikaye, çocuğun babasının egemenliğine dönüp Kral olduğu söylenerek biter. Onun emriyle, şimdiki yorumcu olan oğlu, bu mistik Shāstra, Shrividyā'ya tamamen inisiye olduktan sonra Sudhāvidyotinī'yi yazdı. Ancak hesap oldukça fantastik görünüyor. Bu MS. Güney Malabar'dan büyük zorluklarla geldim. 'Ānanda-Laharī'deki ayetlerin ezoterik anlamını verir ve okült edebiyatın değerli bir kalıntısı gibi görünmektedir. 33. Prayoga ile Yantras kitabı. Bu çok nadir ve önemlidir.

“Yukarıdaki şerhlerin dışında bu ilahi üzerine kaç şerh daha olduğunu bilmiyoruz.”

“Ānandalaharī”nin şöhreti ve ona yapılan yorumların çokluğu, burada anlatılan Yoganın yaygın ve otoriter karakterinin kanıtıdır.

Trishatī Yorumcusunun şu sözleriyle bitirmek gerekirse: “Yoga-Shāstralarda nektarın (Amrita) tüm nefes alan yaratıkların (Prānī) başında olduğu ve Kundali'nin oraya Yoga yolu ile gittiği iyi bilinmektedir. o nektarın akıntısıyla nemlenirse Yoginler İşvara'ya benzerler."{42}

Bununla birlikte, bahsedilen Çakralar, her zaman yukarıda belirtilen bedenin Çakraları değildir; aşağıdaki anlatımdan anlaşılacağı üzere, bu anlatım tuhaftır ve Atharvaveda'nın Shatchakra Upanishad'ından alınmıştır. Burada Nrisingha adı verilen Vishnu Avatāra'ya tapınmadaki kozmik merkezlere atıfta bulunulmaktadır.

“Am. Satyaloka'ya gelen Devalar Prajāpati ile konuştu ve şöyle dedi: 'Bize Nārasingha Çakrasını anlat' (o da buna yanıt verdi). Altı Nārasingha Çakrası vardır. Birinci ve ikincinin her biri dört tekerlek teline sahiptir; üçüncüsü beş; dördüncüsü altı; beşincisi yedi; ve altıncı, sekiz tekerlek teli. Bu altısı Nārasingha Çakralardır. Şimdi onların isimleri nelerdir (bunu soruyorsunuz). Bunlar Āchakra,{45} Suchakra,{46} Mahāchakra,{47} Sakalaloka-

rakshanachakra,{48} Dyuchakra,{49} Asurāntaka-çakra.{50} Bunlar onların ilgili isimleridir, [1]

“Şimdi üç daire (Balaya) nedir? Bunlar iç, orta ve dıştır.{51} Birincisi Bīja'dır;{52} ikincisi Nārasingha-gāyatrī;{53} ve üçüncüsü veya dış Mantra'dır. Şimdi iç çember nedir? Böyle altı tane vardır (her Çakra için bir tane vardır); bunlar sırasıyla Nārasingha, Mahālākshmya, Sārasvata, Kāmadeva, Pranava, Krodhadaivata'dır (Bījas).{54} Bunlar altı Nārasingha Çakranın altı iç çemberidir. [2]

“Şimdi ortadaki daire nedir? Böyle altı tane var. Bunların her biri sırasıyla Nārasinghāya, Vidmahe, Vajranakhāya, Dhīmahi, Tannah, Singhahprachodayāt'a aittir.{55} Bunlar altı Nārasingha Çakranın altı dairesidir. Şimdi, dıştaki altı daire nedir? Birincisi Ānandātmā veya Āchakra'dır; ikincisi Priyātmā veya Suchakra'dır; üçüncüsü Jyotirātmā veya Mahāchakra'dır; dördüncüsü Māyātmā veya Sakala-loka-rakshana Çakradır; beşincisi Yogātmā veya Dyuchakra'dır; ve altıncısı Samāptātmā veya Asurāntakachakra'dır. Bunlar altı Nārasingha Çakranın altı dış çemberidir. {56} [3]

“Şimdi bunlar nereye yerleştirilmelidir?{57} Birincisi kalbe yerleştirilsin;{58} ikincisi kafaya;{59} üçüncüsü taç kilidinin bulunduğu yere{60} (Şikhāyām); dördüncüsü vücudun her yerinde;{61} beşincisi tüm gözlerde{62} (Sarveshu netreshu); ve tüm bölgelerde altıncı sıradadır{63} (Sarveshu desheshu). [4]

"Bu Nārasingha Çakralarının Nyāsa'sını iki uzuv üzerinde yapan kişi, Anushtubh'ta ustalaşır,{64} Lord Nrisingha'nın lütfunu, tüm bölgelerde ve tüm varlıklar arasında başarıya ve (sonunda) kurtuluşa (Kaivalya) ulaşır. Bu nedenle bu Nyāsa yapılmalı. Bu Nyāsa arındırır. Bununla kişi ibadette mükemmel hale gelir, dindar olur ve Nārasingha'yı memnun eder. Öte yandan, bunların ihmal edilmesiyle Nrisingha'nın lütfu kazanılmaz, güç, ibadet veya dindarlık yaratılmaz. [5]

“Bunu okuyan kişi tüm Vedalarda bilgi sahibi olur, tüm kurbanlarda rahip olarak görev yapma kapasitesini kazanır, dünyanın her yerinde yıkanmış biri gibi olur.

Hac yolculuğuna çıkmış, tüm Mantralarda usta ve hem içi hem de dışı saf. Tüm Rākshasa'ların, Bhūta'ların, Pishācha'ların, Shākinī'lerin, Pretas'ların ve Vetāla'ların yok edicisi olur.{65} Tüm korkulardan kurtulur; dolayısıyla kâfirlere bundan söz edilmemelidir."{66}[6]

Bu Yoga'nın evrensel kabulüne rağmen bazı modern eleştirilerden kaçmamıştır. Aşağıdaki tırnaklı virgülle yazılmış pasaj,{67} İngilizce eğitimli, eskiden bir avukat, şimdi ise bir Guru olan bir Hindu'nun aktardığı pasajın bir özetidir; ben de bu pasajı öğrencilerinden birinden aldım. Burada tercüme edilen eserlerin Sanskritçe metninin hediye edilmesiyle elde edilmiştir:

"Özgürleşmenin bir yolu olarak Yoga'ya, Jnāna (Bilgi) ve Karma (Eylem) kapılarından girilerek ulaşılır. Yoga şüphesiz mutluluktur, çünkü Jīvātmā'nın Mutluluk (Ānanda) olan Brahman ile birliğidir. Ancak Mutluluğun çeşitli biçimleri vardır. Örneğin, ne kadar kaba ya da süptil olursa olsun, fiziksel mutluluk vardır. Bir Yoga yönteminin mutluluk sağlaması nedeniyle özgürlüğü de güvence altına aldığını düşünmek bir hatadır. Özgürleşmemiz için Brahman olan o özel Mutluluğu güvence altına almalıyız. Ancak birkaç yüzyıl önce, bir grup Ateist (yani Budistler) Boşluk doktrinini (Shūnyavāda) keşfettiler ve yeni bir tür Nirvāna Mukti'nin sahte bir gösterimi ile özgürlüğe giriş sağlayan bu iki kapıyı kilitlediler. Bugün bu kapılar üç asma kilitle korunmaktadır. Birincisi, kişinin inanç yoluyla Krishna'ya ulaştığı, ancak tartışmanın (Tarka) olduğu yerde O'nun çok uzakta olduğu doktrinidir. İkincisi, Batı tarzında, biçimsiz, değişmez Brahman'ı kilisede gözlerini kapatarak ve O'nun her zaman bizim iyiliğimizle meşgul olan merhametli, sevgi dolu Baba olduğunu tekrarlayarak kontrol edebileceklerini düşünen Brahmoların yanılgısıdır. Gurur duyacak, memnun olacak; çünkü ibadet (Upāsanā) dalkavukluktur. Üçüncüsü, tüm dinsel eylemleri hurafeden başka bir şey olarak görmeyenlerin görüşüdür; Onlar için tek iyilik kişisel çıkardır ve zevki başkalarının gözlerine toz atmak ve böylece kör ettikleri kişilerin övgüsünü güvence altına almaktır. Vişnu, Kali çağında Vedaların yok olmasını sağlamak için ateist Buda olarak ortaya çıkmış ve Arhatalar gibi çeşitli yanlış öğretilerin ilan edilmesine izin vermiştir. Rudra, Brahmā'nın kafasını yok etme günahından etkilendi. Sonra dans etmeye başladı ve amelleri asla iyi olmayan birkaç Uchchhishta (veya aşağı maglinant) Rudra

O'nun bedeninden. Vişnu ve Şiva birbirlerine, 'Bu insanlara bir faydamız olabilir mi?' diye sordular. Onların kısmi tezahürleri, daha sonra, onların aracılığıyla daha yüksek şeylere yükselebilmeleri için, zihinlerinin ateist eğilimlerine uygun, Vedalara karşıt olan Şastraları ilan etti. Tanrı kötüleri bu tür Kutsal Yazılarla kandırır. Ancak şimdi Shāstralar arasında ayrım yapmalıyız. Bu duyuruyu takip eden her şeyi kabul etmemizin nedeni, Sanskritçe'de 'Şiva diyor ki' (Shiva uvācha) söylendiği için değildir. Veda ve Smriti'ye karşı olan her şey reddedilmelidir. Bu tür Shāstra'ların tasarlandığı Vedaların düşmanlarından bazıları Vaishnava, diğerleri ise Shaiva oldu. Bu tür Kutsal Yazılardan biri, Shatchakra-Sādhana adı verilen materyalist Yoga sistemine sahip Tantra'ydı; bu, sahte kutsal metinleri yayınlamaktan da çekinmeyen profesyonel Gurular tarafından yapılan bir hileden başka bir şey değildi. 'Tantrik Shāstra'nın bahsi bile bizi utandırıyor.' Shatchakra Sādhana sadece ruhsal ilerlemenin önünde bir engeldir.
Kundali'yi Sahasrāra'ya götürerek elde edildiği söylenen mutluluk, bunu deneyimlediklerini söyleyenler tarafından tasdik edildiği için inkar edilmez. Ancak bu Mutluluk (Ānanda), Brahman ve kurtuluş olan Mutluluk değil, yalnızca bedenle birlikte yok olan anlık, üstün bir tür fiziksel Mutluluktur. Moksha, Sahasrāra'ya girerek değil, Brahmarandhra'yı delip bedensiz hale gelerek oradan ayrılarak elde edilir.{70}

“Tıpkı Brahmolar ve Àrya Samāja Üyelerinin ucuz bir fiyata Brahmajnānīler (Brahman'ı bilenler) haline gelmesi gibi, Tantrik de vücutta kalmayı ve böylece özgürlüğü ucuza elde etmeyi arar. Tantriklerde nektar da ucuz. Ama ucuz olan her zaman değersizdir ve bu, çabanın meyvesini almaya kalkışıldığında kendini gösterir. 'Yine de tüm erkekler Shatchakra'yı duyduklarında etkilenirler.' 'Birçok kişi Tantrik inancına o kadar batmış durumda ki onun Shāstra'larında hiçbir yanlışlık bulamıyorlar.' Ve Hindu bugünlerde Tantrik Guruları tarafından öyle bir labirentin içine konmuş durumda ki ne istediğini bilmiyor. Yüzyıllardır Tantrik Dharma'ya alışkındı ve bu nedenle gözleri bunun bir Müslüman için olduğu kadar bir Hindu için de gerçekten kabul edilemez olduğunu görecek kadar net değildi. Aslında, (Guru'nun bu sözleri onun yararına söylediği) bu kişiler Mlechchhatā'yla doludur,{72} ama sonuçta Mlechha gibi bir yaratığın Tantrik doktrinine bağlı kalmasının bile bir ilerleme olduğu kabul edilmelidir. Ne kadar kötü olursa olsun, hiç yoktan iyidir. Hepsi aynı

Gurular onları Shatchakra hakkındaki büyüleyici konuşmalarıyla kandırıyorlar. Günümüzün pek çok reklamcısı gibi onlar da kendilerine katılacak olanlara 'Lotus'larını göstermeyi teklif ediyorlar. Erkekler, insanları bir Dīkshāguru'ya (başlatıcıya) getirmek için toplamak üzere gönderilir. Bu bakımdan Tantrikler tıpkı çay bahçeleri için hamal toplayanlar gibi davranıyorlar.{73} Tantrik orada gerçekten 'Nilüferler' olduğunu söylüyor; ama eğer Lotuslar gerçekten oradaysa, neden onları nasıl görebileceğimiz bize söylenmiyor?{74} Ayrıca Devatā'ların, Dākinī'lerin, Yoginī'lerin de olması gerekiyor, 'hepsi de inceleme için her an hazır.'{75} Ve, o halde her şey ne kadar maddi! Sanki birden fazla Brahman varmış gibi, Şiva'nın üzerinde bir Paraşiva'dan söz ederler. Ve nektarın lak renginde olduğu söyleniyor. Eğer öyleyse, bu kaba (Sthūla) ve algılanabilir bir şeydir; ve bir doktor onu sıkabildiği için bir Guru'ya gerek kalmaz.{76} Kısacası Tantrik Shatchakra 'bir çocuğun elindeki tatlıdan' başka bir şey değildir. Asi bir çocuğa onu susturmak için bir şeker verilir. Ancak tatlının dikkatini dağıtmak için verildiğini bilecek kadar aklı varsa, onu atar ve Yoga'nın Karma ve Jnāna adı verilen kilitli kapılarının anahtarını bulur. Bu Yoga süreci yüzyıllar önce Hindu toplumundan atılmıştı. Yaklaşık 2.500 yıl önce Shangkara,{77} ateizmi yok ederken Shatchakrayoga'yı da yok etti. (Shangkara, Kāpālika Krakacha ile tartıştığında, ikincisi Bhairava adı verilen şiddetli Shiva formunu yardımına çağırdı. Ancak Shangkara Tanrı'ya tapındığında, ikincisi Krakacha'ya, 'Senin zamanın geldi' dedi ve O'nun adananını Kendi içine çekti.) {78} Shangkara daha sonra Tantraların değersizliğini gösterdi. Bugün yine Hindu toplumuna girmeye çalışıyorlar ve yeniden yok edilmeleri gerekiyor.”

Bu şekilde özetlenen notun yazarı, Çakralardan Upanişadlarda bahsedildiğine dikkat çekmemiş, ancak Purānalarda da tanımlandıkları gerçeğini Pauranik Çakraların Vedalar ile uyumlu olduğu, oysa Tantrik'in Vedalar ile uyumlu olduğu iddiasıyla karşılamaya çalışmıştır. Çakralar değildir. Shiva Purāna'da altı merkezin bir açıklamasının olduğu kabul edilmektedir, ancak bunların gerçekte orada var olduğu iddia edilmediği ve onlarla bağlantılı herhangi bir Sādhanā'dan bahsedilmediği söylenir. Bunların yalnızca ibadet amacıyla hayal edilmesi gerektiği ileri sürülmektedir. Dışsal ibadette Devalar ve Devīler benzer Lotuslarda ibadet edilir. Aslında bu görüşe göre Purānalar, zahiri ibadeti içsel ibadete dönüştürür.

tapmak. Purāna'ya göre kişi içsel bir nilüfere tapıyorsa, orada bir şey olduğu varsayılmamalıdır. Kişi yalnızca hayal gücünün bir ürünü olan bir şeye tapıyor, ancak bu uydurmanın tapan kişiye belirli avantajlar sağladığının ve bu eleştirmene göre ikincisinin, tapınmaya yetkili olduğu Çakra ile başlaması gerektiğinin söylenmesi ilginçtir. . Çakraların her biri yalnızca hayal edildiğinde böyle bir yeterlilik sorununun nasıl ortaya çıktığı açık değildir. Linga Purāna'da Kundali'nin uyandırılması, altı merkezin delinmesi, nektarın içilmesi vb. ile ilgili hiçbir şeyin bulunmadığına dikkat çekilmektedir. Purāna sadece şöyle der: "Farklı nilüferlerde Shiva ve Devī üzerine meditasyon yapın." Dolayısıyla iki sistem arasında radikal bir fark olduğu öne sürülüyor. “Çakraların Pauranik açıklamasında her şey açıkça belirtilmiştir; ama Tantrikler için her şey bir sırdır, yoksa nasıl olur da böyle bir yanıltmaca dışında Guru olarak mesleklerini dürüst olmayan bir şekilde sürdürebilirler?"

Budistler bu eleştirmenin Shūnyavāda'larına ilişkin anlayışına itiraz edebilir, tıpkı Tantriklerin Shāstra'larının kökenine ilişkin açıklamasına itiraz edeceği gibi. Tarihçi, Shangkara'nın Tantra'yı ortadan kaldırdığına dair ifadeyi sorgulayacaktır. Çünkü Shangkaravijaya'ya göre onun eylemi, kendi zamanında var olan mezheplerden herhangi birini ortadan kaldırmak değil, reform yapmak ve aralarında birlik bağları kurmak ve farklı yöntemlerle hepsini ortak bir ideali takip etmeye teşvik etmekti. Böylece, Krakacha Tanrısı tarafından özümsenmiş olsa da, temsil ettiği Kāpālikas'ın aşırı Tantrik mezhebinin, lideri Vatukanātha'nın yönetimi altında, muhtemelen değiştirilmiş bir biçimde olsa da, Shangkara'nın onayıyla varlığını sürdürdüğü söylenir. Brahmolar, Āryasamājlar, Vaishnavalar ve Shaivalar bu eleştirmenin sözlerine kendilerine dokundukları ölçüde kızabilirler. Burada bu dini grupla ilgilenmiyorum, ancak mevcut konuya yanıt olarak aşağıdaki gözlemlerimi sınırlandıracağım:

Eleştiri, yazarın onaylamadığı doktrin biçimlerine yönelik "dindar" sert tavrına rağmen, bazı haklı gözlemler içermektedir. Burada, bu Yoga yönteminin gerçekliğini veya değerini belirlemekle ilgilenmiyorum; gerçek deney ve deneyim dışında bu noktalardan herhangi birine ilişkin kanıt da mevcut değil. Bu deneyim tartışılmaz. Ancak doktrinsel ve tarihsel açıdan bakıldığında bu eleştirmenin bir fikri yokmuş gibi görünüyor.

Bu kadar şiddetle kınadığı konu ya da bu Yoga'nın Hindistan'da aldığı geniş kabul hakkında yeterli bilgiye sahip olmak. Jnāna ile Karma'nın Moksha'ya ulaşmanın aracı olduğu doğrudur. Bunlar ve sergilenmenin doğasına göre birinci veya ikincinin karakterini paylaşabilen Bhakti'nin (adanmışlık) tümü Yoga'nın sekiz sürecinde yer alır. Bu nedenle, Karma yoganın bir türü olan Tapas'ı{82} ve Jnāna yoganın bir süreci olan Dhyāna'yı içerirler. Daha sonra işaret edileceği gibi, "sekiz bacaklı" yoga (Ashtangayoga), Āsana ve Prānāyāma gibi Hatha süreçlerini içerir. Hathayogīlerin yaptığı şey fiziksel veya Hatha süreçlerini ve yönünü geliştirmektir. Hathavidyā'nın gerçek görüşü, onun Moksha'nın elde edildiği Jnāna'nın bir yardımcı olduğunu kabul eder. Tüm Mutlulukların Moksha olmadığı da açıkça doğrudur. Ānanda (Mutluluk) bir tür içki veya uyuşturucu yoluyla güvence altına alınabilir, ancak hiç kimse bunun Mutluluğu özgürleştirdiğini düşünmez. Benzer şekilde Hathayoga süreçleri, Mutluluk olmayan çeşitli kaba veya süptil bedensel Mutluluk biçimlerini güvence altına alabilir. Ancak burada anlatılan sistemin sadece materyalist olarak tanımlanmasında bir yanlış anlaşılma söz konusudur. İnsan kaba, süptil ve ruhsal olduğu için Yoga'nın diğer formları gibi maddi bir tarafı veya Hatha yönü vardır; ama aynı zamanda bir Jnāna yönü de var. Jīva hem maddi hem de manevi olduğundan, her iki yönde de disiplin ve ilerlemeye ihtiyaç vardır. Kundalī, sesle somutlaşan Bilinç (Chaitanya) olan Mantra tarafından uyandırılır. Mantra Hūngkāra (v. 50) aracılığıyla Devī Kundali'yi uyandıran, "Varlığı Brahman'a dalmış olandır." Devī, Shuddha Sattva'nın Kendisidir{83} (v. 51). "Samādhi'ye sarılı ve Gurusunun Lotus Ayaklarına adanmış bilge ve mükemmel Yogī, Kulakundalī'yi Jīva ile birlikte saf Lotus içindeki kurtuluş meskenindeki Efendisi Parashiva'ya götürmeli ve tüm arzuları veren O'nun üzerine meditasyon yapmalıdır. Chaitanyarūpā Bhagavatī (yani özü Bilincin kendisi olan Devī); ve Kulakundalī'ye liderlik ederken her şeyin Onun içinde özümsenmesini sağlamalıdır." Faaliyet gösterdiği her merkeze meditasyon yapılır. Ājnā merkezinde Manas ancak Jnānashakti ile birleşerek Kundalī ile birleşebilir ve Kundalī tarafından emilebilir, çünkü O tamamen Shaktis'tir. Layayoga bu nedenle Karma ve Jnāna'nın bir birleşimidir. İlki aracılı olarak, ikincisi ise doğrudan Moksha'ya ulaşır. Ājnā'da Manas ve Om vardır ve Sādhaka bunun üzerinde derin düşünür (ayet 33). Sādhaka'nın Ātmā'sı bu lotus üzerinde bir meditasyona dönüştürülmelidir (ayet 34). Onun Atmā'sı Om'un Dhyāna'sıdır ki bu

Buddhi'si saf olanların içsel Atmā'sı. Kendisinin ve Brahman'ın bir olduğunu ve Brahman'ın yalnızca gerçek (Sat) ve diğer her şeyin gerçek dışı (Asat) olduğunu fark eder. Böylece o bir Advaitavādī olur, yani bireysel ve evrensel Benliğin (ib.) kimliğini idrak eden kişi olur. Zihin (Chetas) tekrarlanan uygulama (Abhyāsa) yoluyla burada çözülür ve bu tür bir uygulama zihinsel işlemin kendisidir (ayet 36). Çünkü Yogi, Mantra üzerinde meditasyon yaparak Prāna ve Manas'ın birliğini idrak ederek "desteksiz asılı olan evi" kapatır. Yani Unmanî Avasthā'ya ulaşmak için Manas'ı nesnel dünyayla tüm temastan kurtarır (ayet 36). İşte Paramaşiva. Tantrik, birkaç farklı Tanrı anlamında birden fazla Shiva'nın olduğunu varsaymaz. Brahman birdir. Rudra, Şiva, Paramaşiva ve diğerleri Bir'in farklı tezahürlerinin adlarından başka bir şey değildir. Herhangi bir Devatā'nın herhangi bir Çakrada olduğu söylendiğinde, bunun Daiva yönünde Devatā olarak bilinen operasyon olan Brahman'ın operasyon merkezi olduğu kastedilmektedir. Bu operasyonlar değiştikçe Devatālar da değişir. Sahasrāra'nın Hangsah'ı Kendi içinde tüm Devatā'ları içerir (v. 44). Yoginin ölüm anında Prāna'sını yerleştirdiği ve "üç dünyadan önce olan ve Vedānta tarafından bilinen" (v. 38) yüce Purusha'ya girdiği yer burası Ājnā'dır. Bu eyleme de diğerleri gibi Hatha süreçlerinin eşlik ettiği doğrudur. Ancak bunlar meditasyonla ilişkilidir. Bu meditasyon Kundalī ve Jīvātmā'yı Shiva ve Shakti (Shivashaktimaya) olan Bindu ile birleştirir ve böyle bir birleşmeden sonra Yogī Brahmarandhra'yı deler, ölümle bedenden kurtulur ve Brahman (ib.) ile bir olur. Ajnā'nın üstündeki ve Sahasrāra'nın altındaki ikincil nedensel beden (Kāranāvāntara Sharīra), Yoga uygulamasında mükemmellik elde edildiğinde yalnızca meditasyon (ayet 39) yoluyla görülebilir. V. 40, Samādhì Yoga'ya atıfta bulunur.

Sahasrāra'ya geçmek, denir ki, "iyi gizlenmiş ve ancak büyük bir çabayla ulaşılabilir, kurtuluşun ana kökü olan o ince 'Boşluk' (Shūnya)'dur" (ayet 42). Paramashiva'da Mutluluğun iki biçimi birleştirilmiştir (ayet 42) - yani Rasa veya Paramānanda Rasa (yani Moksha'nın mutluluğu) ve Virasa (veya Shiva ve Shakti'nin birliğinin ürünü olan mutluluk). Evren ve daha küçük dünyayı (Kshudrabrahmānda) veya bedeni dolduran nektar bu ikinci birliktelikten doğar. Saf aklın çilecisi (Yati), birliği gerçekleştirdiği bilgiyle eğitilir.

Jīvātmā ve Paramātmā'nın (v. 43). "Aklını kontrol eden (Niyata-nìja-chitta) - yani içsel yetilerini (Antahkarana) Sahasrāra üzerinde yoğunlaştıran ve bunu bilen - yeniden doğuştan kurtulan, insanların en mükemmeli" ve böylece bu başarıya ulaşan kişidir. Moksha (ayet 45). Jīvanmukta olur ve vücutta yalnızca faaliyeti başlamış olan Karma'yı çözmek için gerekli olan süre kadar kalır - tıpkı dönen bir tekerleğin dönme nedeni sona erdikten sonra biraz daha çalışmaya devam etmesi gibi. İlahi özgürleştirici bilgiyi, yani Tattvajnāna'yı veya Brahman'ın bilgisini veren Bhagavatī Nirvāna-Kala'dır (v. 47). Onun içinde "saf Bilincin kendisi" olan (v. 49) Nityānanda vardır ve "sadece Yogiler tarafından saf Jnāna aracılığıyla ulaşılabilir" (ib.). Özgürlüğü güvence altına alan bu Jnāna'dır (ib.). Māyā Tantra şöyle der: “Yoga'yı öğrenenler bunun Jīva ve Ātmā'nın (Samādhi'de) birliği olduğunu söylerler. Başkalarının deneyimlerine göre bu, Şiva ve Atmā'nın kimliğinin bilgisidir (Jnāna). Agamavādīler Shakti bilgisinin (Jnāna) Yoga olduğunu söylerler. Diğer bilge adamlar Purāna Purusha bilgisinin (Jnāna) Yoga olduğunu söylerler; ve yine diğerleri, yani Prakritivādīler, Shiva ve Shakti'nin birliğinin bilgisinin Yoga olduğunu ilan ederler” (v. 57). “Devī, Kundalini'yi Parabindu'da çözerek, Bindu'daki Shiva ve Atmā'nın kimliği üzerine meditasyon yaparak bazı Sādhaka'ların kurtuluşunu etkiler. Bunu başkalarının durumunda da benzer bir süreçle ve Shakti üzerine meditasyon (Chintana) yoluyla yapar. Diğer durumlarda bu, düşüncenin Paramapurusha üzerinde yoğunlaşmasıyla ve diğer durumlarda Sādhaka'nın Shiva ve Shakti'nin birliği üzerine meditasyonu ile yapılır” (ib.). Aslında herhangi bir Devatā'ya tapan kişi, kendisinin ibadet ettiği nesneyle bir olduğunu anlamalıdır. Örneğin Pranava ibadetinde ibadet eden kişi, Ongkāra ile kimliğinin farkına varır. Diğer ibadet şekillerinde ise kimliğini, farklı ibadet edenlerin ibadet ettiği farklı Mantralar tarafından somutlaştırılan Kundalini ile gerçekleştirir. Kısacası Jnāna, Kriyājnāna ve Svarūpajnāna'dır. İkincisi doğrudan manevi deneyimdir. Birincisi, ona yol açan meditatif süreçlerdir. Burada Kriyājnāna vardır ve Kundalini Shiva ile birleştiğinde Jnāna'yı (Svarūpa) verir, çünkü Onun doğası (Svarūpa) ve aynı zamanda O'nundur.

Shiva ile birleştikten sonra Kundalī dönüş yolculuğuna çıkar. Tekrar tekrar ona gittikten sonra, Yogi'nin iradesine göre geri dönüşü olmayan bir yolculuk yapar. O halde Sādhaka Jīvanmukta'dır. Onun bedeni

aktif Karma tükenene, bedensizliğe (Videha) veya Kaivalya Mukti'ye (yüce kurtuluşa) ulaşıncaya kadar korunur. "Saygıdeğer Rab Öğretmen" -yani Shangkarāchāryya- ünlü Ānanda-Laharī'sinde O'nun dönüşünü şöyle ilahilerle anlatır (ayet 53):

“Kuharini, her şeye iki ayağının ucundan akan nektar akıntısını serpiyorsun; ve kendi yerine döndüğünde, daha önce görünmez olan her şeyi canlandırıyor ve görünür kılıyorsun; ve meskenine varınca yılan gibi kıvrılıp tekrar uyursun.” Yani, Onun yukarıya geçişi Layakrama (Tattvaların çözülmesi) olduğu gibi, dönüşü de Srishtikrama'dır (Tattvaların yeniden yaratılması). V. 54, Yama, Niyama ve benzerlerini (yani, Dhyāna ve bunun sonucunda ortaya çıkan Samādhi dahil olmak üzere Ashtāngayoga'nın diğer süreçlerini) uygulayan ve zihni bu şekilde kontrol edilen Yogi'nin bir daha asla yeniden doğmadığını söyler. Brahman'ın sürekli idrakinden memnundur ve huzur içindedir.

Yukarıda açıklanan yöntem etkili ya da arzu edilir olsun ya da olmasın, açıklamasını veren metin incelendiğinde, yazarın özgürlüğün nedeni olarak öne sürdüğü Yoga'nın yalnızca maddi değil, aynı zamanda maddi olduğu açıkça görülecektir. insanı olduğu gibi yapan şeyin statik yaşamsal gücün (Jīvashakti) ve dünya bilincinin (Jagachchaitanya) uyanmasıdır. Böylece Yogi, Karma ve Jnānayoga'nın kapılarından girerek kurtuluş Mutluluğunu güvence altına aldığını iddia eder.

Tantra ile Veda arasındaki farkı "Ölüler Dünyası (Pātāla) ile Cennet (Svarga) arasında var olan kadar büyük" olarak tanımlayacak kadar Tantra'ya pek olumlu yaklaşmayan bir Brahmo Yazarı{86) bu durumu kabul etmez. Tantrik Shatchakra Sādhanā'nın etkinliğini inkar ediyor, ancak burada tırnak içinde virgülle özetlediğim iki yöntemin açıklamasında onu Vaidika-Gāyatrī-Sādhanā ile karşılaştırıyor.

“Varlığı tartışılmayan Çakralar, sinirlerin ve kasların birleştiği yerde bulunur.{87} Âjnâ, Emir yeridir. Bu Buddhi'nin işleyişinde kendini gösterir. Eğer emre uyulursa, Sādhaka saf mizaç (Bhāva) ve konuşma haline gelir. Konuşma kendisini Vishuddha bölgesi olan boğazda gösterir. Bir sonraki alt Çakra

kalpte kendiliğinden üretilen Nāda ile bağlantısı nedeniyle Anāhata olarak adlandırılmıştır. Anāhata'daki Vāyu Prānashakti'dir. Burada günahtan arınmış kişi Atmā'yı görebilir. Burada Yogi 'Ben O'yum'un farkına varır. Ateş göbekte. Arzunun merkezi Svādhishthāna'nın kökündedir. En alttaki nilüferde Mūlādhāra, Jīva'nın üç Shakti'sidir - yani Ichchhā, Kriyā ve Jnāna - bilinçsiz, cansız bir durumda. Sādhaka, Parātmā'nın yardımıyla ateş (Agni) ve hava (Vāyu){88} bu üç gücü (Shaktis) uyandırır ve sonuçta Parātmā'nın lütfuyla Turīya Brahman ile birleşir."

“Eski Sādhanā'nın Mūlādhāra Çakrada başladığı günlerde; yani Gāyatrī-Mantra'nın Sādhaka'ları olmayanlar, aşağıdan, en alt merkezden başladılar. Bunun iyi bir nedeni vardı, çünkü duyular (Indriya) bu şekilde kontrol ediliyordu. Böyle bir kontrol olmadan mizacın saflığına (Bhāva) ulaşılamaz. Eğer böyle bir saflık kazanılmazsa akıl (Chitta) kalpte yerini bulamaz; ve eğer Chitta kalpte değilse Pātmā ile birlik olamaz. Bu nedenle bir Sādhaka'nın yapması gereken ilk şey duyuları kontrol etmektir. Bunu akıllarını Rab'be (Şvara'ya) odaklamadan başaranlar{89} İndriyalar'ın kontrolü için gerekli olan birçok zorlu ve acı verici uygulamadan (daha sonra bahsedilen Mudrā'lar, Bandhalar vb. gibi) geçmek zorunda kaldılar ve Gunas'ın eylemi. Bütün bunlar Gāyatrī Sādhanā'da veya yöntemde gereksizdir. Duyuların üç alt merkezde (Çakralar) kontrol edilmesi gerektiği doğrudur - yani Mūlādhāra'da açgözlülük (Lobha), cinsel organların kökünde Svādhishthāna'da şehvet (Kāma) ve cinsel organların kökünde öfke (Krodha). göbek. Bu üç tutku, duyuları harekete geçiren esastır ve Cehennemin ana kapılarıdır. Ancak kontrolün gerçekleştirilmesi gereken yol, Chitta'yı (zihni) bu Çakralardaki Paramātmā'nın Sattā'sına (varlığına) yerleştirmektir. Çitta bu üç en düşük merkezin her birine götürülmeli ve kontrol edilmelidir, böylece bu merkezlerde kendi yerleri olan tutkular kontrol altına alınmalıdır. Bu nedenle, ne zaman duyular (Indriya) kontrolden çıkarsa, Chitta'yı (zihni) belirli Çakradaki Paramātmā'ya sabitleyin.

[Yukarıdaki düşünceye İngiliz bakış açısını vermek gerekirse: eğer öfke kontrol edilecekse, zihni göbeğe taşıyın ve orada meditasyon yapın.

Yüce Olan'ın (Paramātmā) bu merkezdeki varlığı, yalnızca bedensiz ve bedenin içinde Yüce olarak değil, aynı zamanda onun belirli bir kısmında bedenlenmiş olarak; çünkü bu onun tezahürüdür. Sonuç olarak bu merkezin tutkulu faaliyeti bastırılmıştır; çünkü işleyişi, kendisini bilgilendiren Atmā'nın durumuna uyum sağlar ve hem beden hem de zihin, benliğin merkezlendiği Atmā'nın huzuruna ulaşır.{90}]

“Duyuları bu şekilde kontrol eden Gāyatrī Sādhanā, altı merkezin en altında değil en tepesinde, yani kaşların arasındaki Ājnā'da başlar. Çakraları aşağıdan delmek gibi zorlu ve acı verici bir sürece gerek yoktur.{91} Zihninizi en yüksek merkezdeki Rab'be (İşvara) odaklayın. Eter (Akāsha) için Yüce Atmā'nın varlığı (Sattā) vardır. Orada ve iki alt merkezde (Vishuddha ve Anāhata) İşvara ile keyif alınır. Jīva ve Prakriti arasındaki birliğe Upanişadlarda Bal (Madhu) denir. Ājnā merkezinin (Çakra) Sādhanā'sı ile varlığın saflığına (Bhāvashuddhi) ulaşılır ve böyle bir Bhāva'ya ulaşıldığında konuşmanın saflığı takip eder. Burada her şeyi bilen Yüce Devatā ile Yoga yapılır. Bedenin ve zihnin tüm rahatsız edici koşullarından kurtulmuş olan kişi, Yüce Brahman'ın durumu olan Gunas'ın (Gunātīta) ötesindeki duruma ulaşır."

Bu iki eleştiriyi, ilkinde tutarsız bir şekilde aktarılan gerçek Hint deyişiyle sonuçlandırabiliriz: “Başkasının dinine (Dharma) karşı çıkmak dar görüşlülüğün işaretidir. Ey Tanrım! Ey Büyük Büyücü! Sana dua ettiğimiz inanç ve duygudan memnunsun.”

İster Upāsanā'da, ister Yoga'da olsun, biçimler ve yöntemler açısından ne tür farklılıklar olmuşsa ya da olabilirse, yine de antik türdeki tüm Hintli tapınanlar Güneş, Ay bölgelerinin ötesinde olan Bilinç Işığı ile birlik içinde ortak bir amaç ararlar. ve Ateş.

Son zamanlarda Batı edebiyatında okült türden konuya biraz ilgi gösterildi. Genel olarak yazarları ve diğerleri, konuyla ilgili Hindu teorisi olarak anladıkları şeyi verdiklerini iddia ettiler, ancak önemli yanlışlıklarla. Bunlar karakterin eserleriyle sınırlı değil

adı geçen. Bu nedenle, bu ilgili sınıflardan yalnızca iki örnek almak gerekirse, iyi bilinen bir Sanskritçe sözlüğünde Çakraların "mistik veya el kayağıyla ilgili amaçlar için bedenin daireleri veya çöküntüleri (aynen böyle)" olarak tanımlandığını buluyoruz ve bunların konum hemen hemen her ayrıntıda yanlış verilmiştir. Mūlādhāra, yanlış bir şekilde "pubisin üstünde" olarak tanımlanıyor. Svādhishthāna göbek bölgesi de değildir. Anāhata burnun kökü değil, kalp bölgesindeki omurga merkezidir; Vishuddha "frontal sinüsler arasındaki boşluk" değil, boğaz bölgesindeki omurga merkezidir. Ājnā, Brahmarandhra olduğu söylenen koronal ve sagital sütürlerin bıngıldağı veya birleşimi değildir,{93} ancak üçüncü göze veya Jnānachakshu'ya ayrılan konumdadır. Bu tür büyük hatalardan kaçınan diğerleri, daha küçük hatalardan muaf değildir. Bu nedenle, bana bildirildiğine göre, okült şeyler hakkında hatırı sayılır bilgiye sahip olan bir yazar, Sushumnā'dan "Idā ve Pinggala ondan önce gelene kadar enerjilendirilemeyen" ve "şiddetli şokun eşlik ettiği" bir "güç" olarak söz ediyor. omuriliğin her bölümü" ve sakral pleksusun uyanmasıyla omurilik boyunca geçerek beyne etki eder, bunun sonucunda acemi "kendisini boş uzayın kara uçurumunda tek başına bedensiz bir ruh olarak bulur" anlatılamaz korku ve dehşete karşı mücadele ediyor. Ayrıca Kundalini'nin "akıntısına" Nādī dendiğini yazıyor; Sushumnā'nın Brahmarandhra'ya bir sinir olarak uzandığı; Tattvaların sayısının yedi olduğu; ve diğer hususlar hatalıdır. Sushumnā bir "kuvvet" değildir,94 hiçbir şeye etki etmez ve geçmez, ancak Kundalini adı verilen Devī'yi uyandıran kuvvetin kanalını oluşturan üç Nādī'nin dış kısmıdır; bu kuvvet Kundalini'dir. kendisi bir Nādī değildir, ancak Brahmarandhra'ya yükselişin yapıldığı Sahasrāra'nın altındaki on iki yapraklı nilüferde sonlanan en içteki veya Chitrinī Nādī'den geçer. Konuya değinen yazarların diğer hatalarını da belirtmek kolay olacaktır. Bu Yoga modu hakkında bilgimin izin verdiği ölçüde doğru bir ifadede bulunursam daha karlı olacaktır. Ancak bazı modern Hintli yazarların, Çakraları yalnızca materyalist veya fizyolojik bir bakış açısıyla tanımlayarak, Çakralar hakkındaki hatalı kavramların yayılmasına da yardımcı olduklarını eklemek isterim. Bunu yapmak, yalnızca durumu yanlış tanıtmak değil, aynı zamanda onu açığa vurmaktır; çünkü fizyoloji Çakraları kendi içlerinde var oldukları haliyle -yani bilinç merkezleri olarak- ve Prānavāyu Sūkshma veya süptil hayati olarak aktivitelerini bilmez.

güç; yine de onlarla ilgili olan kaba bedenle ilgilenir. Sadece fizyolojiye hitap edenler, uygunsuz olarak geri dönmek gibidir.

Tanınmış bir "Teozofi" yazarının, kişisel deneyime sahip olduğunu yazdığı, "Kuvvet merkezleri" ve "Yılan Ateşi" olarak adlandırdığı şeylerle ilgili anlatımını burada görebiliriz. Her ne kadar Bay Leadbeater aynı zamanda Yoga Shāstra'ya da atıfta bulunsa da, burada onun anlatımının (yazarın kendi Yoga konusundaki yeterliliklerini bir şekilde küçümsediği) Hint Yogilerinin öğretisinin bir temsili olduğunu iddia etmediğini belirtirsek, bu belki de hatayı dışlayabilir. , ancak bu, Yazarın kendisinin sahip olduğu (diye yazdığı) kişisel deneyime ilişkin kendi orijinal açıklamasıdır (Hint öğretisinin belirli bölümleriyle güçlendirildiğini düşündüğü gibi). Bu deneyim, bize söylediklerini ona gösterdiğine inandığı gelişmiş "astral" ve zihinsel görüşle birlikte "Yılan Ateşi"nin bilinçli olarak uyandırılmasından oluşuyor gibi görünüyor. İnsan vücudunun merkezleri veya Çakraları, Bay Leadbeater tarafından, "astral" dünyadan gelen ve dönme düzlemine dik açılarda olan "eterik" maddenin girdapları olarak tanımlanmıştır{97} Disk, fiziksel bedene “ilahi yaşamı” getiren Logos'un yedi katlı gücü. Her ne kadar bu yedi kuvvetin tümü tüm merkezlerde etkili olsa da, bunların her birinde kuvvetin bir biçimi büyük ölçüde baskındır. Bu hücum kuvvetlerinin, "eterik çift"[95] ikincil kuvvetlerin yüzeyinde kendilerine dik açılarda oluştuğu iddia edilir. Girdaba girişte birincil kuvvet yine düz çizgiler halinde fakat dik açılarla yayılır. İlksel kuvvetin bu radyasyonlarının sayısının, "Lotus" veya girdabın sergilediği "yaprakların"[94] (Hinduların dediği gibi) sayısını belirlediği söylenir. Girdabın etrafında hızla dönen ikincil kuvvet, bir çiçeğin taç yapraklarının veya "belki de daha doğrusu, dalgalı yanardöner camdan tabaklar veya sığ vazolar" görünümünü üretir. Böylece

- yani, Logos'un gelen kuvvetine maruz kalan eterik bir girdabın varsayımıyla - hem Hindu kitaplarında anlatılan "Lotuslar" hem de yapraklarının sayısı, Svādhishthāna merkezinin yerine bir tane koyan yazar tarafından açıklanmaktadır. dalaktaki altı yapraklı nilüferdir,{98} ve kafadaki nilüferin yaprak sayısını düzeltir, bunun bin değil, bu Yoga kitaplarının söylediği gibi "tam olarak 960" olduğunu söyler.{99} Fiziksel bedeni canlı tutan "eterik" merkezin, dört boyutlu bir "astral" merkeze karşılık geldiği söylense de, aralarında yakın bir bağ vardır.

Düzlemler arasındaki iletişimin vaktinden önce açılmasını önleyen, sıkıştırılmış tek bir fiziksel atom katmanından oluşan dokuma kılıf veya ağ. Söylenen o ki, normalde buradan geçenden daha fazlasını yüksek düzlemlerden bu kanaldan getirecek şekilde bunların düzgün bir şekilde açılabileceği veya geliştirilebileceği bir yol vardır. Bu “astral” merkezlerin her birinin belirli işlevleri vardır: Göbekte basit bir hissetme gücü; dalakta astral bedende “bilinçli yolculuk”; kalbinde “diğer astral varlıkların titreşimlerini anlama ve onlara sempati duyma gücü”; boğazda astral düzlemde işitme gücü; kaşların arasında “astral görüş”; "başın tepesinde", astral yaşamın tüm yetilerinin mükemmelliği vardır.{100} Dolayısıyla bu merkezlerin, bir dereceye kadar astral bedenin duyu organlarının yerini aldığı söylenir. İlk merkezde, "omurganın tabanında", yedi katman veya yedi kuvvet derecesi halinde var olan "yılan ateşi" veya Kundalini bulunur. {101} Bu, fiziksel düzlemde eterik maddedeki tezahürdür. Canlılık ve elektriğin örnek olduğu, büyük dünya güçlerinden biri, Logos'un güçlerinden biri. Bunun Prāna veya canlılık ile aynı olmadığı söylenir.{102} "Eterik merkezler", "Yılan Ateşi" tarafından tamamen uyandırıldığında, fiziksel bilince içkin olan nitelik ne olursa olsun onu indirdiği iddia edilir. ona karşılık gelen astral merkez. “Yılan Ateşi” ile canlandırıldığında fiziksel ve “astral” bedenler arasındaki bağlantının kapıları haline gelirler. Bu merkezlerin astral uyanışı ilk kez gerçekleştiğinde, bu durum fiziksel bilinç tarafından bilinmiyordu. Ancak duyu bedeni artık "uyanma sürecini eterik merkezlerle tekrarlayarak tüm bu avantajları paylaşmaya getirilebilir." Bu, "fiziksel düzlemde eterik maddeyle örtülü olarak var olan ve karşılık gelen eterik merkezde, yani omurganın tabanında" uyuyan "Yılan Ateşi"nin irade gücüyle uyandırılmasıyla gerçekleştirilir. Bu yapıldığında, karşılık gelen astral merkezlerin gelişmesiyle ortaya çıkan güçleri fiziksel bilince getirme etkisi ile daha yüksek merkezleri canlandırır. Kısacası kişi astral düzlemde yaşamaya başlar ki bu pek de bir avantaj sayılmaz, eğer cennet dünyasına girişin bu düzlemdeki yaşamın bitiminde sağlanacağı söylenmeseydi.{104} Böylece ikinci aşamada, merkezdeki kişi, fiziksel bedeninde "her türlü astral etkinin bilincindedir; bazılarının dost, bazılarının ise nedenini hiç bilmeden düşmanca olduğunu belli belirsiz hisseder." Üçüncü merkezde kişinin belirsiz astralleri "sadece kısmen" hatırlaması sağlanır.

bazen havada uçmanın verdiği mutluluk hissinin yarı hatırlanmasıyla yolculuklar. Dördüncü merkezde insan içgüdüsel olarak başkalarının sevinçlerinin ve üzüntülerinin farkındadır, bazen onların fiziksel ağrılarını ve acılarını kendi içinde yeniden üretir. Beşinci merkezin uyanışı sırasında "kendisine her türlü öneride bulunan" sesleri duyar. Bazen müzik "veya daha az hoş sesler" duyar.{105} Tam gelişim, "astral" düzlemde duruişitiyi güvence altına alır. Altıncı merkezin uyandırılması, ilk başta "manzaraları ve renk bulutlarını yarı görmek" gibi önemsiz nitelikte olan, ancak daha sonra durugörüye varan sonuçları garanti eder. Burada "Firavunların başlıklarındaki mikroskobik yılana" benzeyen "eterik" esnek bir tüp vasıtasıyla büyütme gücünün olduğu söyleniyor. Bu "mikroskobik yılanın" gözünü genişletebilme veya kontrol edebilme gücünün, eski kitaplarda kişinin kendisini istediği gibi büyütüp küçültebilmesi deyiminin anlamı olduğu belirtilmektedir.{106} Hipofiz bezi uygun hale getirildiğinde çalışma düzeninde astral araçla bağlantı kurar ve Ateş altıncı merkeze ulaşıp onu tamamen canlandırdığında, "Üstad"ın (bu durumda çeşitli aşamalardaki yüksek benlik anlamına gelir) sesi duyulur. Yedinci merkezin uyanışı kişinin bedeni tam bilinçli olarak terk etmesini sağlar. "Ateş böylece tüm bu merkezlerden belirli bir düzen içinde (farklı insan türlerine göre değişir) geçtiğinde, bilinç, astral düzlemdeki yaşamın sonunda cennet alemine girişine kadar sürekli hale gelir. .”

Daha önce verilen anlatımdan da görüldüğü gibi, bu anlatım ile alıntı yapılan yazarın genel olarak biraz aşina olduğu ve ona Yoga Şastra'nın bazı özelliklerini hatırlatmış olabilecek Yoga Şāstra öğretisi arasında bazı benzerlikler vardır. onun hesabı. İlk olarak, bir istisna dışında anlatılan Çakralara karşılık gelen yedi merkez vardır. Yazar, üç alt merkezin daha olduğunu ancak bunlara yoğunlaşmanın tehlikelerle dolu olduğunu söylüyor. Bunların ne olduğu belirtilmemiştir. Bildiğim kadarıyla Mūlādhāra'dan daha aşağıda bir merkez yok ve yukarıda bahsedilen açıklamada hariç tutulan tek merkez Apas Tattva merkezi veya Svādhishthāna'dır. Daha sonra, en alt merkezde, Mūlādhāra'da, Hinduların Kundalini adını verdiği “Yılan Ateşi” Güç vardır. Son olarak, irade gücü (Yogabala) tarafından gerçekleştirilen bu gücün uyandırılmasının etkisinin, gücü yücelttiği söylenir.

Yükselen planlardan geçerek “cennet dünyasına” giden fiziksel bilinç. Hindu ifadesini kullanacak olursak, Shatchakrabheda'nın nesnesi ve amacı Yoga'dır. Bu sonuçta Paramātmā ile birliktir; ama açıktır ki, doğal halindeki beden, bilinçsiz de olsa, zaten Yoga'da olduğundan, aksi halde var olamazdı, yukarıya doğru her bilinçli adım Yoga'dır ve tamamlanmadan ya da Kaivalya Mukti'ye ulaşılmadan önce bunun birçok aşaması vardır. Bu ve aslında önceki aşamaların çoğu, yazarın bahsettiği “cennet dünyasının” çok ötesindedir. Yogiler "cennet dünyası" ile ilgilenmezler, onu aşmaya çalışırlar; aksi halde onlar kesinlikle Yogi değildirler. Bu teoriye göre, açıkça ortaya çıkan kuvvetin yaptığı şey şudur: Kendini işleten kişinin, keşfedildiği sırada var olan zihinsel ve ahlaki niteliklerini geliştirir. Ancak eğer durum böyleyse, bu tür bir iyileştirme orijinal durum kadar arzu edilmeyebilir. Sağlık ve kuvvet sahibi olma zorunluluğunun yanı sıra, etkisine tabi tutulması önerilen düşünce, irade ve ahlakın, uyandırılan gücün canlandırıcı etkisiyle yoğunlaşmasından önce, öncelikle arındırılması ve güçlendirilmesi gerekir. Dahası, başka bir yerde de belirttiğim gibi, Yogiler Brahmagranthi'nin delinmesinin bazen ciddi acı, fiziksel bozukluk ve hatta hastalık içerdiğini söylerler; bunun göbek deliği (Nābhipadma) gibi bir merkeze yoğunlaşılmasından kaynaklanması pek olası değildir.).

Hindu terimlerini kullanırsak, Sādhaka'nın yetkin (Adhikārī) olması gerekir; bu, Yoga'nın gerçek yönteminin öğrenilebileceği tek kişi olan Guru tarafından belirlenecek bir konudur. Ancak Bay Leadbeater'ın ifade ettiği tesadüfi tehlikeler, Bay Leadbeater'ın bahsettiği "fallik büyücülük" konusunda genel olarak habersiz görünen Hintlilerin bana bahsettiği tehlikelerin ötesine geçiyor. Kundalini'yi cinsel merkezi canlandırmak amacıyla kullandığı söylenen (görünüşe göre Batılı) "Kara Büyü" okulları.{110} Cinsel ve bağlantılı merkezler üzerindeki sapkın veya yanlış yönlendirilmiş yoğunlaşmanın, ima edilen etkiye sahip olması mümkündür. Bununla birlikte, Hintlilerin bu konuya değindiklerini hiç duymadım, çünkü muhtemelen bu Yogayı üstlenecek olanların gerektirdiği önceki disiplin, uygulamalarının doğası ve göz önünde bulundurdukları amaç nedeniyle böyle bir olasılık mümkün değildir. dikkate alın. Bunu veya başka herhangi bir manevi Yogayı uygulayan Hintli, normalde bunu okültizme olan meraklı ilgiden veya "astral" veya "astral" kazanma arzusundan dolayı yapmaz.

Benzer deneyimler.{111} Diğer tüm konularda olduğu gibi bu konudaki tutumu da esasen dinseldir, Brahman'a (Sthiranishthā) olan sağlam bir inanca dayanır ve kurtuluş olan O'nunla birleşme arzusundan ilham alır. Tantra için yeterliliğin ne olduğu (Tantrashāstrādhikāra) Gandharva Tantra'nın ikinci bölümünde şu şekilde anlatılmaktadır: Aday akıllı (Daksha), duyuları kontrollü (Jitendriyah), tüm varlıklara zarar vermekten kaçınan (Sarvahingsāvinirmuktah) olmalı ve her zaman iyilik yapmalıdır. herkese (Sarvaprānihite ratah), saf (Shuchi); Veda'ya (Āstika) inanan, inancı ve sığınağı Brahman'da olan (Brahmishthah, Brahmavādī, Brāhmī, Brahmaparāyana) ve dualist olmayan (Dvaitahīna). "Böyle bir kişi bu Kutsal Yazıda yetkindir, aksi takdirde o Sādhaka değildir" (So'smin Shāstredhikārīsyāt tadanyatra na sādhakah). Böyle bir tutumla, Hintli bir yazarın işaret ettiği gibi (s. 28), tutkularla ilişkili alt merkezlere yoğunlaşmanın onları uyandırmak şöyle dursun, sakinleştirmesi mümkündür. Öte yandan başka bir tutumun, uygulamanın ve amacın başka bir sonuç doğurması da oldukça olasıdır. Bununla birlikte, cinsel merkez üzerinde yoğunlaşmaktan bahsetmek başlı başına yanıltıcıdır, çünkü Çakralar madde bedende değildir ve bu tür merkezlerin madde fiziksel madde ile nihai ilişkisi olsa bile, konsantrasyon onun başkanlığındaki sübtil merkez üzerinde yapılır. işlev. Şüphesiz, zihinsel ve cinsel merkezlerin Şakti'leri arasında da bir ilişki ve yazışma vardır ve ikincisinin gücü, eğer yukarı doğru yönlendirilirse, tüm zihinsel ve fiziksel işleyişi olağanüstü derecede artırır. Aslında “merkezlenmiş” olanlar, tüm güçlerini kendi iradelerinin nesnesi üzerinde nasıl yoğunlaştıracaklarını ve tüm bu güçleri eğitip kullanıp hiçbirini ihmal etmeyeceklerini bilirler. Bununla birlikte, bu yöntemin deneyimli takipçileri, belirttiğim gibi, bu yöntemin bazı sakıncaları veya tehlikeleri beraberinde getirebileceğini ve bu nedenle tam yetkin olanlar (Adhikārī) dışında tavsiye edilmediğini kabul ederler.

Öte yandan, özetlenen açıklama ile bu çalışmanın ele aldığı Yoga biçiminin temelini oluşturan teori arasında pek çok önemli farklılık vardır. Bu açıklama tarafından benimsenen terminoloji ve sınıflandırma "Teosofik" olarak adlandırılabilir;{112} ve hem buna hem de Hint terminolojisine aşina olanların iki sistem arasında benzerlik noktaları oluşturması mümkün olsa da, bu hiçbir şekilde olmamalıdır. bile çağrışımın varsayıldığı anlamına gelir

bu tür durumlar her zaman tamamen aynıdır. Her ne kadar "Teozofi" öğretisi büyük ölçüde Hint fikirlerinden ilham alsa da, kullandığı Hint terimlerine atfettiği anlam her zaman bu terimlere Hintlilerin kendileri tarafından verilen anlam değildir. Bu bazen kafa karıştırıcı ve yanıltıcı olabilir; bu okulun yazarları her durumda kendi terminolojilerini ve tanımlarını benimsemiş olsalardı kaçınılabilecek bir sonuçtur.{113} Kavramlarımızın görselleştirilmesi için "düzlemler" terimi uygun bir terim olsa da, ve ben burada bunu kullanıyorum, "ilkelere" göre bölünme gerçeği daha çok yansıtıyor. İnsanın ilkelerine ilişkin Hint ve Teosofi teorilerini tam bir doğrulukla ilişkilendirmek kolay değildir. Ancak fiziksel bedenin "yoğun" ve "eterik" beden olmak üzere iki bölüme sahip olduğu belirtilmiştir; bunların Annamaya'ya karşılık geldiğini ve

Prānamayakoshalar ve “astral” bedenin Manomayakosha'nın Kāmik tarafına karşılık geldiği. İddia edilen iddiayı varsayarsak yazışmalarda, Bay Leadbeater'ın açıklamasındaki “eterik merkezler” veya Çakra, Prāna vāyu'nun enerji merkezleri gibi görünmektedir. Nilüferler de budur ve evrensel bilincin merkezleridir. Kundalini, Prāna dahil tüm enerjilerin kaynağı olan bedenlerdeki yaratıcı enerjinin statik formudur. Bay Leadbeater'ın teorisine göre Kundalini, Prāna'dan farklı bir güçtür; bu terimi canlılık veya yaşam prensibi olarak anlıyoruz; bedene girişte kendisini küçük Prāna'lar olan yaşamın çeşitli tezahürlerinde gösterir. bizzat kuvvetin genel adı (Prāna) ile anılır. 10 ve 11. ayetler Kundalini hakkında şöyle der: "İlham ve son verme yoluyla dünyadaki tüm varlıkları (yani Jīva-jīvātman'ı) koruyan O'dur." Dolayısıyla O Prāna Devatā'dır, ancak O olduğu gibi (Comm., 10 ve 11. ayetler) Srishti-sthitilayātmikā, dolayısıyla tüm güçler Onun içindedir. O aslında bedenlerdeki Şabdabrahman veya “Logolar”dır. Çakraların doğasını ve onların canlandırılması sorununu ele aldığımızda, tartışılan teori Yogilerinkinden farklı görünüyor. Bay Leadbeater'ın açıklamasına göre, Çakraların tümü "eterik madde"nin girdaplarıdır, görünüşe göre aynı türdendirler ve "Logolar"ın yedi katlı aceleci kuvvetinin aynı dış etkisine tabidirler, ancak şu konuda farklılık gösterirler: her birinde Çakraların yedi katlı kuvvetlerinden biri veya diğeri baskındır. Yine, belirtildiği gibi astral beden Manomayakosha'ya tekabül ediyorsa, Bay Leadbeater'a göre Çakraların canlanması, Manomayakosha'nın Kamik tarafının bir uyanışı gibi görünmektedir.

zihinsel kılıf. Hindu doktrinine göre bu Çakralar farklı bilinç, canlılık ve Tāttvik enerjisi merkezleridir. Beş alt Çakranın her biri kaba bir Tattva'nın, yani Mahābhūta'yı veya duyulur maddeyi tezahür ettiren Tattvik faaliyetinin veya Tanmātra formunun enerji merkezidir. Altıncı, süptil zihinsel Tattva'nın merkezidir ve Sahasrāra'ya hiçbir şekilde Çakra denmez. Belirtildiği gibi dalak merkezi de bu açıklamada ele alınan altı Çakra arasında yer almamaktadır.

Hint sisteminde yaprakların toplam sayısı Sanskrit Alfabesindeki harflerin sayısına karşılık gelir; ve herhangi bir nilüferin yapraklarının sayısı, Nādīlerin onun etrafındaki düzenine göre belirlenir. Ayrıca bu yapraklar ince ses güçleri taşır ve sayıları ellidir, tıpkı tüm kelimeleri ve dili temsil eden ve dünyayı yaratan tüm düşüncenin kendisini tezahür ettirdiği Sanskrit Alfabesi'nin harfleri gibi.

Bu çalışma aynı zamanda Çakraların her biri üzerinde tefekkür yoluyla kazanılan belirli şeyleri de açıklamaktadır. Bunlardan bir kısmı uzun ömür, şehvet ve günahlardan kurtuluş, duyulara hakimiyet, ilim, söz gücü, şöhret gibi genel niteliktedir. Bunlardan bazıları ve diğer nitelikler birden fazla Çakraya odaklanmanın ortak sonuçlarıdır. Diğerleri ise sadece bir merkez üzerinde tefekkürle ilgili olarak belirtilmiştir. Ancak bu tür ifadelerin tümü, eğer varsa, belirli bir merkeze odaklanmanın ardından gelen spesifik sonucu doğru bir şekilde kaydetmek niyetiyle değil, artan öz kontrolü veya Stutivāda'yı övmek amacıyla yapılmış gibi görünüyor; 21. ayette Nābhi-padma üzerine tefekkür etmenin Yogi'ye dünyayı yok etme ve yaratma gücü kazandırdığı söylendiği gibi.

Merkezlere hakim olmanın, orada hakim olan unsurlara göre çeşitli Siddhiler veya güçler üretebileceği de söyleniyor. Ve aslında bu iddia ediliyor.{115} Pandit Ananta Shāstrī şöyle diyor:{116} "Her gün sokaklarda veya pazarlarda bize dirsek atan ve tüm içtenliğiyle mutluluğun en yüksek düzeyine ulaşmaya çalışan birkaç kişiyle karşılaşabiliriz, ancak Psişik dünyanın illüzyonlarına giden yolda kurbanlar düştüler ve altı Çakradan birinde ya da diğerinde durdular. Farklı derecelerde becerilere sahiptirler ve sıradan en iyi entelektüelde bile bulunmayan bir güce sahip oldukları görülür.

insanlığın koşusu. Bu pratik psikoloji okulunun bir zamanlar Hindistan'da çok iyi işlediği, ülkenin her yerinde dolaşan erkeklerin bu canlı örneklerinden (konuyla ilgili sayısız incelemeden bahsetmiyorum bile) açıkça görülüyor. Yılanın gücünün yalnızca uyandırılması, ruhsal Yoga açısından fazla bir şey ifade etmez. Ancak yüksek Yogilerin bakış açısına göre gerçek anlık hiçbir şey, Ājnā Çakra'ya ulaşılana kadar başarılamaz. Burada yine, Ātmā'sı bu lotus üzerine meditasyondan başka bir şey olmayan Sādhaka'nın "üç dünyanın yaratıcısı, koruyucusu ve yok edicisi olduğu" söylenir; ve yine de, yorumcunun işaret ettiği gibi (ayet 34), “Bu, sıradan hayatımızda olduğu kadar Sanskrit edebiyatında da çoğu zaman gerçeklikten yoksun olan en yüksek Prashangsā-vāda veya Stutivāda'dan başka bir şey değildir - yani iltifattır. Burada çok şey kazanılmış olsa da, bu merkezin Tattva'ları özümsenene ve Sahasrāra'nın tam bilgisi kazanılana kadar Yogi hem amacına hem de emeğinin güdüsü olan şeye ulaşır; Chitta'nın Mutluluğun Mekânı Shivasthānam'daki kontrolü ve yoğunlaşmasını takip eden yeniden doğuş. Yılan Ateşi uyandırıldığı için kişinin Yogi olduğu veya Yoga'nın amacına ulaştığı düşünülmemelidir. Okuyucunun kendi kendine keşfedeceği, ancak benim değinmediğim başka farklılık noktaları da vardır; çünkü iki açıklamayı karşılaştırırken amacım bu modern açıklama ile Hint okullarınınki arasında genel bir karşıtlık oluşturmaktı. Ancak farklılıkların sadece detaylarda olmadığını da eklemeliyim. Düşünce tarzı, kısaca tanımlanması kolay olmayan, ancak Hint Kutsal Yazılarına ve düşünce tarzına biraz aşina olanlar tarafından hemen fark edilecek bir şekilde farklılık gösterir. İkincisi her zaman tüm süreçleri ve sonuçlarını öznel veya idealist bir bakış açısıyla yorumlamaya eğilimlidir, ancak Sādhana'nın amaçları açısından nesnel yön göz ardı edilmez. Hint teorisi son derece felsefidir. Dolayısıyla, bir örnek vermek gerekirse, Bay Leadbeater kendi isteğiyle büyük ya da küçük olabilme gücünü (Animā ve Mahimā Siddhi) alnındaki esnek bir tüpe ya da “mikroskobik yılana” bağlarken, Hindu tüm güçlerin (Siddhi) Bunlar, Lord Ishvara'nın veya yaratıcı bilincin niteliğidir (Aishvaryya) ve Jīva, bu bilinci idrak ettiği ölçüde, edinim derecesinin doğasında var olan güçleri paylaşır.

Hint sistemlerinin genel özelliği olan ve onların gerçek derinliğini oluşturan şey, bilince ve onun hallerine verilen büyük önemdir. Dünyaları yaratan, sürdüren ve yok eden bu durumlardır. Brahmā, Vishnu ve Shiva, içimizde faaliyet gösteren tek Evrensel Bilincin fonksiyonlarının isimleridir. Ve kullanılan araç ne olursa olsun, Yoga'nın süreci ve meyvesi ve tüm deneyimlerinin nedeni, bilincin "düşük" bilinç durumlarının "yüksek" durumlarına dönüştürülmesidir. Ancak bu ve diğer konularda hem pratiği hem de deneyimi teoriden ayırmamız gerekiyor. Benzer bir deneyim muhtemelen çeşitli uygulama tarzlarıyla kazanılabilir ve bir deneyim, onu açıklayan teori yanlış olsa da, aslında doğru bir deneyim olabilir.

Aşağıdaki bölümler okuyucunun karşılaştırmayı kendisi yapmasına olanak sağlayacaktır.

Uygulamaya gelince, bana Kundalini'nin Mūlādhāra dışında ve burada belirtilen araçlarla uyandırılamayacağı söylendi, ancak bu, bir kişinin şans eseri gerekli konum ve koşullara ulaşması durumunda tesadüfen gerçekleşebilir, ancak başka türlü olamaz. Böylece, başının üst kısmı biraz sıcak olmasına rağmen vücudu bir ceset kadar soğuk olan bir adamın bulunmasıyla ilgili hikaye anlatılır. (Kundalī Yoga Samādhi'deki durum budur.) Baş giderek ısındığında, ona ghee (sade tereyağı) ile masaj yapıldı. Tüm vücut hızla eski sıcaklığına kavuşurken sıcaklık ensesine kadar indi. Adam kendine geldi ve ardından durumunun öyküsünü anlattı. Bir Yogi'nin duruşunu taklit ederek bazı tuhaflıklar yaşadığını ve aniden üzerine "uyku" geldiğini söyledi. Nefesinin durmuş olması gerektiği ve doğru pozisyon ve koşullar altında, onun beyin merkezine yükselen Kundalī'yi farkında olmadan uyandırdığı tahmin ediliyordu. Ancak bir Yogi olmadığı için onu tekrar alaşağı edemezdi. Üstelik bu, yalnızca Nādīler (v. post) saf olduğunda yapılabilir. Bu Yogayı öğrenen ve kardeşi bunu uygulayan Pandit'e (bana bu hikayeyi veren), burada anlatılan Yoga süreçlerini bilmeyen ama bir şeyler okumuş olan Avrupalı bir arkadaşımın durumunu anlattım. Sanskritçe eserlerin çevirilerinde Kundalī hakkında ve yine de Kundalī'yi meditasyon süreçleriyle uyandırdığına inanan kişi

yalnız. Aslında bana yazdığına göre, bir Avrupalı olarak Doğu Yogasının ayrıntılarına girmek onun için faydasızdı. Ancak o, Idā ve Pinggalā'yı (v. post) ve pembe ışıktan, mavi veya gök mavisi ışıktan oluşan titreyen bir auraya sahip "merkezi ateşi" ve beyne doğru yükselen ve kanatlı bir şekilde alevlenen beyaz bir ateşi gördü. başın her iki tarafında parlaklık. Ateşin merkezden merkeze öyle bir hızla parladığı görüldü ki, kendisi görüntünün çok azını görebiliyordu ve diğerlerinin vücutlarında da güç hareketleri görülüyordu. Idā'nın etrafındaki parlaklık veya aura, aya benzer - yani soluk gök mavisi - ve Pinggala kırmızısı veya daha doğrusu soluk pembe opaklık olarak görülüyordu. Kundalī, spiral şeklinde kıvrılmış, yoğun, altın benzeri beyaz bir ateş olarak görüntüde belirdi. Sushumnā, Idā ve Pinggalā merkezlerini Merkür'ün Caduceus'u ile sembolize ederek{119} çubuğun tepesindeki küçük top Sahasrāra veya epifiz beziyle, kanatlar ise alevli kanatlarla özdeşleştirildi. Yangın çarptığında merkezin her iki tarafında auralar oluşur. Bir gece, bedensel arzuların enfeksiyonundan anormal derecede arınmışken, yılanın çözüldüğünü ve yukarı doğru koştuğunu hissetti; kendisini "bir ateş pınarındaydı" ve kendi deyimiyle "alevlerin kanatlar halinde yayıldığını" hissetti. Başımda zil sesi gibi müzikal bir şakırtı vardı, bu arada bu alevlerden bazıları yayılımlar gibi genişliyor ve başımın üzerinde toplanmış kanatlar gibi buluşuyor gibiydi. Bir sallanma hareketi hissettim. Güç beni tüketebilecek bir şey gibi göründüğü için gerçekten korktum." Arkadaşım bana, heyecanı sırasında aklını Yüce'ye odaklamayı unuttuğunu ve bu nedenle ilahi bir macerayı kaçırdığını yazdı. Belki de bu gücün uyanışını çok yüksek bir ruhsal deneyim olarak ya da deneyimlediği diğer bilinç durumlarıyla aynı düzeyde görmediğini söylemesinin nedeni buydu. Ancak bu deneyim onu, okült fizyolojiyi konu alan Hint kitaplarında gerçek bir bilim ve büyü olduğuna ikna etti.

Pandit'in bu deneyimle ilgili gözlemleri şu şekildedir: Nefes durdurulursa ve zihin aşağıya doğru taşınırsa sıcaklık hissedilir. Kundalini'yi zihinsel gözle "görmek" ve bu şekilde Onu uyandırmadan, büyütmeden deneyimlemek mümkündür ve bu da ancak öngörülen Yoga yöntemleriyle gerçekleştirilebilir. Kundalini bu nedenle temel merkezde (Mūlādhāra) Işık olarak görülebilir. Onu algılayan Buddhi'ydi (post sonrası), ancak deneyimleyen kişiye uygulama öğretilmediğinden kafası karışmıştı. Shakti'nin gerçekten uyarılıp uyarılmadığının basit bir testi var. Belirli bir merkezden ayrıldığında, sol kısım şu şekilde olur:

soğuk ve görünüşe göre bir ceset kadar cansız. Dolayısıyla yukarıya doğru ilerleme başkaları tarafından dışarıdan doğrulanabilir. Shakti (Güç) üst beyne (Sahasrāra) ulaştığında, bir miktar sıcaklığın hissedildiği kafatasının tepesi dışında tüm vücut soğuk ve ceset gibidir; burası Bilincin statik ve kinetik yönlerinin birleştiği yerdir. .

Bu çalışma, Yoga'nın bu formunun ilke ve yöntemlerinin (herkesin kendi belirleyeceği bir konu) doğruluğunu veya uygunluğunu belirlemek amacıyla değil, özellikle ilgilenenler için bir ilk çaba olarak yayınlanmıştır. okültizm ve mistisizmde konunun daha dolgun, daha doğru ve rasyonel bir sunumu.

Bununla birlikte, burada tercüme edilen risaledeki muğlak meselelerin anlaşılması, öncelikle bu eserin altında yatan ve yazarı tarafından okuyucunun hakkında bilgi sahibi olduğunu varsaydığı bazı felsefi ve dini öğretileri kısaca özetlememiz halinde mümkün olacaktır.

Bu nedenle, bu Giriş'in aşağıdaki bölümleri öncelikle Bilinç ve Bilinçdışı kavramlarını ve bunların Bedenlenmiş Ruh veya Jīvātmā'daki ilişkilerini ele alacaktır. Daha sonra Ruhun veya Shakti'nin kinetik yönü ele alınır; evrimleşmiş makrokozmosta ve insan vücudunda veya mikrokozmosta yaratıcı düşüncesi ve tezahürü (Kshudrabrarahmānda), büyük dünyanın küçük ölçekli bir kopyasıdır. Logos'u ve konuşma harflerini anlattıktan sonra, içe kapanma yöntemi veya Yoga ile bitiriyorum. Önceki bölümlerin konusu iyice öğrenilmedikçe ikincisi anlaşılmayacaktır.

Bu eserin ilgilendiği pratik konularda dahi dünyanın evrimi teorisini açıklamak ve anlamak gerekmektedir. Çünkü Yorumcunun 39. ayette söylediği gibi, Yoga uygulamasıyla ilgilenirken kural, şeylerin kaynaklandıkları şeye dönüşmesidir ve burada anlatılan Yoga süreci de böyle bir çözülmedir (Laya). Yogadaki bu geri dönüş veya çözülme süreci (Nivritti), ileri veya yaratıcı (Pravritti) süreç anlaşılmadıkça anlaşılamayacaktır. Benzer değerlendirmeler burada ele alınan diğer konular için de geçerlidir.

II. BİLİNÇ VE GÜCÜ (SHIVA-SHAKTI)

Bu Yoga'nın temelleri oldukça metafizik ve bilimsel bir karaktere sahiptir. Bunu anlamak için genel olarak Hint felsefesi, dini öğretisi ve ritüeli ile özel olarak da bu üç konunun Shākta ve Monistik (Advaita) Shaiva Tantralarında verilen sunumu hakkında tam bir bilgi sahibi olmak gerekir. Bu Yoga'nın doğasını, anlamını ve dayandığı temelleri ayrıntılı bir şekilde tanımlamak ve açıklamak için çok büyük bir ciltten daha fazlasına ihtiyaç vardır. Bu nedenle okuyucunun ya bu genel bilgiyi ya da onu edinme arzusunu varsaymam ve kendimi konunun teorik bilgisine giden kapıların açılabileceği anahtarı sağlayacak genel ilkelerin ve yönlendirici gerçeklerin açıklanmasıyla sınırlamam gerekir. Bunların içinden ve ötesine geçmeyi arzulayanlar için açılmıştır ve böylece burada tercüme edilen zor metinlerin anlaşılmasını kolaylaştıracaktır. Çünkü pratik açıdan, kitaplarda verilen talimatları, sözlü olarak aldığım açıklamalarla birlikte yalnızca yeniden üretebilirim. Daha ileri gitmeyi ve bu Yoga'yı fiili bir sürece sokmayı isteyenler, bizzat bu Yoga'yı deneyimlemiş bir Guru'dan (Siddha) doğrudan öğrenmelidirler. Adayın başarılı olup olamayacağını yalnızca onun deneyimi söyleyecektir. Deneyenlerin binde birinin başarılı olabileceği söyleniyor. Eğer ikincisi yola girerse, yalnızca Guru, müritlerinin özel kapasiteleri ve ihtiyaçlarına göre uygulamayı istediği gibi şekillendirip yönlendirerek onu mevcut risklerden kurtarabilir. Dolayısıyla bu başlıkta bazı genel ilkeleri açıklamak mümkün olmakla birlikte, bunların uygulanması her özel durumun koşullarına bağlıdır.

Veda şöyle der: "Bütün bunlar (yani çok çeşitli dünya) Brahman'dır" (Sarvvam khalvidam Brahma).{123} Çoğunluğun nasıl bir olabileceği{124} farklı okullar tarafından çeşitli şekillerde açıklanmaktadır. Burada verilen yorum, Shākta Tantra'ların veya Agama'ların altında yatan ve bunların içerdiği büyük doktrinin yorumudur. İlk olarak, bu kadar çok görünen tek Gerçeklik nedir? Brahman'ın kendi içinde (Svarūpa) doğası nedir? Cevap Sat-Chit-Ānanda'dır, yani varlık-hissetme-bilinç-mutluluktur.

Bilinç ya da duygu (Chit ya da Chaitanya ya da Samvit), bu haliyle olmakla özdeştir. Her ne kadar sıradan deneyimde bu ikisi esasen birbirine bağlı olsa da, yine de birbirlerinden ayrılıyor gibi görünüyorlar. İnsan, yapısı itibariyle kendisinin ötesinde ve kendisinden bağımsız nesnel bir varoluşa ısrarla inanır. Ve bu, bedenlenmiş ruh (Jīvātmā) olduğu sürece, bilinci Māyā tarafından perdelendiği sürece böyledir. Ancak deneyimin nihai temelinde, yani Yüce Ruh'ta (Paramātmā), farklılık ortadan kalktı, çünkü bunda farklılaşmamış kitlesel deneyimleyen, deneyim ve deneyimlenen yatıyor. Ancak Chit'ten duygu-bilinç olarak bahsettiğimizde, bu şekilde bildiğimiz ve gözlemlediğimiz şeyin, kendi içinde tüm deneyimlerin arka planını oluşturan sonsuz değişmez prensip olan Chit'in yalnızca sınırlı değişen bir tezahürü olduğunu hatırlamamız gerekir. Bu varlık-bilinci, "kendinde dinlenme" (Svarūpa-vishrānti) olarak tanımlanan mutlak mutluluktur (Ānanda). Bu mutluluktur çünkü sonsuz her şey (Pūrna) olduğundan hiçbir şeyden yoksun olabilir. Bu mutlu bilinç, tek gerçekliğin, kendi formunun veya skolastiklerin propria forma'sının nihai ve gerçek doğası veya Svarūpa olarak adlandırıldığı gibi. Svarūpa, kendinde olduğu haliyle, göründüğünden farklı olarak her şeyin doğasıdır. Bu yüce bilinç Yüce Şiva'dır (Parashiva). Hiçbir zaman değişmez, ancak tüm değişimler boyunca sonsuza kadar aynı kalır.

Ama eğer durum böyleyse, nasıl oluyor da gördüğümüz her şey görünürdeki bilinçsizlikle ilişkilendiriliyor? Zihnimizin saf değil, sınırlı bir bilinç olduğu açıktır. Onu sınırlayan şey, ya kendi başına bilinçdışı olan ya da bilinçliyse, bilinçdışı görünümü üretebilen bir şey olmalıdır. {125} Olgu dünyasında mutlak olarak bilinçli veya mutlak olarak bilinçsiz olan hiçbir şey yoktur. Bilinç ve bilinçsizlik her zaman iç içedir. Ancak bazı şeyler diğerlerinden daha bilinçli, bazıları ise daha bilinçsiz gibi görünüyor. Bunun nedeni, hiçbir şeyde eksik olmayan Chit'in, yine de çeşitli şekil ve derecelerde kendini göstermesidir. Bu tezahürün derecesi, içinde yer aldığı bedenin doğası ve gelişimi tarafından belirlenir. Ruh aynı kalır; vücut değişir. Bilincin tezahürü, mineralden insana yükseliş yapıldığı için az çok sınırlıdır. Mineral dünyasında Chit, uyaranlara verilen refleks tepkiyle kanıtlanan en düşük duyarlık biçimi olarak ortaya çıkar ve Batı'da buna fiziksel bilinç adı verilir.

atom hafızası. Bitkilerin duyarlılığı daha gelişmiş olmasına rağmen Chakrapāni'nin söylediği gibi Bhānumatī'de uykuda olan bir bilinçtir. Bu durum, bitki ve hayvan dünyası arasında ara aşamalar olan ve kendilerine ait bir psişik yaşama sahip olan mikroorganizmalarda da kendini gösterir. Hayvanlar aleminde bilinç daha merkezi ve karmaşık hale gelir; biliş, algı, hissetme ve irade gibi tüm psişik işlevlere sahip olan insanda tam gelişimine ulaşır. Tüm bu değişen duyarlık veya bilinç biçimlerinin arkasında, kendi içinde (Svarūpa) olduğu haliyle ve tezahürünün belirli biçimlerinden farklı olarak, biçimsiz, değişmez tek Chit vardır.

Chit, yaşamın tüm bu aşamaları boyunca aynı kaldığından, aslında gelişmemiştir. Gelişmenin ortaya çıkışı, akıl ve madde tarafından artık daha fazla ve daha az perdelenmiş olmasından kaynaklanmaktadır. Dünyayı yaratan, kozmik bilincin (Shakti) bu perdelemesi ve yansıtmasıdır. O halde bilinci perdeleyen ve dünya gösterisini yansıtan şey nedir?

Cevap Māyā olarak Shakti'dir. Shakti, Shiva veya Chit ile aynı mı yoksa onlardan farklı mı? Aynı olmalı, çünkü aksi halde herkes tek bir Brahman olamazdı. Ama eğer aynıysa Chit ya da Bilinç de olmalıdır. Bu nedenle Sachchidānandamayī{126} ve Chidrūpinī'dir.{127}

Ama yine de en azından görünüşte bazı farklılıklar var. Shakti kökünden gelen Shakti, "güç sahibi olmak", "yapabilmek", güç anlamına gelir. O, Shiva ile bir olduğu için, O, bu tür bir güç olarak Shiva'nın veya Bilincin gücüdür. Gücün sahibi olarak Şiva (Şaktimān) ile gücün kendisi arasında hiçbir fark yoktur. Bilincin gücü aktif yönüyle bilinçtir. Bu nedenle hem Şiva hem de Şakti bilinç iken, birincisi bilincin değişmez statik yönüdür ve Şakti aynı bilincin kinetik aktif yönüdür. Düalist dünyanın var olmasını sağlayan özel güç, hem perdeleyen (Āvarana) hem de yansıtan (Vikshepa) Shakti olan Māyā-Shakti'dir. Bilinç kendini kendisine gizler ve önceki deneyimlerinin (Sangskāra) deposundan, içinde acı çektiği ve keyif aldığı bir dünya kavramını yansıtır. Dolayısıyla evren, Yüce Dünya-düşünürünün (Īshvara) yaratıcı hayal gücüdür (Srishtikalpanā olarak anılır).

Māyā, şeylerin kendisiyle "ölçüldüğü", yani oluşturulduğu ve bilindiği güçtür (Mīyate anena iti māyā). Bu, farklılık duygusudur (Bhedabuddhi) veya insanın dünyayı ve içindeki her şeyi ve kişileri kendisinden farklı olarak görmesini sağlayan şeydir; oysa gerçekte o, o ve onlar tek benliktir. Aksi takdirde üniter bir deneyim olacak olan şeyde bir ikilik oluşturan şey budur ve tüm fenomenal deneyimlerin doğasında var olan ikiliğin nedenidir. Shakti, çeşitli derecelerde Kendisini bilinç olarak olumsuzlayarak bilinci perdeler.

Evrenin tezahüründen önce, yalnızca Varlık-Bilinç-Mutluluk vardı; yani sırasıyla Chit ve Chidrūpinī olarak Shiva-Shakti. Bilinç gücünü kullanmıyordu, yalnızca Bilinç değişmeden kullanıyordu. Bu durumda Atmā'nın veya Öz'ün hareketsiz durumu, Shakti'nin gizli olması, onunla birdir. Kulachūdāmani Nigama'daki Devī şöyle der: "Ben Prakriti'ye rağmen Bilinç-Mutluluk'ta gizli yatıyorum." Rāghava Bhatta şöyle diyor: {129} "Sonsuz olan (Anādirūpā), büyük çözülme sırasında sanki Bilinç gibi süptil bir durumda mevcuttu."

Bu, otuz altı Tattva'nın şemasında Parāsamvit olarak bilinen Parashiva'dır. Bu mükemmel bir deneyim ve mükemmel bir evrendir. Bu ikinci terimle, mükemmelleştirilmiş formlar dünyası anlamında herhangi bir cennet kastedilmemektedir. Kusursuz evren, Shiva'nın bilinç olarak deneyimlediği bilinç olarak kendi doğasında Shakti'nin kendisidir. Upanişad'ın dediği gibi, "Benlik, benliği bilir ve sever." Mutluluk ya da "kendinde dinlenme" olan bu sevgidir, çünkü başka bir yerde söylendiği gibi, "Yüce sevgi mutluluktur" (Niratishaya-premāspadatvamānandatvam). Ancak tek bir Değişmeyen Bilinç varsa, tezahür olmaz. Eğer yine, evrenin nedeni olarak Bilinçten başka bir şeyi varsayarsak, o zaman Purusha bilincine ek olarak ve ondan bağımsız olarak Prakritiun bilincini varoluşun varlığı olarak varsayan dualist Sāngkhya'da olduğu gibi Monistik (Advaita) gerçek yok edilir. dünyanın maddi nedeni (Upādānakārana). Bu nedenle tüm Hint Monizmi, tek bilincin ikili bir yönünü öne sürer.
— biri aşkın, değişmez yön (Parāsamvit),{130} diğeri ise Shiva-Shakti Tattva adı verilen yaratıcı değişen yön. {131} Parasamvit'te "Ben" (Aham) ve "Bu" (Îdam) veya nesnelerin evreni, yüce üniter deneyimde ayırt edilemeyecek şekilde karışmıştır.

{132} İlkinin negatif yönü olan Shiva-Shakti Tattva Shakti'de, Onun işlevi olumsuzlamadır (Nishedha-vyapāra-rūpā Shaktih), kendisini deneyimin Îdam'ı olarak olumsuzlar ve Shiva bilincini yalnızca bir "Ben, ” “Başkasına bakmamak” (Ananyonmukhah aham pratyayah). Bu, Vimarsha adı verilen Shakti'nin tekrar Kendisini sunduğu, yalnızca öznel bir aydınlanma (Prakāsha mātra) durumudur,{134} ama şimdi henüz bir parça olarak bir arada tutulan "Ben" ve "Bu" ayrımıyla bir benliğin.

Düalizmin ilk başlangıç aşaması olan bu noktada, Sadāshiva veya Sadākhya Tattva olarak bilinen bilincin ilk yayılımı vardır ve bunu ikinci veya Rab olan Īshvara Tattva takip eder. Bazıları ağırlıklı olarak birleşik erkek ve kadın figürünün (Ardhanārīshvara) eril veya sağ tarafına tapar. Bazıları, yani Şaktalar ağırlıklı olarak sola taparlar ve Ona Anne adını verirler, çünkü O büyük Annedir (Magna Mater), rahminden (Yoni) çıkan evreni tasarlayan, taşıyan ve besleyen Mahādevī'dir. Bu böyledir çünkü O, önceki dünyalardaki zevk ve acıdan elde edilen izlenimlere (Sangskāra) göre dünyanın var olduğunu hayal eden (Srishtikalpanā) bilincin aktif yönüdür. Ona Anne olarak ibadet etmek doğaldır. Tüm insanların inisiye olduğu ilk Mantra Mā (Anne) kelimesidir. Bu onların ilk sözleri ve genellikle son sözleridir. Baba, Annenin yalnızca bir yardımcısıdır (Sahakāri-mātra).{137} Beş elementin tüm dünyası da Aktif Bilinçten veya Shakti'den kaynaklanır ve Onun tezahürüdür (Pūrna vikāsha). Bu nedenle insanlar, hiç kimseden daha şefkatli olmayan Anne'ye taparlar; O'nun gülümseyen güzelliğini evrenin kaynağı olan Gül Tripurasundarī olarak ve O'nun hayranlık uyandıran ihtişamını, onu tekrar Kendisine alan Kālī olarak selamlarlar.

Tantra Shāstra'nın Mantra ve onun kökeniyle ilgili Mantra tarafında, Shakti'den çıkan bu iki Tattva, Nāda ve Bindu olarak bilinir. Parashiva ve Parāshakti hareketsizdir (Nihspanda) ve sessizdir (Nihshabda).

Nāda, Ses-Brahman'a (Shabdabrahman) giden, düşünen kozmik bilinçte üretilen ilk harekettir;

ifade edildikleri dil (Shabda) ve ifade ettikleri nesneler (Artha) türetilmiştir.

Bindu, kelimenin tam anlamıyla bir nokta ve Sanskritçe'de burun nefesini (°) ifade eden nokta (Anusvāra) anlamına gelir. Nāda'nın ( ) üzerinde yer alan Chandrabindu burun nefesindedir. Teknik Mantra anlamında, "Ben"in veya bilincin aydınlatıcı yönünün, evrenin henüz dualistik olarak tezahür etmemiş hali olarak kendisini toplam "Bu" ile özdeşleştirdiği aktif bilinç veya Shakti durumunu ifade eder. Bu" böylece onunla birlikte bilincin bir noktası (Bindu) haline gelir. Bilinç bir nesneyi kendisinden farklı olarak algıladığında, o nesneyi uzayda yayılmış olarak görür. Ancak bu nesne tamamen öznelleştiğinde (kendi zihnimize karşı olduğu gibi), uzatılmamış bir nokta olarak deneyimlenir. Bu, Bindu olarak Rab deneyimleyicisinin evren deneyimidir.{141}

Evren çözülme sırasında nereye gidiyor? Onu yansıtan Shakti'ye geri çekilmiştir. Adeta herhangi bir büyüklüğü olmayan matematiksel bir noktaya çöker. Bu, onu üreten Shiva-Shakti-Tattva'ya tekrar çekilen Shivabindu'dur. Tıpkı insan vücudundaki Mūlādhāra Çakra adı verilen dünya merkezinde, kendi ürettiği Fallus'un (Svayambhulinga) etrafına bir yılanın tutunması gibi, Shiva Bindu'nun etrafında da sarmal Shakti'nin olduğu düşünülür. Bu sarmal Şakti, yine büyüklüğü olmayan, çevresinde dolandığı noktayla her yerde temas halinde olan, onunla birlikte sıkıştırılan ve dolayısıyla aynı zamanda tek ve aynı noktayı oluşturan matematiksel bir çizgi olarak düşünülebilir. Tantralarda da bir gram tanesi (Chanaka) olarak tasvir edilen, ikili yönün bölünmez bir birliği vardır; bu, bir dış kılıfla çevrelenmiş gibi görünecek kadar birbirine çok yakın birleştirilmiş iki tohuma sahiptir.{144}

Önceki benzetmeye geri dönecek olursak, Şakti Şiva'nın etrafına sarılmış ve onunla bir nokta (Bindu) yaparak Kundalini Şakti'dir. Bu kelime Kundalī veya "sarmal" sıfatından gelir. O, dinlenirken ve uyurken kıvrılmış halde yatan bir yılana (Bhujanggī) benzetildiği için ondan sarmal olarak söz edilir; ve Onun gücünün doğası sarmal olduğundan, kendisini dünyalarda -küresel biçimlerde veya "Brahmā'nın yumurtalarında" (Brahmānda) ve onların dairesel veya dönen yörüngelerinde ve başka şekillerde tezahür ettirir. Böylece Tantralar

Düz çizginin (Rijurekhā), bir nokta olarak uzunluğunu aldığında, Māyā'nin sarmal şeklindeki çuvalının kuvveti tarafından döndürüldüğü (Vakrarekhā angkushākāra) noktadan itibaren gelişiminden söz edin. yine kendi üzerine dönen, üçüncü boyutun düzlemine düz bir çizgi halinde yükselen ve böylece Shringātaka adı verilen üçgen veya piramidal figürü oluşturan iki boyutlu figür.{145} Başka bir deyişle, bu Kundalī Shakti, kendini göstermek için hareket eder, evren olarak görünür. Onun "sarmal" olduğunu söylemek, onun hareketsiz olduğunu, yani statik potansiyel enerji biçiminde olduğunu söylemektir. Yüce Şiva'nın etrafına sarılan bu Şakti'ye, onu bireysel bedenlerde var olan ve Kundali veya Kundalini olarak adlandırılan aynı güçten ayırmak için Mahākundali ("büyük sarmal güç") adı verilir.{146} O, sonuncuyla birlikte ve onun aracılığıyladır. Bu Yoganın etkilendiği güç. Bu tamamlandığında, bireysel Shakti (Kundalī), büyük kozmik Shakti (Mahā-kundalī) ile birleşir ve O, gerçekte kendisiyle bir olduğu Shiva ile birleşir. Kundalini, ebedi Brahman'ın (Brahmarūpā Sanātanī) bir yönüdür ve hem Nirgunā hem de Sagunā'dır.

Nirguna yönüyle O, saf bilinçtir (Chaitanyarūpinī) ve mutluluğun kendisidir (Ānandarūpinī ve yaratılışta Brahmānandaprakāshinī). Sagunā O olarak, tüm yaratıkların gücüyle sergilendiği kişidir (Sarvabhūtaprakāshinī).{147} Bireysel bedenlerdeki Kundalī Shakti, hareketsiz güç veya hareket eden bir güç olarak her varoluş biçiminin etrafında döndüğü statik merkezdir. Evrende her türlü faaliyetin içinde ve arkasında her zaman statik bir arka plan vardır. Bu, daha sonra açıklanacağı gibi, modern bilimin son keşifleriyle doğrulanan Şakta Tantraların derin gerçeklerinden biridir. Tek bilinç, yaratılış amacına yönelik olarak bilinçli enerjinin statik ve kinetik yönlerine kutuplaşmıştır. Bu Yoga, bu dualitenin yeniden birliğe çözülmesidir.

Hint Kutsal Yazıları, Herbert Spencer'ın "İlk İlkeler"indeki sözleriyle, evrenin homojenden (Mūlaprakriti) heterojene (Vikriti) ve tekrar homojene (Pralaya veya çözünme) doğru bir açılım (Srishti) olduğunu söyler.). Dolayısıyla, tezahürün bir dinlenme döneminden sonra gerçekleştiği alternatif evrim ve çözülme durumları vardır. Profesör Huxley de "Evrim ve Etik" adlı eserinde potansiyellik aşamaları (Pralaya) ve açıklama aşamaları (Srishti) arasında değişen kozmik enerjinin (Māyā Shakti) tezahüründen bahseder. "Olabilir" dedi

şöyle diyor: "Kant'ın önerdiği gibi, yeni bir dünyaya evrilmesi önceden belirlenmiş her kozmik magma, yok olmuş bir öncülün de önceden belirlenmiş sonu olmuştur." Bu Hint Shāstra'sı doktrininde mutlak olarak ilk yaratılış diye bir şeyin olmadığını, mevcut evrenin geçmiş ve henüz var olmayacak bir dizi dünyadan biri olduğunu doğrular.

Çözünme (Pralaya) anında Mahākundalī olarak bilinç vardır, her ne kadar genel kütlesinden ayırt edilemese de evrenin varolma potansiyeli veya tohumu. Māyā potansiyel olarak Kendisi Bilinç veya Shiva ile bir olan Mahākundali olarak var olur. Bu Māyā, kolektif Sangskāra veya Vāsanā'yı, yani daha önce var olan dünyalarda gerçekleştirilen Karma tarafından üretilen zihinsel izlenimleri içerir ve aslında bunlardan oluşur. Bunlar, Bilincin kendisini perdelediği potansiyel cehaletin (Avidyā) kütlesini oluşturur. Onlar dünyevi zevk arzusuyla yaratılmışlardır ve kendileri de böyle bir arzuyu üretirler. Dünyalar var çünkü bütünlükleri içinde var olmayı istiyorlar. Her birey, iradesinin dünya hayatını arzulaması nedeniyle vardır. Dolayısıyla bu tohum, tezahür etmiş yaşama, yani biçim ve zevk yaşamına yönelik kolektif veya kozmik iradedir. Çözünme olan dinlenme döneminin sonunda bu tohum Bilinçte olgunlaşır. Dolayısıyla bilincin ikiz bir yönü vardır: onun kurtuluşu (Mukti) veya biçimsiz yönü, ki burada o sadece Bilinç-Mutluluktur; ve zevk dünyaları (Bhukti) haline geldiği bir evren veya form yönü. Shākta Tantra'nın temel ilkelerinden biri, Sādhanā'sıyla hem özgürlüğü (Mukti) hem de keyfi (Bhukti) güvence altına almaktır. Bu, dünyanın ruhuyla keyif içindeyken benliğin özdeşleşmesiyle mümkündür. Bu tohum olgunlaştığında Şiva'nın Şakti'sini ortaya çıkardığı söylenir. Bu Shakti'nin Kendisi olduğu için, ortaya çıkan (Prasarati) ve Kendisine dünyevi yaşamın tüm formlarını bahşeden, Shiva-Shakti yönüyle O'dur. Saf, mükemmel, biçimsiz Bilinçte, biçimler dünyasında tezahür etme arzusu - biçimden keyif alma ve biçim olarak alma arzusu - ortaya çıkar. Bu, Nishkala Shiva olan saf Bilincin sınırsız, hareketsiz yüzeyinde sınırlı bir stres olarak gerçekleşir, ancak ikincisini etkilemez. Dolayısıyla değişimde değişim ve değişimde değişmezlik vardır. Aşkın veçhesindeki Şiva değişmez ama içkin veçhesindeki Şiva (Sakala), Shakti gibi değişir. Yaratıcı irade ortaya çıktıkça Shakti, Nāda gibi heyecanlanır ve{149}

Īshvara Tattva olan Bindu, tüm dünyaların türediği yer. Kundalī'nin açıldığı şey onların yaratılışıdır. Karma olgunlaştığında Devī, Nigama'nın sözleriyle, "yaratmayı arzular ve Kendini kendi Māyā'sıyla örter." Yine, "Yüce Akula ile birliğinin çılgın hazzından neşe duyan Devī, Vikārinī olur"{152}; yani evreni oluşturan zihin ve maddenin Vikāras'ları veya Tattva'ları ortaya çıkar.

Şastralar, sınırlı bilinçteki değişiklikler veya hareket (Spanda), biçim, “ses” (Shabda) olarak hem öznel hem de nesnel açıdan yaratılış aşamalarını çok detaylı bir şekilde ele almıştır. Hem Shaivalar hem de Shāktalar otuz altı kategoriyi veya Tattva'ları, Kalā'ları, Shaktis Unmanī'yi ve Tattva'lardaki geri kalanları, Shadadhvā'yı, Nāda, Bindu, Kāmakalā ve benzeri Mantra kavramlarını eşit derecede kabul ederler. Başlıca Shāstra'nın Mālinīvijaya Tantra olduğu Kuzey Shaiva okulu, bu Tattva'ları büyük bir derinlikle tanımlamıştır. Ancak burada yalnızca genel sonuçlar özetlenmiştir. Bu otuz altı Tattva, Tantralarda Atmā adı verilen üç gruba ayrılmıştır. Vidyā ve Shiva Tattvas. İlk grup, en düşük Prithivi'den ("toprak") Prakriti'ye kadar, saf olmayan kategoriler (Ashuddhatattva) olarak bilinen tüm Tattvaları içerir; ikincisi saf-saf olmayan kategoriler (Shuddhaashuddha Tattva) olarak adlandırılan Māyā, Kanchuka ve Purusha'yı içerir; ve üçüncüsü, Shiva Tattva'dan Shuddhavidyā'ya kadar saf Tattvalar (Shuddha Tattva) adı verilen en yüksek beş Tattvayı içerir. Daha önce de belirtildiği gibi, yüce değişmez durum (Parāsamvit){155} "Ben" ve "Bu"nun, hiçbirinin bu şekilde algılanmadığı bir birlik halinde birleştiği üniter bir deneyimdir.

Saf kategoriler tarafından sunulduğu şekliyle kinetik veya Shakti yönünde, deneyim bir "Ben" ve "Bu"yu tanır, ancak ikincisi "Ben"e karşıt ve onun dışında bir şey olarak değil, tek bir benliğin parçası olarak kabul edilir. iki tarafı vardır; bir “Ben” (Aham) ve “Bu” (İdam). Vurgu, "Ben" üzerindeki ısrardan, "Bu" üzerindeki ısrara ve ardından bilinçteki ikilemin ardından gelen bir hazırlık olarak "Ben" ve "Bu" üzerindeki vurgunun eşitliğine kadar değişir.

Saf-saf olmayan kategoriler, saf ve saf olmayan arasında orta düzeydedir. Saf olmayan tarafından oluşturulan deneyimin temel özelliği

kategoriler, Māyā aracılığıyla gerçekleştirilen ikiliktir ve sınırlamaları Kançukaların işleyişinin sonucudur. Burada “Bu” benliğin bir parçası olarak değil, dışarıda görülen bir nesne olarak ona karşıt ve onsuz olarak görülüyor. Böylece her bilinç birbirini dışlayan hale geldi. Bu şekilde tanımlanan durumlar üç yönlüdür: deneyimin bu unsurlarının algılanmadığı aşkın bir "Ben" ve "Bu" karışımı; hem "Ben"in hem de "Bu"nun tek benliğin parçası olarak deneyimlendiği, ilk ve son arasında orta düzeyde saf bir deneyim biçimi; ve üçüncü olarak, "Ben" ile "Bu" arasında tam bir ayrım olduğunda, bir dış nesnenin bilenin bilincine sunulduğu gerçek tezahür durumu. Bu son aşamanın kendisi iki yönlüdür. İlkinde Purusha, Prakriti olarak kendisinden farklı olsa da homojen bir evreni deneyimliyor; ikincide Prakriti, akıl ve maddeden oluşan etkilerine (Vikriti) ve bunların oluşturduğu evrenin çok sayıda varlığına bölünmüştür. Prakriti olarak Shakti, önce zihni (Buddhi, Ahangkāra, Manas) ve duyuları (Indriya) ve ardından beş katlı ("eter", "hava", "ateş", "su", "toprak") duyulur maddeyi (Bhūta) geliştirir. {156} Tanmātra adı verilen duyu ayrıntılarının duyu dışı generallerinden türetilmiştir. Shakti son ve en kaba Tattva'ya (“yeryüzüne”), yani katı maddeye girdiğinde, Onun yapabileceği başka bir şey kalmaz. Daha sonra yaratıcı faaliyeti durur ve dinlenir. O, Son yayılımında, “toprak” ilkesinde dinleniyor. Tekrar sarılır ve uyur. O artık insan vücudundaki yeri dünya merkezi veya Mūlādhāra Çakra olan Kundalī Shakti'dir. Yüce durumda olduğu gibi, Yüce Shiva'nın etrafında Mahākundali gibi kıvrılmış halde yatıyordu, burada da Mūlādhāra'da Svayambhu Lingga'nın etrafında dolanıyor.

Mantranın evrimi Shāradā Tilaka'da büyük bir açıklıkla ortaya konmuştur; burada Sat-Chit-Ānanda olan Sakala Shiva'dan (Shiva Tattva) Shakti'yi (Shakti Tattva) çıkardığı söylenir; ikincisinden Nāda (Sadākhya Tattva); ve Nāda'dan, onu takip eden Bindu'dan ayırmak için Yüce Bindu (Para-Bindu) olarak adlandırılan Bindu'yu (Īshvara Tattva) geliştirdi. Nāda ve Bindu, diğer her şey gibi, Shakti'nin veçheleridir; Onun (Upayogāvasthā) için uygun koşullar olan ve O'nun (Uchchhanāvasthā) yaratıma eğilimli olduğu durumlarıdır. Bu Tattva'larda eylemin tohumu (Kriyā Shakti) tam tezahürüne doğru filizlenir.

Tantralar, Mantra Shāstra'lar oldukları sürece, daha sonra açıklanacak bir terimle Şebda veya "ses" ile ilgilidirler. Mantra Shabda'da tezahür eder. Kelime anlamı olarak ses anlamına da gelen Nāda, Şebda'nın üretilen ara nedensel bedenlerinin ilkidir. Daha önce açıklanan Bindu, Māyā veya Parama Kundalī tarafından sarılmış Shiva-Shakti Tattva'dan oluşan, Ma harfinin tezahürden önceki durumu olarak tanımlanır. Bindu çemberi içindeki boş uzaydaki boşluğu (Shūnya) -yani Brahman durumunu (Brahmapada)- ima eder; aynı zamanda, her şeyin maddi kaynağını oluşturan Gunaların veya faktörlerin içinde yer aldığı Shakti ile ayrılmaz bir birliktelik içinde olduğundan, içinde örtülü olarak bulunan Gunalar da vardır.{158} Parabindu, Shakti'nin Ghanāvasthā durumu olarak adlandırılır. Bu, Chidghana veya masif bilinçtir, yani Chit, farklılaşmamış (yani Chirūpinī) Shakti ile ilişkili olup, biri diğerinden ayırt edilemese de yaratılacak tüm dünyalar ve varlıklar potansiyel olarak bir kütlede (Gana) bulunur. Bu, tüm Devatā'ların bulunduğu Parama Shiva'dır. Bazı Pauranikaların Mahāvishnu ve diğerlerinin Brahmapurusha dediği kişi, Efendi (Īshvara) olan bu Bindu'dur.{159} Yorumcunun söylediği gibi, O'na ne denildiği önemli değildir. O, tüm Devalar tarafından gizlice tapınılan Rab'dir (Şvara) ve Chandrabindu'nun veya Nāda, Bindu, Shakti ve Om'un Shānta'sı ve diğer Bīja Mantra'ların farklı aşamalarında kendisine işaret edilir. Onun meskeni, insan vücudunun içinde en yüksek beyin merkezindeki bin yapraklı nilüferin (Sahasrāra) perikarpında bulunan Satyaloka'dır. Daha sonra Shāradā, özü Yüce Şakti olan bu Parabindu'nun kendisini üçe böldüğünü, yani üç yönlü bir görünüm altında göründüğünü söyler. Dolayısıyla üç Bindu vardır; bunlardan birincisine Bindu, diğerlerine ise Nāda ve Bīja adı verilir. Bindu, Shiva'nın ve Shakti'nin Bīja'sının doğasındadır. Nāda Shiva-Shakti'dir; yani onların karşılıklı ilişkisi veya etkileşimidir (Mithah samavāyah){163} veya Prayogasāra'nın dediği gibi Yoga'dır (birlik).{164} Üç katlı Bindu (Tribindu) yücedir (Para), süptildir (Sūkshma) ve kaba (Sthūla).{165} Dolayısıyla Nāda, bu ikisinin yaratılıştaki birliğidir. Metnin söylediği gibi (ayet 40), yaratıcı düşünce (Srishti-Kalpanā) Shiva ve Shakti'nin bu bölünmesiyle ortaya çıkar. Nedensel Bindu, Shakti yönünden farklılaşmamış Shakti'dir (Abhedarūpā Shakti), tüm güçlerle (Sarvashaktimaya); Prakriti yönünden Trigunamayī Mūlaprakriti; Devatā yönünden tezahür etmeyen (Avyakta); Devī yönünden

Shanta. Üç Bindu ayrı ayrı üç irade gücünün (Ichchhā), bilginin (Jnāna) ve eylemin (Kriyā) ve üç Gunanın (Rajas, Sattva, Tamas) işlemlerini belirtir; ayrıca onlardan kaynaklanan üç Devī'nin (Vāmā, Jyeshthā, Raudrī) ve üç Devatā'nın (Brahmā, Vishnu, Rudra) tezahürü.{166} Prayogasāra ve Shāradā'da Raudrī'nin Bindu'dan, Jyesthā'nin Nāda'dan çıktığı söylenir. ve Bīja'dan Vāmā. Bunlardan Jnāna, Kriyā, Ichchhā ve Ay, Güneş ve Ateş doğasında olan Rudra, Vishnu, Brahmā geldi.{167} Üç Bindus Güneş (Ravi), Ay (Chandra) ve Ateş olarak bilinir. (Agni), burada tercüme edilen eserlerde sürekli olarak karşımıza çıkan terimler.

Güneş'te Ateş ve Ay vardır.{168} Mishra Bindu olarak bilinir ve bu şekliyle Paramashiva'dan farklı değildir ve Kāmakalā'dır.{169} Kāmakalā, üç Bindu'nun oluşturduğu ilahi arzu üçgenidir: yani onların kolektifliği (Samashtirūpā).{170} Bu Kāmakalā, tüm Mantra'nın köküdür (Mūla). Ay (Soma, Chandra) Shiva Bindu'dur ve beyazdır (Sita Bindu); Ateş (Agni) Shaktibindu'dur ve kırmızıdır (Shonabindu); Güneş bu ikisinin karışımıdır. Ateş, Ay ve Güneş, Mūlādhāra'da (kafa ve kalp) tezahür eden Ichchhā, Jnāna, Kriyā Shaktis'tir (irade, bilgi, eylem). Maddi düzlemde beyaz Bindu meni (Shukra) ve kırmızı Bindu adet sıvısı (Rajasphala, Shonita) şeklini alır. Mahābindu, Prakriti'nin tezahüründen önceki durumdur.{171} Üç Bindu'nun tümü - yani Kāmakalā - Shakti'dir, ancak biri ağırlıklı olarak Shiva'yı, diğeri ise Shakti yönünü gösterebilir. Bazen Mishra Bindu'ya, Shakti'nin üstünlüğünü belirtmek için Shakti Tattva, bazen de güç sahibinin (Shaktimān) üstünlüğünü belirtmek için Shiva Tattva denir. Birleşik formdadır (Yāmalarūpa). Şakti olmadan Şiva ya da Şiva olmadan Şakti yoktur.{172} Bunları ayırmak, hareket eden rüzgarı içinde estiği sabit eterden ayırmak kadar imkansızdır. Tek Shiva-Shakti'de bir birlik (Maithuna) vardır, bunun heyecanı Nāda'dır, Mahābindu buradan doğar, kendisi de üç katlı (Tribindu) olur, yani Kāmakalā'dır.{175} Shāradā'da söylenir. -Tilaka, Yüce Bindu'nun "patlaması" veya farklılaşmasında tezahür etmemiş "ses" (Shabda) vardı. {176} Bu tezahür eden Şabda, daha sonra tanımlanacak tezahür etmiş Şabda ve Artha'nın kaynağı olan eylem (Kriyā Shakti) yoluyladır. {177} Dilin (Shabda) ve fikirlerin kaynağı olarak Brahman

diğer tarafta ise işaret ettikleri nesnelere (Artha) Şabdabrahman veya Logos denir.{178} Prakriti formundaki bu farklılaştırıcı Bindu'dan, tüm çeşitli formlarındaki zihin ve maddenin Tattva'ları evrildi. Tattvaların (Tattvesha) Efendileri, yani onların yönlendirici zekaları, zihinsel yeteneklerin merkezi olan Ājnā Çakranın yöneticisi Devatā olan Shambhu; ve Sadāshiva, êsha, Rudra, Vishnu, Brahmā, maddenin beş formunun Devatā'ları, Mūlādhāra merkezindeki Prithivī (“toprak”) ile sonlanır, burada yaratıcı Shakti, işini bitirdikten sonra tekrar dinlenir ve Kundalini olarak adlandırılır. .

Nasıl ki atom, etrafında hareket eden kuvvetlerin döndüğü statik bir merkezden oluşuyorsa, insan bedeninde de Dünya Çakrasındaki Kundali, vücudun kuvvetleri gibi kinetik açıdan çevresinde çalıştığı statik merkezdir (Kendra). Shakti olarak tüm vücut aralıksız hareket halindedir. Kundalī Shakti tüm bu operasyonların hareketsiz desteğidir. Uyandığında ve Kendisi yukarı doğru hareket ettiğinde, bu hareket eden Shaktileri kendisiyle birlikte ve Kendi içine çeker ve ardından Sahasrāra nilüferinde Shiva ile birleşir. Yukarıya doğru olan süreç (evrim), yukarıda açıklanan evrimin tersidir.

Çakraların tanımına geçmeden önce, öncelikle bedenin bileşenlerini, yani adı geçen, Prakriti'den Prithivī'ye kadar uzanan Tattvas'ı daha ayrıntılı olarak tanımlamak gerekir. Çakraların merkezleri bu Tattva'lardır. İkinci olarak, bedende üç iç halde (Parā, Pashyantī, Madhyamā) bulunan ve sözlü konuşmayla (Vaikharī) ifade edilen “ses” (Şebda) öğretisinin açıklanması gerekmektedir. Mantra'nın veya tezahür ettirilmiş Şabda'nın ve altı bedensel merkeze dağıtılan "Harf Çelenklerinin" anlamının anlaşılması.

III. BEDENSEL BİLİNÇ (JĪVĀTMĀ)

Aşkın bilince Yüce Atmā denir. Gerçekte bedenlenen ya da bedenlenmeye yatkın olan bilinç Jīvātmā'dır. Bunlar aynı Benliğin veya Atmā'nın farklı yönlerinin isimleridir. İlk durumda bilinç formdan kurtulur, ikincisinde ise formla birliktedir. Bilincin kendisi formsuz olduğundan, form onun gücünden (Shakti) türetilebilir. Bu güç kendisini Prakriti Shakti'ye, yani zihin ve maddenin doğrudan kaynağı ve bileşenine dönüştürür. Aynı gücün karşılık gelen bilinç yönüne Purusha denir. Bu terim bazen Brahmapurusha isminde olduğu gibi Yüce Olan'a uygulanır.{180} Burada sınırlı bir bilinç kastedilmektedir; ilgili Prakriti ve O'nun zihin ve madde ürünleri tarafından sınırlandırılmıştır. Bu anlamda Purusha terimi yalnızca bir insanı ya da herhangi bir hayvanı değil, ifade edilmiş ya da gizli bilincin merkezleri olan tüm varlıkları ve şeyleri ifade eder. Bu anlamda bir kum atomu bir Purusha'dır; yani varlığını atomik hafızada ve uyaranlara verdiği tepkide belli belirsiz gösteren, kendisini katı maddenin belirli bir formuyla özdeşleştiren bir bilinçtir. Çünkü kendimizi özdeşleştirdiğimiz şeyle oluruz. Bu felsefi açıdandır. Daha yaygın olarak Purusha, Jīva gibi, bedeni ve duyuları olan duyarlı varlığı, yani organik yaşamı kastediyor. {181} İnsan bir mikrokozmostur (Kshudrabrahmānda).{182} Dünya makrokozmostur (Brahmānda). Her biri kendi Efendileri tarafından yönetilen sayısız dünya ve evren vardır, ancak tüm bu Efendilerin tapındığı ve ayaklarının tozunu başlarına koyan tek bir büyük Anne vardır. Her şeyde, başka herhangi bir şeyde olan her şey vardır. Dolayısıyla evrende insan vücudunda olmayan hiçbir şey yoktur. Allah'ı bulmak için insanın gözlerini göklere çevirmesine gerek yoktur. O içeridedir, "İçerideki Hükümdar" (Antaryāmin) veya "İçsel benlik" (Antarātmā) olarak bilinir. {183} Geriye kalan her şey akıl ve madde olarak O'nun gücüdür. Evrende var olan akıl ve madde ne varsa, insan bedeninde de bir şekilde veya şekilde mevcuttur. Vishvasāra Tantra'da şöyle denir: "Burada olan oradadır. Burada olmayan hiçbir yerde yoktur."{184} Bedende Yüce Shiva-Shakti vardır.

her şeye nüfuz eden. Bedende Prakriti Shakti ve Onun tüm ürünleri vardır. Aslında beden engin bir güç deposudur (Şakti). Tantrik ritüellerin amacı bu çeşitli iktidar biçimlerini tam ifadelerine yükseltmektir. Bu Sādhanā'nın işidir. Tantralar, insanın iradesini merkeze alması halinde, istediği her şeyi başarmasının elinde olduğunu söyler. Ve bu böyle olmalıdır, çünkü insan özünde Yüce Rab (İşvara) ile birdir ve ruhu ne kadar çok tezahür ettirirse, onun güçleri de o kadar büyük olur. Onun tüm güçlerinin merkezi ve kökü Kundalī Shakti'dir. Sakin bilincin gerçekleştiği merkez üst beyin veya Sahasrāra'dır; Yogi'nin durumunda Prāna ölüm anında Brahmarandhra'dan kaçar. (Bkz. Levha VIII.) Zihin ve beden Prakriti'nin ürünlerinden oluşur. Her ikisi de aynı kökene sahiptir, ister zihin ister madde olsun, her biri "maddi" şeylerdir; yani bunlar güçlerin doğasındadırlar ve Bilincin işlev görmesini sağlayan sınırlı araçlardır ve dolayısıyla kendisi sınırsız olmasına rağmen, sınırlı olmak. Bir fenerdeki ışık etkilenmez, ancak onun olmayanlara tezahürü, ışığın parladığı malzemeden etkilenir. Prakriti bilimsel bir konu değildir. İkincisi onun yalnızca en brüt ürünüdür ve kalıcı bir varlığı yoktur. Prakriti, hem zihnin hem de maddenin ve bunların oluşturduğu tüm evrenin nihai "maddi" veya asli nedenidir. Bu, her şeyin doğduğu gizemli, verimli rahimdir (Yoni).{186} O'nun Kendinde ne olduğu anlaşılamaz. O yalnızca etkileriyle bilinir.{187} Mūla Prakriti, yaratılışın doğduğu olağanüstü dünyanın noumenal nedenidir.{188} Sonuçta, kendi içinde (Svarūpa) olduğu gibi, Prakriti Shakti de diğer her şey gibi Bilinçtir. Ancak bilinç, evreni geliştirirken Prakriti, yani yaratıcı güç biçimini alır. Bu form, Sattva, Rajas, Tamas olarak adlandırılan bu doğal prensibin Guna'larından veya modlarından oluşur. Shakti'nin genel eylemi bilinci perdelemektir. Aslında Prakriti, Thomistik felsefenin materia prima'sı gibi, sonlandırıcı bir ilkedir. Görünüşe göre, sonsuz biçimsiz Bilinçte sonlanır ve biçim oluşturur.{191} Tüm Gunalar da aynısını yapar. Ama biri bunu daha az, diğeri daha çok yapıyor. Birincisi Sattvaguna'dır ve diğer Guna'lara göre işlevi bilinci açığa çıkarmaktır. Sattvaguna'nın varlığı veya gücü ne kadar büyük olursa, saf bilinç durumuna yaklaşım da o kadar büyük olur. Benzer şekilde Tamas Guna'nın işlevi de bilinci bastırmak veya perdelemektir. Rajasguna'nın işlevi

aktiftir - yani Sattva'yı bastırmak için Tamas üzerinde veya Tamas'ı bastırmak için Sattva üzerinde çalışır. Tüm Sādhanā'larda olduğu gibi evrimin amacı ve etkisi Sattvaguna'yı geliştirmektir. Gunalar her zaman her şeyde bir arada bulunurlar, ancak çeşitli şekillerde baskındırlar. Doğa ölçeğinde ne kadar aşağı inilirse, tamamen hareketsiz olduğu varsayılan "kaba madde"de olduğu gibi Tamasguna da o kadar baskın çıkar. Ne kadar yükseğe çıkış yapılırsa Sattva o kadar hakim olur. Gerçek Sāttvik insan ilahi bir insandır ve onun mizacına Tantra Divyabhāva denir.{193} Saf Ruh ile özdeşleştirilen Siddhayogī tarafından saf Sattva'dan Chit veya saf Bilinç olan Sat'a geçiş yapılır.

Prakriti iki durumda bulunur ve bunlardan birinde (herhangi bir etki söz konusu olduğunda) hareketsizdir. Gunalar o zaman istikrarlı bir dengededir ve birbirlerini etkilemezler. Hiçbir tezahür yok. Bu, en açık olandır (Avyakta), doğal gücün potansiyelidir (natura naturans). Ancak Karma'nın olgunlaşması nedeniyle yaratılış zamanı gerçekleştiğinde, Gunas'ta (Gunakshobha) bir kıpırdanma olur ve Tantralarda Kozmik Ses (Shabdabrahman) olarak bilinen bir başlangıç titreşimi (Spandana). Gunalar birbirini etkiler ve bu üç Guna'dan oluşan evren yaratılır. Prakriti'nin bu şekilde evrimleşen ürünlerine Vikāra veya Vikriti denir.{196} Vikriti tezahürdür (Vyakta) Prakriti (natura naturata). Sonsuz ve biçimsiz Prakriti'de biçim olarak ortaya çıkan bir gerilim veya gerilim ortaya çıkar. Çözünmedeki bu gerilimin gevşemesiyle formlar, güç (Shakti) olarak Brahman Bilincine yeniden giren biçimsiz Prakriti'de kaybolur. Bu Vikritis, Prakriti'den,{197} Avidyā Shakti'den, yani farklı zihin, duyu ve madde kategorilerinden çıkan Tattvalardır.

Bedenler üç katlıdır: nedensel (Kāranasharīra veya Shaivas'ın dediği gibi Parasharīra), süptil (Sūkshmasharīra) ve kaba (Sthūlasharīra). Ātmā'nın kutsallaştırıldığı bu bedenler Prakriti Shakti'den evrimleşmiştir ve onun çeşitli ürünlerinden oluşmuştur. Onlar, "tüm varlıklarda bulunan ve onları tüm varlıkların içinden kontrol eden" Rab olarak Ruh'un (Ātmā) çadırını oluştururlar.{198} Rab'bin bedeni (Īshvara) saf Sattvaguna'dır (Shuddhasattvagunapradhāna).{ 199} Bu, her şeyin Yaratıcısı-Yaratıcısı olarak O'nun Prakriti veya Māyā'sının toplamıdır. Jiva, olarak

Kulārnava Tantra,{200} bağlarla (Pāsha) bağlı olduğunu söylüyor; Sadāshiva bunlardan bağımsızdır.{201} İlki Pashu'dur, ikincisi ise Pashupati veya Paşus'un Efendisi (Jīvas). Yani Ishvarī kendi Māyā'sından etkilenmez. O, her şeyi gören, her şeyi bilen, her şeye gücü yetendir. Īshvara böylece Māyā'yu yönetir. Jīva onun tarafından yönetiliyor. Dolayısıyla Annenin ve Onun çocuğu Jīva'nın bedeni aynı değildir. Çünkü ikincisi, hataya açık sınırlı bir bilinçtir ve dünyayı özünde olduğundan farklı gösteren Onun Māyāshakti'si tarafından yönetilir. Bu nedenle Jīva'nın bedeni, içinde saf olmayan Sattva ile Rajas ve Tamas'ın (Malinasattvagunapradhāna) bulunduğu bireysel Prakriti veya Avidyā olarak bilinir. Ama Anne'de tüm yaratıklar vardır. Dolayısıyla Trishatī'de{203} Devī, "bir ve birçok harf biçiminde" (Ēkānekāksharākritih) olarak anılır. Ekā olarak O, saf Sattva olan ve İşvara'nın niteliği (Upādhi) olan Ajnāna'dır; Anekā olarak O Upādhi'dir veya Jīva'nın aracıdır. Īshvara bir olsa da, Rajas ve Tamas'ın farklı oranlarda ortaya çıkmasının neden olduğu bireysel Prakriti'nin doğasındaki çeşitliliğe göre Jīva'lar çoktur. Ātmā, bitki, hayvan ve insan dünyalarının çeşitli biçimlerinde Jīva olarak görünür.

Bu nedenle, herhangi bir Jīva'nın ilk veya nedensel bedeni, bu Jīva'nın ondan evrimleşen sübtil ve madde bedenlerinin nedeni olan Prakriti'dir (Avidyā Shakti). Bu beden, Jīvātmā'nın artık böyle olmadığı ve Paramātmā veya bedensiz Ruh (Videha Mukti) olduğu özgürlüğe kadar sürer. Jīva rüyasız uyku (Sushupti) sırasında bu bedende bulunur.

İkinci ve üçüncü bedenler, ilk olarak sübtil bedenin ortaya çıktığı ve ikincisinden de kaba bedenin üretildiği nedensel bedenin evrimi yoluyla farklılaşmalardır.

Linga Sharīra veya Puryashtaka olarak da adlandırılan süptil beden, nedensel Prakritik bedenden gelen ilk evrimlerden (Vikriti), yani iç enstrüman olan Zihin (Antahkarana), dış enstrümanlar (Bāhyakarana) veya Duyular ile birlikte oluşur. (Indriya) ve onların duyu dışı nesneleri (Tanmātra). Üçüncü veya kaba cisim, duyuüstülerden türetilen duyuların kaba tikel nesnesi olan "maddenin" bedenidir.

Kısaca bu sübtil beden, mental beden olarak tanımlanabilir, başarılı olana ise maddenin kaba bedeni denir. "İçinde çalışan" veya "içsel araç" (Antahkarana) olarak adlandırılan zihin yalnızca bir tanedir ancak işlevlerinin çeşitliliğini belirtmek için farklı isimler verilmiştir.{205} Böylece Sāngkhya, Buddhi, Ahangkāra, Manas'tan söz eder. Vedānta buna, Jīva'nın bildiği, hissettiği ve istediği ruhsal süreçlerde sergilenen zihnin farklı yönleri veya nitelikleri (Dharma) olan Chitta'yı ekler.

Bunlar evrim açısından - yani Jīva'nın sınırlı deneyiminin evrimleştiği sıraya göre - veya yaratılıştan sonra somut duyu nesnelerinin deneyiminin ortaya çıktığı dikkate göre değerlendirilebilir. vardı. İlk bakış açısına göre Buddhi veya Mahat Tattva salt sunum durumudur; “Ben” (Ahangkāra) düşüncesi olmadan ve belirli nesnelerin (Manas ve Indriyas) duyumlarından etkilenmeyen, yalnızca varlık bilinci. Dolayısıyla bu, kişisel olmayan Jīva Bilincidir; kişisel olmayan bir deneyim durumudur ve en azından bazı yönleriyle bilinçaltı bilinç olarak bahsedilen şey olabilir.{206} Buddhi'nin temelini oluşturduğu Ahangkāra, kişisel olandır. Kendisini belirli bir “Ben”, yani deneyimleyici olarak gerçekleştiren bilinç. Jīva, yaratılış sırasına göre, uykudan hemen sonra uyandıktan hemen sonra yaşanan deneyim gibi, benliğin bilinci olmadan belirsiz genel bir şekilde ilk deneyimleri yaşar. Daha sonra bu deneyimi sınırlı nefse yönlendirir ve "Lam falan" bilincine sahip olur.

Manas, böyle bir deneyimi takip eden arzudur ve duyular ve onların nesneleri, tüm yaşam iradesinin amacı olan hazzın elde edildiği araçlardır. Bununla birlikte, evrim sırasına göre Buddhi ilk prensip olmasına rağmen, Antahkarana'nın yaratılış gerçekleştikten sonraki fiili işleyişinde en sonda yer alır.

Bu nedenle duyu nesneleri ve onların uyandırdığı duyumlarla başlamak daha uygundur. Algının nesnel nedeni olarak madde, duyuların algısı altında kendi karakterinde değildir. Ona yüklenebilecek tek şey, Manas kapasitesinde aklın araçsallığıyla gerçekleştirilen bu duyular üzerindeki etkisidir. Deneyimleyen kişi

beş farklı şekilde etkilenerek işitme, dokunma ve hissetme,{207} renk ve biçim, görme, tatma ve koku duyularına yol açar.{209} Ancak duyusal algı yalnızca belirli nesnelerle ilgili olarak mevcuttur . Dolayısıyla, işitme duyusunun (Indriya) kaba nesnesi olarak ses ya yüksek, alçak, sert, tatlı vb.'dir. Dolayısıyla ses yalnızca varyasyonları halinde algılanır. Ancak duyu algısının ayrıntılarının genel unsurları da vardır. Genel fikirlerin belirli duyu nesnelerinden oluşabilmesinin, bunların Jīva'nın doğasının bazı kısımlarında deneyim olguları olarak var olduklarını gösterdiği söylenir; aksi takdirde geneller, deneyimin fiziksel gerçekleri olarak duyular tarafından verilen ayrıntılardan oluşturulamazdı. Bu nedenle duyulur maddenin (Mahābhūta) algılandığı soyut bir nitelik vardır. Bu soyut niteliğe Tanmātra denir, bu da bir nesnenin "sadece oluğu" veya soyut niteliği anlamına gelir. Dolayısıyla, sesin Tanmātra'sı (Shabdatanmātra), onun herhangi bir duyulur biçimi değil, sesin "oluğu"dur - yani, belirtilen belirli varyasyonlarından herhangi birinden ayrı olarak sestir. Bu nedenle Tanmātra'lara yerinde bir şekilde "duyu ayrıntılarının generalleri"{211}, yani duyu algısının genel unsurları adı verilmiştir. Bunlar zorunlu olarak duyular (Indriya) üretildiğinde ortaya çıkar; çünkü bir duyu, duyumun nesnesi olabilecek bir şeyi gerektirir. Bu Sūkshma (süptil) Bhūta, aynı zamanda da adlandırıldığı gibi, normalde kendileri algılanmaz, çünkü onlar duyularüstüdür (Atīndriya). Varlıkları yalnızca genelleri oldukları ve onlardan çıkan büyük tikel nesneler aracılığıyla dolaylı olarak algılanır. Bunlar yalnızca Yogiler için doğrudan (Pratyaksha) algının nesneleri olabilirler.{212} Onlardan türetilen kaba duyu nesneleri gibi bunların sayısı beştir - yani ses (Shabdatanmātra), dokunma ve hissetme gibi.{213 } (Sparshatanmātra), renk ve biçim (Rūpatanmātra), tat (Rasatanmātra) ve koku (Gandhatanmātra). Bunların her biri kendisinden öncekilerden evrimleşir.{214}

Duyu nesnelerinin uyandırdığı duyumlar, Jīva'nın dünyevi deneyim aldığı kapılar olan bedenin Rabbinin dış enstrümanları (Bāhyakarana) veya duyular (Indriya) aracılığıyla deneyimlenir. Bunların sayısı ondur ve iki sınıftandır: yani beş duyu veya algı organı (Jnanendriya) veya kulak (işitme), deri (dokunmayla hissetme), göz (görme), dil (tat alma) ve burun (koku); ve beş organı

Benliğin duyuma verdiği tepkisel tepki olan eylem (Karmendriya), yani gizlice girme, kavrama, yürüme, boşaltım ve üremenin gerçekleştirdiği ağız, eller, bacaklar, anüs ve cinsel organlar ve bu etki yoluyla etki sağlanır. Jīva'nın arzularına verildi. Bunlar sırasıyla afferent ve efferent impulslardır.

Indriya ya da duyu, fiziksel bir organ değil, o organ aracılığıyla onun aracı olarak çalışan zihin yetisidir. Dışsal duyu organları, fiziksel düzlemde işitme ve benzeri işlevlerin gerçekleştirilmesini sağlayan olağan araçlardır. Ancak bunlar sadece birer araç olduğundan ve güçleri zihinden kaynaklandığından, bir Yogi yalnızca bu fiziksel organlar aracılığıyla, ikincisini kullanmadan yapılabilecek her şeyi zihin yoluyla gerçekleştirebilir.

Indriyaların bölündüğü sınıflar, kendi başlarına olmasa da fiziksel tezahürlerine göre duyusal ve motor sinir sistemleri olarak tanımlanabilir. Indriyalar kulak, göz vb. gibi fiziksel organlar değil, Jīva'nın onların yardımıyla bilmeyi ve hareket etmeyi arzulayan yetenekleri olduğundan, Yogi ikincisini kullanmadan normalde kendisi tarafından yapılan her şeyi başardığını iddia eder. onların araçları. Dolayısıyla, hipnotize edilmiş bir kişi, normalde amaç için gerekli olan özel fiziksel organlar kullanılmasa bile, nesneleri algılayabilir.{215} Çeşitli eylemlerin olması gerçeği, mutlaka aynı sayıda Indriya'yı gerektirmez. El aracılığıyla (bir sakat tarafından olduğu gibi) yapılan bir "gitme" eylemi, el Indriya'nın taşıma yeri olmasına rağmen, gerçekte ayakların Indriya'sının (Padendriya) bir operasyonu olarak kabul edilmelidir. Bu Indriya'ların aracılığıyla şeyler algılanır ve bunlara göre eyleme geçilir. Ancak Indriyalar bu amaç için kendi başlarına yeterli değildir. İlk olarak, dikkat işbirliği yapmadığı sürece hiçbir duyum (Ālochana) yoktur. "Dikkatsiz" olmak, neler olduğunu bilmemek anlamına gelir. Bu nedenle, duyuların deneyimleyene herhangi bir şey "verebilmesi" için dikkatin duyularla işbirliği yapması gerekir. Daha sonra, deneyimleyen kişi aynı anda her taraftan kendisine gelen ve ona baskı yapan sayısız duyuyu almaya tabidir. Bunlardan herhangi biri bilinç alanına getirilecekse, diğerlerini dışlayarak seçilmelidir. Süreci

deneyim, genel bir bütünden özel bir bölümün seçilmesi ve daha sonra onu belirli bir düşünce nesnesi veya belirli bir işlem alanı olarak kendisine ait kılmak için onunla meşgul olunmasıdır.{219} Son olarak, şu şekilde: Batı psikolojisi, duyuların tamamlanmış bir bütün değil, bir manifold, yani duyunun çeşitliliğini verdiğini savunur. Bu “duyum noktaları” bir araya getirilip bir bütün haline getirilmelidir. Dikkat, seçme ve duyuların ayrık çeşitliliğini sentezlemeden oluşan bu üç işlev, zihinsel bedenin, Manas adı verilen içsel faile (Antahkarana) ait olanlardır.{220} Tıpkı Manas'ın duyular için gerekli olması gibi (Indriya), ikincisi Manas için gereklidir. Çünkü ikincisi arzunun merkezidir ve kendi başına var olamaz. Algılama veya eyleme geçme arzusudur ve bu nedenle Indriya'larla birlikte var olur.

Dolayısıyla Manas, duyuların güç olduğu lider Indriya'dır. Çünkü Manas'ın yardımı ve ilgisi olmadan diğer Indriyalar kendi görevlerini yerine getiremezler; ve bu Indriyalar algı ve eyleme ilişkin olduklarından, her ikisiyle de işbirliği yapan Manas'ın hem bilgi hem de eylem karakterini paylaştığı söylenir.

Manas, göz veya başka bir duyuyla birleşme yoluyla çok çeşitli hale gelir, Manas'la birleşme dışında işlevlerini yerine getiremeyen belirli bir aletle işbirliği yaparak özelleşir veya farklılaşır.

İşlevinin Sangkalpa-Vikalpa olduğu söyleniyor. Yani Jnānendriya tarafından sağlanan materyalden seçim ve ret. Duyu nesneleriyle temasa geçtikten sonra zihnin diğer yetilerine sunulacak duyuyu seçtiğinde Sangkalpa ortaya çıkar. Ancak Manas'ın faaliyeti ne zekice bir sonuçtur, ne de haz ya da acı gibi duygulanımları harekete geçirir. Kendisini deneyimleyene gösterecek bağımsız bir güce sahip değildir. Şeylerin algı nesneleri olarak bu şekilde açığa çıkarılıp gerçekleştirilebilmesinden önce, onların akıllı ışığı olmadan deneyimleyen tarafından görülmeyen ve bilinmeyen karanlık formlar haline gelecekleri Ahangkāra ve Buddhi'nin işleyişine ve Manas'ın çabalarına ancak kör el yordamlarına tabi kılınmaları gerekir. karanlıkta. Manas'ın oluşturduğu imgeler de deneyimleyeni etkilemediği sürece onu herhangi bir şekilde etkileyemez.

deneyimleyen kişi kendisini onlarla Ahangkāra yoluyla, yani onları duygu ve deneyim bakımından kendisine ait kılarak özdeşleştirir. Bu nedenle, Buddhi'nin ışığı tarafından görülmeyen ve ortaya çıkarılmayan, karanlıkta bir faaliyet deneyimi olan ve deneyimleyeni duygu olarak onunla özdeşleştirene kadar harekete geçirmeyen Manas, Shakti Prakriti'nin karanlık perdeleme niteliğinin (Tamasguna) ortaya çıktığı bir deneyimdir. en belirgin olanıdır. {221} Bu Guna aynı zamanda Indriya'larda ve onların işleyişinin ince nesnelerinde (Tanmātra) de hakimdir.

"Beni yaratan" Ahangkāra kendini kibirlendirmedir{222} yani kişinin kişisel "ben" olarak farkına varması veya Jīva'nın kendisini belirli bir kişi olarak düşündüğü dünyevi deneyimin öz bilincidir. deneyiminin nesneleriyle olan ilişkisi. Bu, insanı oluşturan her şeyin tek bir Ego'da kaynaşmasını ve algının veya kavramın o belirli düşünen özneye atıfta bulunulmasını ve onun deneyiminin bir parçası haline gelmesini sağlayan kendini beğenmişliğin gücüdür. Bu nedenle bir duyum Manas tarafından algılanıp Buddhi tarafından belirlendiğinde Ahangkāra şöyle der: "Onu algılayan benim."

Bu, bilinen "bundan" farklı olarak fenomenal bilincin "Ben"idir. Buddhi, desteğiyle işlev görür.{223} Diğer deneyim yetileriyle ilişkili olarak ele alınan Buddhi, Antahkarana'nın (Adhyavasāyātmikā buddhih) belirleyen yönüdür.{224} "Bir adamın, kimi algıladıktan sonra (Adhyavasyati) belirlediği söylenir. Manas) ve 'Ben bu konuyla ilgileniyorum' (Ahangkāra) diye düşündü ve böylece kendini kibirlendirerek, 'Bu benim tarafımdan yapılmalı' (Kartavyam etat mayā) kararına varır." "Yapılacak" burada sadece dış eylemi değil, aynı zamanda kavramların ve algıların ("Öyledir") ve kararların ("Yapılması gerekir") oluşturulması yoluyla herhangi bir belirleme gibi zihinsel eylemi (Mānasīkriyā) da ifade eder.). Buddhi kendisinden başka tüm etkilere nüfuz eder. O, temel Tattva'dır çünkü tüm enstrümanları (Indriya) kaplar, tüm Sangskāras veya Karmik eğilimlerin haznesidir ve hafızanın merkezi Sāngkhya'dadır.{226} Hareket eden kavramları veya genel fikirleri oluşturan düşünme ilkesidir. Ahangkāra, Manas ve Indriyas'ın aracılığıyla. Duyuların işleyişinde Manas esastır; Manas Ahangkāra'nın operasyonunda müdür; ve Ahangkāra Buddhi'nin işleyişinde asıl kişidir. Tüm bu Buddhi eylemlerinin yardımıyla, değişiklikler

duyu işlevlerinin aracılığıyla Buddhi'deki yerini alır.{227} Tüm bilişin, duyumların ve çözümlemelerin temeli olan ve nesneleri Purusha'ya, yani bilince aktaran Buddhi'dir. Ve böylece karakteristiği kararlılık olan Buddhi'nin arabacı olduğu söylenir; Karakteristik özelliği Sangkalpavikalpa olan Manas dizginlerdir; ve Duyular atlardır. Jīva Keyif Alandır (Bhoktā) - yani Atmā beden, duyular, Manas ve Buddhi ile birleşmiştir.{228} Buddhi'de Sattvaguna hakimdir; Ahangkāra, Rajas'ta; Manas'ta, Indriya'larda ve onların nesneleri Tamas'ta.

Özel anlamıyla Chitta, zihnin daha önce Anubhava veya Pratyaksha Jnāna'da var olan şeyi, yani doğrudan bilgiyi belleğe (Smaranam) ilk kez çağırmasını sağlayan yetenektir (Vritti). Bu Smaranam yalnızca gerçek Anubhava ölçüsünde mevcuttur. Zira hatırlama, daha önce bilinenin eşdeğeridir, ne de ondan eksiktir; hatırlama, onun çağrılmasıdır. Yine Chinta, Smaranam tarafından bu şekilde hatırlanan ve Buddhi tarafından daha önce bilinen ve belirlenen konu üzerinde (Chinta) düşünce akışının üzerinde durduğu, düşündüğü ve tasarladığı fakültedir. Çünkü böyle bir meditasyon (Dhyāna), hatırlama ve zihni geçmiş algı ve kavramlara sabitleme yoluyla yapılır. Vedānta'ya göre Buddhi yalnızca bir kez belirler ve bu şekilde belirlenen zihinsel nesne hakkında daha fazla hatırlama ve düşünme, Chitta adı verilen ayrı bir zihinsel kategorinin yeteneğidir. Sāngkhya, kategoriler ekonomisi ilkesine dayanarak, Smaranam ve Chintā'yı Buddhi'nin işlevleri olarak kabul eder.{232} Ancak burada tercüme edilen eserlerde ve başka yerlerde Chitta, şu anda çalışan zihin için genel bir terim olarak, yani eşanlamlısı olarak kullanılmaktadır. Antahkarana için.{233}

Sübtil bedenin işlevlerini özetlemek gerekirse: duyu nesneleri (Bhūta, Tanmātra'dan türetilmiştir) duyuları (Indriya) etkiler ve Manas tarafından algılanır, Ahangkāra tarafından benliğe atıfta bulunulur ve Buddhi tarafından belirlenir. İkincisi ise Purusha olan bilincin ışığı (Chit) tarafından aydınlatılır; Buddhi'ye kadar olan tüm İlkeler (Tattva), görünüşte bilinçsiz olan Prakriti'nin modifikasyonlarıdır. Böylece tüm Tattvalar Benliğin veya Purusha'nın hazzı için çalışır. Kendi başlarına bağımsız olarak var olan şeyler olarak değil,

Ruhun bağışları (Ātmā). İstedikleri gibi keyfi olarak çalışmazlar, ancak Keyif Alan'ın, Deneyimleyen'in veya Purusha'nın hizmetinde organize edilmiş işbirliğine dayalı bir çabayı temsil ederler.

Dolayısıyla sübtil beden “17” olarak adlandırılan şeyden, yani Buddhi (Ahangkāra'yı da içerir), Manas, on duyu (Indriya) ve beş Tanmātra'dan oluşur. Sāngkhya'da Prāna'dan özel bir şekilde bahsedilmemiştir, bu nedenle Prāna Antahkarana'nın bir modifikasyonu olarak kabul edilir ve bu nedenle örtülü olarak dahil edilir. Māyāvādinler Tanmātra yerine Prāna beşlisini eklerler.{234}

Jīva, rüya görme (Svapna) halindeyken, sübtil veya zihinsel bedeninde tek başına yaşar. Çünkü nesnelerin dış dünyası (Mahābhūta) o zaman kapatılır ve bilinç, fikirler dünyasında dolaşır. Süptil beden veya ruh, Jīvātmā veya görünüşte şartlandırılmış bilinç artık böyle olmayı bıraktığında ve Yüce Bilinç veya Paramātmā Nirguna Shiva olduğunda özgürlüğe ulaşılana kadar yok edilemez. Böylece sübtil beden, maddenin kaba bedeninin çözünmesinden sonra hayatta kalır, oradan ileri gider (utkraman) ve özgürleşinceye kadar (Mukti) yeniden enkarne olur. Lingasharīra her şeyi kapsayan (Vibhu) değildir, çünkü bu durumda ebedi olur (Nitya) ve eyleme geçemez (Kriyā). Ama hareket eder ve gider (gati). Vibhu olmadığı için sınırlı (parichinna) ve atomik boyutta (anuparimānam) olmalıdır. Dolaylı olarak gıdaya bağımlıdır. Çünkü maddi beden yiyecek-beden (annamaya) olsa da, zihin kaba bedenle ilişkilendirildiğinde ona bağımlıdır. Sübtil bedendeki zihin, geçmiş eylemlerin sonucu olan Sangskāra'ları taşır. Bu sübtil beden, üçüncü veya kaba bedenin nedenidir.

Tüm evrim süreci, Sangskāras'ta hayattan hayata taşınan Vāsanā'nın veya dünya arzusunun veya Karma'nın süptil beden üzerinde yarattığı izlenimlerin bir sonucu olan yaşam ve zevk arzusunun varlığından kaynaklanmaktadır. Īshvara tarafından yönlendirilmektedir. Dünyaya uzanırken, Benlik yalnızca sübtil bedenin yetileriyle değil, aynı zamanda bu yetilerin beslendiği kaba haz nesneleriyle de donatılmıştır. Bu nedenle, Bilincin Gücünün (Şakti) bir yansıması olarak, Sthūla Sharīra adı verilen maddenin kaba bedeni ortaya çıkar.

Sharīra kelimesi “Shri” kökünden çürümeye gelir; çünkü kaba beden, Prāna veya canlılık organizmayı terk edene kadar her an moleküler doğum ve ölümden geçmektedir ve organizma bu şekilde çözülmektedir. Ruh (Jīvātmā) bedeni terk ettiğinde artık onunla ilgilenmez. Bedenin dirilişi diye bir şey yoktur. Toza geri döner ve Jīva reenkarne olduğunda bunu yeni bir bedende yapar, ancak bu yine de sonuncusu gibi Karmasını etkilemeye uygundur.

Sthūla Sharīra, üç Dosha'sı, altı Kosha'sı, yedi Dhatus'u, on Ateşi ve benzeriyle birlikte,{236} sürekli çürüyen ve her zaman çürüyen kaba duyulur maddenin (Mahābhūta) beş formunun bileşiklerinden oluşan çabuk bozulabilen bir bedendir. sonunda ölüm anında bileşenlerine ayrışır.{237} Bu, Vedāntik besin kütlesidir (Annamaya Kosha), kile (Rasa), kana ve vücudun diğer maddi bileşenlerine dönüştürülen gıda tarafından sürdürüldüğü için bu şekilde anılır. kaba organizma. Jīva uyanık (Jāgrat) durumdayken bu bedende yaşar.

Batı bilimine göre insan, fiziksel veya kaba beden, başlıcaları su, jelatin, yağ, kireç fosfatı, albümin ve fibrin olan belirli bileşiklerden oluşur ve bu bileşiklerin üçte ikisini su oluşturur. toplam ağırlık. Bu maddeler, başlıcaları oksijen (yaklaşık üçte ikisi kadar), hidrojen, karbon, nitrojen, kalsiyum ve fosfor olan daha basit metalik olmayan ve metalik elementlerden oluşur. Yine bir adım daha geriye gidersek, her ne kadar elementlerin ve atomlarının yok edilemezliği iddiası bazıları tarafından hala "pratik bir gerçek" karakterini sunduğu söylense de, son zamanlarda iyi bilinen deneyler, eski bir hipotezin yeniden kurulmasına yol açmaktadır. maddenin bu çeşitli biçimlerinin indirgenebileceği tek bir ilkel madde; bunun sonucunda bir elementin diğerine olası ve şimdiye kadar türetilmiş dönüşümü ortaya çıkar; çünkü her biri aynı temel birliğin çoğul tezahürlerinden yalnızca biridir.

Son yıllarda yapılan bilimsel araştırmalar, bu orijinal maddenin kütlesi, ağırlığı ve eylemsizliği olan bilimsel bir “madde” olamayacağını göstermiştir. Madde, mevcut hipotezlere göre, duyularla bilinen "madde"den çok farklı bir şeye indirgenmiş ve kaydileştirilmiştir.

Bu nihai maddenin hareket halindeki Eter olduğu belirtiliyor. Mevcut bilimsel hipotez şu şekilde görünecektir: Bilimsel "Madde" diye bir şey yoktur. Eğer öyle görünüyorsa, bu Māyā olarak Shakti'nin eyleminden kaynaklanmaktadır. Evrenin kendisinden doğduğu nihai ve en basit fiziksel faktör, bilimsel "madde" olmayan, "eter" adı verilen bir maddenin hareketidir. Bu maddenin hareketleri gerçekçi açıdan "madde" kavramının ortaya çıkmasına neden olur. Dolayısıyla madde, formlarının çeşitliliğine rağmen birinci temeldir. Nihai unsuru, tek bir türün son analizidir ve çeşitli madde türlerindeki farklılıklar, nihai parçacığın çeşitli hareketlerine ve onun başarılı kombinasyonlarına bağlıdır. Böyle bir temel birliği göz önüne alındığında, maddenin bir biçiminin diğerine geçmesi mümkündür.

Burada açıklanan Hint teorisi, Batı'nın "bilimsel madde" olarak adlandırdığı şeyin gerçekte - yani kalıcı olarak - var olmadığını, ancak belirli hareketlerin veya kuvvetlerin (sayıları beş) olduğunu söyleyen Batılı spekülasyonlarla aynı fikirdedir. “madde” görünümünü üreten ve sonuçta etere (Akāsha) indirgenebilen şeyler. Ancak Âkāsha ve bilimsel “esir” her bakımdan aynı değildir. İkincisi, titreşim hareketleri olan ve ışığın iletilmesi için ortamı sağlayan "madde" değil, nihai bir fiziksel maddedir. Ākāsha, İlksel Gücün (Prakriti Shakti) kendisini farklılaştırdığı büyük güçlerden biridir. Nesnel olarak düşünüldüğünde bu, diğer güçlerin faaliyet gösterdiğinin gözlemlendiği uzayın psişik deneyimini üreten bir titreşimdir. Son olarak, Âkāsha bir nihai değildir, fakat kendisi, Âkāsha'nın duyuları etkilediği niteliği (Guna) ile duyular üstü Tanmātra'dan türetilmiştir; ve bu Tanmatra'nın kendisi zihinsel ben-yaratma ilkesinden (Ahangkāra) veya kök enerjiden veya tüm biçimlerin nedeni ve temeli olan Prakriti'den yayılan, bizzat süperkişilik Jīva bilincinden (Buddhi) üretilen kişisel bilinçten türetilmiştir. maddi” kuvvet veya madde. “Madde”nin arkasında akıl, aklın arkasında ise evrenin ve Bilincin nedeni olan Yüce'nin yaratıcı enerjisi (Şakti) vardır.

Madde Jīva'yı beş farklı şekilde etkiler ve onda koku, tat, görme, dokunma ve hissetme ve işitme duyularının ortaya çıkmasına neden olur.

Daha önce açıklandığı gibi, Tanmātra duyularüstüdür, soyut niteliklerdir, oysa duyular onların varyasyonlarını yalnızca belirli nesnelerde algılar. Bu duyu ayrıntıları generallerden üretilir.

Shabda Tanmātra'dan ve ikincisinin diğer Tanmātra'larla birleşiminden, duyularla algılanabilen fiziksel büyüklükteki şeyler olarak Batı'nın ayrık duyulur "madde" tanımına yaklaşan kaba Bhūtalar (Mahābhūta) üretilir. Bu beş Mahābhūta, Ākāsha (Eter), Vāyu (Hava), Tejas (Ateş), Apas (Su) ve Prithivi'dir (Toprak). Gelişimleri Tanmātra'dan, duyulur maddede kütle (Tamas) olarak bilinen, kütlenin kademeli olarak birikmesi ve enerjinin yeniden dağıtılmasıyla enerjiyle (Rajas) yüklenen bir birimden gerçekleşir. Bunun sonucu, her Bhūta'nın "Dünya"ya ulaşana kadar kendisinden öncekinden daha kaba olmasıdır. Bu beş Bhūta'nın sözde İngilizce "elementler" ile hiçbir bağlantısı yoktur ve aslında onlar Tanmātra'dan türetilen unsurlar da değildir. Dinamik ve nesnel olarak ele alındığında bunların (Akāsha'dan yola çıkarak) Prakriti'nin kendini farklılaştırdığı beş hareket biçimi olduğu söylenir: yani, her yöne kuvvet çizgileri yayan, "Tüylerin Tüyleri" olarak sembolize edilen, engelleyici olmayan, her yöne yönlendirilmiş hareket. Diğer güçlerin faaliyet gösterdiği alanı (Akāsha) sağlayan Şiva"; uzayda enine hareket ve hareket (Vāyu); genişlemeye yol açan yukarı doğru hareket (Tejas); daralmaya neden olan aşağı doğru hareket (Apas); ve tutarlılık üreten hareket; engelleme özelliği, içinde var olduğu ve kendisinin ve diğer Tattva'ların kaynaklandığı engelleyici olmayan eterin zıttıdır. Birincisi, sesin niteliği (Guna) aracılığıyla (Şebda) işitilerek algılanır;{241} ikincisi, direnç ve hissetme yoluyla dokunma yoluyla;{242} üçüncüsü, renk olarak görme yoluyla;{243} dördüncüsü, tat yoluyla tat yoluyla;{243} tat yoluyla algılanır; beşincisi ise maddenin ancak katı halden pay alması halinde ürettiği kokusu aracılığıyla koku alma duyusudur.{244}

Sert ve sabit, tıkayıcı "toprak", koklanan, tadılan, görülen, dokunulan, uzayda var olan ve işitmeyle yani içindeki seslerle bilinen şeydir. Pürüzsüz "su" uzayda tadılan, görülen ve dokunulan şeydir. "Ateş" uzayda görülen, dokunulan, yani sıcaklık olarak hissedilen şeydir. Uzayda hissedilen şey "hava"dır. Ve ses olan

“Eter”in varlığının bilindiği şey duyulur. Bu Bhūtalar bir araya getirildiğinde maddi evreni oluşturur. Buradaki her şey tüm Bhūtalardan oluştuğu için Tantra'da biçim, renk ve sesin birbiriyle ilişkili olduğunu, derin ritüel önemi olan bir gerçek olduğunu görüyoruz. Böylece, konuşma veya müzik seslerinin her birinin, artık Fonoskop tarafından gözle görülebilen karşılık gelen bir biçimi vardır.{245} Böylece, körlerin Optophone ile olduğu gibi, sağırlar da sesleri gözle algılayabilirler. kulak yoluyla okuyabilir.

Aynı Shāstra'da Tattva'lara onları belirtmek için çeşitli renkler ve şekiller (Mandalalar) atanmıştır. Âkâşa, bazı rivayetlere göre noktaların (Chhidra) bulunduğu, böylece Âkâşa'nın ürettiği boşlukları gösteren şeffaf beyaz dairesel bir diyagramla temsil edilir; çünkü her şeyi kaplayan Âkāsha, kendisinden gelişen Tattva'ların her birinin arasına karışır.

Vāyu, dumanlı gri, altı köşeli bir diyagramla gösterilir;{246} Tejas, kırmızı, üçgen diyagram; Apas, beyaz, hilal şeklindeki diyagram; ve Prithivī, sarı, küpün yüzeysel sunumu olarak katılık kavramını iyi bir şekilde ifade eden dörtgen diyagramla.

Benzer şekilde, her Devatā'ya, o belirli Bilincin gelişen Prakriti'si veya bedeni tarafından üstlenilen formun bir önerisi olan bir Yantra veya diyagram atanmıştır.

O halde kaba beden, Ākāsha (“Eter”) Tattva'dan türetilen bu Mahābhūtaların bileşiklerinin bir kombinasyonudur.

Bu bileşiklerin parçaları olarak Bhūtalar ve Tanmātra vücuda nüfuz eder, ancak belirli Bhūtaların belirli bölgelerde güç merkezlerine sahip olduğu söylenir. Dolayısıyla “toprak” ve “su” merkezleri (Çakra), bedenin gövdesinde alttaki iki merkezdir. Merkezi karın bölgesinde “ateş”, kalp ve boğazdaki iki yüksek merkezde ise “hava” ve “eter” hakimdir. Bu beş Tanmātra, beş Bhūta ve onları algılayan on duyu (Indriya), bedensel gövdenin merkezlerinde Yoga tarafından emilen yirmi kaba Tattva olarak bilinir. Geriye kalan dört

İnce zihinsel Tattva'ların (Buddhi, Ahangkāra, Manas) ve Prakriti'nin kafalarında özel faaliyet merkezleri vardır. Yine Bhūtalar bedensel organizmanın diğer kısımlarında özel olarak sergilenebilir. Böylece Prithivī kendisini kemik veya kas olarak gösterir; İdrar ve tükürük olarak Apas; Açlık ve susuzluk olarak Tejas; Kavrama ve yürümede Vāyu. Ateş çok çeşitlidir ve onun büyük gizemi birçok isimle selamlanır. Yani Tejas hem ışık hem de ısı olarak kendini gösterir, çünkü Helmholtz'un söylediği gibi aynı nesne duyuları farklı şekillerde etkileyebilir. Göze düştüğünde ışık adı verilen güneş ışığının aynısı, cilde düştüğünde de ısı olarak adlandırılır. Agni, evde ve göbek yangınlarında kendini gösterir; Mūlādhāra merkezindeki Kāmāgni olarak; Vadavā veya denizaltı ateşi ve Sushumnā'nın omurgadaki "Yıldırım"ında.

Dolayısıyla madde eterik, hava{247}, ateşli,{249} akışkan,{250} ve katı olmak üzere beş durumda bulunur. Prithivī yalnızca popüler olarak Dünya olarak adlandırılan şeyi ifade etmez. Tüm katı (Pārthiva) kokulu maddeler Prithivī durumundadır. Akışkan (Apya) halindeki tüm maddeler Apas durumundadır, tıpkı yapışkan direnceye sahip olan her şeyin Prithivī durumunda olması gibi. Dolayısıyla bu sonuncusu, ortak dünyanın büyük bir bileşik form olduğu katılığın nedeni olan yapışkan titreşimdir. Hava (Vāyava) durumundaki tüm maddeler Vayu durumundadır. Bunların hepsi, kozmik maddenin incelikli bir hareket evrenine doğru temel farklılaşmalarıdır. Tattva'ların nesnel olarak Indriya'larda koku, tat, görme, dokunma ve işitmeyi çağrıştırdığı kabul edilir.

Bu nedenle kaba cisim, sonuçta eterden (Akāsha) türetilen ve kendisi de tarif edildiği şekilde evrimleşmiş olan bu Mahābhūta'nın bileşiklerinin bir kombinasyonudur.

Yukarıda açıklanan madde ve sübtil bedenler, Linga Sharīra'nın aktif enerjisinden (Kriyā Shakti) geliştirilen Prāna tarafından bir organizma olarak canlandırılır ve bir arada tutulur. Prāna veya yaşam ilkesi, Atmā'nın belirli bir madde formuyla olan özel ilişkisidir ve bu ilişki aracılığıyla Atmā, deneyim sahibi olmanın bir aracı olarak düzenler ve inşa eder.{252} Bu özel ilişki, bireydeki bireysel Prāna'yı oluşturur. vücut. Her yeri kaplayan kozmik Prāna, bu kaba anlamda Prāna değildir, bireysel Prāna'nın yazarı olarak Brahman'ın adıdır. Bireysel Prana

canlandırdığı belirli bedenle sınırlıdır ve bireysel bedenlerde Devī Kundalini tarafından temsil edilen Brahman'ın yaratıcı ve destekleyici faaliyetinin tüm nefes alan yaratıklarda (Prānī) bir tezahürüdür.

Devatā'lar, insanlar veya hayvanlar olsun tüm varlıklar, yalnızca Prāna bedenin içinde olduğu sürece var olur. Bu herkesin yaşam süresidir.{253} Yaşamın ne olduğu başka yerlerde olduğu gibi Hindistan'da da tartışma konusu olmuştur. Lokayata ekolünün materyalistleri, alkollü içkilerin sarhoş edici özelliğinin sarhoş edici olmayan pirinç ve pekmezin fermantasyonu sonucu ortaya çıkması veya kendiliğinden oluşumun doğal koşullar altında meydana geldiğinin varsayılması gibi, yaşamı da elementlerin kimyasal bileşimlerinin sonucu olarak görüyorlardı. yumuşak sıcaklığın etkisi. Bu Sāngkhya tarafından reddedildi. Her ne kadar Prāna ve onun beş katlı işlevi Vāyu olarak adlandırılsa da, bu okula göre yaşam, ne salt biyomekanik kuvvet anlamında bir Vāyu ne de böyle bir Vāyu'nun dürtüsünden kaynaklanan herhangi bir mekanik harekettir.

Bu okulun görüşüne göre Prāna veya canlılık, zihnin ve bedensel hareketle sonuçlanan hem duyusal Jnānendriya hem de motor (Karmendriya) tüm duyuların ortak işlevidir. Nasıl ki birden fazla kuş bir kafese kapatıldığında kafesi kendi kendine hareket ettirerek hareket ettiriyorsa, akıl ve duyular da kendi işlerini yaparken bedenin hareket etmesine neden olurlar. O halde yaşam, organizmadaki diğer ilkelerin veya güçlerin eş zamanlı çeşitli etkinliklerinin bir sonucudur.

Vedantistler, Prāna'nın ne Vāyu ne de onun işleyişi olduğu görüşünde hemfikirdirler, ancak onun organizmanın eşlik eden faaliyetlerinin yalnızca bir sonucu olduğunu reddederler ve onun ayrı bir bağımsız ilke ve evrensel tarafından üstlenilen "maddi" bir form olduğunu savunurlar. Bilinç. Bu nedenle yaşam, kaba Vāyu olmayan, tüm organizmayı kaplayan süptil bir prensiptir, fakat yine de görünüşte bilinçsiz bir güç olan süptil bir türdür, çünkü Māyāvāda Vedānta ve Sāngkhya'ya göre Ātmā veya Purusha olmayan her şey bilinçsizdir veya Batı dilinde "maddi" (Jada).{254} Brüt dış gövde heterojendir (Parāchchhinna) veya farklı ya da iyi tanımlanmış parçalardan oluşur. Öte yandan, Annamaya benliğinin içinde yer alan Prānamaya benliği homojen, bölünmemiş bir benliktir.

bütün (Sādhārana) tüm fiziksel bedene (Sarvapindavyāpin) nüfuz eder. Pinda veya mikrokozmik fiziksel beden gibi farklı bölgelere (Asādhārana) bölünmemiştir. İkincisinin aksine, her biri belirli bir işlevi yerine getiren özelleşmiş organlara sahip değildir. Bu, kendi iç benliği olarak ruhlandırdığı bedenin her yerinde bulunan homojen bir birliktir (Sādhārana). Bedende dolaşan Vāyu, sonsuz yaşamın tezahürüdür, kendi kendini doğuran, süptil, görünmez, her şeyi kapsayan, ilahi enerjisidir. Evrenin her yerinde dolaştığı gerçeğinden dolayı bu adı almıştır. Kendi içinde görünmez, ancak faaliyetleri ortadadır. Çünkü o, tüm canlı organizmaların doğuşunu, büyümesini ve çürümesini belirler ve bu haliyle tüm yaratılmış varlıkların saygısını kazanır. Hayati bir Vāyu olarak anında harekete geçer ve organizma boyunca sabit akımlar halinde sinir kuvveti olarak yayılır. Normal durumunda farklı Doşalar ve Dhātus[256] veya bedenin kök ilkeleri arasında bir denge durumunu korur. Bedensel Vāyu, Pitta[256] ve Kapha[256] adı verilen ilkeler gibi konum ve işlev farklılıklarına göre beş ana bölüme ayrılır. Bedensel yönüyle Prāna olarak bilinen Vāyu, yaşamsal aktivitenin evrensel gücü, her bireye girdiğinde on kat işleve (Vritti) ayrılır; bunlardan beşi başlıca şunlardır: Solunum, verilenle aynı adı (Prāna) taşır. bütünlüğü içinde ele alınan kuvvete - ilk olarak dışarıdan bedensel sisteme çekilen atmosferik havanın, her yere yayılan canlılığıyla birlikte sona ermesine neden olan işlev.{257}

Fiziksel planda Prāna, hayvan bedeninde ilham (Sa) veya Shakti yoluyla nefes ve son kullanma (Ha) veya Shiva yoluyla tezahür eder. Şabdabrahman (Kulakundalinī) olarak Shakti'nin doğasına uygun olarak Prāna'nın eril prensibi dışarı atar ve dişil prensibi içeri çeker. Nefes almanın kendisi bir Mantra'dır ve okunmayan Mantra (Ajapāmantra) olarak bilinir, çünkü irade olmadan söylenir.{258}

İlahi akım Hang ve Sa'dır veya Ha ve Sa'nın hareketidir. Yaşamın tüm planlarında var olan bu hareket, Güneş tarafından yaratılan ve sürdürülen dünya düzlemi (Bhūrloka) içindir; güneş nefesi, insandaki karşılığı olan merkezkaç ve merkezcil hareketleriyle insan nefesinin nedenidir. Evrenin ruhu olan Hangsah veya Shiva-shakti Tattva'ların kozmik hareketi. Güneş sadece merkez değil

ve güneş sisteminin destekçisi,{259} aynı zamanda dünyadaki tüm mevcut enerjinin ve tüm fiziksel yaşamın kaynağıdır. Güneş ışığına eşlik eden küreden, tüm bitki ve hayvan yaşamının önkoşulu olan muazzam, görünmez bir radyasyon yayılıyor. Bilime göre tüm fiziksel yaşamın gizemini ayakta tutan şey bu görünmez ışınlardır. Bedeni büyük ışık kaynağı olan Güneş, kendi içinde Güneş Tanrısıdır, içsel Ruhsal Güneş'in büyük bir tezahürüdür. {260}

Prāna'yı çeken aşağı doğru "nefes" olan Apāna, boşaltım işlevlerini yönetir; Samāna bedensel ateşi yakar ve sindirim ve asimilasyon süreçlerini yönetir; Vyāna veya dağınık "nefes alma" vücudun her yerinde mevcuttur, bölünmeyi ve yayılmayı etkiler, parçalanmaya direnir ve bedeni tüm kısımlarında bir arada tutar; ve Udāna, yani yükselen Vāyu, sözde "yukarı doğru nefes alma"dır. Prāna kalptedir; Anüsteki Apāna; Göbeğindeki Samāna; Udāna boğazda; ve Vyāna tüm vücuda yayılır.{261} Beş küçük Vāyu, Nāga, Kūrmma, Krikara, Devadatta ve Dhananjaya'dır; bunlar hıçkırık, gözleri kapatıp açma, sindirim, esneme ve "şu Vāyu"da kendini gösterir. ceset bile bırakmaz.”{263} Prāna'nın işlevleri bilimsel olarak şu şekilde tanımlanabilir: Sahiplenme (Prāna), Reddetme (Apāna), Asimilasyon (Samāna), Dağıtım (Vyāna) ve bu yaşamsal işlev sayesinde varlıklar arasındaki ilişkiyi sağlar. sübtil ve kaba beden korunur (Udāna). Prāna organizmanın istemsiz refleks eylemini temsil eder ve Indriyas da onun gönüllü etkinliğinin bir yönünü temsil eder.

Bireyselleştirilmiş Prāna veya hayvan organizmasını dünya yaşamı boyunca canlandıran ilke durumunda, bağımsız bir ilke olarak bakıldığında, canlandırdığı karasal madde olarak tezahür eden kuvvetten daha incelikli bir güç olduğu söylenebilir. Başka bir deyişle, bu teoriye göre, Ātmā dünya organizmalarına, Shakti olarak her şeyi kaplayan Ātmā'dan çıkan ve temelde O olan Enerjinin tezahürlerinden biri olan karasal Prāna aracılığıyla hayat verir.

Ātmā'nın bu haliyle hiçbir durumu yoktur, ancak dünyevi tabirle biz böyle konuşuruz. Yani Māndukya Upanişad{264} Brahman'ın dört yönünden (Pada) söz eder.

Chaitanya veya bedenlerdeki bilinç, bireysel ve kolektif kaba, sübtil ve nedensel bedenlerde içkindir ve Chit onları aşar. Tek ve aynı Chit her şeye nüfuz eder ve onları aşar, ancak Jīva'daki farklı yönlerini belirtmek için farklı isimler verilmiştir. Değişmez olan Chit'in kendisinin hiçbir durumu yoktur; çünkü devletler ancak değişen Prakriti Shakti'nin ürünlerinde var olabilir. Bununla birlikte, Jīva'nın yönünden, aynı Chit tarafından bildirilmesine rağmen, bu açıdan bilinç durumları olarak adlandırılabilecek çeşitli durumlar mevcuttur.{265}

Tezahür edilmiş dünyada, Bilinç üç durumda (Avasthā) görünür: {266} uyanıklık (Jāgrat), rüya görme (Svapna) ve rüyasız uyku (Sushupti). Uyanık durumdaki Jīva, dış nesnelerin bilincindedir (Bahishprajna) ve duyular aracılığıyla bu nesnelerden büyük ölçüde keyif alır (Sthūlabhuk).{267} Bu durumdaki Jīva'ya Jāgarī denir, yani kendi sorumluluğunu üstlenen kişi. Vishva adı verilen kaba beden. Burada Jīva bilinci madde bedendedir.

Rüya görmede (Svapna) Jīva, içsel nesnelerin (Antahprajna) bilincindedir ve süptil olanın (Praviviktabhuk) - yani uyanık durumda algılanan nesnelerin zihinde bıraktığı izlenimlerin - tadını çıkarır. Rüya nesneleri rüyayı gören kişi için yalnızca dışsal bir gerçekliğe sahipken, uyanıkken algılanan nesneler o durumda olan herkes için böyle bir gerçekliğe sahiptir. Zihin yeni izlenimleri kaydetmeyi bırakır ve uyanık durumda kaydedilenler üzerinde çalışır.

İlk (Jāgrat) durum duyu algısıdır. Burada ego, fikirlerin zihinsel dünyasında yaşar ve Jīva bilinci sübtil bedendedir. Bu hallerin her ikisi de çokluğun deneyimlendiği ikilik halleridir. {268}

Üçüncü durum ya da rüyasız uyku durumu (Sushupti), ne uyanıklık ne de rüya görme olan ve önceki iki durumun çeşitli deneyimlerinin basit bir deneyimde (Ekībhuta) birleştirildiği durum olarak tanımlanır. Bu türlerin nesli tükenmeden gündüz gecede kayboluyor. Bilinç nesnel (Bahishprajna) ya da öznel (Antahprajna) değil, nesnesi olmayan basit, farklı olmayan bir bilinçtir.

(Prajnānaghana). Uyanırken Jīva bilinci zihin ve duyularla ilişkilidir; rüyada duyular geri çekilmiştir; rüyasız uykuda zihin de içine kapanıktır. Prajna adı verilen Jīva, şimdilik kendi nedensel bedeninde - yani Prakriti, Bilinçle ayrılmaz bir şekilde ilişkilidir - yani sübtil ve madde bedenlerin büyüdüğü tohum olan Bilinç durumuyla birleştirilir. Devlet mutluluk kaynağıdır. Jīva hiçbir şeyin bilincinde değildir, ancak uyandığında yalnızca şu düşünceyi korur: "İyi ki uyudum; Hiçbir şeyin bilincinde değildim."{270} Buna göre bu durum, nesnesi hiçlik duygusu olan durumdur. Önceki iki durum sırasıyla kaba ve süptil nesnelerin tadını çıkarırken, bu yalnızca mutluluğun (Ānandabhuk) - yani nesnesiz basit mutluluğun - tadını çıkarandır. Tanrı her zaman mutluluğun tadını çıkarır, ancak ilk iki durumda nesneler aracılığıyla mutluluğun tadını çıkarır. Burada hem özneden hem de nesneden bağımsız mutluluğun tadını çıkarır. Bu şekilde Sushupti durumu Brahman bilincine yaklaşır. Ancak saflığı açısından öyle değildir, çünkü diğer iki durum gibi o da cehaletle (Avidyā) ilişkilendirilir; ilk ikisi Vikriti ile ve sonuncusu Prakriti ile. Dolayısıyla bu durumun ötesinde "dördüncü" (Turīya) vardır. Burada Shuddhavidyā adı verilen saf deneyim Samādhi-yoga aracılığıyla elde edilir. Sushupti halindeki Jīva'nın nedensel (Kārana) bedende olduğu söylenir ve Turīya halindeki Jīva'nın büyük nedensel (Mahākārana) bedende olduğu söylenir.{272}

Bunun ötesinde beşinci bir durum vardır, dördüncüdeki kararlılıkla elde edilen "dördüncünün ötesinde" (Turīyātīta). Burada İşvara Tattva'ya ulaşılır. Bu, Sadākhya Tattva'nın Nimesha olduğu Unmesha bilinç durumudur.[273] "Lekesiz olan en yüksek eşitliğe ulaşır"ın ötesine geçerek Yüce Şiva'da birleşir.

Yukarıdaki bölünmeler - Vishva, Taijasa ve Prajna - bireysel Jīva'ya ait olanlardır. Ancak aynı zamanda, her belirli durumun bireysel Jīva'larının toplamı olan kolektif veya kozmik Jīva da vardır.{274} Makrokozmosta bu kolektif Jīva'lara Vaishvānara (bireysel Vishva bedenine karşılık gelir), Hiranyagarbha ve denir. Sūtrātmā{276} (bireysel Taijasa bedenine karşılık gelir); ve Īshvara, Prājna olarak tanımlanan Jīvaların kolektif formunun adıdır.

Kozmik olarak bunlar, ötesinde Yüce Bilincin bulunduğu nesnel, öznel ve nedensel dünyaların bilinçli Efendileridir.

Yoga deneyimi ve özgürleşme, sıradan deneyimin ilk üç durumunun ötesine geçilerek elde edilir.

IV. MEKTUPLARIN ÇELLENKLERİ (VARNAMĀLĀ)

Metinde ve bu Giriş bölümünde Shabda, Varna, Mantra'ya atıfta bulunulmaktadır. Alfabenin harflerinin (Varna), Levha II.-VII'de gösterildiği gibi nilüfer yaprakları üzerinde bedensel merkezlere dağıtıldığı söylenmektedir. Nilüferlerin her birinde merkezin Tattva'sının tohum Mantrası (Bīja) da vardır. Kundalini hem ışıktır (Jyotirmayī) hem de Mantradır (Mantramayī) ve Mantra Onu uyandırma sürecinde kullanılır.

Hint Şāstra'sında belki de bir tezahürü olan Mantra ve Şebda'dan daha az anlaşılan bir konu yoktur. Konu Tantra-Shāstra'nın o kadar önemli bir parçasıdır ki diğer başlığı Mantra-Shāstra'dır. Oryantalistler ve diğerleri genellikle Mantra'yı "dua", "formüller veya ibadet", "mistik heceler" vb. olarak tanımlarlar. Bunlar konuyu bilmeyenlerin yüzeysellikleridir. Her ne kadar herhangi bir Avrupa dilinde Mantra ve onun bilimi hakkında bilgi sahibi olduğumuzu gösteren herhangi bir çalışmanın farkında olmasam da, belki de bu kadar alay konusu olan bir konu yoktur - bu alışılmadık bir cehalet tutumu değildir. Mantra bilimi sağlam temellere sahip olsun ya da olmasın, ancak ikinci durumda bile bazılarının sandığı gibi saçmalık değildir. Böyle düşünenler dua olan ve anlamını anladıkları Mantraları hariç tutabilirler çünkü duaya aşinadırlar. Ancak böyle bir takdirin kendisi anlayış eksikliğini gösterir. Bir Mantra'nın mutlaka kutsal ya da dua niteliğinde olan hiçbir yanı yoktur. Mantra tarafsız bir şekilde her türlü kullanıma uygun bir güçtür (Mantrashakti). Bir adam Mantra tarafından yaralanabilir veya öldürülebilir; {278} Mantra tarafından fiziksel Shakti ile bir tür birliğin gerçekleştirildiği bazılarınca söylenir;{279} Mantra tarafından Vedhadīkshā adı verilen inisiyasyonda böyle bir güç aktarımı vardır. Guru müridine onun dürtüsü altında bayıldığını söyler;{280} Mantra ile Homa ateşi yakılabilir ve ideal koşullara göre yakılmalıdır;{281} Mantra ile insan kurtarılır, vb. Kısacası Mantra, konuşma tarafından taşınan ve ifade edilen düşünce hareketi olan bir güçtür (Shakti). “Man” kökü “düşünmek” anlamına gelir.

Düşüncenin yaratıcı gücü artık Batı'da giderek daha fazla kabul görüyor. Düşünce okuma, düşünce aktarımı, hipnotik telkin, büyülü projeksiyonlar (Mokshana) ve kalkanlar (Grahana){282} biliniyor ve uygulanıyor, ancak her zaman iyi sonuçlar olmuyor. Bu doktrin Hindistan'da çok eskidir ve Tantralarda bulunan uygulamaların temelini oluşturur; bunların bir kısmı kötüye kullanımı önlemek için genellikle gizli tutulur.{283} Ancak Batı'da anlaşılmayan şey, düşüncenin özel biçimidir. Mantravidyā olan bilim. Benzer konuların Batılı sunumuna aşina olanlar, burada anlatılan Hint doktrinine göre düşüncenin (işlemi olduğu akıl gibi) bir güç veya Şakti olduğunu söylediğimde daha kolay anlayacaklardır. Bu nedenle, yalnızca gerçek değil, aynı zamanda bir anlamda, Dünya düşünürünün yaratıcı düşüncesinin yansımalarından başka bir şey olmayan dış maddi nesnelerden daha gerçektir. Konuşmanın taşıdığı ve konuşmayla ifade ettiği düşünce hareketi Mantra'dır.{285} Mantra tezahür eden Şabdabrahman'dır.

Peki Şebda veya “ses” nedir? Burada Shākta-Tantra Shāstra, Shabda'nın Mīmāngsā doktrinini, onu Shakti doktrinine uyarlamak için gerekli değişikliklerle takip ediyor. Eterin (Ākāsha) bir niteliği (Guna) olan ve işitmeyle algılanan ses (Shabda) iki yönlüdür; yani harfli (Varnātmaka shabda) ve harfsiz veya Dhvani (Dhvanyātmaka shabda). İkincisi, iki şeyin birbirine çarpmasından kaynaklanır ve anlamsızdır. Anāhata (Kalp Lotusuna uygulanan bir terim) olan Shabda ise iki şeyin birbirine çarpmasından kaynaklanmayan Brahman sesidir. Harfli ses cümleler (Vākya), kelimeler (Pada) ve harflerden (Varna) oluşur. Böyle bir sesin bir anlamı vardır.{287} Konuşma olarak tezahür eden Şebda'nın ebedi olduğu söylenir.{288} Naiyāyikalar geçici olduğunu söyleyerek bunu reddederler. Bir söz söylendi ve gitti. Mīmāngsā, harfli ses algısının harfli sesin kendisinden ayırt edilmesi gerektiğini söyleyerek bu görüşü reddeder.{289} Algılama, havanın ses organlarına, yani boğaza, damağa, temas halindeki darbesinden kaynaklanan Dhvani'den kaynaklanmaktadır. ve dil. Dhvani'den önce bir şeyin diğerine çarpması gerekir. Şabda harfli olan sadece çarpıcı değildir. Bu onu ortaya koyuyor. Harfli ses, irade tarafından aranan zihinsel hareket veya fikre yanıt olarak ses organlarının hava ile temas halinde oluşmasıyla üretilir.

işitilebilir seste dışsal ifade.{290} Geçici olan bu algıdır, çünkü fikirleri dilde tezahür ettiren Dhavni böyledir. Ancak harfli ses, kendi içinde olduğu haliyle, yani konuşmada ifade edilen fikir olarak tezahür eden Bilinç olarak sonsuzdur. Algılandığı anda üretilmedi. Bu yalnızca Dhvani tarafından tezahür ettirildi. Bu tecelliden önce de vardı, sonra da var olduğu gibi, karanlık bir odada bir şimşek çakmasıyla ortaya çıkan kavanozun daha sonra oluşmaması ve varlığının kaybolmasıyla algılanmasının sona ermesiyle de varlığı sona ermez. tezahür ettiren, yıldırım. Ses organlarına temas eden hava, alfabedeki harfler ve bunların kelime ve cümlelerdeki kombinasyonları halinde sesin ortaya çıkmasını sağlar. Harfler, konuşmak isteyen kişinin çabasıyla duyulmak üzere üretilir ve harfsiz ses veya Dhvani işlemiyle başkalarının kulağına duyulur hale gelir. İkincisi sadece bir tecelli edici olduğundan, harfli Şebde onun tecelli edicisinden başka bir şeydir.

Shabda'nın doğasını farklı gelişim biçimleriyle tanımlamadan önce Hint algı psikolojisini anlamak gerekir. Jīva her an evrenin her tarafından üzerine yağan sayısız etkiye maruz kalır. Sadece dikkatini çekenler Bilincine ulaşır ve Manas'ı tarafından seçilir. İkincisi, bu duyu izlenimlerinden birine veya diğerine katılır ve onu Buddhi'ye iletir. Bir nesne (Artha) zihne sunulduğunda ve algılandığında algılanan nesnenin şekline dönüşür. Buna zihinsel Vritti (modifikasyon) denir ve Yoga'nın amacı bunu bastırmaktır. Dolayısıyla bir Vritti olarak zihin, dış nesnenin bir temsilidir. Ancak böyle bir temsil olduğu ölçüde zihin de dışsal olan kadar bir nesnedir. İkincisi, yani fiziksel nesne, kaba nesne (Sthūla artha) olarak adlandırılır ve ilk veya zihinsel izlenim, sübtil nesne (Sūkshma artha) olarak adlandırılır. Ancak nesnenin yanında onu algılayan akıl da vardır. Bundan, zihnin iki yönü olduğu sonucu çıkar; bunlardan birinde algılayan, diğerinde ise yaratılışta dış projeksiyondan önce gelen ve yaratılıştan sonra üretilen izlenimi takip eden zihinsel oluşum (Vritti) biçiminde algılanandır. Büyük bir fiziksel nesnenin algılanmasıyla zihinde. Zihinsel izlenim ve fiziksel nesne tam olarak karşılık gelir, çünkü fiziksel nesne aslında kozmik hayal gücünün bir yansımasıdır, her ne kadar zihinle aynı gerçekliğe sahip olsa da; daha fazla yok

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

ve daha az değil. Dolayısıyla zihin hem bilendir (Grāhaka) hem de idrak edilendir (Grāhya), açığa vurandır (Prakāshaka) ve açığa çıkandır (Prakāshya), gösterendir (Vāchaka) ve gösterilendir (Vāchya). Zihin bir nesneyi algıladığında o nesnenin şekline dönüşür. Böylece tapındığı İlahi Vasfı (Īshtadevatā) düşünen zihin, sürekli bağlılık yoluyla en sonunda o Devatā'nın benzerliğine dönüşür. Devatā'nın zihni bu şekilde uzun süre meşgul etmesine izin vererek Devatā kadar saf hale gelir. Bu Tantrik Sādhanā'nın veya dini uygulamanın temel ilkesidir. Algılanan nesneye, tanımak, keyif almak anlamına gelen "Ri" kökünden gelen bir terim olan Artha adı verilir. Artha bilinen ve dolayısıyla bir keyif nesnesi olan şeydir. Artha olarak zihin -yani zihinsel izlenim biçiminde- dış nesnenin veya kaba Artha'nın tam bir yansımasıdır. Dış nesne Artha olduğu gibi, ona karşılık gelen içsel süptil zihinsel form da öyledir. Zihnin kavrayan yönüne Shabda veya Nāma (isim) denir ve kendi nesnesi olduğu veya idrak edildiği yönüne Artha veya Rūpa (form) denir. İkincisinin bireyde bir izlenimi olduğu dış fiziksel nesne de Artha veya Rūpa'dır ve konuşulan konuşma dış Şabda'dır. Özne ve nesne bu nedenle Mantra yönünden Şabda ve Artha'dan gelir; Vedantik Nāma ve Rūpa'ya karşılık gelen terimler veya nesneleştirilmiş kavram ve kavramlar. Vedānta'nın söylediği gibi, tüm yaratılış Nāma ve Rūpa'dır. Zihin, işlevi ayırt etmek ve tanımlamak olan güçtür (Şakti)

(Bhedasangsargavritti Shakti).

Tıpkı bedenin nedensel, süptil ve kaba olması gibi, bu Giriş'in V. Bölümünde daha ayrıntılı olarak açıklanan Parā, Pashyantī, Madhyamā ve Vaikharī terimleri olarak adlandırılan dört hali (Bhāva) bulunan Shabda da öyledir. Parā sesi, gerçek tezahürden önce Mahābindu'nun farklılaşmasında var olan sestir. Bu, bedenin Mūlādhāra merkezindeki Kundalini'deki hareketsiz nedensel Şabda'dır. Genel - yani özelleştirilmemiş - bir hareketle (Sāmānya spanda) hareket etmeye başladığı yönü, yeri Mūlādhāra'dan bir sonraki merkez olan Manipūra Çakra'ya kadar olan Paşyantī'dir. Burası Manas ile ilişkilidir. Bunlar Şabda'nın hareketsiz ve ilk hareketli İşvara yönünü temsil eder. Madhyamā sesi Buddhi ile ilişkilendirilir. Pashyantī'den kalbe uzanan Hiranyagarbha Shabda'dır (Hiranyagarbharūpa). Her iki Madhyamā sesi de

Zihinsel hareketin bilişsel yönüyle içsel “adlandırma”, aynı zamanda Artha veya sübtil (Sūkshma) nesnesi (Artha) gibi, zihinsel veya sübtil bedene (Sūkshma veya Linga sharīra) aittir. Algılama, ayırt etme ve özdeşleştirmeye bağlıdır. Bir nesnenin algılanmasında zihnin tanımlayan ve ayırt eden kısmı veya bilişsel kısmı sübtil Shabda'dır ve nesnenin şeklini alan kısmı (dıştaki şeye karşılık gelen bir şekil) sübtil Artha'dır. . Dolayısıyla bir nesnenin algılanması, bilen (Grāhaka) ve idrak edilen (Grāhya) olarak birbirleriyle ayrılmaz bir ilişki içinde olan Shabda ve Artha olarak zihnin iki yönlü işleyişinin eşzamanlı işleyişinin sonucudur. Her ikisi de süptil bedene aittir. Yaratılışta ilk olarak Madhyamā Shabda ortaya çıktı. O anda Artha'nın dışında bir şey yoktu. Daha sonra kozmik zihin bu içsel Madhyamā Artha'yı duyusal deneyim dünyasına yansıttı ve onu sözlü konuşmada (Vaikharī Shabda) adlandırdı. Sonuncusu veya Vaikharī Shabda, ağızdan çıkan boğazda geliştirilen konuşmadır. Bu Virāt Shabda. Vaikharī Shabda bu nedenle dil veya kaba harfli sestir. Buna karşılık gelen Artha, dilin ifade ettiği fiziksel veya kaba nesnedir. Bu kaba bedene (Sthūla sharīra) aittir. Madhyamā Shabda, bilişsel yönüyle zihinsel hareket veya düşüncedir ve Madhyamā Artha, kaba nesnenin zihinsel izlenimidir. Hem bilme yönü (Şebda) hem de bilinen süptil nesne (Artha) olarak kabul edilen, Şebdārtha yönü itibarıyla içsel düşünce hareketi, sübtil bedene (Sūkshma sharīra) aittir. Bu ikisinin nedeni, hareketsiz nedenden, Parashabda'dan veya Yüce Kelam'dan özel düşünceye (Pashyantī) doğru ilk genel harekettir. Zihin hareketine eşlik eden nedensel ve incelikli olmak üzere iki içsel veya gizli konuşma biçimi böylece konuşulan dilden önce gelir ve ona yol açar. Düşünme hareketinin içsel formları, tezahür etmiş Şabdabrahman olan Mantra'nın ince yönünü ve dile getirilen ses kaba yönünü oluşturur.

Vaikharī veya söylenen konuşma olarak adlandırılan kaba Şabda ve kaba Artha veya bu konuşmanın ifade ettiği fiziksel nesne, kaba duyusal algı dünyasına Şabdabrahman'ın ilk aktivitesi aracılığıyla sübtil Şabda ve Artha'nın yansımasıdır. Bu nedenle kaba fiziksel dünyada Shabda dil anlamına gelir; yani fikirlerin ifadesi olan ve Mantra olan cümleler, kelimeler ve harfler. İnce veya zihinsel dünyada

Madhyamā Shabda, bilen olarak “adlandıran” zihindir ve Artha, bilişinin zihinsel nesnesi olarak aynı zihindir. Zihin biçimindeki dışsal olarak tanımlanır. Bu nedenle rüya durumuna (Svapna) benzer: Parashabda nedensel rüyasızlık (Sushupti) ve Vaikharī uyanıklık (Jāgrat) durumudur. Mental Artha bir Sangskāra'dır, önceki deneyimin süptil beden üzerinde bıraktığı bir izlenimdir; Jīva dünya deneyimine yeniden uyandığında ve çözünme (Mahāpralaya) olan kozmik rüyasız durumda (Sushupti) geçici olarak kaybedilen deneyimi hatırladığında hatırlanır. Bu Sangskāra'yı uyandıran şey nedir? Sonuç (Kārya) olarak bir nedeni (Kāraka) olmalıdır. Bu Kāraka, söz konusu Artha'ya karşılık gelen ince veya kaba Shabda veya isimdir (Nāma). “Ghata” kelimesi söylendiğinde zihinde bir nesnenin imajı canlanır.
- bir kavanoz - tıpkı o nesnenin sunumunda olduğu gibi. Hiranyagarbha eyaletinde Shabda, Sangskāra olarak zihinsel imgeleri uyandırmaya çalıştı. Dolayısıyla tüm dünya Shabda ve Artha'dır, yani isim ve formdur (Nāma rūpa). Bu ikisi ayrılmaz bir şekilde ilişkilidir. Artha olmadan Şabda veya Şabda olmadan Artha yoktur. Yunanca Logos kelimesi aynı zamanda düşünce ve kelimenin birleşimi anlamına da gelir. Dolayısıyla yaratılışın çift bir çizgisi vardır; Şabda ve Artha, fikirler ve dil, nesneleri ile birlikte. Duyulan şey veya Şabda'nın dış tezahürü olarak konuşma, Şebda yaratılışını temsil eder. Artha yaratımı, zihinsel veya fiziksel görüşle görülen iç ve dış nesnelerdir. Kozmik yaratıcı bakış açısından akıl önce gelir ve ondan fiziksel dünya olgunlaşmış Sangskāras'a göre evrimleşir, bu da mevcut belirli evrenin varlığına yol açar. Bu nedenle zihinsel Artha, birincisinin kaba maddedeki bir evrimi olan fiziksel Artha'dan önce gelir. Bu zihinsel durum, insanın yalnızca zihinsel dünyada yaşadığı rüyalardaki (Svapna) durumuna karşılık gelir. Uyanıklık (Jāgrat) durumu olan yaratılıştan sonra birey için zaten var olan isimler ve nesneler paralelliği vardır.

Söylenen konuşma, içsel adlandırmanın veya düşüncenin bir tezahürüdür. Bu düşünce hareketi her ırktan insanda benzerdir. Bir İngiliz ya da Hintli bir nesneyi düşündüğünde, ister nesnenin kendisinden ister adının söylenmesinden çağrıştırılsın, her ikisi için de görüntü aynıdır. Belki de bu nedenle, beyin merkezi bir başkasınınkiyle uyum içinde olan bir düşünce okuyucusu, gizli "konuşmayı", yani konuşması konuşulan kişinin düşüncesini okuyabilir.

anlayamıyor. Dolayısıyla düşünce hareketi tüm insanlarda benzerken Vaikharī Shabda olarak ifade edilmesi farklıdır. Geleneğe göre bir zamanlar evrensel bir dil vardı. İncil'deki kayıtlara göre bu durum, Babil Kulesi'ndeki dillerin karışmasından önce de böyleydi. Benzer şekilde Rigveda'da gizemli bir pasaj, Elohim'inki gibi eylemleriyle "üç baba ve üç anne"den söz eder;
anlayan konuşma" öyle olmayan bir şeye dönüştürüldü. Kaba konuşmalardaki farklılığın zaman içinde gelişen ırk farklılığından kaynaklandığını düşündüğümüzde bu pek olası değildir. Düşüncenin konuşmayla açığa çıkmasını sağlayan araçlar ve koşullar tüm insanlar için aynı olsaydı, o zaman tek bir dil olurdu. Ama şimdi durum böyle değil. Ses organlarının doğası, iklim, kalıtsal izlenimler vb. gibi ırksal özellikler ve fiziksel koşullar farklılık gösterir. Dolayısıyla dil de öyle. Ancak herhangi bir dili konuşan her belirli insan için herhangi bir nesnenin söylenen adı, onun içsel düşünce hareketinin kaba ifadesidir. O hareketi çağrıştırıyor ve tekrar ifade ediyor. Fikri uyandırır ve fikir, zihinsel işlem olarak bilinçtir. Bu operasyon kendisi yaratıcı olacak kadar yoğunlaştırılabilir. Burası Mantrachaitanya.

Yukarıdaki açıklamadan anlaşılacaktır ki, "harflerin" altı bedensel Çakrada olduğu söylendiğinde, harflerin yazılı şekiller veya dile getirilen ifadeler olduğu saçma sapan bir şekilde teyit edilmek istenmediği anlaşılmalıdır. kulağın işittiği sesler vardır. Bu anlamda harfler
- yani kaba şeyler olarak - yalnızca konuşma ve yazmada tezahür eder. Bu çok açık. Ancak bu ifadenin kesin anlamı büyük bir zorluktur. Aslında ister genel olarak ister ele alınan belirli bir konu ile ilgili olarak ele alınsın, Mantravidyā'dan daha fazla zorluk çıkaran başka bir konu yoktur. İlk olarak, olası bir tuzağa düşmeye karşı sürekli tetikte olmak gerekir; yani, kelimenin genel anlamıyla gerçeklikleri gerçekleştirmek için öngörülen yöntemleri benimsemek. İlki gelenekseldir, ikincisi ise gerçektir. Betimleyici açıklamalardaki bazı değişiklikler bu konudaki şüpheleri artırmaktadır. Dolayısıyla bazı Ganesha'larda Mūlādhāra'nın Devatā'sı vardır. Burada tercüme edilen metinde Brahmā'dır. Benzer şekilde bu Metin Mūlādhāra'da Dākinī'yi Asthi Dhātu'nun (kemikli madde) Devatā'sı olarak verir. Belirlenen asanada otururken

(duruş) kemikler bu Çakranın etrafında toplanır ve dahası, vücudun merkezi olarak kemikler yukarı ve aşağı doğru uzanır. Ancak bana verilen başka bir anlatım Devī Shākinī'yi buraya yerleştiriyor.{292} Hataların da hesaba katılması gerekir ve yalnızca birkaç MSS'nin karşılaştırılması ile tespit edilip düzeltilebilir.{293} Yine dört harfin üzerinde olduğu söyleniyor Mūlādhāra Lotus'un yaprakları - yani Va, Sha, Sha ve Sa. Bunların neden orada olduğu söyleniyor? Bana çeşitli açıklamalar yapıldı. Her duyulur madde biçimine (Bhūta) atfedilen belirli harfler olduğundan, dünya harflerinin (Pārthiva varna) dünyanın merkezinde olduğunu öne sürmek açık görünüyor. Ancak bu temelde yapılan bir inceleme bu öneriyi doğrulamıyor. Daha sonra harflerin renkleri olduğu söylenir ve belirli bir renkteki harfler, aynı renkteki nilüferlere tahsis edilir. Metin bu teoriyi desteklemiyor. Bazı harflerin belirli Devatā'dan türediği söylenmiştir. Ancak harfler Devatā'yı üretir, çünkü bunlar Shabda olarak Mantra'nın Artha'sıdır. Ayrıca harflerin telaffuz yerlerine (Uchchārana) göre yerleştirildiği de söylendi. Ancak Mūlādhāra'nın herkes için bunun (Uchchāranasthāna) ortak kaynağı olduğu yanıtlanır. {294} Yine, taç yaprakları üzerindeki harflerin, merkezin Tattva'sıyla bağlantılı tüm faaliyetlerin (Kriyā) Bījā'ları olduğu, her harfin sesli harflere göre değişikliklere uğradığı söylenir.{295} Prithivī (toprak) Tattva'daki tüm varlıklar Mūlādhāra'da meditasyon yapılmalıdır. Dolayısıyla (bekleyeceğimiz gibi) ayak organları (Pādendriya), yürüme eylemi (Gamanakriyā), koku (Gandha), Prithivī'nin niteliği, koku alma duyusu (Ghrāna), Nivritti kalā,{296 } ve Brahmā (Tattva'nın Efendisi). Ama aynı zamanda bize Va, Sha, Sha ve Sa harflerinin dört Veda'nın,{297} dört Yuganın,{298} dört okyanusun,{299} Chaturvarnātmaka'sı olarak adlandırılan Atmā ve Bīja'ları olduğu da söylendi. veya dört harfin özünde. Dört Veda'nın, merkezi Mūlādhāra olan Parashabda'da olduğu ve buradan çıktığı doğrudur. Çünkü Veda, birincil anlamında, yaratıcı Brahman'ın zihnindeki fikir olarak dünyadır; bunun bir kısmı Rishilere (kahinlere) açıklanmış ve dört Veda'da somutlaştırılmıştır. Peki neden Va Rigveda'nın, Sha Yajurveda'nın vb. tohumu olsun ki? Rudrayāmala'da (xiv. 73, xv. 2, xvi. 1, 2) verildiği gibi ritüel açıklama, Va yaprağının Brahmā (Rajoguna) olduğu ve Rik'in Bīja'sı olduğudur; Sha, Vishnu'dur (Sattvaguna) ve Pundarīkātmā olan Sha, Yajus'un Bīja'sıdır; Sha, Rudra'dır (Tamoguna) ve Sāma'nın Bīja'sıdır. Sa, Atharva'nın Bīja'sıdır, çünkü

Shakti'nin Bīja'sıdır.{300} Bu dördü Mūlādhāra'daki Parashabda'dadır. Bana öyle geliyor ki (Shāstra'daki çalışmalarım beni henüz ikna etmedi) merkezlerin tanımlarının ayrıntıları iki türdendir. Öncelikle nesnel ve evrensel gerçekliğin belirli gerçekleri vardır. Yani örneğin omurgada belli merkezler (Çakra) vardır. Katılık ilkesi (Prithivī Tattva), bu tür merkezlerin en altında yer alır ve vücudun merkezi olarak Kundalī Shakti adı verilen statik veya potansiyel enerjiyi içerir. Bir nilüfer olarak merkezin, Yoga sinirlerinin (Nādī) belirli bir noktada oluşumu ve dağılımı nedeniyle dört yaprağı olduğu söylenir. Sağlamlık, o merkezin diyagramı (Yantra) olan bir küple uygun bir şekilde gösterilir. Bu merkezin Devatā olarak bilinci de uygun bir şekilde bir fil üzerinde taşınmaktadır; onun devasa katılığı, katı dünya ilkesinin (Prithivī) simgesidir. Katı maddeyi meydana getiren kuvvetler Yogi tarafından sarı olarak görülebilir. Vücudun belirli maddeleri (Dhātu) ve belirli Vritti (nitelikler) belirli Çakralarla vb. bağlantılı olabilir.

Bununla birlikte, muhtemelen yalnızca sembolik gerçekliğe sahip olan ve yalnızca talimat ve meditasyon amacıyla Sādhaka'nın önüne yerleştirilen başka bir ayrıntı sınıfı daha vardır. Onları bildiğimiz şekliyle - yani dış konuşma olarak - harfler ancak boğazdan geçtikten sonra ortaya çıkar. Bu nedenle Çakralarda bu şekilde var olamazlar. Ama orada oldukları söyleniyor. Onlar kaba halleriyle değil, sübtil ve nedensel biçimleriyle oradadırlar. Mātrikā adı verilen bu ince formlardır. Ancak bu tür formlar olarak bunlar, fikirsel hareketlerin Şabda'sıdır veya onların nedenidir. Kendisi (Svarūpa) sessiz (Nihshabda) olan bilinç, en yüksek biçiminde (Parashabda), genel bir farklılaşmamış hareketi (Sāmānya spanda), sonra farklılaşmış bir hareketi (Vishesha spanda) varsayar ve açıkça ifade edilen konuşmayı (Spashtatara spanda) ortaya çıkarır. İçsel hareketin, Dhvani'nin yardımıyla dudaklardan çıkan dışsal hareketi vardır. Bu, homojen Bilincin Shakti olarak hareket ettiğini ve ilk başta zihnin sübtil formunda ve Sangskāras tarafından üretilen içeriklerinde özne (Shabda) ve nesne (Artha) olarak göründüğünü ve daha sonra madde formda göründüğünü söylemenin Mantra tarzından başka bir şey değildir. yaratıcı veya kozmik aklın, duyusal deneyim dünyasına yansıttığı fikirlerin ve fiziksel nesnelerin (Artha) ifadesi olarak dilin kaynağı olarak.

buradaki bireysel deneyimleyiciye izlenimler. Bu anlamda harflerin, gizli konuşma veya dış konuşmanın tohumu olarak Çakralarda olduğu doğrudur, ancak belirli harflerin belirli Çakralara tahsis edilmesi, yalnızca sembolik değil gerçek bir öneme sahipse, “Shakti ve Shāktā”da açıklanıyor.

Çakraların her birinde ayrıca Tattvaların her birinin bir Bīja (tohum) Mantrası vardır. Onlar Tattva'nın tohumlarıdır, çünkü ikincisi birincisinden doğar ve yeniden ona girer. Herhangi bir şeyin doğal adı, onu oluşturan hareket eden kuvvetlerin hareketi sonucu ortaya çıkan sestir. Bu nedenle, zihinsel ve sesli olarak yaratıcı bir güçle herhangi bir şeyin doğal adını söyleyen kişinin, bu adı taşıyan şeyi var ettiği söylenir. Dolayısıyla “Ram” Manipūra çakradaki ateşin Bīja'sıdır. Bu Mantra "Ram"ın, ince "ateş" kuvvetinin faaliyeti tarafından üretilen ince sesin kaba ses (Vaikharī Shabda) ifadesi olduğu söylenir. Aynı açıklama Mūlādhāra'daki “Lam” ve diğer Çakralardaki diğer Bījalar için de verilmektedir. Ancak "Ram"ın veya başka herhangi bir Mantranın yalnızca söylenmesi dudakların hareketinden başka bir şey değildir. Ancak Mantra "uyandırıldığında" (Prabuddha), yani Mantra var olduğunda
- chaitanya (Mantra bilinci) - o zaman Sādhaka Mantra'nın çalışmasını sağlayabilir. Dolayısıyla, alıntılanan vakada Vaikharī Shabda, aracı Dhvani aracılığıyla, Mantrin'in Ateşin Efendisi olmasını sağlayan bir bilinç gücünün bedenidir.{305} Ne olursa olsun, her durumda yaratıcı düşüncedir. Tıpkı ilk önce Dünya Yaratıcısının büyük büyülü gösterisinde çalıştığı gibi, şimdi insanın küçük büyüsünde de işe yarayan, söylenen sese ruh verir. Onun düşüncesi, tüm düşüncelerin yaratıcı gücüyle birlikte toplamıydı. Her insan Şiva'dır ve kendisini bilinçli olarak bu şekilde gerçekleştirme yeteneği ölçüsünde O'nun gücüne ulaşabilir. Çeşitli amaçlar için Devatā'lara başvurulur. Mantra ve Devatā bir ve aynıdır. Bir Mantra-Devatā, Shabda ve Artha'dır; birincisi isimdir, ikincisi ise adı olan Devatā'dır. Mantra (Japa) ile pratik yaparak Devatā'nın varlığı çağrılır. Japa veya Mantra'nın tekrarı, uyuyan bir adamı uyandırmak için onu sallayan bir adamın hareketine benzetilir. İki dudak Shiva ve Shakti'dir. Onların hareketi ikisinin birleşmesidir (Maithuna). Reformu sağlayan Şebda, Bindu'nun doğasındadır. Bu şekilde üretilen Devatā, bir bakıma Sādhaka'nın "oğludur". Bu Yüce değil

Devatā (çünkü eylemsizdir) ortaya çıkar, ancak her durumda Sādhaka tarafından yalnızca onun yararına üretilen bir yayılımdır.{306} Shiva'ya tapanların durumunda bir Oğlan-Shiva (Bala Shiva) ortaya çıkar ve o daha sonra güçlenir. Sādhaka'nın kendi yaratımına verdiği eğitimle. Okültist tüm bu tür sembolizmi, Devatā'nın, saf Sādhaka'nın uyandırdığı ve güçlendirdiği ve bu sayede iyilik kazandığı bilincinin bir formu olduğu anlamına gelecek şekilde anlayacaktır. Çocuk Shiva'ya dönüşen ve tam gelişmiş İlahi gücü güçlendiren şey onun bilincidir. Tüm Mantralar bilinç formları (Vijnāna rūpa) olarak vücuttadır. Mantra tamamen uygulandığında Sangskāra'yı canlandırır ve Artha zihne görünür. Dolayısıyla Mantralar, Artha'sı saf olan bilince tezahür eden Jīvas'ın Sangskāra'sının bir formudur. Bütün bunların özü, düşünceyi ve irade gücünü yoğunlaştırmak ve canlandırmaktır. Ancak böyle bir amaç için bir yöntem, yani dil ve aranan amaca göre belirlenmiş uygulama çeşitleri gereklidir. Mantra'nın ne olduğunu açıklayan bu Mantravidyā da emrediyor. Düşünce için kelimeler (kaba veya ince) gereklidir. Mantravidyā düşüncenin ve onun dilde ifadesinin bilimidir.

Şabda'nın nedensel durumuna Şabdabrahman denir; yani, Şabda ve Artha'nın nedeni olarak Brahman. Tezahür etmiş Şabda ve Artha'nın nedeni olan tezahür etmemiş (Avyakta) güç veya Şabda, Kriyā shakti'nin yaygınlığı yoluyla Yüce Bindu'nun Bindu formundaki Prakriti'den farklılaşması üzerine ayaklanır.{307} Avyakta Rava veya Şabda (tezahür etmemiş) ses) bizzat sesin ilkesidir (Nāda mātra) - yani harf biçiminde uzmanlaşmayan, ancak yaratıcı etkinlik yoluyla tezahür eden Shabda ve Artha'nın nedeni olan farklılaşmamış ses.{308} Brahman'dır. Her şeyi kaplayan, bölünmemiş, tezahür etmemiş, özü Nāda ve Bindu olan, Parashiva'daki en yakın yaratıcı dürtü ve tezahür etmiş Shabda ve Artha'nın yakın nedeni olan Şabda olarak kabul edilir. {309} Bu, Shabda ve Artha olarak ayırt edilmeyen, ancak her ikisinin de var olduğu ve bilindiği Güç olan, ebedi, parçasız Sphota'dır. Dolayısıyla Shabdabrahman, felsefenin farklılaşmamış Yüce Bilincinin ve dinin Sagunabrahma'sının kinetik düşünme yönüdür. Bu, farklılaşmamış Prakriti-şakti tarafından taşınan Çit-şakti'dir; yani hem aşkın hem de biçimsiz olan tek Brahman'ın yaratıcı yönüdür.

(Nirguna) ve içkin ve formlu (Saguna).{311} Hathayogapradīpikā'nın söylediği gibi:{312} “Ses biçiminde duyulan her şey Shakti'dir. Tattvaların (Prakriti'nin evrimleri) emilmiş hali (Laya), hiçbir formun var olmadığı durumdur. Eter kavramı var olduğu sürece ses de duyulur. Sessiz olana Parabrahman veya denir Paramātmā.”{314} Böylece Shabdabrahman, yaratılış amacıyla kendisini iki hareket dizisine yansıtır; yani ilk olarak, ses organlarından geçerek eklemli ses haline gelen Shabda (zihinsel biliş titreşimleriyle); ve ikincisi, zihnin içeriğini ve nesnel dünyayı oluşturan her şeyin biçiminde Shabda tarafından belirtilen Artha hareketleri. Bu ikisi, Kelime (Logos) olan aynı bilinçli aktiviteden (Şakti) yayılımlardır ve sonuç olarak esasen aynıdırlar. Dolayısıyla ikisi arasındaki bağlantı kalıcıdır. Yukarıdaki anlamda evrenin harflerden oluştuğu söylenir. Bu, tehditkar bir yağmur bulutu kadar karanlık olan çıplak anne Kālī'nin kemiklerin ve leş hayvanlarının arasında dururken taktığı, kesik insan kafalarından oluşan çelenkle ifade edilen, Sanskrit alfabesinin elli harfidir. Shiva'nın beyaz cesede benzeyen (Shavarūpa) gövdesi üzerinde yanan topraktaki kuşlar. Çünkü "katleden", yani her şeyin çözüldüğü (Mahāpralaya) anda tüm konuşmayı ve onun nesnelerini Kendisine çeken O'dur.{317} Şabdabrahman, tüm yaratıklardaki bilinçtir (Chaitanya). Kundalī biçimini alır ve tüm nefes alan yaratıkların (Prānī) bedeninde kalır, düzyazı ve şiir biçimindeki harflerle kendini gösterir.{318} Shākta Tantra'ların cinsel sembolizminde tohum (Bindu){319 } Mahākāla ve Mahākālī'nin ters birleşmesi üzerine ortaya çıktı; bu tohum Prakriti'nin rahminde olgunlaşarak harfler (Akshara) biçiminde Kundalī olarak ortaya çıktı. Mahāmātrikāsundarī olarak Kundalī'nin elli bir bobini vardır; bunlar Mātrīkā'lar veya kaba harflerin ince formları veya merkezlerde Shabda'nın Vaikharī formu olan Varna'dır. Kundalī tek bobinle Bindu'dur; iki kişiyle Prakriti-Purusha; üçüyle, üç Shakti (Ichchhā, Jnāna, Kriyā) ve üç Gunas (Sattva, Rajas, Tamas); üç buçuk ile O aslında Vikriti konusunda yaratıcıdır; dört ile O, Devī Ekajatā'dır ve elli bir sarmal ile Shrīmātrikotpattisundarī'ye kadar devam eder.{321} Vücutta tezahür etmemiş Parashabda, Kundalī Shakti'dedir. Ondan ilk çıkan şey en alttaki Çakradadır ve geri kalanı boyunca yukarıya doğru uzanır.

Pashyantī, Madhyamā ve Vaikhari Shabda. Shakti ilk "gördüğünde"{322} O, yüce konuşma (Parāvāk) ve yüce barış (Parama shāntā) olan anne formundaki (Ambikārūpā) Paramakalā'dır{323}. Pashyantī'den Vaikharī'ye kadar tezahür eden Shabda'yı “görüyor”. Shabda'nın Paşyantī durumu, Ichchhā Shakti'nin (irade) bir üvendire (Angkushākāra) biçiminde, ardından tohum (Bīja) biçiminde evreni sergilemek üzere olduğu durumdur. Bu, Shakti Vāmā'dır.{326} Jnāna (bilgi) olan ve düz bir çizgi (Rijurekhā) formundaki Madhyamā Vāk, Jyeshthā Shakti'dir. Burada Mātrikā (Mātrikātvam upapannā) olarak formun ilk varsayımı vardır, çünkü burada özel hareket (Vishasha Spanda) vardır. Vaikharī durumu, şekli üçgen ve evrenin şekli olan Devi Raudrī olan Kriyā Shakti'nin durumudur. İlk Shakti, Vāsanā olan ince harfleri veya Mātrikā'yı ürettiği gibi,{328} bu sonuncusu da kelimelerin ve onların nesnelerinin kaba harflerinin Shakti'sidir.{329} Bu harfler, Anne'nin, O'nda Ondan çıkan çelenkleridir. Kundalī Shakti olarak şekillenir ve burada anlatılan Kundalī-yoga'da Onun tarafından özümsenir.

V. MERKEZLER VEYA LOTUSLAR (ÇAKRA, PADMA)

Bu aşamada, bedensel Kılıfları oluşturan çeşitli Tattvaların veya Prensiplerin Şaktilerinin bedenindeki ince işlem merkezleri olarak kısaca tanımlanabilecek Çakraları incelemeye geçecek konumdayız. Dolayısıyla Mūlādhāra'dan Vishuddha'ya kadar olan beş alt Çakra, Bhūta'nın veya duyulur maddenin beş formunun merkezleridir. Ājnā ve Sahasrāra arasındaki bölgedeki diğer Çakralar, zihinsel kılıfları oluşturan Tattvaların merkezleridir; Sahasrāra veya beynin tepesindeki bin yapraklı nilüfer ise Parama Shiva-Shakti'nin mutlu meskenidir.

Çakraların tanımı ilk etapta merkezi ve sempatik sinir sistemlerinin Batı anatomisi ve fizyolojisinin bir açıklamasını içerir; ikinci olarak Tantrik sinir sistemi ve Çakralar hakkında bilgi; ve son olarak, anatomik ve fizyolojik açıdan iki sistemin mümkün olduğu ölçüde korelasyonu, geri kalanı genel olarak Tantrik okültizme özgüdür.

Çakralar ve Sahasrāra ile ilgili Tantrik teorisi, fizyolojik tarafla veya Bhogāyatana yönüyle ilgilidir; kafatasının içinde yer alan beyin veya ensefalonu ve omur kolonunun (Merudanda) içinde yer alan omuriliği içeren merkezi omurilik sistemiyle ilgilidir. Bundan sonra anlatılacak beş merkez (Çakra) olduğu gibi, vertebral kolonun da beş bölgeye bölündüğüne dikkat edilmelidir; bunlar en alttan başlayarak genellikle bir araya gelerek dört kusurlu omurdan oluşan koksigeal bölgedir. kuyruk sokumu adı verilen bir kemik; tek bir kemik, yani sakrumu oluşturmak üzere bir araya getirilen beş omurdan oluşan sakral bölge; beş omurdan oluşan bel bölgesi veya bel bölgesi; on iki omurdan oluşan sırt bölgesi veya sırt bölgesi; ve yedi omurdan oluşan servikal bölge veya boyun bölgesi. Kordon, segmentlere göre farklı bölgelerde farklı özellikler gösterir. Kabaca konuşursak, bunlar Mūlādhāra, Svādhishthāna, Manipūra, Anāhata ve Vishuddha merkezlerinin veya Çakraların yönetici kontrolüne tahsis edilen bölgelere karşılık gelir. Merkezi sistemle ilişkisi var

Hem afferent hem de efferent ya da duyusal ve motor olan otuz bir omurilik ve on iki kranial sinir yoluyla çevre boyunca duyu uyandırır veya eylemi teşvik eder. Kranial sinirlerden son altısı omurilik soğanından (medulla), koku alma ve görme sinirleri hariç diğer altısı beynin soğanın hemen önündeki kısımlarından kaynaklanır. Yoga ve Tantra okullarının yazarları, sinirler için tercihen Nādī terimini kullanırlar. Aynı zamanda Şiras'tan bahsederken kafatası sinirlerini kastettikleri de söylenmiştir; tıp literatüründe yapıldığı gibi ikincisini asla atardamar olarak kullanmazlar. {330} Bununla birlikte, Yoga Nādī'lerin sıradan olmadığını da belirtmek gerekir. maddi sinirler, ancak yaşamsal güçlerin gittiği daha ince yön çizgileri. Omurilik sinirleri, intervertebral foramenlerden çıktıktan sonra, vertebral kolonun her iki yanında yer alan sempatik sinir sisteminin ganglion kordonları ile iletişime geçer. İnsanda omurilik, atlasın üst sınırından beyincik altına doğru uzanır, medullaya geçer ve sonunda beynin dördüncü ventrikülüne açılır ve ikinci bel omuruna kadar iner ve burada incelir. Bu noktaya filum terminale denir. Bana Dr. Cunningham'ın son mikroskobik araştırmalarının filum terminale'de şimdiye kadar sadece lifli bir kordon olduğu düşünülen son derece hassas gri maddenin varlığını ortaya çıkardığı söylendi. Mūlādhāra'ya ve Yılan Gücüne atanan konum dikkate alındığında bu önemlidir. Bu şekilde değişken bir mesafe boyunca devam edilir ve orada körü körüne sona erer. Kemik kaplamanın içinde gri ve beyaz beyin maddesinin bir bileşimi olan kordon bulunur; gri, ikisinin iç kısmıdır, ensefalondaki konumun tersidir. Kordon iki simetrik yarıya bölünmüştür ve bunların ortasında, merkezi omurilik kanalı (burada Brahmanādī'dir) adı verilen ve içi boş tüpün kalıntısı olduğu söylenen çok küçük bir kanalın bulunduğu bir yarık ile birbirine bağlanmıştır. kordon ve beyin burada geliştirildi.{331} Bu kanalda beyin omurilik sıvısı bulunur. Uzunlamasına bakıldığında gri madde, kordonun tüm uzunluğu boyunca uzanan bir sütun oluşturur, ancak genişlik tekdüze değildir. Lomber ve servikal bölgelerde, esas olarak bu durumlarda daha fazla miktarda gri maddeye bağlı olarak özel genişlemeler vardır. Ancak tüm kord boyunca gri madde özellikle omurilik sinirlerinin birleşim yerlerinde bol miktarda bulunur, böylece omurgasızların ventral ganglionik zincirine karşılık gelen alt omurgalılarda daha belirgin olan bir kolye düzeni görülebilir.

Beyaz madde sinir liflerinin yollarından veya sütunlarından oluşur. Atlasın veya birinci servikal omurun üst sınırında omurilik, beyincik altındaki medulla oblongata'ya geçer. Merkez kanal beynin dördüncü ventrikülüne açılır. Beyincik, embriyonik serebro-spinal tüpün üç ana dilatasyonundan en arkadakinin arka duvarının bir gelişimidir; dördüncü ventrikül, orijinal boşluğun kalıntısını oluşturur. Bunun üzerinde, altındaki kısımlarla birlikte beyin omurilik sinir ekseninin genişlemiş ve büyük ölçüde değiştirilmiş üst kısmı olan beyin bulunur. Omurilik sadece çevre ile duyu ve irade merkezleri arasında bir iletken değildir, aynı zamanda bağımsız bir merkez veya merkezler grubudur. Omurilikte, önemli ölçüde özerk olmasına rağmen, omuriliğin birleştirici ve uzunlamasına yolları aracılığıyla daha yüksek merkezlere bağlanan çeşitli merkezler vardır.{333} Esas olarak omurilik merkezlerine atfedilen tüm işlevler, omurilik merkezlerine aittir. aynı zamanda beyin merkezlerine de. Benzer şekilde nilüferlerin yaprakları üzerinde dağılmış olan tüm “Harfler” Sahasrāra'da mevcuttur. Ancak bu ifade herhangi bir Jīva'nın kolektif işlevlerine değil, Sahasrāra'nın Shiva-Shakti'nin merkezi olduğu gerçeğine atıfta bulunuyor gibi görünüyor. Parabindu aynı zamanda Jīvalar ve Kundalīler toplamının da merkezidir. Çünkü Hangsa veya Jīva veya bireysel Kundalī, Parabindu'nun çok küçük bir parçasıdır. Bununla birlikte, öncelikli olarak alt Çakraya atfedilen işlevlerin, nihai toplu ve farklılaşmamış nedeni olan en yüksek İşvara bedeninin aksine, aynı zamanda Jīva'nın serebral merkezlerine de ait olduğu gerçeği olabilir. Merkezler yalnızca istemli hareketlerle ilgili kas kombinasyonlarını değil, aynı zamanda yakın merkezleri omurilikte bulunan vasküler innervasyon, salgılama ve benzeri işlevleri de etkiler. Ancak beyin merkezlerinin bu işlevleri yalnızca irade, duygu ve duygunun tezahürleriyle ilişkili olarak kontrol ettiği söylenir; oysa ikincil sempatik sisteme sahip omurga merkezlerinin, organizmanın varlığının devamı için gerekli olan değişen uyaran koşullarına uygun olarak bilinçsiz adaptasyon mekanizmasını oluşturduğu söylenir. Medulla da yine hem üst merkezlerle çevre arasındaki iletişim yolu hem de sistemdeki en büyük öneme sahip fonksiyonları düzenleyen bağımsız bir merkezdir. Beyinden omuriliğe inen motor uyarılarını taşıyan sinir liflerinin, beyinden omuriliğe oldukça ani bir şekilde geçtiğine dikkat edilmelidir.

Tantralarda Mukta Triveni'nin tanımında belirtildiği gibi, omurilik soğanı (medulla) boyunca bir taraftan diğerine doğru ilerlerler. İkincisi, beyincik ve serebral ganglionlarla çok sayıda afferent ve efferent yol ile bağlanır. Serebellumun üstünde, faaliyetleri normalde bilinçli irade, düşünce ve istemli hareketlerin ortaya çıkışıyla ilişkilendirilen beyin bulunur. Ancak psikolojinin içebakış konusu olan Bilinç kavramı, fizyolojik fonksiyon kavramıyla karıştırılmamalıdır. Bu nedenle herhangi bir bilinç organı yoktur, çünkü "Bilinç" organik bir kavram değildir ve içsel içgözlemsel yönünü sunduğu fizyolojik enerji anlayışıyla hiçbir ilgisi yoktur.{334} Bilincin kendisi Atma'dır. Hem zihin hem de beden, ki ikincisi beyin de bir parçasıdır, Bilincin kusurlu veya örtülü ifadeleridir; beden söz konusu olduğunda o kadar örtülüdür ki, şuur görünümüne sahiptir.

bilinçsizlik. Yaşayan beyin, Prāna tarafından aşılanan kaba duyulur maddeden (Mahābhūta) oluşur. Malzemesi, bilincin zihin (Antahkarana) biçiminde ifadesi için uygun bir araç oluşturacak şekilde işlenmiştir. Bilinç bedenin bir özelliği olmadığı gibi, yalnızca beynin bir işlevi de değildir. Zihinsel bilincin beyindeki bozuklukla etkilenmesi ya da yok olması, bilincin tek başına beyinde var olduğunu ya da ona ait olduğunu değil, böyle bir bilincin ifade edilmesi için ikincisinin gerekliliğini kanıtlar. Omurganın her iki tarafında, sempatik kordon (Idā ve Pinggala) adı verilen ve kafatasının tabanından kuyruk kemiğine kadar uzanan, sinir lifleriyle bağlantılı bir gangliyon zinciri vardır. Bu omurilikle iletişim halindedir. Göğüs ve bel bölgelerinde, her zincirde, her bir omurilik sinirine büyük bir düzenlilikle karşılık gelen bir ganglionun bulunması dikkat çekicidir, ancak servikal bölgede bunların çoğu eksik gibi görünmektedir; ve bundan sonra anlatılacak beş Çakranın üstteki üçü olan sırasıyla Anāhata, Manipura ve Vishuddha tarafından yönetilen kalp, mide ve akciğer bölgelerinde ekstra büyük sinir yapısı kümelerinin bulunacağı. Her iki taraftaki sempatik zincirden sinir lifleri karın ve göğüs organlarının iç organlarına geçer. Bunlardan, omurilik sinirlerine geri dönen sinirler ve bazı kafa sinirlerine giden sinirler de verilir; bunlar böylece uzuvların, gövdenin ve diğer kısımların kan damarlarına dağıtılır.

omurilik veya kraniyal sinirler gider. Sempatik sinirler esas olarak iç organların kas dokusunu ve çeşitli dokulardaki küçük arterlerin kas tabakasını yöneten uyarıları taşır. Kan damarlarının tonusunun, omurilik soğanındaki vazo-motor merkezinin hareketi ile sürdürülmesi, sempatik sinir sistemi aracılığıyla sağlanır. Ancak sempatik, dağıttığı uyarıları merkezi sinir sisteminden alır; bunlar sempatik olanın kendisinde ortaya çıkmaz. Uyarılar, omurilikten omurilik sinirlerinin ön kökleri yoluyla çıkar ve kısa dallar yoluyla sempatik zincirlere geçer. Sempatik sistemlerin çalışması dolaşımı, sindirimi ve solunumu kontrol eder ve etkiler.{335}

Merkezi sinir sisteminin anatomik düzeni aşırı derecede karmaşıktır ve diğer taraftan bu lif, hücre ve lifçik karışımında meydana gelen olaylar şu anda bile neredeyse bilinmemektedir.{336} Ve bu da kabul edilmiştir. Merkezi sinir sistemi fizyolojisinin tanımlanmasında, sistemin bir kısmı ile diğeri arasında impulsların geçebileceği yolları izlemekten ve anatomik bağlantılardan az ya da çok olasılıkla şu sonuca varmaktan başka pek bir şey yapamayız: Parçaların birbirleriyle ve vücudun geri kalanıyla oluşturduğu fizyolojik bağlantının doğası.{337} Bununla birlikte, genel anlamda, merkezi sistemde sinir merkezlerinin bulunduğunu varsaymak için nedenler olabilir (söylenir). duyusal, salgısal veya motor özel mekanizmalarla özel bir şekilde ilişkili olduğu ve belirli bir fizyolojik eylem için iddia edilen genito-omurilik merkezi gibi merkezlerin omuriliğin belirli bir bölümünde mevcut olduğu. Burada Çakra olarak adlandırılan, Māyā Shakti'nin çeşitli formlarında somutlaşan bilinç ifadeleri (Chaitanya) gibi merkezlerin incelikli yönüdür. Bunlar, sırasıyla Mūlādhāra Svādhishthāna, Manipūra, Anāhata ve Vishuddha Çakralar ile nihai ilişki içinde olan kaba üretim, işeme, sindirim, kalp eylemi ve solunum organları ile ara iletkenler aracılığıyla ilişkilidir, tıpkı broşürlerin daha yüksek merkezlerde tahsis edilmiş olması gibi. çeşitli algısal, istemli ve düşünsel süreçlerle dışlayıcı olmasa bile özel bir ilişki içinde olmak.

Modern Batı fizyolojisi ve anatomisi açısından bu kısa ön hazırlıkla, Çakraların ve Nādīlerin (sinirlerin) tanımına geçeceğim ve daha sonra iki sistemi ilişkilendirmeye çalışacağım.

Prānik kuvvetinin kanalları, vücutta binlercesi olduğu kabul edilen, Nādī adı verilen sinirlerdir. "Ashvattha ağacının (Ficus religiosa) yaprağında çok küçük lifler olduğu gibi, Nādīler de vücuda nüfuz etmiştir."338} 2. ayette Nādī'nin nad kökünden, yani hareketten türetildiği söylenmektedir. Çünkü burada Prāna hareket ediyor. Bhūtashuddhi Tantra 72.000'den, Prapanchasāra Tantra 300.000'den ve Shiva Sanghitā 350.000'den söz eder; ancak bunların toplam kapsamı ne olursa olsun, yalnızca sınırlı bir kısmı önemlidir. Bazıları tıp bilimi tarafından bilinen fiziksel sinirler, damarlar ve arterler gibi kaba Nādī'lerdir. Ancak bunların hepsi bu kaba veya fiziksel ve görünür karakterde değil. Her şey gibi onlar da incelikli formlarda bulunurlar ve Yoga Nādīler olarak bilinirler. İkincisi, Prānik enerjisinin ince kanalları (Vivara) olarak tanımlanabilir. Nādīler, belirtildiği gibi, Prāna'nın kanallarıdır. Güneş ve ay akımları onların içinden geçiyor. Bunları görebilseydik, vücut çeşitli okyanus akıntılarını gösteren haritaların görünümünü sunabilirdi. Bunlar Prānashakti'nin gittiği yollardır. Bu nedenle onlar tıbbi Shāstra'ya (Vaidyashāstra) değil, yaşam unsuru olarak yaşamsal bilime aittirler. Bedenin ve onun Nādīlerinin fiziksel olarak arınmasını kapsayan Sādhanā'nın önemi buradan kaynaklanmaktadır. Geniş Hindu anlamında zihin saflığının kazanılması isteniyorsa, bedenin saflığı gereklidir. Nādīlerin saflaştırılması belki de bu Yoga'nın ilk aşamalarındaki başlıca faktördür; çünkü onların saf olmaması Kundalī Shakti'nin yükselişini engellediği gibi, saflıkları da bunu kolaylaştırır. Bu Prānāyāma'nın (v. post) eseridir.

Bu Nādī'lerin başlıcaları on dörttür ve bu on dört kişinin Idā, Pinggala ve Sushumnā'sı da şefleridir. Bu üçü arasında yine Sushumnā en büyüğüdür ve diğerleri ona tabidir; çünkü Yoga'nın (Yogabala) gücü sayesinde Prāna'nın oradan geçmesi ve Çakraları geçerek Brahmarandhra yoluyla bedeni terk etmesi sağlanır. Beyin-omurilik ekseninin, Merudanda'nın veya omurganın iç kısmında, iç kanalına atanan konumda yer alır ve temel pleksustan, Mūlādhāra adı verilen Tāttvika merkezinden, on iki yapraklı nilüfer çiçeğine kadar uzanır. Sahasrāra Padma'nın perikarpı veya bin yapraklı nilüfer. Ateş kırmızısı Tāmasika Sushumnā'nın içinde parlak Rājasika Vajrā veya Vajrinī Nādī bulunur ve ikincisinin içinde soluk nektar damlatan Sāttvik Chitrā veya Chitrinī bulunur. İkincisinin iç kısmına Brahma Nādī denir. Birincisinin ateşe benzer (Vahnisvarupā), ikincisinin güneşe benzer (Sūryyasvarūpā) ve üçüncüsünün aya benzediği söylenir.

(Chandrasvarūpā) gibi.{339} Bunlar Şabdabrahman'ın üç yönlü yönüdür. Chitrinī Nādī'nin sonundaki açıklığa Brahman'ın kapısı (Brahmadvāra) denir, çünkü Devī Kundalī buradan geçerek yükselir.{340} Kula Mārga ve "Kraliyet" olarak bilinen bu son bahsedilen Nādī boyuncadır. Yolu", Shakti Kundalini'nin bundan sonra anlatılacak süreçte yönlendirildiğini gösteriyor.

Bu sinirin dışında iki Nādī vardır, soluk Idā veya Shashī (Ay) ve kırmızı Pinggala veya Mihira (Güneş), bunlar sağ burun deliğinden sol burun deliğine ve sol burun deliğinden sol burun deliğine alternatif nefesle bağlantılıdır. "Dişil" (Shaktirūpā) ve nektarın (Amritavigrahā) vücut bulmuş hali olan ilki soldadır; ve Rudra'nın (Raudrātmikā) doğası gereği "eril" olan ikincisi sağdadır. Her ikisi de Kāla'yı gösterir ve Sushumnā, Kāla'yı yutar. Çünkü bu yolda zamansızlığa giriş yapılır. Bu üç nehir, Hindistan'ın üç kutsal nehrinin adlarından sonra Gangā (Idā), Yamunā (Pinggalā) ve Sarasvatī (Sushumnā) olarak da bilinir. Mūlādhāra, üç "nehrin" buluşma yeridir ve bu nedenle Yuktatrivenī olarak adlandırılır. Ādhāra nilüferinden ilerleyerek sağdan sola ve soldan sağa dönüşümlü olarak nilüferlerin etrafında dönerler. Başka bir rivayete göre konumları omuriliğin her iki yanında bulunan iki yay şeklindedir. Hintli bir tıp arkadaşım bana bunların farklı açıklamalar olmadığını, Idā ve Pinggalā'nın omuriliğin içinde veya dışında bulunmasına göre farklı konumları temsil ettiğini söyledi. Ājnā Çakra olarak bilinen kaşların arasındaki boşluğa ulaştıklarında Sushumnā'ya girerek Muktatrivenī adı verilen üçlü örülmüş bir düğüm yaparlar. Bu noktada tekrar birleşen üç "nehir" buradan ayrı ayrı akar ve bu nedenle Ājnā Çakraya Muktatrivenī adı verilir. Ayrıldıktan sonra sağ testisten çıkan Nādī sol burun deliğine, sol testisten çıkan ise sağ burun deliğine gider. Isıtan "güneş" ile soğutan "ay" arasındaki ayrımın aynı konunun pozitif ve negatif aşamaları arasında olduğu, pozitif ve negatif kuvvetlerin her faaliyet biçiminde mevcut olduğu söylenmiştir. Dolayısıyla bu görüşe göre Pinggalā pozitif güneş akımının, Idā ise negatif ay akımının kanalıdır. Gördüğümüz gibi, iki akıntının buluştuğu ateşli Sushumnā'da içsel güneş ve ay Nādī'leri de vardır. Benzer şekilde, Latāsādhanā'da Madanāgāra'da ibadet edilen üç Nādī vardır - yani, Chāndrī, Saurī,

Āgneyī, güneşi, ayı ve ateşi temsil eder. Bunların hepsi, her bir kısmı üç Guna (Trigunātmaka) ve Güneş, Ay ve Ateş olan üç katlı Bindus'tan oluşan daha geniş kozmik madde sisteminin mikroskobik örnekleridir.

Sinir kordonları ve lifleri, kraniyal ve omurilik sinirleri ve bağlantılı sempatik sinirler ile ilgili olarak Dr. Brojendranath Seal şunları söylüyor: “Yoga yazarları ile birlikte, tüm Shirā'lar ve Dhamanīlerin tümü hayati akımın, metabolik araçların araçları değildir. sıvı, lenf, şil veya kan kranyal sinirlerdir ve kalpten omurilik yoluyla kafatasına doğru ilerlerler. Bu kranial sinirler, gırtlak ve dil, konuşmayı anlama ve kullanma, göz kapaklarını kaldırma ve indirme, ağlama, özel duyuların duyumları vb. için çiftler içerir. sınıflandırma. Ancak omurilik sinirlerinin sempatik zincir ve ganglionlarla bağlantılı olarak numaralandırılması eski anatomistlere göre belirgin bir gelişmedir."{341}

Daha sonra şöyle devam ediyor: “Sushumnā, omurganın (Brahmadanda veya Meru) merkezi kordonudur. Sol ve sağdaki iki sempatik ganglion zinciri sırasıyla Idā ve Pinggala olarak adlandırılır. Sempatik sinirlerin ana bağlantısı solar pleksustaki (Nābhi çakra) Sushumnā ile vardır. Sempatik omurga sisteminin yedi yüz sinir kordonundan (bkz. Sangītaratnākara) en önemli on dördü şunlardır:{342}

“1. Sushumnā, omuriliğin merkezi kanalında. 2. Idā, sol sempatik zincir, sol burun deliğinin altından sol böbreğin altına doğru bükülmüş bir yay şeklinde uzanıyor. 3. Pinggalā, sağdaki ilgili zincir. 4. Kuhū, omuriliğin solunda, sakral pleksusun pudik siniri. 5. Gāndhārī, sol sempatik zincirin arkasına, sol gözün köşesinin altından sol bacağa kadar uzanması gerekiyordu. Açıkça görülüyor ki, servikal pleksusun bazı sinirlerinin omurilikten geçerek sakral pleksusun büyük siyatik siniriyle birleştiği varsayılmıştı. 6. Hastijihvā, sol sempatik zincirin önüne, sol gözün köşesinin altından sol ayağın baş parmağına kadar uzanıyor, daha önce olduğu gibi. Patolojik gerçeklerin, gözler ve ayak parmakları arasında özel bir sinir bağlantısına işaret ettiğine inanılıyordu. 7. Sarasvatī,

Sushumnā'nın sağında, dile kadar uzanır (servikal pleksusun hipoglossal sinirleri). 8. Pūshā, sağ sempatik zincirin arkasına doğru, sağ gözün köşesinin altından karın bölgesine kadar uzanır (bağlantılı servikal ve bel sinirleri zinciri). 9. Payasvinī, Pusā ve Sarasvatī arasında, soldaki servikal pleksusun kulak çevresi dalı. 10. Shankhinī, Gāndhārī ile Sarasvatī arasında, soldaki servikal pleksusun kulak çevresi dalı. 11. Yashasvinī, sağ sempatik zincirin önüne, sağ başparmaktan sol bacağa kadar uzanıyor (brakiyal pleksusun radyal siniri büyük siyatiğin belirli dallarına doğru devam ediyordu). 12. Vārunā, Kuhu ve Yashasvinī arasında, alt gövde ve uzuvlara yayılan sakral pleksusun sinirleri. 13. Visvodarā, Kuhu ve Hastijihvā arasında, alt gövde ve uzuvlara yayılan lomber pleksusun sinirleri. 14. Alambushā, kuyruk sokumu sinirleri, sakral omurlardan idrar-geniter organlara doğru ilerler."{343}

Prāna'nın nüfuz ettiği bedendeki Tattva'ların belirli özel hakimiyet ve etki merkezleri vardır; bunlar Çakralar (merkezler veya daireler veya bölgeler) veya Padmalardır (nilüferler).

Meru'nun veya omurganın içinde Tattvik işleminin altı ana merkezi vardır; Çakralar veya Padmas adı verilen bunlar Shakti'nin koltuklarıdır, çünkü yukarıdaki Sahasrāra Shiva'nın meskenidir.{344} Bunlar Mūlādhāra, Svādhishthāna, Manipūra'dır. , Anāhata, Vishuddha ve Ājnā'nın, fiziksel bedende, muhtemelen sakro-koksigeal pleksus olan bölgeden başlayarak, bazılarının "kaşlar arasındaki boşluğa" kadar uzanan ana sinir ağları ve organlarında karşılıkları olduğu söylenir. epifiz bezi, üçüncü veya manevi gözün merkezi ve beyincik ile birlikte diğerleri. Ancak Çakraların kendisi, daha sonra açıklanacağı gibi, son derece süptil bir güç (Shakti) olarak Bilinç merkezleridir (Chaitanya); ancak bunların kaba titreşimleri tarafından oluşturulan, bunların etkisine maruz kalan ve bazen gevşek ve yanlış bir şekilde tanımlandıkları kaba bölgelerin, vücudun gövdesindeki ve sözü geçen alt beyin merkezlerindeki çeşitli sinir ağları olduğu söylenmiştir. . Bedenin Mūlādhāra'nın altındaki kısmında yedi alt dünya, Pātāla ve diğerleri ile evrendeki her şeyi destekleyen Shaktiler bulunur.

Kundalī'nin dinlendiği Sushumnā'nın kökü olmasından dolayı bu şekilde anılan ilk merkez veya Mūlādhāra Çakra, Kanda (tüm Nādīlerin kökü) ile Sushumnā Nādī'nin buluşma yerindedir ve cinsel organlarla anüs arasındaki orta bölge. Dolayısıyla erkekler için bedenin merkezidir.{347} Diğer nilüferlerle ilgili olarak yapılan bu ve benzeri ifadelerle, Çakra'nın tam olarak kaba bedenin anlatılan bölgesinde olduğu değil, onun süptil olduğu kastedilmektedir. o brüt bölgenin merkezi, eksenini oluşturan omurganın içinde bulunan merkez. Okuyucunun Çakraların tanımlarında bu gözlemi aklında tutması gerekir, aksi takdirde onlar hakkında hatalı bir fikir oluşacaktır. Bu kırmızı Mūlādhāra nilüferi{348}, Vrittis'i Paramānanda, Sahajānanda, Yogānanda ve Vīrānanda olarak bilinen mutluluğun dört biçimi olan dört yapraktan biri olarak tanımlanır.{349} Bu dört yaprağın üzerinde Vang ( ) altın harfleri bulunur. , Shang ( ), Shang ( ) ve Sang ( ).{350} Vaikharī formundaki her harf, içsel veya ince Şabda'nın kaba bir tezahürüdür. Yaprakların üzerinde her biri bir Mantra olan ve dolayısıyla bir Devatā olan harfler tasvir edilmiştir. Yapraklar, Nādīlerin herhangi bir merkezdeki konumuyla oluşturulan konfigürasyonlardır ve kendi içlerinde Prānavāyu tarafından canlı bedende tezahür ettirilen Prānashakti'dir. O Vāyu ayrıldığında tezahür etmeyi bırakırlar. Dolayısıyla her harf belirli bir Shabda veya Shakti ve Ana Devatā'nın çevreleyen (Āvarana) Devatā'sı ve belirli Çakranın Shakti'sidir. Shakti olarak bunlar Kundalī'nin tezahürleridir ve bütünlükleri içinde Onun Mantra bedenini oluştururlar, çünkü Kundalī hem ışıktır (Jyotirmayī) hem de Mantradır (Mantramayī). İkincisi, Japa'nın yapıldığı Sthūla yönüdür. Birincisi Yoga'da ulaşılan Sukshma yönüdür. Bunların spesifik sayımı ve tahsisi, toplam Şebda'nın gövdesindeki farklılaşmaya işaret eder. Bu nilüfer, Tattva'nın Lang ( ) olduğu Bīja veya Mantra olan dörtgen Mandala'sıyla sarı Prithivī veya "toprak" Tattva'nın merkezidir.{351}

Bu merkezde, Bīja'sı “La” olan ve bu merkeze Bindu veya Brahma bilincinin başkanlık ettiği Prithivī Tattva veya bu merkezin çıkardığı ince sesin kaba (Vaikharī) sesteki ifadesi olan “Lang” vardır. bu merkezin kuvvetlerinin titreşimi. Yani, yine, süptil Tejas Tattva ve onun Bīja Rang'ı Manipūra Çakra'dadır ve Vaishvānara olarak bilinen kaba ateş, süptil merkezin yönettiği fiziksel karnındadır. Bu Bīja, Mantra açısından bu merkezdeki hükümdar Tattva'yı temsil eder ve onun

önemli aktivite. Bu eser boyunca kullanılan sembolizmle Bīja'nın burada bulunan Airāvata filinin üzerinde oturduğu söyleniyor. Bu ve Çakralarda tasvir edilen diğer hayvanların amacı orada hüküm süren Tattvaların niteliklerini belirtmektir. Dolayısıyla fil, "Dünya"nın bu Tattva'sının gücünün, sağlamlığının ve sağlamlığının simgesidir. Ayrıca onlar oradaki Devatāların araçlarıdır (Vāhana). Dolayısıyla bu Çakrada, aracı fil Airāvata olan Indra'nın tohum mantrası (Bīja) vardır. Bu merkezin Devatā'sı, Metne göre, Shakti'si Sāvitrī olan yaratıcı Brahmā'dır.{352} Ayrıca, diğer Shakti'ler, Lākinī ve diğerleri gibi Dākinī olarak bilinen Shakti de vardır. Bunu takip edin, Dhātus'un Shakti'leri veya bu ve diğer merkezlere atanan bedensel maddelerdir. İşte Traipura olarak bilinen "dişi" üçgen veya Yoni, Shaktipītha'dır ve içinde Svayambhu olarak bilinen, genç bir yaprağın şekli ve rengindeki "erkek" Shivalingga yer alır ve tüm Devī'leri ve Deva'ları temsil eder. Māyā-Shakti ve Chit-Shakti, Brahman'ın belirli merkezlerde tezahür eden yönleri (4-14 ayetler). Lingalar dörttür; Svayambhu, Bāna, Itara, Para. Yoginīhridaya'ya (Bölüm I.) göre, Chit'e götürdükleri için bu şekilde adlandırılmışlardır. Onlar Pīthas, Kāmarūpa ve diğerleridir çünkü Chit'i (Chitsphurattādhāratvāt) yansıtırlar. Onlar Manas'ın Vritti'si, Ahangkāra, Buddhi, Chitta'dır. İlk üçüne belirli biçimler ve renkler atanmıştır: sarı, kırmızı, beyaz, üçgen, dairesel; ayrıca bazı harfler
- yani on altı sesli harf, Ka'dan Ta'ya (yumuşak), Tha'dan Sa'ya. Para biçimsiz, renksiz ve harfsizdir; mutluluk biçimindeki tüm harflerin topluluğudur (Samashti). Traipura, Sahasrāra'nın Kāmakala'sının Jīva'sındaki karşılığıdır. Şimşek kadar parlak, bu nilüferin çukurunda parlak ışıklardan oluşan bir zincir gibi parlayan Devī Kundalini, tüm nefes alan canlıları koruyan Dünyayı şaşkına çeviren, Linga'nın etrafında üç buçuk kez kıvrılmış olarak uyuyor, Başıyla Brahmadvāra'yı örtüyor. {357}

Svādisthāna Çakra yukarıya doğru ilerleyen ikinci nilüferdir ve yorumlara göre Sva veya Parang Lingam'dan sonra adlandırılır. {358} Cinsel organların kökündeki bölgenin omurga merkezine yerleştirilmiş, altı yapraklı bir kırmızı nilüferdir. Bu yaprakların üzerinde şimşek gibi harfler bulunur: Bang ( ), Bhang ( ), Mang ( ), Yang ( ), Rang ( ), Lang ( ). “Su” (Ap), beyaz bölge olarak bilinen bu Çakranın Tattva'sıdır.

Varuna. Tāttvik Mandala hilal şeklindedir{359} (Ardhendurūpalasitam). Suyun Bīja'sı (Varuna) “Vang”dır. Bu, Varuna Bīja, elinde bir ilmikle beyaz bir Makara'nın üzerinde oturuyor. Öfkeli görünüşlü Hari (Vishnu) ve Rākinī Shakti, dişlerini şiddetle gösteriyor (vv. 14-18).

Üstünde, göbek bölgesinin merkezinde, Gautamīya Tantra'ya göre nilüfer Manipūra (Nābhipadma) bulunur, çünkü ateşli Tejas'ın varlığı nedeniyle bir mücevher (Mani) kadar parlaktır. .{361} Üzerinde Dang ( ), Dhang ( ), Nang ( ), Tang ( ), Thang ( ), Dang ( ), Dhang ( ), Nang ( ), Pang () harfleri bulunan on yapraklı bir nilüferdir.), Phang ( ). Burası Tejas Tattva'nın üçgen bölgesidir. Üçgenin üç Svastika'sı var. Ateşin kırmızı Bīja'sı “Rang”, Ateşin Efendisi Agni'nin taşıyıcısı olan bir koçun üzerinde oturmaktadır. İşte beyaz küllere bulanmış eski kırmızı Rudra ve bu sindirim merkezinin Devatā'sı olarak "hayvansal gıdaya düşkün olduğu ve göğüsleri ağzından damlayan kan ve yağdan kırmızı olan" Shakti Lākinī. Burada adı geçen Lākinī ve merkezlerin diğer özel Shakti'leri, bizzat Yogi'nin Shakti'leridir - yani onun bedensel merkezlerinin her birine atanan Dhātus'un Shakti'leridir ve bu merkez üzerinde yoğunlaşmak, bu Devatā'nın iştahının tatminini içerebilir. Yüksek merkezlerin Shakti'leri et yiyici değildir. Bu üç merkezden kaba Virāt, uyanık beden gelişti (19-21 ayetler).

Göbek nilüferinin (Nābhipadma) üstünde, kalp bölgesinde, Bandhuka çiçeği gibi kırmızı olan Anāhata vardır ve bu şekilde adlandırılmıştır çünkü Munis, "sesi (Anāhata shabda) olmadan gelen" bu yerde duyar. herhangi iki şeyin birbirine çarpması" ya da Şabdabrahman'ın "sesi", ki burada Yaşamın Nabzı. Çünkü Purusha'nın (Jīvātmā) yaşadığı yer burasıdır. Bu nilüfer, zihinsel ibadette Koruyucu Tanrı'nın (Īshtadevatā) üzerine meditasyon yapıldığı, altındaki yerde temsil edilen sekiz yapraklı Kalp Lotusundan ayırt edilmelidir. (Bkz. Levha V.) İşte tüm arzuları yerine getiren Ağaç (Kalpataru) ve onun altındaki mücevherlerle süslü sunak (Manipītha). Prānatoshinī'de alıntılanan Vishvasāra Tantra'nın söylediği gibi: “Shabdabrahman'ın Deva Sadāshiva olduğu söylenir. Bu Şabda'nın Anāhatachakra'da olduğu söylenir. Anāhata tüm varlıkların kalbindeki büyük Çakradır. Ongkāra'nın üç kişiyle birlikte orada olduğu söyleniyor

Gunas."{362} Mahāsvachchhanda Tantra şöyle der:{363} "Büyükler, Senin mutlu formunun, Ey Kraliçe, Anāhata'da tezahür ettiğini ve tüyleri diken diken olan Kutsanmışların içe dönük zihni tarafından deneyimlendiğini beyan ederler. ve gözleri sevinçten ağlayanlar." Bu, Kang ( ), Khang ( ), Gang ( ), Ghang ( ), Ngang ( ), Chang ( ), Chhang ( ), Jang ( ), Jhang ( ), Nyang ( ) harflerinin bulunduğu on yapraklı bir nilüfer çiçeğidir. , Tang ( ), Thang ( ). Burası Vāyu Tattva'nın merkezidir. 22. ayete göre Vāyu bölgesi altı köşelidir (yani biri ters iki üçgenden oluşur) ve etrafı buhar kütleleriyle çevrili olduğundan duman rengindedir. {364} Bīja "Yang"ı, çevikliğiyle dikkat çeken siyah bir antilopun üzerinde oturmaktadır ve hareket özelliğiyle "Hava"nın (Vāyu) Vāhana'sıdır. İşte ilk üç Çakranın Efendisi Īsha; "kalbi nektar içerek yumuşayan" insan kemikleriyle süslenmiş Shakti Kākinī; ve ters üçgen (Trikona) formundaki Shakti, burada altın Bāna Linga, "arzu coşkusuyla neşeli"

(Kāmodgamollasita) ve Jīvātmā olarak Hangsa, "rüzgarsız bir yerde bir lambanın sürekli alevi" gibidir (vv. 22-27). Âtmā'nın bu şekilde tanımlanmasının nedeni, tıpkı alevin rüzgar tarafından etkilenmemesi gibi, Âtmā'nın da kendi içinde dünyanın hareketlerinden etkilenmemesidir.{365}

Ānanda-Laharī'nin on yedinci ayeti, Devatās Vashinī ve diğerlerine son bahsedilen iki Çakrada tapınılması gerektiğinden bahseder. Vashinī ve diğerlerinin sayısı sekizdir:{366}

(1) Vashinī, (2) Kāmeshvarī, (3) Modini, (4) Vimalā, (5) Arunā, (6) Jayinī, (7) Sarveshvarī ve (8) Kālī veya Kaulinī. Bunlar sırasıyla aşağıdaki sekiz harf grubunun Başkanlık Tanrılarıdır: (1) ila 16 harf; (2) ila 5 harf; (3) ila 5 harf; (4) ila 5 harf; (5) ila 5 harf; (6) ila 5 harf; (7) ila 4 harf; (8) ila veya 5 harf.

Ānanda-Laharī'nin 17. ayetindeki diğer varlıklar on iki Yoginī'ye atıfta bulunur; bunlar (1) Vidyāyoginī, (2) Rechikā, (3) Mochikā, (4) Amritā, (5) Dīpikā, (6) Jnānā, (7) Āpyāyani, (8) Vyāpinī, (9) Medhā, (10) Vyomarūpā, (11) Siddhirūpā ve (12) Lakshmīyoginī.

Bu yirmi Tanrıya (sekiz Vashinī ve on iki Yoginī) Manipūra ve Anāhata merkezlerinde ibadet edilmelidir. Bununla ilgili olarak,

Yorumcu, Taittarīyāranyaka'dan bir ayet alıntılıyor ve bu Tanrıların, ilgili renklerinin, yerlerinin vb. bir tanımını veriyor.

Boğazın tabanındaki (Kantha-mūla) bölgenin omurga merkezinde Vishuddha Çakra veya Bhāratīsthāna bulunur,{367} dumanlı mor renkte on altı yaprağı vardır ve bunların üzerinde Bindu yazan on altı sesli harf vardır; Ang ( ), Āng ( ), Ing ( ), Īng ( ), Ung ( ), Ūng ( ), Ring ( ), Ring ( ), Lring ( ), Lrīng ( ). Eng ( ), Aing ( ), Ong ( ), Aung ( ) ve iki nefes Āng ( ), AH ( ) . Devībhāgavata'ya (VII. 35) göre Çakra, Jīva'nın Hangsah'ı görerek saf (Vishuddha) hale gelmesi nedeniyle bu şekilde adlandırılmıştır. Burası beyaz dairesel Ākāsha'nın veya Bīja'sı “Hang” olan Ether Tattva'nın merkezidir. Ākāsha beyazlar giymiş ve beyaz bir filin üzerine binmiş. Mandalası daire şeklindedir.{368} İşte çift cinsiyetli Sadāshiva veya vücudun yarısı beyaz, diğer yarısı altın olan Arddhanārīshvara Mūrti. Burada ayrıca formu hafif (Jyotihsvarūpā) olan beyaz Shakti Shākinī de var. Burası da “büyük kurtuluşun kapısı” olan ay bölgesidir. Jnānī'nin "zamanın üç biçimini" (Tri-kāladarshī) gördüğü yer burasıdır. Her şey Atmā'da olduğu gibi, Atmā'yı idrak eden Jnānī onları görmüştür (vv. 28-31). Vishuddha'nın üzerinde, damağın kökünde Lalanā veya bazı Tantralarda Kalāchakra olarak adlandırılan küçük bir Çakra vardır ve burada tercüme edilen eserlerde bahsedilmemektedir. Aşağıdaki Vritti'yi veya nitelikleri taşıyan on iki yapraklı kırmızı bir nilüferdir: Shraddhā (inanç), Santosha (memnuniyet), Aparādha (hata duygusu), Dama (kendi kendine hakimiyet), Māna (öfke),{369} Sneha (şefkat)),{370} Shuddhatā (saflık), Arati (bağımsızlık), Sambhrama (heyecan), {371} Ūrmmi (iştah).{372} (V. gönderi.)

Önceki açıklamayı özetlemeden önce, burada Yorumcu Kālīcharana'nın bu Yoga'nın ilkesinin, daha kaba olanın daha incelikli olanla birleştirilmesi (Sthūlānām sukshme layah) olduğunu ifade ettiği gözlemlenmelidir. Daha kaba olanlar, daha incelikli olanlardan daha aşağıdadır. Mūlādhāra'nın içinde ve altında olan veya onunla bağlantılı olan brütler şunlardır: (1) Prithivī Tanmātra; (2) Prithivī Mahābhūta; (3) bilgi duyularının (Jnānendriya) en kabası olan ve Prithivī Tanmātra'nın niteliği (Guna) olan koku alma duyusu ile burun delikleri; ve (4) eylem duyularının en kabası olan ayaklar (Karmendriya),

ve "destek olarak Prithivī'ye (dünya) sahip olanlar." Burada burun delikleri Jnānendriya'nın en kabası olarak sınıflandırılır, çünkü burada Prithivī Sthūla Bhūta'nın türetildiği en kaba Tanmātra'nın (Gandha) koku kalitesini (Guna) algılayan duyu vardır. Dolayısıyla Jnānendriya'nın, bu duyuların var olduğu algı için Gunaları (nitelikleri) aracılığıyla Tanmātra ile bir ilişkisi vardır. Ancak eylem duyuları (Karmendriya) durumunda, onlarla Tanmātralar arasında böyle bir ilişkinin var olduğu görülmemektedir. Birbirini takip eden birleşme veya Laya sırasına göre ayaklar toprakla, eller su ile, anüs ateşle, penis havayla, ağız ise havayla aynı derecededir. eter; Görünüşe göre bu, toprak ile ayaklar, su ile eller, ateş ile anüs vb. arasında doğrudan bir ilişki olduğu için değil, bu organların toprak, su ve ateş vb. ile aynı karşılaştırmalı incelik düzeyinde olması nedeniyledir. . Ellerin ayaklardan daha ustaca aracılar olduğu varsayılır; anüs ellerden daha ustaca bir ajandır; penis anüsten daha incelikli bir ajandır; ve ağız penisten daha incelikli bir etkendir. Bu ajanların vücutta konumlanma sırası da budur; eller ikinci sırada gelir çünkü kollara doğal dikey pozisyonları verildiğinde ayaklar ve anüs arasında yerlerini bulurlar. Burada Tantraların Sāngkhya'yı takip ettiği ve Jnānendriya, Karmendriya ve Tanmātra'ların üçlü Ahangkāra'nın farklı yönlerinden ortaya çıktığı Purāna'larda da ortaya çıktığı şekliyle yaratılış şemasını ifade ettikleri bu bağlantının hatırlanması gerekir. Vedānta'ya göre, yaratılan Jīva'da duyular ile Tanmātra arasında bir ilişki vardır, çünkü duyular Tanmātra ile ilişkilidir, ancak bu durumda duyuların meydana gelme sırası bu eserde verilenden farklıdır. . Çünkü Vedāntik şemasına göre toprak, koku alma duyusu ve penisle ilgilidir; tat alma duyusuna ve anüse su; görme duyusuna ve ayaklara ateş; dokunma duyusuna ve ellere hava; ve işitme ve ağız duyusuna eter. Ancak yapay gibi görünen bir başka açıklama da şöyledir: Ayaklar, "toprak" ile ilişkilendirilir, çünkü yalnızca toprak destek gücüne sahiptir ve ayaklar onun üzerinde durur. “Su” ellerle ilişkilendirilir çünkü içme suyunda el kullanılır. El anlamına gelen Pāni kelimesi, içmek anlamına gelen Pā kökünden türetilmiştir (Pīyate anena iti pāni). Ateş anüsle ilişkilidir, çünkü yenen şey midedeki ateş tarafından tüketilir ve arta kalanlar anüsten dışarı atılır, böylece vücut arınır.

"Hava" penisle ilişkilendirilir çünkü Prāna Vāyu olarak Jīvātmā üreme sırasında kendisini penis yoluyla dışarı atar. Ve Shruti şöyle diyor; "Atmā'nın kendisi oğulda yeniden doğar" (Ātmā vai jāyate putrah). “Eter” ağızla ilişkilidir çünkü eterin (Akāsha) Guna'sı (niteliği) olan ses ağızdan çıkar.

Şimdiye kadar nispeten kaba Tattva'larla ilgilendik. Bu çalışmaya göre, daha büyük yirmi Tattva aşağıdaki tabloda olduğu gibi ilişkilendirilir (4 × 5):

Centre in which dissolved.	*Grosser Tattvas.*
1. Mūlādhāra	- Gandha (smell) Tanmātra; Prithivī Tattva (earth); the Jnānendriya of smell;* the Karmendriya of feet.
2. Svādhishthāna	- Rasa (taste) Tanmātra; Ap Tattva (water); the Jnānendriya of taste; the Karmendriya of hands.
3. Manipūra	- Rūpa (sight) Tanmātra; Tejas Tattva (fire); the Jnānendriya of sight; the Karmendriya of anus.
4. Anāhata	- Sparsha (touch) Tanmātra; Vāyu Tattva (air); the Jnānendriya of touch; the Karmendriya of penis.
5. Vishuddha	- Shabda (sound) Tanmātra; Ākāsha Tattva (ether); the Jnānendriya of hearing; the Karmendriya of mouth.

Her unsurun bir duyu organı (Jnānendriya) ve eylem (Karmendriya) ile ilişkili olduğu gözlemlenecektir. Bölüm II'de. Prapanchasāra Tantra'da şöyle denir: "Kulaklarda eter, ciltte hava, gözlerde ateş, dilde su ve burun deliklerinde toprak vardır." Karmendriya'lar muhtemelen bu şekilde düzenlenmiştir çünkü yerleştirildikleri ilgili merkezlerin Tattva'ları yukarıda belirtildiği gibi benzer incelik ve kabalık derecelerine sahiptir. Aşağıda açıklandığı gibi, Tattva'ların her sınıfı, en alt ve en kaba merkez olan Mūlādhāra'dan başlayarak bir sonraki daha yüksek sınıfta çözülür. Şu ana kadar Tattvalar yaratılışın "madde" tarafına ait olanlar oldu.

Daha sonra, Zihnin ve Prakriti'nin ince Tattva'larının bulunduğu sonuncuya veya Ājnā Çakraya doğru ilerleme sağlanır. Çakra bu şekilde adlandırılmıştır çünkü Guru'nun emrinin (Ājnā) yukarıdan alındığı yer burasıdır. Kaşların arasında, üzerinde Hang ( ) ve Kshang ( ) harflerinin yer aldığı iki beyaz yapraktan oluşan bir nilüfer çiçeğidir. Bu elli harfi tüketir. Altı Çakrada elli yaprak ve elli harf olduğu görülmüştür. Perikarpın içinde büyük Mantra "Om" vardır. Her Lotus'un hemen altındakinden iki veya dört fazla yaprağı vardır ve Vishuddha Çakradaki yaprakların sayısı önceki farklılıkların toplamıdır. İşte Hangsa (Hangsarūpa) şeklindeki Paramashiva, Siddhakālī, "ambrosia taslaklarıyla neşelenen beyaz Hākinī Shakti", ters üçgen veya Yoni (Trikona) ve içinde yer alan, şimşek gibi parlayan Itara Linga. Dolayısıyla üç Linga sırasıyla Mūlādhāra, Anāhata ve Ājnā Çakralardadır; çünkü burada bu üç Brahmagranthis'te Māyā Shakti'nin gücü çok güçlü. Ve bu, Tattva'nın ateş, güneş ve ay ile ilişkilendirilen üç grubunun her birinin birleştiği noktadır.{375} "Kapıları açmak" ifadesi, bu Granthi'lerden geçişi ifade eder. Burada Ājnā'da incelikli Tattva'ların, Mahat'ın ve Prakriti'nin oturduğu yer vardır. İlki Guna'lı Antahkarana'dır - yani Buddhi, Chitta, Ahangkāra ve onun ürünü Manas (Sangkalpavikalpaka). Yaygın olarak ve kısaca Manas'ın Ājnā Çakranın Tattva'sı olduğu söylenir. Ancak zihinsel merkez olduğu için yukarıda belirtilen zihnin tüm yönlerini ve bunların türetildiği Prakriti'yi ve aynı zamanda Pranava (Om) Bīja'sı formundaki Atmā'yı içerir. Burada Ātmā (Antarātmā) bir alev gibi parlıyor. Bu bölgenin ışığı Mūla ile Brahmarandhra arasındaki her şeyi görünür kılar. Yogi tarafından

Bu nilüferin tefekkürü daha fazla güç kazanır (Siddhi) ve Advaitāchāravādī (monist) olur. Bu Padma ile bağlantılı olarak metin (SN, v. 36), Yoni Mudrā aracılığıyla bağımsızlığın nasıl kazanıldığını açıklar. Yoginin ölüm anında Prāna'sını yerleştirdiği ve daha sonra yüce ilksel Deva'ya, "üç dünyadan önce olan ve Vedānta tarafından bilinen" Purāna (kadim) Purusha'ya girdiği yer burasıdır. Aynı ayet yöntemi (Prānāropanaprakāra) anlatır. Son merkezden ve nedensel Prakriti, bireysel olarak Taijasa olarak bilinen ve toplu olarak (yani, İşvara yönü) Hiranyagarbha olarak bilinen ince beden gelişti. İkinci terim Paramātmā'nın Antahkarana'daki tezahürüne uygulanır; Prāna'da sergilendiği haliyle Sūtrātmā'dır; ve bu iki araç aracılığıyla farklılaşmadan tezahür ettiğinde Antaryāmin olarak bilinir. Çakralar, nedensel bedenlerinden ortaya çıkan madde ve sübtil bedenleri ve uyanıklık, uyku ve rüyasız uykudaki üç katlı bilinç düzlemleriyle, farklılaşmış tezahür dünyasının bedensel merkezleridir.

Ājnā-çakranın (32-39. ayetler) üzerinde, burada tercüme edilen metinlerde adı geçmeyen, Manas ve Soma adı verilen küçük Çakralar vardır. Manas Çakra altı yapraklı bir nilüferdir; yaprakları üzerinde (yani oturduğu yer) işitme, dokunma, görme, koku, tat alma duyuları ve rüya ve halüsinasyonda merkezi olarak başlatılan duyular bulunur. Bunun üzerinde yine Soma Çakra, on altı yapraklı bir nilüfer vardır ve daha sonra detaylandırılacak olan belirli Vritti'ye sahiptir.{376} Bu bölgede "desteksiz ev" (Nirālambapurī), "Yogilerin ışıltılı İşvara'yı gördüğü yer" vardır. Ādyā Shakti'nin ara yönleri olan yedi nedensel cisim (ayet 39), Sahasrāra'nın perikarpındaki on iki yapraklı beyaz nilüfer (ayet 32-39), burada on iki yapraklı lotus A-ka-tha'dır Nektar Okyanusu'nda yer alan mücevher adasındaki (Manidvīpa) mücevherlerle süslü sunağı (Manipītha) çevreleyen üçgen; yukarıda Bindu ve altta Nāda ve Kāmakalā üçgeni ve hepsinin Gurusu veya Paramashiva. Bunun üstünde, yine perikarpta, ay çemberinin on altıncı ve on yedinci rakamlarıyla çevrelenmiş Parabindu olan Sūryya ve Chandra Mandalaları vardır. Chandra Mandala'da bir üçgen var. Ay'ın üstünde Mahāvāyu ve ardından Mahāshangkhinī ile Brahmarandhra vardır.

On iki yapraklı nilüfer ve onunla bağlantılı olan şey, burada tercüme edilen Pādukāpanchaka Stotra adlı kısa kitabın özel konusudur.

Shiva'nın "Beş Katlı Tabure"yi öven ilahisi ve Shri Kālīcharana'nın yorumu. Ayak tabureleri çeşitli şekillerde şu şekilde sınıflandırılır: İlk sınıflandırmaya göre bunlar: (1) Sahasrāra nilüferinin perikarpındaki on iki yapraklı beyaz nilüfer. Burada (2) ters çevrilmiş Üçgen var, Shakti'nin meskeni "A-ka-tha". (3) Her iki tarafında Nāda ve Bindu olan sunağın (Manipītha) bölgesi. “Gümüş bir dağ gibi beyaz” olan ebedi Guru üzerinde, Mücevherli Sunakta (Manipītha) olduğu gibi meditasyon yapılmalıdır. (4) Dördüncü Pādukā, Antarātmâ'nın altındaki Hangsa'dır; ve (5) Pītha'daki Üçgen. Bu ve ikinci sınıflandırma arasındaki farklar Pādukā'nın 7. ayetinin notlarında açıklanmaktadır. Bu ikinci sınıflandırmaya göre bunlar şu şekilde sayılır: (1) On iki yapraklı lotus; (2) A-ka-tha adı verilen üçgen; (3) Nāda-Bindu; (4) Manipītha-Mandala; ve (5) Kāmakalā üçgenini oluşturan Hangsa. Bu Üçgen, Yüce Tattva, metinde Chandra (Ay), Sūryya (Güneş) ve Vahni (Ateş) Bindus olarak adlandırılan ve aynı zamanda Prakāsha, Vimarsha ve Mishra Bindu olarak da bilinen üç Bindus tarafından oluşturulur. Bu, Purusha-Prakriti'nin vücut bulmuş hali olan üçgen Kāmakalā olarak bilinen Hangsa'dır. Birincisi, üçgenin tepesindeki Bindu Hangkāra'dır ve Visargah veya Sa olarak adlandırılan diğer iki Bindu Prakriti'dir. Bu Kāmakalā, Mantra'nın Mūla'sıdır (kökü).

Üç yönlü yönü ve enerjileriyle Şebdabrahman, Tantralarda Şakti'nin (Abalālayam) meskeni olan bu Kāmakalā ile temsil edilir. Bu, tüm Yonipīthalar gibi ters çevrilmiş olan Yüce Üçgendir. Burada, Şakti'nin irade, eylem ve bilgi (Ichchhā, Kriyā, Jnāna) şeklinde üçlü tezahürü nedeniyle bir üçgenle gösterildiği belirtilebilir. Dolayısıyla, maddi düzlemde, eğer üç kuvvet varsa, bunların her biri birbirinden ayrı ve farklı olmasına rağmen yine de bir arada oldukları bir üçgen biçimi dışında etkileşime girmelerinin başka yolu yoktur. birbirleriyle ilişkilidir ve bir bütünün parçalarını oluştururlar. Üçgenin köşelerinde iki Bindu, tepesinde ise tek bir Bindu vardır. Bunlar Ateşin Bindus'u (Vahnibindu), Ay (Chandrabindu) ve Güneş'tir (Sūryyabindu). Bu Bindus'lardan, Bindus'u birleştiren ve dolayısıyla bir üçgen oluşturan çizgilerle gösterilen üç Şakti çıkar. Bu çizgiler Shakti Vāmā'nın çizgisi, Shakti Jyeshthā'nın çizgisi ve Shakti Raudrī'nin çizgisidir. Bu Shaktiler irade (Ichchhā), eylem (Kriyā) ve biliştir.

(Jnāna). Onlarla birlikte Gunas Rajas, Sattva ve Tamas ile ilişkili Brahmā, Vishnu ve Rudra da vardır.

Üç Bindus veya Hangsah'tan çıkan üçgenin çizgileri alfabenin kırk sekiz harfinden oluşuyor. A ile başlayan on altı sesli harf bir satır oluşturur; Ka ile başlayan on altı ünsüz ikinci satırı oluşturur; ve Tha ile başlayan sonraki on altı harf üçüncü satırı oluşturur. Bu nedenle üçgen A-ka-tha üçgeni olarak bilinir. Üçgenin iç üç köşesinde kalan Ha, Lla, Ksha harfleri bulunur. Böylece Yāmala bu meskenden bahseder, "Şimdi Kāmakalā'dan bahsediyorum" ve devam ederek şöyle der: "O, üç Bindus, üç Shaktis ve üç Form (Trimūrtih) olan ebedi Olan'dır." Brihat-Shrī-krama, Kāmakalā ile ilgili olarak şöyle der: "Bindu'dan (yani Parabindu'dan) harflerin (Varnāvayavarūpinī) biçimini aldı." Kālī Ūrddhvāmnāya şöyle der: "Üçlü Bindu (Tribindu) yüce Tattva'dır ve kendi içinde Brahmā, Vishnu ve Shiva'yı bünyesinde barındırır."{379} Harflerden oluşan üçgen Bindu'dan çıkmıştır. Bu harfler Mātrikā Varna olarak bilinir. Bunlar Kulakundalinī Shabdabrahman'ın bedenini oluşturur, Vaikharī hallerinde ilkel tezahür etmemiş “ses”in (Avyaktanāda) çeşitli tezahürleri olarak bulunurlar.

Parabindu'nun kendi bölünmesinde tezahür etmiş Şabda olarak görünürler; çünkü bu benlik bölünmesi, farklılaşmış Prakriti'nin ortaya çıkışına işaret eder.

Pādukāpanchaka (v. 3) hakkındaki yorum, Bindu'nun Parashakti'nin kendisi olduğunu ve varyasyonlarının Bindu, Nāda ve Bīja veya Güneş, Ay ve Ateş olarak adlandırıldığını söylüyor; Bindu, güneş kırmızıdır ve Nāda, ay, beyazdır. Bunlar Chinmaya veya Ānandamayakosha'yı oluşturur (Pādukāpanchaka, v. 3). Üçgenin tabanını oluşturan iki Bindu Visargah'tır (ib., v. 4). Āgamakalpadruma'da şöyle denir: “Hangkāra, Bindu veya Purusha'dır ve Visarga, Sah veya Prakriti'dir. Hangsah, erkek ve dişinin birleşimidir ve evren Hangsah'tır.” Böylece üçgen Kāmakalā Hangsah (ib.) tarafından oluşturulur. Hangsa-pītha Mantralardan oluşur (ib., v. 6).

Bu konu büyük önem taşıdığından burada tercüme edilen eserde zikredilenlerden başka bazı kaynaklara da yer verilmiştir. Lalitā'nın 73. ayetine ilişkin yorumunda Devī'den şu şekilde bahsedilmektedir:

Kāmakalā (Kāmakalārūpā), Bhāskararāya şöyle diyor: "Üç Bindus ve Hārdhakalā vardır.{382} Bunlardan Bindus'a Kāma denir ve Hakārārdha'ya Kalā denir."{383} Kāmakalā'nın doğasının şurada ortaya konduğunu ekler: “Yüce Şakti (Parā Şakti), Şiva ve Şakti'nin tohum ve filiz şeklinde tezahür eden birliğidir” diye başlayan ve “Kāma (anlamında) arzu edilirlik anlamına gelir ve Kalā da aynıdır” dizeleriyle biten ayetlerdeki Kāmakalāvilāsa. İki Bindu'nun Ateş ve Ay olduğu söylenir."{384} Kāma veya yaratıcı irade hem Şiva hem Devī'dir ve Kalā onların tezahürüdür. Bu nedenle ona Kāmakala denir. Bu Tripurāsiddhānta'da açıklanmaktadır: “Ey Pārvatī, Kalā, Kāmeshvara ve Kāmeshvarī'nin tezahürüdür. Bu nedenle O, Kāmakalā olarak bilinir.”{385} Ya da O, arzunun (Kāma){386}, yani Ichchhā'nın tezahürüdür (Kalā). Kālikā Purāna şöyle der: “Devī'ye Kāma denir çünkü O, arzu uğruna (Kāma) Benimle birlikte büyük dağın (Kailāsa) mavi zirvesindeki gizli yere geldi: dolayısıyla Devī'ye Kāmā denir. O aynı zamanda arzuyu veren veya yerine getiren, arzulayan, arzu edilen, güzel, Kāma'nın (Manmatha) bedenini onaran ve Kāma'nın bedenini yok eden olduğundan, O'na Kāma denir."{387} Shiva'dan sonra (kendisiyle birdir).) tutkunun ilhamıyla Yogasını yok etmeye çalışırken Kāma'yı yok etmişti; böylece O (O'nun bir olduğu kişi) daha sonra “Bedensiz Olan”a (Ananga) yeni bir beden verdi. Dünyaları yok edip kozmik yoga yoluyla kendilerine alırlar ve yine kendi arzuları ve iradeleri (Ichchhā) ile onları yeniden yaratırlar. Bu Bindus ve Kalā'dan, büyük Shangkarāchāryya'ya atfedilen ünlü "Mutluluk Dalgaları" (Ānandalahari) İlahisinde bahsedilmektedir.{388}

Bu Devī büyük Tripurasundarī'dir. Bhāskararāya'nın Gurusu Nrisinghānandanātha, öğrencinin yorum yaptığı şu ayeti yazdı: “Güzelliğin kırmızısı olan Kula'nın hazinesi Tripurā'ya ilahiler söylüyorum; Uzuvları, üç Guna'nın üç Devatā'sının hayran olduğu Kāmarāja'nınkilere benziyor; Shiva'nın arzusu (ya da iradesi) kimdir;{391} Bindu'da yaşayan ve evreni tezahür ettiren kimdir?" Üç (Tri) Purası (lafzen, şehirler) olduğu için ona Tripurā deniyor (alıntılanan yorumcu diyor) ama burada Bindus, açılar, çizgiler, heceler vb. kastediliyor. Kālikā Purāna şöyle diyor: “O üç açısı (üçgen Yoni'de) ve üç dairesi (üç Bindus) vardır ve onun Bhūpura'sında üç çizgi vardır. Mantrasının üç heceden oluştuğu söylenir ve O'nun üç yönü vardır.

Üç Tanrıyı (Brahmā, Vishnu, Rudra) yaratabilmek için Kundalini enerjisi de üç katlıdır. Böylece, O yüce enerji her yerde üçlü olduğundan, O'na Tripurasundarī denir."{395} Bu heceler, en son alıntı yapılan yorumcu tarafından, (Panchadashī'nin) üç bölümünün üç Bīja'sı olarak söylenmiştir; yani, Vāmakeshvara Tantra'ya göre kurtuluş sağlayan Jnānashakti olan Vāgbhava, Kāmarāja ve Shakti ile Kriyā ve Ichchhā Shaktis.

Üç "Pāda"dan da Tripurā olarak söz edilir: beyaz, kırmızı ve karışık.{397} Başka yerlerde, Varāha Purāna'da olduğu gibi, Devī'nin üç biçim aldığı söylenir: beyaz, kırmızı ve siyah: yani Sāttvik, Rājasik ve Tāmasik nitelikleriyle donatılmış üstün enerji.{398} Bir Shakti, efekt üretmek için üç olur.

Kāmakalā meditasyonunda (Dhyāna), üç Bindus ve Hārdhakalā'nın Devī Tripurasundarī'nin bedeninde olduğu düşünülür. Ānanda-Laharī'nin aktardığı ayetin yorumcusu şöyle diyor:{399} “Beşinci kurbanda (Yajna) Sādhaka'nın kendi Ātmā'sını Shiva'dan hiçbir şekilde farklı olmadığını, yalnızca Shiva olduğunu düşünmesine izin verin; ve Ādhāra nilüferinden Paramashiva'ya kadar uzanan, tamamı Shaktis olan ince iplik benzeri Kundalini'den. Bindus'un Ichchhā, Kriyā, Jnāna'yı (Ay, Ateş ve Güneş) gösterdiği üç Bindu'nun Onun bedeninde (Tripurasundarī) olduğunu düşünmesine izin verin; Rajas, Tamas, Sattva; Brahmā, Rudra, Vishnu; ve sonra onun altındaki Shakti olan Chitkalā üzerinde meditasyon yapmasına izin verin."{400}

"Yüz" olan Bindu, Rajas Guna ile ilişkilendirilen Virinchi'yi (Brahmā) belirtir. "Göğüsler" olan ve kalpte üzerinde meditasyon yapılması gereken iki Bindu, Sattva ve Tamas Gunas'la ilişkili Hari (Vişnu) ve Hara'yı (Rudra) belirtir. Bunların altında Yoni'de, üç Guna'nın tümünü gösteren ve bu üç Devatā'yı temsil eden ince Chitkalā üzerine meditasyon yapın.{404} Yoginī Tantra'da verilen meditasyon şu şekildedir: "Kala'nın üzerindeki üç Bindus'u düşünün ve sonra o bunlardan, yükselen milyonlarca güneşin ışığıyla parıldayan, gökkubbenin her köşesini aydınlatan on altı yaşında bir genç kız çıkıyor. Onun vücudunun tepeden boğaza kadar Yukarı Bindu'dan çıktığını ve vücudunun boğazdan ortaya doğru, iki göğüs ve üç göbekle olduğunu düşünün.

güzellik çizgileri (trivali), iki alt Bindus'tan ortaya çıkar. Sonra cinsel organlarından ayaklarına kadar vücudunun geri kalanının Kāma'dan doğduğunu hayal edin. Bu şekilde oluşturulan O, her türlü süs ve elbiseyle süslenmiştir ve Brahmā, êsha ve Vishnu tarafından tapılır. O halde Sādhaka kendi bedenini Kāmakalā olarak düşünsün."{405} Shrītattvārnava şunu söylüyor: "Sāmarasya'da o bedende ibadet eden görkemli adamlar{406} dünyanın aşılmaz denizindeki zehir dalgalarından kurtulurlar (Sangsāra)."[405]

Ānanda-Laharī'nin Yorumunda alıntılanan Shrikrama ve Bhāvachūdāmani'nin{408} Tantrik eserleri de aynı etkiye sahiptir. Birincisi şöyle diyor: "Üç Bindus'tan, Ey Devaların Hanımı, ilkini ağız olarak ve kalpteki iki Bindus'u iki göğüs olarak düşünsün. O zaman bırakın Yoni'deki incelikli Kalā Hakārārdha üzerine meditasyon yapsın." İkincisi şöyle diyor: "Yüz Bindu şeklinde ve altında ikiz göğüsler ve onların altında Hakārādha'nın güzel formu." Üç Devatā Brahmā, Vishnu ve Rudra'nın, Shakti'leriyle birlikte, Ongkāra veya Pranava'nın A, U, M harflerinden doğduğu söylenir.{409} Ma, Prapanchasāra Tantra'nın dediği gibi{410} Harfler arasında Sun veya Atmā, çünkü Bindu'dur. Bu on Kalā'nın her birinden doğar.

Çevrilen ilk eserin 8. ayeti, Mūlādhāra merkezinde Tripura'nın sıfatı olan Traipura olarak bilinen Üçgen'in (Trikona) bulunduğunu söylüyor. Üçgenin içindeki Ka'da Devī Tripurā'nın varlığından dolayı bu şekilde adlandırılmıştır. Bu Ka, Kāma Bīja'nın baş harfidir ve Kang, Mūlādhāra'da Tripurasundarī'nin yönü olan Kāminī'nin Bīja'sıdır. Burada ayrıca, aynı ayetin söylediği gibi, Vāmā, Jyeshthā ve Raudrī adlı üç satır vardır ve Shatchakra-vivriti'nin eklediği gibi, Ichchhā, Jnāna ve Kriyā.{412} Dolayısıyla Traipura Trikona kaba veya Sthūla yönüdür. Sahasrāra'nın altında bulunan ve Kāmakalā olarak adlandırılan o ince (Sūkshma) Shakti'nin. Japa'nın özü (Tejorūpajapa) ibadette bu Kāmini'ye sunulur, Sādhaka'nın ibadetinin meyvelerini muhafaza edebilmesi için dışsal Japa ibadet edilen Devatā'ya sunulur. {413} Ayrıca Anāhata ve Ājnā merkezlerinde iki tane daha Lingas ve Trikonas vardır, bunlar Knots veya Granthis'ten ikisidir ve Māyā bu engel noktalarında güçlü olduğu için bu şekilde anılırlar, üç grubun her biri birleşir. . Ancak Traipura Trikona,

Mūlādhāra, Sahasrāra'nın altındaki tüm Mantra'nın kökü (Mūla) olan Kāmakalā'nın daha kaba karşılığıdır ve yine İşvara Tribindu'sunun Jīva'sındaki yazışmadır.

Ancak Sahasrāra'yı ayrıntılı olarak ele almadan önce okuyucu, Sahasrāra'ya kadar ve Sahasrāra da dahil olmak üzere yukarıda verilen bazı ayrıntıları özetleyen 114. ve 115. sayfalardaki tablolara bakmayı uygun bulacaktır.

Chakra.	*Situation.*	*Number of Petals.*	*Letters on Same.*	*Regnant Tattva and its Qualities.*	*Colour of Tattva.*	*Shape of Mandala.*	*Bīja and its Vāhana (Carrier).*	*Devatā and its Vāhana.*	*Shakti of the Dhātu.*	*Linga and Yoni.*	*Other Tattvas here dissolved.*
Mūlā-dhāra	Spinal centre of region below genitals	4	va, sha, *sh*a, sa	Prithivī; cohesion, stimulating sense of smell	Yellow	Square	Lang on the Airāvata elephant	Brahmā on Hangsa	Dākinī	Svaya-mbhu and Traipura Trikona	Gandha (smell) Tattva; smell (organ of sensation); feet (organ of action)
Svādhi-shthāna	Spinal centre of region above the genitals	6	ba, bha, ma, ya, ra, la	Ap; contraction, stimulating sense of taste	White	Crescent	Vang on Makara	Vishnu on Garuda	Rākinī	—	Rasa (taste) Tattva; taste (organ of sensation); hand (organ of action)
Mani-pūra	Spinal centre of region of the navel	10	*d*a, *d*ha, *n*a, ta, da, tha, na, dha, pa, pha	Tejas; expansion, producing heat and stimulating sight-sense of colour and form	Red	Triangle	Rang on a ram	Rudra on a bull	Lākinī	—	Rūpa (form and colour; sight) Tattva; sight (organ of sensation); anus (organ of action)

Chakra.	*Situation.*	*Number of Petals.*	*Letters on Same.*	*Regnant Tattva and its Qualities.*	*Colour of Tattva.*	*Shape of Mandala.*	*Bīja and its Vāhana (Carrier).*	*Devatā and its Vāhana.*	*Shakti of the Dhātu.*	*Linga and Yoni.*	*Other Tattvas here dissolved.*
Anā-hata	Spinal centre of region of the heart	12	ka, kha, ga, gha, nga, cha, chha, ja, jha, nya, ṭa, ṭha	Vāyu; general movement, stimulating sense of touch	Smoky	Six-pointed hexagon	Yang on an antelope	Īsha	Kākinī	Bāna and Trikona	Sparsha (touch and feel) Tattva; touch (organ of sensation); penis (organ of action)
Vish-uddha	Spinal centre of region of the throat	16	the vowels a, ā, i, ī, u, ū, ri, rī, lri, lrī, e. ai, o, au, ang, ah	Ākāsha; space-giving, stimulating sense of hearing	White	Circle	Hang on a white elephant	Sadā-shiva	Shākinī	—	Shabda (sound) Tattva; hearing (organ of sensation); mouth (organ of action)
Ājnā	Centre of region between the eyebrows	2	ha and ksha	Manas (mental faculties)	—	—	Om	Sham-bhu	Hākinī	Itara and Trikona	Mahat, the Sūkshma Prakriti called Hiranyagarbha (v. 52)

Above the Ājnā is the causal region and the Lotus of a thousand petals, with all the letters, wherein is the abode of the Supreme Bindu Parashiva.

Bu çalışmada verilen Çakraların tanımında, lotus kökünden başlayarak Adhyātmaviveka gibi diğer kitaplarda Lotuslarla ilişkilendirilen ahlaki ve diğer niteliklerden ve şeylerden (Vritti) hiç bahsedilmemektedir. ve Somaçakra ile bitiyor. Böylece Vrittis, Prashraya, Avishvāsa, Avajnā, Mūrchhā, Sarvanāsha, Krūratā,{415} Svādhishthāna'ya atanır; Lajjā, Pishunatā, Īrshā, Trishnā, Sushupti, Vishāda, Kashāya, Moha, Ghrinā, Bhaya,{416} Manipūra'ya; Âshā, Chintā, Cheshtā, Mamatā, Dambha, Vikalatā, Ahangkāra, Viveka, Lolatā, Kapatatā, Vitarka, Anutāpa,{417} Kripā, Mridutā, Dhairyya, Vairāgya, Dhriti, Sampat, Hāsya, Romāncha, Vinaya, Dhyāna, Susthiratā, Gāmbhīryya , Udyama, Akshobha, Audārya, Ekāgratā,{418} gizli Somaçakra'ya; vb. "Muazzam bir haz verici estezinin kaynağı" olarak tanımlanan Mūlādhāra'da, daha önce bahsedilen dört mutluluk biçimi vardır; Vishuddha'da yedi ince "ton", Nishāda, Rishabha, Gāndhāra, Shadja, Madhyama, Dhaivata, Panchama; belirli Bījalar, Hūng, Phat, Vaushat, Vashat, Svadhā, Svāhā, Namah; sekizinci taç yaprağında "zehir" ve on altıncıda "nektar";{419} ve Ājnā'nın taç yapraklarında ve perikarpında üç Guna ve ilkinde Bījas Hang ve Kshang; ve Ājnā'nın üzerindeki altı yapraklı Manaschakra'da Shabdajnāna, Sparshajnāna, Rūpajnāna, Āghrānopalabdhi, Rasopabhoga ve Svapna vardır ve bunların karşıtları duyusal duyuları ifade eder - işitme, dokunma, görme, koku, tat ve merkezi olarak başlatılan duyular. rüya ve halüsinasyon. Belirli bir Vritti'nin belirli bir lotusa atandığı, bu Vritti ile Tattva'nın Shakti'sinin atandığı merkezdeki işleyişi arasındaki bağlantı nedeniyle belirtilmektedir. Herhangi bir Çakrada var olduklarının, Kundali Çakra boyunca yükseldiğinde ortadan kaybolmalarıyla gösterildiği söylenir. Böylece alt Çakraların kötü Vritti'si, Kundali'yi onların üstüne çıkaran Yogi'de yok olur.

Ahlaki nitelikler (Vritti), alt Çakraların bazılarında ve Lalanā (ve bazı Tantra Kalāchakra'da) adı verilen gizli on iki yapraklı nilüfer çiçeğinde görünür; Vishuddha'nın üzerinde, damağın kökünde (Tālumūla) yer alır. Manaşçakra'nın üzerinde yer alan ve Somaçakra olarak bilinen on altı yapraklı nilüfer çiçeği. İki alt Çakranın (Svādhishthāna ve Manipūra) Vritti'sinin hepsinin kötü olması dikkat çekicidir; Anāhata merkezlerindekiler

karışık,{420} Lalanā Çakranınkiler ağırlıklı olarak iyidir ve Somaçakranınkiler tamamen iyidir; bu nedenle alt merkezlerden yüksek merkezlere doğru ilerlerken bir ilerlemenin göstergesidir ve Jīva yaklaşırken veya yüksek ilkelerinde yaşarken bu böyle olmalıdır. Sahasrāra'nın perikarpındaki on iki yapraklı beyaz nilüferde, daha önce anlatıldığı gibi Kāmakalā adı verilen Shakti'nin meskeni vardır.

Ājnā ve Sahasrāra arasında, Jīva'nın Kārana Sharīra'sının merkezinde, Unmanī'den Bindu'ya inen Varnāvalirūpā Viloma Shaktis vardır. Tıpkı İşvara'da veya kozmik yaratılışta olduğu gibi, Sakala Parameshvara'dan Bindu'ya kadar yedi yaratıcı Shakti vardır; ve mikro kozmik veya Jīva yaratımında, Mūlādhāra'da bulunan Kundalīnī'den Bindu'ya kadar yedi yaratıcı Shakti; bunların her ikisi de Anuloma düzeni olarak adlandırılan düzene aittir:{421} yani Ājnā Çakra ile Sahasrāra arasındaki bölgede, Jīva'nın nedensel bedeninin (Kārana Sharīra) merkezi olan yerde yedi Şakti vardır;{422} bunlar en alttakinden başlayarak Bindu (İshvara Tattva'dadır), Bodhinī, Nāda, Mahānāda veya Nādānta'dır (Sadākhya'da) Tattva), Vyāpikā, Samanī (Shakti Tattva'da) ve Unmanī (Shiva Tattva'da). Her ne kadar bu sonuncu Shakti'ler kozmik bir yaratıcı veçheye sahip olsalar da, burada ikincisiyle aynı kapsamlı değildirler ve ikincisinden farklı bir veçhe sunarlar. Bunlar ortak kapsamlı değildir çünkü son bahsedilen Shaktiler, burada bahsedildiği gibi, Jīva'nın Shakti'leridir. Hangsa Jīva veya Kundalī, Parabindu'nun çok küçük bir parçasıdır. İkincisi, Shiva-Shakti olan ve toplam Kundalis veya Jīva'nın merkezi olan İşvara'nın meskeni olan Sahasrāra'da veya bin yapraklı nilüferdedir. Dolayısıyla burada tüm harflerin yirmi katı (50 × 20 = 1000) olduğu söyleniyor. Sahasrāra'da Parabindu, yüce Nirvāna Shakti, Nirvāna Kalā, Amākalā{423} ve Nibodhikā'nın ateşi vardır. Parabindu'da yüce Nirguna Shiva olan boş boşluk (Shūnya) vardır.

Başka bir farklılık da Shaktis'in görünümünde bulunur. Kozmik yaratıcı Shaktiler dışarıya ve ileriye (Unmukhī) bakarken, Ājnā'nın üzerindeki Shaktiler Yoga'da geriye, çözülmeye doğru bakıyorlar. O halde Sahasrāra'nın İşvara'sı, İşvara'nın yaratıcı yönü değildir. Orada, Nirvāna ruh halindedir ve Nirvāna Shakti'ye giden Shaktiler “yukarı doğru hareket ediyor” - yani Shaktileri Jīva'dan özgürleştiriyor.

Bu ve diğer Tantrik kitaplarda anlatılan Bindumayaparashakti'nin (SN, v. 40) Unmanī'ye giden bu yedi durumu veya yönüne nedensel formlar (Kāranarūpa) adı verilir. Lalitā'nın yorumunda görünüşe göre sekiz tane sayılıyor, ancak bu bir hatadan kaynaklanıyor gibi görünüyor; Shakti ve Vyāpikā, Shaktis'in bu serisinin üçüncüsü için farklı isimler yerine farklı Shaktiler olarak kabul ediliyor.

Visargah'ın (bıngıldak durumunda Brahmarandhra'nın üst kısmıdır) ve Shangkinī Nādī'nin çıkışının altında, bin yapraklı Yüce Beyaz (veya bazılarının dediği gibi alacalı) Lotus vardır (SN, vv.40). -49), Sahasrāra olarak bilinir ve üzerinde Sanskrit alfabesinin tüm harfleri bulunur, bazılarına göre Vaidik Lakāra, bazılarına göre ise Ksha hariçtir. Bunlar 1000'e ulaşmak için yirmi kez tekrarlanır ve Lotus'un etrafında sağdan sola dönerek baştan sona okunur (Anuloma). İşte Mahāvāyu ve "tüm Devalar tarafından gizlice hizmet edilen" Yüce Bindu'nun (O) bulunduğu Chandramandala. Bindu, Guna'yı ima eder, ancak aynı zamanda uzayın boşluğu anlamına da gelir ve biçimsiz olan Yüce Işık'a uygulanması, onun çürümezliğini sembolize eder. Tüm varlığın (Sarvvātmā) Atmā'sı olan bu ince Shūnya'dan (Boşluk) SN, vv.'de bahsedilmektedir. 42-49. Burada Yüce Lotus bölgesinde Guru, Yüce Şiva'nın Kendisi vardır. Bu nedenle Şaivalar ona tüm yanılsamalardan arınmış ve Àtmā'nın gerçekleştiği mutluluk mekanı olan Shivasthānam adını verir. Burada da Yüce Nirvāna Shakti, Parabindu'daki Shakti ve üç dünyanın Annesi vardır. Sahasrāra'yı gerçek anlamda ve tam olarak bilen kişi Sangsāra'da yeniden doğmaz, çünkü o böyle bir bilgiyle onu ona bağlayan tüm bağları koparmıştır. Onun dünyevi kalışı, Karma'nın halihazırda başlamış ve tükenmemiş çalışmasıyla sınırlıdır. O, tüm Siddhi'nin sahibidir, yaşarken (Jīvanmukta) özgürleşir ve fiziksel bedeninin çözülmesiyle bedensiz özgürlüğe (Moksha) veya Videha Kaivalya'ya ulaşır.

Ānandalaharī'nin on dördüncü ayeti ve yorumunda Sahasrāra'daki İlah anlatılmaktadır.{425}

“O her şeyden önce Tattva'lardan. Altı merkezin her biri bir Tattva'yı temsil eder. Her Tattva'nın belirli sayıda ışınları vardır. Altı merkez veya

Çakralar üç gruba ayrılır. Bu grupların her birinin, o grubu oluşturan Çakraları birleştiren bir düğümü veya tepe noktası vardır. Grupların isimleri, Başkan Tanrıların isimlerinden türetilmiştir. Aşağıdaki tablo yukarıdakileri açıkça ortaya koymaktadır:

No.	Name of Chakra.	Name of Tattva.	No. of Rays of Tattva.	Name of Group.	Name of Converging Point.	Remarks.
1	Mūlādhāra	Bhū	56	Agni-Khanda	Rudra-granthi	In Sahasrāra the rays are numberless, eternal and unlimited by space. There is another Chandra here whose rays are countless and ever-shining.
2	Svādhishthāna	Agni	62			
3	Manipūra	Apas	52	Sūrya	Vishnu-granthi	
4	Anāhata	Vāyu	54			
5	Vishuddhi	Ākāsha	72	Chandra	Brahma-granthi	
6	Ājnā	Manas	64			
			360			

“Lakshmīdhara, yukarıda verilen notları aldığımız yorumunu desteklemek için Taittirīyāranyaka'dan alıntı yapıyor. 'Bhairava Yāmala'dan yaptığı alıntılar çok değerlidir. Hakkında konuşurken

Chandra, Shiva eşi Pārvati'ye (1-17. ayetler, Chandrajnānavidyāprakarana) şöyle hitap ediyor:

“'Hoş geldin, ey üç dünyanın güzeli, hoş geldin sorunun. Bu bilgi (açıklamak üzere olduğum) sırların sırrıdır ve bunu şimdiye kadar kimseye açıklamadım. (Ama şimdi sana büyük sırrı anlatacağım. O halde dikkatle dinle :)

“'Shrīchakra (Sahasrāra'da) Parāshakti'nin formudur. Bu Çakranın ortasında, her şeyden önce Tattvas olan O'nun, Efendisi Sadāshiva ile birleşmiş olarak dinlendiği Baindava adı verilen bir yer vardır. Ey Yüce Olan, tüm Kozmos yirmi beş Tattva'dan oluşan bir Shrichakra'dır — 5 element + 5 Tanmātra + 10 Indriyas + Zihin + Māyā, Shuddhavidyā, Mahesha ve Sadāshiva.{426} Tıpkı Sahasrāra'da olduğu gibi, kozmik olarak da öyle. Ayrıca Baindava her şeyden önce Tattva'dır. Evrenin yaratılmasının, korunmasının ve yok edilmesinin nedeni olan Devī, her zaman Tattva'ların üzerinde olan ve daima parlayan Sadāshiva ile birlikte orada durur. Onun bedeninden yayılan ışınlar sayılamayacak kadar çoktur; Ey iyi olan, binlerce, lak, hayır, milyonlarca yayılıyorlar. Ancak bu ışık olmasaydı evrende hiçbir ışık olmazdı. . . Bu ışınların 360'ı Ateş, Güneş ve Ay şeklinde dünyayı aydınlatır. Bu 360 derece ışın şu şekilde oluşur: Agni (Ateş) 118, Güneş 106, Ay 136. Ey Şankari, bu üç ışık mikrokozmosu olduğu kadar makrokozmosu da aydınlatır ve zamanın hesaplanmasına, yani gün için Güneş'e yol açar. , gece için Ay, Agni (Ateş) ikisi arasında ortalama bir konumdadır.'{427}

“Dolayısıyla onlar Kāla'yı (zamanı) oluştururlar (ya da denir) ve 360 gün (ışınlar) bir yılı oluşturur. Veda şöyle der: 'Yılın kendisi Tanrı'nın bir biçimidir. Zamanın Efendisi, dünyanın Yaratıcısı, ilk önce dünyanın koruyucuları olan Marīchi'yi (ışınları) vb., Munis'i yarattı. Her şey Parameshvarī'nin emriyle var oldu.'

“Dindima bu ayete oldukça farklı bir açıdan bakıyor. Bunu, Antaryāga'yı (içsel ibadet) daha önce tanımladıktan sonra, yazarın burada Āvarana Devatā'lara - yani her Çakra veya merkezde ikamet eden Deity'lere - uygulayıcının bunu yapmasının imkansız olduğu, yatıştırmadan ibadet edilmesini önerdiği anlamına geliyor şeklinde yorumluyor. Kundalini'yi bu Çakralar aracılığıyla yönlendirin.

360 İlahın tümünü sıralıyor ve her birine tapınma şeklini anlatıyor.

“360 ışınları ezoterik olarak anlayan ve bunu yılın 360 gününe ve ayrıca insan vücuduna bağlayan başka yorumcular da var. Her yorumcu görüşlerini desteklemek için Taittarīyāranyaka'nın ilk bölümünden alıntı yapar. Dolayısıyla Taittarīyāranyaka'nın mistiklerin sindirebileceği çok fazla ezoterik madde içerdiği görülüyor. Bahsedilen Aranyaka'nın ilk bölümü Güneş'e tapınma sırasında söylenmektedir. Arunā'yu (kırmızı renkli Devī) tedavi ettiği için Ārunam adını almıştır.”{428}

Hintli bir doktor ve Sanskritçi, Hinduların salt tıbbi eserlerine göre Tantralarda daha iyi anatomi verildiği görüşünü ifade etti.{429} Bununla birlikte, günümüzün ve antik fizyolojinin bir açıklamasını yapmak, bunları ilişkilendirmekten daha kolaydır. . Aslında bu şu an için zor bir konu. İlk olarak, ikincisiyle ilgili materyal bizim tarafımızdan yeterince mevcut ve bilinmiyor ve konuya aşina olan yerli alimler ve Sādhakalar (bugünlerde muhtemelen çok sayıda değil) Batı fizyolojisine aşina değiller. karşılaştırılacak. Dahası, bazen sanıldığı kadar önemli olmayan fizyolojik ilişkilerini bilmeden de bu Yoga'yı pratik olarak tanımak mümkündür. Keşfedilmemiş bir alanda çalıştığım için, burada sadece Metinden ve topladığım bilgilerden hareketle, bazı durumlarda geçici nitelikte olması gereken açıklamalar ve öneriler sunabilirim. başkaları tarafından takip edildi ve test edildi.

Merudanda'nın, vücudun ekseni olarak Meru Dağı'nın dünyayla olan ilişkisinin aynısını taşıması gereken omurga sütunu olduğu açıktır. Mūla'dan (kök) veya Mūlādhāra'dan boyuna kadar uzanır. O ve bağlantılı üst yollar, omurilik soğanı, beyincik ve benzerleri, omurilik sinirlerinin (Nādī) ve kranyal sinirlerin (Shiro-nādī) merkezi sistemi olarak tanımlanan sistemi içerir. Kuşkusuz omurgadaki bir Nādī olan ve kitaplarda tüm Nādīlerin esası olarak çok iyi tanımlanan Sushummā, Batı fizyolojisinin omuriliği gibi Merudanda boyunca uzanır. bununla birlikte filum

terminale. Filum'u dahil edersek ve Kanda'yı anüs ile penis arasında alırsak, hemen hemen aynı (sakro-koksigeal) bölgeden, Mūlādhāra'dan başlar ve Brahmarandhra bölgesine kadar uzandığından söz edilir,{430} veya on iki yapraklı nilüferin altındaki bir noktaya (ayet 1) - yani, Chitrinī sinirinin de bittiği yerde, Sahasrāra'nın veya beyincikin altında ama yakınında bir noktaya. Kanda'nın konumu bu çalışmada (v. 1) belirtildiği gibidir. Ancak Hathayogapradīpikā'ya göre Kanda'nın daha yukarıda, penis ile göbek arasında yer aldığına dikkat edilmelidir.{431} Sushummā ve Kanda'nın birleştiği yer "Düğüm" olarak bilinir.
(Granthisthānam) ve Mūla nilüferinin yaprakları bunun dört tarafındadır (ayet 4). Çakralar veya Lotuslar olarak adlandırılan Prāna Shakti'nin merkezleri bu Sushummā'da (şu an için onu ne olarak kabul edersek edelim) vardır. Omurilik filum terminale içinde kör bir şekilde sonlanır ve görünüşe göre burada kapalıdır. Sushummā'nın "Brahman kapısı" (Brahmadvāra) adı verilen tabanından kapalı olduğu söylenir, ta ki Kundalī Yoga aracılığıyla içinden geçene kadar. Sushummā'da Çakra adı verilen altı merkezin en yükseği, ön tarafta kaşlar arasındaki boşluğa (Bhrūmadhye) ve arkada epifiz bezi, hipofiz gövdesi ve beyincik tepesine karşılık gelen bir konum olan Ājnā'dır. . Yakınında Lalanā adı verilen Çakra vardır ve bazı Tantralarda kökünde, yani hemen üstünde yer alan Kalāchakra vardır.
- damak (Tālumūla). Ājnā'nın doğası ve konumu, onun biraz altında olduğuna işaret eder.432 Sushummā, dördüncü ventriküle giren omurilik gibi, beynin ventriküllerine geçer.

Lalanā'nın üzerinde iki loblu Ājnā Çakra ve altı loblu Manashchakra vardır ve bunların fiziksel bedende sırasıyla Beyincik ve Sensorium tarafından temsil edildiği öne sürülmüştür. Bunun üzerindeki Somaçakra'nın, on altı "taçyaprağı" ile, Cerebrum'un ortasında, Sensorium'un üzerindeki merkezleri oluşturduğu söylenir. Son olarak, bin yapraklı nilüfer Sahasrāra, burada o merkezin verilen Levha VIII.'in incelenmesinde okuyucuya önerilecek olan, kortikal kıvrımlarıyla fiziksel bedenin üst Beynine karşılık gelir. Tıpkı tüm güçlerin gönüllü eylemin merkezinde mevcut olması gibi, Sushumnā'nın omurga merkezlerine dağıtılan elli "harf"in tamamının burada çoğaltılmış formda, yani 50 × 20 olarak mevcut olduğu söylenir. Nektar ışınlı ay {433}

muhtemelen yarım aya benzeyen kıvrımları veya loblarına Chandrakala adı verilen beynin alt kısmıdır ve mistik Kailāsa dağı şüphesiz üst beyindir. Omuriliğe bağlanan karıncık da yarım ay şeklindedir.

Yukarıda belirtildiği gibi Sushumnā'nın omurgada yer aldığına şüphe yoktur ve merkezi kanalı temsil ettiği söylenmiştir. Genel konumunun merkezi kanala yakın olması muhtemeldir. Ancak kanalın tek başına Sushumnā olduğu kastediliyorsa bir soru ortaya atılabilir. Çünkü bu çalışmaya göre ikinci Nādī, içinde iki kişiyi daha içeriyor: Vajrinī ve Chitrinī. Dolayısıyla üçlü bir bölünme söz konusudur. Sushumnā'nın kolektif bir birim olarak iç Nādī'leriyle birlikte düşünülmediğinde, onlardan farklı olarak omuriliğin beyaz sinir maddesi, Vajrinī'nin gri maddesi ve Chitrinī'nin merkezi kanal, iç Nādī olduğu ileri sürülmüştür. Brahmanādī olarak bilinir ve Shivasanghitā'da Brahmarandhra.{434} Ancak bu tür bir öneriye karşı olarak, bu eserin 2. ayetinin Chitrinī'yi bir örümceğin ipliği (lūtātantūpameya) kadar ince olarak tanımladığına dikkat edilmelidir. Gri madde bu şekilde tanımlanamaz ama iğrenç bir şeydir. Bu nedenle bu öneriyi bir kenara atmalı ve ya merkezi kanalın Sushumnā olduğu ya da ikincisinin kanalın içinde olduğu ve onun içinde ya da bir kısmında Vajrinī ve Vajrinī olarak adlandırılan iki daha ince ve algılanamaz enerji kanalı olduğu fikrine bağlı kalmalıyız. Chitrini. Ben ikinci görüşe eğilimliyim. Chitrinī Nādī'nin gerçek doğasının, 3. ayette Bilincin gücü olarak saf zeka (Shuddha-bodha-svabhāva) olduğu söylenir. 1. ayette belirtildiği gibi, üçü birdir, ancak ayrı ayrı ele alındığında birbirlerinden farklıdırlar. "Tutkulu bir kadın gibi titreyen" Sushumnā'nın bir bütün olarak "Güneş", "Ay" ve "Ateş" ve üç Guna'dan oluşması anlamında üç yönlüdürler. Bu bağlamda, Sushumnā'dan bahseden Kshurikā Upanishad'ın, Sādhaka'yı "beyaz ve çok incelikli Nāda'ya (? Nādī) girmeye ve Prānavāyu'yu onun içinden geçirmeye" yönlendirmesi dikkate değerdir. Bu üçü, Sushumnā. Vajrinī ve Chitrinī ve burada Yoga'da anlatılan merkezi kanal veya Brahmanādī. Kundalini geçitlerinin hepsi her halükarda omuriliğin bir parçasıdır. Ve Shivasanghitā ve diğer tüm Yoga çalışmalarının söylediği gibi, vücudun geri kalanı, merkezi sinir sisteminin omurganın baş temsilcisi olarak Sushumnā'ya bağımlıdır. Aynı zamanda Nādī'lerin, Idā ve Pinggala'nın ya da

"Ay" ve "güneş", "ateşli" Sushumnā'nın her iki yanında sırasıyla sol ve sağ Sempatik kordonlardır. Belirtmek gerekir ki, bu eserde tekrarlanan ortak bir düşünceye göre, sırasıyla solgun ve kırmızı olarak tanımlanan (v. 1) bu Nādīler, ipin sadece bir tarafında değil, çapraz olarak çaprazlanırlar. bir taraftan diğerine geçerek (bkz. ayet 1), böylece Sushumnā ve Ājnā Çakranın iki yaprağıyla birlikte bazılarına göre onları temsil eden Merkür Caduceus figürünü oluşturur. Başka bir yerde (ayet 1) ise yay şeklinde oldukları söylenmektedir. Yani kişi Sushumnā ile birleşir ve sol testis torbasına bağlanır. Sol omuza yakın bir konuma kadar yükselir, kalbi geçerken bükülür, sağ omuza geçer ve ardından sağ burun deliğine doğru ilerler. Aynı şekilde sağ skrotuma bağlı olan diğer Nādī de sol burun deliğine geçer. Bana Idā ve Pinggala'nın alt Vena Cava ve Aort'u temsil eden kan damarları olduğu öne sürüldü. Ancak çalışmalar ve Yoga sürecinin kendisi arterleri değil sinirleri gösterir. Idā ve Pinggala, kaşların arasındaki boşluğa ulaştıklarında Sushumnā ile Triveni adı verilen üç katlı örülmüş bir düğüm yaparlar ve burun deliklerine doğru ilerlerler. Bunun medullada sempatik kordonların birleştiği veya kökenlerini aldıkları nokta olduğu söylenmiştir.

Çakraların konumunun değerlendirilmesi gerekiyor. Her ne kadar bu eserde altı taneden bahsediliyorsa da, bazılarına göre başkaları da vardır. Bu Vishvanātha tarafından Shatchakra-Vivriti'sinde belirtilmiştir. Böylece Lalanā, Manas ve Soma Çakralardan bahsettik. Burada verilen altı tanesi başlıcalarıdır. Aslında, bazılarının dediği gibi Çakralar veya Adhāralardan oluşan çok uzun bir liste mevcuttur. Yazar, "Advaitamārtanda" adlı modern Sanskritçe bir çalışmada yirmi tane verir ve bunları şu şekilde numaralandırır: (1) Ādhāra, (2) Kuladīpa, (3) Vajra veya Yagna, (4) Svādishthāna, (5) Raudra, (6) Karāla, (7) Ghvara, (8) Vidyāprada, (9) Trimukha, (10) Tripada, (11) Kāladandaka, (12) Udāra, (13) Kaladvāra, (14) Karankaka, (15) Dīpaka, (16) Ānandalalitā, (17) Manipūraka, (18) Nākula, (19) Kālabhedana, (20) Mahotsāha. Daha sonra görünürde hiçbir sebep yokken, diğerlerinin çoğu rakamsız, bir durum olarak ve hatalı basımla veriliyor, bu da bazı durumlarda Sanskritçe'nin bir kelime mi yoksa iki kelime olarak mı okunması gerektiğini söylemeyi zorlaştırıyor.{437} Görünüşe göre bunlar Parama. , Padukam, Padam (veya Pādakampadam), Kalpajāla, Paushaka, Lolama, Nādavartta, Triputa, Kangkālaka, Putabhedana, Mahāgranthivikāra,

Bandhajvalana (Bandhejvalana olarak basılmıştır), Ānāhata, Yantraputa (yatra olarak basılmıştır), Vyomachakra, Bodhana, Dhruva, Kalākandalaka, Kraunchabherundavibhava, Dāmara, Kulapīthaka, Kulakolahala, Hālāvarta, Mahadbhaya, Ghorabhairava, Vishuddhi, Kantham, Uttamam (quære Vishuddhikantham veya Kanthamuttamam), Pūrnakam, Ājnā, Kākaputtam, Shringātam, Kāmarūpa, Pūrnagiri, Mahāvyoma, Shaktirū baba. Ancak yazarın söylediği gibi, Vedalarda (yani Yogachudāmanī, Yogashikhā Upanishad'lar ve diğerleri) yalnızca altı Çakra okuruz - yani yukarıdaki listede altı çizilen ve burada tercüme edilen eserlerde anlatılanlar - ve bu yüzden de öyledir. şöyle dedi: "Kendi bedenindeki altı Çakrayı, on altı Âdharayı, beş Eteri ve üç Lakşayı bilmeyen biri için nasıl bir Siddhi olabilir?"

Çakraların konumlarının genellikle omurların beş bölgeye ayrılan anatomik bölümlerinin omurga merkezlerine karşılık geldiğini daha önce belirtmiştim ve Padmaların veya Çakraların bu bölgeleri çevreleyen vücutta bulunan çeşitli sinir ağlarına karşılık geldiği belirtilmişti. Burada çeşitli önerilerde bulunuldu. Yakın tarihli bir çalışmanın yazarı, (Mūlādhāra'dan başlayıp yukarıya doğru) Çakraları sakral, prostatik, epigastrik, kardiyak, laringeal (veya faringeal) ve kavernöz pleksuslarla ve Sahasrāra'yı Medulla ile tanımlar. Bu arada, son önerinin hiçbir durumda doğru olamayacağını belirtmekte fayda var. Görünüşe göre bu, Shiva Sanghitā'nın v. bölümünün 120. ayetine dayanmaktadır.{439} Ancak benim görüşüme göre bu çalışma bu öneriyi desteklemiyor. Başka bir yerde, yazar haklı olarak Kailāsa Dağı'nı şüphesiz üst beyin olan Sahasrāra ile özdeşleştirmektedir. Medulla'nın anatomik konumu Ājnā Çakra'ya atanan pozisyonun altındadır. Profesör Sarkar'ın çalışması, Dr. Brojendranath Seal'in, diğerlerinin yanı sıra, Charaka ve Tantra'daki sinir sistemi açıklamaları da dahil olmak üzere, bitki ve hayvan yaşamı, fizyoloji ve biyolojiyle ilgili Hindu fikirleri hakkında bazı değerli eklerini içermektedir. Bağlı sempatik sistemle birlikte beyin omurilik ekseni, sinirlerin (Nādī, Shirā ve Dhamanī) baş, gövde ve uzuvlara yayıldığı bir dizi ganglionik merkez ve pleksus (Çakralar, Padmas) içerir; ikincisi, sempatik omurga sistemini oluşturan ganglionik merkezler ve pleksuslar:

“Alt ekstremiteden başlayarak, bağlantılı omurga ve sempatik sistemlerin merkezleri ve pleksusları şu şekilde tanımlanabilir:

“(1) Ādhāra Çakra, sakro-koksigeal pleksus, dört dallı, solar pleksusun (Kanda, Brahmagranthi) altında dokuz Angulis (yaklaşık altı inç ve bir buçuk); devasa, zevkli bir estetiğin kaynağı; hacimli organik dinlenme hissi. Onun bir buçuk inç yukarısında ve membrum virilinin (Mehana) aynı mesafe altında, Agni-sikhā adı verilen küçük bir merkez vardır. (2) Svādhishthāna Çakra, sakral pleksus, altı dallı (Dalāni—yapraklar), halsizlik, uyuşukluk, zulüm, şüphe ve küçümsemenin eşlik ettiği cinsel duyguların uyarılmasıyla ilgilidir. {441} (3) Sağ ve sol sempatik zincirlerin (Pinggalā ve Idā) beyin omurilik ekseniyle büyük birleşimini oluşturan Nābhikanda (solar sinir ağı, Bhānubhavanam'a karşılık gelir). Bununla bağlantılı olan, on dalı uyku ve susuzluğun üretilmesiyle ve kıskançlık, utanç, korku, sersemlik gibi tutkuların ifade edilmesiyle ilgilenen sempatik sinirlerin bulunduğu lumbar pleksus Manipūraka'dır. (4) Anāhata Çakra, muhtemelen sempatik zincirin kalp pleksusu, on iki dallı, kalple bağlantılı, egoist duyguların, umudun, endişenin, şüphenin, pişmanlığın, kendini beğenmişliğin, egoizmin vb. merkezi. (5) Bhāratīsthāna, omuriliğin pnömogastrik sinirler vb. aracılığıyla gırtlak ve diğer eklemlenme organlarını düzenleyen medulla oblongata ile birleştiği yer. (6) Küçük dilin karşısındaki Lalanā Çakra, on iki yaprağa (ya da loba) sahiptir; kendine saygı, gurur, şefkat, keder, pişmanlık gibi ego-fedakar duyguların ve duygulanımların üretiminden etkilenen yol olduğu varsayılır. saygı, hürmet, memnuniyet vb. (7) İki Çakradan oluşan duyu-motor yolu: (a) Ājnā Çakra - yani, komuta çemberi (hareketler üzerinde) - iki lobuyla (beyincik); ve (b) Manas Çakra, altı loblu duyu organı (periferik olarak başlatılan duyular için beş özel duyu ve rüyalar ve halüsinasyonlarda olduğu gibi merkezi olarak başlatılan duyular için bir ortak duyu). Ājnā-vahā Nādīler, efferent veya motor sinirler, motor dürtüleri bu Ājnā Çakradan, hareketler üzerindeki bu komuta merkezinden çevreye iletir; ve özel duyuların afferent veya duyusal sinirleri, çiftler halinde, Gandhavahā Nādī (koku alma duyusu), Rūpavahā Nādī (optik), Shabdavahā Nādī

(işitsel), Rasavahā Nādī (tat alma) ve Sparshavahā Nādī (dokunma), çevreden (özel duyuların çevresel organları) bu Manasçakra'ya, beynin tabanındaki duyu yoluna gelir. Manasçakra aynı zamanda merkezi olarak başlatılan sunumların (rüya görme veya halüsinasyonda olduğu gibi) Manasçakra'nın altıncı lobuna geldiği kanalların genel adı olan Manovahā Nādī'yi de alır. (8) Somaçakra, on altı loblu bir gangliondur ve beyinin ortasında, duyu organının üzerinde yer alan merkezleri içerir; fedakar duyguların ve istemli kontrolün merkezi - örneğin şefkat, nezaket, sabır, feragat, meditasyon, ciddiyet, içtenlik, kararlılık, kararlılık, yüce gönüllülük, vb. Ve son olarak (9) Sahasrāra Çakra, bin loblu, üst beyin lobları ve kıvrımlarıyla, Jīva'nın, yani ruhun özel ve en yüksek makamı."{444}

Daha sonra beyin-omurilik ekseni ve kalp ile bunların bilinçli yaşamla olan ilişkileri ele alınarak yazar şunları söylüyor:

“Vijnānabhikshu, az önce alıntılanan pasajda, Manovahā Nādī'yi (bilinç aracı) beyin-omurilik ekseni ve onun sonuçlarıyla özdeşleştiriyor ve figürü, aşağı sarkan bin dallı bir sapı olan ters çevrilmiş bir su kabağına benzetiyor. Omuriliğin merkezi geçişi olan Sushumnā, bu kabağın sapıdır (veya tek bir dalıdır). Yoga yazarları (çeşitli Tantrik sistemlerin yazarları dahil) bu terimi biraz farklı kullanırlar. Bu görüşe göre Manovahā Nādī, Jīva'nın (ruh) beynin tabanındaki Manaschakra (sensorium) ile iletişiminin kanalıdır. Duyusal akımlar, özel duyuların afferent sinirleri yoluyla duyusal ganglionlara getirilir. Ancak bu onların ayrımcı bilinç seviyesine yükselmeleri için yeterli değildir. Artık Jīva (Sahasrāra Çakra, üst beyin) ile duyusal bölgede alınan duyusal akımlar arasında bir iletişim kurulmalıdır ve bu Manovahā Nādī aracılığıyla yapılır. Rüyalarda ve halüsinasyonlarda olduğu gibi duyular merkezi olarak başlatıldığında, Manovahā Nādī'nin yalnızca bir dalı gibi görünen özel bir Nādī (Svapnavahā Nādī), Jīva'dan (ruh) duyuya kadar iletişim kanalı olarak hizmet eder. Aynı şekilde, Ajnavahā Nādī, Ruhun mesajlarını Sahasrāra'dan (üst beyin) Ājnā Çakraya (beynin tabanındaki motor yol) indirir.

beyin), mesajlar daha aşağılara, eferent sinirler boyunca çevrenin çeşitli bölgelerine taşınır. Manovahā Nādī ile birlikte özel duyu sinirlerine bazen genel olarak Jnānavahā Nādī - yani sunumsal bilgi kanalı denildiğini ekleyebilirim. Şu ana kadar herhangi bir zorluk yok. Manovahā Nādī ve Ājnāvahā Nādī, beynin tabanındaki duyu-motor yolunu (Manaschakra ve Ājnāchakra), üst beyindeki (Sahasrāra) ruhun en yüksek (ve özel) koltuğuna (Jīva) bağlar. duyuları yukarı taşımak için kanal, diğeri ise motor mesajları aşağı indirmek için. Ancak iradenin çabaları (Ājnā, Prayatna) bilinçli sunumlardır ve Manovahā Nādī bu nedenle çaba bilincini üretmek için Ājnāvahā ile işbirliği yapmalıdır. Aslında, duyu sunumlarını ayırt edici bilinç düzeyine yükselten Manas'ın karakteristik işlevi olan dikkat, ruhun (Atmā, Jīva) kısmındaki çabayı (Prayatna) ima eder; bu çabanın bilincindeyiz. Manovahā Nādī'nin kanalı. Peki motor sinirlerdeki eforun sunumu nasıl açıklanır? Kanada'nın Sūtraları üzerine Upaskāra'nın yazarı Shangkara Mishra, Nādīlerin (hatta istemli veya motor sinirlerin) kendilerinin duyarlı olduğunu ve onların duygulanımlarının (içsel) dokunma duyusunun (ki bu sinirler) sinirleri aracılığıyla duyu organına iletildiğini savunur. aralarına dakika fibrilleri serpiştirilmiştir). O halde, ister Ājnāvahā (istemli motor) ister Prānavahā (otomatik motor) olsun, herhangi bir motor sinirdeki çaba bilinci, onunla karışmış dokunma sinirlerine (veya organik duyu sinirlerine) bağlıdır. Böylece, yiyecek ve içeceğin Prānas'ın otomatik faaliyeti tarafından özümsenmesi, belirsiz bir organik bilincin eşlik ettiği (otomatik) bir çabayı (Prayatna) ima eder; bu, iç dokunma duyusunun çok küçük liflerinin, duyu mekanizmasıyla serpiştirilmiş olması gerçeğinden kaynaklanmaktadır. otomatik sinirler (Prānavahā Nādīler).”

Burada yapılan yerelleştirmeler bir dereceye kadar geçici olmalıdır. Örneğin, boğaz merkezinin karotis, gırtlak, faringeal veya üçüne birden karşılık gelip gelmediği bir fikir meselesi olmalıdır; göbek deliği merkezinin epigastrik, solar veya lomber bölgeye karşılık gelip gelmediğine, Ājnā'nın kavernöz pleksus, epifiz bezi, hipofiz gövdesi, beyincik vb. ile karşılık gelmesi. Aksine bilinenler, her merkezin bu türden birden fazla yazışmaya sahip olabileceğidir. Herhangi bir kesinlik derecesi ile söylenebilecek tek şey,

Başkan enerjinin merkezi olan Mūlādhāra'nın üzerindeki dört merkezin genito-boşaltım, sindirim, kalp ve solunum işlevleriyle ilişkisi vardır ve iki üst merkezin (Ājnā ve Sahasrāra) çeşitli serebral aktivite biçimlerini ifade ettiği, saf Bilincin huzuruyla sona erer. Bu konuların bazılarıyla ilgili olarak hakim olan belirsizlik, Metnin kendisinde belirtilmektedir; bu, burada tartışılan çeşitli konular hakkında farklı görüşlerin, Tantralarda ve diğer Shastralarda bulunan ifadelerin bireysel yapıları olarak ifade edildiğini göstermektedir.

Bununla birlikte, eğer doğru okursam, yukarıda alıntılanan açıklamalarda, nadiren kabul edilmese de katılmadığım ifadeler var. Örneğin, Adhāra Çakranın sakro-koksigeal pleksus olduğu ve Svādhishthāna'nın sakral pleksus olduğu vb. söylenir. Ancak bu çalışma, diğerlerinden bahsetmeye bile gerek yok, Çakraların Sushumnā'da olduğunu açıkça ortaya koyuyor.
Ayet 1, “Meru'nun (omurga sütunu) içindeki Lotuslardan; ve Sushumnā bunları (yani nilüferleri) desteklediğine göre Meru'nun içinde olması gerekir.” Bu, Tantrachūdāmani'deki bir pasaja dayanarak yanlışlıkla Sushumnā'nın Meru'nun dışında olduğunu düşünenlere yanıt olarak söylenmiştir. Aynı şekilde Yorumcu, Nigamatattvasāra'ya güvenerek sadece Sushumnā'nın değil, Idā ve Pinggala'nın da Meru'nun içinde olduğunu varsayanların hatasını reddeder. Ayet 2, Vajrā'nın (kendisi Sushumnā'nın içindedir) içinde, üzerine nilüferlerin mücevher gibi dizildiği ve omurganın içindeki tüm nilüferleri bir örümceğin ipliği gibi delen Chitrinī olduğunu söyler. Yazar aynı yerde Kalpa Sūtra'ya dayanarak nilüferlerin Chitrinī'nin içinde olduğu görüşüne karşı çıkıyor. Bu nilüferler Sushumnā'dadır; ve Chitrinī ikincisinin içinde olduğu için onları deliyor ama içermiyor. 51. ayetteki nilüferlerin Brahmanādī'nin içinde veya üzerinde olduğu ifadesi bazı kafa karışıklıklarına yol açmaktadır. Ancak bu, bu Nādī ile ilgili anlamına gelir, çünkü onlar Brahmanādī'nin merkezi kanalı olduğu Sushumnā'dadırlar. Yorumcu Vishvanātha, Māyā Tantra'dan alıntı yaparak, altı nilüferin tamamının Chitrinī Nādī'ye (Chitrinī-grathitam) bağlı olduğunu söylüyor. Bütün bunlardan açıkça bir sonuç çıkıyor: Lotuslar Sushumnā'daki omurga sütunundadır, onu çevreleyen sinir ağlarında değil. Orada, omurgada Prānashakti'nin son derece, süptil hayati merkezleri ve bilinç merkezleri olarak var olurlar. Bu bağlamda "Hinduizm'in Fiziksel Hataları" hakkındaki bir makaleden bir alıntı yapabilirim.{445}

Profesör Sarkar'ın çalışmasına borçluyum: “Bir ölü bedene bile dokunmayan, onu parçalara ayırmayan Hinduların herhangi bir anatomi bilgisine sahip olmaları gerektiğini duymak gerçekten de okuyucularımızı şaşırtacaktır. . . . Bize insan bedeniyle ilgili olağanüstü bilgiler sağlayan şey Tantralardır. . . . Ancak mevcut tüm Hindu Şāstraları arasında Tantralar en büyük belirsizlik içindedir. . . . 'Shatchakrabheda' adı verilen ünlü Yoga'nın temelini oluşturan Tantrik teorisi, Çakralar veya Padmas adı verilen ve her biri o ünlü çiçek olan lotus çiçeğine özel bir benzerlik taşıyan altı ana iç organın varlığını varsayar. Bunlar üst üste yerleştirilmiştir ve Ganj, Yamunā ve Saraswatī'nin amblemleri olan üç hayali zincirle birbirine bağlanmıştır. . . . Hindular bu hatalı fikirlere o kadar inatla bağlı kalıyor ki, onlara insan bedenindeki hayali Çakraların var olmadığını gerçek incelemelerle göstersek bile, onlar bunu kabul etmek yerine sağduyuya aykırı bahanelere başvurmayı tercih edecekler. kendi gözlerinin kanıtı. Eşi benzeri olmayan bir utanmazlıkla bu Padmaların insan yaşadığı sürece var olduğunu, öldüğü anda yok olduğunu söylüyorlar." bir arada tuttukları organizma ölür. Aksi bir sonuç aslında "utanmaz" aptallık olarak tanımlanabilir.{447}

Bu alıntının yapıldığı eserin yazarı, bu Çakralar tatmin edici bir şekilde tanımlanamasa da Tantriklerin onlar hakkındaki bilgilerini inceleme yoluyla elde etmiş olmaları gerektiğini söylüyor. Bununla, madde düzlemde asıl Çakralara karşılık gelen ve onlar tarafından yönetilen, omurilikteki süptil, hayati ve bilinçli merkezler olarak bir Yogi'nin görüşü dışında hiç kimse tarafından görülemeyen fiziksel bölgelere atıfta bulunmalıdır. } beden canlıyken var olur ve canlılık (Prāna) Lingasharīra'nın bir parçası olarak bedeni terk ettiğinde kaybolur.

Bu nedenle, bence Çakraları yukarıda bahsedilen fiziksel sinir ağlarıyla özdeşleştirmek bir hatadır. Bunlar kaba bedene ait şeylerdir, halbuki Çakralar çeşitli Tattvik operasyonlarının son derece süptil hayati merkezleridir. Bir bakıma, pleksuslar ve ganglionlar gibi gözle görülebilen kaba bedensel kısımları bu ince merkezlerle bağlantılandırabiliriz. Ancak bağlantı kurmak veya ilişkilendirmek ve tanımlamak farklı şeylerdir. Hint düşüncesi ve Sanskritçe

Onun ifadesi olan dil, İngilizce'de eşdeğer bir anlamı olmayan, başka kelimelerle ifade edilmesi dışında birçok fikrin açıklanmasına olanak tanıyan, özellikle nüfuz edici ve kapsamlı bir niteliğe sahiptir. Beden, Ātmā'nın Shakti'si sayesinde var olur. Onu bireysel bir insan birimi olarak bir arada tutan kolektif Prāna'dır, tıpkı kendisini oluşturan farklı İlkeleri ve Unsurları (Tattva) desteklediği gibi. Bu Tattvalar her ne kadar bedeni kaplamış olsalar da yine de çeşitli özel çalışma merkezlerine sahiptirler. Bu merkezler, aksi takdirde varsayılabileceği gibi, eksen boyunca uzanır ve Sūkshma Rūpa'dır veya onun etrafında toplanan fiziksel bedende kaba formda (Sthūla Rūpa) var olanın süptil formlarıdır. Onlar Prānashakti'nin tezahürleridir. Başka bir deyişle, nesnel bir bakış açısından bakıldığında, sübtil merkezler veya Çakralar, vertebral kolonun çeşitli bölgeleri tarafından gösterilen büyük bedensel yolları ve bu bölgelerde bulunan gangliyonları, pleksusları, sinirleri, arterleri ve organları canlandırır ve kontrol eder. bölgeler. Bu nedenle, pleksusları vb. Yoga kitaplarında bahsedilen Çakralara ancak omurga merkezlerinin kaba dış temsilcileri olma anlamında bağlayabiliriz (eğer öyleyse). Bu anlamda yalnızca sübtil merkezden çevreye uzanan tüm yol, karşılık gelen bedensel unsurlarıyla birlikte Çakra olarak kabul edilebilir. Madde ve sübtil bu şekilde bağlantılı olduğundan, birinde yapılan zihinsel işlem diğerini de etkileyecektir. Bu Çakralarda belirli güçler yoğunlaşmıştır ve bu nedenle işlevlerine göre ayrı ve bağımsız merkezler olarak kabul edilirler. Dolayısıyla kordonda, sempatik Idā ve Pinggala ve diğer Nādī'lerin istila ettiği bölgede daha da kaba kılıflara sahip, kordonun kendi içinde daha büyük bedenlenmelere sahip altı süptil merkez vardır. Tüm bunlardan ve bedenin kaba bileşik elementlerinden yaşam organları oluşturulur; bunların yaşamsal kalbi, onların canlandırıldığı ve kontrol edildiği ince Çakradır. Tantrik doktrinine göre bedenin kaba veya fizyolojik yönüne dikkat edilirken altı merkezin manevi yönleri de göz ardı edilmemelidir. Daha önce ve Ānandalaharī'nin otuz beşinci ayetinin Yorumunda açıklandığı gibi, altı Devasviz., Shambhu, Sadāshiva, Īshvara, Vishnu, Rudra, Brahmā vardır - bunların meskenleri altı Lokas veya bölgedir: yani, Maharloka, Tapoloka , Janaloka, Svarloka, Bhuvoloka ve Bhūrloka (Dünya). Shatchakra'ya başkanlık eden bilinç formları bu İlahiyatlardır. Başka bir deyişle, nihai deneyimleme ilkesi olarak Bilinç-duygu (Chit),

her şeye yayılır ve tüm varlığın temelinde yer alır. Bedenin her hücresinin kendine ait bir bilinci vardır. Hücrelerin inşa ettiği vücudun çeşitli organik kısımları yalnızca özel hücre bilincine değil, aynı zamanda birimlerinin bilincinin salt kolektifliğinden farklı olan belirli organik parçanın bilincine de sahiptir. Böylece karın bilinci oluşabilir. Ve böyle bir bedensel bölgenin bilinci onun Devatā'sıdır, yani Chit'in o bölgeyle ilişkili olan ve onu bilgilendiren yönüdür. Son olarak, bir bütün olarak organizmanın kendi bilinci vardır, bu da bireysel Jīva'dır. Sonra bu Devatā'ların Zihin şeklindeki süptil formu veya bedeni vardır - duyular dışı "madde" (Tanmātra); ve duyulur "madde" - yani merkezleri Ājnā, Vishuddha, Anāhata, Manipūra, Svādhishthāna ve Mūlādhāra'da olan eter, hava, ateş, su, toprak. Bu altı Tattva'dan yalnızca kaba insan bedeni değil, geniş makrokozmos da oluşur. Bu nedenle altı Çakra, karşılık gelen fiziksel kılıfın ilahi süptil merkezleridir. Yedinci veya yüce merkez, insan bedenindeki Sahasrāra'nın Kozmik yönü olan Satyaloka'nın ikametgahı olan Paramashiva'dır. Bu nedenle Yüce, dünya eksenindeki altı meskenindeki altı Deva ve Shakti ve vücut eksenindeki veya omurgadaki altı merkez olarak tezahürleri yoluyla sübtilden kabaya doğru iner. Tattvaların her birinin özel işleyişi, mikrokozmosta kendi bireysel merkezinde yer almaktadır. Ancak, Kula-Kundalini'nin ve Kula-Kundalini tarafından yapılan tüm bu tür ince ve kaba dönüşümlere rağmen, Yogi'nin Devi'yi Kendi dünya meskeninden çekerken fark ettiği gibi, O her zaman Brahman veya Svarūpa yönüyle Bir, Sat, Chit ve Ānanda olarak kalır. dünya merkezinde (Mūlādhāra), Yüce Sevgi (Ānanda) olan o mutlu birliktelikte Onu Sahasrāra'daki Paramashiva ile birleştirir.

Benzer şekilde, bu Çakralarla ilgili diğer ifadeler de ele alınmalıdır; örneğin, sayısının her durumda kaba bölgenin özelliklerine göre belirlendiği söylenen "Yaprakların" varlığıyla bağlantılı olanlar. hangi Çakranın yönettiği. Merkezlerin belirli harflerle gösterilen taç yapraklardan oluştuğu söylenir. Profesör Sarkar, bu yaprakların ya bir ganglion ya da pleksus oluşturacak sinirlere ya da bu ganglion ya da pleksustan dağılan sinirlere işaret ettiği görüşünü ifade ediyor. Bana Nādīlerin söz konusu Çakradaki konumlarının onun sayısını belirlediği söylendi.

Yapraklar.{450} Beş alt Çakranın özellikleri, Nādī'lerin sayısı ve konumu veya beyin-omurilik sisteminin yüksek bölümlerinin lobları ve duyusal ve motor yolları tarafından görüntülenir. Daha önce de açıkladığım gibi, Çakra fiziksel ganglionlar ve pleksuslarla ilişkilendirilmemelidir; her ne kadar onlarla bağlantılı olsa ve kaba anlamda onlarla temsil edilse de. Bu yaprakları olan nilüferler Sushumnā'nın içindedir ve orada Kundali'nin içinden geçerken çiçek açmış olarak temsil edilirler. Harfler yaprakların üzerindedir.

Altı Çakradaki harflerin sayısı ellidir - yani, 40. ciltte alıntılanan Kangkālamālinī Tantra'ya veya ikinci La (ib.)'ye göre, Sanskrit alfabesindeki harflerden Ksha hariçtir. 20 ile çarpılan tüm bu harfler potansiyel olarak Sahasrāra'da mevcuttur, dolayısıyla burada sayıları 1000'dir ve bu Lotus'a adını verir. Öte yandan Kanda'dan gelen 72.000 Nādī var. Ayrıca Çakralardaki bu harflerin kaba şeyler olmadığı vv ile gösterilmektedir. 28 ve 29, Vishuddha'nın sesli harflerinin yalnızca aydınlanmış akıl (Dīpta-buddhi) tarafından görülebildiğini, yani sürekli Yoga uygulamasının sonucu olarak dünyevi uğraşlardan kaynaklanan kirlilikten arınmış Buddhi'nin görülebildiğini söyler. 19. ayet ve diğer ayetler burada bahsi geçen harflerin renkli olduğundan bahsetmektedir. İster kaba ister süptil olsun, her algı nesnesinin duyuların her birine karşılık gelen bir yönü vardır. Bu nedenle Tantra ses, biçim ve renk arasında bağlantı kurar. Ses formu üretir ve form renkle ilişkilendirilir. Kundali, nefes alan tüm canlıları koruyan Yüce Şakti'nin bir formudur. O, ister fikir ister konuşma olsun, tüm ses ve enerjinin tezahür ettiği kaynaktır. O Matrika sesi, insan konuşmasında söylendiğinde, harf, nesir ve bunların birleşiminden oluşan nazım biçimini alır. Ve sesin (Şebde) kendi anlamı vardır; yani ses veya kelimelerle ifade edilen fikirlerin işaret ettiği nesneler. Atmā'nın Prānavāyu'su (yaşam gücü) aracılığıyla hareket eden Ichchhā Shakti'nin dürtüsüyle Mūlādhāra'da Parā adı verilen ses gücü üretilir, diğer Çakralar boyunca yükselen hareketinde başka özellikler ve isimler alır (Pashyantī ve Madhyamā). ağızdan söylenen, Çakralardaki sesin kaba yönü olan konuşulan harfler biçiminde Vaikharī olarak görünür (bkz. 10 ve 11. ayetler). O halde, konuşulduğunda harfler, Kundali olarak Şabdabrahman'ın süptil enerjisinin kaba konuşmada tezahür eden yönüdür.

Mantralar olarak tezahür eden bu harfleri üreten aynı enerji, kaba evreni üretir. Çakralarda, Parā, Pashyantī veya Madhyamā Shakti gibi hallerinde ince Şabda vardır ve ses organına çevrildiğinde herhangi bir özel harf olan duyulabilir ses biçimini (Dhvani) alır. Kundali'nin belirli enerji formlarının belirli Çakralarda ikamet ettiği söylenir, bu tür enerjilerin tümü Sahasrāra'da büyütülmüş formda mevcuttur. Tezahür eden her harf bir Mantradır ve Mantra bir Devatā'nın gövdesidir. Bu nedenle bir Çakrada, Çakranın Devatā'sının (Āvarana) Devatā'larını veya Shaktis'ini ve O'nun Bilincini yöneten süptil unsuru çevreleyen taç yaprakları sayısı kadar Devatā vardır. Dolayısıyla Brahmā, Devatā yeryüzünün bedeni olan Bîja La'nın (Lang) Bindu'su tarafından gösterilen Mūlādhāra nilüferinin baş Bilincidir; ve bunların çevresinde ve bunlarla bağlantılı olan, ilgili enerjilerin taç yapraklarını ve bedenlerini oluşturan Mantraların ince formları vardır. İnsan bedeninin tamamı aslında bir Mantradır ve Mantralardan oluşur.

Bu ses güçleri, kendilerini çevreleyen bölgelerdeki ilgili kaba tezahürleri canlandırır, düzenler ve kontrol eder. Ancak neden belirli harflerin belirli Çakralara atandığı bir sonraki sorudur. Örneğin Ha neden Ajnā'da ve Sa Mūlādhāra'da olsun? Tantraların bazı yerlerinde belirli harflerin belirli unsurlara atandığı doğrudur. Dolayısıyla Vāyava Varna adı verilen belirli harfler veya Vāyu Tattva'ya ait harfler vardır; ancak durumun bu temelde incelenmesi, harflerin konumunu açıklamakta başarısız olur, çünkü bir elemente atanan harfler, baskın Tattva'sı başka bir element olan bir Çakrada bulunabilir. Belirli harflerin söylenmesinde bulundukları merkezlerin devreye sokulduğu ve bu belirli harflerin neden özel merkezlerde olduğu sorusunun çözümünün bu olduğu söylenmiştir. Olası bir çözüm benim tarafımdan "Shakti ve Shākta" adlı eserimde verilmiştir. Bunun dışında yalnızca şunu söyleyebiliriz ki, bu ya Svabhāva'dır ya da şeyin doğasıdır; bu durumda bu, kaba organların bedenlerindeki konum kadar nihai açıklamaya çok az duyarlıdır; veya düzenleme meditasyon amacıyla yapay olabilir, bu durumda daha fazla açıklamaya gerek yoktur.

İnsan bedenindeki dört Bhāva veya ses halleri, sesin veya hareketin üretildiği veya oluştuğu haller olarak adlandırılır ve İşvara'nın bedenindeki Parā Shakti'den, Jīva'nın bedenindeki büyük Vaikharī Shakti'ye evrimleşir. Daha önce de belirtildiği gibi, bedensel açıdan (Adhyātmā) Kārana Bindu, Mūlādhāra merkezinde bulunur ve orada Shakti Pinda{451} veya Kundalini olarak bilinir.{452} Kundalī, insan bedenlerindeki Shabdabrahman'ın adıdır. Kundalini'den bahseden Achāryya şöyle diyor: “Kundalini adında, her zaman evreni yaratma işiyle meşgul olan bir Shakti var. Onu tanıyan kişi bir daha asla çocukken anne rahmine girmez veya yaşlılık çekmez.” Yani artık Sangsāra'ya veya ruh göçü dünyasına girmiyor.{453} Bu Kārana Bindu, farklılaşmamış bir durumda var oluyor.{454}

Kundali'nin bedeni elli harften veya ses gücünden oluşur. Tıpkı Sakala Parameshvara'dan Bindu'ya kadar önceki yedi durumda temsil edilen İşvara'nın kozmik bedeninde bariz bir evrim olduğu gibi, oradaki İşvarī olan Kundalī'nin insan bedeninde de benzer bir gelişme vardır. Bu form aracılığıyla kozmik gelişime karşılık gelen aşağıdaki durumlar ortaya çıkar - yani, Shakti, Dhvani, Nāda, Nirodhikā, Ardhendu, Bindu. Bunların hepsi Kundali'nin Mūlādhāra'daki halleridir ve Parā sesi olarak bilinir. Kundalī'nin gövdesini oluşturan harflerin her biri, Parā Shakti olarak dört durumda veya daha sonra değinilecek olan Pashyantī, Madhyamā ve Vaikharī gibi sesin sonraki hallerinde bulunur. Birincisi, İşvara'nın bedeninde var olan farklılaşmamış ses durumudur; Jīva'nın bedeninde mevcut olan ikinci ve üçüncü, Vaikharī Bhāva olarak adlandırılan insan konuşmasındaki farklılaşmış sesin tam tezahürüne yönelik aşamalardır. Kozmik açıdan bu dört durum Avyakta, Īshvara, Hiranyagarbha ve Virāt'tur. Kundalini'nin Arthasrishti'si (nesne yaratımı), Rudra ve Vishnu Mūrtis ve onların Shaktis'leri, Kāmas ve Ganesha'ları ve onların Shakti'leri ve benzerleri gibi harflerden doğan Kalā'lardır. Sakala Parameshvara veya bedenlerdeki Shabdabrahman'da - yani Kundalini Shakti - ikincisine Chit Shakti veya Shakti denir, kısaca "Sattva girdiğinde" - Paramākāshāvastha olarak bilinen bir durumdur. Sattva'nın girdiği Kişi bir sonraki Rajas tarafından "delindiğinde", O'na Aksharāvasthā olan Dhvani denir. Tamas tarafından tekrar "delindiğinde" ona Nāda denir. Bu Avyaktāvasthā, Avyakta Nāda

ki bu Parabindu'dur. Yine, Tamas'ın bol olduğu Kişi, Rāghava Bhatta'nın dediği gibi, Nirodhikā olarak adlandırılır; Sattva'nın bol olduğu kişiye Arddhendu denir; ve Rajas'ın Kriyā Shakti olarak çalıştığı ikisinin (Ichchhā ve Jnāna) birleşimine Bindu denir. Bu nedenle şöyle denilmiştir: "Ichchhā Shakti'nin (irade) gücü tarafından çekilen, Jnāna Shakti (bilgi) tarafından aydınlatılan, erkek yaratan (Kriyā Shakti veya eylem) olarak görünen Rab Shakti."

Kārana Bindu, üçünü (Bindu, Nāda ve Bīja) yaratmak için "filizlendiğinde", Shabdabrahman (Ses Brahman) adı verilen tezahür etmemiş Brahman kelimesi veya Ses ortaya çıkar. Kārana Bindu, Shruti'yi öğrenenler tarafından Şabdabrahman olarak adlandırılan, tezahür etmemiş "Ses"i ortaya çıkarır."(457) Fikir ve dil olarak tezahür eden ses ve hareket olan, evrenin dolaysız nedeni olan bu Şabdabrahman'dır. Kārana Bindu ile bir olan ve dolayısıyla her yeri kaplayan bu ses, yine de ilk olarak Mūlādhāra'da insanın bedeninde ortaya çıkar. "'Hava'nın (Prānavāyu) ilk kez vücutta ortaya çıktığı Mūlādhāra'da söylenir. Konuşmak isteyen kişinin çabasıyla harekete geçen bu 'hava', her yeri kaplayan Şabdabrahman'ı tezahür ettirir."{458} Kendi yerinde hareketsiz kaldığında (Nihspanda) Kārana Bindu formunda olan Şebdabrahman. (yani Mūlādhāra'da Kendisi olan Kundalī'de) Parā Shakti veya konuşma denir. Göbeğe kadar ilerleyen aynı havayla tecelli eden, Manas'la birleşen, genel (Sāmānyaspanda) hareketle tecelli eden Kāryya Bindu niteliğine sahip olan aynı Şabdabrahman'a Paşyantî konuşması adı verilir.{459} Jnānātmaka olarak tanımlanan Paşyantî ve Bindvātmaka (Chit ve Bindu doğasında), Mūlādhāra'dan göbeğe veya bazı rivayetlere göre Svādishthāna'ya kadar uzanır.

Daha sonra kalbe kadar ilerleyen aynı havayla tezahür eden, Buddhi ile birleşen, tezahür eden Nāda'nın doğasına sahip olan ve özel (Vishshaspanda) hareketle donatılan Shabdabrahman'a Madhyamā konuşması denir.{460} Bu Hiranyagarbha sesidir, Pashyantī bölgesinden kalbe kadar uzanıyor. Daha sonra, ağza kadar uzanan, boğazda vb. gelişen, eklemlenen ve başkalarının kulakları tarafından duyulabilen aynı havayla tezahür eden aynı Şabdabrahman,

Oldukça belirgin eklemli hareketle (Spashtatara) tezahür eden Bīja'nın doğasına sahip olan bu sese Vaikharī konuşması denir.{462} Bu, sesin Virāt halidir ve "dışarı çıktığı" için böyle adlandırılmıştır.

Bu mesele Achāryya tarafından şöyle açıklanır: “Mūlādhāra'da ilk ortaya çıkan sese Parā denir; sonraki Pashyantī; sonra kalbe kadar ilerleyip Buddhi ile birleştiğinde buna 'Madhyamā' denir.” Bu isim O'nun “ortada” kalmasından kaynaklanmaktadır. O ne Paşyantī'ye benzer, ne de Vaikharī gibi dışa doğru, eklemlenme tamamen gelişmiş şekilde ilerlemez. Ama O bu ikisinin ortasındadır.

Tam tezahürü, haykırmak isteyen adamın Vaikharī'sidir. Bu şekilde eklemlenen ses hava tarafından üretilir.{463} Nityā Tantra ayrıca şöyle der: “Parā formu, 'hava' tarafından üretilen Mūlādhāra'da yükselir; Svādishthāna'da tezahür eden aynı 'hava' yukarıya doğru yükselir ve Pashyantī durumuna ulaşır. Yavaş yavaş yukarıya doğru yükselen ve anlayışla (Buddhi) birleşen Anāhata'da tezahür eden aynı şey Madhyamā'dır. Tekrar yukarıya doğru yükselir ve Vishuddha'da ortaya çıkar, Vaikharī olarak boğazdan çıkar."{465} Yoga Kundalī Upanishad'ın{466} söylediği gibi: "Parā'da filizlenen Vāk (konuşma gücü), Pashyantī'de yapraklar verir, Madhyamā'da tomurcuklanır ve Vaikharī'de çiçek açar. Yukarıdaki sıranın tersine çevrilmesiyle ses emilir. Her kim büyük Vāk Efendisi'nin farklılaşmamış aydınlatıcı Zat'ını idrak ederse, ne olursa olsun hiçbir kelimeden etkilenmez."

Bu nedenle, dört tür konuşma olmasına rağmen, ilk üçünü (Parā, vb.) anlamayan kaba fikirli erkekler (Manushyāh sthūladrishah){467} konuşmanın yalnızca Vaikharī olduğunu düşünürler,{468} tıpkı kaba konuşmayı kabul ettikleri gibi. bedenin daha incelikli ilkelerinden habersiz Benlik olması. Shruti şöyle diyor: "Dolayısıyla insanlar yalnızca konuşmanın kusurlu olduğunu düşünüyorlar", yani ilk üç biçime sahip olmadığı sürece kusurlu.{469} Başka bir Shruti ayrıca şunu söylüyor:{470} "Dört derecedir" konuşma - bilge Brahmanalar onları bilir: üçü gizli ve hareketsizdir; dördüncüyü erkekler konuşur.” Sūta Sanghitā ayrıca şunu söylüyor: “Apada (hareketsiz Brahman) Pada (dört konuşma biçimi) haline gelir ve Pada, Apada olabilir. Pada ile Apada arasındaki farkı bilen kişi gerçekten görür (yani kendisi Brahman olur). {472}

Dolayısıyla Shruti ve Smriti'nin vardığı sonuç, insan bedenindeki "Şu"nun (Tat) dört bölüme (Parā vb.) sahip olduğu yönündedir. Ancak Parā biçiminde bile Tat kelimesi yalnızca üç Guna'lı Avyakta'yı, Parā'nın sebebini belirtir, Avyakta'nın üzerinde olan koşulsuz Brahman'ı değil. Aşkın sözlerde geçen "Tat" kelimesi, Evrenin yaratılması, bakımı ve "yok edilmesi" işiyle donatılmış Şabdabrahman veya İşvara anlamına gelir. Aynı kelime aynı zamanda dolaylı olarak (Lakshana) koşulsuz veya nitelikleri olmayan yüce Brahman'ı da belirtir. İki Brahman arasındaki ilişki aynılıktır (Tadātmya). Dolayısıyla Devī veya Shakti, bilincin tek özüdür (Chidekarasarūpinī) - yani O, Chit'ten hiçbir zaman ayrı değildir. İki Brahman'ın ilişkisi mümkündür çünkü ikisi bir ve aynıdır. Her ne kadar (niteliklerine göre) farklı görünseler de, aynı zamanda birdirler.

Alıntı yapılan yorumcu daha sonra şunu sorar: Vaikharī biçimindeki Tat kelimesi Brahman'ı nasıl gösterebilir? ve bunu yalnızca dolaylı olarak yaptığını söylüyor. Çünkü konuşmanın fiziksel biçimindeki (Vaikharī) ses, saf Yüce Brahman'ı değil, yalnızca Brahman'ın (Virāt) fiziksel biçimini ifade eder veya onunla tanımlanır.

Aşağıdakiler bu ve önceki Bölümde belirtilen yazışmaların bir özeti olacaktır. İlk önce, yaratıcı yönüyle Saguna Shabda Brahman olan ve Parabindu, sonra da üçlü (Tribindu) formunu alan Nirguna Brahman vardır; Yukarıdaki anlamda temsil edilen dört kişi, dört konuşma, ses veya durum biçimi (Bhāva) ile ifade edilir.

Nedensel (Kārana) veya Yüce Bindu (Parabindu), güçleri henüz gösterilmeyen, ancak Mūlaprakriti'nin o zamanlar farklılaşmamış halinden sergilenmek üzere olan, tezahür etmemiş (Avyakta), farklılaşmamış Shiva-Shakti'dir. Bu, bireysel bedendeki yeri Mūlādhāra Çakra olan Yüce Konuşmanın (Paravāk), Yüce Sözün veya Logos'un durumudur. Bu kadarı açık. Bununla birlikte, Büyük Bindu'nun (Mahābindu) farklılaşmasında ortaya çıkan üç katlı güçlerin açıklamalarını koordine etmede bazı zorluklar vardır. Bunun nedeni kısmen, rivayetlerin yer aldığı ayetlerin her zaman ayet sırasına göre okunmamasıdır.

kelimeler (Pratishabdam), ama aslında gerçek sıraya göre, ne olursa olsun (Yathā sambhavam).{473} Sonra, yorumlarda bazı bariz farklılıklar var. İsimler ve teknik detaylar dışında konunun özü basit ve diğer sistemlere uygundur. İlk olarak, İskenderiyeli Aziz Clement'in, eğer bir cisimden onun özellikleri, derinliği, genişliği ve uzunluğu soyutlanırsa geriye kalanın konumu olan bir nokta olduğunu söylediği tezahür etmemiş nokta (Bindu) vardır. eğer konum soyutlanırsa, ilkel birlik durumu ortaya çıkar. Tezahür Edilmiş Gücün Üçlüsü (Shakti) olarak üç kez görünen tek bir Ruh vardır. Bu şekilde tezahür ettirildiğinde, bir (Shivashakti) iki yönlü hale gelir, Shiva ve Shakti ve bu ikisinin (Tayormithasamāvaya) ilişkisi (Nāda), üçlü üçlüyü pek çok dinde ortak kılar. Bir, önce Büyük İrade (Ichchhā) olarak hareket eder, sonra İradenin hareket ettiği Bilgi veya Bilgelik (Jnāna) olarak ve sonra eylem (Kriyā) olarak hareket eder. Bu, İşvara'daki Şaktis'in emridir. Yani Paurānik anlatımına göre yaratılışın başlangıcında Brahmā uyanır. Daha sonra Sangskāralar O'nun zihninde ortaya çıkar. Yaratma arzusu (Ichchhā Shakti) ortaya çıkar; sonra O'nun yaratmak üzere olduğu şeyin bilgisi (Jnāna Shakti); ve son olarak yaratılış eylemi (Kriyā). Jīva durumunda sıra Jnāna, Ichchhā, Kriyā'dır. Çünkü bir şeyi ilk önce O düşünür veya bilir. O, bu bilgiyle bilgilendirilmiş olarak diler ve sonra harekete geçer. Üç güç, her ne kadar ayrı ayrı ortaya çıktığı söylense ve sayılsa da, Bir'in ayrılmaz ve bölünmez yönleridir. Her ne kadar insanlar her birinin ayrı ayrı ve ayrı ayrı ortaya çıktığını, yani zaman içinde tezahür ettiğini düşünseler de, birinin olduğu yerde diğeri de vardır.

Bir terminolojiye göre Yüce Bindu, Bindu (Kāryya), Bīja, Nāda olarak üçe ayrılır. Her ne kadar Şiva hiçbir zaman Şakti'den, Şakti de Şiva'dan ayrı olmasa da, bir tezahür ağırlıklı olarak şu ya da bu anlama gelebilir. Yani Bindu'nun Shiva'nın (Shivātmaka) ve Shakti'nin Bīja'sının (Shaktyātmaka) doğasında olduğu ve Nāda'nın ikisinin birleşimi (Tayormithahsamavāyah) olduğu söylenir. Bunlara Mahābindu (Parabindu), Sitabindu (Beyaz Bindu), Shonabindu (Kırmızı Bindu) ve Mishrabindu (Karışık Bindu) da denir. Bunlar yüce (Para), ince (Sūkshma), kaba (Sthūla). Başka bir isimlendirme daha var; yani Güneş, Ateş ve Ay. Bīja'nın Ay olduğundan, Bīja'dan Shakti Vāmā'yı çıkardığından başka hiçbir şüphe yoktur;

Ay ve İrade Gücü (Ichchhā Shakti) doğasında olan Brahmā.{476} Prakriti'nin Gunaları açısından Ichchhā Shakti, Sattva'yı kendini göstermeye iten Rajas Guna'dır. Bu, yeri Svādīshthāna Çakrada olan Paşyantī Şabda'dır. Benzer şekilde Nāda'dan Jyeshthā Shakti ve Vishnu ve Madhyamā ve Vaikharī Shabda olan Bindu Raudrī ve Rudra'dan çıkarlar ve bunların yerleri sırasıyla Anāhata ve Vishuddha Çakralardır. Bir hesaba göre{477} Bindu "Ateş" ve Kriyā Shakti'dir (eylem) ve Nāda "Güneş" ve Jnāna Shakti'dir; bunlar Gunalar açısından sırasıyla Tamas ve Sattva'dır.{478} Ancak Rāghavabhatta, kendi eserinde Shāradā hakkındaki yorumda Güneş'in Kriyā olduğu, çünkü o ışık gibi her şeyi görünür kıldığı ve Jnāna'nın Ateş olduğu, çünkü bilgi tüm yaratılışı yaktığı söylenir. Jīva, Jnāna aracılığıyla kendisinin Brahman olduğunu bildiğinde, Karma biriktirmek için hareket etmeyi bırakır ve kurtuluşa (Moksha) ulaşır. Bu Jīva'ya gönderme yapıyor olabilir, çünkü birincisi İşvara'nın yaratılışını temsil eder.

Yoginīhridaya Tantra'da Vāmā ve Ichchhā Shakti'nin Pashyanti bedeninde olduğu söylenir; Jnāna ve Jyesthā'ya Madhyamā denir; Kriyā Shakti Raudrī'dir; ve Vaikharī evren biçimindedir.{479} Bhāva'ların evrimi Shāradā Tilaka'da şu şekilde verilmektedir:{480} her yeri kaplayan Shabdabrahman veya Kundalī, Shakti'yi yayar ve ardından Dhvani, Nāda, Nirodhikā, Arddhendu'yu takip eder , Bindu. Shakti Sattva ile Chit'tir (Paramākāshāvasthā); Dhvani, Sattva ve Rajas (Aksharāvasthā) ile birlikte Chit'tir; Nāda, Sattva, Rajas, Tamas (Avyaktāvasthā) ile birlikte Chit'tir; Nirodhikā, Tamas'ın (Tamah prāchuryāt) bolluğuyla aynıdır; Arddhendu, Sattva'nın bolluğuyla aynıdır; ve Bindu ikisinin birleşimi. Bu Bindu, farklı merkezlerde olduğu gibi Mūlādhāra ve diğerlerine göre Parā ve diğerlerinin farklı isimleriyle anılır. Bu şekilde hem bilinç (Tejorūpā) formunda olan hem de Gunalardan (Gunātmikā) oluşan Ichchhā, Jnāna, Kriyā olan Kundalī, Harfler Çelenkini (Varnamālā) yaratır.

Dört Bhāva'nın, Devī'nin aşağıdaki dokuz tezahüründen biri olan Nāda'nın altına girdiği ele alınmıştır.

Pandit Ananta Shāstrī, Lakshmīdhara'nın Ānandalaharī'nin 34. ayetiyle ilgili yorumuna atıfta bulunarak şöyle diyor:{481}

“'Bhagavatī metinde Devī'yi belirtmek için kullanılan kelimedir. Bhaga'ya sahip olana Bhagavatī (dişil) denir. Bhaga, (1) yaratılışın, (2) evrenin yok oluşunun, (3) varlıkların kökeninin, (4) varlıkların sonunun, (5) gerçek bilginin veya ilahi gerçeğin ve (6) Avidyā'nın bilgisini ifade eder. veya cehalet. Bu altı maddenin tümünü bilen kişi Bhagavān unvanını almaya hak kazanır. Yine Bha = 9. “Bhagavatī” Chandrakalāvidyā'da kullanılan dokuz açılı Yantra'yı (şekil) ifade eder.'

“Agamalara göre Devī'nin dokuz tezahürü vardır:

“1. Kāla grubu - göz açıp kapayıncaya kadar Pralaya zamanına kadar süren. Güneş ve ay bu gruba dahildir. ZAMAN.

“2. Kula grubu-şekli ve rengi olan şeylerden oluşur. BİÇİM.

“3. Nāma grubu—isimleri olan şeylerden oluşur. İSİM.

“4. Jnāna grubu — İstihbarat. İki kola ayrılır: Savikalpa (karışık ve değişime tabi) ve Nirvikalpa (saf ve değişmez). CHIT.

“5. Chitta grubu—(1) Ahangkāra (egoizm), (2) Chitta, (3) Buddhi, (4) Manas ve (5) Unmanas'tan oluşur. AKIL.

“6. Nāda grubu — (1) Rāga (arzu),{482} (2) Ichchhā (arzu[482] güçlendirilmiş veya geliştirilmiş arzu), (3) Kriti (eylem veya arzunun aktif biçimi) ve (4) Prayatna'dan (girişim) oluşur İstenilen nesneyi elde etmek için yapılmıştır). Bunlar sırasıyla (1) Parā (Mūlādhāra'dan çıkan sesin ilk aşaması), (2) Pashyantī (ikinci aşama), (3) Madhyamā (üçüncü aşama) ve (4) Vaikharī'ye (ilk aşama) karşılık gelir. sesin ağızdan çıkışının dördüncü aşaması). SES.

“7. Bindu grubu—Mūlādhāra'dan Ājnā'ya kadar altı Çakradan oluşur. PSİŞİK ÖZ, RUHSAL TOZ.{483}

“8. Kalā grubu—Mūlādhāra'dan Ājnā'ya kadar olan elli harften oluşur.
ANA NOTLAR.{484}

“9. Jīva grubu—maddenin esaretindeki ruhlardan oluşur.

“Nāda'yı oluşturan dört parçanın Başkan Tanrıları veya Tattvaları Māyā, Shuddhavidyā, Mahesha ve Sadāshiva'dır. Yorumcu, okült çalışmalardan alıntılar yaparak bu konuyu bütünüyle ele alıyor. Aşağıda okuyucunun ilgisini çekebilecek fonetik üzerine bir çalışma olan Nāmakalāvidyā'dan{485} birkaç satırın tercümesi yer almaktadır:

“'Parā Ekā'dır (dualite olmadan); onun karşıtı bir sonrakidir (Pashyantī); Madhyamā kaba ve ince formlara ayrılır: kaba form dokuz harf grubundan oluşur; ve ince biçim, dokuz harfi birbirinden ayıran sestir. . . . Biri sebep, diğeri sonuç; ve dolayısıyla ses ile onun kaba biçimleri arasında maddi bir fark yoktur.'

“Haber. 'Ekā': Üç Guna, Sattva, Rajas ve Tamas denge durumunda (Sāmya) olduğunda, bu duruma Parā denir. Paşyantî, üç Guna'nın eşit olmadığı (ve dolayısıyla ses ürettiği) durumdur. Bir sonraki aşamaya Madhyamā denir; bunun ince formuna Sūkshmamadhyamā denir ve ikinci ve kaba formuna denir
Dokuz harf grubuyla temsil edilen dokuz farklı ses biçimi üreten Sthūlamadhyamā: yani, (ve diğer tüm sesli harfler), (Kavarga, sayı olarak 5), (Chavarga, 5), (Tavarga, 5), (Tavarga, 5), (Pavarga, 5), (Ya, Ra, La ve Va), (Sha, Sa ve Ha) ve (Ksha). Bu harfler gerçekte mevcut değildir, yalnızca insanların fikirlerini temsil etmektedir. Dolayısıyla tüm formlar ve harfler Parā'dan kaynaklanır ve Parā, Chaitanya'dan (Bilinç) başka bir şey değildir.

“Yukarıda sıralanan dokuz grup veya Vyūhas (Devi'nin tezahürleri) yine aşağıdaki üç başlık altında sınıflandırılır: (1) Bhokta (keyif alan)— No. 9'u, Jīva-vyūha'yı içerir. (2) Bhogya (keyif nesneleri)— 1, 2, 3, 5, 6, 7 ve 8 numaralı grupları içerir. (3) Bhoga (keyif)— 4 numaralı Jnānavyūha'yı içerir.

“Yukarıdakiler, Shri Shankarāchārya tarafından Ānanda Laharī'nin bu shloka'sında (No. 34) açıklandığı şekliyle Kaulas felsefesinin özüdür. Bu konuyu yorumlarken Lakshmīdhara, Kaula Āgamas'tan birkaç ayet aktarıyor; bunlardan biri:

“'Mutlu Rab dokuz biçimdedir. Bu Tanrıya Bhairava denir. Zevk (saadet) veren ve ruhları (esaretten) kurtaran O'dur. Onun eşi Ānandabhairavī, her zaman mutlu olan Chaitanya'dır. Bu ikisi eşitlendiğinde (uyum içinde birleştiğinde) evren meydana gelir.'

"Yorumcu burada Devī'nin gücünün yaratılışta, Şiva'nın gücünün ise yıkımda hakim olduğunu belirtiyor."

VI. UYGULAMA (YOGA: LAYA-KRAMA)

Yoga bazen sonuca götüren süreç olarak değil, sonuç olarak anlaşılır. Terimin bu anlamına göre ve doğal düalizm açısından Yoga, bireysel ruhun Tanrı ile birliği olarak tanımlanmıştır.

Fakat eğer Jīva ve Paramātmā gerçekten bir ise, birlik diye bir şey olamaz; bu terim, iki farklı varlığın bir araya gelmesi durumuna kesinlikle uygulanabilir. Samādhi (ecstasy), Jīvātmā'nın Paramātmā olduğunun farkına varılmasından oluşur; Yoga ise bu farkındalığı değil, ona ulaşmanın yollarını ifade eder. Dolayısıyla Yoga, insanın Yüce Olan içsel özünü keşfetmek için kullanılan fiziksel ve psişik süreçler için kullanılan bir terimdir.

Dolayısıyla bu bir sonuç değil, bu sonuca ulaşılan süreç, yöntem veya uygulamadır. Advaita Vedānta'ya göre bu sonuç mümkündür çünkü Chit, her Jīva'nın gerçek varlığı olarak gerçekte zincire vurulmuş değildir, sadece öyle görünmektedir. Ātmā gerçekten özgür olmasaydı, kurtuluş (Moksha) mümkün olmazdı. Bu nedenle Moksha potansiyel olarak her Jīva'nın elindedir. Onun Paramātmā ile kimliği o zaman olduğu gibi şimdi de mevcut, ancak Jivātmā ve Paramātmā'nın ayrı olarak göründüğü Māyā perdesi sayesinde fark edilmiyor. Jīvātmā ve Paramātmā'nın kimliğinin bilinmemesi Avidyā'dan kaynaklandığı için, böyle bir kimliğin farkına varılması Vidyā veya Jnāna tarafından sağlanır.

İkincisi tek başına anında kurtuluşa yol açabilir (Sadyomukti). Jnāna iki anlamda kullanılır; yani Svarūpa Jnāna ve Kriyā Jnāna. Birincisi Yoga'nın amacı ve hedefi olan Saf Bilinç; ikincisi, birinciyi elde etmek için kullanılan araçlar olan zihinsel süreçlerdir. Araç veya zihinsel eylem (Mānasī Kriyā) olarak kabul edilen Jnāna, Brahman olan ile olmayan arasındaki ayrım olan entelektüel bir süreçtir; Brahman'ın ne demek istediğinin doğru anlaşılması ve Brahman, diğer her şeyin yerini alacak şekilde zihni tamamen ve kalıcı olarak meşgul edene kadar zihnin bu şekilde anlaşılan şeye sabitlenmesi. Akıl o zaman

geriye kalan tek şey Brahman'a veya Bilince emilir; bu, gerçek (Svarūpa) anlamıyla Jnāna olan saf bilinç durumunun farkına varılması veya elde edilmesidir. Mükemmel Jnāna'dan yoksun özgürleştirici Yoga, Kramamukti denilen şeyi etkiler; yani Yogi, Satya-loka'da Brahman ile Sāyujya'ya ulaşır, bu da böylece birleştiği Devatā aracılığıyla tam Mukti'ye mükemmelleştirilir. Siddha (tam) Jnānayogī veya Jīvanmukta'nın bu hayatta bizzat başardığı şey, daha sonra Brahmasāyujya'nın devamı olarak elde edilir. Ancak insan yalnızca akıl değildir. Duygusu ve bağlılığı var. O sadece bunlardan ibaret değil, bir bedeni de var. Hathayoga'nın ibadete (Upāsanā) ve kaba (Sthūla Kriyā) ve süptil süreçlerine (Sūkshma Kriyā) ait olanlar gibi diğer süreçler (Yogalar) bu nedenle onunla ilişkilidir ve ona yardım eder.

Zihin ve beden, sıradan ayırıcı dünyevi deneyimin yaşanmasını sağlayan araçlardır. Ancak bu şekilde kullanıldıkları sürece saf bilinç durumuna (Chit) ulaşmanın önünde engel teşkil ederler. Böyle bir başarıya ulaşmak için Chit'in tüm gösterimlerinin (Āvarana) ortadan kaldırılması gerekir. Bu nedenle Yoga, zihinsel zekanın ve duygunun (Chittavritti) ve Prāna'nın önce kontrol edildiği ve sonra kaldığı bir yöntemdir. Chitta, Vritti ve Prāna sustuğunda Chit veya Paramātmā açığa çıkar. Maddenin ve zihnin, ortaya çıktıkları, formlarının tezahür ettiği ve Shiva veya Bilinç olan Kendisi ile Shivā olarak Kendisi olan ilksel Güç (Shakti) tarafından emilmesi üzerine daha fazla çaba harcamadan gerçekleşir. Böylece Yoga, yükselişine engel olan bilinçsizlik ilkesinin işleyişinin olumsuzlanması yoluyla, saf bilincin olumlu bir durumuna doğru çalışır. Bu budama eylemi, bu çalışmada Nibodikā ve Nirodhikā olarak çeşitli şekillerde tanımlanan Shakti'nin adlarıyla iyi bir şekilde örneklendirilmiştir. Birincisi İlim Veren, ikincisi Engelleyen, yani aklın nesnel dünya tarafından duyular yoluyla etkilenmesini engelleyen demektir. Bu tür izlenimlerin yasaklanmasıyla saf bilinç durumu ortaya çıkar. Böyle bir durumun ortaya çıkışına Samādhi, yani Jīvātmā ve Paramātmā'nın özdeşliği olan “eşitliğin” gerçekleştiği vecd durumu denir. Bu deneyim, Prāna ve Manas'ın özümsenmesi (Laya) ve tüm düşüncenin (Sangkalpa) sona ermesinden sonra elde edilir. Böylece doğal durum olan değiştirilmemiş bir durum (Samarasatvam) üretilir.

Ātmā'nın (Sahajāvasthā). O zamana kadar, "Ben" ve "Sen"in kendi kendini yönetmesiyle koşullanmış bilincin işareti olan dalgalanma ve değişim (Vritti) vardır. Samādhi durumu, "suya karışan bir tuz tanesinin durumu gibidir."{487} Kulārnava Tantra'nın sözleriyle, "içinde derin düşüncenin (Dhyana) olduğu o tefekkür biçimidir (Dhyāna). ne 'burada' ne de 'burada değil'; içinde büyük bir okyanus gibi aydınlanma ve dinginlik vardır ve bu da Boşluğun Kendisidir."{488}

Her şeyi bilen ve saygıdeğer Öğretmen şöyle demiştir: "Atmā'nın tam bilgisine ulaşan kişi, derinlerdeki durgun sular gibi dinlenir" (ayet 31). Māyā Tantra Yoga'yı Jīva ve Paramātmā'nın birliği olarak tanımlar (v. 51); Yüce (Paramātmā) ve Samādhi veya vecd ile birliğe ulaşılan şey, Jīva ve Atmā'nin (ib.) bu birliğidir.{489} Diğerleri bunu Shiva ve Atmā'nın kimliğinin bilgisi olarak tanımlar. Āgamavādīler, Shakti (Jnānashaktyātmaka) bilgisinin Yoga olduğunu ilan ederler. Diğer bilge adamlar, "Günlerin Eskisi" (Purāna Purusha) bilgisinin Yoga olduğunu söylerler ve yine Prakritivādīler olan diğerleri, Shiva ve Shakti'nin birliğinin bilgisinin Yoga (ib.) olduğunu beyan ederler. Bu tür tanımların tümü tek ve aynı şeye gönderme yapar; insan ruhunun, dünyaların Hükümdarı olarak Tanrı olarak bilinenin Büyük Ruh, Brahman olduğunun farkına varılması. Hathayogapradīpikā'nın söylediği gibi:{490} “Rājayoga, Samādhi, Unmanī,{491} Manonmanī,[491] Amaratvam (Ölümsüzlük), Shūnyāshūnya (boş ama boş olmayan),{492} Paramapada{493} (Yüce Durum), Amanaska (Manas olmadan—zihinsel işleyişin askıya alınması),{494} Advaita (ikili olmayan), Nirālamba (destek olmadan — yani Manas'ın dış dünyadan ayrılması),{495} Niranjana (paslanmaz),{496} Jīvanmukti (bedendeki özgürleşme), Sahajāvasthā (Atmā'nın doğal hali) ve Turīya (Dördüncü Hal), hepsi aynı şeyi ifade eder - yani hem zihinsel işleyişin (Chitta) hem de eylemin (Karma) sona ermesi. sevinç ve üzüntüden özgürlük ve değişmez bir (Nirvikāra) durum ortaya çıkar. Bunu bedenin çözülmesini, gerçek durumun (Svarūpāvasthānam) kalıcı varlığı olan bedensizlik (Videhakaivalya) veya yüce kurtuluş (Paramamukti) takip eder. Tüm Yoga'nın amacı ve amacı aynı olsa da, ona ulaşma yöntemleri farklılık gösterir.

Yaygın olarak söylendiği gibi Yoga'nın Mantrayoga, Hathayoga, Layayoga ve Rājayoga olarak adlandırılan dört formu vardır.{497} Bu sınıflandırmada Hathayoga, Laya veya Kundali Yoga dışında bu başlık altında geçen süreçlerin tanımı olarak kullanılır. Ancak daha genel anlamda Hathayoga ikincisini içerir. Ancak bu ayrım değersiz değildir, çünkü Hathayoga daha sınırlı anlamda diğer Yogalarda yardımcı olarak kullanılan bazı uygulamaları içerir. Kundali Layayoga'da uzman olanın başka birine ihtiyacı yoktur. Bunların hepsi, zihnin duygularının ve entelektüel faaliyetlerinin (Chittavritti) kontrol altına alındığı ve Brahman'ın çeşitli şekillerde gerçekleştiği çeşitli uygulama modlarıdır (Sādhanā).
(Brahmasākshātkāra). Bu formların her biri, "sekiz uzuv" (Ashtāngga) olarak adlandırılan aynı sekiz hizmetkâra sahiptir. Bunların her birinin aynı amacı vardır; yani manevi deneyim veya Brahman'ın farkına varılması; ancak kullanılan araçlar ve söylendiği gibi sonuç derecesi bakımından farklılık gösterirler. İlkinin Samādhi'si Mahābhāva, ikincisinin Mahabodha, üçüncüsünün Mahālaya olarak tanımlandığı ve Rājayoga ve Jnānayoga ile Kaivalyamukti adı verilen kurtuluşun elde edildiği söylenir.

Bununla birlikte, Kundali Yoga uygulayıcılarının tahmininde, aşağıda anlatılacağı gibi, hem zihin hem de bedenin Şiva'sı ile birleşme yoluyla mükemmel bir Samādhi'nin kazanıldığı en yüksek Yoga olduğu belirtilmelidir. Rāja ve Jnāna Yoga'da zihinsel süreçler, kullanılan tek araç olmadığında baskındır. Mantra Yoga'da ibadet ve bağlılık hakimdir. Hathayoga'da nefes alma gibi fiziksel yöntemler üzerinde daha fazla stres vardır. Ancak bu Yogaların her biri diğerlerinin bazı yöntemlerini kullanır. Böylece Hatha Layayoga'da Kriyājnāna vardır. Ancak Jnāna Yogī Svarūpa Jnāna'yı Kundali'yi uyandırmadan zihinsel çabalarıyla elde ederken, Hathayogī bu Jnāna'yı Kundalini'nin Kendisi aracılığıyla elde eder. Çünkü Onun Sahasrāra'daki Shiva ile birliği Svarūpa Jnāna'yı getirir ve aslında öyledir.

Bu nedenle, tüm Yoga formlarında ortak olan genel itaatkarları (Ashtanga) ele almak ve ardından Layayoga'nın konusu olan Layayoga formuna bir ön hazırlık olarak Mantra ve alt Hatha Yogaların bir açıklamasını takip etmek uygun olacaktır. Bu çalışmanın bir parçasıdır ve hem Mantra'da hem de Hathayogalarda bulunabilecek unsurları bünyesinde barındırır.

Tüm Yoganın önkoşulları sekiz uzuv veya kısımdır; Yama, Niyama ve diğerleri. Ahlak, dini eğilim ve uygulama ve disiplin (Sādhanā), amacı Yüce Deneyime ulaşmayı amaçlayan tüm Yoga'nın temel önkoşullarıdır.{498} Ahlak (Dharma), varlığın gerçek doğasının ifadesidir. Hem etiği hem de dini içeren, ancak aynı zamanda daha geniş bir bağlama sahip olan Dharma kelimesi, dhri, yani sürdürmek kökünden gelir ve bu nedenle hem sürdürücü hem de sürdürme eylemidir. Evren, Dharma tarafından sürdürülür (Dhāryate) ve onun Yüce Sağlayıcısı olan Rab, ebedi yasada vücut bulur ve onun gerçekleşmesinin güvence altına aldığı Mutluluktur. Dolayısıyla Dharma, evrensel evrimi veya giden yolu (Pravritti) ve evrimi veya geri dönüş yolunu (Nivritti) yöneten yasadır.{499} Ve yalnızca, ikinci yolun götürdüğü özgürlüğe, bağlılıkla ulaşabilenler ulaşabilir. Dharma'ya evrensel planın uygulanmasında işbirliği yapmak. Bu nedenle çok güzel deniyor ki, "Başkalarına iyilik yapmak En Yüce Görevdir" (Paropakāro hi paramo dharmah).

Bu şemada Jīva, egoizmi ve “Tanrıların Yolu” yoluyla elde edilen meyveyi içeren Tapas'ı ile Shabdavidyā'dan, Sakāma (meyve arzusuyla) veya Nishkāma (çıkarsız) olan Karma'sı (ritler) ile Brahmavidyā'ya geçer. (Brahman bilgisi) veya Upanişadların öğrettiği şekliyle Teozofi. Bu geçiş Nishkāma Karma aracılığıyla yapılır. Sakāma ile Karma, “Babaların Yolu”na (Pitri), Dharma'ya, Artha'ya (zenginlik), Kāma'ya (arzu ve onun yerine getirilmesi) elde edilir. Ancak Nishkāma Karma, insanı Brahmavidyā veya Teosofi için yetkin kılan, tam anlamıyla kurtuluşa (Moksha) yol açan zihin saflığını (Chittashuddhi) üretir.

Ātmā'nın saf mutluluk durumuna ulaşılmadan önce Jiva'nın öncelikle bu planda onun doğru ifadesi olan düzenli yaşamı yaşaması gerektiği açıktır.

Teolojik dili kullanırsak, yalnızca Dharma'yı takip edenler onun Rabbine gidebilir. Ahlaksız bir yaşamın düzensizliği böyle bir Yoganın dayanabileceği bir temel değildir. Ahlaksızlık terimini sıradan İngiliz söyleminin verdiği saçma derecede sınırlı anlamda değil, her türlü ahlaki yasanın ihlali olarak kullanıyorum. Bu tür ihlallerin tümü

bencillik. Yoga'nın amacı, daha düzenli tezahüründe bile sınırlı benliğin yok edilmesi olduğundan, öğretileri, ona ulaşmanın önündeki en büyük engel olan bencillik tarafından bozulan bir durumun yokluğunu açıkça varsayar. Yoganın amacı dünyadan tamamen kopmayı başarmaktır. Dharma tarafından yönetilen bir hayatta, Manas'ın yok edilmesiyle Unmanī durumuna ulaşılıncaya kadar var olması gereken, erdemli eylemlerde bile dünyevi nesnelere doğal bir bağlılık ve ayrılık duygusu vardır. Bununla birlikte, adaletsizliğin (Adharma) olduğu yerde, bağlılık en kötü ve en zararlı biçimde mevcuttur ve Yoga'nın üstesinden gelmeye çalıştığı ayrılık duygusu ağırlıklı olarak günahta mevcuttur. Vücut, tutku zehirlerinin salgılanmasıyla zehirlenir ve canlılık veya Prāna azalır ve yaralanır. Öfkenin, şehvetin, kötülüğün ve diğer tutkuların etkisi altındaki zihin, önce dikkati dağıtır, ardından "bir insanın ne olduğunu düşündüğü" ilkesine göre merkezlenir ve kalıcı olarak o şeye dönüştürülür ve o olur. Adharma'nın (haksızlığın) kendisinin ifadesi. Böyle bir durumda Jīva, hem kendisini hem de erdemli Sakāma Sādhaka'yı etkileyen Māyā tarafından yalnızca dünyaya bağlı değildir, aynı zamanda Cehennemden (Naraka) acı çeker ve Varlık ölçeğinde "aşağı iner".

Adanmışlık yönüyle Dharma da gereklidir. Yoganın en yüksek amacına ulaşma arzusu yalnızca dini bir eğilimden kaynaklanabilir ve böyle bir eğilim ve uygulama (Sādhanā), Yoga'nın gerektirdiği niteliklerin kazanılmasını kolaylaştırır. Gerçekten de, Anneye olan bağlılığı sürdürmekle Samādhi'ye ulaşılabilir.

Bu nedenle bu eserlerin ilkinin 50. cildinde Yorumcu şöyle diyor:

"Doğası Yama, Niyama ve benzerlerinin (bundan sonra anlatılacak olan Sādhanā'ya atıfta bulunarak) uygulanmasıyla saflaştırılan kişi, büyük özgürlüğe giden yolun keşfedilmesini sağlayacak araçları Guru'nun ağzından öğrenecektir."

Ancak Yama ve benzeri uygulamaların yalnızca zihinleri öfke, şehvet ve diğer kötü eğilimler nedeniyle rahatsız olanlar için gerekli olduğunu da ekliyor. Bununla birlikte, eğer bir erkek daha önceki doğumlarında edindiği liyakat sayesinde

Doğası gereği bu ve benzeri kötü alışkanlıklardan arınmış bir şans sayesinde, kişi bu ön hazırlık olmaksızın Yoga yapmaya yetkin olur.

Mantra, Hatha veya Rāja olsun, Yoga'nın tüm biçimleri aynı sekiz uzuv (Ashtāngga) veya hazırlık niteliğindeki itaatlere sahiptir: Yama, Niyama, Asana, Prānāyāma, Pratyāhāra, Dhāranā, Dhyāna ve Samādhi.{501} Yama on türdendir. : Tüm canlılara zarar vermekten kaçınma (Ahingsā); doğruluk (Satyam); başkasına ait olanı almamak veya açgözlülük (Asteyam); zihinde, konuşmada veya bedende cinsel devamlılık (Brahmacharyya); {502} hoşgörü, hoş ya da nahoş her şeye sabırla katlanmak (Kshamā); mutluluk veya mutsuzlukta metanet (Dhriti); merhamet, nezaket (Dayā); basitlik (Ārjavam); Sattvaguna'nın gelişimine uygun beslenmenin ölçülü olması ve düzenlenmesi (Mītāhāra); ve bedenin ve zihnin saflığı (Shaucham). Saflığın ilk biçimi, özellikle Hathayoga'da (v. sonrası) ele alınan, bedenin dış temizliğidir; ikincisi ise benlik bilimi (Adhyātmavidyā) aracılığıyla kazanılır.{505}

Niyama da on çeşittir: Arındırıcı eylemler (Tapah) niteliğindeki oruç ve benzeri sadelikler; kişinin sormadığı şeyden memnuniyet duyması (Santosha); Veda'ya (Āstikyam) inanç (Dānam) - yani kişinin yasal olarak elde ettiği şeyi hak edenlere verilen hediyelerdir; Rab'be veya Anneye (Īshvarapūjanam) O'nun çeşitli biçimlerine göre ibadet etmek; Vedānta'nın incelenmesiyle olduğu gibi Shāstric sonuçlarının duyulması (Siddhāntavākyashravanam); yanlış eylemlerde bulunulduğunda hissedilen tevazu ve utanç (Hrī); Şāstra'nın (Mati) emrettiği bilgiye ve uygulamaya doğru yönlendirilmiş bir zihin; Mantra'nın okunması (Japa); {506} ve Homa kurbanı (Hutam){507}—yani genel olarak dini törenler (Vrata). Pātanjala Sūtra yalnızca beş Yama'dan bahseder; ilk dördü ve açgözlülükten kurtuluş (Parigraha). Ahingsā takip edenlerin köküdür. Shaucham veya temizlik Niyama'ya dahildir. Bunlardan beşi belirtilmiştir: temizlik (Shaucham), memnuniyet (Santosha), arınma eylemi (Tapah), özgürleşmeye yol açan Kutsal Yazıların incelenmesi (Svādhyāya) ve Rab'be bağlılık. (Īshvarapranidhāna).{508}

Yoga'yı yalnızca "Şamanizm", nefes alma becerileri, "akrobatik duruş" ve benzeri şeyler olarak gören bazıları olmasaydı, bu kadar açık gerçeklerin ifade edilmesine pek gerek kalmazdı. Tam tersine, Orta Çağ'dan günümüze kadar hiçbir ülke, ahlak ve dinin her türlü insan faaliyetiyle ilişkilendirilmesinin gerekliliğine Hindistan kadar vurgu yapmamıştır.{509}

Yama ve Niyama'nın uygulaması, kalıcı ve süreksiz olanın bilgisinden kaynaklanan ve özgürleşmeye yönelik yoğun arzu ve aralıksız çabadan kaynaklanan, bu dünyadaki ve sonraki dünyadaki şeylerden feragat etmeye ve bunlardan kopmaya yol açar; bu, özgürleşmenin karakteristik özelliğidir. Mumukshu olan ya da kurtuluşu özleyen kişi.

Yama ve Niyama, Yoga'nın (Ashtāngayoga) sekiz aksesuarından ilk ikisidir. Bu aksesuarlar veya uzuvlar, esas olarak bedenin boyun eğdirilmesiyle ilgilenen beş dış yönteme (Bahiranga) ve zihnin gelişimini etkileyen üç içsel yönteme{512} (Antarangga) veya durumlara ayrılabilir.

Jīva'nın varlığının ve faaliyetinin aracı olan fiziksel bedene dikkat edilir. Aklın saflığı, içinde faaliyet gösterdiği ve etkilendiği bedenin saflığı olmadan mümkün değildir. Zihnin saflığı burada Hindu anlamında kullanılmaktadır. İngiliz deyimiyle bu tür bir saflık yalnızca düzensiz cinsel hayallerin yokluğu anlamına gelir. Bu, özellikle neredeyse her arzuyu körüklemek için tasarlanmış gibi görünen bir medeniyette inandırıcı olsa da, eldeki amaç için açıkça yetersizdir. Tüm biçimleriyle doğru düşünce ve davranış, takip edilecek daha büyük zorlukların üstesinden gelmenin yalnızca ilk adımı olan bir okulun alfabesinden başka bir şey değildir. Burada kastedilen, iyi işleyişin, açık düşünmenin, tarafsızlığın ve konsantrasyonun sonucu olan zihin durumu veya buna yaklaşımdır. Bunlar sayesinde Manas, yanılsamalarıyla Atmā'yı Kendisinden gizleyen tüm değişikliklerden (Vritti) kurtulur. Prakriti'de Laya haline gelen Buddhi'ye ve Ātmatattva veya Brahman'a doğru içe dönüktür.

Bu nedenle hem Āsana (duruş) hem de Prānāyāma veya nefes gelişimi ile ilgili hükümler verilmiştir; bunların her ikisi de kısaca ele alınacaktır.

daha sonra Hathayoga ile bağlantılı olarak, bunların özel süreçleri vardır. Pratyāhāra, duyuların zihne dizginlenmesi ve tabi kılınmasıdır, bu sayede zihin sabitlenir.{513} Zihin, duyu nesnelerinden geri çekilir. Zihin doğası gereği istikrarsızdır, çünkü her an Manas'ın duyular (Indriyas) aracılığıyla algıladığı dış nesnelerin görüntülerinden, seslerinden vb. etkilenir. Bu nedenle duyu nesnesinden ayrılmalı, yöneldiği yönden geri çekilmeli, tüm dikkat dağıtıcı unsurlardan arındırılmalı ve baskın benliğin kontrolü altında tutulmalıdır. Dolayısıyla kararlılık (Dhairya), Pratyāhāra'nın amacı ve sonucudur. {514} "İç uzuvlar" (Antaranga) olarak bilinen üç süreç, yani Dhāranā, Dhyāna ve Savikalpa Samādhi, psişik ve zihinsel disiplini tamamlar. Bunlar zihnin bir nesne üzerinde yoğunlaşmasıdır; zihnin nesnesiyle tefekkür yoluyla birliği; yalnızca nesnenin sonuncusu veya bilinciyle sonuçlanır. Birincisi, belirli bir düşünce veya konsantrasyon nesnesine (Dhāranā) "tutmak", yani Chitta'yı veya düşünme ilkesini sabitlemektir. Pratyāhāra tarafından duyu nesnelerinden uzaklaştırılan zihin, yalnızca Bhūta'ların Devatā'ları gibi tek bir nesneye sabitlenir. Chitta'nın Dhāranā'da tuttuğu konu üzerindeki tek tip tefekkür Dhyāna'dır (meditasyon). Dhyāna, Chaitanya'sı tek bir nesnenin düşüncesine tutunan ve onunla meşgul olan, önce tüm diğer nesnelerin düşüncesini bir kenara bırakanların Antahkarana'sının (zihninin) durumu olarak tanımlanır. zihinsel farkındalık (Pratyaksha). İki çeşittir: Saguna veya bir formun meditasyonu (Mūrti); ve benliğin kendi kendisinin nesnesi olduğu Nirguna.{516}

Samādhi, Manas ve Atmā'nın sudaki tuz olarak tanımlanması,{517} her şeyin bir (eşit){518} ve "eşitlik nektarı" (birlik) olarak bilindiği durum olarak tanımlanmıştır.{519} Tamamlandı Dolayısıyla Samādhi, Parāsamvit'in durumudur. Samādhi'nin iki derecesi vardır; birincisinde zihin (Savikalpa) daha az derecede, ikincisinde (Nirvikalpa) tam derecede, sürekli olarak ve diğer tüm nesneleri dışlayarak doğayı üstlenir ve bir olur. tefekkür konusuyla birlikte.

Advaita Vedānta'da Samprajnāta (Savikalpa) Samādhi'nin üç eyaleti (Bhūmikā) vardır - yani Ritambharā, Prajnālokā, Prashāntavāhitā.

{520} İlkinde zihinsel Vritti'nin içeriği Sachchidānanda'dır. Hala ayrı bir bilen var. İkincisi, her türlü Āvarana'nın (perdeleme) bir kenara atıldığı ve Sākshātkāra Brahmajnāna'nın, zihnin tüm Vritti'den yoksun olduğu ve benliğin yalnızca Brahman olarak var olduğu üçüncü Barış durumuna geçtiği durumdur:{521} "Her şeyin bilindiği yerde bilinir" (Yasmin vijnāte sarvvam idam vijnātam bhavati). Burada Rājayoga tarafından Nirvikalpa Samādhi'ye giriş yapılır.

Sangyama olarak adlandırılan bu üçü - Dhāranā, Dhyāna, Savikalpa Samādhi - sadece zihinsel konsantrasyon çabasındaki aşamalardır, ancak daha sonra belirtildiği gibi, Hathayoga yönüne göre bunlar Prānāyāma'daki ilerlemelerdir ve her aşama, bilginin daha uzun bir akılda tutulması dönemidir. Prāna.{522} Böylece Yama, Niyama, Asana tarafından vücut kontrol edilir; bunlar ve Prānāyāma tarafından Prāna kontrol edilir; bunlar ve Pratyāhāra tarafından duyular (Indriyalar) kontrol altına alınır. Daha sonra Dhāranā, Dhyāna ve küçük Samādhi'nin (Savikalpa veya Samprajnāta) işleyişi yoluyla, Manas'ın modifikasyonları (Vritti) sona erer ve Buddhi tek başına çalışır. Hem neşeye hem de üzüntüye (Vairāgya) karşı daha ileri ve uzun süreli tarafsızlık veya kayıtsızlık uygulamasıyla Buddhi'nin kendisi Laya olur ve Yogi, o zamanlar saf Buddhi olan Jīva'nın Prakriti ile birleştiği, Ātmā'nın gerçek değiştirilmemiş durumuna ulaşır ve Brahman, okyanus sularındaki tuz ve alevlerdeki kafur gibidir.

Farklı Yogalara özgü süreçlere geçersek, Mantrayoga, zihnin kendi nesnesi, yani isim ve biçim dünyasının çeşitli nesneleri (Nāmarūpa) aracılığıyla kontrol edildiği Sādhanā'nın tüm biçimlerini kapsar.). Tüm evren zihnin nesneleri (Vishaya) olan isimler ve formlardan (Nāmarūpātmaka) oluşur. Zihnin kendisi algıladığı şeyin biçimine dönüşür. Bu değişikliklere onun Vritti'si denir ve zihin bir an bile fikir ve duygulardan yoksun kalmaz. Bir eylemin ahlaki değerini belirleyen şey, bir eylemin yapıldığı duygu veya niyettir (yani Bhāva). Hem karakter hem de hayata bakış açısı bu Bhāva'ya bağlıdır. Bu nedenle Bhāva'yı saf kılmaya çalışılır. Yere düşen bir adamın kendini aynı zeminden kaldırması gibi, dünyevi bağları kırmanın ilk ve en kolay yöntemi de bu bağları kendi sonlarının aracı olarak kullanmaktır. {524} Nāmarūpa zihnin dikkatini dağıtır, ama bu

Nāmarūpa oradan kaçışın ilk yolu olarak kullanılabilir. Bu nedenle Mantrayoga'da, saf Bhāva'nın ürettiği özel bir Nāmarūpa biçimi, tefekkür nesnesi olarak verilir. Buna, farklı doğaların gereksinimlerini karşılamak için tasarlanan beş Devatā'dan Sthūla veya Saguna Dhyāna denir. Tüm Yoga türlerinde ortak olan sıradan "sekiz uzuv"un (Ashtanga){525} yanı sıra, belirli eğitim ve ibadet biçimleri de emredilmiştir. İkincisinde maddi medya, biçimsiz Bir'in Jnānayoga tarafından elde edildiği ilk adımlar olarak kullanılır; görüntüler (Mūrti), amblemler (Linga, Shālagrama), resimler (Chitra), duvar işaretleri (Bhittirekhā), Mandalalar ve Mandalalar gibi. Yantralar (şemalar),{527} Mudrās, {528} Nyāsa.{529} Bununla birlikte öngörülen Mantra (Japa) ya yüksek sesle ya da sadece yumuşak bir şekilde söylenir. Tüm Bīja-Mantra'nın (Tohum-Mantra), Pranava'nın (Om) veya Brahman'ın kaynağı, Mūlaprakriti'nin Guna'larının ve diğer Bīja-Mantra'ların ilk titreşiminden çıkan o ilk "Ses"in açık eşdeğeridir. Prakriti Vaishamyāvasthā durumuna girdiğinde daha sonra ortaya çıkan çeşitli Saguna formlarının, Devas ve Devīs'nin aynı eşdeğerleridir. Mantrayoga'da Samādhi durumuna Mahābhāva denir. Bu, Yoga uygulamasının en basit şeklidir ve güçleri ve kapasiteleri diğer yöntemlerden herhangi birine uygun olmayanlar için uygundur.

Hathayoga, öncelikle kaba veya fiziksel bedenle (Sthūla Sharīra) ilgili olan Sādhanā'ları veya önceden belirlenmiş egzersiz ve uygulama yöntemlerini içerir. İkincisi, dış kılıfı olduğu süper fiziksel veya sübtil beden (Sūkshma Sharīra) ile bağlantılı olduğundan, madde bedenin kontrolü, sübtil bedeni zekası, duyguları ve tutkularıyla etkiler. Aslında Sthūla Sharira, Sūkshma Sharira'nın maruz kaldığı Karmayı çözmesini sağlamak için açıkça tasarlanmıştır. İlki, ikincisinin doğasına göre inşa edildiğinden ve her ikisi de birleşmiş ve birbirine bağımlı olduğundan, bundan şu sonuç çıkar ki, kaba beden içindeki ve üzerindeki işlemler sübtil bedeni de etkiler; Bu Yoga'nın fiziksel süreçleri belirli mizaçlar için reçete edilmiştir, böylece önce fiziksel bedene hakim olunabilir, sübtil beden zihinsel işleyişiyle birlikte kontrol altına alınabilir.{530} Bu salt fiziksel süreçler diğerlerine yardımcıdır. Kulārnava Tantra'nın söylediği gibi:{531} “Ne lotus koltuğu ne de bakışı burnun ucuna sabitlemek Yoga değildir. Bu Jivātmā ve Paramātmā'nın kimliğidir;

Yoga." Bu Yoganın kendine has özellikleri ilk olarak Mantra Yoga ile karşılaştırılabilir. İkincisinde fiziksel bedenin dışındaki şeylerle ilgilenilir ve törenlerin dışsal olarak yerine getirilmesine özel önem verilir. Kast yasalarına ve yaşam aşamalarına (Varnāshrama Dharma) ve erkeklerin ve kadınların ilgili görevlerine (Kula Dharma) gereken saygı gösterilmelidir. Yani erkek inisiyeye verilen mantra bir kadına verilmeyebilir. Bir Brāhmana'ya verilen mantra da bir Shūdra'ya uygun değildir. Derin tefekkürün nesneleri, çeşitli tezahürleri ve somut sembolleriyle Devalar ve Devīlerdir ve Mahābhāva adı verilen Samādhi, Nāmarūpa'nın tefekkürü ve onun aracılığıyla elde edilir. Hathayoga'da ise bir aceminin formda olup olmadığı sorusu fiziksel bakış açısına göre belirlenir ve sağlığı sağlamak, artırmak ve bedeni hastalıklardan kurtarmak için kurallar belirlenir. Hathayoga'da tefekkür “Işık” üzerindedir ve Mahābodha adı verilen Samādhi'ye nefesin kontrolü ve diğer hayati Vāyus (Prānāyāma) yardımıyla ulaşılır, bu sayede zihin de kontrol edilir. Daha önce de belirtildiği gibi Hathayoga'nın parçaları olan Asana ve Prānāyāma aynı zamanda Mantrayoga'nın da parçalarıdır. İkincisini uygulayanlar, Hathayoga'nın diğer egzersizlerinden bazılarının avantajlarından yararlanacaklardır, tıpkı ikinci sistemin takipçilerine Mantrayoga egzersizlerinin yardım edeceği gibi.

Hatha kelimesi, “güneş” ve “ay” anlamına gelen Ha ve Tha hecelerinden, yani Prāna ve Apāna Vāyus'tan oluşur. Shatchakranirūpana'nın 8. ayetinde, Prāna'nın (kalpte ikamet eden) Apāna'yı (Muladhāra'da ikamet eden) çektiği ve Apāna'nın, tıpkı bir iple bağlanmış şahinin tekrar geri çekilmesi gibi, Prāna'yı çizdiği söylenir. uçup gitmek. Bu ikisi, ihtilaflarıyla birbirlerinin bedenden çıkmasını engellerler ama anlaşınca onu terk ederler. Hem Sushumnā'daki birleşmeleri ya da Yogaları hem de buna giden süreç Prānāyāma olarak adlandırılır. Hathayoga veya Hathavidyā bu nedenle Yaşam Prensibi bilimidir ve bu kelimeyi Prāna'nın bölündüğü hayati Vāyu'nun çeşitli biçimleri anlamında kullanırız. Bireyin bedenindeki Prāna, Evrensel Nefesin (Prāna) veya “Büyük Nefesin” bir parçasıdır. Bu nedenle, ilk önce Pinda veya Vyashti Prāna olarak bilinen bireysel nefesi kozmik veya kolektif nefes veya Brahmānda veya Samashti Prāna ile uyumlu hale getirmek için bir girişimde bulunulur. Böylece güç ve sağlık elde edilir. Düzenleme

Uyumlu nefes, zihnin düzenlenmesine ve istikrarına ve dolayısıyla konsantrasyona yardımcı olur.

Üçlü bölüme karşılık gelen Adhyātma, Adhidaiva, Adhibhūta, Mind (Manas), Prāna (canlılık) ve Vīryya (meni) birdir. Bu nedenle Manas'ın tabi olması Prāna veya Vāyu ve Vīryya'nın tabi olmasına neden olur. Benzer şekilde Prāna, Manas ve Vīryya kontrol edildiğinde otomatik olarak kontrol edilir. Yine, Vīryya kontrol edilirse ve cinsel arzunun etkisi altında kaba tohuma dönüşen gücün yukarıya doğru akması (Ūrddhvaretas) sağlanırsa, hem Manas hem de Prāna üzerinde kontrol sağlanır. Prānāyāma ile meni (Shukra) kurur. Yeni ufuklar açan güç yükselir ve Shiva-Shakti'nin nektarı (Amrita) olarak geri gelir.

Prānāyāma, Yoga'nın tüm (Ashtangga) formlarının “uzuvlarından” biri olarak kabul edilir. Ancak Mantra, Laya ve Rājayoga'da yardımcı olarak kullanılırken, Hathayogī bu düzenlemeyi ve nefes Yogasını tüm Yoga okullarının ortak amacı olan bu sonucun (Moksha) üretilmesinin ana aracı olarak görür. . Bu okul, Vritti'nin veya zihindeki değişikliğin her zaman Prāna'yı takip ettiği ve bu gerçeğin yeterliliği temelinde ilerleyen, Sushumnā'da Ha ve Tha'nın birliğinin yardımıyla ve Brahmarandhra'daki birleşik Prāna'lara, Samādhi'ye ulaşıldı. Her ne kadar madde ve zihnin karşılıklı eylemi yaygın bir bilgi olsa ve bedensel durumlar psişik veya zihinsel durumları etkiliyor olsa da, Hathayoga yöntemi ağırlıklı olarak fiziksel bir yöntemdir, ancak bu Yoga'nın hazırlık aşamalarının kaba fiziksel eylemlerinin ardından bu Yoga'nın hazırlık aşamaları gelir. Konusu Prāna olan Kriyājnāna ve süptil hayati süreçler.

Kaba beden eğitimi başlığı altında ikamet yeri, yeme, içme, cinsel işlev, egzersiz vb. yaşam tarzına ilişkin hükümler yer almaktadır.

Hathayoga ile bağlantılı uygulama ve egzersizler yedi bölüme veya aşamaya bölünmüştür; yani altı süreçle (Shatkarma) arınma (Shodhana); bedensel duruşlarla (Āsana) güç veya sağlamlığa (Dridhatā) ulaşılması; bedensel pozisyonlarla (Mudrā) metanet (Sthiratā); ile ilgili

duyuların kısıtlanmasıyla (Pratyāhāra) istikrar (Dhairya); Prānāyāma'nın hafifliği (Lāghava); meditasyon (Dhyāna) yoluyla farkındalığın (Pratyaksha); ve Samādhi'de ayrılma (Nirliptatva).

Üç "mizah"ın eşitsizliğinden muzdarip olanların, bedeni arındıran ve Prānāyāma'yı kolaylaştıran "altı eylemi" (Shatkarma) uygulaması gerekir. Bu kusurlardan arınmış olan diğerleri için böyle bir durumda bunlara gerek yoktur ve bazı öğretmenlere göre tek başına Prānāyāma uygulaması yeterlidir. Bunlar Hathayoga'nın ilk adımlarını oluşturur. Bedenin ve Nādīlerin bu temizliği (Shodhana) ile sağlık kazanılır, iç ateş daha aktif hale getirilir ve nefesin kısıtlanması (Kumbhaka) kolaylaştırılır. Gerekirse, kusurlu sağlığı iyileştirmek için bitkisel preparatların uygulandığı Oshadhiyoga'ya da başvurulur.

Temizleme (Shodhana), Shatkarmma olarak bilinen altı işlemden etkilenir. Bunlardan ilki, Dhauti veya dörtlü yıkamadır veya içe doğru yıkamadır (Antardhauti), dişlerin vb. temizlenmesi (Dantadhauti), “kalbin” (Hriddhauti) ve anüsün (Mūladhauti) temizlenmesi. Antardhauti de dört yönlüdür; yani havanın karnın içine çekilip daha sonra dışarı atıldığı Vātasāra'dır; Vücudun suyla doldurulduğu ve daha sonra anüs yoluyla boşaltıldığı Vārisāra; Nābhigranthi'nin omurgaya (Meru) dokunmasının sağlandığı Vahnisāra; ve karnının Kākinīmudrā tarafından{535} havayla doldurulduğu, yarım Yāma{536} olarak tutulduğu ve sonra aşağı doğru gönderildiği Vahishkrita. Dantadhauti dört yönlüdür; dişlerin ve dilin köklerinin, kulakların ve “kafatası boşluğunun” (Kapālarandhra) temizlenmesinden oluşur. Hriddhauti ile balgam ve safra giderilir. Bu, boğaza itilen bir sopayla (Dandadhauti) veya kumaşla (Vāsodhauti) veya yutularak veya kusarak (Vamanadhauti) yapılır. Mūladhauti, Apānavāyu'nun çıkışını orta parmak ve suyla veya zerdeçal bitkisinin sapıyla temizlemek için yapılır.

Shatkarmma'nın ikincisi olan Vasti iki yönlüdür ve kuru (Shuska) veya sulu (Jala) türdendir. İkinci biçimde Yogi suda göbeğe kadar Utkatāsana duruşunda oturur ve anüs Ashvinī Mudrā tarafından büzülür ve genişletilir; veya aynı şey Pashchimottānāsana'da da yapılır{538} ve göbeğin altındaki karın bölgesi yavaşça

etkilenmiş. Neti'de burun delikleri bir parça iple temizlenir. Laulikī, karnın bir yandan diğer yana dönmesidir. Trātaka'da Yogi, gözlerinden yaşlar gelene kadar göz kırpmadan küçük bir nesneye bakar. Bu sayede Tāntrika Upāsanā'da sıklıkla bahsedilen “göksel görüş” (Divya Drishti) elde edilir. Kapālabhāti balgamın giderilmesine yönelik bir süreçtir ve üç yönlüdür: Vātakrama, nefes alma ve nefes verme yoluyla; Vyūtkrama, burun deliklerinden çekilen ve ağızdan dışarı atılan su ile; ve Shītkrama, ters süreç.

Bunlar, Yoga uygulamasının takip etmesi için vücudun temizlendiği ve saf hale getirildiği çeşitli süreçlerdir.

Asana veya duruş bir sonraki aşamadır ve Shatkarma'dan vazgeçildiğinde Hathayoga'nın ilk aşamasıdır.

Yukarıda belirtilen süreçlerden ikincisi olan Dridhatā veya güç veya sağlamlık, Asana ile elde edilir.

Asanalar bedenin duruşlarıdır. Terim genel olarak vücudun oturtulma modları olarak tanımlanır. Ancak duruş mutlaka oturma pozisyonunda olmak zorunda değildir; çünkü bazı asanalar karın, sırt, eller vb. üzerine yapılır. Asanaların canlılar kadar çok olduğu ve bunlardan 8.400.000 adet olduğu söylenir; 1.600'ünün mükemmel olduğu beyan edilmiştir ve bu otuz iki tanesinin erkekler için hayırlı olduğu ayrıntılı olarak anlatılmıştır. Bunlardan en yaygın ikisi Muktapadmāsana (gevşetilmiş nilüfer oturağı), ibadet için olağan pozisyon ve Baddhapadmāsana'dır.{541} Kundaliyoga genellikle ayakların hem genital hem de anal açıklıkları kapattığı bir asanada yapılır. eller diğerlerini kapatıyor - burun delikleri, gözler, kulaklar, ağız (Yonimudrā). Penis açıklığını kapatmak için sağ topuk anüse, sol topuk ise cinsel organlara doğru bastırılır.

Mundāsana, Chitāsana ve Shavāsana gibi Tantralara özgü başka Āsanalar da vardır; bunlarda sırasıyla kafatasları, cenaze ateşi ve bir ceset Sādhaka'nın koltuğunu oluşturur. Bunlar, başka ritüel ve büyülü nesnelere sahip olmalarına rağmen, aynı zamanda korkunun fethedilmesi ve kayıtsızlığın elde edilmesi disiplininin bir parçasını da oluştururlar.

bir Yogi'nin niteliğidir. Ve böylece Tantralar bu tür ayinlerin sahnesi olarak ıssız dağ tepesini, ıssız boş evi, nehir kıyısını ve ölü yakma alanını emreder. İç yakma alanı, Kāmik bedeninin ve onun tutkularının bilgi ateşinde yanıp kül olduğu yerdir.{543}

Patanjali, Asana konusunda sadece iyi koşulların ne olduğuna işaret ediyor ve her birinin ayrıntıları kendi gereksinimlerine göre çözmesine izin veriyor.

Asana düşünceyi temizlemeye ve toplamaya yardımcıdır. Asana'nın uygunluğunun ölçüsü istikrarlı ve hoş olandır ve herkesin kendi başına çözeceği bir konudur. Duruş, bu amaca yönelik çaba sona erdiğinde mükemmel hale gelir ve böylece bedende artık hareket kalmaz. Hareketi zihinde kararsızlık yaratan Rajas Guna dizginlenir. Uygun ve istikrarlı bir asana zihinsel dengeyi sağlar. Ancak Hathayoga, her biri kendine özgü bir etkinin tanımlandığı çok sayıda asana önermektedir. Bunlar oturma duruşu anlamında bir asanadan ziyade jimnastik niteliğindedir. Bu jimnastiğin bazı biçimleri oturarak yapılır, ancak bazıları öyle değildir; ayakta, eğilerek, uzanarak ve baş üzerinde ayakta durur. Bu ikincisi Vrikshāsana'dır. Böylece, yine Chakrāsana'da Yogi ayağa kalkar, eğilir ve eliyle ayaklarına dokunur; bu tanıdık bir egzersizdir, aynı zamanda bacakların vücutla dik açıya getirildiği bir tür kaz adımı olan Vāmadakshinapadāsana'da da vardır. . Bu egzersizler iyi bir fiziksel kondisyon ve hastalıktan korunmayı garanti eder. {545} Ayrıca Prānāyāma'ya yardımcı oldukları ve Kundalini'nin uyanması da dahil olmak üzere amacını etkilemeye yardımcı oldukları da söylenir. Son alıntı yapılan eserin yazarı, Niyamalar arasında en önemlisinin Ahingsā ve Yamalar arasında Mitāhāra veya ılımlı beslenme (önemli bir seçim) arasında en önemlisinin Siddhāsana (burada Mūlādhāra'nın sıkı bir şekilde baskılandığı) olduğunu söylüyor. topuk) asanalar arasında. Bunda ustalaşmak Unmanī Avasthā'yı güvence altına almaya yardımcı olur ve üç Bandha'ya (v. post) zorluk olmadan ulaşılır.

Sthiratā, Veya cesaret, Mudrā uygulamasıyla elde edilir.{547} Hathayoga eserlerinde ele alınan Mudrā, bedenin pozisyonlarıdır. {548} Bunlar jimnastiktir, sağlık verir ve hastalıkları ve ölümü yok eder. Jālandhara ve diğer Mudrālar gibi. Ayrıca korurlar

ateş, su veya hava nedeniyle yaralanma. Bedensel eylem ve bundan kaynaklanan sağlık, zihne etki eder ve mükemmel bir zihin ve bedenin birleşmesi yoluyla Siddhi'ye ulaşılır. Gheranda Sanghitā, önemli olanların seçilebileceği bir dizi Mudrā'yı anlatır. Ünlü Yonimudrā'da Siddhāsana'daki Yogi, tüm dış izlenimleri engellemek için kulaklarını, gözlerini, burun deliklerini ve ağzını parmaklarıyla durdurur. Kākinīmudrā'dan Prānavāyu'yu içine çeker ve onu Apānavāyu ile birleştirir. Altı Çakra üzerine kendi sıralarına göre meditasyon yaparak, uyuyan Kulakundalinī'yi "Hūng Hangsah" Mantrasıyla uyandırır. Kundalī Shakti'de oynamak için. "Sah" ile Kāma veya irade (Ichchhā) aktif hale getirilir. Mūlādhāra'daki hayati hava (Vāyu) hem Ay hem de Güneş (Somasūryyarūpī) formundadır. "Hangsa" ile O uyandırılır, Hang sıcaklığıyla Onu uyandırır ve Sah Onu yukarı kaldırır. Onu Sahasrāra'ya yükseltir; daha sonra kendisinin Shakti ile istila edildiğini ve Shiva ile mutlu bir birliktelik (Sanggama) içinde olduğunu düşünerek, bu birlik nedeniyle Mutluluğun kendisi ve Brahman olarak kendisi üzerinde meditasyon yapar.{552} Ashvinīmudrā, anüsün tekrar tekrar daralmasından ve genişlemesinden oluşur. Shodhana amacıyla veya Shatchakrabheda'da Apāna'yı dizginlemek için kasılma amacıyla. Shaktichālana, Vāyu Sushumnā'da tezahür edene kadar tekrarlanan ikinci Mudrā'yı kullanır. Bu sürece nefes alma ve Siddhāsana'dayken Prāna ile Apāna'nın birleşmesi eşlik eder.{553}

Yoni Mudrā, Shaktichālana Mudrā eşliğinde Kundalini'nin uyandırılmasında kullanılır,{554} Yoni Mudrā yapılmadan önce bunun iyi bir şekilde uygulanması gerekir. Rektal kas, Vāyu Sushumnā'ya girene kadar Ashvinī Mudrā tarafından kasılır; bu, orada duyulan tuhaf bir sesle belirtilir.{555} Ve Kumbhaka ile Yılan, "Hūng Hangsah" Mantrası tarafından uyandırılan Yukarı Sahasrāra'ya doğru gider. ." O zaman Yogī kendisinin Shakti ile istila edildiğini ve Shiva ile mutlu bir birlik (Sanggama) halinde olduğunu düşünmelidir. Daha sonra şöyle düşünür: "Ben Mutluluğun Kendisiyim", "Ben Brahman'ım."{556} Mahāmudrā{557} ve Mahāvedha, daha önce açıklanan Mahābandha ile birlikte yapılır. İlkinde Yogi sol topuğuyla Yoni'ye (Mūlādhāra) bastırır ve sağ bacağını uzatarak iki eliyle iki ayağını tutar. Jālandhara Bandha daha sonra yapılır. Kundalini uyandığında Prāna Sushumnā'ya girer,

ve Prāna onları terk ettiği için Idā ve Pinggala cansız hale gelir. Soluk verme yavaş yapılmalı ve Mudrā vücudun sağ ve sol tarafına eşit sayıda uygulanmalıdır. Bu Mudrā'nın, diğer Hathayoga Mudrā'lar gibi, ölümü ve hastalığı önlediği söylenir. Mahāvedha'da Yogi, Mahābandha duruşunu üstlenir ve zihnini yoğunlaştırarak, daha önce Prāna'nın yukarı ve aşağı seyrini tarif eden yöntemlere göre durur. Daha sonra avuçlarını yere koyarak kalçasıyla (Sphichau) yere hafifçe vurur ve "Ay", "Güneş" ve "Ateş" - yani Idā, Pinggala ve Sushumnā birleşir. Prāna'nın ikinci Nādī'ye girişi. Daha sonra vücut ölüm benzeri bir görünüm kazanır ve bunu takip eden yavaş nefes vermeyle birlikte bu durum kaybolur. Kundalini'yi uyandırmanın başka bir tarzına göre, Vajrāsana'da oturan Yogi, ayaklarını ayak bileklerinin biraz üzerinde sıkı bir şekilde tutar ve onlarla yavaşça Kanda'ya (v. post) vurur. Bhastra Kumbhaka yapılır ve karın kasılır.{559}

Tercüme edilen metinde Yoni Mudrā gibi bahsedilen Khecharī Mudrā, {560} dilin fraenumunun kesilmesi ve kaşlara ulaşıncaya kadar uzatılmasıdır. Daha sonra boğaza geri döner ve daha önce alınan nefesin çıkışını kapatır. Zihin Ājnā'da sabitlenir{561} ta ki Siddhi ile birlikte bu "yukarı doğru Kundalī'nin yolu" (Ūrddhvakundalinī) tüm evreni fethedene kadar, Yogi'nin bedeninde Ātmā'dan farklı olmadığı fark edilir.{562}

Mudrā terimi aynı zamanda Bandha (bağlamalar) adı verilen, Prāna'yı kontrol etmenin belirli fiziksel yöntemlerini de içerir. Burada tercüme edilen metinlerde değinilen üç önemli tanesi Uddīyāna, Mūla ve Jālandhara'dır.[563] İlkinde, akciğerlerin güçlü bir nefes vermeyle boşaltıldığı ve diyaframı birlikte taşıyarak göğüs kafesinin üst kısmına doğru çekildiği söylenir. onlarla birlikte bağırsaklar da alınır ve boş alan doldurulur.{564} Bu, Prāna'nın yükselmesine ve Sushumnā'ya girmesine neden olur. Mūlabandha aracılığıyla Prāna ve Apāna birleşir{565} ve Sushumnā'ya giderler. Sonra içsel “sesler” duyulur, yani bir titreşim hissedilir ve Prāna ve Apāna, kalpteki Anāhata Çakranın Nāda'sıyla birleşerek kalbe gider ve ardından Ajnā'da Bindu ile birleşir. Mūlabandha'da perineal bölgeye (Yoni) ayakla, rektal bölgeye ise bastırılır.

kas kasılır (Ashvinī Mudrā tarafından) ve Apāna yukarı doğru çekilir.{566} Apāna'nın doğal seyri aşağı doğru olur, ancak Mūlādhāra'nın kasılmasıyla Prāna ile buluştuğunda Sushumnā boyunca yukarıya doğru gitmesi sağlanır. İkinci Vāyu göbeğin altındaki ateş bölgesine ulaştığında, {567} ateş Apāna tarafından körüklenerek parlak ve güçlü hale gelir. O zaman bedendeki ısı çok güçlü hale gelir ve Kundalini bunu hissederek uykusundan uyanır, "tıpkı bir sopanın çarptığı yılanın tıslayıp doğrulması gibi." Sonra Sushumnā'ya girer. Jālandhara Bandha, derin ilham ve ardından göğüs bölgesinin (burada Vishuddha Çakranın bulunduğu yer) kasılmasıyla yapılır, çene kalpten dört parmak (Anguli) uzaklıkta göğüslere sıkıca bastırılır. Bunun on altı Adhara'yı, yani yaşam merkezlerini ve damağın üstündeki boşluktan akan Satravi nektarını bağladığı söylenir ve ayrıca Sushumnā'da nefesin Laya olmasını sağlamak için de kullanılır. Eğer torasik ve perineal bölgeler aynı anda kasılırsa ve Prāna aşağı doğru ve Apāna yukarı doğru zorlanırsa, Vāyu Sushumnā'ya girer.{570} Üç Nādī'nin, Idā, Pinggalā ve Sushumnā'nın bu birliği de Mahābandha'dan etkilenebilir, {571} bu aynı zamanda zihnin Ājnā'da sabitlenmesine de yardımcı olur. Sol ayak bileği ile anüs ile penis arasındaki perineal bölgeye baskı yapılır, sağ ayak sol uyluğun üzerine yerleştirilir. Nefes alınır ve Jalandhara'da olduğu gibi çene göğüs üzerine sıkıca yerleştirilir veya alternatif olarak dil ön dişlerin tabanına sıkıca bastırılır; ve zihin Sushumnā'ya odaklandığında Vāyu daralır. Nefes mümkün olduğu kadar kısıtlandıktan sonra yavaş yavaş verilmelidir. Nefes egzersizi önce sol, sonra sağ tarafa yapılmalıdır. Bu Bandha'nın etkisi Sushumnā dışındaki tüm Nādī'lerde nefesin yukarıya doğru gidişini durdurmaktır.

Dhyānabindu Upanishad'ın dediği gibi, Jīva, Prāna ve Apāna'nın etkisi altında yukarı ve aşağı salınır ve avuç içiyle yere vurulan bir topun tekrar yükselmesi gibi veya bir kuş gibi asla dinlenmez. tüneğine bir iple bağlanmış, uçup gidiyor ve tekrar geri çekiliyor. Bu hareketler, diğer tüm dualiteler gibi, Prānaları birleştiren Yoga tarafından durdurulur.

Fiziksel beden arıtıldığında ve kontrol edildiğinde, daha önce anlatıldığı gibi istikrarı (Dhairya) sağlamak için Pratyahāra gelir. Bununla Yogi fiziksel düzlemden geçer ve sübtil bedenin dengesini ve kontrolünü elde etmeye çalışır.

Beşinciden veya Prānāyāma'dan hafiflik (Lāghava) doğar - yani bedenin havaya yükselmesi veya hafiflemesi.

Ağız ve burun deliklerinden solunan hava maddi havadır (Sthūla Vāyu). Nefes almak, Prāna Vāyu adı verilen canlandırıcı bir gücün tezahürüdür. Sthūla Vāyu'nun kontrolüyle Prāna Vāyu (Sūkshma Vāyu veya ince hava) kontrol edilir; bununla ilgili sürece Prānāyāma denir.

Prānāyāma sıklıkla “nefes kontrolü” olarak tercüme edilir. Kullanılan süreçler dikkate alındığında, "nefes"in sadece Sthūla değil aynı zamanda Sūkshma Vāyu anlamına geldiği anlaşılırsa bu terim tamamen uygunsuz değildir. Ancak sözcük Prāna (nefes) ve Yama'dan (kontrol) gelmez, Amarakosha'ya göre son terim olan uzunluk, yükselme, genişlik, genişleme anlamına gelen Prāna ve Āyāma'dan gelir;{572} başka bir deyişle, Prāna'nın sıradan ve nispeten hafif tezahürünün uzatıldığı, güçlendirildiği ve geliştirildiği süreç. Bu ilk olarak Idā ve Pinggala'da ilerlerken Prāna'da gerçekleşir ve daha sonra çiçek açtığı (Sphurati){573} veya kendisini dolgunluğuyla gösterdiği söylendiğinde Sushumnā'ya aktarılmasıyla gerçekleşir. Beden sürekli pratikle arıtıldığında, Prāna ortadaki Sushumnā'ya doğru kolaylıkla yolunu zorlar.{574} Günlük deneyimin küçük yolu olmaktan çıkıp Sushumnā olan "Kraliyet Yolu"na{575} dönüşür. Böylece Suryabheda Kumbhaka, Prāna'nın baştan ayağa tüm vücuda yayıldığı hissedilene kadar uygulanır; Nefes vücudu boğazdan kalbe kadar doldurana kadar Ujjayi; ve Bhasra'da demirci körüğünü çalıştırırken nefes tekrar tekrar hızla alınır ve verilir. Nefes, yalnızca belirli başlangıç süreçlerinin öznesi haline getirilmesi anlamında kontrol edilir. Ancak bu süreçler, sınırlama anlamında kontrol etmez, aksine genişler. Bu nedenle Prānāyāma için en uygun terim şudur. Prāna ve Apāna'nın birleşmesine yol açan "nefes kontrolü ve gelişimi". Prānāyāma ilk olarak şu amaçla uygulanır:

Prāna'yı kontrol edin ve geliştirin. İkincisi daha sonra oraya girişi (Brahmadvāra) engelleyen Kundalini'nin harekete geçmesiyle Sushumnā'ya taşınır. Prāna'nın oradan kaybolmasıyla, Idā ve Pinggalā "ölür"{576} ve Sushumnā'daki Prāna, Shakti Kundalini aracılığıyla Brahmanādi'deki geçişi engelleyen altı Çakrayı deler ve sonunda Büyük Nefes'te Laya olur. bu sürecin nihai sonu ve amacı.

Prānāyāma{577}, duyuları kontrol altındayken, besleyici ama ılımlı bir diyetle yaşayan Sādhaka olan Guru tarafından belirlenen talimatlara göre uygulanmalıdır. Daha önce de belirtildiği gibi, zihin ve nefes birbirine tepki verir ve ikincisi düzenlendiğinde zihin de düzenlenir ve bu nedenle ritmik nefes alma aranır. Bu. Prānāyāma'nın yalnızca Nādi'ler arındığında başarılı olduğu söylenir, çünkü böyle olmadığı sürece Prāna Sushumnā'ya girmez. {578} Yogi, Padmāsana duruşunu üstlenerek soldan dönüşümlü olarak nefes alır (Puraka) ve nefes verir (Rechaka). (Idā) ve sağ (Pinggalā) burun delikleri, bu arada nefesi (Kumbhaka) giderek artan sürelerle tutmak. Prānāyāma'nın bu unsurlarının Devatā'ları Brahmā, Rudra ve Vishnu'dur. {579} Prāna, Sushumnā'ya girer ve yeterince uzun süre tutulursa, Çakraların delinmesinden sonra Brahmarandhra'ya gider. Yoga kılavuzları, başlangıcın Rechaka veya Pūraka ile yapılmasına ve nefesin Pūraka ve Rechaka olmadan aniden durmasına göre Prānāyāma'nın çeşitli biçimlerinden bahseder. Yukarıda bahsedilen ilk ikisine benzeyen ve Prāna Sushumnā'ya girene kadar uygulanması gereken Sahita Kumbhaka gibi Kumbhaka'nın çeşitli biçimleri de vardır; ve Puraka ve Rechaka olmadan nefesin kısıtlandığı Kevala.{580} Ayrıca Vāta, Pitta ve Kapha fazlalığını ve bundan kaynaklanan hastalıkları iyileştiren başkaları da var; ve önemli bir Kumbhaka olan Bhasra, üç Dosha'nın tümünde etkili olduğundan[581] ve Prāna'nın, Sushumnā'ya sıkı bir şekilde yerleştirilmiş olan üç Grant'i aşmasına yardımcı olur.{582}

Daha önce ve daha sonra açıklanan tüm yöntemlerin pratik olarak tek bir hedefe hizmet ettiği, Prāna'nın Sushumnā'ya girmesi ve ardından Prāna Devatā Kundalini'nin araya giren Çakraları deldikten sonra Sahasrāra'da Laya haline gelmesi; çünkü Prāna aktığında

Sushumnā aracılığıyla zihin istikrarlı hale gelir. Chit, Sushumnā'da emildiğinde, Prāna hareketsizdir.{583} Bu nesne aynı zamanda Pratyāhāra, Dhāranā, Dhyāna ve Samādhi yöntemlerini de renklendirir; çünkü Rājayoga açısından bunlar çeşitli zihinsel süreçler ve durumlar iken, "nefes alma" ile ilgilenen Hathayoga bakış açısına göre bunlar Prānāyāma'daki ilerlemelerdir. Bu nedenle bazı çalışmalar onları Hatha teorisi ve uygulamasıyla uyumlu hale getirmek için farklı şekilde tanımlıyor ve bunları süresinin uzunluğuna göre değişen Kumbhaka dereceleri olarak açıklıyor.{584} Dolayısıyla, eğer Prāna belirli bir süre korunursa daha uzun bir süre için Dhāranā olarak adlandırılırsa Pratyāhāra olarak adlandırılır ve bu, en uzun süre boyunca elde tutulmasına eşdeğer olan Samādhi'ye ulaşılıncaya kadar böyle devam eder.{585}

Nefesin Hangkāra tarafından dışarı atılması ve ilhamının Sahkāra tarafından atılması olan Ajapā Gāyatrī'yi{586) tüm varlıklar günde 21.600 kez söyler. Normalde nefes 12 parmak genişliğindedir, ancak şarkı söylerken, yemek yerken, yürürken, uyurken, cinsel ilişkide mesafeler sırasıyla 16, 20, 24, 30 ve 36 genişliktir. Şiddetli egzersizlerde bu mesafeler aşılır, en büyük mesafe 96 genişliktir. Solunumun normal mesafenin altında olduğu durumlarda yaşam uzar. Bunun üzerinde olduğu yerde kısaltılır. Puraka ilhamdır, Rechaka ise sona ermedir. Kumbhaka bu iki hareket arasında nefesin tutulmasıdır. Gheranda Sanghitā'ya göre Kumbhaka sekiz türdendir: Sahita, Sūryyabheda, Ujjāyī, Shītalī, Bhastrikā, Bhrāmarī, Mūrchchhā ve Kevalī. Prānāyāma da benzer şekilde değişir. Prānāyāma, Shakti'yi uyandırır, hastalıktan kurtulur, dünyadan kopma ve mutluluk üretir. Ölçüsü 20 olan en iyisi (Uttama) olmak üzere değişen değerlerdedir; orta halli (Madhyama) 16 yaşında omurga titremesine neden olduğunda; ve aşağı (Adhama) 12 yaşında terlemeye neden olur. Necis olanlara hava girmemesi için Nādī'nin temizlenmesi gerekir. Nādīlerin temizlenmesinin ön süreci aylar ya da yıllar alabilir. Nādī'nin (Nādīshuddhi) temizliği ya Samanu ya da Nirmanu'dur - yani Bīja kullanılarak veya kullanılmadan. İlk forma göre Padmāsana'daki Yogi Gurunyāsa'yı Guru'nun direktiflerine göre yapar. “Yang” üzerine meditasyon yaparak 16 kez Bīja'nın Idā'sı yoluyla Japa yapar, 64 kez Bīja'nın Japa'sı ile Kumbhaka yapar ve ardından güneş Nādī ve Bīja'nın Japa'sı aracılığıyla nefes verir. Ateş Manipūra'dan yükselir ve Prithivī ile birleşir. Daha sonra nefes almayı takip eder

solar Nādī, Vahni Bīja ile 16 kez, Kumbhaka, Bīja'nın 64 Japa'sı ile, ardından ay Nādī ve Bīja'nın Japa'sı yoluyla 32 kez nefes verme. Daha sonra burnunun ucuna bakarak ayın parlaklığı üzerine meditasyon yapar ve 16 kez Bīja "Thang" Japa'sıyla Idā'dan nefes alır. Kumbhaka, Bīja Vang ile 64 kez yapılır. Daha sonra kendisinin nektarla dolup taştığını düşünür ve Nādī'nin yıkandığını düşünür. Bīja Lang'ın 32 Japa'sı ile Pinggalā ile nefes verir ve bu sayede kendisini güçlenmiş olarak görür. Daha sonra Kusha otu, geyik derisi vb.'den yapılmış bir minderin üzerine oturur ve doğuya veya kuzeye dönerek Prānāyāma yapar. Uygulaması için Nādi Shuddhi'ye ("sinirlerin" arınması) ek olarak uygun yer, zaman ve yiyecek de dikkate alınmalıdır. Bu nedenle mekanın kaygı yaratacak kadar uzak olmaması, orman gibi korunmasız bir yer olmaması, dikkati dağıtacak bir şehir veya kalabalık bir yerleşim yeri olmaması gerekir. Yiyecekler saf ve vejetaryen karakterde olmalıdır. Çok sıcak ya da çok soğuk, keskin, ekşi, tuzlu ya da acı olmamalıdır. Oruç tutmak, günde bir öğün yemek ve benzeri şeyler haramdır. Aksine, Yogi bir Yāma'dan (üç saatten) fazla yiyeceksiz kalmamalıdır. Alınan yiyecekler hafif ve güçlendirici olmalıdır. Uzun yürüyüşlerden ve diğer şiddetli egzersizlerden ve ayrıca (kesinlikle yeni başlayanlar için) cinsel ilişkiden de kaçınılmalıdır. Midenin sadece yarısı dolu olmalıdır. Yogaya ilkbahar veya sonbaharda başlanması gerektiği söylenir. Belirtildiği gibi Prānāyāma'nın biçimleri farklılık gösterir. Böylece, (Sagarbha) ya da (Nirgarbha) Bīja olmadan olan Sahita, önceki forma göre şu şekildedir: Sādhaka, Rajoguna ile dolu, kırmızı renkli Vidhi (Brahmā) üzerinde meditasyon yapar ve Akara'nın fotoğrafı. Altı ölçü (Mātrā) ile İdâ ile nefes alır. Kumbhaka'dan önce Uddīyānabandha Mudrā'yı yapar. Sattvamaya ve siyah Bīja Ukāra olarak Hari (Vishnu) üzerine meditasyon yaparak, Bīja'nın 64 Japa'sı ile Kumbhaka yapar; daha sonra, Tamomaya ve onun beyaz Bīja Makāra'sı olarak Shiva üzerine meditasyon yaparak, Bīja'nın 32 Japa'sı ile Pinggalā yoluyla nefes verir; daha sonra Pinggalā ile nefes alarak Kumbhaka yapar ve aynı Bīja ile Idā ile nefes verir. İşlem normal ve ters sırayla tekrarlanır.

Gheranda Sanghitā'ya göre Dhyāna veya meditasyon üç türdendir: (1) Sthūla veya kaba; (2) Jyotih; (3) Sūkshma veya süptil.{587} İlkinde Devatā'nın formu zihnin önüne getirilir. Bu amaç için Dhyāna'nın bir şekli şöyledir: Bırakın Sādhaka büyük olanı düşünsün.

Kalbinde Nektar Okyanusu. O okyanusun ortasında, kıyıları toz halindeki mücevherlerden oluşan bir mücevher adası vardır. Ada sarı çiçekli bir Kadamba ormanıyla kaplıdır. Bu orman Mālatī, Champaka, Pārijāta ve diğer kokulu ağaçlarla çevrilidir. Kadamba ormanının ortasında taze çiçekler ve meyvelerle dolu güzel Kalpa ağacı yükseliyor. Yapraklarının arasında kara arılar vızıldıyor ve Koel kuşları sevişiyor. Dört dalı dört Veda'dır. Ağacın altında değerli taşlardan yapılmış büyük bir Mandapa vardır ve onun içinde Ishtadevatā'sını hayal etmesine olanak tanıyan güzel bir kanepe vardır. Guru onu biçim, kıyafet, Vāhana ve Devatā'nın unvanı konusunda yönlendirecektir.

Jyotirdhyāna, ateşin ve yaşamın (Tejas) hayal edilen forma aşılanmasıdır. Mūlādhāra'da yılan benzeri Kundalini yatıyor. Orada Jīvātmā, sanki bir mumun giderek incelen alevi gibi ikamet ediyor. Sādhaka daha sonra Tejomaya (Işık) Brahman üzerine veya alternatif olarak kaşların arasında parlaklığını yayan Pranavātmaka alevi (Om olan ışık) üzerinde meditasyon yapar.

Sūkshmadhyāna, O uyandırıldıktan sonra Shāmbhavī Mudrā ile Kundalini üzerine meditasyondur. Bu Yoga (video sonrası) ile Ātmā açığa çıkar (Ātmasākshātkāra).

Son olarak, Samādhi aracılığıyla Nirliptatva veya ayrılma kalitesine ve ardından Mukti'ye (kurtuluş) ulaşılır.

Bu Samādhi Yoga, Gheranda Sanghitā'ya göre altı çeşittir: {588} (1) Shāmbhavī Mudrā tarafından elde edilen Dhyānayogasamādhi,{589} burada Bindu-Brahman üzerine meditasyon ve Atma'nın (Ātmapratyaksha) farkına varılmasından sonra, ikincisi Mahākāsha'ya veya Büyük Eter'e çözülür. (2) Khecharī Mudrā tarafından elde edilen,{590} dilin fraenumunun kesildiği ve dilin kaşlar arasındaki boşluğa ulaşıncaya kadar uzatıldığı ve daha sonra ters bir pozisyonda ağza sokulduğu Nādayoga. (3) Kumbhaka tarafından elde edilen Rasānandayoga, burada Sādhaka sessiz bir yerde her iki kulağını kapatır ve gücü cırcır böceğinin cıvıltısından büyük davulunkine kadar değişen seslerde Nāda'yı duyana kadar Pūraka ve Kumbhaka yapar. Günlük pratik yaparak

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Anāhata sesi duyulur ve sonunda yüce Vişnu'da çözünen Manas'la birlikte Işık (Jyotih) görülür. (4) Daha önce anlatılan ünlü Yonimudrā tarafından gerçekleştirilen Layasiddhiyoga.{592} Kendini Shakti ve Paramātmā'yı Purusha olarak düşünen Sādhaka, kendisini Shiva ile birlik (Sanggama) içinde hisseder ve O'nunla Shringārarasa olan mutluluğun tadını çıkarır,{ 593} ve Mutluluğun kendisi veya Brahman olur. (5) Bhakti Yoga, aşırı mutluluktan akan gözyaşlarıyla vecd durumuna ulaşılana kadar Ishtadevatā üzerine bağlılıkla (Bhakti) meditasyon yapılır. (6) Rājayoga, Manomūrchchhā Kumbhaka'nın yardımıyla gerçekleştirilir. {594} Burada tüm dünyevi nesnelerden ayrılan Manas, Ājnāchakra'daki kaşların arasına sabitlenir ve Kumbhaka yapılır. Manas'ın Jnāni'nin her şeyi gördüğü Ātmā ile birleşmesi ile Rājayogasamādhi'ye ulaşılır.

Hathayogapradīpikā, Hatha'da mükemmelliğe ulaşıldığında vücudun zayıf ve sağlıklı hale geldiğini, gözlerin parlaklaştığını, menilerin yoğunlaştığını, Nādīlerin arındığını, iç ateşin arttığını ve yukarıda bahsedilen Nāda seslerinin duyulduğunu söyler.{595 } Bu sesler (Nāda) kalp bölgesindeki Anāhata Çakra'dan çıkar, çünkü Vāyu tarafından tezahür ettirilen ve Buddhi ile birlikte olan ve özel bir hareketle (Vishsha Spanda) donatılmış tezahür etmiş Nāda'nın doğası gereği burada Shabdabrahman burada mevcuttur. Madhyama konuşması. Her ne kadar ses (Shabda) ayrı olmasa ve Vaikharī konuşması formunda ortaya çıkana kadar kaba duyular tarafından duyulsa da, Yogī'nin bu ince Nāda'yı, tarif edilen çeşitli Bandhalar ve Mudrālar aracılığıyla Prāna ve Apāna'nın tek bir yapıda birleştiği zaman duyduğu söylenir. Sushumna. Bu birleşik Prāna ve Nāda yukarı doğru ilerler ve Bindu ile birleşir.

Çeşitli bedensel sesleri duyarak Laya'ya (özümseme) ulaşıldığının söylendiği özel bir yöntem vardır.{596} Yogi Muktāsana'da ve Shāmbhavīmudrā ile birlikte sağ kulakta duyulan seslere odaklanır; daha sonra Shanmukhi Mudrā tarafından duyu açıklıkları kapatıldıktan ve Prānāyāma'dan sonra Sushumnā'da bir ses duyulur. Bu Yoga'da dört aşama vardır. Brahmagranthi delindiğinde, kalbin ruhani boşluğunda (Shūnya) süslemelerin tatlı çınlama sesi duyulur; ikinci aşamada Prāna, Nāda ile birleşerek Vishnugranthi'yi deler. Bunda

göğüs bölgesinin daha ilerideki boşluğunda (Atishūnya), çaydanlık davuluna benzer sesler duyulur. Üçüncü aşamada, tüm güçlerin merkezi (Siddhis) Ājnā veya Mahāshūnya'da davul benzeri bir ses (Mardala) duyulur. Sonra Prāna, Rudragranthi'yi veya Ājnā'yı zorlayarak Īshvara'nın meskenine gider. Dördüncü aşamanın başlangıcında, Prāna Brahmarandhra'ya gittiğinde dördüncü veya Nishpatti durumu meydana gelir. İlk aşamalarda sesler yüksek, giderek incelikli hale gelir. Zihin tüm dış nesnelerden uzak tutulur ve önce yüksek, sonra da ince seslere odaklanır. Böylece zihin, sabitlendiği Nada ile bir olur. Bu nedenle Nāda, bir geyiği yakalamak için kullanılan bir tuzak gibidir, çünkü bir avcı gibi zihni öldürür. Önce çeker, sonra öldürür. Nāda'ya kapılmış zihin, Vrittis'ten kurtulur.{597} Antahkarana, tıpkı bir geyik gibi, çanların sesinden etkilenir ve Yogi, hareketsiz kalarak, becerikli bir okçu gibi nefesini Brahmarandhra'ya yönlendirerek onu öldürür. Hedeflediği şeyle bir olan Sushumnā. Chit, onun Shakti'leri olan bu seslerin içinde mevcuttur ve Nāda ile birleşme yoluyla kendi kendine yeten Chaitanya'ya (Bilinç) ulaşıldığı söylenir. Ses duyulduğu sürece Atmā Shakti ile birliktedir. Laya durumu sessizdir.{598} Laya'ya ulaşmak için Mantrayoga veya Mantraların belirli bir yönteme göre okunması gibi başka yöntemler de vardır.

Layayoga, diğer yardımcı Hatha süreçleriyle bağlantılı olarak Tantrik formunda burada tercüme edilen eserlerin konusunu oluşturan Hathayoga'nın üçüncü ve daha yüksek formudur. Hem Sachchidānandā hem de Shiva ve Sachchidānandā veya Shakti vücutta mevcuttur ve Layayoga, Pinda (bireysel - Vyashti) ve Brahmānda'yı (kozmik - Samashti) yöneten yasalara göre Purusha Shakti'deki Prakriti Shakti'yi birleştirerek Chittavritti'nin kontrolünden oluşur.) bedenler ve böylece kurtuluş (Moksha) elde edilir.

Önceki sistemlerde olduğu gibi, Layayoga'nın da kendine has özellikleri vardır.{600} Genel anlamda konuşursak, sıradan Hathayoga, yalnızca olmasa da özel olarak fiziksel bedenle, onun gücüyle ve işlevleriyle ilgilenir; ve kaba beden aracılığıyla sübtil bedeni etkiler. Mantra Yoga, bedeni etkilemesine rağmen, yalnızca olmasa da, özellikle dışarıda çalışan güçler ve güçlerle ilgilidir. Layayoga şu konularla ilgilenir:

duyular dışı Pīthas (koltuklar veya merkezler) ve bedenin iç dünyasının duyular dışı güçleri ve işlevleri. Bu Pīthalar veya Devatāların koltukları, daha önce tanımlanmış olan Çakralardır; bağımsız (Nirlipta) Sachchidānandamaya Paramātmā'nın meskeni Sahasrāra'dan, Yoga Shāstra'larda Kulakundalinī olarak adlandırılan Prakriti-Shakti'nin koltuğu Mūlādhāra'ya kadar uzanır. Dolayısıyla bu Yoganın amacı, Samādhi'ye ulaşıldığında bu Shakti'yi Purusha'da almak ve birleştirmektir. Hathayoga'da "Işık" üzerine tefekkür özellikle emredilmiştir, ancak daha önce de belirtildiği gibi Dhyāna'sı üç yönlüdür. Mantrayoga'da Ruhun Kendisini giydirdiği maddi formlar üzerinde düşünülür. Kulakundalinī formundaki Prakriti-Shakti, Layayoga'nın bu yöntemine göre sürekli uygulamayla uyandırıldıktan sonra, yansıması kaşların arasında bir Işık olarak tezahür eder ve uygulama ve tefekkürle sabitlendiğinde Bindudhyāna'nın konusu haline gelir. Kundalī, çeşitli Hatha ve bundan sonra anlatılacak diğer süreçlerle uyandırılır. Yama, Niyama, Asana gibi tüm sistemlerde ortak olan yöntemler izlenir, ancak bunlardan yalnızca sınırlı sayıda ve Hathayoga Mudrā'sı kullanılır. Bunlar fiziksel süreçlere (Sthūla Kriyā) aittir ve bunları süper fiziksel egzersizler (Sūkshmā Kriyā) olan Prānāyāma,{601} Pratyāhāra, Dhāranā, Dhyāna (Bindu'da) takip eder. Bunlara ek olarak bu Yogaya özgü bazı özellikler de vardır. Daha önce belirtilenlerin yanı sıra Svarodaya veya Nādīlerle ilgili bilim de vardır; Panchatattva Çakra, Sūkshmaprāna ve doğanın benzeri iç güçleri; ve Nāda ve Bindu üzerinden Mahālaya adı verilen Samādhi'ye giden Layakriyā.

Nāda seslerinin duyulması Pratyāhāra'ya ve Dhāranā'ya Kundalī'nin uyandırılmasına dahildir. Mantrayoga'da Japa veya Mantra'nın okunması ve sıradan Hathayoga'da Prānāyāma olduğu için Dhāranā, sonuncusu bir ön hazırlık olarak Layayoga'nın en önemli parçasıdır. Bununla birlikte, Prānāyāma'nın nefeste ustalaşmayı güvence altına almak için yalnızca bir ön yöntem olduğu dikkate alınmalıdır. Bu, bu konuda zaten mükemmel olanın girmesine gerek olmayan alt kapıdır. Açıklanan bazı süreçler yalnızca pratik (Sādhanā) içindir. Bir uzman (Siddha) Kundalī Shakti'yi bir saat içinde yükseltip indirebilir.

Yılanların Efendisi Ananta'nın tüm evreni desteklediği gibi, "bedeni destekleyen" Kundalini'nin de tüm Yoga uygulamalarının desteği olduğu{603} ve "bir kuvvetin açık olması gibi" olduğu söylenir. anahtarlı bir kapı", dolayısıyla Yogi, Shakti, Īshvarī (Egemen Hanım) gibi çeşitli isimlerle bilinen Kundalini'nin (sarmal olan) yardımıyla kurtuluş kapısını (Moksha) zorla açmalıdır.), Kutilāngī (çarpık olan), Bhujanggī (yılan), Arundhatī (iyi eylemin değişmez yardımcısı.){605} Bu Shakti, insan vücudundaki tüm güçleri bünyesinde barındıran ve tüm formları üstlenen Yüce Shakti'dir (Parashakti). Dolayısıyla cinsel güç de bu güçlerden biridir ve kullanılmaktadır. Bununla birlikte, büyük seminal sıvıya inmek yerine, bir süptil enerji biçimi olarak korunur ve Prāna ile birlikte Shiva'ya yükselir. Böylece fiziksel ölümün nedenlerinden biri olmak yerine ruhsal yaşamın kaynağı haline getirilir. Cinsel arzunun yok olmasıyla zihin en güçlü bağından kurtulur.{606}

O, "Yılan Gücü", Mūlādhāra'da kıvrılmış olarak uyur ve "Brahman'ın kapısı" (Brahmadvāra) adı verilen Sushumnā'nın girişini ağzıyla kapatır. Kanda veya Kandayoni adı verilen, uzunluğu ve genişliği dört parmak olan ve "yumuşak beyaz bir bezle", yani kuş yumurtasına benzeyen bir zarla kaplı olan şeyin üzerinde uyur. Genellikle anüsün üstündeki iki parmak (Anguli) (Guda) ve penisin altındaki iki parmak (Medhra) olarak tanımlanır.{607} Bu Kanda kaynağından, burada hem birleşen hem de ayrılan 72.000 Nādī vardır. Kulakundalinī Şabdabrahman'dır ve tüm Mantralar Onun tezahürüdür (Svarūpavibhūti). Bu nedenle özü "harfler" olan Mantradevatā'nın isimlerinden biri de Mātrikā, yani tüm evrenlerin Genetrix'idir. O Mātrikā'dır, çünkü O herkesin Annesidir, hiçbirinin çocuğu değildir. O dünya bilincidir (Jagachchaitanya), bir bütün olarak dünyanın Virāta bilincidir.{608} Tıpkı uzayda sesin hava hareketleri tarafından üretilmesi gibi, Jīva'nın vücut akımları içindeki eterde de akışlar vardır. hayati havanın (Prānavāyu) hareketleri ve nefes alma ve verme olarak içe ve dışa geçişi. Ayet 12, Kundalini'yi saygı duyulan yüce Parameshvarī (Egemen Hanım), Nādashakti formundaki Her Şeye Gücü Yeten Kalā olarak tanımlar. O, süptillerin en süptil olanı, yaratılışın gizemini ve niteliksiz Brahman'dan akan Ambrosia nehrini Kendi içinde taşır. Onun nuruyla evren aydınlanır ve onunla

sonsuz bilgi uyanır{610} - yani O, hem Creatrix (Avidyā Shakti) olarak bağlanır hem de Vidyā Shakti olarak kurtuluşun elde edilebileceği araçtır. Bu nedenle Hathayogapradīpikā'da O'nun Yogilere özgürlük, cahillere ise esaret verdiği söylenir. Çünkü O'nu tanıyan Yoga'yı bilir ve Yoga'yı bilmeyenler bu dünya hayatının esareti altında tutulur. Vv olarak. Shatchakranirūpana'nın 10 ve 11'i şunu söylüyor: O, Dünyayı şaşkına çeviren, şimşek kadar parlaktır; "Onun tatlı mırıltısı, aşk delisi arı sürülerinin belirsiz uğultusuna ve uyumlu tatlı müziğin yumuşak ritmine benziyor. İlham ve sona erme yoluyla dünyadaki tüm varlıkları koruyan ve Mūla nilüferinin çukurunda parlak ışıklardan oluşan bir zincir gibi parlayan O'dur." Mantralar her durumda Kulakundalinī'nin Kendisinin tezahürleridir (Vibhūti), çünkü O tamamen harflerden, Dhvani'den ve Paramātmā'nın Kendisidir. Bu nedenle Kundalini'yi uyandırmak için Mantralar kullanılır. Mantraların özü Ebedi Şabda veya Bilinçtir, ancak görünümleri ve ifadeleri kelimelerle ifade edilir. Sözcükler kendi başlarına cansız (Jada) gibi görünür, ancak somutlaştırdıkları Mantra gücü Siddha'dır - yani gerçektir ve onu öğretmeye muktedirdir, çünkü o, Satya'nın kendisi olan Chaitanya'nın bir tezahürüdür. Yani, Veda-formundaki (Vedamurti) biçimsiz (Amūrti) Brahman olan Veda, kendi kendini aydınlatan Deneyim İlkesinin (Chit) ta kendisidir ve insan yazarlığı olmayan (Apaurusheya) sözcüklerde (Siddhashabda) görüntülenir.),{615} Brahman'ın veya Saf Varlığın ve Dharmma'nın{616} doğasına veya evrenin ayakta kalmasını sağlayan fiziksel, psişik ve ruhsal ilkelere ve yasalara (Dhāryate) ilişkin bilgiyi sürekli olarak ortaya çıkarır. Ve böylece İlahi Anne'nin, büyük Vedantik sözlerin (Mahāvākya) gerçekleşmesinin meyvesi olan bu doğrudan deneyim biçimindeki Brahman bilgisi (Brahmavidyā) olduğu söylenir.{619} Her şeyde duygu-bilinç, belirli süreçler olmadan tezahür etmez, dolayısıyla Mantraların özü duygu-bilinç olmasına rağmen, bu duygu-bilinç Sādhaka'nın Shakti'sinin (Sādhanā'dan türetilmiştir) Mantrashakti ile birliği olmadan algılanamaz. Bu nedenle Shāradā Tilaka'da şöyle denilmiştir: "Maddesi Mantra olan Kulakundalinī, her Jīva'nın Mūlādhāra'sında şimşek gibi parlasa da, Kendini yalnızca Yogilerin kalplerindeki nilüferlerde açığa çıkarır ve O'nun içinde dans eder. kendi sevinci. (Diğer durumlarda, incelikli bir biçimde var olmasına rağmen) Kendini açığa vurmaz.

Onun özü tüm Vedalar, tüm Mantralar ve tüm Tattvalardır. O, üç enerji formunun, 'Güneş', 'Ay' ve 'Ateş'in ve Şabdabrahman'ın Annesidir." Kundalini bu nedenle insan bedenindeki yaratıcı gücün en güçlü tezahürüdür. Kundalī, bedenlerde ve her güçte, kişide ve nesnede bulunan Şabdabrahman'dır - yani tezahür etmiş Şakti olarak Atma'dır. Altı Merkez ve bunlardan gelişen her şey Onun tezahürüdür. Şiva Sahasrāra'da "yaşar". İkincisi üst Shrīchakra'dır, çünkü altı merkez alttadır. Ancak Shakti ve Shiva birdir. Bu nedenle Kundalini Shakti'nin bedeni sekiz parçadan (Angas) oluşur; yani altı psişik ve fiziksel güç merkezi, Shakti ve Efendisi Sadāshiva.{620} Sahasrāra'da Kundali, Yüce Ātma-Shakti ile birleşir. Kundalini büyük Prānadevatā'dır, yani Nādātmā'dır ve eğer Prāna "orta yol" üzerinden, Sushumnā'dan Brahmarandha'ya doğru çizilecekse, zorunlu olarak oradaki yolu kapatan nilüferleri veya Çakraları delmelidir. Kundalini Prānashakti'dir, eğer O hareket ettirilirse Prāna da hareket eder.

Asanalar, Kumbhakas, Bandhalar ve Mudrālar Kundalini'yi uyandırmak için kullanılır, böylece Idā ve Pinggala'dan çekilen Prāna, Shakti'nin gücüyle Sushumnā'ya veya boşluğa (Shūnya) girdikten sonra yukarı Brahmarandhra'ya doğru gidebilir. (621} O zaman Yogī'nin aktif Karma'dan kurtulduğu ve doğal duruma ulaştığı söylenir.{622} O halde amaç, Prāna'yı Idā ve Pinggalā'dan Sushumnā'ya alarak vücudun geri kalanını cansızlaştırmaktır. bu nedenle tüm Nādi'lerin en önemlisi ve "Yogi'nin zevki" olarak kabul edilir ve daha sonra yaklaştığında "çiçek açan" nilüferlerin arasından yükselmesini sağlar. Omurga kolonunun her iki tarafındaki vücut cansızlaştırılır ve Prāna'nın tüm akımı o kolona atılır. Manonmanī devletinin Prāna Laya'sıyla ortaya çıktığı söylenir, çünkü bunun üzerine Manas Laya'sı gelir. Sushumnā'da Prāna'yı günlük olarak kısıtlama uygulayarak, Prāna'nın olağan kanalları boyunca gösterdiği doğal çaba zayıflar ve zihin sabitlenir. Çünkü Prāna'nın hareketi (Parispanda) olduğu zaman, zihnin hareketi de vardır; yani nesnel dünyanın nesnelerinden (Vishaya) beslenir.

Ancak Prāna Sushumnā'da olduğunda "ne gündüz ne de gece vardır" çünkü "Sushumnā zamanı yutar." (623} Prāna'nın (Prānaspanda) hareketi olduğunda, Vritti'de (zihnin işleyişi) hiçbir kesinti olmaz. Ve benzeri

Yogavāshishtha, Prāna'nın varlığı sona ermediği sürece ne Tattvajnāna'nın ne de yeniden doğuşun nedeni olan yaşama yönelik iradenin ince nedeni olan Vāsanā'nın yok edilmesinin mümkün olmadığını söylüyor. Çünkü Tattvajnāna veya yüce bilgi, hem Chitta'nın hem de Vāsanā'nın yok edilmesidir.{624} Nefesin kısıtlanması aynı zamanda meni sağlamlaştırır. Çünkü meni, Prāna öyle olduğu sürece dalgalanır. Ve meni sabit olmadığında zihin de sabit olmaz. Bu şekilde eğitilen zihin kendisini dünyadan ayırır. Bu çeşitli sonuçların Kundalini'yi uyandırarak ve Onun "anahtar" olduğu sonraki süreçlerle elde edildiği söylenir. “Birinin bir kapıyı anahtarla açmaya zorlanması gibi, Yogi de kurtuluş kapısını anahtarla açmaya zorlanmalıdır.
Kundalini.”{626} Çünkü Mūlādhāra'da uyuyan, Brahmarandhra'ya yükselişin yapılabileceği kanalı (Sushumnā) ağzıyla kapatan O'dur. Prāna doğal olarak içine girdiğinde bunun açılması gerekir. "O, genç dul, zorla yağmalanacak." Bu Shakti'yi manipüle etme gücünü elde etmek amacıyla günlük pratik yapılması öngörülüyor.{627}

Shakti'yi Sahasrāra'ya yönlendirmek genellikle uygulamanın başlangıcından itibaren yıllar alır. İlk başta O yalnızca belirli bir noktaya götürülebilir ve daha sonra yavaş yavaş daha yükseğe çıkarılabilir. Onu belirli bir merkeze yönlendiren kişi, bir sonraki denemede aynı merkeze daha kolay ulaşabilir. Ancak daha yükseğe çıkmak daha fazla çaba gerektirir. Her merkezde belirli bir tür mutluluk (Ānanda) deneyimlenir ve Ājnā merkezinde tüm evren deneyimlenene kadar duyulur maddenin temel formlarının (Bhūta) fethi gibi belirli güçler kazanılır. Üstelik daha önceki aşamalarda Shakti'nin geri dönmeye yönelik doğal bir eğilimi vardır. Devam eden uygulamada kolaylık ve daha fazla kontrol elde edilir. Nādīlerin saf olduğu yerde, Onu Sahasrāra'dan bile aşağı çekmek kolaydır. Uygulamanın mükemmelliğinde Yogi, mutluluğun kurtuluşta deneyimlenenle aynı olduğu Sahasrāra'da istediği kadar kalabilir (bu durumda geri dönmeye tabidir) veya kendisini başka bir bedene aktarabilir; bu bilinen bir uygulamadır. hem Hint hem de Tibet Tantralarına, ikincisinde buna Phowa denir.

Samādhi'ye ulaşmaya yönelik tüm yöntemlerin ilkesi Prāna'yı Idā ve Pinggalā'dan çıkarmaktır. Bu başarıldığında bu Nādīler “ölü” hale gelirler çünkü canlılık içlerinden çıkmıştır. Prāna daha sonra Sushumnā'ya girer,

ve Kundalini'nin yardımıyla delindikten sonra Sushumnā'daki altı Çakra Laya olur veya Sahasrāra'da emilir. Mūlādhāra'dan hareket edildiğinde bu amaca yönelik araçlar ayrıntılı olarak farklılık gösteriyor gibi görünse de ortak bir prensibi bünyesinde barındırır - yani Prāna'nın aşağıya ve Apāna'nın yukarıya doğru (yani doğal yönlerinin tersi) zorlanması. Jālandhara ve Mūlabandha veya başka türlü, birleşmeleri nedeniyle iç ateş artar. Bu nedenle konum, bir pistonun merkezi hava kaçmadan her iki ucunda çalıştığı ve böylece ısınan içi boş bir tüpe benzer. Daha sonra, bu şekilde üretilen ısıyla uyandırılan yılan gücü Kundalini, kıvrılmış yattığı "uyku" adı verilen potansiyel halinden uyandırılır; Daha sonra tıslayarak Kendini düzeltir ve Brahmadvāra'ya veya Sushumnā'ya girişe girer, daha fazla tekrarlanan çabalarla Sushumnā'daki Çakralar delinir. Bu, Māyāshakti'nin güçlü olduğu üç düğümde (Granthis), özellikle de delinmesinin ciddi ağrı, fiziksel bozukluk ve hatta hastalık içerebileceği kabul edilen karın düğümünde özel zorlukların eşlik ettiği aşamalı bir süreçtir. Daha önce açıklandığı gibi, bu "düğümler" her üç grubun Çakralarını birleştiren noktalardır. Yukarıda sözü edilen süreçlerin bazıları, şimdi devam edeceğimiz ve bu konuyla ilgili olarak aşağıdaki şekilde özetlenebilecek mevcut çalışmada anlatılmıştır:—

Başlangıç ayeti (ve ayetlere atıfta bulunarak Yorumu sonlandırıyorum) yalnızca Altı Lotus'u tanıyanların onlarla başa çıkabileceğini söylüyor; ve ilk ayet, burada anlatılan yöntemle Yoga'nın Çakralar ve Nādīler bilgisi olmadan gerçekleştirilemeyeceğini söylüyor. İlk ayet Brahman'ın gerçekleşeceğini söylüyor. Bir sonraki soru şu: Bu nasıl etkileniyor? Başlangıç ayetindeki Yorumcu, çok merhametli Pūrnānanda Svāmī'nin, sefalet batağına batmış dünyayı kurtarmayı arzulayan, öncelikle Shakti Kundalini'nin yaşam merkezleri veya Çakralar ile birliği konusunda ona talimat verme görevini üstlendiğini söylüyor. ve ikinci olarak kurtuluşa yol açan Brahman (Tattvajāna) bilgisini aktarmak. Eski

- yani Çakralara ilişkin bilgi vb. - Yoga bitkisinin "ilk atışıdır". Yorumcunun dediği gibi Brahman, bilginin edinilmesiyle ortaya çıkan Yüce Bilinçtir. Böyle bir bilginin ilk nedeni, onu tanımak ve uygulamaktır.

Çakralar, Nādiler ve Kundalini ile ilgilenen Tantrik Yoga Sādhanā; bir sonraki sebep Kundalini'nin uyandırılmasıyla o Sādhanā'nın farkına varılmasıdır; ve nihai sonuç, Şakti veya irade gücü (Ichchhā), eylem (Kriyā) ve bilgi (Jnāna) olan Kundalini'nin eyleminin etkisi olan ve hem formlarda hem de formlarda var olan Brahman'ın deneyimsel farkındalığıdır. ince ve kaba. Zihin, "madde" denilen şey kadar Kundali'nin formlarından biridir. Her ikisi de eşit derecede Nādamaya Shakti'nin daha kaba bir formu olan Prakritishakti'nin ürünleridir. Kundalī sekiz Prakrit şeklini alır.{629} Bunu iyi akılda tutmak gerekir, aksi takdirde sistemin sözde "materyalizm" vb. temelinde eğitimsiz eleştirileri olması muhtemeldir. Uyandırılan Güç, kendi içinde (Svarūpa) Bilinçtir ve uyandırılıp üst beyin merkezine götürüldüğünde, Yüce Bilinç olan gerçek bilgiyi veren (Svarūpa Jnāna) olur.

Bu gücün uyandırılması, uygun fiziksel eylemin eşlik ettiği hem irade hem de zihin gücü (Yogabala) ile sağlanır. Sādhaka{630} belirlenmiş asanaya oturur ve zihnini, konsantrasyonun kaşların arasında olduğu Khecharī Mudrā ile dengeler. Hava solunur (Pūraka) ve sonra tutulur (Kumbhaka). Daha sonra vücudun üst kısmı Jālandharabandha tarafından kasılır, böylece yukarı doğru nefes (Prāna) kontrol edilir. Bu kasılma sayesinde solunan havanın kaçması engellenir. Bu şekilde kontrol edilen hava aşağıya doğru yönelir. Yogi, boğazından karnına kadar içindeki havanın Nādī'lerdeki kanallar yoluyla aşağıya doğru yöneldiğini hissettiğinde, Vāyu'nun Apāna olarak kaçışı, anal kasın kasıldığı Mūlabandha ve Ashvinī Mudrā tarafından tekrar kontrol edilir. . Bu şekilde depolanan hava (Vāyu), akıl ve iradenin yönetimi altında, Mūlādhāra'daki yaşamsal gücün potansiyellerinin gerçekleştirilmeye zorlanabileceği bir araç haline gelir. Bu merkez üzerindeki zihinsel konsantrasyon süreci şu şekilde anlatılmaktadır: Mantranın zihinsel Japa'sının reçete edilmesi ve bu sayede Mantrashakti'nin kazanılmasıyla, bir lambanın sivrilen alevi şeklinde olduğu düşünülen Jīvātmā (bireysel Bilinç) , kalp bölgesinden Mūlādhāra'ya getirilir. Burada bahsedilen Jīvātmā, sübtil bedenin Ātmā'sıdır, yani Antahkarana veya Buddhi (orada Ahangkāra dahil) ve Manas olarak zihin, algılama (Indriya) veya almak için çalışan zihin fakülteleridir.

duyu organları aracılığıyla duyu izlenimi ve Prāna;{632} ikinci, üçüncü ve dördüncü bedensel kılıfların bileşenleri. Tutulan Vāyu'nun bu merkez üzerindeki bu kadar yoğunlaşması ve etkisinin ardından, Vāyu, Bīja “Yang” ile yeniden yükseltilir. “Kāma'nın havasına” veya Kandarpa'ya (Kāmavāyu) soldan sağa bir devrim verilir. Bu Ichchhā Shakti'nin bir şeklidir. Bu, Kumbhaka'da tutulan Prāna ve Apāna'nın basıncı, bunlardan doğan doğal ısı ve Vahni Bīja (Ateş Mantrası) “Rang”, Kāma'nın (Kāmāgni) ateşini yakar. Ateş, o zamanlar Shāstra dilinde, Eşi Parahangsah veya Paramashiva'ya yönelik "arzu" tutkusuna kapılan uyuyan yılan Kundalini'yi çevreler ve uyandırır. Böylece aktif hale getirilen Şakti, sıradan pozitif ve negatif elektrik yüklerinde olduğu gibi, tezahür etmiş dünyayı etkileyen evrensel kutupluluğun başka tezahürleri olan Şiva'ya çekilir.

Yogakundalī Upanishad{633} aşağıdaki yöntemleri ve bahsedilen diğerlerini belirtir: Prāna Idā'dan geçerken Padmāsana'yı varsayın ve 12 puanlık Ākāsha'yı 4 artırın; yani nefes verirken Prāna 16 ölçü dışarı çıkar ve nefes alırken içeri girer. 12, 16 boyunca nefes alın ve böylece güç kazanın. Daha sonra iki elinizle yanlarından tutarak Kundalini'yi tüm gücünüzle sağdan sola korkusuzca 48 dakika boyunca karıştırın. Kundalī'nin Sushumnā'ya girmesine izin vermek için bedeni biraz yukarı çekin. Yogi, omuzların kaldırılıp indirildiği bir çekme hareketi yapar. Prāna, Onunla birlikte kendiliğinden girer. Yukarıdan sıkıştırıp aşağıdan genişleyen ve bunun tersi olan Prāna yükselir.

Ānandalaharī'nin 32. ayetinin yorumunda şöyle denir: “Güneş ve ay, Makrokozmosta daima Devayāna ve Pitriyāna'da (kuzey ve güney küreleri) hareket ettikleri için, (Mikrokozmosta sürekli olarak) hareket ederler. Idā ve Pinggala gece gündüz. Daima sol Nādī (Idā) yönünde seyahat eden ay, tüm sistemi nektarı ile besler. Sağ Nādī (Pinggalā) yönünde seyahat eden güneş, sistemi kurutur (böylece nektarla nemlendirilir). Güneş ve ay Mūlādhāra'da buluştuğunda o güne Amāvasyā (yeni ay günü) denir. . . . Kundalī aynı zamanda Ādhārakunda'da da uyur. . . . Zihni kontrol altında olan bir Yogi, güneşi olduğu gibi ayı da kendi yerine hapsetebildiğinde, o zaman ay ve güneş

hapsedilir ve sonuç olarak ay nektarını dökemez, ne de güneş onu kurutabilir. Daha sonra, Vāyu'nun yardımıyla nektarın yeri ateşle kuruduğunda Kundalī yiyecek sıkıntısından uyanır ve bir yılan gibi tıslar. Daha sonra üç düğümü kırarak Sahasrāra'ya koşar ve ortasında bulunan Chandra'yı (ayı) ısırır. Sonra nektar akmaya başlar ve Ājnāchakra'daki (diğer) Chandra Mandala'yı ıslatır. İkincisinden itibaren tüm vücut nektarla dolu hale gelir. Daha sonra Ājnā'daki Chandra'nın (ay) on beş ebedi Kalā'sı (parçası) Vishuddhi'ye gider ve oraya doğru hareket eder. Sahasrāra'daki Chandra Mandala'ya Baindava da denir. Bir Kalā her zaman orada kalır. Kalā, Atman olarak da adlandırılan Chit'in kendisinden başka bir şey değildir. Biz Ona Tripurasundari diyoruz. Bundan anlaşılmaktadır ki, Kundali'yi uyandırmak için güneşte değil, yalnızca kameri onbeş haftada uygulama yapılmalıdır."

Kundalini, şimdiye kadar Kendi bobinleri tarafından kapatılan, ancak şimdi Chitrinī Nādī'nin girişinde açık olan açıklıktan geçerek "eğitimli bir kısrağı dizginlerinden yönlendiren bir binici gibi" yukarı doğru yönlendirilir. Daha sonra nilüferlerin her birini o Nādī'nin içine deler, onlar içinden geçerken başları yukarıya doğru döner. Kundalini, süptil Jīvātmā ile birleşerek bu nilüferlerin her birinden geçerken, bu merkezlerin her birinin hükümdar Tattva'larını ve yukarıda bunların içinde olduğu açıklanan her şeyi Kendi içine çeker. Yükseliş yapıldıkça, daha büyük Tattva'ların her biri Laya durumuna girer ve yerini Kundalini'nin enerjisi alır, Vishuddha Çakra'nın geçişinden sonra hepsinin yerini alır. Bu daha kaba Tattva'larla birlikte çalışan duyular, Daha sonra Ājnā'nın ince Tattva'larını Kendinde özümseyen Onda birleşir. Kundalini'nin Kendisi üç seviyeye yükselirken farklı bir boyut kazanır ve Lingaların her biriyle böyle bir birliğe uygun olan kendi formunda birleşir. Çünkü Mūlādhāra'da O, madde veya fiziksel tezahür etmiş hallerinde (Virāt) herkesin Shakti'sidir, Ājnā aşamasında O, zihinsel ve psişik veya sübtil bedenin (Hiranyagarbha) Shakti'sidir ve Sahasrāra bölgesinde O, kendisi Brahman yönüyle farklılaşmamış olsa da, Güç veçhesinde gizli bir potansiyel durumdaki tüm alt planları içeren manevi düzlemin (Şvara) Şakti'sidir. Māyā Tantra (bkz. cilt 51, gönderi) ses üreten dört Shakti'nin (yani Parā, Pashyantī, Madhyamā ve Vaikharī) Kundali'nin Kendisi (Kundalinyabhedarūpā) olduğunu söyler. Dolayısıyla ne zaman

Vaikharī, Svayambhu Linga'yı büyülerken Kundalī, Kendi formunda Sahasrāra'ya gitmeye başlar; Daha sonra benzer şekilde Madhyamā olarak Bāna Linga'yı kalbinde ve Pashyantī olarak kaşlarında Itara Linga'yı büyüler. Daha sonra Parabindu aşamasına ulaştığında Parā (Parābhāva) durumuna ulaşır.

Yukarıya doğru hareket kabadan daha incelikliye doğrudur ve Tattva'ların çözülme sırası şu şekildedir: Prithivī ile Indriyas (koku ve ayaklar), ikincisinin desteği Prithivī'dir (toprak olarak toprak), Mūlādhāra'da bulunan Gandha Tattva veya koku Tanmātra'sında çözülür; Gandha Tattva daha sonra Svādishthāna'ya götürülür ve o, Ap ve ona bağlı Indriyalar (tat ve eller), Rasa (Tat) Tanmātra'da çözülür; ikincisi Manipura'ya götürülür ve orada Rasa Tattva, Tejas ve ona bağlı Indriyas (görme ve anüs), Rūpa (Görme) Tanmātra'da çözülür; daha sonra ikincisi Anāhata'ya alınır ve o, Vāyu ve bağlantılı Indriyalar (dokunma ve penis), Sparsha (Dokunma) Tanmātra'da çözülür; ikincisi Vishuddha'ya götürülür ve orada Ākāsha ve ilgili Indriyalar (işitme ve ağız), Shabda (Ses) Tanmātra'da çözülür; ikincisi daha sonra Ajnā'ya alınır ve orada ve ötesinde o ve Manas Mahat'ta, Mahat Sūkshma Prakriti'de çözülür ve ikincisi Sahasrāra'da Parabindu ile birleşir. İkinci birleşme durumunda metinde bahsedilen (v. 52) çeşitli aşamalar vardır; Nāda'dan Nādānta'ya, Nādānta'dan Vyāpikā'ya, Vyāpikā'dan Samanī'ye, Samanī'den Unmanī'ye ve sonuncusu Vishnuvaktra veya Pungbindu'ya. aynı zamanda Paramashiva'dır. Tüm harfler bu şekilde çözüldüğünde, lotus yapraklarının harfleri taşıması gibi altı Çakranın tümü de çözülür.

Bu yukarı harekette, Mūlādhāra'nın Brahmā, Sāvitrī, Dākinī, Devaları, Matrikā'ları ve Vrittis'i, aynı zamanda Mahimandala veya Prithivī ve geçtiği Prithivī Bīja “Lang” gibi Kundalini'de emilir. Çünkü bu Bījalar veya ses güçleri, içlerinde erimiş olanın ince Mantra yönünü ifade eder. Böylece “toprak”, onu harekete geçiren yaratıcı bilincin özel yönü olan tohumundan (Bīja) doğar ve onun içinde çözülür. Söylenen Mantra (Vaikharī Shabda) veya “Lang” bunun kaba bir sesle ifadesidir.

Devī Mūlādhāra'yı terk ettiğinde, Kundalini'nin uyanışı ve Prānik akımının canlandırıcı yoğunluğu nedeniyle açılıp çiçeğini yukarıya çeviren o nilüfer, tekrar kapanır ve başını aşağıya doğru sarkıtır. Kundalini Svādishthāna'ya ulaştığında o nilüfer açılır ve çiçeğini yukarı kaldırır. Onun girişi üzerine Vishnu, Lakshmī, Sarasvatī, Rākinī, Mātrikās ve Vritti, Vaikunthadhāma, Golaka ve orada ikamet eden Deva ve Devī Kundalini'nin bedeninde çözülür. Prithivī veya Toprak Bīja “Lang” Tattva suyunda çözülür ve Bīja “Vang”a dönüştürülen su Kundalini'nin bedeninde kalır. Devī Manipūra Çakraya veya Brahmagranthi'ye ulaştığında, o Çakradaki her şey Onda birleşir. Varuna Bīja “Vang” ateşte çözülür ve Bīja “Rang” olarak bedeninde kalır. Shakti daha sonra Vishnu Düğümü (Vishnugranthi) olarak bilinen Anāhata Çakraya ulaşır ve orada bulunan her şey Onun içinde birleştirilir. Ateşin Bīja'sı “Rang” havada yüceltilir ve Bija “Yang”ına dönüştürülen hava Kundalini tarafından emilir. Daha sonra Bhāratī veya Sarasvatī'nin meskeni olan Vishuddha Çakra'ya yükselir. Onun girişinde Arddhanārīshvara, Shiva, Shākinī, 16 sesli harf, Mantra vb. Onda çözülür. Hava "Yang"ın Bīja'sı eter içinde çözülür ve kendisi de Bīja "Hang"a dönüştürülerek Kundalini'nin bedeninde birleştirilir. Gizli Lalanā Çakrayı delen Devī, Paramashiva, Siddhakālī, Devalar ve içindeki diğer her şeyin Onda çözündüğü "Rudra Düğümü" (Rudragranthi) olarak bilinen Ājnā'ya ulaşır. Sonunda Vyoma'nın (eter) veya "Hang"ın Bīja'sı, Ājnā'nın ince Tattva'larına ve ardından Devī'ye emilir. Rudragranthi'yi geçtikten sonra Kundalini, Paramashiva ile birleşir. İki yapraklı nilüferden yukarı doğru ilerledikçe Nirālambapurī, Pranava, Nāda vb. Devī'de birleşir. Böylece Yukarı doğru ilerleyişinde kaba elementlerden başlayarak yirmi üç Tattva'yı Kendisinde özümsemiş ve sonra Kendisi olarak kalarak tüm Shakti'lerin nedeni olan Shakti, Paramashiva ile birleşmiştir.

Tanımlanan fiziksel ve diğer süreçlerin yardımıyla, bu zihinsel konsantrasyon yöntemiyle, madde sübtil olanın içinde emilir, her biri kendi dolaysız nedeninde ve tamamı Chidātmā'da veya Chit olan Ātmā'da çözülür. İnsan tutkularının dünyasından alınan dilde, kendisi de fiziksel karşılık gelme düzlemimizin kaba bir yansımasından başka bir şey değildir.

Daha incelikli, duyu ötesi faaliyetler ve mutluluk, Rabbine olan arzuya kapılan Şakti Kundalini'nin ona hızla yol aldığı ve Şiva'nın Lotus ağzını öperek ondan hoşlandığı söylenir (SN, v. 51). Sāmarasya terimi ile erkek ve dişinin birliğinden (Sāmarasya) kaynaklanan haz duygusu kastedilmektedir. Fiziksel hazzın bu en yoğun biçimi, üzerinde uygulandığı ruhsal düzlemde Shiva ve Shakti'nin birleşmesinden doğan Yüce Mutluluğu sembolize eder. Dolayısıyla Daksha Dharmashāstrakāra şunu söylüyor: "Brahman yalnızca kendi başına bilinmelidir ve Onu bilmek bir bakireyi tanımanın mutluluğu gibidir." , kendisini Shiva ile birlik (Sanggama) içinde hisseder ve onunla birlikte dokuz Rasa'nın ilki olan Shringārarasa olan mutluluğun veya aşk duygusu ve mutluluğun tadını çıkarır. Sattvaguna tarafından uyandırılan bu Ādirasa (Shringāra),{636} maddesi Chit (Chinmaya) olan tarafsız (Akhanda), kendi kendini aydınlatan (Svaprakāsha) mutluluktur (Ānanda).{637} O kadar yoğun ve her şeyi özeldir ki aşığı tüm diğer bilgi nesnelerinden (Vedyāntara-sparsha-shūnyah) ve Brahma-mutluluğunun (Brahmasvādasahodara) öz kardeşinden habersiz kılar.{639} Ancak Brahma-mutluluğu yalnızca Yogiler tarafından bilindiğinden, bu nedenle Alangkāra Shastra'nın en son alıntı yaptığı gibi, ölümlü dünyanın gerçek aşk-mutluluğu bile şairler ve diğerleri gibi "yalnızca birkaç bilen tarafından bilinmektedir" (jneyah kashchit pramātribhih). Aşkın diğer biçimleri gibi cinsellik de Brahmanbliss'in yansımaları veya parçalarıdır.

Shakti Kundalini'nin Sādhaka bedenindeki Shiva ile bu birleşimi, Yoginī Tantra'nın "tutkularını zaten kontrol etmiş olanlar için tüm birlikteliklerin en iyisi" olduğunu ve dolayısıyla Yati olan Sāttvika Panchatattva'nın birleşmesidir (Maithuna). .{640} Bununla ilgili olarak Brihat Shrīkrama (bkz. SN, v. 51, gönderi) şöyle der: “Onlar bilgi gözüyle Nāda'da Chidānanda ile birleşmiş paslanmaz Kalā'yı görürler. O, saf bir kristal gibi beyaz olan Mahādeva'dır ve ışıltılı nedendir (Vimbarūpa-nidāna) ve O, büyük tutkusu nedeniyle kayıtsız olan güzel uzuvlara sahip sevimli kadındır." Onların birleşme nektarı (Amrita), Brahmarandhra'dan Mūlādhāra'ya akan, Kshudrabrahmānda'yı veya mikrokozmosu dolduran ve Çakralarının Devatā'larını tatmin eden ambrosial bir akıntı halinde akar. İşte o zaman bu dünyadaki her şeyi unutan Sādhaka,

tarif edilemez bir mutluluğa gömüldü. Well of Life'a yapılan her ziyaretin ardından tazelenme, artan güç ve keyif gelir.

Shri Shangkarāchāryya'ya atfedilen Chintāmanistava'da şöyle denir: “Bu aile kadını (yani Kundalini), kraliyet yoluna (yani Sushumnā) girerek, kutsal yerlerde (yani Çakra) aralıklarla dinlenerek Yüce Yüce'yi kucaklar. Koca (Parashiva) ve nektarın (yani Sahasrāra'dan) akmasını sağlıyor.”

Guru'nun talimatları Ajnā Çakra'nın üzerine çıkmaktır, ancak özel bir talimat verilmemiştir: çünkü bu Çakra delindikten sonra Sādhaka Brahmasthāna'ya veya Brahman'ın meskenine kendi çabasının yardımı olmadan ulaşabilir ve aslında ulaşmalıdır. Ājnā'nın üzerinde Guru ve Shishya'nın (Usta ve öğrenci) ilişkisi sona erer. Kundalini on dört "Düğümü" (Granthis), yani bunların içerdiği üç Lingayı, altı Çakrayı ve beş Şivayı deldikten sonra Kendisi Paraşiva'dan çıkan nektardan sarhoş olarak Kendisine geldiği yola geri döner. kendi meskeni (Mūlādhāra).{641} Geri dönerken, daha önce oradan emdiği her şeyi Kendisinden Çakralara döker. Başka bir deyişle, Onun yukarıya geçişi, Çakralardaki her şeyin Laya durumuna (çözülme) geçmesine neden olan Layakrama olduğu gibi, O'nun dönüşü de Srishtikrama'dır, çünkü O onları “yeniden yaratır” veya tezahür ettirir. Bu şekilde, Çakralarda olduğu açıklanan her şey, Onun uyanışından önce işgal ettikleri konumlarda göründüğünde, O tekrar Mūlādhāra'ya ulaşır. Aslında alçalan Jīvātmā, kendisi için yükselirken kendisinden geçen ve Emri ile bir olan, ayrılmış çoklu ve bireyselleşmiş dünya fikrini oluşturur. Bilinç olarak O, bilinçli Güç olarak yansıttığı şeyi emer. Kısacası, Kundalini'nin dönüşü, Jīvātmā'nın, varoluşun en düşük seviyesinin fenomenal dünyasında, oradan bir vecd halinde veya Samādhi halinde yükseltildikten sonra yeniden ayarlanmasıdır. Böylece Yogi, Ruhun doğasını ve durumunu ve onun Māyik'e ve bedenli dünyaya gidiş ve dönüş yolunu bilir (çünkü deneyimler). Bu Yoga'da madde dünyanın ve onun unsurlarının kendi sebebine aşamalı bir şekilde dahil olma süreci vardır. Her kaba element (Mahābhūta), kendisinden çıktığı süptil element (Tanmātra) ve bağlantılı duyu organı (Indriya) ile birlikte, son element olan etere kadar, üstündeki bir sonrakine dönüşür.

Tanmātra sesi ve Manas ile birlikte, Vikritis oldukları egoizmde (Ahangkāra) çözülürler. Ahangkāra, yaratıcı düşüncenin ilk tezahürü olan Mahat'ta ve ikincisi Brahman'ın Yüce Varlığı, Bilinci ve Mutluluğu olan Bindu'da birleşir. Kundalini yükseldikçe alt uzuvlar bir ceset kadar hareketsiz ve soğuk hale gelir; O geçip gittiğinde bedenin her parçası da aynısını yapar. Bunun nedeni, bedeni destekleyen Güç olarak O'nun Merkezini terk etmesidir. Aksine, başın üst kısmı "parlak" hale gelir; bu, herhangi bir dış parlaklık (Prabhā) anlamına gelmez, parlaklık, sıcaklık ve canlılık anlamına gelir. Yoga tamamlandığında, Yogi seçilen duruşta dimdik oturur ve tüm vücutta bulunabilecek tek sıcaklık izi, Shakti'nin Shiva ile birleştiği başın tepesidir. Bu nedenle şüpheci olanlar, kendisini iş başında görmelerine izin verecek başarılı bir Yogi bulacak kadar şanslılarsa gerçekleri kolayca doğrulayabilirler. Onun vecdini ve bedenin soğukluğunu gözlemleyebilirler ki bu, Dhyāna Yogī denen şeyde veya yalnızca meditasyonla hareket eden ve Kundalini'yi uyandırmayan bir Yogi'de mevcut değildir. Bu soğuk, dışsal ve kolayca algılanabilen bir işarettir. Daha önceki ısıyı sağlayan bir şeyin yok oluşuna işaret eden ilerlemesi görülebilir. Vücut cansız görünüyor, bu da destek gücünün (tamamen olmasa da) onu terk ettiğini gösteriyor. Öte yandan, Shakti'nin bu şekilde aşağıya doğru dönüşü, sıcaklığın, canlılığın ve normal bilincin yeniden ortaya çıkmasıyla belirtilir. Geri dönüş süreci, edinimin en yüksek halinden kalkış noktasına kadar olan evrimlerden biridir.

Bu çalışmada ele alınmamış olsa da, burada, yükseliş ve inişin sadece hayal edildiği Bhūtashuddhi adlı ritüel uygulamasında Kundalini'nin dinlenme yerine dönüşüne eşlik eden Sādhanā'ya atıfta bulunulabilir.

Sādhaka, Vāyu Bīja “Yang”ın sol burun deliğinde olduğunu düşünerek Idā yoluyla nefes alır ve Bīja'nın Japa'sını on altı kez yapar. Daha sonra her iki burun deliğini de kapatarak altmış dört kez Bīja'nın Japa'sını yapar. Daha sonra sol karın boşluğundaki "günah işleyen siyah adamın" (Pāpapurusha{642}) (hava yoluyla) kurumuş olduğunu düşünür ve böylece sağ burun deliğinden Pinggalā yoluyla nefes vererek Japa yaptığını düşünür. Bīja'nın otuz iki katı.

Daha sonra Sādhaka, Manipūra'daki kırmızı renkli Bīja "Rang" üzerine meditasyon yapar, nefes alır, Bīja'nın on altı Japa'sını yapar ve ardından burun deliklerini kapatarak on altı Japa yapar. Japa'yı yaparken "günah işleyen adamın" bedeninin (ateşle) yakıldığını ve küle dönüştüğünü düşünüyor. Daha sonra otuz iki Japa ile sağ burun deliğinden nefes alır ve ardından beyaz Chandrabīja "Thang" üzerine meditasyon yapar. Daha sonra Idā'dan nefes alır, Bīja'nın Japa'sını on altı kez yapar, altmış dört kez yapılan Japa ile her iki burun deliğini de kapatır ve otuz iki Japa ile Pinggalā aracılığıyla nefes verir. Nefes alırken, nefesi tutarken ve nefes verirken, "Ay"dan düşen nektarın (tüm Mātrikāvarna'dan veya Vaikharī formunda harfli ses olarak vücut bulmuş ses güçlerinden oluşan) yeni bir gök cismi oluştuğunu dikkate almalıdır. .” Benzer şekilde su “Vang”ın Bīja'sı ile bedenin oluşumu devam ettirilir ve uyumlu Prithivī Tattva'nın Bīja “Lang”ı ile tamamlanır ve güçlendirilir. Son olarak, “So'ham” (“O benim”) Mantrası ile Sādhaka, Jīvātmā'yı kalpteki yerine yönlendirir. Bazı meditasyon biçimleri 51. ayette verilmektedir.

Kundalī ilk başta Sahasrāra'da uzun süre kalmıyor. Kalış süresi Yogī'nin uygulamasının gücüne bağlıdır. O halde Kundali'nin geri dönmeye yönelik doğal bir eğilimi vardır. Yogi, Onu yukarıda tutmak için elinden gelen tüm çabayı gösterecektir; çünkü bu ne kadar uzun süre yapılırsa, O'nun orada kalıcı bir şekilde tutulabileceği zamana o kadar yaklaşılmış olur. Kundali'yi sadece Sahasrāra'ya yönlendirerek kazanılmaz ve tabii ki onu Mūlādhāra'da harekete geçirerek veya daha aşağı merkezlerin herhangi birinde sabitleyerek daha da az kazanılır. Kurtuluş ancak Kundalī Sahasrāra'daki daimi meskenini aldığında kazanılır, böylece O yalnızca Sādhaka'nın iradesiyle geri döner. Bazı Yoginlerin Sahasrāra'da bir süre kaldıktan sonra Kundalini'yi Hridaya'ya (kalbe) götürdüğü ve orada ona ibadet ettiği söylenir. Bu, Sahasrāra'da uzun süre kalamayanlar tarafından yapılır. Eğer Kundalini'yi Hridaya'dan daha aşağıya alırlarsa, yani ona Anāhata'nın altındaki üç Çakrada ibadet ederlerse, artık Samaya grubuna ait olmadıkları söylenir.{645}

Böylece, fiziksel ve zihinsel fonksiyonun ön Sādhanā saflığı kazanıldığında, Sādhaka normalde temelde kapalı olan Sushumnā'nın girişini nasıl açacağını öğrenir. Bu, anlamı

Yılanın bobiniyle Brahmā'nın kapısını kapattığı ifadesi. Sushumnā Nādi'nin tabanında ve Ādhāra nilüferinde Shakti Kundalini, Prakriti yönü olduğu Shabdabrahman'ın merkezindeki Linga, Shiva veya Purusha yönü etrafında kıvrılmış halde uyuklar. Zihin ve madde olarak Yaratıcı yayılımlarının formundaki Kundali, hareket eden bedenin tamamıdır, ancak Kendisi Mūlādhāra'da veya dünya merkezinde, Shakti'nin uyku formundaki madde bir yönü olarak mevcuttur. Burası Shabdabrahman'ın Kendisi olan Shakti'nin normal meskenidir. Kendini bu kadar bütünüyle tezahür ettirdiği için, en kaba ve nihai tezahüründe dinleniyor veya uyuyor. Bu merkezde kalan yaşamsal güç, gizli ve potansiyel bir durumda mevcuttur. Eğer Yoga'ya yardım isteniyorsa, ilk süreç Yılanın uykusundan uyandırılması olmalıdır. Başka bir deyişle, bu kuvvet gizli potansiyel halinden faaliyet durumuna yükseltilir ve orada beyin merkezinde parlayan Ruhsal Işık olarak diğer yönüyle Kendisiyle yeniden birleşir.

Kundalī Shakti, Güç olarak yaratıcı yönüyle Chit veya Bilinçtir. Shakti olarak dünya ve oradaki tüm insanlar O'nun faaliyetleri aracılığıyla var olur. Prakriti Shakti Mūlādhāra'da uyku halindedir (Prasupta) - yani dışarıya bakan gizli aktivitedir (Vahirmukhī). O'nun bu gizli faaliyet halinde olması nedeniyle, yaşamın tüm dışsal maddi dünya işlevleri onun aracılığıyla erkekler tarafından yerine getirilmektedir. İşte bu nedenle insan dünyaya dalmıştır ve Māyā'nın cazibesi altında bedenini ve egoizmini gerçek benliği olarak alır ve böylece sonsuz doğum ve ölüm döngüsünde yaşam çarkının etrafında döner. Jīva dünyanın Kendisinden ve Brahman'dan farklı olduğunu düşündüğünde, bu, O'nun içinde yaşayan Kundalini'nin etkisiyle olur. Bu nedenle onun Mūlādhāra'daki uykusu cahillerin esareti içindir. {647} O, Mūlādhāra nilüferinde kaldığı sürece - yani kozmik görünümün eşlik eden O'nun durumunda - bu görünüm de o kadar uzun sürmelidir. dayanmak. Kısacası, O uyurken insan uyanık durumdadır (Jāgrat). Bu nedenle inisiyenin Shakti'sinin uyanık olduğu, Paşu'nunkinin ise uykuda olduğu söylenir. Bu nedenle uykudan uyandırılır ve uyandığında başka bir yönüyle Kendisi olan Rabbine döner; Onun dönüşü aslında, görünüşler dünyasını üreten ve böyle bir geri çekilmeyle birlikte ortadan kaybolan O'nun faaliyetinin geri çekilmesidir. Çünkü Yukarıya Doğru Yolunda O,

Ondan yayılan tüm Tattvalar Kendisiydi. Yogi'nin bireysel bilinci, Jīvātmā, O'ndaki veya Kundali'deki dünya bilinciyle birleştiğinde, evrensel bilinç veya Paramātmā haline gelir ve bundan yalnızca Kundali'nin dünya yaratma ve şaşırtıcı faaliyeti nedeniyle farklı olduğu ortaya çıkar. bu nedenle geri çekilmiştir. Varlık-Bilinci Mutluluğunun saf durumunun Onun aracılığıyla kurulması Samādhi'dir.

Kısacası Kundalī, evreni yaratan ve ayakta tutan büyük Kozmik Gücün (Şakti) bireysel bedensel temsilcisidir. Bireysel bilinç (Jīva) olarak tezahür eden bu bireysel Shakti, Yüce Shiva'nın bilinciyle birleştiğinde, dünya böyle bir Jīva için yok edilir ve kurtuluş (Mukti) elde edilir. Ancak Kozmik Şakti'nin etkisi altında evren, büyük çözülüşe (Mahāpralaya) kadar özgürleşmemiş olanlar için devam eder; bunun sonunda evren, Karması tükenmemiş ve Karması tükenmemiş Jīvalara yeniden evrilir. bu nedenle özgürleşemedi. Dolayısıyla Kundali veya Kundali Yoga'nın uyandırılması ve harekete geçirilmesi, Hint Yogasının her sisteminin sonu olan bireyin evrensel bilinçle birleşmesinin bir biçimidir.

Pandit R. Ananta Shāstrī şunu söylüyor: "Samayāchāra adı verilen, Şakti'ye tapınmanın Samaya yöntemi,{650} tanınmış yazarları büyük bilgeler Sanaka, Sananda, Sanatkumāra, Vashishtha ve Shuka olan beş incelemede ele alınmaktadır. Aşağıda, her biri yazarının adından sonra gelen bu Samaya Āgamalarında yer alan öğretilerin bir özeti yer almaktadır:

“Geliştirilmesi bu risalelerin konusu olan Şakti'ye veya enerjiye Kundalini denir. Bulunduğu yere Mūlādhāra (orijinal mesken) denir. Bu Shakti'nin başarılı bir şekilde geliştirilmesi ve çalışmasıyla ruhun özgürleşmesi sağlanır. Sıradan durumda Kundalini Mūlādhāra'da sessizce uyur. Uygulayıcıların ilk amacı uyuyan bu yılanı uyandırmaktır ve bu iki şekilde gerçekleşir:

“(1) Tapas'tan. Burada Tapas, nefesin düzenlenmesi ve belirli süreler boyunca tutulması anlamına gelen Prānāyāma sürecini ifade eder. Bu aynı zamanda Yoga Shāstra'ların da savunduğu yoldur.

“(2) Mantralarla. Öğrenci, günün belirli saatlerinde belirli sayıda tekrar etmesi gereken belirli Mantraları zikretmeye başlar ve bu arada zikrettiği Mantranın çağrıştırdığı Murti veya Tanrı figürü zihninin gözünün önünde olur. Bu Mantralardan en önemlisinin Panchadashī olduğu söylenir.

“Böylece uyandığında, Kundalini uyuduğu (i) Mūlādhāra'dan (2) Svādhishthāna (kendi yeri) olarak adlandırılan bir sonraki daha yüksek merkeze yükselir. Buradan büyük bir çabayla bu Shakti düzenli olarak artan sırayla aşağıdaki merkezlere taşınır: (3) Manipūra (ışınlarla dolu); (4) Anāhata (bedenlerin çarpışmasından kaynaklanmayan ses) - Shakti burada sese dönüşmüştür; (5) Vishuddhi (saflık yeri)—burada saf bir Sattvik unsur haline gelir; ve (6) Ājnā (ā-jnā, biraz bilgi). Bu aşamada, uygulayıcının şu ana kadar kendisine bir anlığına da olsa keskin bir şimşek çakması şeklinde görünen bu Shakti üzerinde bir komuta sağlamayı başardığı söylenebilir.

“Kundalini'nin Mūlādhāra'dan yukarıdaki enerji merkezleri yoluyla Ājnā'ya geçişi yükselişin ilk bölümünü oluşturur. Bu uygulamayı benimseyen öğrenci, Gurusu (öğretmeni ve rehberi) tarafından başlatılacağı bir Upāsanā (öngörülen Tanrı üzerinde tefekkür ve ibadet) ve Mantra Japa (büyülerin söylenmesi) kursundan geçmek zorundadır. Yukarıda Mūlādhāra'dan Ājnā'ya kadar sayılan altı enerji merkezi, hayali düz çizgilerle bir araya getirilerek, Sanskritçe'de Shrīchakra olarak adlandırılan çift yüzlü bir üçgen - bir altıgen, altı köşeli yıldız - oluşturur. Anāhata merkezi (kalp) bu yükseliş sürecindeki kritik noktadır ve bu nedenle Āgamalarda bu merkez hakkında çok şey yazılıdır.

“İnsanın bedenindeki (Pindānda) bu merkezlerin kozmik planlarda karşılıkları vardır ve bunların her birinin kendi niteliği veya Guna'sı ve bir Başkan İlahı vardır. Öğrenci merkez merkez yükseldiğinde, geçer

karşılık gelen Lokalar veya kozmik düzlemler aracılığıyla. Aşağıdaki tablo yazışmaları, Guna'yı ve Baş Tanrı'yı göstermektedir:

No.	Psychic Centre in Man's Body.	Loka, or Cosmic Plane.	Guna, or Quality.	Presiding Deity.
1	Mūlādhāra at the stage when Shakti is roused up	Bhuvarloka	Tamas	Agni (Fire)
2	Svādhishthāna	Svarloka		
3	Manipūra	Maharloka	Rajas	Sun
4	Anāhata	Janaloka		
5	Vishuddhi	Tapoloka	Sattva	Moon
6	Ājnā	Satyaloka		

“Bu aşamalardan herhangi birini tamamladıktan sonra ölen kişi, kazanılan aşamaların tüm avantajlarına sahip olarak yeniden doğar; bu nedenle, bir adam Shakti'yi Anāhata'ya götürdükten sonra ölür: bir sonraki doğumunda son kaldığı yerden başlar ve Shakti'yi Anāhata'dan ileriye doğru yönlendirir.

“Kişinin ruhunu Ebedi Olan ile birleştirmeye yönelik bu arzu, bazıları tarafından Tāmasa kökenli bir girişim olarak, içindeki tüm Tamas ve Rajalardan kurtulma girişimi olarak kabul edildi. Bu nedenle birinci ve ikinci aşamadaki adayın sonraki aşamalara göre daha fazla Tamas'a sahip olduğu ve dolayısıyla Agni'nin başkanlık ettiği Tamas aşamasında olduğu söylenir. Sonraki iki aşamada da benzer şekilde Güneş'in başkanlık ettiği Rājasic aşamada olduğu söylenir. Sonraki ikisinde, Güneş ve Agni'den daha yüksek bir boyuta atanan İlah olan Ay'ın başkanlık ettiği Sāttvik aşamadadır. Ancak şuna dikkat edilmelidir ki, aday Sahasrāra'ya geçene kadar saf Sattva'ya ulaşamaz ve

Yukarıdaki tabloda adı geçen Tamas, Rajas ve Sattva'nın göreceli olduğu ve ortak kabulleriyle hiçbir karşılaştırma yapılmadığı.

“Kundalini, Mūlādhāra'da yaşayan yirmi dördüncü Tattva olan Chit'in en kaba formudur; daha sonra adayın yükselişinin ikinci bölümünü ele alırken bundan ayrıntılı olarak bahsetmek zorunda kalacağız. Bu Kundalini uyanır uyanmaz Kumari (kız) aşamasındadır. Anāhata'ya ulaştığında Yoshit aşamasına (kadınlık) ulaşır. Dolayısıyla yükselişteki en zor ve önemli adım olduğunun göstergesidir. Bir sonraki aşama, ileride bahsedeceğimiz Sahasrāra'dır ve bu aşamadaki Shakti'ye Pativratā (kocaya adanmış) denir. Bkz. Taittirīyāranyaka, 1-27-12.

“Kundalini yükselişinin ikinci kısmı yalnızca bir adımdan oluşur; Shakti onu bıraktığımız Ājnā'dan Sahasrāra'ya alınmalıdır. Sahasrāra (lafzen, bin yapraklı bir nilüfer) kendi içinde bir Shrīchakra oluşturur. Bu yerin Sanskrit dilindeki tanımının İngilizceye tatmin edici bir şekilde aktarılması çok zordur. Sahasrāra'da Chandra Loka (nektar dünyası) olarak bilinen belli bir parlaklık yeri vardır. Bu yerde Sat (Sadāshiva) ve Chit, yirmi beşinci ve yirmi dördüncü Tattvalar birlik içinde yaşarlar. Chit veya Shuddhā Vidyā'ya aynı zamanda ayın 16. Kalā'sı olan Sadākhyā da denir. Bu iki Tattva her zaman birlik içindedir ve bu birliğin kendisi de yirmi altıncı Tattva olarak kabul edilir. Adayın hedefi Sat ve Chit'in bu birleşimidir. Sahasrāra'ya kadar götürülen Kundalini bu birliğe birleştirilmelidir; bu adayın yolculuğunun sonudur; o artık mutluluğun tadını çıkarıyor (Paramānanda).

“Fakat bu Kundalini Sahasrāra'da uzun süre kalmıyor. Her zaman geri dönme eğilimindedir ve orijinal konumuna geri döner. Shakti, Pati'si (kocası) -yani Sadāshiva- ile kalıcı olarak kalıncaya kadar veya Sadāshiva ve Chit'in birliği tamamlanıp daha önce belirtildiği gibi Pativratā oluncaya kadar bu süreç aday tarafından birkaç kez tekrarlanmalıdır. . O halde aday bir Jīvan-mukta veya saf Sattva'dır. Ruhun bu maddi sınırlılığının bilincinde değildir. O tamamen neşedir ve Ebedi olanın ta kendisidir. Bkz. vv. 9 ve 10. Samayāchāra'dan bu kadar.

“Şimdi Şākta ibadetinin diğer yöntemlerine geçelim; Kaulalar, Mūlādhāra'da Kundalini'yi uykusundan uyandırmadan ona ibadet ederler.

Kula denir; ve dolayısıyla Kaulas (Sans. Ku = toprak, Prithivī; yani Mūlādhāra). Mūlādhāra'nın ötesine yükselmezler; Vāmāchāra'yı veya kara büyüyü takip ederler,{653} geçici nesnelerine kavuşurlar ve keyif alırlar; doğumdan ve ölümden kurtulmuş değiller; bu dünyanın dışına çıkmıyorlar. Hayır, dahası, Kaulalar artık o kadar gerilemiş durumda ki Mūlādhāra'da Kundalini'ye tapınmayı tamamen bıraktılar ve kendilerini en insanlık dışı, ilahi olmaktan uzak uygulamalara yönelttiler.{654} Mishralar bunun çok üstünde. Kaulas. Tüm Karmaları yerine getirirler, güneş, hava vb. elementlerdeki Devī veya Shakti'ye ibadet ederler ve Upāsanā'yı altın veya diğer metallerden yapılmış Yantralarla yaparlar. Kundalini'ye tapıyorlar, onu uyandırıyorlar ve ona liderlik etmeye çalışıyorlar. Mishra'ya tapanlardan bazıları Anāhata'ya kadar yükselir.

“Yorumculardan, Şakti ibadetinin tüm bu konusunun 'Taittarīya Āranyaka'da (1. bölüm) ayrıntılı olarak ele alındığını öğreniyoruz. Hatta bazıları açıklamalarını desteklemek için o 'Āranyaka'dan alıntılar bile yapıyor. Bu konu çok geniş ve çok zor bir konu. Bir kişinin engin bilgiye ve çok fazla kişisel deneyime sahip büyük bir Guru olmadığı sürece konunun inceliklerine girmesi mümkün değildir; adayın psişik merkezlere yükselişindeki tek noktalar üzerinde bile büyük eserler yazılmıştır. .”{656}

“Samaya grubunun takipçilerinin Makrokozmosta Devī'ye ibadet etmeleri yasaktır. İnsan bedenindeki Çakralardan herhangi birinde, uygulamalarının ve yeteneklerinin ulaşmalarına izin verdiği merkezi seçerek O'na ibadet etmelidirler. Devī ve Rabbi Shiva'yı (i) aynı meskene sahip (Adhishthānasāmya), (2) aynı pozisyonda (Avasthānasāmya), (3) aynı işlevleri yerine getiren (Anushthānasāmya), (4) aynı biçime sahip olarak düşünmelidirler. (Rūpa) ve (5) aynı adı taşıyan (Nāma). Böylece, Adhārachakra'da Devī'ye ibadet ederken, Shiva ve Shakti (1) Mūlādhāra'ya sahiptirler, (2) her ikisi de dansçı pozisyonunu işgal eder, (3) ikisi birlikte evreni yaratma işlevini yerine getirir, (4) her ikisi de kırmızı renktedir, (5) Shiva'ya Bhairava ve Shakti Bhairavī denir.

“Önceki Şlokalarda bahsedilen diğer Çakralar için de aynı şey geçerli. Yeni başlayanların pratik yapması gereken yol budur. İleri düzey öğrenciler Devī'ye ibadet ediyor

Alt merkezlerde değil, Sahasrāra'da. Sahasrāra'da ibadetler nasıl yürütülür?

“İbadet eden kişi dikkatini, her zaman var olan 26. Tattva'nın (Shiva ve Şaktireside'lerin birliği) bulunduğu yer olan Baindava'ya odaklamalıdır. 25 Tatva'nın üzerinde yer alır ve Sahasrāra'daki Chandramandala'da (ay küresi) yer alır. Söz konusu birlik üzerinde düşünmeli ve kendini onunla özdeşleştirmelidir. Bu, Bāhya Pūjā'yı veya dış dünyada ibadet edenlerin Samaya okuluna ait olmadığını gösterir. Az önce bahsettiğimiz Baindava'daki Shiva ve Shakti'nin birliğiyle kişinin kendini özdeşleştirmesine gelince, bunu gerçekleştirmenin iki yolu vardır; biri dört katlı yol, diğeri ise altı katlı yol olarak bilinir. Bunlar Guru'dan öğrenilmelidir.

“Samaya okulundaki bir aceminin aşağıdaki kurstan geçmesi gerekiyor:

(1) Gurusuna en büyük saygıyı ve güveni beslemelidir. (2) Panchadashī Mantra'yı Gurusundan almalı ve kahin (Rishi), ölçü (Chhandas) ve İlahiyat (Devatā) bilgisiyle talimatlara göre aynı şeyi söylemeli.{657} (3) On Mahānavamī, Ashvayuja ayının parlak on iki haftasının sekizinci gününde, gece yarısı Gurusunun ayakları önünde secdeye varmalı, o zaman Guru onu bazı Mantralarla ve altı Çakranın ve altı katının gerçek doğasıyla inisiye etmekten memnuniyet duyacaktır. kimlik yolu.

"Bu şekilde vasıflandırıldıktan sonra, Lord Mahādeva{658} ona iç ruhunu görme bilgisini veya kapasitesini verir. . . . Sonra Kundalini uyanır ve aniden Manipura'ya çıkarak adanan-uygulayıcı tarafından görülebilir hale gelir. Bu nedenle, Onu yavaş yavaş birbiri ardına yüksek Çakralara götürmeli ve orada öngörülen ibadeti yerine getirmelidir ve O, ona giderek daha net görünecektir. Ājnāchakra geçildiğinde, Kundalini hızla bir şimşek gibi Sahasrāra'ya fırlar ve Nektar Okyanusu'ndaki Kalpa ağaçlarıyla çevrili Mücevher Adası'na girer, orada Sadāshiva ile birleşir ve O'nun tadını çıkarır.

"Uygulayıcı şimdi Kundalini kendi yerine dönene kadar perdenin dışında beklemeli ve dönüşünde O geri dönene kadar işleme devam etmelidir.

Sonsuza dek Sahasrāra'da Sadāshiva'ya katıldı ve asla geri dönmedi.

“Şimdiye kadar açıklanan süreç ve benzer nitelikteki diğer süreçler her zaman gizli tutulur; yine de yorumcu, burada yöntemin bir taslağının verildiği müritlerine karşı şefkatinden dolayı olduğunu söylüyor.

“Kundalini'nin Sahasrāra'dan dönüşünü sadece beklerken bile, aday Brahmānanda'yı (Brahma mutluluğu) hisseder. Kundalini'yi bir kez Sahasrāra'ya götüren kişi, eğer başka bir beklentisi yoksa, Moksha'dan (kurtuluş) başka hiçbir şeyi arzulamaz. Samaya uygulayıcılarından herhangi birinin bazı dünyevi beklentileri olsa bile, onlar yine de yalnızca mikrokozmosta ibadet etmelidirler.

“'Subhagodaya' ve Shrividyā hakkındaki diğer ünlü eserler, uygulayıcının zihnini Sūryamandala'da (güneş diski) ikamet eden Devī üzerinde yoğunlaştırması gerektiğini söylüyor. Bu ifade, bu kitapta yer alan öğretiyle çelişmez, çünkü atıfta bulunulan Sūryamandala, Brahmānda (makrokozmos) için değil, Pindānda (mikrokozmos) için geçerlidir. Benzer şekilde, dışa tapınmayı savunan tüm ayetler, Pindānda'da karşılık gelen nesnelere uygulanmalıdır."{660}

VII. BU YOGA'NIN TEORİK TEMELLERİ

Şimdi yukarıda anlatılan Yoga uygulamasının temelinde yatan genel ilkelerin neler olduğu sorulacaktır. Kundalini Şakti'nin uyanması ve Şiva ile birleşmesi, iddia edilen vecd birlik (Samādhi) durumunu ve manevi deneyimi nasıl etkiliyor? Önceki bölümlerde kaydedilen genel ilkeleri anlayan okuyucu, eğer henüz anlamadıysa, burada verilen cevabı hemen takdir etmelidir.

İlk olarak, önceki bölümde Yoga'nın iki ana çizgisinin (Dhyāna veya Bhāvanā Yoga ve bu çalışmanın konusu olan Kundali Yoga) olduğunu ve ikisi arasında belirgin bir fark olduğunu belirtmiş olacağız. Yoga'nın ilk sınıfı, ecstasy'ye (Samādhi), meditasyon ve benzeri zihinsel süreçler (Kriyā jnāna) yoluyla, Mantra veya Hathayoga'nın yardımcı süreçlerinin (uyandırma dışında) yardımıyla elde edildiği sınıftır. Kundalī Shakti'nin) ve dünyadan koparak; ikincisi, Hathayoga'nın, her ne kadar entelektüel süreçler ihmal edilmese de, tüm bedenin yaratıcı ve destekleyici Shakti'sinin Rab Bilinci ile fiilen ve gerçek anlamda birleştiği kısmı olarak diğerlerinden ayrılıyor. Yogi, Onun Kendisini Rabbiyle tanıştırmasını sağlar ve Onun aracılığıyla birliğin mutluluğunu yaşar. Onu uyandıran O olmasına rağmen, Jnāna'yı veren O'dur, çünkü O'nun kendisidir. Dhyāna Yogī, kendi meditasyon güçlerinin ona sağlayabileceği yüce durumla tanışmayı kazanır ve temel beden gücünde ve onun aracılığıyla Shiva ile birliğin tadını bilmez. Hem yöntem hem de sonuç olarak Yoga lokantasının iki biçimi. Hathayogī Yoga'sını ve meyvesini en yüksek şey olarak görür. Belki Jnānayogī de kendisi hakkında benzer şekilde düşünebilir. Kundalini o kadar meşhurdur ki birçok kişi Onu tanımaya çalışır. Bu Yoga'nın teorisini inceledikten sonra bana sık sık "Kişinin o olmadan da devam edip edemeyeceği" sorusu soruldu. Cevap: "Ne aradığınıza bağlı." Kundalī Shakti'yi, Onun aracılığıyla Shiva ve Shakti'nin birliğinin mutluluğunu tatması için uyandırmak ve eşlik eden güçleri (Siddhi) kazanmak istiyorsanız,{662} bu amaca ancak burada açıklanan Yoga ile ulaşılabileceği açıktır. Ama eğer kurtuluş

Kundali aracılığıyla birleşme arzusu olmadan aranıyorsa, o zaman böyle bir Yoga gerekli değildir, çünkü kurtuluş, saf Jnānayoga ile, merkezi bedensel güce herhangi bir referans olmadan, ayrılma, egzersiz ve ardından zihnin dinginleştirilmesi yoluyla elde edilebilir. Jnānayogī, bu sonuca ulaşmak için Shiva ile birleşmek üzere dünyanın içinde ve dünyadan yola çıkmak yerine, kendisini dünyadan ayırır. Biri zevk yoludur, diğeri ise zühd yoludur. Samādhi'ye bilgi yolunda olduğu gibi adanmışlık (Bhakti) yolunda da ulaşılabilir. Aslında en yüksek adanmışlık (Parabhakti) bilgiden farklı değildir. Her ikisi de gerçekleşmedir. Ancak kurtuluşa (Mukti) her iki yöntemle de ulaşılabilirken, ikisi arasında başka belirgin farklılıklar da vardır. Bir Dhyāna Yogī hem zihin hem de madde olduğundan her birinin birbirine tepki verdiğini bilerek bedenini ihmal etmemelidir. Bedenin ihmal edilmesi veya sadece aşağılanması, gerçek bir manevi deneyimden ziyade, hayal gücünün bozulmasına neden olmaya daha yatkındır. Ancak Hathayogī'nin kastettiği anlamda bedenle ilgilenmez. Başarılı bir Dhyānayogī olmak ve buna rağmen beden ve sağlık açısından zayıf, hasta ve kısa ömürlü olmak mümkündür. Ne zaman öleceğine kendisi değil bedeni karar veriyor. Kendi isteğiyle ölemez. Samādhi'deyken Kundalī Shakti hâlâ Mūlādhāra'da uyuyor; ve onun durumunda, onun uyanışına eşlik ettiği daha önce tanımlanan fiziksel semptomların, ruhsal mutluluğun veya güçlerin (Siddhi) hiçbiri gözlenmemektedir. “Henüz yaşarken kurtuluş” (Jīvanmukta) olarak adlandırdığı vecd, gerçek kurtuluşa benzer bir durum değildir. Hâlâ acı çeken bir bedene tabi olabilir ve bundan ancak ölümle, eğer kurtulabilirse kurtulduğunda kurtulabilir. Onun vecdi, düşüncenin olumsuzlanması (Chittavritti) ve dünyadan kopma yoluyla gerçekleştirilen Boşluğa (Bhāvanā samādhi) geçen bir meditasyon doğasındadır; bu, bedenin merkezi gücünü yükseltmenin olumlu eyleminin hiçbir önem taşımadığı olumsuz bir süreçtir. parça. Onun çabasıyla, Prakriti Shakti olarak Kundalini'nin bir ürünü olan zihin, dünyevi arzularıyla birlikte durdurulur, böylece zihinsel işleyişin ürettiği perde Bilinçten çıkarılır. Layayoga'da Kundalini'nin Kendisi, Yogi tarafından uyandırıldığında (çünkü böyle bir uyandırma onun eylemi ve rolüdür), onun için bu aydınlanmayı başarır. Peki neden beden ve onun merkezi gücü konusunda, özellikle de olağandışı riskler ve zorluklar söz konusuysa, neden sorun yaşansın ki diye sorulabilir. Cevap zaten verilmişti: Bilginin kendisi olan gücün aracılığıyla gerçekleştirilmenin iddia edilen tamlığı ve kesinliği

(Jnānarūpā shakti); güçlerin bir ara kazanımı (Siddhi); ve orta ve son keyif. Ancak bu cevap, Şakta Tantra'nın temel bir ilkesini kapsadığı için faydalı bir şekilde geliştirilebilir.

Shākta Tantra hem bu dünyada hem de sonraki dünyada keyif (Bhukti) ve tüm dünyalardan kurtuluş (Mukti) verdiğini iddia eder. Bu iddia son derece doğru bir prensibe dayanmaktadır.{665} Eğer nihai gerçeklik, her türlü formdan özgürleşmiş Benliğin hareketsiz zevkinin ve nesnelerden aktif zevk almanın iki yönünde - yani saf Ruh ve Ruh madde içindedir; o zaman Gerçeklik ile tam bir birlik, her iki yönüyle de böyle bir birliği gerektirir. Hem “burası” (Iha) hem de “orası” (Amutra) bilinmelidir. Doğru şekilde kavrandığında ve uygulandığında, insanın her iki dünyadan da en iyi şekilde yararlanması gerektiğini öğreten öğretide hakikat vardır. Eylemin evrensel tezahür yasasına uygun olarak yapılması koşuluyla, ikisi arasında gerçek bir uyumsuzluk yoktur. Ahiretteki mutluluğun ancak onu şimdi aramayı ihmal ederek ya da kasıtlı olarak acı çekmek ve utandırmak için aranarak elde edilebileceği yönündeki yanlış öğreti olarak kabul edilir. En yüce mutluluk deneyimi olan ve haz ile acının birbirine karıştığı bir yaşamla insan biçiminde ortaya çıkan tek Şiva'dır. Eğer bu Şivaların kimliği her insan eyleminde idrak edilirse, hem buradaki mutluluğa, hem de buradaki ve bundan sonraki kurtuluşun mutluluğuna ulaşılabilir. Bu, istisnasız her insan işlevinin dinsel bir fedakarlık ve ibadet eylemi (Yajna) haline getirilmesiyle başarılacaktır. Antik Vaidik ritüelinde yiyecek ve içecek yoluyla alınan keyif, törensel kurban ve ritüelden önce gelir ve buna eşlik ederdi. Böyle bir keyif, fedakarlığın meyvesi ve Tanrıların armağanıydı. Bir Sādhaka'nın yaşamının daha yüksek bir aşamasında, tüm armağanların kendisinden geldiği ve Devatā'ların daha düşük sınırlı formlar olduğu Kişi'ye sunulur. Ancak bu sunum aynı zamanda Shākta-Tantra'nın en yüksek Monistik (Advaita) Sādhanā'sının özgür olduğu bir düalizmi de içerir. Burada bireysel hayat ile dünya hayatı bir olarak bilinmektedir. Ve böylece Tantrik Sādhaka, yerken veya içerken {667} veya vücudun herhangi bir diğer doğal işlevini yerine getirirken şunu söyleyerek ve inanarak bunu yapar: Shivo'ham ("Ben Shiva'yım"), Bhairavo'ham ("Ben") am Bhairava"),{668} Sāham ("Ben O'yum").{669} Bu şekilde hareket eden ve bundan keyif alan yalnızca ayrı bir birey değildir. Bunu onun içinde ve onun aracılığıyla yapan kişi Shiva'dır. Böyle bir kişi, çok iyi söylendiği gibi, hayatının ve onun tüm faaliyetleriyle ilgili oyunun sürdürülecek ve takip edilecek ayrı bir şey olmadığının bilincindedir.

sanki zevk, kendi yardımsız gücüyle ve bir ayrılık duygusuyla hayattan ele geçirilecek bir şeymiş gibi, kendisi ve kendisi için bencilce; ancak onun hayatı ve tüm faaliyetleri, insan formunda tezahür eden ve işleyen doğadaki ilahi eylemin (Şakti) bir parçası olarak düşünülür. Kalbinin hızlı atışında, evrensel yaşamın işareti olan ritmin farkına varır. Vücudun ihtiyaçlarını ihmal etmek veya inkar etmek, onu ilahi olmayan bir şey olarak düşünmek, onun bir parçası olduğu daha büyük yaşamı ihmal etmek ve inkar etmek ve her şeyin birliği ve nihai olanın büyük öğretisini tahrif etmektir. Madde ve Ruhun özdeşliği. Böyle bir anlayışla hareket edildiğinde en küçük fiziksel ihtiyaçlar bile kozmik bir önem kazanır. Beden Shakti'dir. Onun ihtiyaçları Shakti'nin ihtiyaçlarıdır; insan keyif aldığında, onun aracılığıyla keyif alan kişi Shakti'dir. Onun gördüğü ve yaptığı her şeyde görünen ve hareket eden Anne'dir. Gözleri ve elleri onundur. Bütün beden ve onun bütün fonksiyonları O'nun tecellisidir. Onu bu şekilde tam anlamıyla idrak etmek, Onun kendisi olan bu özel tezahürünü mükemmelleştirmektir. İnsan, kendi kendisinin efendisi olmayı ararken, fiziksel, zihinsel tüm düzlemlerde bunu arar; ve manevi; ne de ayrılamazlar, çünkü hepsi birbiriyle ilişkilidir ve her şeyi kaplayan tek Bilincin farklı yönleridir. Hayali bir manevi üstünlük elde etmek için bedeni veya zihni ihmal eden ve reddeden kişi mi, yoksa her ikisini de giydirdikleri tek Ruh'un biçimleri olarak haklı olarak yücelten kişi mi daha tanrısaldır? Gerçekleştirme, Ruh'un tüm varlıklarda ve onun faaliyetlerinde ve bu şekilde algılanmasıyla, bunları ruhsal olmayan ya da yanıltıcı ve yoldaki engeller olarak görüp bir kenara bırakmak yerine daha hızlı ve gerçekten elde edilir. engel olabilir ve düşmenin nedeni olabilir, aksi takdirde başarıların aracı haline gelirler; ve elimizde başka neler var? Ve Kulārnava Tantra şöyle der: "İnsan neyle düşerse, o kadar yükselir." Eylemler doğru duygu ve düşünce yapısıyla (Bhāva) yapıldığında, bu eylemler keyif verir (Bhukti); ve tekrarlanan ve uzun süren Bhāva, kurtuluş olan o ilahi deneyimi (Tattvajnāna) uzun uzadıya üretir. Anne her şeyde görüldüğünde, sonunda hepsinin ötesinde olduğu zamanki haliyle idrak edilir.

Bu genel ilkeler, Yoga yoluna girmeden önce dünya yaşamında daha sık uygulanır. Ancak burada anlatılan Yoga aynı ilkelerin şimdiye kadarki bir uygulamasıdır.

böylece hem Bhukti'ye hem de Mukti'ye ulaşıldığı iddia ediliyor. Normalde Yoga'nın olduğu yerde Bhoga'nın (zevk) olmadığı söylenir, ancak Kaula'da Yoga öğretmek Bhoga'dır ve Bhoga Yoga'dır ve dünyanın kendisi özgürlüğün merkezi haline gelir ("Yogo bhogāyate, mokshāyate sangsārah"). {672}

Hathayoga'nın alt süreçleriyle, aynı zamanda zihnin çalışabileceği tamamen uygun bir araç olacak mükemmel bir fiziksel bedene ulaşmaya çalışılır. Mükemmel bir zihin yeniden yaklaşır ve Samādhi'de saf Bilincin kendisine geçer. Hathayogī bu nedenle çelik kadar güçlü, sağlıklı, acılardan uzak ve dolayısıyla uzun ömürlü bir beden arar. Bedenin efendisi, hem yaşamın hem de ölümün efendisidir. Parlak formu gençliğin canlılığının tadını çıkarıyor. Formların dünyasında yaşama ve keyif alma isteği olduğu sürece yaşar. Onun ölümü "kendi isteğiyle ölüm"dür, büyük ve harika ifadelere sahip dağılma jestini yaparken görkemli bir şekilde ayrılır. Ancak Hathayogīlerin hastalanıp öldüğü söylenebilir. Her şeyden önce, disiplinin tamamı zorluk ve risk içerir ve yalnızca yetenekli bir Guru'nun rehberliği altında gerçekleştirilebilir. Goraksha Sanghitā'nın dediği gibi, yardımsız ve başarısız uygulama sadece hastalığa değil ölüme de yol açabilir. Ölümün Efendisini fethetmeye çalışan kişi, O'nun tarafından daha hızlı bir fethedilme başarısızlığı riskini göze alır. Bu Yogayı deneyen herkes elbette başarılı olamaz ya da aynı ölçüde başarı elde edemez. Başarısız olanlar yalnızca sıradan insanların zayıflıklarına maruz kalmaz, aynı zamanda kötü takip edilen veya uygun olmadıkları uygulamalardan kaynaklanan diğer kişilere de zarar verirler. Yine başarılı olanlar bunu değişen derecelerde yapıyorlar. Birisi hayatını kutsal yaş olan 84'e, bazıları 100'e, bazıları ise daha da uzatabilir. En azından teorik olarak mükemmel olanlar (Siddha), istedikleri zaman bu seviyeden giderler. İrade, bedensel güç veya koşullar nedeniyle hepsi aynı kapasiteye veya fırsata sahip değildir. Başarı için gerekli olan katı kurallara herkes uymaya istekli olmayabilir veya uymayabilir. Modern yaşam genel olarak bu kadar eksiksiz bir fiziksel kültür için fırsatlar da sunmaz. Bütün insanlar böyle bir hayatı arzulamayabilir veya bu hayatı elde etmenin bu kadar zahmete değmeyeceğini düşünebilir. Bazıları bedenlerinden mümkün olduğu kadar çabuk kurtulmak isteyebilir. Bu nedenle kurtuluşa ulaşmanın ölümsüzlüğe ulaşmaktan daha kolay olduğu söylenir. İlki, bencil olmamakla, dünyadan kopmakla, ahlaki ve zihinsel disiplinle elde edilebilir. Ama ölümü fethetmek bundan daha zordur; bunlar için

vasıflar ve fiiller tek başına fayda sağlamaz. Bunu başaran kişi bir elinde hayatı tutar, eğer başarılı bir (Siddha) Yogi ise diğer elinde kurtuluşu tutar. Zevk ve kurtuluşa sahiptir. O, âlemin efendisi ve âlemlerin ötesindeki saadetin sahibi olan İmparator'dur. Bu nedenle Hathayogī tarafından her Sādhanā'nın Hathayoga'dan aşağı olduğu iddia edilir.

Özgürlük için çalışan Hathayogī bunu burada anlatılan Yoga Sādhanā aracılığıyla yapar, bu hem keyif hem de özgürlük verir. Kundalini'yi uyandırdığı her merkezde mutluluğun özel bir formunu (Ānanda) deneyimler ve özel güçler (Siddhi) kazanır. Onu beyin merkezinin Şiva'sına taşıyarak, doğası gereği kurtuluş olan ve kalıcı olarak kurulduğunda ruhun ve bedenin gevşemesiyle özgürlüğün kendisi olan Yüce Mutluluğun tadını çıkarır. Vücudunun merkezinde "bir ışık zinciri gibi parlayan" - bir şimşek çakması - "İçsel Kadın"dır ve "Dışarıdaki bir kadına ne ihtiyacım var?" denildiğinde ona gönderme yapılıyordu. Benim içimde bir İç Kadın var.” Kendini Shiva'nın (Shivo'ham) vücut bulmuş hali olarak bilen Vīra ("kahraman") Sādhaka, fiziksel planda Shakti'nin vücut bulmuş hali olarak kadınla birleşir. {675} Divya ("ilahi") Sādhaka veya Yogī, "Rab'bin Kalbi" (Hridayamparameshituh){676} veya Shakti ve Rab Bilinci veya Shiva olan kadın ve erkek kendi ilkelerini kendi içinde birleştirir. Tantraların mistik çiftleşmesi (Maithuna) onların birliğidir.{677} İki birlik biçimi (Sāmarasya) vardır{678}; yani ilki, kaba (Sthūla) veya bütünün birliğidir. Yüce Bilincin fiziksel düzenlemeleri; ve ikincisi, sübtil (Sūkshma) veya Bilincin kendisinde hareketsiz ve aktif ilkelerin birliği olan. Kurtuluş olan ikincisidir.

Son olarak, burada anlatılan sürecin doğası felsefi anlamda nedir? Kısaca belirtmek gerekirse, enerji (Shakti) kendisini iki biçimde kutuplaştırır: statik veya potansiyel (Kundalini) ve dinamik (Prāna olarak bedenin çalışma kuvvetleri). Tüm etkinliklerin arkasında statik bir arka plan vardır. İnsan vücudundaki bu statik merkez, Mūlādhāra'daki (kök desteği) merkezi Yılan Gücüdür. Tüm bedenin ve onun tüm hareket eden Pranik kuvvetlerinin statik desteği (Ādhāra) olan güçtür. Bu merkez

Gücün (Kendra) kaba bir Chit veya Bilincin formudur - yani kendi içinde (Svarūpa) Bilinçtir ve görünüş olarak gücün en yüksek formu olarak onun bir tezahürü olan bir güçtür. Nasıl ki yüce hareketsiz Bilinç ile onun aktif gücü (Şakti) arasında (temelde özdeşlik olsa da) bir ayrım varsa, Bilinç de enerji (Şakti) olarak tezahür ettiğinde, potansiyel ve kinetik enerjinin ikiz yönlerine sahiptir. Aslında gerçekliğin bölünmesi olamaz. Siddha'nın kusursuz gözü için oluş süreci bir atıftır (Adhyāsa).{679} Sādhaka'nın kusurlu gözü için - yani Siddhi'nin (mükemmel başarı) taliplisi için - hala emekle çalışan ruha. Alt düzlemlerde bulunan ve kendisini çeşitli biçimlerde onlarla özdeşleştiren, oluş ortaya çıkma eğilimindedir ve görünüm gerçektir. Shākta Tantra, Vedantik hakikatin bu pratik bakış açısından bir sunumudur ve dünya sürecini Bilincin kendisindeki bir kutuplaşma olarak temsil eder. Bedende var olan ve beden olarak bu kutupluluk Yoga tarafından yok edilir ve bu iki kutbun korunmasının sonucu olan bedensel bilincin dengesi bozulur. İnsan bedeninde, en üstün güç olan potansiyel enerji kutbu harekete geçirilir, onun desteklediği hareketli kuvvetler (dinamik Shakti) buraya çekilir ve böylece ortaya çıkan tüm dinamizm, birleşmek için yukarıya doğru hareket eder. en yüksek nilüferde hareketsiz Bilinç ile.{681} Bu konu arkadaşım Profesör Pramathanātha Mukhyopādhyāya tarafından o kadar iyi ortaya konmuştur ki, onun açıklamasını geliştiremem {682} ve bu nedenle kendi hakkımda daha fazla açıklama yapmak yerine onu alıntılıyorum. :

“Kundalī Shakti'nin hareketsiz durumdaki ilkel Shakti olduğunu söylediğinizde, modern bilimdeki bir benzetmeyi (ve belki de bir benzetmeden daha fazlasını) düşünmeye yönlendiriliyorum. Kozmik enerji, fiziksel yönüyle statik veya dinamik olarak düşünülebilir; ilki bir denge durumu, ikincisi ise bir hareket durumu veya göreceli konum değişikliğidir. Bu nedenle, görünüşte hareketsiz olan maddi bir şey (saf Bilinç veya Chit dışında mutlak bir hareketsizlik yoktur), enerji veya Shakti'nin dengelenmiş olduğu, onun çeşitli unsurlarının birbirini kontrol altında tuttuğu (veya matematikçilerin söyleyeceği gibi cebirsel denklem) olarak kabul edilmelidir. kuvvetlerin toplamı sıfırdır). Elbette herhangi bir durumda denge mutlak olmaktan ziyade görecelidir. Dikkat edilmesi gereken önemli nokta, Shakti'nin statik ve dinamik olmak üzere iki biçimde kutuplaşmasıdır.

“Yine, canlı bir bedenin dokularında, çalışma enerjisi (özel bir 'yaşam gücüne' inanalım ya da inanmayalım, doğası ne olursa olsun) kendini iki benzer formda kutuplaştırır: anabolik ve katabolik; değişim ve diğeri dokuları korumaktır; dokuların gerçek durumu basitçe bu iki birlikte var olan veya eş zamanlı aktivitenin sonucudur.

“Akılda veya deneyimde de bu kutuplaşma veya kutuplaşma açıkça yansıtılabilir. Kendi yazılarımda saf Chit ile onun içerdiği stres arasındaki bu kutupluğu sürekli olarak öne sürdüm: sonsuz sayıda form ve değişim yoluyla zihni geliştiren bir stres veya Shakti vardır; ancak tüm bu formlar ve değişiklikler, farkındalığın saf ve sınırsız eterine (Chidākāsha) dahil olarak bilinir. Dolayısıyla bu analiz, ilksel Şakti'yi öncekiyle aynı iki kutup biçiminde (statik ve dinamik) sergiler ve burada kutupluluk en temeldir ve mutlaklığa yaklaşır.

“Son olarak bir an için modern bilimin atomunu ele alalım. Kimyasal atom artık bir atom (maddenin bölünmez birimi) olmaktan çıkmıştır. Bunun yerine elektron teorisine sahibiz. Buna göre sözde atom, güneş sistemimize çok benzeyen minyatür bir evrendir. Bu atom sisteminin merkezinde, tıpkı sayısız gezegenin ve daha küçük cisimlerin güneşin etrafında dönmesi gibi, etrafında negatif yüklerden oluşan bir bulutun (elektron adı verilen) döndüğü varsayılan bir pozitif elektrik yükü vardır. Pozitif ve negatif yükler birbirini kontrol altında tutar, böylece atom dengelenmiş bir enerji durumudur ve bu nedenle normalde parçalanmaz, ancak muhtemelen parçalanıp dengelenmiş enerji deposunu serbest bırakabilir (muhtemelen öyle). radyumun yayılımlarında. Burada neyi fark ediyoruz? Shakti'nin statik ve dinamik bir ortak olarak aynı kutuplaşması - yani merkezde hareketsiz olan pozitif yük ve merkezin etrafında hareket eden negatif yükler: belki de kozmik gerçeğin en anlamlı benzetmesi veya örneği. Bu örnek bilimin ve felsefenin diğer alanlarına da taşınabilir, ancak ayrıntılara girmekten kaçınsam daha iyi olur. Şimdilik şu önemli sonuca varabiliriz sanıyorum:

“Şakti, kendisini evrende tezahür ettirirken, kendisini iki kutup yönüne (statik ve dinamik) ayırır; bu da, ona aynı zamanda, tıpkı dünyanın kutupları gibi, karşılık gelen statik bir formda olmadan, dinamik bir formda olamayacağınız anlamına gelir. bir mıknatıs. Bu kozmik prensibe göre, herhangi bir kuvvet faaliyeti alanında statik bir arka plana sahip olmamız gerekir.

- Dinlenme halindeki Shakti ya da Tantraların dediği gibi 'sarmal'.

"Devam etmeden önce, Tantrik ve Pauranik Kālī'mizin temel anlamı olarak düşündüğüm şeyi belirtmeme izin verin. Bu figür veya Mūrti, sözde Hindu mitolojisindeki her Mūrti gibi hem gerçek hem de semboliktir. Şimdi, İlahi Anne Kālī, az önce açıklanan kozmik gerçeğin sembolüdür. Göğsünde çıplak ve karanlık dans ettiği Sadāshiva, saf Chit'in, beyaz ve hareketsiz (Shavarūpa) statik arka planıdır, çünkü saf Chit, kendi içinde Svaprakāsha (kendini tezahür ettiren) ve Nishkriya'dır (eylemsiz). Aynı zamanda Bilinç dışında ve ötesinde hiçbir şey olamaz.
- güç ya da Şakti yok - dolayısıyla İlahi Anne, İlahi Baba'nın koynunda durur. Annenin Kendisi tamamen faaliyettir ve Gunamayī'dir (Gunalardan oluşan Prakriti olarak Onun yönüyle). Onun çıplaklığı, her şeyi kuşatmasına rağmen Kendisini kuşatacak hiçbir şeyin olmadığı anlamına gelir; onun karanlığı Onun anlaşılmaz olduğu, avāngmānasagocharā (düşünce ve konuşmanın ötesinde) olduğu anlamına gelir. Elbette bu, gerçekliğin ikiye bölünmesi değildir (Purusha ve Prakriti'nin Sāngkhya doktrininin kusuru vardır, aksi takdirde sorun olmaz), yalnızca bölünmez bir gerçek olan ilkel (Ādya) Shakti deneyimimizdeki kutuplaşmadır. kendisi. Dolayısıyla Chit aynı zamanda Shakti'dir. Tantraların dediği gibi Shiva Shakti'dir ve Shakti Shiva'dır. O Gunāshrayā'dır (Gunas'ın desteğidir) ve Gunamaya'dır (onun özü Gunas'tır); Nirguna (niteliksiz) ve aynı zamanda Saguna (nitelikli), Chandī'nin iyi bilinen bir pasajında söylendiği gibi.

"Sizin anlamlı ipucunuz Kundalī Shakti'nin doğasını benim için oldukça açık hale getiriyor. Kozmik Shakti'nin Samashti (kolektiflik) olduğunu söylerken belki de tamamen haklısınız, buna göre bedenlerdeki Kundali sadece Vyashti (bireyseldir): bu bir illüstrasyondur, minyatür ölçekte bir yeniden üretimdir, mikrokozmik bir temsildir. bütünün planı. Bütünün yasası veya ilkesi -makrokozmik Şakti'ninki- bu nedenle Kundali'de bulunmalıdır. Gördüğümüz bu yasa, statik kutuplaşma yasası olarak görülüyor.

dinamik veya potansiyel kinetik yönler. Dolayısıyla canlı bedeninde de böyle bir kutuplaşmanın olması gerekir. Şimdi, Mūlādhāra'da üç buçuk kez kıvrılan Kundali, süreçleri yürüten ve değişiklikleri gerçekleştiren, tüm vücutta faaliyet gösteren dinamik Shakti'nin vazgeçilmez ve şaşmaz statik arka planıdır. Bu nedenle cisim iki kutuplu bir mıknatısa benzetilebilir. Mūlādhāra, dinamik olan bedenin geri kalanına göre statik kutuptur; çalışma, yani beden zorunlu olarak böyle bir statik desteği varsayar ve bulur; belki de temel destek olan Mūlādhāra adı da buradan gelir. Bir anlamda, Mūlādhāra'daki statik Shakti zorunlu olarak bedenin yaratıcı ve gelişen Shakti'si ile birlikte var olur, çünkü dinamik yön veya kutup asla statik karşılığı olmadan olamaz. Başka bir anlamda, Prithivī - Bhūta'ların sonuncusu - yaratıldıktan sonra geriye kalan Shakti'dir (bunu kendiniz belirtmiştiniz ve italikler size ait), daha ileri amaçlar için yararlanılacak ve kullanılacak bir güç deposu. böyle bir faaliyete ihtiyaç duyulması halinde. İki duyuyu (hem benim hem de sizinki) bir araya getiren Mūlādhāra'daki Shakti, hem her yaratılış veya tezahür eylemiyle birlikte var olur hem de bu tür bir eylemin kalıntı etkisidir - aslında hem neden hem de sonuç - derinlemesine incelenen bir fikir içine gerçek bir çelişki göstermez. Aslında fizikçinin eylem halindeki bir döngü veya devre olarak tanımlayacağı bir şey vardır. Canlı vücudun en erken embriyolojik aşaması olan döllenmiş yumurtayı ele alalım. Burada Kundalī Shakti zaten iki kutupsal yönüyle sunuluyor: anne elementini temsil eden yumurta, bir kutbu (muhtemelen statik) ve baba elementi olan spermatozoon diğer kutbu (muhtemelen dinamik) temsil ediyor.).{686} Bunların birleşiminden, biyoloğun farklılaşma ve bütünleşme adını verdiği süreçler ortaya çıkar; ancak tüm bu yaratım sürecinde döngü oldukça kolay bir şekilde takip edilebilir. Shakti germinal hücreden (döllenmiş yumurtalık) dışarı akar, yabancı maddeyi yakalar ve onu asimile eder ve böylece toplu olarak büyür; kendisini böler ve alt bölümlere ayırır ve sonra bölünmüş tüm parçalarını tek bir organik bütün halinde yeniden koordine eder. Şimdi tüm bunların içinde bir döngüye sahibiz. Yabancı maddeyi ele geçirmek dışarıya yönelik bir faaliyettir, asimilasyon ise içeriye yönelik bir faaliyet veya geri dönüş akımıdır; hücre bölünmesi ve çoğalması dışarıya yönelik bir işlemdir, koordinasyon içe yöneliktir;{687} vb. Eşey hücresindeki kuvvet taşmaktadır, ama aynı zamanda sürekli olarak kendi içine de akmaktadır; her devrede olduğu gibi, iki işlem birbirini varsayar ve destekler.

erkek ve dişi unsurların füzyonu rahimde gerçekleşmediği sürece statik olan germ hücresindeki belli bir kuvvet stoğu; tüm yaratıcı etkinliklerin gerekli başlangıç noktasıdır; dolayısıyla bedenle ilişkili olarak ilksel nedendir; hem ilksel hem de sürekli verili, aralıksız. Öte yandan, her yaratıcı eylemin tepkisi, geri dönüş akımı ya da ortaya çıkan her taşmanın geri akışı, bu başlangıç kuvvetini sürekli olarak yeniler, genel göreceli denge durumunu değiştirmeden onu değiştirir (ve bu oldukça mümkündür, örnekte olduğu gibi). herhangi bir maddi sistemin); Dolayısıyla üreme hücresindeki kuvvetin sürekli bir etki, arta kalan ve bedenin çalışma kuvvetlerine karşıt bir şey olduğu da düşünülebilir. Görünüşte tutarsız birçok fikir bu anlayışa dahil oluyor ve bunların uzlaştırılması gerekiyor.

“1. Eşey hücresindeki ilk başta statik olan bir kuvvetle başlarız (gerçi bir dikotiledon tohumu veya hatta modern bir atom gibi, kendi içinde hem statik hem de dinamik bir kutup içerir; aksi takdirde, hiçbir olasılık içermeyen saf hareketsizlikten) başlarız. hareket halindeyken hiçbir hareket ortaya çıkamaz). Bu Kundali'nin kıvrılmış hali olsun.

“2. Sonra bundan yaratıcı bir dürtü doğar; bu hareketsizlikten kaynaklanan bir harekettir. Bu sayede Kundali kısmen statik, kısmen dinamik hale gelir veya deyim yerindeyse, bedeni geliştirmek için dinamik bir kutbu dışarı atar, ancak kendisi de başından beri statik bir kutup veya arka plan olarak kalır. Sürecin hiçbir bölümünde Kundali kendini tamamen çözmedi, hatta üç buçuk sarmalını kısaltmadı. Bu Mūlādhāra Shakti bozulmadan kalmaksızın hiçbir evrim mümkün olamazdı. Bu, her şeyin üzerine döndüğü menteşedir.

“3. Her yaratıcı eylem yine Mūlādhāra Shakti üzerinde tepki verir, böylece bu tür bir tepki, sarmal Shakti'nin göreceli geri kalanını bozmadan hacmini veya yoğunluğunu değiştirir, ancak sarmalların sayısını azaltmaz veya artırmaz. Örneğin, her doğal solunum eylemi Mūlādhāra'daki sarmal Şakti'ye tepki verir, ancak bu genellikle pek bir fark yaratmaz. Ancak Prānāyāma buna güçlü bir şekilde tepki verir, öyle ki uykudaki gücü uyandırır ve onu merkezlere delici şekilde gönderir. Şimdi, Kundali'nin daha sonra Kendini çözdüğü ve Mūlādhāra'yı terk ederek Sushumnā'ya çıktığı yönündeki yaygın tanım, sanırım, ihtiyatla kabul edilmelidir.

Bu statik arka plandan asla tamamen vazgeçilemez. Sizin de doğru bir şekilde gözlemlediğiniz gibi, 'Shakti asla tükenemez, ama ona böyle bakmak gerekir.' Açık olarak; Kundali, Yoga tarafından güçlü bir şekilde işlendiğinde, kendi benliğine benzeyen (Teosofistlerin ve Spiritüalistlerin 'ruhani ikizleri' gibi) bir yayılım veya püskürme gönderir ve bu, sizin işaret ettiğiniz gibi, harmanlanana kadar çeşitli merkezleri delip geçer. en yüksek veya yedinci merkezde Shiva'nın Mahākundali'si bulunur. Dolayısıyla, Mūlādhāra'daki sarmal gücün bu 'ruhani çifti' veya kendi kendini dışarı atması Sushumnā'ya yükselirken, sarmal gücün kendisi yerinden kıpırdamaz ve buna ihtiyacı da yoktur. Aşırı doymuş bir elektromanyetik makineden çıkan kıvılcım gibidir; ya da daha doğrusu, içerdiği enerjiyi anlamlı derecede azaltmayan radyum yayılımları gibidir. Bu sonuncusu belki de anlamaya çalıştığımız durumun en yakın fiziksel paralelidir. Upanişad'ın çok iyi bilinen bir pasajında şöyle denilir: 'Bütün (Pūrna) bütünden çıkarılır ama yine de bütün kalır.' Şu anki vakamızın buna çok yakın olduğunu düşünüyorum. Mūlādhāra'daki Kundalī, monad, tohum veya latentlikteki ilkel Şakti'nin tamamıdır: bu yüzden kıvrılmıştır. Nādī'yi yükselten Kundalī aynı zamanda özel olarak dinamik bir formdaki Shakti'nin tamamıdır - Ebedi Yılanın fırlatılmış benzerliği. Sahasrāra'daki son kaynaşmanın sonucu (çeşitli merkezlerde de ardışık birleşmeler vardır) aynı zamanda bütün veya Pūrna'dır. Ben buna böyle bakıyorum. Bu anlayışta, kalıcı statik arka plan gerçekte tükenmez, ondan çok daha az vazgeçilir.

“4. Tekrar sarmal gücün hacminin veya yoğunluğunun etkilenebileceğini söylerken (konfigürasyonu ve göreceli dengesi olmasa da), Kundali'nin vücut bulmuş hali olan enerjinin korunumu ilkesini bir kenara atmayı kastetmiyorum. tüm enerji. Bu sadece statik (potansiyel) enerjinin kısmen dinamik (kinetik) enerjiye dönüştürülmesidir, toplam sabit kalır. Burada sonsuzluklarla uğraşmak zorunda olduğumuz için bu prensibin tam olarak fiziksel bir şekilde yorumlanması beklenemez. Bu nedenle Yogi basitçe 'uyanır' ve asla Shakti'yi yaratmaz. Bu arada, modern biyolojiye göre vücudu evrimleştiren üreme hücresi, bu karmaşık sürecin hiçbir aşamasında üreme hücresi olmayı bırakmaz. Orijinal üreme hücresi ikiye ayrılır: Bir yarısı yavaş yavaş bir bitki veya hayvanın vücuduna dönüşür; bu somatik hücredir; diğer yarısı içeride kapalı kalır

vücut neredeyse hiç değişmez ve üreme sürecinde yavrulara, yani tohum plazmasına aktarılır. Şimdi, bu germplazm tüm yayılma hattı boyunca kesintisizdir. Bu Weismann'ın 'tohum plazmasının sürekliliği' doktrinidir ve bir hipotez olmasına rağmen geniş çapta kabul görmüştür."

Daha sonraki bir dipnotta Profesör şunu yazdı:

“1. Shakti statik ya da dinamik olduğundan, her dinamik form zorunlu olarak statik bir arka planı gerektirir. Tamamen dinamik bir aktivite (fiziksel yönüyle harekettir), statik bir destek veya zemin (Adhara) olmadan imkansızdır. Bu nedenle, eski Herakleitos'un, Budistlerin ve modern Bergson'un öğrettiği şekliyle mutlak hareket veya değişime ilişkin felsefi öğreti yanlıştır; ne doğru mantığa ne de açık sezgiye dayanır. Bir atomun yapısı Shakti'nin statik-dinamik kutuplaşmasını açığa çıkarır; diğer ve daha karmaşık varoluş biçimleri de aynısını yapar. Canlı bedende bu gerekli statik arka plan, Shakti'nin Kundali'nin kıvrıldığı Mūlādhāra'dır. Tohum hücresinin gelişiminden başlayarak vücudun tüm fonksiyonel aktivitesi Mūlādhāra'da yoğunlaşan Shakti ile ilişkilidir ve onun tarafından sürdürülür. Prithivī Tattva'nın evrimiyle biten kozmik yaratılış da (ancak farklı bir anlamda bitmeyen bir süreçtir ve belki de yaratıcı dürtünün her zaman orijinal ve becerikli olduğunu iddia eden Henri Bergson haklıdır) aynı zamanda şunu da varsayar: Parameshvara veya Parameshvarī'nin (erkek ve dişi veçhedeki Yüce Rab) Chinmayadeha'sındaki (Bilinç bedeni) Mahākundalī Shakti olan kozmik statik bir arka plan (Bilincin Chidākāshaether'inin üstünde ve üstünde). Yaradılışın en erken aşamasında, dünya yalnızca İlahi Bilinçte bir sis olarak ortaya çıktığında, Tat'ın (That) ilkesi veya kutbu olarak, Aham'ın (I) ilgili ilkesi veya kutbuna ihtiyaç duyar; birincisinin geliştirilmesinde ikincisi statik arka plan görevi görür. Kendi deneyimlerimizde de 'gerçek algı' ya da benlik bilinci, destekleyici arka plandır; deyim yerindeyse, duygu unsurlarımızın tüm dağınık boncuklarını bir arada tutan bir iptir. Bu nedenle, statik gücün merkezi olan destekleyici zemin veya Adhāra, yaratıcı evrimin her aşamasında ve aşamasında şu veya bu şekilde bulunur. Mutlak veya nihai form elbette Chit-Shakti'dir (Bilinç olarak Bilinç).

gücün kendisi, Gāyatrī'mizin (Mantra) hakkında şöyle söylediği farkındalığın sönmeyen ışığı: 'Bu, Buddhi'nin tüm aktivitelerini sürdürür ve harekete geçirir.' Bu gerçek Kālī-mūrti ile sembolize edilir: Ancak sadece bir sembol değildir.

“2. Yılan Gücünün Mūlādhāra'da yükselişi veya uyanışı hakkındaki sözlerim belki de neredeyse bir paradoks niteliğindeydi. Sarılmış güç, uyanmış, çözülmüş ve yükselmiş olmasına rağmen asla yerinden kıpırdamaz; yalnızca bir tür 'ruhani çift' veya 'çıkarma' serbest bırakılır ve merkezler sistemi aracılığıyla yukarıya gönderilir. Şimdi, sade bir dille söylersek, bu eterik çift veya çıkarma, Mūla'da veya kökte yoğunlaşan statik gücün dinamik eşdeğeri anlamına gelir. Ne zaman Bījamantra'nın Prānāyāma'sı veya başka uygun bir araçla, Mūlādhāra, elektromanyetik bir makine gibi aşırı doymuş hale gelir (Mūla'daki Kundalī Shakti sonsuz ve tükenmez olsa da, yine de belirli bir sonlu organizmanın onu içerme kapasitesi) Statik bir biçimde sınırlıdır ve bu nedenle aşırı doygunluk olabilir), statik gücün dinamik veya işlevsel bir eşdeğeri, muhtemelen Doğanın tümevarım yasasına benzer bir yasa ile statik gücün kendisinin tükenmemesini sağlayan bir yasa ile kurulur. veya statik dışında bir şekilde işlenmiş. Bu, Mūla'daki statik enerjinin tamamen dinamik bir forma geçmesi değil; sarmal Kundali'nin Mūla'yı terk etmesi ve böylece onu bir boşluk haline getirmesi değildir; bu olamaz ve öyle olsaydı, bir arka plan olmadığı için bedendeki tüm dinamik işlemler doğrudan dururdu. Sarılmış güç sarmal veya statik kalır, ancak görünüşe göre Mūla'dan bir şey, yani dinamik eşdeğeri dışarı çıkar. Bu paradoks belki iki şekilde açıklanabilir:

“(a) Ana mektubumda bir açıklama önerildi. Potansiyel Kundalī Shakti kısmen kinetik Shakti'ye dönüşür ve yine de Shakti, Mūla-merkezinde verildiği şekliyle bile bir sonsuzluk olduğundan tükenmez: potansiyel deposu her zaman tükenmeden kalır. Upanişad'da Pūrna hakkında bir pasajdan bahsetmiştim. Bu durumda dinamik eşdeğer, bir enerji modunun diğerine kısmi dönüşümüdür. Layayoga'da (burada anlatılmıştır) bu genellikle böyledir. Ancak sonsuz potansiyel sonsuz bir kinetik haline geldiğinde -yani Mūla'daki sarmal güç tamamen çözüldüğünde- zorunlu olarak üç bedenin (Sthūla, Linga ve Kārana - kaba, ince, ince) çözülmesine sahip oluruz. nedensel) ve sonuç olarak Videhamukti (bedensiz kurtuluş), çünkü statik

Hipotezimize göre, belirli bir varoluş biçimine ilişkin arka plan artık tamamen ortadan kalkmıştır. Ama Mahakundali kalıyor; dolayısıyla bireysel Mukti'nin (kurtuluş), Samsāra'nın (göç eden dünyaların) kendisinin dağılması anlamına gelmesi gerekmez. Ancak genellikle Tantra'nın dediği gibi 'Pītvā pītvā punah pītvā' vb.{689}

“(b) Diğer açıklama tümevarım yasası tarafından önerilmektedir. Elektromanyetik bir makineyi ele alalım;{690} yakınına uygun bir madde yerleştirilirse, makinede eşdeğer ve zıt türden bir elektro-manyetizma meydana gelecektir[690] kendi enerji stokunu kaybetmeden. İletim sırasında enerji başka bir şeye akar, böylece kaynak kaybeder ve diğer şey kaybettiğini kazanır ve onun kazancı da kayıpla benzerdir. O kadar indüksiyon değil. Orada kaynak kaybolmaz ve indüklenen enerji, indüklenen enerjiye eşdeğer ve zıttır. Dolayısıyla pozitif bir yük, komşu bir nesnede eşdeğer bir negatif yükü indükleyecektir. Şimdi, Mūlādhāra'nın aşırı doygun hale geldiğinde komşu merkezde (mesela Svādhishthāna) dinamik (statik değil) bir eşdeğeri indüklediğini varsayalım mı? {691} Yılan Gücünün yükselişinin anlamı gerçekten bu mu? Bana öyle geliyor ki, bu açıklama belki de tamamıyla fantastik değil."

Arkadaşımın bu son derece ilginç ve açıklayıcı açıklamasına yanıt olarak, Kundalī-Shakti'nin aslında Kendisinin çözülüp yükselmediği, ancak yukarıya benzer bir yayılım yansıttığı yönündeki ifadesinin kabul edilmesinde bazı zorluklar olduğunu öne sürerek yazdım. Kendi benliğinden. Hissettiğim zorluk şuydu: Öncelikle bu konuda tam anlamıyla güvenilmesi gereken Yoga kitapları, Kundali'nin aslında Yükseldiğini açıkça doğruluyor. Alıntılanan mektubun alınmasından sonra Shāstra'sını çok iyi bilen bir Tantrik Pandit'e yapılan bazı araştırmalar da bunu doğruluyor. Yogī'nin bedeni hareketsiz bir ceset benzeri durumda olmasına rağmen hâlâ yaşadığından, bilinci kaybolduğunda ona Kundalī merkezi meskenini terk ettiğinde bedenin nasıl ayakta kaldığını sordum. Onun cevabı, Sahasrāra'daki Shiva ve Shakti'nin birliğinden akan nektar tarafından sürdürüldüğü yönündeydi. Bu nektar, birleşmelerinin ürettiği gücün dışarı atılmasıdır. Eğer Kundalī yükselmiyorsa ve yalnızca Onun yayılan bir kıvılcımıysa, beden nasıl soğuk ve cesede benzer hale geliyor (daha fazla sordu)? Eğer güç hala merkezde kalsaydı ve sadece gönderilseydi bu olur muydu?

kendisinin dinamik bir eşdeğerini mi ortaya koyuyor? Arkadaşımın öne sürdüğü teoride başka zorluklar da vardı, ancak Mūlādhāra'nın büyük gücünden tamamen yoksun olduğu ifadesinin kabul edilmesinde de zorluklar olabilir. Kundali'nin tam bilinçli bir organizma olarak tüm bedenin statik merkezi olduğunu ve vücudun her bir parçasının ve onları oluşturan hücrelerin kendi statik merkezlerine sahip olması gerektiğini ve bu merkezlerin bu tür parçaları ve hücreleri taşıyacağını öne sürdüm; ve maddi parçacıkların bir koleksiyonu olarak (genel organik bilincin bir bütün olarak geri çekildiği) bedenin yaşamı, Sahasrāra'da Shiva ile birleştiğinde Kundalī Shakti'den akan nektar tarafından sürdürülüyordu. Yanıt olarak Profesör P. Mukhopādhyāya konuyu şu şekilde ele aldı:

"Benim durumu sunumuma göre, Mūlādhāra'dan bir şey - yani dinamik bir eşdeğer veya 'işlevsel çift' - kesinlikle gönderilir, ancak bu temel merkez veya koltuk bunun sonucunda tükenmez veya statik enerjiden yoksun hale gelmez. operasyon. Statik veya sarmal gücün merkezi olan Mūla'dan (kök) asla vazgeçilemez. Üçlü bedenin (kaba, ince, nedensel) tüm fonksiyonlarının olmazsa olmazıdır. Bu, deyim yerindeyse, Jīva'nın (bedenli bilinç) herhangi bir faaliyetinin tepki vermesi veya geri tepmesi gereken tampon veya tabandır, tıpkı bir deniz kuvvetlerinin veya herhangi bir tür ağır silahın üssüne veya mevzisine karşı olduğu gibi. Böylece, dinamik veya sarmalsız Shakti eksende yükselirken, statik veya sarmal Shakti Mūla'daki yerini korur ve dinamik ayaklanmanın olasılığı olarak kalır. Yükselen güç, statik zeminin dinamik karşılığıdır. Kundali'nin yerinden çıkıp yükseldiğini söylemek, onun Kundali olmayı bırakıp dinamik hale geldiğini söylemekten başka bir şey değildir. Yükselen güç bu nedenle sarmalsız veya Kundali olmayan güçtür; Kundali gücünün dinamik ifadesidir. Buraya kadar herkes aynı fikirde olabilir. Ancak soru şu: Mūla, dinamik ifade onu terk edip eksene yükseldiğinde tüm gücünden (özellikle sarmal gücünden) tükenmiş mi yoksa yoksun mu kalmış? Dinamik ifade tamamen statik zeminin pahasına mı? Birincisinin başlayabilmesi için ikincisinin durması mı gerekiyor?

“Burada sanırım olumsuz yanıt vermem gerekiyor. Bu, iktidarın hem gitmesi hem de kalması durumudur; dinamik olarak ayrılmak ve statik olarak kalmak; o

Kundali'nin bir yön veya kutupta sargısının açılması ve başka bir yön veya kutupta hala sargılı kalması durumu. Belki bir paradoks, ama çoğu paradoks gibi bunun da doğru olması muhtemel.

“Bu arada, son derece saygı duyduğum kutsal metinlerin otoritesine bu yorum gerçekten meydan okuyor mu? Dinamik eşdeğerin doğası ve statik arka planla ilişkisi önceki iki iletişimde belirtilmişti ve bunlar üzerinde daha fazla durmama gerek yok. Baştan beri, statik (yani sarmal) gücün merkezi olarak Mūlādhāra'nın, üçlü bedenin (kaba, ince) Videhamukti (bedensiz kurtuluş) koşulları dışında, bu tür bir güçle ilişkili olarak asla bir boşluk haline getirilemeyeceğini iddia ettim. , nedensel) çözülmelidir. Ayrıca sizin benimsediğiniz bakış açısının, meselenin bu yorumuyla bağdaştırılabileceğini düşünüyorum. Kundalī Shakti, sizin doğru söylediğiniz gibi, tüm organize bedenin yaşamının statik yönüdür. Tek tek hücrelerin yaşamları ile tüm organizmanın yaşamları arasındaki ilişki bilimde açıkça anlaşılamamıştır. Ortak yaşam, tek tek hücrelerin yaşamlarının yalnızca mekanik bir sonucu mudur, yoksa tek tek hücrelerin yaşamları yalnızca ortak yaşamın ayrıntılı tezahürlerinden mi ibarettir? Başka bir deyişle, ortak yaşam nedeni ve hücre yaşamının etkisi mi yoksa tam tersi mi? Bilim henüz bu noktada karar kılmış değil. Bununla birlikte, Shaktivāda'nın (Shaktivāda doktrini) bir abonesi olarak, ortak yaşama öncelik verme eğilimindeyim; tohum hücresinin kendisinde ortak yaşam madde olarak verilmiştir ve Jīvadeha'nın (Jīva bedeni) tüm gelişimi, Adrishta (Karma) ilkesine göre, maddede zaten verilmiş olanın yalnızca ayrıntıların ayrıntılı olarak uygulanmasıdır.). Yine de bireysel hücrelerin yarı bağımsız yaşamlarını kabul etmeye oldukça hazırım. 'Yarı', çünkü bütünün yaşamı tarafından önemli ölçüde sürdürülmeleri gerekiyor. Bütünün hayatına fayda ya da zarar gelmesi hücrelerin durumuna göre tepki verir; tüm yaşamın ölümünü hücrelerin ölümü takip eder, vb.

“Artık her hücrede elbette statik-dinamik kutuplaşma var; Tüm organizmada da böyle bir kutuplaşma veya korelasyon vardır. Tüm organizmada statik kutup veya bağlantılı olan Mūlādhāra'daki sarmal güçtür ve dinamik bağlantılı olan ise fiilen çeşitli

vücudun fonksiyonları. Bu nedenle normalde bu dinamik güç tüm vücuda dağıtılır ve yalnızca büyük dokuları değil aynı zamanda mikroskobik hücreleri de canlandırır. Şimdi, Kundalīyoga veya Shatchakrabheda'da bedenin (sizin söylediğiniz gibi) cansızlaşmasının, Mūlādhāra'daki statik gücün tükenmesi veya yok olmasından değil, normalde dağılmış dinamik gücün yoğunlaşmasından veya yakınsamasından kaynaklandığını düşünmeye cüret ediyorum. böylece statik arka plana veya Kundalī Shakti'ye karşı oluşturulan dinamik eşdeğer, yalnızca eve toplanan - bedenin diğer dokularından çekilen - ve eksen boyunca bir çizgide yoğunlaşan dağınık beş katlı Prāna'dır. Dolayısıyla normalde dinamik eşdeğer, tüm dokulara yayılmış Prāna'dır; Yoga'da eksen boyunca birleşir, statik eşdeğeri veya Kundalī Shakti her iki durumda da kalıcıdır. Böylece kutupluluk veya korelasyon da korunur: birinci durumda Mūlādhāra'daki Shakti ile dağınık Prāna arasındaki; ikinci durumda Mūla'daki Shakti ile eksen boyunca yakınlaşan Prāna arasındadır. Bu belki de yazdığınız Kundali Yoga'da bedenin geri kalan kısmının soğukluğunu, artan eylemsizliğini, duyarsızlığını vb. yeterince açıklayabilir. Genellikle Yoga'da Prāna'nın bu geri çekilmesi ve yakınsaması eksiktir; kalan Prāna, hücrelerin yaşamlarıyla birlikte, hareketsiz veya ceset gibi de olsa bedeni canlı tutar. Tamamen geri çekilme ve odaklanma durumunda hücreler ölür ve vücut parçalanır.

“Öte yandan, Kundali Yoga'da sarmal güç basit ve tamamen çözülmüş (yani dinamikleştirilmiş) olsaydı, o zaman bedenin her yerinde canlılık kusuru yerine fazlalık olması gerekirdi; Vücudun halihazırda mevcut olan dinamik enerjisinden hiçbir şey çıkarılmayacak, ancak Mūla'daki statik gücün kinetik hale getirilmesi ve eksenden yukarı çıkıp komşu dokuları etkilemesi nedeniyle ona bir şeyler eklenecektir.

“Dolayısıyla eksenin tabanındaki statik gücün, kendisi tükenmeden veya statikten başka bir hale getirilmeden, eksen boyunca toplanan ve birleşen bedenin dağınık Prāna'sı olan dinamik bir eşdeğeri indüklediği veya ürettiği sonucuna varma cüretinde bulunmalıyım. Dolayısıyla süreçteki durumlar özet olarak belirtilebilir:

“1. Başlangıç olarak, eksenin tabanında sarmal bir güç ve onun gerekli karşılığı olan dinamik Prāna, beş biçimde vücudun her yerine dağılmıştır.

“2. Kundali Yoga'da halihazırda mevcut olan dinamik Prāna'nın bir kısmı, eksenin tabanında uygun bir şekilde hareket ettirilir, bu da tabanın - veya özellikle bu merkezi temsil eden dört yapraklı Padma'nın (nilüfer) - aşılması anlamına gelir. doymuştur ve vücudun tüm yayılmış dinamik gücü (veya Prāna) üzerinde, onu dokulardan çekip eksen çizgisi boyunca birleştirerek tepki verir. Bu şekilde, dağınık dinamik eşdeğer, eksen boyunca yakınsak dinamik eşdeğer haline gelir. Belki de yılanın yükselişinin anlamı budur.

“(a) Bu şekilde tepki verirken, sarılan güç genel dengesini veya statik durumunu kaybetmemiştir.

(b) Bu reaksiyonun işleyiş tarzını belirtmek zordur, ancak muhtemelen (önceki iletişimlerimde önerildiği gibi) ya (i.) sonsuz sarmal gücün, dağınık gücü toplayabilecek türden bir etkiye kısmi dönüşümüdür. Prāna'dır ve onu eksen boyunca kendi bileşke çizgisinde birleştirir veya (ii.) Prāna'ların toplandığı ve yakınlaştığı, elektromanyetik eyleme benzer bir endüktif eylem. Bu ikinci durumda statik enerjinin dönüştürülmesine gerek yoktur. İşleyiş tarzını anlamak için belki de bu iki açıklama arasında seçim yapmamız veya daha doğrusu bunları koordine etmemiz gerekecek. Matematik dilinde, dağınık Prāna skaler bir niceliktir (büyüklüğü vardır ancak yönü yoktur), yakınsak Prāna ise vektörel bir niceliktir (hem büyüklüğü hem de belirli yönü vardır).

“Son olarak Divyachakshu (iç göz) ile Kundali Yoga'nın ilerleyişine tanıklık ettiğimizi varsayalım. Orada Mūlādhāra'dan yoğunlaşmış şimşek (Tadit) gibi bir şey yükseliyor ve Paramshivasthāna'da (Yüce Şiva'nın meskeni) tamamlanıncaya kadar Çakradan Çakraya yukarı doğru ivme kazanıyor. Ama geriye bakın ve Kulakundalinī'nin de orada, Mūla'da Svayambhu Linga'nın etrafında üç buçuk kez kıvrılmış olduğunu görün. O gitti ve yine de kaldı ya da kaldı ve

tekrar Kendine dönüyor. Bu vizyon kutsal metinlerin otoritesi ve Yogī'nin deneyimi tarafından desteklenmiyor mu?”

Ayrıntıları bir kenara bırakırsak, ana prensip şu gibi görünüyor: "uyandığında" Kundalī Shakti ya Kendisinin (ya da arkadaşımın Çıkarılmasında önerdiği gibi), içeriği tutulan dünya bilincini ayakta tutan statik bir güç olmaktan çıkar. yalnızca "uyuduğu" sürece ve harekete geçtiğinde bin yapraklı nilüferdeki (Sahasrāra) diğer statik merkeze çekilir; bu merkez, Şiva bilinciyle veya vecd bilinciyle birlik halindeki Kendisidir. form dünyasının ötesinde. Kundali "uyuduğunda" insan bu dünyaya uyanır. O "uyandığında" uyur - yani dünyaya dair tüm bilincini kaybeder ve nedensel bedenine girer. Yogada formsuz Bilincin ötesine geçer.

Konuyu daha fazla tartışmadan, bu Yoga'yı uygulayanların bunun diğerlerinden daha yüksek olduğunu ve bu yolla elde edilen Samādhi'nin (vecd) daha mükemmel olduğunu iddia ettiklerini eklemem gerekiyor. İddia ettikleri sebep şudur: Dhyānayoga'da ecstasy, dünyadan kopma ve zihinsel konsantrasyon yoluyla gerçekleşir, bu da zihinsel işleyişin boşluğuna (Vritti) veya zihnin sınırlamaları tarafından engellenmeyen saf Bilincin ayaklanmasına yol açar. Bilincin bu açığa çıkmasının derecesi, Sādhaka'nın meditasyon güçlerine (Jnānashakti) ve onun dünyadan kopma derecesine bağlıdır. Öte yandan tamamen Shaktis olan ve dolayısıyla Jnānashakti'nin kendisi olan Kundalī, Yogi tarafından uyandırıldığında onun için tam Jnāna üretir. İkinci olarak, Dhyānayoga'nın Samādhi'sinde Kundalī Shakti'nin uyanışı ve birliği yoktur, buna eşlik eden mutluluk ve özel güçlerin (Siddhi) edinilmesi yoktur. Dahası, Kundali Yoga'da sadece meditasyon yoluyla bir Samādhi yoktur, aynı zamanda hem bedenin hem de zihnin güçlerini taşıyan bir güç olan Jīva'nın merkezi gücü aracılığıyla bir Samādhi vardır. Bu anlamda birliğin yalnızca zihinsel yöntemlerle hayata geçirilenden daha eksiksiz olduğu iddia ediliyor. Her iki durumda da bedensel bilinç kaybolmuş olsa da, Kundali Yoga'da sadece zihin değil, aynı zamanda merkezi gücüyle temsil edildiği (veya belki de onun dışarı atılması) ölçüsünde beden de aslında Shiva ile birleşmiştir. Bu birlik, Dhyānayogī'nin sahip olmadığı bir zevk (Bhukti) üretir. Hem Divya Yogī hem de Vīra Sādhaka hazza (Bhukti) sahipken, ilkininki keyiftir.

Sonsuz derecede daha yoğun, Mutluluğun kendisinin bir deneyimi. Vīra Sādhaka'nın keyfi onun fiziksel düzlemdeki bir yansımasından başka bir şey değildir, gerçek mutluluğun maddenin öldürücü örtüleri ve engelleri arasından fışkırmasıdır. Yine, her ikisinin de özgürlüğe (Mukti) sahip olduğu söylenirken, bu kelime Vīra Sādhanā'da yalnızca mecazi anlamda kullanılmış olup, fiziksel düzlemde Mukti'ninkine en yakın yaklaşım olan bir mutluluğu ve bir Bhāva'yı veya hissini belirtir. Shiva ve Shakti'nin daha yüksek Yoga Sādhanā'da Yogi'nin tam anlamıyla özgürleşmesine olgunlaşan anlık birliği. O, tam ve gerçek anlamıyla hem hazza (Bhukti) hem de özgürlüğe (Mukti) sahiptir. Dolayısıyla tüm Yogaların İmparatoru olma iddiası.

Her ne olursa olsun, burada başlatmış olduğum incelemeye başkalarının da devam etmesi ümidiyle konuyu bu noktada bırakıyorum. Bu ve Tantra Shāstra'daki diğer konular bana (doğal değerleri ne olursa olsun) henüz ele alınmamış bir araştırmaya değer görünüyor.

Altı Merkezin Açıklaması

(SHATCHAKRA NIRŪPANA.)

ÖNCEKİ AYET.

Şimdi Brahman'ın tam idrakinin ilk filizlenen filizinden (Yoga bitkisinden) söz ediyorum; buna Tantralara göre altı Çakra vb. aracılığıyla kendi sıralarıyla ulaşılır.

YORUM.

Yalnızca altı Lotus'un zenginliğiyle Mahā-yoga aracılığıyla tanışan kişi bunların iç ilkelerini açıklayabilir. Bilgelerin en mükemmeli veya (deneyim açısından en yaşlısı) bile Guru'nun merhameti olmadan, Sha'nın yüceliğiyle dolu olan altı Lotus'la ilgili iç ilkeleri[697] açıklayamaz. , Sa ve Ha.{699} Şimdi, sefalet batağına batmış dünyayı kurtarmayı arzulayan çok merhametli Pūrnānanda Svāmī, bu görevi üzerine alıyor. Bunu Sādhakas'a rehberlik etmek için yapıyor{700}; özgürleşmeye yol açan Tattvajnāna'yı aktarmak; ve ayrıca Kundalini'nin altı Çakrayla{702} birliğinden bahsetme arzusuyla. {703}

“Şimdi” (Atha).—Bu parçacığın gücü, bu kitabın Yazarın Shrī-tattva-chintāmani başlıklı çalışmasıyla bağlantısını göstermektir; bu eserin ilk beş bölümü Shatchakra-nirūpana'nın ön hazırlıkları ve uygulamaları ile ilgilidir. {704} Bu kitapta Brahman'ın farkına varılmasının ilk çekiminden söz ediyor.

Paramānanda (Yüce Mutluluk), Shruti'ye göre Ebedi (Nityam) olan ve bilgi (Vijnānam ve Mutluluk (Ānandam) olan) Brahman anlamına gelir.

"Tantraları takip etmek" (Tantrānusārena)—yani, Tantraların otoritesini takip etmek.{705}

"İlk filizlenme atışı" (Prathamāngkura) - yani Brahman'ın farkına varılmasına yol açan ilk adımlar. Böyle bir farkındalığın ilk nedeni, altı Çakra, Nādīler ve benzerinin bilgisi ile elde edilir; bu da Tāntrika Yoga Sādhanā'dır.

“Tam gerçekleşme” (Nirvāha).—Sanskritçe kelime burada “başarı” anlamına geliyor; bu, "Brahman'ın doğrudan deneyimsel farkındalığının başarısıdır."{707}

"Altı Çakra ve diğer şeyler aracılığıyla elde edilir" (Shat-chakrādikramodgata) - yani altı Çakra üzerinde meditasyon yapılarak elde edilir, yani: Mūlādhāra, Svādhishthāna, Manipūra, Anāhata, Vishuddha ve Ājnā ve diğer şeyler, {709} yani: Nādīler,{710} Lingas,{711} beş Element,{712} Shiva, Shakti vb. üzerinde, sırasıyla altı Çakrayla bağlantılıdır.

Düzen (Krama), öncelikle onlar üzerinde meditasyon yapmak, Kundalini'nin bir sonraki uyanışı ve Brahmalotus'a geçişi ve ardından oradan dönüşüdür; Shiva ve Shakti'nin birliği vb. vb.

Ona ulaşılan “Düzen” (Krama) ve bu Yoga uygulamasıyla aynıdır.

Yazar özetle şöyle diyor: "Brahman'ın doğrudan veya deneyimsel farkındalığının İlk Sebebi olan uygulamanın ilk adımından (Angkura) söz ediyorum; bu, altı Çakranın bilgisi ile ortaya çıkarılmıştır. Tantraların aşağısında.”

AYET 1.

Meru'nun dışındaki boşlukta,{714} solda ve sağda yer alan iki Şira, {715} Şaşi{716} ve Mihira vardır.{717} Özü üç katlı Guna olan Nādī Sushumnā,{718} ortada. O Ay'ın, Güneş'in ve Ateş'in biçimidir;{719} Bir dizi çiçek açan Dhūstūra{720} çiçeklerinden oluşan bedeni Kanda'nın ortasından Başa kadar uzanır ve içindeki Vajrā parlayarak uzanır Medhra'dan Baş'a kadar.

YORUM.

Şimdi, hakkında konuşulacak olan Yoga, altı Çakra ve Nādī bilgisi olmadan başarılamaz; Yazar bu nedenle bu ve sonraki iki ayette akraba Nādīleri anlatmaktadır.

"Dışarıdaki boşlukta" (Vāhya-pradesha) iki Nādī. Shashī ve Mihira (Shashi-mihira-shire = iki Nādī veya Shirās, Shashī ve Mihira). Shashi = Chandra (Ay); Mihira = Sūryya (Güneş). Ay ve Güneş tabiatında olan bu iki Nādī,{723} Nādī, İdā ve Pinggalā'dır.

“Meru.”—Bu, Mūla'dan (kök) veya Mūlādhāra'dan boyuna uzanan Meru-danda, omurga veya omurgadır. Bu daha sonra açıklanacaktır.

“Sola ve sağa yerleştirilmiş” (Savya-dakshe-nishanne).

“Bu iki Nādī.— Meru'nun (Bhūta-shuddhi Tantra)“İdā solunda ve Pinggala sağında yer alır”. Sammohana Tantra onların Güneş ve Ay'a olan benzerliklerinden şu şekilde bahseder:

“Soldaki İdā Nādī soluk renklidir ve Ay doğasındadır{725} (Chandrasvarūpinī). O, Shakti-rupā Devī'dir{726} ve nektarın (Amrita-vigrahā) vücut bulmuş halidir. Sağda Güneş doğasındaki eril Pinggala var. O, büyük Devī, Rudrātmikā'dır{727} ve nar çiçeğinin iplikleri gibi parlak kırmızıdır."{728}

Bu iki Nādī, Mūla'dan (yani Mūlādhāra) tek tek yukarıya doğru çıkar ve Ājnā Çakraya ulaştıktan sonra burun deliklerine doğru ilerler.

Yāmala şöyle diyor: “Onun (yani Meru'ların) solunda ve sağında İdā ve Pinggalā vardır. Bu ikisi soldan sağa ve sağdan sola dönüşümlü olarak dümdüz yukarı giderler ve böylece tüm Lotusların etrafından dolaştıktan sonra bu uğurlu olanlar burun deliklerine doğru ilerler.

Yukarıdaki pasaj iki Nādī'nin ikili ve farklı konumlarını göstermektedir. Soldan sağa ve sağdan sola dönüşümlü olarak yukarı doğru giderler ve Lotuses Padma'nın etrafından dolaşarak bir kıvrım oluştururlar ve burun deliklerine giderler.

Başka bir yerde bunların yay gibi yerleştirildiği anlatılır: "İki Nādīs İdā ve Pinggalā'nın yay şeklinde olduğunu bilin."

Ayrıca: "Sol skrotumla bağlantılı olan, Sushumnā ile birleşir ve sağ omuz ekleminin yanından geçerek, kalp tarafından bir yay gibi bükülmüş kalır ve sol omuz eklemine ulaştıktan sonra buruna geçer. . Aynı şekilde sağ testislerden gelen de sol burun deliğine geçer.”

Sol ve sağ testislerden çıkan bu iki Nādī, kaşların arasındaki boşluğa ulaştığında Sushumnā ile üçlü örgülü bir düğüm (Trivenī) yaparak burun deliklerine doğru ilerler.

Ayrıca şu şekilde de tanımlanırlar: "İdā'da Devī Yamunā vardır ve Pinggalā'da Sarasvatī vardır ve Sushumnā'da Gangā bulunur.{729} Dhvaja'nın kökünde birleşen üç katlı bir örgü oluştururlar,{731} kaşlar ayrı olduğundan buna Trivenī-yoga adı verilir ve orada yıkanmak bol meyve verir."

"Maddesi üç kat Guna olan" (Tritaya-guna-mayī).—Burada kullanılan bileşik kelime farklı yorumlara müsaittir. Guna'nın "bir tel" anlamında okunması "üç telden oluşan" anlamına gelir; yani Sushumnā, Vajrā ve Chitrinī.{733} Bu üçü birdir, ancak ayrı ayrı ele alındığında ayrıdırlar. Guna "kalite" olarak okunursa bu "Sattva, Rajas ve Tamas niteliklerine sahip" anlamına gelir. Şimdi, Chitrinī'nin özü Sattva'dır (Sattvagunamayi), Vajrā Rajas'tır ve Sushumnā Tamas'tır.

"Ortadadır" (Madhye) - yani Meru'nun ortasında veya içinde.

"Mūla'dan Brahmarandhra bölgesine kadar Meru'nun içinde olan kişi"{734} vb.

Tripurā-sāra-sāmuchchaya şöyle diyor: “Danda'nın çukurunda olan, baştan Adhāra'ya kadar uzanan” vb. (yani Mūlādhāra).

Bazı kişiler Tantrachūdāmani'nin şu pasajına güvenirler ve bunun Sushumnā'nın Meru'nun dışında olduğunu gösterdiğini öne sürerler: "Ey Shivā, Meru'nun solunda Nādī İda, yani Ay nektarı ve sağında Güneş yer alır. -Pinggalā gibi. Onun dışında (tad-vāhye){735} ve bu ikisinin arasında ateşli Sushumnā vardır."

Ancak bu sadece bu kişilerin görüşüdür. Yazarımız (aşağıdaki ayette) Meru'nun içindeki Lotuslardan söz ediyor; ve Sushumnā bunları desteklediğine göre Meru'nun içinde olması gerekir.

"Ay, Güneş ve Ateşin Formu" (Chandra-sūryyāgni-rūpā).—Chitrinī soluk renklidir ve Ay'ın formudur, Vajrinī,{736} Güneş'e benzer ve dolayısıyla onun filamentlerinin parlaklığına sahiptir. nar çiçeği; Sushumnā ateşlidir ve dolayısıyla kırmızıdır. Bhūtashuddhi Tantra, Sushumnā'yı tanımlarken bu üç tanımlamayı destekler. Sushumnā en dıştadır ve Chitrinī en içtedir.

“İçinde iki parmak genişliğinde Vajrā var ve Chitrinī de öyle; dolayısıyla Sushumnā Trigunā'dır; tutkulu biri gibi titrek

kadın; o üç Guna'nın, Sattva'nın vb. kabıdır ve Ay'ın, Güneş'in ve Ateş'in tam formudur."

“Kandama'nın ortasından Başa kadar” (Kandamadhyāchchhirahsthā).— Kanda, tüm Nādīlerin köküdür. Şöyle anlatılır: “Anüsün iki parmak üstünde ve medrenin iki parmak altında{737} kuş yumurtası şeklinde, genişliği dört parmak genişliğinde olan Kanda-mūla vardır. Sayıları 72.000 olan Nādīler ondan çıkmıştır.” Nādīler bu Kanda'dan çıkıyor.

Shirahsthā (kafaya yerleştirilmiş): Bununla anlaşılmalıdır ki, Sahasrāra'nın perikarpına yakın olan, başın aşağısına doğru sarkan on iki yapraklı Lotus'un ortasında bitmektedir. Pādukā-panchaka'nın açılış ayetine bakın: "Kundalī'nin geçtiği kanal (Randhra){738} boyunca, Nādī'nin tepesinde bulunan on iki yapraklı Lotus'a tapıyorum."

Chitrinī burada bittiği gibi, onun Konteyneri Sushumnā da burada bitiyor. Eğer onun Sahasrāra'nın üzerinde var olduğu anlamında alınırsa, o zaman Sahasrāra'nın “boş alanda gösterilen” (Shūnyadeshe prakāsham) olarak bahsedildiği kırkıncı ayetteki tanımlamayla bir çelişki olacaktır. Eğer Sushumnā onun üzerinden geçerse boş yer kalmaz.

Üç Nādī'nin (İdā, Pinggalā ve Sushumnā) Meru'nun içinde olduğunu iddia eden ve Nigama-tattva-sāra'dan otorite olarak aşağıdakileri aktaran bazıları vardır: "Üç Nādī'nin Meru'nun içinde olduğu söylenir, arkanın ortasında.” Ama bu olamaz; tüm Tantralar İda ve Pinggala'nın Meru'nun dışında olduğunu söyler ve Yazarımız bunlara dayanarak onların Meru'nun dışında olduğundan söz eder. Dahası, eğer Meru'nun içinde olsalardı yay şeklinde olamazlardı ve kalça ve omuz eklemlerine değemezlerdi. "Üç Nādī" tarafından kullanılan Nigama-tattva-sāra görünüşe göre Sushumnā, Vajrā ve Chitrinī anlamına geliyor, Idā, Pinggala ve Sushumnā değil.

Sushumnā'nın Mūlādhāra'dan başa kadar olan konumu şu şekilde anlatılmaktadır: "Sushumnā ileri doğru gider, bir Chavya sarmaşık gibi Meru'ya tutunur ve boynunun sonuna ulaşır, Ey Güzel Olan, o

ortaya çıkar ve sapar ve Shangkhinī'nin sapına dayanarak kendisini destekleyerek {740} Brahman (Brahma-sadana) bölgesine doğru gider."

Ayrıca bakınız: “Diğer ikisi yay gibi yerleştirilmiştir. Sushumnā, Pranava'nın vücut bulmuş halidir;{741} omurgadan çıkıp alnına doğru gider. Kaşlarının arasından geçerek Kundalī ile birleşerek ağzıyla Brahma-randhra'ya yaklaşır."

Böylece omurganın ense sonuna kadar uzandığı anlaşılmaktadır.

Kendini Shangkhinī (Shangkhinī-nālamā-lambya) ile destekliyor. Shangkhinī şöyle anlatılıyor:

Ishvara şunları söyledi: “Sarasvatī ve Kuhu, Sushumnā'nın her iki yanındadır; Gāndhārī ve Hastijihvā yine Idā'nın sağında ve solunda.”

Ve yine: “Gāndhārī ile Sarasvatī arasında Shangkhinī vardır. Shangkhinī isimli Nādī sol kulağa gider.”

Ve yine: "Shangkhinī, boğazın boşluğundan çıkar, eğik bir şekilde alnına doğru gider ve sonra, Ey Ambikā,{744} Chitrinī ile birleşip onun etrafında bükülür, daha sonra başa geçer."

Dolayısıyla o (Shangkhinī) Kanda-mūla'dan başlar, Sarasvatī ile Gāndhārī arasında ilerleyerek boğaza ulaşır ve sonra dallarından biri eğik olarak sol kulağa ilerler ve diğeri başın tepesine gider.

“Vajra Onun İçinde” (Madhyame) – yani Sushumnā'nın içinde.

Meru-danda'nın ayaklardan Brahma-randhra'ya kadar uzandığını iddia eden ve bunu desteklemek için Nigama-tattva-sāra'dan şu pasajı aktaran bazıları var: "Ayaklardan Brahma-'ya giden kemikli asa" Randhra'ya on dört Loka'nın Meru-danda'sı denir."

Ancak omurga, omurga kemiğidir (Meru-danda). Mūla-kanda'dan ensenin sonuna kadar uzanır. Bu apaçık ortadadır ve hayır

otorite patentli şeyleri değiştirebilir. Üstelik tek parça kemiğin ayak ucuna kadar gitmesi mümkün değildir, çünkü o zaman bacaklar bükülemez ve esneyemez. Meru bu nedenle Mūla'nın (Mūlādhāra) altına inmez. Nigama-tattva-sāra'daki pasajın anlamı, Pāda'yı "ayak" değil de "bacak" anlamında okursak daha açık hale gelir. "Pāda'nın başlangıcı" (Pādādi) o zaman "bacakların başladığı yer" anlamına gelecektir. O halde, ayaklardan başa kadar tüm vücudu kontrol eden kemiğin, bir sopaya benzeyen ve Mūla-kanda'nın iki parmak genişliğindeki penisinden başlayan Meru-danda olduğu mantıklı olacaktır. Bhūtashuddhi Tantra şöyle der: "Onun içinde ve iki parmak kadar üstünde Vajrā ve Chitrinī vardır."

2. AYET.

Onun içinde Pranava'nın parlaklığıyla parıldayan ve Yoga'da Yogiler tarafından ulaşılabilen Chitrinī vardır. O (Chitrinī) örümcek ipliği kadar incedir ve omurganın içindeki tüm Lotus'ları deler ve saf zekadır. O (Chitrinī), üzerine dizilmiş olan bu (Lotus'lar) nedeniyle güzeldir. Onun (Chitrinī) içinde, Hara'nın ağzının ağzından{750} Ādideva'nın bulunduğu yerin ötesindeki{751} yere kadar uzanan Brahma-nādī vardır.

YORUM.

"Onun İçinde" (Tanmadhye) - yani Vajrā'nın içinde.

“Pranava'nın parlaklığıyla parlak” (Pranava-vilasitā).— Pranava'nın parlak karakterini, içinden geçtiğinde Ājnā-çakrada emer. Bkz. v. 37, gönderi.

“Örümceğin ipliği gibi” (Lūtā-tantūpameyā).—Örümceğin ipliği gibi incedir.

"Tüm Lotusları deliyor" vb. (Sakala-sarasijān meru-madhyāntarasthān bhittvā dedīpyate). - Altı Lotusun perikarpını deliyor ve değerli taşlarla dizilmiş bir iplik gibi parlıyor.

Kalpa-Sūtra'nın dördüncü Kānda'sından alıntılanan ve şu anlama geldiği açıklanan bir pasaj vardır: "Chitrinī'nin içindeki içi boş kanalda altı Lotus vardır ve Mahādevī Bhujangī bunların yaprakları üzerinde hareket eder (viharanti)."

Ancak bu metin Bhujang-gī'ye tekil olarak çoğul fiil verdiği için yanlış görünüyor. Ama eğer bunun Şiva'nın sözü olduğu söylenirse,

ve çoğul tekil olarak kullanıldığında, "Chitrinī içindeki kanalda" ifadesindeki konum ekinin araçsal olarak kullanıldığı anlaşılmalıdır ve bu durumda pasajın doğru anlamı "şu Bhujang" olacaktır. -gī, Chitrinī'nin içindeki kanal boyunca gider. Ve yukarıya doğru hareket ederken Çakraları deler ve Çakraların yaprakları üzerinde hareket eder." Veya "Bhujang-gī'nin Chitrinī'nin çukuru boyunca ilerlediği ve Sushumnā'daki altı Lotus'un yaprakları üzerinde hareket ettiği ve sonunda Sahasrāra'ya gittiği" anlamına da gelebilir.

Yukarıdaki otoriteden altı Lotus'un Chitrinī çukurunda olduğu sonucuna varılmamalıdır.{753}

"Onun içinde" (Tan-madhye).—Chitrinī'nin içinde Brahmanādī vardır. Buradaki Nādī kelimesi kanal (vivara) anlamına gelir. Nad, yani hareket kökünden türetilmiştir. Brahmanādī kelimesi Kundalini'nin Mūlādhāra'dan Parama-shiva'nın yerine gittiği kanalı ifade eder. Kundalini, Şabda-Brahman'ın bir formudur.{754} Buradan Chitrinī'nin içinin boş olduğu ve onun içinde başka bir Nādī olmadığı kesindir.

"Hara'nın ağzının deliği" (Hara-mukha-kuhara).—Mūlādhāra'daki Svayambhu-lingga'nın tepesindeki delik. Ādideva, bin yapraklı Lotus'un perikarpındaki yüce Bindu'dur.

Ayetin geri kalanı herhangi bir açıklamaya ihtiyaç duymaz.{755}

3. AYET.

O, bir şimşek zinciri gibi güzel ve bir (nilüfer çiçeği) lifi kadar incedir ve bilgelerin zihinlerinde parlar. O son derece incelikli; saf bilginin uyandırıcısı; Gerçek doğası saf bilinç olan tüm mutluluğun vücut bulmuş hali.{757} Brahma-dvāra{758} ağzında parlıyor. Burası ambrosia serpilmiş bölgenin girişidir ve Sushumnā'nın ağzı olarak aynı zamanda Düğüm olarak da adlandırılır.

YORUM.

Bu Shloka'da ayrıca şöyle anlatılıyor:

“Bir (nilüfer) lifi gibi incedir ve parlar” (Lasat-tantu-rūpā) – yani, O, nilüfer sapının içindeki lif gibi ince olsa da, parlaktır; Kundalini'nin varlığı nedeniyle parlıyor.

“Tüm mutluluğun vücut bulmuş hali” (Sakala-sukha-mayī).—Sukha burada Ruhsal Mutluluk anlamına gelen Ānanda'nın eşdeğeri olarak kullanılıyor. O, tüm mutlulukların kaynağıdır. {759}

"Gerçek doğası saf bilinç olan" (Shuddha-bodha-svabhāvā).—Shuddha-bodha Tattva-jnāna'dır, Doğası{760} saf bilinç olan O.

"Brahma-dvāra"{761} Kundalini'nin Şiva'ya gidiş ve dönüş geçişindeki girişi ve çıkışıdır.

"Onun ağzı" (Tadāsye) - Brahmanādī'nin ağzı, Hara'nın ağzındaki delik.

“Burası” (Tadetat) – yani girişe yakın yer.

"Ambrosia'nın serpildiği bölgenin girişi" (Sudhā-dhāra-gamyapradesha).—Parama Shiva ve Shakti'nin birliğinden çıkan ambrosia'nın (sudhā) serpildiği ve Mūlādhāra'da yaşayan Shiva ve Shakti'nin yardımı.

"Düğüm" (Granthi-sthānam).—Sushumnā ve Kanda'nın{763} birleştiği yer.{764}

"Çağırılmıştır" - yani Āgamas konusunda bilgili olanlar tarafından.

4. AYET.

Şimdi Ādhāra Lotus'a geliyoruz.{765} Sushumnā'nın ağzına yapışıktır ve cinsel organların altında ve anüsün üstünde yer alır. Dört adet koyu kırmızı renkte yaprakları vardır. Başı (ağzı) aşağıya doğru sarkar. Yapraklarının üzerinde Va'dan Sa'ya kadar parlak altın rengindeki dört harf vardır.

YORUM.

Yazar, Nādī'leri tanımladıktan sonra, Mūlādhāra Çakra'yı günümüzden başlayarak dokuz ayette ayrıntılı olarak anlatır.

"Sushumnā'nın ağzına bağlıdır" (Sushumnāsya-lagnam).— Yapraklar{766} Kanda ve Sushumnā'nın buluştuğu yerin dört tarafındadır.

"Cinsel organların altı ve anüsün üstü" (Dhvajādho gudorddhvam).— Cinsel organların kökünün altından Sushumnā'ya kadar.

“Kızıl renk tonunun dört yaprağı” (Chatuh shonapatram).—Dört yaprağın rengi kırmızıdır. Shona, kırmızı nilüferin kızıl rengidir.

"Yapraklarında Va'dan Sa'ya dört harf vardır" (Vakārādisāntaih veda{768}-varnaih).—Dört harf Va, Sha (palatal), Sha'dır. (serebral) ve Sa.{769} Altı Lotus'un yapraklarının her birinde, sağdan (dakshinā-vartena) bir daire çizerek dönen alfabenin harfleri üzerinde meditasyon yapılmalıdır. Bkz. Vishva-sāra Tantra: "Lotusların yapraklarının alfabenin harflerini içerdiği bilinir ve sağdan sola bir daire şeklinde yazıldığı için üzerinde meditasyon yapılmalıdır."

5. AYET.

Bunda (Lotus), Prithivī'nin kare bölgesi (Çakra) vardır,{770} sekiz parlayan mızrakla çevrilidir.{771} Parlak sarı renktedir ve şimşek kadar güzeldir, aynı zamanda Dharā'nın Bīja'sı gibi{772} 773} içindedir.

YORUM.

Bu Lotus'un perikarpında ayrıntılı olarak açıklanan Prithivī'nin kare bölgesi vardır. Meydanın sekiz yanında sekiz adet parlayan mızrak vardır. Bölge sarı renktedir.

Bkz. "Ey tatlı dilli Sen, Mūlādhāra'da Dharā'nın dört köşeli bölgesi vardır, sarı renklidir ve Kulāchalas gibi sekiz mızrakla (shūla) çevrelenmiştir."

Kulāchala, bazılarına göre kadının memesi anlamında yorumlanır. Bu görüşe göre bu mızrakların uçları kadın göğsü şeklindedir. Bazıları ise yedi Kula Dağı ifadesinden anlıyor.{774}

Bkz. Nirvāna Tantra: "Ey Devī, yedi Kula Dağı - yani Nīlāchala, Mandara, Chandra-shekhara, Himālaya, Suvela, Malaya ve dört köşedeki Suparvatadwell." Bu düşünceye göre sekiz mızrak, Dünya'daki yedi Kula Dağı'na benzetilmektedir.

"İçinde" (Tad-angke).—Prithivī (Dharā-mandala) bölgesinin içinde Dünya'nın Bīja'sı vardır - yani "Lang." Bu Bīja da sarı renktedir. “Parlak sarı renk” (Lasat-pīta-varna) ifadesi de Bīja'yı tanımlamaktadır.

"İçinde Aindra Vīja (İndra'nın Bīja'sı) vardır,{775} sarı renktedir, dört kolu vardır, bir elinde gök gürültüsünü tutar, güçlüdür ve Airāvata filinin üzerinde oturur."{777}

6. AYET.

Dört kolla süslenmiş{778} ve Filler Kralı'nın üzerine binmiş, {779} Kucağında, genç Güneş gibi göz alıcı, dört parlak kolu olan ve nilüfer yüzünün zenginliği olan çocuk Yaratıcı'yı taşıyor. dört katlıdır.{781}

YORUM.

Bu Dharā Bīja'nın Dhyāna'sıdır. Dharā veya Prithivī'nin Bīja'sı Indra'nınkiyle aynıdır.

"Onun kucağında" (Tad-angke) - yani Dharā Bīja'nın kucağında. Bu ayetin anlamı Yaratıcı Brahmā'nın Dharā Bīja'nın kucağında yaşadığıdır. "Angka" (kucak) ile Dharā Bīja'nın Bindu'su içindeki alan anlaşılmalıdır. Bkz. "Mūlādhāra'da Dharā Bīja vardır ve Bindu'da bir Çocuk imgesi olan Brahmā yaşar ve Ölümsüzlerin Kralı{782} bir Filin üzerine binmiştir."

Bazıları yukarıdaki pasajı "Ölümsüzlerin Kralı Dharā Bīja'nın kucağında" anlamında okuyor. Ancak bizim görüşümüze göre Dharā Bīja ve Indra Bīja'nın tanımı aynıdır, çünkü ikisi aynıdır; ve ayrıca şöyle denir: “Mantra'nın harfleri Devatā'dır; Devatā Mantra (Mantra-rūpinī) biçimindedir.” Dolayısıyla her ikisi de orada.

Ayrıca bkz. Nirvāna Tantra: “Ey güzel olan, Indra Bīja cinsel organların yakınında. Brahmā'nın çok mükemmel ve güzel meskeni Nāda'nın üzerindedir ve orada Varlığın Koruyucusu olan Tanrı Yaratıcı Brahmā yaşar."{784}

Bu pasajdaki "Nāda'nın üstünde" derken Brahmā'nın meskeninin Nāda'nın üstündeki Bindu'da olduğunu anlamalıyız. Bazıları “cinsel organların altı” diye okuyor ve bu nedenle görüş ayrılığı var. Şârâdâ, Âdhâraların farklı görüşlere göre çeşitli olduğunu söyler.

"Dört parlak kol" (Lasad-veda{785}-bāhu).—Bazıları Sanskritçe bileşik sözcüğü "kollarında dört Veda Sāma ve diğerleri parıldayan" anlamında yorumluyor ve Brahmā'nın yalnızca iki kola sahip olduğunu düşünüyor. Ancak Brahmā'nın hiçbir yerde Vedaları elinde tuttuğu anlatılmıyor ve onun üzerinde meditasyon yapılması gerektiği Bhūta-shuddhi Tantra'daki aşağıdaki pasajdan açıkça anlaşılıyor: dört kolu olduğu için:

"Bil, Ey Şiva, onun kucağında dört kollu, kırmızı renkli, dört yüzü olan ve bir kuğu sırtında oturan çocuk Brahmā var."

"Nilüfer yüzünün zenginliği dört katlıdır" (Mukhāmbhoja-lakshmīh chatur-bhāga-bheda).—Bununla Brahmā'nın dört yüzü olduğu anlaşılmalıdır.

Bazıları pasajı “chatur-bhāgaveda” olarak okur; dolayısıyla okunan anlam pratikte aynıdır. Sanskritçe metin "mukhāmbhoja-lakshmīchatur-bhāgaveda" olarak okunursa, bunun anlamı şu olacaktır: "Dört farklı Veda onun nilüfer yüzlerinin güzelliğini arttırır."

Brahmā'nın dört Veda'yı kollarında tuttuğu görüşünün aksine, Brāhmī-dhyāna'daki Vishva-sāra Tantra şöyle der: "Brāhmī (Shakti) üzerinde kırmızı renkte ve siyah antilop derisine bürünmüş olarak meditasyon yapın ve asayı, {789} su kabağını,{790} Rudrāksha boncuklarından yapılmış tespihleri tutuyor ve{791} korkuyu dağıtma hareketini yapıyor."{792} Ve Sapta-shatī Stotra'da{793} Shiva ve Shakti'nin aynı silahlara sahip olarak meditasyon yapılması.

Ayrıca bkz. Yāmala: "Adi-Mūrti'nin{794} korkuyu dağıtma ve nimetler verme jestleri yaptığı, ayrıca Kundikā{796}'yı ve Rudrāksha boncuklarından tespih tuttuğu ve güzel süslemelerle süslendiği üzerinde meditasyon yapılmalıdır."

Onun üzerinde bu şekilde meditasyon yapılmalıdır. Gerisi açıklamaya gerek yok.

7. AYET.

Devī Dākinī burada adıyla yaşıyor; dört kolu güzellikle parlıyor ve gözleri parlak kırmızı. Aynı anda doğan birçok Güneşin parıltısı gibi göz kamaştırıcıdır.{798} O, Daima Saf Zekanın açığa çıkışının Taşıyıcısıdır.{799}

YORUM.

Bu Shloka'da Yazar, Ādhāra-padma'da Dākinī Shakti'nin varlığından bahseder. Bu ayetin anlamı, Devī Dākinī'nin bu Lotus'ta ikamet ettiğidir.

"O, her zaman saf Zekanın açığa çıkışının Taşıyıcısıdır" (Prakāsham vahantī sadā-shuddha-buddheh) - yani O, Dākinī Shakti, Yogi'nin Tattva (tattva-jnāna) bilgisini edinmesini sağlar). Yoga uygulamasının bir parçası olan onun üzerinde meditasyon yaparak kişi Tattvajnāna'yı elde eder. Bu Devī bu bölgenin baş İlahiyatıdır.

Bkz. "Ağızda (nilüfer) Va, Sha (palatal), Sha (dilsel) ve Sa harfleri bulunur ve Dākinī tarafından yönetilir."

"Dākinī, Rākinī, Lākinī, Kākinī ve ayrıca Shākinī ve Hākini, ilgili altı Lotus'un kraliçeleridir."{801} Başka bir yerde Dākinī'nin Dhyāna'sı verilmiştir: "Onun üzerinde meditasyon yapın, kırmızı, kırmızı gözlü Dākini, Paşus'un kalplerine dehşet saçan, sağ iki elinde Mızrak ve Khatvānga'yı,{804} sol iki elinde de Kılıç ve içkiyi tutan Mūlādhāra'da-şarapla dolu bardak. Şiddetli bir öfkeye sahiptir ve sert dişlerini gösterir. Bütün düşmanları ezer. O dolgun bir vücuda sahip ve Pāyasānna'yı seviyor.{806} Ölümsüzlüğü arzulayanların onun üzerinde meditasyon yapması bu yüzdendir." Başka yerde o

"kırmızı bir Tilaka ile parlak, gözleri koliyumla süslenmiş, siyaha (antilop derisi) bürünmüş ve çeşitli mücevherlerle süslenmiş" vb. olarak tanımlanıyor.

Dākinī'nin bir Dhyāna'sında geçen yukarıdaki pasaja dayanarak, onun üzerine siyah (antilop derisi) giyinmiş olarak meditasyon yapılmalıdır.

Devas Brahmā ve diğerleri, Sādhaka'nın zihin çerçevesine (bhāva) göre yüzleri aşağı veya yukarı olacak şekilde meditasyon yapılmalıdır.

Shāktānanda-tarangginī{808} Māyā Tantra'dan aşağıdaki alıntıyı yapar:

“Pārvatī sordu: Başları aşağıya doğru eğilmiş olan Lotuslarda nasıl olabilirler?

“Mahādeva şöyle dedi: Lotusların, Ey Devī, başları farklı yönlerdedir. Eylem hayatında başları aşağıya dönük olarak düşünülmeli, ancak feragat yolunda her zaman başları yukarıya dönük olarak meditasyon yapılır."

Gerisi açık.

8. AYET.

Vajrā adı verilen Nādī'nin ağzının yakınında ve (Adhāra Lotus'unun) perikarpında, Tripura olarak bilinen üçgen olan, güzelce ışıldayan ve yumuşak, şimşek benzeri Kāmarūpa,{811} sürekli olarak parlar.{812} Her zaman ve vardır. Bandhujīva çiçeğinden daha koyu kırmızı olan,{814} Varlıkların Efendisi olan ve on milyon güneş gibi göz kamaştıran Kandarpa adı verilen Vāyu her yerde.

YORUM.

Bu Shloka'da Mūla-Çakra'nın perikarpındaki üçgen anlatılıyor.

"Vajrā denilen Nādi'nin ağzının yakınında" (Vajrākhyāvaktradeshe).—Vajrā'nın ağzı, Sushumnā'nın iki parmak üstünde ve cinsel organların tabanının altındadır.

"Traipura olarak bilinen üçgen" (Trikonam traipurākhyam).—Üçgen, üçgenin içindeki Ka'nın içinde Devī Tripurā'nın varlığından dolayı bu şekilde adlandırılmıştır ve Ka harfi, Kāmavīja'nın baş harfidir.{815}

Bkz. Shāktānanda-tarangginī{816}: "İçeride Devī Sundarī,{817} Paradevatā yaşıyor."

"Yumuşak" (Komala) - yani yağlı ve pürüzsüz.

"Kāma-rūpa"{818}: Kāma'nın hissedilmesini sağlayan şey; yani Madanāgārātmaka'dır.{819}

Bkz. "Bu nedenle üçgen büyüleyici Shaktipītha olarak bilinmelidir."

Bu üçgen Dharā-vīja'nın üzerindedir. Bkz. Sammohana Tantra, Dharā-vīja'dan bahsederken: "Üstünde (Dharā-vīja) üç satır vardır: Vāmā, Jyeshthā ve Raudrī."

“Kandarpa.”—Sonra Kandarpa Vāyu'nun varlığından bahsediliyor. Her yerde (samantāt) üçgen boyunca uzanır.

“Varlıkların Efendisi” (Jīvesha).—Yaşamın devamı ona bağlı olduğu için bu şekilde anılır.

Şöyle denir: “Prāna Kanda (kalp) bölgesinde yaşar; ve Apāna anüs bölgesinde yaşıyor. Bu nedenle anüs bölgesindeki hava Apāna'dır ve buna göre Kandarpa Vāyu, Apāna Vāyu'nun bir parçasıdır."{820} Aynı zamanda şu da söylenir:{821} "Apāna, Prāna'yı çeker ve Prāna, Apāna'yı çeker - tıpkı bir şahinin bağlı olması gibi. uçup gittiğinde bir ip tarafından tekrar geri çekilir; Bu ikisi anlaşmazlığa düşerek birbirlerinin bedeni terk etmesini engellerler, fakat anlaşınca onu terk ederler.”

İki Vāyus Prāna ve Apāna birbirlerini çekerek farklı yollara giderler; dolayısıyla ikisi de bedeni terk edemez ama ikisi uyum içinde olduğunda, yani aynı yöne gittiklerinde, bedeni terk ederler. Apāna'nın bir parçası olan Kandarpa Vāyu da Prāna Vāyu'yu çeker ve ikincisinin vücuttan kaçmasını engeller; dolayısıyla Kandarpa Vāyu Yaşamın Efendisidir.

10. ayette Yazar, Kundalini'yi "Nefes alıp verme yoluyla dünyadaki tüm varlıkları koruyan" olarak tanımlamaktadır. Kendisi böylece Prāna ve Apāna'nın canlı varlığın koruyucuları olduğunu söylemiştir.

9. AYET.

Onun (üçgenin) içinde Linggaformunda, erimiş altın gibi güzel, başı aşağıya doğru bakan Svayambhu var. O, Bilgi ve Meditasyon{825} yoluyla açığa çıkarılmıştır ve yeni bir yaprağın şekli ve rengindedir. Ayın şimşek gibi serin ışınları nasıl büyülerse, O'nun güzelliği de öyle büyüler. Burada Kāshī'de olduğu gibi mutlu bir şekilde ikamet eden Deva, bir girdap şeklindedir.{826}

YORUM.

Bu ayette üçgende svayambhulinga'nın varlığından söz eder.

"Lingga biçiminde Svayambhu" (Lingga-rūpī svayambhu) - yani adı Svayambhu olan Shivalingga burada yaşıyor.

"Erimiş altın gibi güzel" (Druta-kanaka-kala-komala).—Vücudu erimiş altının yumuşak parlaklığına sahip.

“Başı aşağıya doğru” (Pashchimāsya).—Krş. Kālī-kulā-mrita: "Orada, Kāma-Bīja tarafından hareket ettirildiğinde aktif olan, başı aşağıda, her zaman mutlu olan büyük Lingga Svayambhu yerleştirildi."

“Bilgi ve Meditasyonla Ortaya Çıkarıldı.” (Jnāna-dhyāna-prakāsha).—Onun varlığı bizim tarafımızdan Bilgi (Jnāna) ve Meditasyon (Dhyāna) ile idrak edilir. Jnāna ile niteliksizliği ve Dhyāna ile (Brahman'ın) nitelik doluluğunu anlıyoruz. Svayambhu böyle.

"Yeni yaprakların şekli ve rengi" (Prathama-kisha layākārarūpa).—Böylece Svayambhu Lingga'nın şeklinin şu şekilde olduğu fikri aktarılıyor:

açılmamış yeni bir yaprak tomurcuğu gibi sivriliyor. Champaka çiçeğinin içindeki pistil gibi, alt kısmı geniştir ve uçta bir noktaya doğru incelir; bu aynı zamanda Svayambhu-lingga'nın mavi-yeşil renkte (shyāma) olduğunu da gösterir.

Bkz. Shāktānanda-taranginī: "Ey Maheshāni, onun (üçgenin) içinde, başını orada bir açıklıkla aşağıya doğru tutan Svayambhu-lingga - güzel ve mavi-yeşil Shiva (Shivang shyāmalasundaram) - üzerine meditasyon yapın."

Yāmala'da şu pasaj yer alır: “Mūlādhāra'daki çok güzel göksel üçgen (trikona) üzerinde meditasyon yapın; üç çizgisi arasında koyu mavi bulutlardaki on milyon şimşek gibi büyüleyici Kundali var."

Kundalī'yi lacivert bulutlardaki şimşek olarak tanımlayan bu pasaj, Svayambhu-Lingga'nın da mavi olduğunu gösteriyor; ancak nīla (mavi) ve shāma (koyu yeşil) aynı kategoriye aittir ve dolayısıyla hiçbir çelişki yoktur.

"Ay'ın şimşek gibi serin ışınları gibi, güzelliği de büyüleyici" (Vidyut-pūrnēndu-bimba-prakarakara-{828}chaya-snigdha-santāna-hāsī).—Şimşek kadar parlakken bile ayın ışığı gibi. ısı yaymaz, Svayambhu linga'dan yayılan ışık da serin ve hoştur, insanların kalplerine mutluluk getirir.

“Burada Kāshī'de olduğu gibi mutlu bir şekilde ikamet eden Deva”{829} (Kāshīvāsī vilāsī).
— Kāshī, Shiva'nın en sevdiği mesken olan kutsal yerdir. Bu iki sıfatla, Âdhāra Lotus'undaki Svayambhu'nun Kāshī'deki Vishveshvara imajındaki kadar mutlu olduğu ve burada Kāshī'de yaşamaktan olduğu kadar memnun olduğu ima ediliyor. "Vilāsī" aynı zamanda aşk anlamına da gelebilir çünkü yukarıda "Kāma Vāyu tarafından etkilenen" söylenmiştir.

"Girdap gibi" (Sarid-āvarta-rūpa-prakāra).—Dış kenarındaki su, ortada deniz kabuğu şeklinde bir çöküntü yaratır.{830}

Bu Svayambhu, Kāma-bīja'ya yerleştirilmiştir. Bkz. Kālī-Kulāmrita: “Orada, kafasında lotus çiçeğinin lifleriyle çevrelenmiş bir boşluk var.

güzel Mahā-lingga Svayambhu, her zaman mutlu, başını aşağıya doğru tutuyor ve Kāma-bīja tarafından hareket ettirildiğinde aktif.”

Başka bir yerde şunlar meydana gelir: “Orada perikarpın içinde yukarıda bahsedilen Dākinī vardır ve içinde ince uzay ve kırmızı Kāma-bīja'nın bulunduğu üçgen (trikona) vardır. Bir de Svayambhu Lingga var, başı aşağıya doğru ve kırmızı renkte.” Ancak bu farklı bir anlayıştır.

10 VE 11. AYETLER.{831}

Üzerinde nilüfer sapının lifleri kadar ince, uyuyan Kundalini parlıyor. O, Brahma-dvāra'nın{834} ağzını kendi ağzıyla nazikçe kapatan, dünyayı şaşkına çeviren kişidir. Denizkabuğunun spirali gibi, Onun parlak yılan benzeri formu Şiva'nın etrafında üç buçuk kez döner ve parlaklığı genç, güçlü bir şimşek gibi güçlü bir parıltı gibidir. Onun tatlı mırıltısı, aşk delisi arı sürülerinin belirsiz uğultusuna ve tatlı, uyumlu müziğin yumuşak ritmine benziyor. İlham ve nefes yoluyla dünyadaki tüm varlıkları koruyan ve (Mūla) Lotus kökünün boşluğunda parlak ışıklardan bir zincir gibi parıldayan O'dur.

YORUM.

Bu iki ayette yazar, Svayambhu Lingga'da Kundalini Shakti'nin varlığından bahseder. İlham ve sona erme işlevleriyle bireysel varlıkların (Jīva Jīvātmā) varlığını sürdüren Devī Kundalini'dir. Onları bireysel bedenlere yerleştiriyor; Bir arı sürüsüne benzeyen uğultu sesi çıkarır ve aşağıda anlatıldığı gibi, Svayambhu Lingga'nın üzerinde duran Mūlādhāra Lotus'un perikarpındaki üçgen oyukta yaşar.

“Lotus sapının lifleri kadar güzel parlıyor” (Bisa-tantu-sodara-lasatsūkshmā) - yani, O, Lotus sapının lifleri kadar incedir.

"Dünyayı şaşkına çeviren" (Jagan-mohini) - yani bu dünyada Māyā'nın kim olduğu.

"Yavaşça."{838}—Madhuram.

"Brahma-dvāra'nın ağzı" (Brahma-dvāra-mukha) - Svayambhu Linga'nın kafasındaki oyuk.

"Güçlü bir genç şimşek çakması" (Navina-chapalā-mālāvilāsāspadā).— Lafzen, "güçlü bir genç şimşek çakmasının zenginliğine sahipti." Gençlikte her şey ve her insan karakteristik niteliklerini güçlü bir mükemmellik halinde gösterir. Dolayısıyla “genç bir şimşek çakması” güçlü bir şimşek anlamına gelir.

"Tatlı, uyumlu müziğin yumuşak ritmi" (Komalakāvya-bandharachanā-bhedātibheda-krama).—Bu, kelimelerin üretildiği modu gösterir. Kompozisyonun mükemmelliği ve kelimelerin düzenindeki düzenlilikten kaynaklanan, güzelliği, erdemi vb. tanımlayan yumuşak ve melodik kelimelerin tüm modülasyonlarıyla bir araya getirilmesiyle üretilen yumuşak müzik. Bandha ile burada düzyazı veya nazım şeklinde betimleyici şiirsel kompozisyon kastedilmektedir; ve Atibheda aracılığıyla yazar Sangskrita ve Prākrita'daki tüm kelimelere değiniyor. Yazar, “düzen, sıra” kelimesini kullanarak, bu kompozisyonların ve kelimelerin Şastralarda belirlenen sıraya göre ortaya çıktığını vurgulamaktadır. Kundalini rastgele değil, belirli biçimlerde üretir. Kundalini, Sangskrita ve Prākrita gibi farklı ve belirsiz kelimeler üretir. O, tüm seslerin yayıldığı kaynaktır.

Bkz. Shāradā{839}: "Yüce Bindu'nun patlaması (ortaya çıkması) üzerine tezahür etmemiş Ses (Avyakta-rava) ortaya çıktı. Hayvan bedeninde Kundalī şeklini aldı ve Alfabedeki harflerin (lafzen, harflerin özü) yardımıyla nesir ve şiirde kendini gösterdi.”

Kādimata'da açıkça söylenmiştir:{841}: "Atmā'nın Prāna-vāyu'su yoluyla hareket eden Ichchhā-Shakti'nin hareketi ile Mūlādhāra'da Parā adı verilen mükemmel Nāda Sesi üretilir.{842} Yükselen hareketinde fırlatılır. Svadhishthāna'dan geliyor,{843} Pashyantī adını alıyor; ve daha önce bahsedildiği gibi tekrar nazikçe yukarı kaldırıldığında Anāhata'da Buddhi-tattva ile birleşir ve Madhyamā olarak adlandırılır. Tekrar yukarıya doğru çıkarak Vaikharī olarak adlandırılan boğazdaki Vishuddha'ya ulaşır; oradan da başa, boğazın üst kısmına, damağa, dudaklara, dişlere doğru devam eder. Ayrıca dil üzerinde kökten uca ve burun ucuna kadar yayılır; ve boğazda, damakta ve dudaklarda kalarak, boğaz ve dudaklar aracılığıyla Alfabenin A'dan Ksha'ya kadar olan harflerini üretir.

Daha fazla alıntı yapmaya gerek yok.

Başka bir yerde Kundalini şu şekilde tarif edilmiştir: "Svayambhu-Lingga'yı çevreleyen, Shyāma{844} ve süptil olan, Yaradılışın kendisi olan{845}, içinde yaratılış, varoluş ve yıkımın bulunduğu{846} Devī Kundalini üzerine meditasyon yapın. evrenin ötesinde olan ve bilincin kendisi{848} olan kişi. Onu yukarıya çıkan Kişi olarak düşünün."{849}

Ayrıca: "Ishta-devatā'nız olarak Devī Kundalini üzerine meditasyon yapın,{850} her zaman ilk gençliğinin çiçek açmış on altı yaşında bir genç kızı formunda, büyük ve güzel biçimli göğüsleri olan, her türlü çeşitle süslenmiş. dolunay kadar parlak, pembe renkli, her zaman huzursuz gözlerle dolu mücevherler."{851}

Shāktā-nandataranginī'nin Yazarı "Gül" (Raktā)'nin tüm güzel kadınlara uygulanabilen bir nitelik olduğunu söylüyor. Aslında Kundalini üzerinde her zaman pembe (Raktā) renkte meditasyon yapılmalıdır.{852}

Shyāmā (normalde "renk" anlamına gelir) burada farklı bir şeyi ifade etmek anlamına geliyor. Tüm Tantralarda ve tüm Tāntrika koleksiyonlarında Kundalini'nin yıldırım gibi olduğu anlatılır. "Şyāmā, kışın sıcak, yazın serin olan, erimiş altın parlaklığına sahip kadına verilen isimdir."{853} Böylece görünürdeki tutarsızlık ortadan kaldırılmıştır.

Kangkāla-mālinī Tantra, Kundalini'yi Brahma-dvāra'da ve Çakraların delinmesinden önce şöyle anlatır: "O, aynı anda yükselen milyonlarca ay gibi göz kamaştıran Brahman'ın Kendisi, dört kolu ve üç gözü var. Elleri nimet verme ve korkuyu dağıtma hareketleri yapıyor ve bir kitap ve bir Vīnā tutuyor.{855} Bir aslanın üzerinde oturuyor ve kendi meskenine geçerken Huşu İlham Veren (856) Bhīmā) farklı biçimler alır."

12. AYET.

İçinde egemen Parā,{858} ebedi bilginin Uyandırıcısı Shri Parameshvarī hüküm sürer. O, yaratmada olağanüstü beceriye sahip ve en incelikli olandan daha incelikli olan, Her Şeye Gücü Yeten, Kalā'dır. O, Ebedi Mutluluk'tan akan sürekli ambrosia akışının haznesidir. Onun nuruyla tüm bu Evren ve bu Kazan aydınlanır.

YORUM.

O şimdi, Svayambhu-Lingga'nın etrafına dolanmış olan Kundalini'nin üzerinde düz bir ip gibi olan Asa benzeri Parā Shakti'den bahsediyor. Işıltısı bu Evreni ve onun kazanını aydınlatan Shri Parameshvarī, Kundalini'nin kıvrıldığı ve yüce bir hakimiyete sahip olduğu yukarıdaki Svayambhu Lingga'da yaşar.

"Her şeye gücü yeten" (Paramā).—O, imkansız olanı yapabilen Māyā'dır.{862}

“Kalā”, Nāda Shakti formundadır (Kalā, Nāda-shaktirūpā'dır); bununla Onun Kundalini ile kimliği ima ediliyor.{863}

Shāktānanda-tarangginī şöyle der: "Kalā Kundalini'dir ve O, Shiva'nın söylediğine göre Nāda-shakti'dir."{864}

Ve başka bir yerde de şöyle söylenmiştir: "Bunun üzerinde, zihninizde, bir lambanın alevi gibi sivrilen ve Kundalī ile bir olan Lakshmī ile birleşmiş Chitkalā üzerinde meditasyon yapın." Bu Lalitārahasya'nın yazarı tarafından söylenen budur.

Bkz. Kālikā-Shruti: “İnsan, alevin içinde, üstünde ve altında, Brahmā, Shiva, Shūra olarak{865} ve Parameshvara'nın Kendisi olarak Kundalini üzerine meditasyon yaparak tüm günahlardan kurtulur; Vishnu olarak, Prāna olarak, Kālāgni olarak{866} ve Chandra olarak."{867}

“Alev içinde” ile Kundalini'nin bobininin üzerindeki mükemmel Kalā (=Nādarūpā) kastedilmektedir.

"O (parā) yaratmakta olağanüstü beceriklidir" (Ati-kushalā) - yani, yaratmanın harika becerisine ve gücüne sahip olan O'dur.

"O, Ebedi Mutluluktan (Brahman) akan sürekli ambrosia akışının haznesidir" (Nityānanda-paramparāti-vigalat-pīyūsha-dhārādharā).— Ebedi Mutluluk (Nityānanda) ile Nirguna veya Niteliksiz Brahman kastedilmektedir. Paramparā “adım adım bağlanmak” anlamına gelir. Nirguna Brahman olan Nityānanda'dan (Onun yönüyle) Saguna Brahman doğar; Shakti; Shakti, Nāda'dan; Nāda, Bindu'dan; ve Bindu'dan, Kundalini.{868} Chit-kalā, Kundalini'nin başka bir şeklidir. Böylece ambrosia adım adım Parameshvarī'ye, Chit-kala'ya gelir. O Nityānandaparamparā'dır - yani O, Nityānanda'dan aşağıya doğru yayılma zincirine aittir; ve O, Ativigalat-pīyūsha-dhārādharā'dır —yani O, Nityānanda'dan bol miktarda akan ambrosia nehrinin haznesidir.{869}

Bu bileşik kelime, Brahman ile birliğinin neden olduğu bol miktarda ambrosia akışını elinde tuttuğu anlamında yorumlanabilir. Bu nektar Nityānanda'dan Para-Bindu'ya gelir ve Mūlādhāra'ya ulaşana kadar Ājnā Çakra, Vishuddha Çakra vb.'den geçer ve O, bunun kabıdır. Bunu bu şekilde yorumlamak için kelimenin tamamı tek olarak okunur.

13. AYET.

Mūla Çakranın içinde on milyon Güneşin parlaklığıyla parlayan O'nun üzerine bu şekilde meditasyon yapan bir adam, konuşmanın Efendisi, insanlar arasında Kral ve her türlü öğrenmede Üstat olur. O her zaman tüm hastalıklardan kurtulur ve en derindeki Ruhu büyük bir mutlulukla dolar. Derin ve müzikal sözleriyle saf bir mizacı olan o, Devaların en önde gelenlerine hizmet eder.{870}

YORUM.

Bu ayette Yazar, Kundalini üzerine meditasyon yapmanın sağlayacağı faydadan bahsetmektedir. Mūla Çakra ile Mūlādhāra kastedilmektedir. “Altı Çakranın köküdür; adı da buradan gelir.”

“İçinde” (Mūla-chakrāntara-vivara-lasat-koti-sūryya-prakāsham). — Mūlādhāra Çakrada aynı anda parlayan on milyon güneş gibi parlıyor.

"Onun derin ve müzikal sözleri" (Vākyaih kāvya-prabandhaih).—Onun konuşması, şiirsel bir kompozisyondaki gibi müzikal ve anlamlarla doludur.

“Hizmet eder” (Sevate).— Sözlerini övgü ilahilerinde ve benzer amaçlarla kullanır. Onları hayranlık sözleriyle memnun ediyor.

"Devaların en önde gelenleri" (Sakala-sura-gurūn).—Burada Guru kelimesi mükemmel anlamına gelir ve Yazar Brahmā, Vishnu ve başlıca Devalar olan Shiva anlamına gelir. Amara, "Bir erkek ismine Singha (aslan), Shārdūla (kaplan), Nāga (yılan) vb. sözcüklerini eklemek mükemmellik anlamına gelir" diyor.

ÖZET.

Mūlādhāra dört yapraklı bir Lotus'tur. Yapraklar kırmızıdır ve Va, Sha (palatal), Sha harflerine sahiptir. (serebral), Sa, altın renginde. Perikarpta sekiz mızrakla çevrelenmiş kare şeklinde Dharā-mandala vardır ve bunun içinde ve alt kısmında dört kolu olan ve Airāvata filinin üzerinde oturan Dharā-bīja vardır. Kendisi sarı renktedir ve elinde yıldırımı tutmaktadır. Dharā-bīja'nın Bindu'sunun içinde, kırmızı renkli olan ve dört eliyle asayı, su kabağını, Rudrāksha tesbihini tutan ve korkuyu dağıtan hareketi yapan Çocuk Brahmā vardır. .{875} Dört yüzü var. Perikarpta üzerinde Çakranın baş İlahiyatının bulunduğu kırmızı bir nilüfer vardır.

(Chakrādhishthātrī), Shakti Dākini. Kırmızı renktedir ve dört kolu vardır ve ellerinde Shūla,{876} Khatvāngga,{877} Khadga,{878} ve Chashaka vardır. {879} Perikarpta ayrıca, içinde her ikisi de kırmızı olan Kāma-vāyu ve Kāma-bīja'nın bulunduğu, şimşek benzeri bir üçgen vardır. Bunun üstünde Shyāma-varna olan Svayambhu Lingga vardır,{881} ve bu Lingga'nın üstünde ve çevresinde üç buçuk kez kıvrılmış Kundalini vardır ve bu son yükseltilerin üzerinde, Lingga'nın tepesinde, Chit-kalā vardır.{882}

(Bu, ilk bölümün sonudur.){883}

14. AYET.

Sushumnā'nın içinde cinsel organların köküne yerleştirilmiş, güzel vermilyon renginde başka bir Lotus daha vardır. Altı yaprağı üzerinde Ba'dan Purandara'ya kadar olan ve Bindu'nun üst üste bindiği, parlak şimşek rengindeki harfler vardır.

YORUM.

Mūlādhāra'yı tanımladıktan sonra, şimdikinden başlayarak beş ayette Svādhishthāna, Çakra'yı anlatır. Bu ayet, üreme organlarının kökünde, Mūlādhāra'dan farklı olarak, güzel vermilyon renginde başka bir Lotus'un bulunduğunu söylüyor.

"Sushumnā'nın içine yerleştirilmiştir" (Saushumna{887}-madhyaghatitam).—Bu Çakranın veya Padma'nın yeri Sushumnā'nın içindedir.

“Cinsel organların kökünde” (Dhvaja-mūladeshe).

“Güzel bir vermilyon renginde” (Sindūra-pūra-ruchirāruna).—Bu Lotus, vermilyonun büyüleyici kırmızı rengindedir.

"Altı yaprağı üzerinde" (Angga-chhadaih).—Altı yaprağıyla çevrilidir. {888}

“Harfler” (Bādyaih savindu-lasitaih Purandarāntaih).—Purandara ile Lă harfi kastedilmektedir, Purandara veya Indra'nın Bīja'sıdır. Ba'dan La'ya kadar olan bu harflerin her biri, nilüferin her bir yaprağı üzerindedir. Üstlerinde Bindu var ve şimşek renginde parlıyorlar. Yukarıdakiler aynı zamanda mektubun parlaklığının üzerlerine yerleştirilen Bindus ile birleşmelerinden kaynaklandığı anlamına da gelebilir.

AYET 15.

İçinde yarım ay şeklindeki beyaz, parlak, sulu Varuna bölgesi vardır ve orada bir Makara'nın üzerinde{891} oturan, sonbahar çiçekleri kadar paslanmaz ve beyaz olan Bīja Văng vardır. ay.

YORUM.

Burada Yazar, Svādhishthāna'nın perikarpında Varuna'nın sulu bölgesinin varlığından söz ediyor. Bu sulu bölge (Ambhojamandalam) yarım ay (Ardhendurūpalasitam) şeklindedir ve parlak beyazdır (Vishadaprakāsham).

Shāradā şöyle diyor: "Su bölgesinin nilüferi dört köşelidir ve{892} yıldırım (Vajra) ve benzeri özelliklere sahiptir." Rāghava-bhatta bunu anlatırken şöyle diyor: "Bir yarım ay çizin ve onun iki yanına iki Lotus çizin." Büyük Öğretmen bundan "Lotus ile birleşmiş Yarım Ay'ın ışını" olarak bahseder.

Sonra Varuna-bīja'dan bahseder. Bu Bīja da beyazdır ve Varuna'nın Taşıyıcısı olan bir Makara'nın üzerinde oturmaktadır. Elinde de ilmik var.

Bkz. "Varuna'nın (Lotus'un içindeki) beyaz Bīja'sı üzerine (meditasyon yapın). Varuna bir Makara üzerinde oturuyor ve ilmiği (Paşa) taşıyor. Ve onun üstünde (yani Bindu'da) mavi renkli (Shyāma) ve dört kollu olan Hari üzerinde meditasyon yapın."

Varuna Bīja'daki Va, Ya sınıfına aittir - yani Ya, Ra, La, Va'ya. Bu, Kulākula Çakra ve Bhūtalipi Mantra'daki harflerin düzenlenmesinden açıkça anlaşılmaktadır.

Gerisi açık.

AYET 16.

Onun içinde yer alan, ilk gençliğin gururunu taşıyan, vücudu görülmeye değer parlak mavi renkte olan, sarı bir elbise giymiş, dört kollu ve Shri-vatsa giyen Hari olabilir. 899} ve Kaustubha, {900} bizi koru!

YORUM.

Yazar burada Varuna Bīja'da Vishnu'nun varlığından bahsediyor.

"İçinde" (Angke) - yani, Varuna Bīja'nın üzerindeki Bindu'da, tıpkı Brahmā'nın Dharā Bīja'nın kucağında olması gibi. Aynı açıklama, diğer Lotusların tanımına da benzetme yoluyla uygulanır.

"Kimin bedeni" (Nīla-prakāsha-ruchira-shriyam). - Lafzen, O, mavi ışıltının büyüleyici güzelliğine sahiptir; yani vücudu, bakılması güzel, parlak bir mavi renktedir.

"Shrivatsa ve Kaustubha giyer."—Gautamīya Tantra'daki Dhyāna'sı aşağıdadır: "Kalbinde aynı anda parlayan on bin Güneş kadar parlak Kaustubha mücevheri vardır ve onun altında parlak bir çelenk vardır on bin aydan. Kaustubha'nın üstünde de on bin ay gibi parlak olan Shri-vatsa vardır."

Tantrāntara, Hari'nin elindeki silahlardan bahseder: "(Meditasyon yapın) Elinde ilmik olan ve kucağında olan, dört kolu olan ve Deniz Kabuğu tutan Hari,{902} Discus,{902} 903} Mace,{904} ve Lotus, {905} koyu mavidir (Shyāma) ve sarı bir elbise giymiştir."

"Elinde ilmik olan" derken, önceki ayetlerde anlatıldığı gibi Varuna kastedilmektedir.

Başka yerlerde ondan (Hari) "sarı bir elbise giymiş, iyi huylu ve bir çelenkle süslenmiş" olarak söz edilir.{906}

Mūlādhāra'da Brahmā'nın Hangsa'da oturduğunu gördük ve bu nedenle Vişnu'nun Garuda'da oturduğunu düşünmeliyiz.{907}

17. AYET.

Rākinī her zaman burada yaşar.{908} Mavi nilüfer rengindedir. {909} Vücudunun güzelliği, çeşitli silahları tutan kaldırılmış kollarıyla daha da güzelleşiyor. Göksel elbiseler ve süsler giymiş ve zihni ambrosia içmeyle coşmuş.

YORUM.

Bu Shloka'da Yazar, Svādhishthāna'da Rākinī'nin varlığından bahseder.

Bkz. Başka bir yerde Rākinī-dhyāna: "Mavi renkli (Shyāmā) Rākinī üzerinde meditasyon yapın. Elinde bir mızrak, bir nilüfer çiçeği, bir davul{912} ve keskin bir savaş baltası vardır.{913} Öfkeli bir görünüme sahiptir. Üç gözü kırmızı ve dişleri şiddetle görünüyor. O, Devas'ın Parlayan Devī'si, çifte bir nilüferin üzerinde oturuyor ve burun deliklerinden birinden bir kan çizgisi akıyor. Beyaz pirinci seviyor ve{915} istenilen nimeti veriyor."

Rākini bu Lotus'ta başka bir nilüferin içinde olduğundan, altı Shakti'nin her yerdeki Mūlādhāra'da olduğu gibi kırmızı bir nilüfer içinde olduğu anlaşılmalıdır.

18. AYET.

Svādhishthāna adı verilen bu lekesiz Lotus üzerinde meditasyon yapan kişi, Ahangkāra'nın hatası gibi{918} tüm düşmanlarından{918} anında kurtulur. O, Yogiler arasında bir Rab olur ve cehaletin yoğun karanlığını aydınlatan Güneş gibidir.{919} Onun nektar benzeri sözlerinin zenginliği, mantıklı söylemlerde düzyazı ve şiir şeklinde akar.

YORUM.

Bu ayette Svādhishthāna Lotusunun tefekküründen elde edilen fayda anlatılmaktadır.

“Svādhishthāna.”—“Sva ile Para-Linga (Yüce Linga) kastedilmektedir ve dolayısıyla Lotus'a Svādhishthāna denir.”{920}

"Ahangkāra'nın hatası ve benzeri" (Ahang-kāra-doshādi). - Bununla altı kötü eğilim kastedilmektedir: Kāma (şehvet), Krodha (öfke), vb. Bu altısı,{921} Tanrı'nın altı düşmanıdır. İnsan, Svādhishthāna Lotus'u düşünmekle yok edilir. Onun üzerinde tefekkür edilerek Māyā'nın ve Moha'nın karanlığı da yok edilir ve bilgi Güneşi (Jnāna) elde edilir. Gerisi açık.

14'DEN 18'E KADAR AYETLERİN ÖZETİ.

Svādhishthāna Çakra vermilyon rengindedir ve altı yaprağı vardır. Altı yaprağı üzerinde Ba, Bha, Ma, Ya, Ra ve La harfleri bulunur ve bunların üzerine Bindu yerleştirilmiştir. Şimşek rengindedirler. Perikarptaki

Bu Lotus, merkezinde yarım ay bulunan, sekiz yapraklı bir Lotus biçimindeki su bölgesidir. Bu bölge beyazdır. Bu ikincisinin içinde elinde bir ilmikle Makara üzerinde oturan Varuna Bīja “Vang” var. İkincisinin kucağında (yani Bindu'nun çukurunda), Garuda'nın üzerinde oturan Vişnu vardır. Dört eli vardır ve Shangkha'yı (deniz kabuğu), Çakra'yı (discus), Gadā'yı (topuz) ve Padma'yı (nilüfer) taşımaktadır. Sarı bir elbise giymiş, boynuna uzun bir çelenk (Vana-mālā) takıyor, göğsünde Shrivatsa işareti ve Kaustubha mücevheri var ve görünüşte genç. Perikarptaki kırmızı bir nilüferin üzerinde Shakti Rākinī vardır. O Shyāma-varnā'dır{923} ve dört elinde Shūla (mızrak veya üç çatallı mızrak), Abja (nilüfer), Damaru (davul) ve Tangka'yı (savaş baltası) tutuyor. Üç gözlüdür ve şiddetli çıkıntılı dişleri vardır ve görülmesi korkunçtur. Beyaz pirinci çok seviyor ve burun deliğinden kan akıyor.

(İkinci bölüm burada bitiyor.)

AYET 19.

Onun üstünde ve göbeğin kökünde, ağır yağmur bulutları renginde, on yapraklı, parlak bir Lotus vardır. İçinde mavi nilüfer renginde Da'dan Pha'ya kadar olan harfler ve üstlerinde Bindu vardır. Orada, üçgen şeklinde ve doğan güneş gibi parlayan Ateş bölgesi üzerinde meditasyon yapın. Dışında üç Svastika işareti,{928} içinde ise Vahni'nin Bīja'sı var.{929}

YORUM.

Manipūra Çakra bu ve sonraki iki ayette anlatılmaktadır.

"On yapraklı parıldayan nilüfer" (Dashadala-lashite){930}—yani, on yaprağı nedeniyle parlayan Lotus.

"Yoğun yağmur bulutlarının renginde" (Pūrnamegha-prakāshe) - yani koyu renk tonunda.

“İçinde harfler var” vb. (Nīlāmbhoja-prakāshaih upahitajathare dādiphāntaih sachandraih).

Üstlerinde Bindu bulunan Da'dan (beyin) Pha'ya kadar olan on harf mavi nilüfer rengindedir ve her biri on çeşitli yaprak üzerindedir. Harfler Da, Dha, Na, Ta, Tha, Da, Dha, Na, Pa, Pha'dır.

"Doğan Güneş gibi" (Aruna-mihira-samam) - yani genç güneş gibi.

"Svastika İşaretleri.{931}—Bu üç işaret veya işaret üçgenin üç tarafındadır.

Rāghava-bhatta şöyle diyor:{932}: "Svastika işareti, dört farklı yöne giden iki düz çizgiden oluşan işarettir."[931]

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

AYET 20.

Doğan Güneş gibi parlak, dört kollu bir koçun üzerinde oturan O'nu (Ateş) meditasyon yapın. Vermilyon rengindeki Rudra her zaman O'nun kucağında yaşar. O (Rudra), kendisine bulaşan küllerden beyazdır; Kadim görünüşlü ve üç gözlü olan O'nun elleri, nimetler veren ve korkuyu dağıtan bir tavırla yerleştirilmiştir.{933} O, yaratılışın yok edicisidir.

YORUM.

Bkz. Başka bir yerde Vahni'nin Dhyāna'sı: "Bir koçun üzerinde oturmuş, bir elinde Rudrāksha tespih, diğer elinde Shakti."

Buradan diğer iki elin nimet verme ve korkuyu dağıtma konumunda olduğu anlaşılmalıdır; O, O'nun diğer Dhyāna'larında bu şekilde tarif edilir.

Burada Rudra'nın bir boğanın üzerinde oturduğunu düşünmek gerekir.

"O beyaz . . . lekelendi" (Bhasmāliptāngga-bhūshā-bharana-sita-vapu). — Vücudunun bulaştığı küller ve taktığı süsler onu beyaz gösteriyor (rengi kırmızı olmasına rağmen).

21. AYET.

Burada herkesin hayırseveri Lākinī yaşıyor. Dört kolludur, vücudu parlaktır, esmerdir (ten rengi), sarı bir elbise giymiş, çeşitli süslerle süslenmiştir ve ambrosia içmeyle yücelmiştir. Bu Göbek nilüferi üzerinde meditasyon yaparak. {938} (dünyayı) yok etme ve yaratma gücü elde edilir. Vānī tüm bilgi zenginliğiyle yüzünün nilüfer çiçeğinde her zaman saklıdır.

YORUM.

"Çeşitli süslemelerle süslenmiş" (Vividha-virachan-ālangkritā).— Çeşitli ve güzel tasarımlarla düzenlenmiş mücevherler ve incilerle süslenmiş olan.

Bkz. Lākinī-dhyana başka bir yerde: "Mükemmel ibadet eden kişi, mavi olan, üç yüzü ve (her yüze bakan) üç gözü olan, şiddetli görünüşlü ve dişleri çıkıntılı olan Devī Lakinī üzerinde meditasyon yapsın.{940} Sağ elinde. Şimşek ve Shakti'yi tutuyor ve solda korkuyu dağıtma ve lütufta bulunma hareketlerini yapıyor. On yaprağı olan göbek nilüferinin perikarpındadır. Eti sever (Māngsāshī) ve ağzından damlayan kan ve yağdan dolayı göğsü kırmızıdır."

Göbek nilüferine Mani-pūra denir. Gautamīya Tantra şöyle der: "Bu Lotus'a Manipūra denir çünkü bir mücevher gibi parlaktır."{943}

19'DAN 21'E KADAR AYETLERİN ÖZETİ.

Nābhi-padma (Göbek Lotusu) yağmur bulutu rengindedir ve on yaprağı vardır; yapraklarının her birinde parlak mavi renkte on harf Da, Dha, Na., Ta, Tha, Da, Dha, Na, Pa ve Pha bulunur ve her birinin üzerinde Bindu bulunur. Bu Lotus'un perikarpında üçgen şekilli kırmızı Ateş Bölgesi bulunur ve onun dışında üç yanında üç Svastika işareti bulunur. Üçgenin içinde Ateşin Bīja'sı – "Răng" vardır. Kırmızı renklidir ve bir koçun üzerinde oturmaktadır, dört kolludur ve elinde Vajra (yıldırım) ile Shakti silahını tutar ve Vara ile Abhaya işaretlerini yapar.{944} Vahni'nin kucağında Bīja, boğanın üzerinde oturan kırmızı renkli Rudra'dır, ancak vücuduna sürdüğü küller nedeniyle beyaz görünmektedir. Görünüş olarak yaşlıdır. Bu Lotus'un perikarpındaki kırmızı bir nilüfer üzerinde Shakti Lākinī vardır. Mavidir, her birinde üç gözü olan üç yüzü vardır, dört kolludur ve elleriyle Vajra ve Shakti silahını tutar ve korkuyu dağıtma ve nimet verme işaretleri yapar. Şiddetli çıkıntılı dişleri var ve pişirilip et ve kanla karıştırılmış pirinç ve dhal yemeyi seviyor.{945}

(Üçüncü bölüm burada bitiyor.)

22. AYET.

Bunun üzerinde, kalpte, Bandhūka çiçeğinin parlak rengindeki büyüleyici Lotus,{947} içinde kırmızımsı renkteki Ka ile başlayan on iki harf bulunur. Anāhata adıyla bilinir ve gökteki dilek ağacı gibidir, (dua edenin) arzusundan daha fazlasını ihsan eder. Güzel ve altı köşeli, rengi duman gibi olan Vāyu Bölgesi {949} buradadır.

YORUM.

Anāhata Lotusu bununla başlayan altı ayette anlatılmaktadır.

Bu Lotus üzerinde kalpte meditasyon yapılmalıdır; Ziyâyet fiili bir sonraki ayette yer almaktadır. Yaprakların üzerinde Ka ile başlayan on iki harf ve Ka'dan Tha'ya kadar olan harfler bulunur.

"Anāhata adıyla bilinir" (Nāmnānāhata-sangjnakam).—Muniler tarafından böyle adlandırılmıştır çünkü Shabdabrahman'ın sesi burada duyulur, o Shabda veya iki şeyin birbirine çarpması olmadan çıkan ses. {950}

"Dilek ağacı"{951} Cennette kişinin her istediğini yerine getiren ağaçtır; Kalpataru gibi arzulanandan fazlasını ihsan eder.

“Vāyu Bölgesi” (Vāyor Mandalam).—Bu Lotus'un perikarpında Vāyu Mandala bulunur.

23. AYET.

İçinde, siyah bir antilopun üzerinde oturan, dört kollu, duman gibi gri renkli, tatlı ve mükemmel Pavana Bīja üzerinde meditasyon yapın. Ve onun içinde aynı zamanda Merhamet Evi üzerine de (meditasyon yapın),{954} Güneş gibi parlak olan ve iki eli üç dünyanın korkularını ortadan kaldıran ve nimetler sağlayan hareketler yapan Paslanmaz Lord'u .

YORUM.

Bu ayette Yazar, Anāhata Çakrada Vāyu Bīja'nın varlığından bahseder.

“Pavana Bīja” (Pavanākshara) — yani Bīja Yang.

“Duman kütlesi olarak gri” (Dhūmāvalī-dhūsara).— Etrafı buhar kütleleriyle çevrili olduğundan grimsi duman rengine sahiptir.

Hızlılığıyla tanınan "siyah antilop", Vāyu'nun Vāhana'sıdır (taşıyıcı). Vāyu, "Angkusha" silahını,{957} Varuna'nın "Pāsha" silahını taşıdığı gibi taşıyor.{958}

Daha sonra Vāyu Bīja'da Īsha'nın varlığından bahseder. Her yerde Şiva'nın üç gözü olduğundan bahsedilir, dolayısıyla Îsha'nın da üç gözü vardır.

Başka bir yerde şöyle deniyor: "Boynunda mücevherli bir kolye ve değerli taşlardan bir zincir, ayak parmaklarında çıngıraklar takıyor ve aynı zamanda ipek bir elbise giymiş olarak onun üzerinde meditasyon yapın." "Güzel Olan, on milyon ayın yumuşak ışıltısına sahipti ve keçeleşmiş saçlarının ışıltısıyla parlıyordu."

Bu nedenle İsha'nın ipek giysiler vb. giymiş olduğu düşünülmelidir.

24. AYET.

Burada, yeni şimşek gibi sarı renkli, neşeli ve uğurlu olan Kākinī yaşıyor; üç gözlü ve herkesin hayırseveridir. Her türlü süsü takar ve dört elinde ilmiği ve kafatasını taşır, bereket işareti yapar ve korkuyu giderir. Nektar içmekle kalbi yumuşar.

YORUM.

Bu ayette Yazar, Shakti Kākini'nin varlığından söz ediyor.

"Neşelenmiş"{961} (Mattā) - yani O, sıradan bir durumda değil, mutlu, heyecanlı bir ruh halindedir.

"Nektarın içilmesiyle" vb. (Purāna-sudhā-rasārdrahridayā).— Nektarın içilmesiyle kalbi iyilikseverliğe yumuşar; veya Sahasrāra'dan düşen mükemmel nektarı içmenin neden olduğu yüce mutlulukla kalbinin yumuşadığı şeklinde yorumlanabilir. Kalbi yüce bir saadetle genişler. Kākini'nin siyah bir antilop derisi giydiği düşünülmelidir.

O'nun şu şekilde tanımlandığı Kākinī'nin aşağıdaki Dhyāna'sını karşılaştırın: "Mantra uygulamanızın başarı ile taçlandırılmasını istiyorsanız, siyah bir antilop derisine bürünmüş, ay yüzlü, her zaman var olan Shakti Kakini üzerinde meditasyon yapın" , tüm süslemelerle süslenmiş."{963}

25. AYET.

Bu Lotus'un perikarpında, narin gövdesi on milyon şimşek çakması gibi olan üçgen (Trikona) biçimindeki Shakti vardır. Üçgenin içinde Vāna adıyla bilinen Shiva-lingga vardır. Bu Lingga parlayan altın gibidir ve başında bir mücevherdeki gibi bir delik vardır. O, Lakshmī'nin görkemli meskenidir.

YORUM.

Bu Shloka'da, bu Lotus'un perikarpında bulunan Trikona üçgeni anlatılmaktadır.

"Üçgen şeklindeki Shakti" (Trikonābhidhā Shaktih).—Bununla Trikona'nın ağzının veya başının aşağı doğru olduğunu anlamalıyız.{964}

Bu Trikona, başka yerlerde söylendiği gibi, Vāyu Bīja'nın altındadır. “Kucağında İsha var. Onun altında, Trikona'nın içinde Vāna-Lingga var."

"Kafasında" vb. (Maulau Sūkshma-vibheda-yuk manih).—Bu, Vāna-Lingga'nın bir açıklamasıdır. Delik, Lingga'nın başındaki yarım ay içindeki Bindu'nun içindeki küçük alandır.

Bkz. şu açıklama: “Üçgenin içindeki, altından yapılmış mücevherlerle süslenmiş Vāna-Lingga - başında yarım ay bulunan Deva; ortada mükemmel bir kırmızı nilüfer var.”

Bu alıntıdaki kırmızı nilüfer, kalp nilüferinin perikarpının bir altındadır; başı yukarıya dönüktür ve sekiz yaprağı vardır. İşte zihinsel ibadet (Mānasapūjā) bu noktada yapılmalıdır.{965} Şunları karşılaştırın: “İçeride sekiz yapraklı kırmızı nilüfer var, Kalpa ağacı var ve

Bir tentenin (Chandrātapa) altındaki Īshta-deva, çiçeklerle, meyvelerle ve tatlı sesli kuşlarla dolu ağaçlarla çevrilidir. Orada ibadet edenin ritüeline göre İştadeva üzerinde meditasyon yapılır."

“Orifis dakikası gibi.”—Burada Vāna Lingga'nın başında tezahür eden Bindu'dan bahsediyor. Bir mücevherin içinde çok küçük bir delik olduğu gibi (diş takmak için delindiğinde), bu Lingga'da da öyle.{967} Bununla Bindu'nun Shiva Lingga'nın başında olduğu kastedilmektedir.

"Lakshmī'nin görkemli evi."{968}—Lingga'nın muhteşem güzelliğini, bir arzu dalgası nedeniyle bilmek gerekir.{969}

26. AYET.

Bu Kalp Lotusu üzerinde meditasyon yapan kişi, Konuşmanın Efendisi (gibi) olur ve (gibi) Īshvara, dünyaları koruyabilir ve yok edebilir. Bu Lotus, Sharva'nın meskeni ve oturduğu yer olan göksel dilek ağacına benzer.{971} Rüzgarsız bir yerdeki bir lambanın sürekli alevine benzeyen Hangsa tarafından güzelleştirilir.{973 } Güneş bölgesi tarafından aydınlatılan perikarpını çevreleyen filamentler büyüleyicidir.

YORUM.

Bu ve sonraki ayette Kalp Nilüferi üzerine meditasyon yaparak kazanılacak iyilikten söz ediyor.

"Kalbindeki bu Lotus üzerinde meditasyon yapan kişi, Konuşmanın Efendisi gibi olur" - yani, Devaların Gurusu Brihaspati - ve Yaratıcı Īshvara gibi dünyaları koruma ve yok etme yeteneğine sahip olur. Kısaca Alemlerin Yaratıcısı, Koruyucusu ve Yok Edicisidir.

Rüzgarsız bir yerdeki bir lambanın sürekli alevi gibi olan ve bu Lotus'un (Anila-hīna-dīpakahkā) güzelliğini artıran Hangsa'dan söz ederek bu Lotus'un perikarpındaki Jivātmā'nın varlığından söz eder. -hangsena sangshobhitam). Hangsa Jīvātmā'dır. Ayrıca bu Lotus'un perikarpında Sūryya-mandala'nın varlığından da söz eder.

"Perikarı çevreleyen, güneş bölgesi tarafından aydınlatılan filamentler, çekiciliktir" (Bhānormandala-manditāntara-lasatkinjalka-shobhādharam).—Perikarı çevreleyen iplikçiklerin Güneş ışınlarıyla renklendirilmesi nedeniyle güzelleştirilmiştir. Güneş ışınları perikarp içindeki boşluğu değil, filamentleri nitelendirmek için okunmalıdır. Diğer Lotusların iplikçikleri o kadar renkli değildir ve bu, bu Lotusun ayırt edici özelliğidir.

Okuyucunun "Sūrya'nın Mandalası (Bhānu)" ifadesiyle perikarptaki tüm iplikçiklerin Güneş ışınlarıyla güzel olduğunu, bunların bir kısmının değil, güzel olduğunu anlaması gerekir.

Perikarpın her yerine Vāyu bölgesi yayılmıştır. Etrafında Süryya Bölgesi vardır; ve bunların üstünde Vāyu Bīja ve Trikona. vb. üzerinde meditasyon yapılmalıdır. Bu oldukça tutarlı. Zihinsel ibadette mantra "Mang{975}—on Kalā'sıyla Ateş Bölgesine selam"{976} vb.'dir. Ve dolayısıyla buradan Vahni (Ateş), Arka (Güneş) bölgelerinin olduğunu görüyoruz.) ve Chandra (Ay) üst üste yerleştirilmiştir.

“Şvara”—yani Yaratıcı.

"Dünyayı korumaya ve yok etmeye gücü yeten" (Rakshā-vināshe kshamah) - yani koruyan ve yok eden odur. Bu üç özelliğin iletilmek istenen fikir, onun Evreni yaratma, sürdürme ve yok etme gücüne sahip olmasıdır.{978}

AYET 27.

Yogiler arasında en başta gelen kişi, kadınlara en sevgili olandan daha sevimli gelir. {979} O son derece bilgedir ve asil işlerle doludur. Duyuları tamamen kontrol altındadır. Yoğun konsantrasyonundaki zihni Brahman'ın düşüncelerine dalmıştır. Onun ilham verici konuşması (temiz) bir su akıntısı gibi akıyor. O, Vişnu'nun Kendisi gibidir ve{980} istediği zaman başka birinin bedenine girebilir. {981}

YORUM.

"Kadınlara en sevgili olandan daha sevgilidir" (Priyāt priyatamah kāntākulasya) - yani, onları memnun etme konusunda becerikli olduğu için.{982}

"Duyuları tamamen kontrol altında" (Jitendriyaganah) - yani duyularına tamamen boyun eğdirmiş olanlar arasında sayılması gereken biri.

"Onun zihni . . . Brahman" (Dhyānāvadhāna-kshamah).—Dhyāna, Brahmachintana'dır ve Avadhāna, zihnin istikrarlı ve yoğun konsantrasyonu anlamına gelir. Yogi her ikisini de yapabilir.

"Onun ilham verici konuşması (temiz) bir su akıntısı gibi akıyor" (Kāvyāmbudhārā-vaha).—Onun konuşmasının akışı kesintisiz bir su akışına benzetilir ve bu akışın kaynağı da kendisindendir.

"O Vişnu gibidir" (Lakshmī-ranggana-daivatah).—Lakshmī'nin sevgilisi Deva gibi olur. Refah Devi Lakshmī, Vishnu'nun eşidir. Bu bileşik kelimenin başka bir anlamı olabilir. Bu şu anlama gelebilir: Bu dünyadaki tüm refahın (Lakshmī) ve mutluluğun (Ranggana) tadını çıkaran kişi, kurtuluş yolunda ilerler. Bu nedenle

denildi ki: "Bu dünyada zevklerin en güzelini tattıktan sonra, sonunda kurtuluş yurduna gider."{983}

“Başkasının bedeni” (Para-pura).— Korunuyor ve erişimi zor olsa da, düşmanın kalesine veya hisarına (Durga) istediği zaman girebilir. Ve kendisini görünmez kılacak, gökyüzünde uçabilecek ve benzeri güçlere sahip olur. Aynı zamanda "başka bir adamın cesedi" anlamına da gelebilir. {984}

22'DEN 27'YE KADAR AYETLERİN ÖZETİ.

Kalp Lotusu Bandhūka çiçeği rengindedir ve on iki yaprağı üzerinde Ka'dan Tha'ya kadar olan harfler bulunur ve bunların üzerinde de vermilyon renginde Bindu vardır. Perikarpında duman renginde altıgen Vāyu-Mandala bulunur ve onun üzerinde de Sūryya-Mandala bulunur ve Trikona, içinde on milyon şimşek çakması kadar parlaktır. Üstünde, dumanlı bir renkteki Vāyu Bīja, siyah bir antilopun üzerinde oturuyor, dört kollu ve üvendireyi (angkusha) taşıyor. Onun (Vāyu-bīja'nın) kucağında üç gözlü Īsha var. Hangsa (Hangsābha) gibi, O'nun iki kolu da nimetler verme ve korkuyu dağıtma hareketleriyle uzanıyordu. Kırmızı bir nilüferin üzerinde oturan bu Lotus'un perikarpında Shaktī Kākinī vardır. Dört kolludur ve ilmiği (Pāsha), kafatasını (Kapāla) taşır ve nimet (Vara) ve korku giderici (Abhaya) işaretleri yapar. Altın rengindedir, sarı bir elbise giymiştir ve her türlü mücevheri ve kemiklerden bir çelenk takmıştır. Kalbi nektarla yumuşar. Trikona'nın ortasında, başında hilal ve Bindu bulunan, Vāna-Lingga biçiminde Shiva vardır. O altın rengindedir. Bir arzu dalgasıyla neşeli görünüyor.{987} Onun altında Hangsa gibi Jīvātmā vardır. Bir lambanın sürekli alevine benzer. Bu Lotus'un perikarpının altında, başı yukarı dönük, sekiz yapraklı kırmızı bir lotus vardır. Bu (kırmızı) nilüferin içinde zihinsel ibadet yeri olan, üzerinde bir tente bulunan ve bayraklarla süslenmiş mücevherlerle süslü bir sunak olan Kalpa Ağacı bulunmaktadır.{989}

(Dördüncü bölüm burada bitiyor.)

28 VE 29. AYETLER.

Boğazda saf ve dumanlı mor renkte olan Vishuddha adı verilen Lotus vardır. Kızıl bir renkteki on altı yaprak üzerindeki parlak sesli harflerin tümü (on altı), zihni (Buddhi) aydınlanmış olan kişi tarafından açıkça görülebilir. Perikarpında, dairesel şekilli ve dolunayı andıran Eterik Bölge bulunur. Kar kadar beyaz bir filin üzerinde, beyaz renkli Ambara'nın Bīja'sı{991} oturur.

O'nun dört kolundan ikisi ilmiği ve dürbünü tutuyor, diğer ikisi ise nimet verme ve korkuyu dağıtma hareketlerini yapıyor. Bunlar O'nun güzelliğine katkıda bulunur. Onun kucağında, üç gözlü ve beş yüzlü, on güzel kolu olan ve kaplan derisine bürünmüş kar beyazı Deva her zaman yaşar. Vücudu Girijā'nınkiyle birleşmiştir ve{997} Sadā-shiva{998} adının ifade ettiği şeyle tanınır.

YORUM.

Vishuddha Çakra bunlarla başlayan dört ayette anlatılmaktadır.

"Jīva, Hangsa'yı görünce saflığa kavuştuğu için, bu Padma'ya (Lotus) Vishuddha (saf) - Ruhani, Yüce ve Mükemmel denir."{999}

"Boğaz bölgesinde Vishuddha adı verilen Lotus vardır."—Tejo-maya (maddesi tejas'tır) olması nedeniyle saftır (amala, safsızlık içermez) ve dolayısıyla safsızlıktan arınmıştır.

"Tüm sesli harfler" (Svaraih sarvaih) - yani ăkāra ile başlayan ve visarga ile biten tüm sesli harfler - toplam sayı on altıdır.

"Yapraklarda parlıyor" (Dala-parilasitaih). - Sesli harflerin sayısı on altı olduğundan, bu nilüferin sahip olduğu yaprak sayısının da on altı olduğu ima yoluyla gösterilmiştir.

Başka bir yerde bu açıkça ifade edilmiştir: "Üstünde, dumanlı mor renkte, on altı yapraklı bir Lotus vardır; yaprakları kırmızı renkli on altı sesli harf taşıyor ve üstlerinde Bindu var. İplikleri kırmızıdır ve Vyoma-mandala ile çevrilidir."{1001}

"Belirgin bir şekilde görünür" (Dīpitam).—Bu harfler aydınlanmış zihin (Dipta-buddhi) için adeta aydınlatılmıştır.

"Kimin zihni (buddhi) aydınlanmıştır". Buddhi'si veya zekası, sürekli Yoga uygulamasının sonucu olarak dünyevi uğraşların kirliliğinden kurtulmuş olan kişiyi ifade eder.

"Eterik Bölge dairesel bir şekle sahiptir ve dolunaya benzemektedir" (Pūrnendu-prathita-tama-nabhomandalam vritta-rūpam). —Eterik Bölge dairesel bir şekle sahiptir (Vritta-rūpa) ve yuvarlaklığı dolunay'a benzemektedir. ve Ay gibi o da beyazdır. Shāradā şöyle der: "Bilgeler, Mandalaların kendilerine özgü unsurların parlaklığına katkıda bulunduğunu bilir."{1002} Mandalalar, ilgili Devatā'larının ve unsurlarının rengindedir: Eter beyazdır, dolayısıyla Mandala'sı da beyazdır.

"Bu perikarpta dairesel Eterik Bölge bulunur" (Nabhōmandalam vritarūpam). —Bu beyaz Ambara'nın (veya Eterik Bölgenin) kucağında, bu iki ayetin ikincisinde sözü edilen Sadā-shiva her zaman ikamet eder.

"Kar gibi beyaz bir filin üzerinde oturuyor" (Hima-chchhāyā nāgopari lasittanu).—Bu Ambara'yı nitelendiriyor.

Nāga burada yılan değil Fil anlamına gelir. Bhūta-shuddhi açıkça şunu söylüyor: "İçinde kar beyazı bir filin üzerinde Vyoma'nın beyaz Bīja'sı var." Kelimenin tam anlamıyla, "Vücudu bir filin üzerinde göz kamaştırıcı görünüyor" çünkü O, onun üzerinde oturuyor.

"Ambara'nın Bīja'sı" (Tasya manoh).—Tasya manoh, kelimenin tam anlamıyla "O'nun mantrası" anlamına gelir; bu, Eter veya Hang'in Bīja'sıdır.{1003}

"Pāsha'yı (ilmik), angkusha'yı (üvendire) ve (diğer ikisi) tutan dört kolu (ikisi), nimetler veren ve korkuyu dağıtan bir jest içindedir, onun güzelliğine katkıda bulunur" (Bhujaih pāshā bhayang-kusha-) vara-lasitaih shobhitānggasya).—Kısacası anlamı, O'nun paşayı ve angkusha'yı elinde taşıması ve korkuyu dağıtma ve nimet verme jestleri yapmasıdır.

“Bīja'sının kucağında” (Tasya manorangke).—O burada Bīja formundadır - Ākāsha-Bīja olan Hang formunda. Bu, bu Lotus'un perikarpında Eter Bīja'sının varlığını gösterir ve biz onun üzerinde bu şekilde meditasyon yapmalıyız.

"Bedeni Giri-jā (Girijābhinna-deha) ile birleşmiş (veya ondan ayrılamaz) olan kar beyazı Deva." - Bununla Arddha-nārīshvara kastedilmektedir. {1004} Deva Arddha-nārīshvara solda altın renginde, sağda ise kar beyazıdır. Nabho-bīja'nın kucağında yaşıyor. O, “beyaz giysili Deva Sadā-shiva” olarak tanımlanır. Giri-jā'nınkinden farklı olan yarım bedeni hem gümüş hem de altındır." Aynı zamanda "Ay'ın sürekli olarak nektar bırakan aşağı dönük rakamına (Kalā) sahip olduğu"ndan da söz edilir. {1005}

Nirvāna Tantra, Vishuddha Çakra ile ilgili olarak şöyle der: "Yantra'nın içinde Boğa vardır ve sırtında büyük aslan koltuğu (Singhāsana) vardır. Bunun üzerinde ebedi Gaurī vardır ve onun sağında Sadā-Shiva vardır. Beş yüzü ve her yüzünde üç gözü vardır; Bedeni küle bulanmıştır ve O, gümüşten bir dağ gibidir. Deva kaplan derisi giyiyor ve yılanlardan oluşan çelenkler O'nun süsleridir.”

Ebedi Gaurī (Sadā Gaurī), Shiva'nın bedeninin yarısı olarak oradadır. Aynı yerde ondan "Shiva'nın bedeninin yarısı olan Gaurī, Evrenin Annesi" olarak söz edilir.

"On güzel kolla" (Lalita-dasha-bhuja).—Yazar burada Deva'nın Ellerinde ne olduğuna dair hiçbir şey söylemedi. Başka bir yerde bir Dhyāna'da O

Elinde Shūla (üç dişli mızrak), Tangka (savaş baltası), Kripāna (kılıç), Vajra (yıldırım), Dahana, Nāgendra (yılan kral), Ghantā (çan), Angkusha (üvendire), Pāsha (ilmik) ve korkuyu dağıtan hareketi yapmak (Bhītihara). Bu nedenle, O'nun üzerinde meditasyon yaparken, O'nun bu aletleri ve maddeleri taşıdığı ve bu hareketleri On kolunun içinde ve yardımıyla yaptığı düşünülmelidir. Gerisi kolaylıkla anlaşılabilir.

AYET 30.

Nektar Okyanusu'ndan daha saf olan bu Lotus'ta yaşayan Shakti Shākinī'dir. Elbisesi sarıdır ve dört nilüfer elinde yayı, oku, ilmiği ve üvendireyi taşır. Ay'ın tavşan işareti olmayan bölgesinin tamamı bu Lotus'un perikarpındadır. Bu (bölge), Yoganın zenginliğini arzulayan, duyuları saf ve kontrollü olan kişi için büyük Kurtuluşun kapısıdır.

YORUM.

Burada Yazar, Vishuddha Lotus'un perikarpında Şākinī'nin varlığından söz ediyor.

"Nektar Okyanusundan Daha Saf" (Sudhāsindhoh{1008} Shuddhā).— Nektar Okyanusu beyaz ve serindir. Işığın kendisi (Jyotih-svarūpā) olan Shākinī beyazdır ve ısısızdır.

Aşağıdaki Shākini Dhyāna'sında O ayrıntılı olarak anlatılmaktadır: “Mükemmel Sādhaka, Devī Shākinī üzerinde boğaz nilüferinde meditasyon yapsın. O, ışığın kendisidir (Jyotih-svarūpā); Onun beş güzel yüzünün her biri üç gözle parlıyor. Nilüfer çiçeği ellerinde ilmiği, fil kancasını, kitabı taşır ve Jnāna-mudrā'yı yapar.{1009} Tüm Paşu kütlesini çıldırtır (veya dikkatini dağıtır) ve{1010} kemiklerin üzerinde oturur. {1011 } Sütlü yiyecekleri sever ve içtiği nektarla sevinir.”

Yukarıdaki Dhyāna'daki "O, ışığın kendisidir" ifadesiyle, O'nun beyaz olduğu, beyazlığın ışığın özelliği olduğu kastedilmektedir. İki Dhyāna, Devī'nin elindeki silahlar konusunda farklılık gösterir. Bunun nedeni Sādhaka'nın amacının doğasındaki farklılıklardır.{1012}

Devī, perikarpın içindeki ay bölgesinde (Chandramandala) bulunur. Prema-yoga Tarangginī şöyle diyor: "Burada Shakti Shākinī Ay'ın uğurlu bölgesinde yaşıyor."

"Bu Lotus'ta" (Kamale) - yani Vishuddha Çakranın perikarpında.

"Bu perikarpta Ay'ın tavşan izi olmayan lekesiz bölgesi vardır" (Shasha-parirahita) aynı anlamı taşır. Aydaki lekelere “tavşan işareti”, “aydaki leke” denir. Paslanmaz Aya benzetilir.

“Büyük kurtuluşun kapısı” (Mahā-moksha-dvāra).—Bu, ay bölgesi Mandala'ya atfedilir ve Mandala'yı övmek için kullanılır. Diğer uygulamaların yanı sıra, duyularını arındırıp fethedenler için Nirvāna-mukti'nin, Kurtuluşun kapısıdır; Yoga yolunda bunun üzerine meditasyon yaparak özgürlüğe (Mukti) ulaşırlar.

"Yoga'nın zenginliğini kim arzular?" (Shriyam-abhimata-shīlasya).—Shri ile "Yoga'nın zenginliği" kastedilmektedir. Doğası gereği Yoganın zenginliğini arzulayan kişi için bu, Özgürleşmenin kapısıdır. Bu, duyuları saf ve kontrollü olan Shuddhendriya'nın anlamını açıkça açıklıyor.

Bu Lotus'un perikarpında Nabho-mandala (eterik bölge) bulunur: ikincisinin içinde üçgen (trikona) bulunur; üçgenin içinde Chandramandala vardır; ve içinde Nabhovīja var{1013}; vb. Bkz. “Perikarpın içindeki üçgendeki dolunayı düşünün; Bir filin üzerinde oturan, elbisesi beyaz olan karlı Akaşa'yı düşünün. Deva Sadā-Shiva var.” "Giysisi beyaz olan" Âkaşa'yı niteler.

AYET 31.

Ātmā (Brahman) hakkında tam bilgiye sahip olan Sādhaka, zihnini (Chitta) sürekli olarak bu Lotus üzerinde yoğunlaştırarak güzel konuşan ve bilge büyük bir Bilge haline gelir ve kesintisiz iç huzurun tadını çıkarır. {1015} Üç dönemi görür,{1016} herkesin hayırseveri olur, hastalıklardan ve üzüntülerden uzak, uzun ömürlü olur ve Hangsa gibi sonsuz tehlikelerin yok edicisi olur.

YORUM.

Bu ayette Vishuddha Çakra üzerine meditasyon yaparak kazanılan iyilikten söz ediyor.

"Kim elde etti" vb. (Ātmā-sampūrna-yoga).{1017}—Atman hakkındaki bilgisi, onun her şeyi kapladığı gerçeğinin farkına vararak tamamlanan kişi.

Başka bir okumaya göre (Ātta-sampūrna-yoga), anlam "Yoga'da mükemmelliğe ulaşmış kişi" olacaktır. Bu nedenle her şeyi bilen ve saygıdeğer Öğretmen şöyle demiştir: "Atmā'nın tam bilgisine sahip olan kişi, derinlerdeki durgun sular gibi dinlenir." Chitta'sını bu Lotus'a sabitleyen ve böylece Brahman'ın tam bilgisini elde eden Sādhaka, bir bilen (Jnānī) olur - yani, orada herhangi bir talimat olmaksızın tüm Shāstraların bilgisine sahip olur. Chitta'sı barışçıl hale gelir; “Herkese karşı merhametlidir, bu nedenle hiçbir karşılık beklemez. O, istikrarlı, yumuşak huylu, istikrarlı, alçakgönüllü, cesur, bağışlayıcı, kendine hakim, saftır ve kin ve kibirden uzaktır."{1018}

"O üç dönemi görür" (Tri-kāla-darshī) - yani Yoga tarafından edinilen bilgiyle geçmişte, şimdide ve gelecekte her şeyi görür. Bazı

Bunun anlamının Yogi'nin Öz'ü (Atmā) görmesi ve her şeyin orada olduğu gibi ona görünür hale gelmesi olduğunu söyleyin.

"Hastalık ve üzüntüden arınmış" - yani mantrasında Siddhi'ye ulaşarak hastalıklardan kurtulmuş ve uzun ömürlü olmuş olur ve kendisini Māyā'nın bağlarından kurtarmış olması nedeniyle hiçbir üzüntü hissetmez.

"Hangsa gibi, sonsuz tehlikelerin yok edicisi" (Niravadhivipadāng dhvangsa-hangsa-prakāshah).—İyi ve kötü eylemlerden çeşitli tehlikeler (Vipat) ortaya çıkar. Sādhaka, Sahasrāra'nın perikarpının yanında yaşayan Antarātmā olan Hangsa'ya benzer; çünkü o tüm bu tür tehlikeleri yok edebilir ve kurtuluşun kapısını açabilir" (Moksha). Hangsa Antarātmā'nın formudur. Gerisi açık.

VISHUDDHA ÇAKRA'NIN ÖZETİ.

Boğazın dibinde on altı dumanlı mor renkteki yapraklarıyla Vishuddha Çakra bulunur. Filamentleri kırmızıdır ve kırmızı olan ve üstlerinde Bindu bulunan on altı sesli harf yaprakların üzerindedir. Perikarpında dairesel ve beyaz eterik bölge (Nabho-mandala) bulunur. İçinde Chandra-mandala var ve üstünde Bīja Hang var. Bu Bīja beyazdır ve beyaz giysilidir, bir filin üzerinde oturmaktadır ve dört kolludur. Dört elinde Pāsha'yı (ilmik) ve Angkusha'yı (üvendire) tutar ve Vara-mudrā ile Abhaya-mudrā'yı yapar. Kucağında bir boğanın sırtına yerleştirilmiş büyük bir aslan koltuğunda oturan Sadā-shiva vardır. Ardhanārīshvara formundadır ve bu nedenle vücudunun yarısı kar renginde, diğer yarısı ise altın rengindedir. Beş yüzü ve on kolu var ve elinde Shūla (üç dişli mızrak), Tangka (savaş baltası), Khadga (kurban kılıcı), Vajra (yıldırım), Dahana ve Nāgendra'yı (büyük) tutuyor. yılan), Ghantā (çan), Angkusha (üvendire), Pāsha (ilmik) ve Abhaya-mudrā'yı yapar. Kaplan derisi giyiyor, tüm vücudu küllerle kaplı ve boynunda yılanlardan oluşan bir çelenk var. Ay'ın aşağı dönük rakamından düşen nektar alnındadır. İçinde

perikarp ve Ay Bölgesinde kemikler üzerinde oturan Şakti Şâkinî, beyaz renkli, dört kollu, beş yüzlü ve üç gözlü, sarı giyinmiş ve elinde bir yay, bir ok ve bir ilmik taşıyan Şakti Şâkinî'dir. ve bir üvendire.

AYET 31A.{1022}

Zihnini sürekli olarak bu Lotus'a sabitleyen ve nefesi Kumbhaka tarafından kontrol edilen Yogī, öfkesiyle üç dünyayı da hareket ettirebilir. Ne Brahmā, ne Vishnu, ne Hari-Hara, ne Sūryya, ne de Ganapa onun gücünü kontrol edebilir (ona direnebilir).

YORUM.

"Nefesi Kumbhaka tarafından kontrol ediliyor" (Ātta-pavana).— Kelimenin tam anlamıyla, havayı kimin aldığı anlamına gelir ve bu Kumbhaka tarafından yapılır.

“Hari-Hara.”—Vişnu ve Şiva'nın birleşiminden oluşan Yugala (birleşik) formu.

“Sūryya” (Kha-mani).—Bu kelime gökyüzünün mücevheri veya Sūryya anlamına gelir.

(Beşinci bölüm burada bitiyor.)

AYET 32.

Ājnā adlı Lotus,{1028} Ay'a benzer, güzel beyazdır. İki yaprağında da beyaz olan ve güzelliğini artıran Ha ve Ksha harfleri bulunur. Dhyāna'nın ihtişamıyla parlıyor.{1029} İçinde altı yüzü pek çok aya benzeyen Shakti Hākinī var. Altı kolu var ve bunlardan birinde kitap tutuyor; diğer ikisi korkuyu dağıtma ve nimetler verme hareketleriyle havaya kaldırılıyor ve geri kalanlarıyla birlikte bir kafatası, küçük bir davul ve bir tesbih tutuyor. Zihni saf (Shuddha-chittā).

YORUM.

Yazar şimdi bu ayetten başlayarak yedi ayette kaşların arasındaki Ājnā Çakrayı anlatıyor.

“Ajnā adında Lotus” (Ājnā-nāma).—“Ājnā orada kaşların arasında iletilir, dolayısıyla ona Ājnā denir.” Burada kaşların arasında yukarıdan bildirilen Âcnâ (Emir) vardır, dolayısıyla buna Âcnâ denir. Çok iyi bilinen bu Lotus burada.{1032}

Bu Lotus, aşağıdaki şekilde görüldüğü gibi, kaşların arasındadır: “Boğaz ve damağa girdikten sonra yukarıya doğru giderek, kaşların arasındaki beyaz ve uğurlu Lotus'a Kundali ile ulaşılır. Üzerinde Ha ve Ksha harfleri bulunan iki yaprağı vardır ve orası aklın yeridir (Manas).

Lotus'un açıklamaları aşağıdadır:

"Ay gibi, güzel beyaz" (Hima-kara-sadrishang).— Chandra (Himakara) ile yapılan bu karşılaştırma aynı zamanda bu Lotus'un ay ışınları gibi serin olduğu anlamına da gelebilir (ay, Amrita'nın veya Nektar'ın yuvasıdır; serinlik) ve aynı zamanda güzel bir beyazlığa sahiptir.

“Īshvara-kārikeya-sangvāda”da şöyle denilmiştir:{1033}: “Ājnā Çakra onun üzerindedir; beyazdır ve iki yaprağı vardır; Rengarenk Ha ve Ksha. harfleri de güzelliğini arttırıyor. Orası aklın merkezidir (Manas).

“İki yaprak” (Netra-patra).—Lotusun yaprakları.

"Ha ve Ksha harfleri de beyazdır" (Ha-kshā-bhyāng kalābhyām parilasatavapuh su-shubhram).—Bu iki harf doğaları gereği beyazdır ve beyaz yaprakların üzerinde olmaları nedeniyle beyazlığı daha da artar. bu aşırı beyazlığıyla büyüleyici. Harflere Kalās denir çünkü onlar Kalās'ın Bīja'larıdır.{1034}

"Dhyāna'nın ihtişamıyla parlıyor" (Dhyāna-dhāma-pramāsham) - yani bedeni Dhyāna Shakti'nin ihtişamı gibi parlıyor.

“Hākini.”—Daha sonra burada Shakti Hākini'nin varlığından söz ediyor. Adının yanı sıra Sā (she) zamirinin gücü, O'nun meşhur Hākinī olmasıdır.

“Korkuyu giderme ve nimet verme jestleri” (Mudrā).—Bu kelime her ikisini de ifade eder. Altı eli olduğu için elinde de altı silah olmalı. Vidyā ve Mudrā'yı tek kelime olarak, Vidyāmudrā olarak okuyan ve bunu "açıklama hareketi" - öğrenmeyi veya bilgiyi aktaran jest - olarak yorumlayan ve O'nun dört kola sahip olduğundan bahseden bazıları vardır. Farklı el yazmaları farklı okumalar verir. Çeşitli el yazmaları bunları iki kelime olarak okur. Akıllı okuyucu kendisi karar vermelidir.

Başka bir yerdeki Dhyāna'da O şöyle anlatılır: “Onun, ilahi Hākinī üzerinde meditasyon yapın. Çakranın içine yerleştirilmiştir ve beyazdır. Ellerinde Damaru, Rudrāksha tespih, kafatası, Vidyā (kitap), Mudrā (nimet verme ve korkuyu dağıtma hareketi) vardır. Perikarpın etrafındaki sarı filamentlere yerleştirilir ve ambrosia içerek sevinir. Beyaz bir Lotus'un üzerinde iyice oturuyor ve zihni, Devalar Kralı'nın Okyanustan topladığı içkiyle coşuyor."

Gerisi açık.

AYET 33.

Bu Lotus'un içinde sübtil zihin (Manas) yaşar. Bilindik. Perikarptaki Yoni'nin içinde, fallik formunda Itara adı verilen Shiva bulunur. Orada bir şimşek zinciri gibi parlıyor. En mükemmel Şakti'nin meskeni olan ve parlaklığıyla Brahma-sūtra'yı görünür kılan{1037} Vedaların ilk Bīja'sı da oradadır. İstikrarlı bir zihne sahip olan Sādhaka, (öngörülen) sıraya göre bunlar üzerinde meditasyon yapmalıdır.

YORUM.

Bu Lotus'ta Manas'ın varlığından söz eder.

“İnce” (Sūkshma-rūpa).—Manas duyuların kapsamının ötesindedir; Öyle olunca şöyle sorulabilir: Onun varlığının delili nedir? Cevap şu: Ezelden nesile nesiller boyunca gerçekleşen bir şey olarak iyi bilinir veya evrensel olarak kabul edilir (Prasiddha) ve dolayısıyla iyi bilinir. Shāstraların kanıtı da bu Manas'ın seçip reddetmesidir.{1038} Burası Manas'ın yeridir. Manas'ın varlığı, birazdan bahsedilecek olanlardan da anlaşılacağı üzere Vedaların ilk Bīja'sının üzerindedir.

"Falik form."—Daha sonra perikarpın içindeki Yoni'de Shiva-lingga'nın varlığından söz ediyor. Orada bulunan Itara-Shiva fallik formunda ve Yoni'nin içindedir. Perikarptaki üçgenin içinde Itara-shiva-pada, yani Itara adıyla bilinen cesede benzer form bulunur. Bu Lingga fallik formda ve beyazdır. Bhūta-shuddhi Tantra'da söylendiği gibi: "İçinde kristal ve üç gözlü Lingga Itara vardır." Bu Lingga, sürekli şimşek çakmalarına (Vidyun-mālāvilā-sam) benziyor.

"Vedaların İlk Bīja'sı" (Vedānām ādivījam).—Daha sonra bu Lotus'un perikarpında Pranava'nın varlığından bahseder. Perikarpta aynı zamanda ilk Bīja, yani Pranava da vardır.[1041]

"En mükemmel Şakti'nin meskeni burasıdır" (Parama kula-pada).— Kula = şakti. Parama, yıldırıma benzemesi nedeniyle en mükemmel anlamına gelir; Pada ise yer, yani üçgensel alan anlamına gelir. Dolayısıyla bu Bija - yani Pranava'nın - üçgenin içinde olduğunu algılıyoruz. Bu durum aşağıdaki metinde açıkça ifade edilmektedir:

"Perikarpın içinde ve üçgenin içine yerleştirilmiş, Pranava formundaki Ātmā vardır ve onun üzerinde, bir lambanın alevi gibi, büyüleyici Nāda ve Makāra olan Bindu vardır,{1042} onun üzerinde de Manas'ın meskeni."

Şimdi, eğer Paramakulapada Pranava'nın kabı (Ādhāra) ise, nasıl oluyor da ondan aşağıdaki pasajda bahsedilen on altı Ādhāra'dan biri olarak bahsedilmiyor? Çünkü denir ki, "Yogi'nin ulaşması zor olan on altı Âdhāra şunlardır: Mūladhāra, Svādhishthāna, Mani-pura, Anāhata, Vishuddha, Ājnā-çakra, Bindu, Kalāpada, Nibodhikā, Addhendu, Nāda, Nādānta, Unmanī, Vishnu-vaktra Dhruvamandala ve{1044} Shiva."

Cevap şu ki, ikinci Kalāpada Ājnā Çakra'daki değildir, daha sonra bahsedilecek olan Mahānāda'nın üzerindeki boş alana yerleştirilmiştir. Mahānāda konusunu ele aldığımızda bu netleşecektir.

“Brahma-sūtra'yı tezahür ettiren” (Brahma-sūtra-prabodha).— Brahma-sūtra = Chitrinī-nādī. Bu Nādī Pranava'nın parlaklığıyla görünür hale gelir. 3. ayette bu Nādī "Pranava'nın parlaklığıyla parıldayan" olarak tanımlanıyor.

Sādhaka istikrarlı bir zihinle tüm bunlar (yani Hākinī, Manas, Itara Lingga ve Pranava) üzerinde öngörülen sırayla meditasyon yapmalıdır. Bu, Yazar tarafından metne yerleştirildikleri sıradan farklıdır. Ancak kelimelerin anlamlarına göre düzenlenmesi metindeki konumlarına göre tercih edilmelidir. Burada gösterilen sıra geçerli olmalıdır. Böylece perikarptaki üçgende ilk olarak Hākinī; Itara Lingga'nın üstünde; içinde

onun üstünde başka bir üçgen; ve sonuncunun üstünde Pranava; ve son olarak Pranava'nın ötesinde Manas üzerinde meditasyon yapılmalıdır.

AYET 34.

Ātmā'sı bu Lotus üzerinde meditasyondan başka bir şey olmayan mükemmel Sādhaka, istediği zaman hızla başka birinin bedenine girebilir ve azizler ve bilgeler arasında en mükemmeli, her şeyi bilen ve her şeyi gören olur. O, herkesin hayırseveri olur ve tüm Shāstraları bilir. Brahman'la birliğinin farkına varır ve mükemmel ve bilinmeyen güçler kazanır.{1046} Şöhret dolu ve uzun ömürlü olan o, her zaman üç dünyanın Yaratıcısı, Yok Edicisi ve Koruyucusu olur.

YORUM.

Bu ayette bu Lotus'un Dhyāna'sının kazanacağı iyilikten söz eder.

"Azizler ve bilgeler arasında en mükemmeli" (Munīndra).—Bir Muni, Dhyāna ve Yoga zenginliğine ve diğer mükemmel kazanımlara sahip olan kişidir. Indra son eki Kral veya Şef anlamına gelir ve mükemmelliği belirtmek için isimlere eklenir.

"Tüm Shāstra'larda bilgilidir" (Sarva-shāstrārthavettā).—Böyle bir kişi Shāstra'larda ve İlahi bilgide yetkin hale gelir ve böylece her şeyi gören (Sarva-darshī) olur, yani olaylara her noktadan bakabilir. Şastralara, görgü ve geleneklere uygun bilgelik ve bilgiye sahip olması nedeniyle.

"O farkına varır" vb. (Advaitāchāra-vādi).— Shruti'nin şu sözlerinden hareketle, bu Evrenin ve tüm maddi varoluşun Brahman olduğunu bilir: "Dünyalar Onun ayaklarıdır: var olan tek şey Brahmandır"{1047 }; ve “Ben Deva'yım, başkası değilim; Ben Brahman'ım ve üzüntü benim payıma düşen değil."{1048} Yalnızca Brahman'ın Gerçek (Cumartesi) olduğunu biliyor ve

geri kalan her şey gerçek dışıdır (Asat) ve hepsi Brahman'ın ışığıyla parlamaktadır.{1049} Böyle bir bilgiyle Bireyin Yüce Ruh ile kimliğini idrak edebilen adam{1050} (Jīvātmā ve Paramātmā) ve bunu vaaz eden kişi bir Advaitavādī'dir.

"Mükemmel ve bilinmeyen güçler" (Paramāpūrva-siddhi) - yani en yüce ve mükemmel güçler.

"Şöhret dolu" (Prasiddha) - yani mükemmelliği nedeniyle ünlü.

"O her zaman olur" vb. (Yani 'pi kartā tri-bhuvana-bhavane sanghritau pālane cha).—Bu en yüksek Prashangsāvāda'dır{1051}; veya bu, böyle bir Sādhaka'nın bedenin çözülmesiyle Yüce Olan'da emildiği ve dolayısıyla Yaratılışın, Muhafazanın ve Yıkımın kaynağı haline geldiği anlamına gelebilir.

AYET 35.

Bu Çakradaki üçgenin içinde Pranava'yı oluşturan harflerin birleşimi her zaman bulunur. Saf zihin (Buddhi) olarak içsel Atmā'dır ve parlaklığıyla bir alevi andırır. Üstünde yarım (hilal) ay vardır ve bunun üstünde yine Bindu formunda parlayan Ma-kāra vardır. Bunun üstünde, beyazlığı Balarāma'nınkine eşit olan ve Ay ışınlarını dağıtan Nāda vardır.[1054]

YORUM.

Yazar, Pranava'nın Ajnā Çakra'daki varlığından bahsetmek istiyor ve bu Çakrada ve daha önce bahsedilen üçgenin içinde, Sandhi kurallarına göre on üçüncü sesli harfi O yapan harflerin kombinasyonunun her zaman bulunduğunu söylüyor. Harflerin bu kombinasyonu Shuddha-buddhyantarātmā'dır - yani saf zeka (Buddhi) olarak tezahür eden en içteki Ruh.

Daha sonra onun niteliklerini veriyor:

"Işığıyla aleve benzer" (Pradīpābhajyotih).—Fakat bu on üçüncü sesli harf nasıl tek başına Shuddha-buddhyantarātmā olabilir? Bu nedenle şöyle diyor:

“Üstünde hilal var” (Tadūrdhve chandrārdha).

"Ve bunun üzerinde yine bindu formunda parlayan Ma-kāra vardır" (Tad-upari vilasad Bindu-rūpī Ma-kārah).—Böylece hilal ve Bindu'nun yerleştirilmesiyle gösterilmiştir. on üçüncü sesli harfin üzerinde Prarnava tamamen oluşmuştur.

“Bunun üstünde Nāda vardır” (Tadūrdhve nādo'sau) — yani, Pranava'nın üstünde, Baladeva'nın ve Ay'ın beyazlığına (Baladhavala-sudhādhāra-santāna-hāsī) meydan okuyan Avāntara (ikincil) Nāda vardır. Bununla onun son derece beyaz olduğunu, hem Baladeva'nın hem de Ay'ın beyazlığında üstün olduğunu söylemek istiyor.

Bazıları Tadādye nādo'sau'yu (Tadūrdhve nādo'sau'nun yerine) okur ve bunu "Bindu-rūpī Ma-kāra'nın altında Nāda'dır" şeklinde yorumlar. Ama bu yanlış. Metin diyor ki, "Bunun üstünde yine Bindu formunda parlayan Ma-kāra var" ve onun altında da Nāda var; bu durumda Nāda'nın aşağıda olduğunu tekrarlamanın faydası yok.

Ayrıca, bu Nāda, Prarnava'nın bir parçasını oluşturan Nāda'nın ötesindedir ve Pranava'nın üzerinde yer alan farklılaştırıcı Bhidyamāna Parabindu'nun parçasıdır. Bununla birlikte, özel Pranava'yı (Vishishta-Pranava) anlatırken ayrıntıların belirtilmesi gerektiği konusunda ısrar edilirse ve "Neden ikinci bir Nāda'nın uygunsuz olduğunu söylüyorsunuz?" o zaman Tadādye nādo'sau okunması kabul edilebilir.

Ancak bu şekilde okunduğunda şu şekilde yorumlanmalıdır: “Bindu-rūpī Ma-kāra'nın altında gösterilen bu Nāda, Bala-dhavala-sudhādhāra-santānahāsī'dir (v. ante) ve ilk bahsedilen Nāda da bu şekilde anlatılmıştır. Bu tür tekrarlar, "büyükler hiçbir sınırlamaya tabi değildir" şeklindeki düsturun otoritesine yönelik bir suçlamadan muaftır.

AYET 36.

Yogi desteksiz asılı evi kapattığında, Parama-guru'nun hizmetiyle edindiği bilgi ve Cheta'lar tekrar tekrar pratik yaparak kesintisiz mutluluğun evi olan bu yerde dağılıp yok olduğunda , daha sonra (üçgenin) ortasında ve üstündeki boşlukta belirgin bir şekilde parlayan ateş kıvılcımlarını görür.

YORUM.

Pranava'yı tanımladıktan sonra şimdi onun (chetalarla) birleşmesinden söz ediyor.

Yogi evi (Pur) kapatmalıdır; yani, zihnini eyleme odaklayarak iç evi kapatmalıdır; veya başka bir deyişle Yonimudrā'yı belirtilen şekilde yapmalı ve böylece iç evi etkili bir şekilde kapatmalıdır. Burada kullanılan Pur kelimesi Yoni-mudrā'nın kastedildiğini göstermektedir. Daha sonra, Cheta'ları Pranava üzerinde tekrarlanan uygulama (Abhyāsa) veya meditasyon yoluyla bu yerde (Ājnā-çakra) çözüldüğünde (Līna), Ateşin üçgen kıvılcımlarının (Pavanasuhridāng kanān) içini ve üzerindeki boşluğu görür.) veya daha açık bir ifadeyle Pranava'nın dayandığı üçgenin üzerinde zihinsel görüşünün önünde ateş kıvılcımlarına benzeyen ışık kıvılcımları belirir. Yoni-mudrā sayesinde içsel benlik (Antah-pur) dizginlenir ve dış dünyadan, maddi duyu bölgesinden ayrılır. Manas, maddi küreden tamamen ayrılmadığı sürece arıtılamaz ve sabitlenemez. Bu nedenle zihin (Manas) Yoni-mudrā tarafından tamamen ayrılmalıdır.

Manas'ı dış dünyadan ayıran Yoni-mudrā şöyle tanımlanır: “Sol topuğu anüse, sağ topuğu da sol ayağa yerleştirin ve bedeniniz, boynunuz ve başınız düz bir çizgide olacak şekilde dik oturun. Daha sonra dudaklarınız karga gagasını andıracak şekilde şekillenerek havayı çekin ve doldurun

bununla birlikte karnınız. Daha sonra başparmaklarınızla kulak deliklerinizi, gözlerinizi işaret parmaklarınızla, orta parmaklarınızla burun deliklerini ve kalan parmaklarınızla ağzınızı sıkıca kapatın. İçinizdeki havayı kısıtlayın ve duyularınızı kontrol ederek Mantra üzerinde meditasyon yapın, böylece Prāna ve Manas'ın birliğini (Ekatvam) fark edersiniz. Bu, Yogilerin en sevdiği Yoga'dır."

Shruti, "Bu zihin kararlılığı, Mudrā'nın yardımıyla nefesin kısıtlanmasıyla sağlanır" demiştir. Hangsa'nın etkisi altındaki zihin, farklı konular üzerinde ileri geri hareket eder; Hangsa'yı dizginleyerek zihin dizginlenir.

"Evi kapatır" (Purang baddhvā).—Bu aynı zamanda Khecharī Mudrā anlamına da gelebilir.{1065} Bu ikincisi aynı zamanda zihnin istikrarını da sağlar.

Söylendiği gibi, "Çitta bu şekilde Brahman'da (Kha) dolaştığı gibi, {1066} ve söylenen sözün sesi de Eter'de (Kha) dolaştığı için, Khecharī Mudrā da tüm Siddhiler tarafından onurlandırılır. ”

Chitta, Manas'tan kopmuş ve dünyevi her şeye bağlılıktan yoksun olduğundan Unmanī haline geldiğinde Khe-chara'dır.{1069}

Söylendiği gibi,{1070} "Yogi, Unmanī ile birleşmiştir; Unmanī olmadan Yogi olmaz.” Nirālambā hiçbir desteği olmayan, yani zihnin dünyayla bağlantısının kaldırıldığı anlamına gelir.

"Parama-gurusunun hizmetiyle elde ettiği bilgi" (Parama-guru-sevā-suviditām).—Parama, bir dizi boyunca aktarılan Yoga uygulamalarında (talimatlarla) mükemmelliğe ulaşması anlamında mükemmeldir. kitaptan öğrenmenin sonucu değil, ruhani eğitmenlerin (Gurular) eseridir.{1071}

“Guruya Hizmet Etmek.”—Bu tür bilgiler Guruyu kişisel hizmetlerle (Sevā) memnun ederek elde edilir. Bkz. "Buna on milyon Shāstra ile değil, Guru'nun talimatlarıyla ulaşılabilir."

"Kesintisiz mutluluğun evi" (Su-sukha-sadana) - yani burası kişinin hiçbir şeyin kesintiye uğratamayacağı mutluluğun tadını çıkardığı yerdir. Bu kelime yeri niteler (Iha-sthāne—yani Ājnā-chakre).

“Açık bir şekilde parlayan ateş kıvılcımları” (Pavana-suhridām pravilasita-rūpān kanān). —Bu Ateş kıvılcımları oldukça belirgin bir şekilde parlıyor.

Başka bir yerde Pranava'nın ışık kıvılcımlarıyla çevrili olduğu açıkça belirtiliyor: "Üstünde alev benzeri Ātmā var, uğurlu ve Pranava gibi biçimli, her tarafı ışık kıvılcımlarıyla çevrili."

AYET 37.

Daha sonra yanan bir lamba şeklindeki Işığı da görür. Açıkça parlayan sabah güneşi gibi parlaktır ve Gökyüzü ile Dünya arasında parlar.{1073} Bhagavān, kudretinin doluluğuyla Kendisini burada gösterir.{1074} O hiçbir çürümeyi bilmez ve her şeye tanık olur ve Ateş, Ay ve Güneş bölgesinde olduğu gibi burada da var.{1075}

YORUM.

Bunun gibi Yogiler ışık kıvılcımlarının yanında başka vizyonlar da görürler. Ateşli kıvılcımları gördükten sonra ışığı görürler.

"Sonra" (Tadanu) - yani önceki Shloka'da bahsedilen kıvılcımları gördükten sonra.

Daha sonra bu Işığı (Jyotih) anlatır.

“Gökyüzü ile Dünya arasında parlıyor” (Gagana-dharanī-madhyamilita). — Bu bileşik sıfat, Jyotih veya Işığı niteler.

Gagana (gökyüzü), Shangkhinī Nādī'nin üzerindeki gökyüzü veya boş alandır (bkz. Shloka 40, yazı) ve Dharanī, Mūlādhāra'daki Dharā-mandala'dır. Bu ışık Mūlādhāra'dan Sahasrāra'ya kadar uzanır.{1076}

Daha sonra Ājnā-Çakra'da Parama-Shiva'nın varlığından bahseder.

“O buradadır” (Iha sthāne) – yani Ājnā Çakrada; Parama-Shiva, Sahasrāra'da olduğu gibi buradadır. Bhagavān Parama-Shiva'dır.

"Kendisini Tezahür Eder" (Sākshād bhavati)—yani O buradadır.{1077}

"O'nun kudretinin doluluğunda" (Pūrna-vibhava).—Bhagavān'ı niteleyen bu bileşik kelime, çeşitli yorumlara muktedirdir.

Pūrna-vibhava aşağıdaki farklı şekillerde de yorumlanabilir:

(a) Pūrna, Kendinde tam ve vibhava, yaratma gücü vb. gibi sonsuz güçler anlamına gelebilir. Bu durumda kelime şu anlama gelir: “Kendisinde bu tür güçlere sahip olan, mutlak Yaratıcı, Yok Edici ve Mutlak Yaratıcı olan kişi. Evrenin Destekçisi.”

(b) Vibhava yine "çeşitli ve sınırsız yaratılış" ve pūrna "her şeyi yayan" anlamına gelebilir. Bu anlamda Pūrna-vibhava, "Bu her şeye yayılan ve sonsuz (engin) yaratılışın kendisinden kaynaklandığı kişi" anlamına gelir. Bkz. "Bütün bunların kimden kaynaklandığı ve kimden kaynaklandığıyla yaşıyorlar, kime gidiyorlar ve kime giriyorlar" (Shruti).

(c) Vibhava yine "her yerde mevcut" ve Pūrna "her yere yayılan" anlamına gelebilir. O zaman şu anlama gelir: "Her yerde mevcut olmasıyla her şeye nüfuz eden."

(d) Pūrna aynı zamanda arzusu sonuçtan etkilenmeyen ve herhangi bir nesneye bağlı olmayan kişinin niteliği anlamına da gelebilir. Pūrna-vibhava o zaman bu niteliğe sahip olan kişi anlamına gelecektir.

Ātmā dışında her şey geçip gider. Eterik bölge vb. her yerde mevcut olmasına rağmen hiçbir zaman mevcut değildir. Nirvāna Tantra (Bölüm IX.), Ājnā Çakrada Parama-Shiva'nın varlığından ayrıntılı olarak bahseder.

“Bunun üzerinde (yani Vishuddha) Lotus, Jnāna Lotus'tur ve bunu başarmak çok zordur; burası dolunay bölgesidir ve iki yaprağı vardır." Yine: “İçinde Hangsah formunda Shambhu'nun Bīja'sı vardır”; ve tekrar: "İşte Mani-dvīpa'daki Hangsah{1080} ve kucağında Parama-Shiva, solunda da Siddha-kālī var. O, sonsuz mutluluğun ta kendisidir.” Kucak derken, Hangsah'ın sonunda Visargah'ı oluşturan Bindus içindeki alan kastedilmektedir.{1082}

Bkz. Sahasrāra'yı anlatırken söylenenler: "Ölümsüz Visarga'yı oluşturan iki Bindu vardır.{1083} İçerideki boşlukta Parama-shiva vardır." Sahasrāra'da olduğu gibi burada da temsil edilmektedir.{1084}

Bu ikisinin, Shiva ve Shakti'nin burada Ma harfi (Makārātmā) gibi Parabindu formunda birleştiğini (Bandhana) ve Māyā tarafından çevrelendiklerini (Āchchhādana) anlamamız gerekiyor.{1085} Krş. "O, Ebedi Olan burada (Ājnā-çakra) bir gram tanesi biçiminde kalır ve varlıkları (Bhūtas) yaratır." Burada gram formundaki Paramashiva yaşar ve Utkalādimata'ya göre{1087} de yaratır.

“Ateş, Ay ve Güneş bölgesi.”—Bhagavān'ın bu bölgelerdeki varlığı iyi bilindiği gibi O da buradadır. Ya da Yazar, O'nun bir gram tanesi şeklinde Ateş, Ay ve Güneş bölgelerinde, Sahasrāra'da ikamet ettiği gibi, burada da ikamet ettiğini kastetmiş olabilir. Sahasrāra'daki Arka, Indu ve Agni Mandala'yı daha sonra anlatacağız. Paramātmā ve Jnānātmā'nın Pīthapūjā ve Pūjā'ları Güneş (Arka), Ay (Indu) ve Ateş (Agni) Mandalaları üzerinde uygulanmalıdır. Paramātmā ile Paramashiva kastedilmektedir ve Jnānātmā Jnāna-Shakti ile kastedilmektedir. Bindu üzerinde, ayrılmaz bir çift olan Shiva ve Shakti'den oluşan bir gram tanesi gibi meditasyon yapılmalıdır.

AYET 38.

Burası Vişnu'nun eşsiz ve keyifli meskenidir. Mükemmel Yogi, ölüm anında yaşamsal nefesini (Prāna) sevinçle buraya koyar ve (ölümden sonra) o Yüce, Ebedi, Doğumsuz, İlkel Deva'ya, üç dünyadan önce olan Purusha'ya girer. Vedānta tarafından biliniyor.

YORUM.

Şimdi Ājnā Çakrada Yoga yoluyla Prāna'dan vazgeçerek kazanılacak iyilikten söz ediyor.

Bu ayet şu anlama gelir: Mükemmel Yogī (Yogīndra) ölüm anında (Prāna-nidhane) sevinçle (Pramuditamanāh) Prāna'sını (Prānang samāropya) Vishnu'nun Ājnā Çakrasındaki (Iha sthāne Vishnoh) meskenine yerleştirir.
- yani Bhagavān'ın daha önce anlatılan Bindu'daki meskeninde) ve vefat eder ve sonra Yüce Purusha'ya girer.

"Ölüm anında" (Prāna-nidhane) - yani ölümün yaklaştığını hissetmek.

“Sevinçle” (Pramudita-manāh).—Kendi zihninin mutlu çerçevesinin tadını çıkardığı için mutluyum.

“Vişnu” = Bhagavān = Paramashiva (önceki Shloka'ya bakın).

"Burada" (Iha sthāne) - yani yukarıda Bindu'dan bahsediliyor.

"Prāna'yı buraya yerleştirir" (Iha sthāne prānang samāropya) - yani onu daha önce sözü edilen Bindu'ya yerleştirir. Purusha'yı Ebedi vb. olarak tanımlar.

“Sonsuz” (Nitya).—Yok edilemez.

“Doğumsuz” (Aja).

“İlkel” (Purāna).—O, Purāna Purusha olarak bilinen kişidir.{1090}

“Deva” oyunu yaratmak, var olmak ve yok etmek olan kişi anlamına gelir.

"Üç dünyadan önce kim vardı" (Tri-jagatām ādyam).{1091}—Bunun anlamı O'nun her şeyin Nedeni olduğudur.

"Vedānta tarafından bilinir" (Vedānta-vidita).{1092}—Vedānta, Brahman'la ilgili araştırmayı ele alan kutsal metinlerdir.

Prāna'nın Vişnu'nun yerine yerleştirilme şekli (Prānāropana-prakāra) aşağıda anlatılmaktadır: Prāna'nın ayrılma zamanının yaklaştığını bilen ve Brahman tarafından özümsenmek üzere olduğuna sevinen Yogi, Yoga'da oturur. -sana ve nefesini Kumbhaka ile kısıtlıyor. Daha sonra kalpteki Jīvātmā'yı Mūlādhāra'ya yönlendirir ve anüsü kasarak ve diğer belirlenmiş süreçleri takip ederek Kundalini'yi uyandırır. Daha sonra ipliksi ve özü Kundali (Kundalini-maya) olan şimşek benzeri, mutlu Nāda üzerine meditasyon yapar. Daha sonra Nāda'da Prāna formundaki Paramātmā olan Hangsa'yı birleştirir ve onu Jīva ile birlikte Çakra-bheda'dan Ājnā-Çakra'ya kadar farklı Çakralar boyunca yönlendirir. O, Prithivi'den başlayarak Kundalini'de kabadan süptil olana kadar tüm farklı unsurları çözer. Son olarak Onu ve Jīvātmā'yı, özü Shiva ve Shakti (Shiva-shakti-maya) olan Bindu ile birleştirir; bunu yaptıktan sonra Brahma-randhra'yı deler ve bedeni terk eder ve Brahman ile birleşir.

ĀJNĀ ÇAKRA'NIN ÖZETİ, 32'DEN 38'E KADAR AYETLER.

Ājnā Çakranın iki yaprağı vardır ve beyazdır. Beyaz olan Ha ve Ksha harfleri iki yaprağın üzerindedir. Başkanı Shakti

Çakra, Hākini, perikarptadır. Beyazdır, her biri üç gözlü ve altı kollu altı yüzü vardır ve beyaz bir nilüferin üzerinde oturmaktadır. Elleriyle Vara-mudrā ve Abhaya-mudrā'yı gösteriyor ve elinde bir Rudraksha tespih, bir insan kafatası, küçük bir davul ve bir kitap tutuyor. Onun üzerinde, bir Trikona'nın içinde, şimşek benzeri Itara-Lingga vardır ve bunun üzerinde, yine başka bir Trikona'nın içinde, alev gibi parlak olan içsel Ātmā (Antarātmā) vardır. Dört tarafında havada süzülen kıvılcımlar, kendi parlaklığıyla Mūla ile Brahma-randhra arasında görünür kılan bir ışığı çevreliyor. Bunun üstünde yine Manas vardır ve Manas'ın üstünde, Ay bölgesinde, içinde Paramaşiva ve Şakti'sinin bulunduğu Hangsah vardır.

(Altıncı bölüm burada bitiyor.)

[Vishvanātha,{1097} Shatchakra Yorumunda, bu ayetin altında Ājnā'nın ötesindeki, yani Samashti'nin veya kolektif Ājnā'nın ötesindeki bölgenin Svachchhandasanggraha'dan alınan bir tanımını verir: “Bindu'nun içinde bir boşluk vardır ve yüz milyon Yojana geniş ve on milyon güneşin parlaklığında. İşte Shānti'nin (Shāntyatīteshvara) ötesindeki Devletin Efendisi, beş başlı ve on kollu ve bir şimşek kütlesi kadar parlak. Solunda Shāntyatītā Manonmanī var. Onları çevreleyen Nivritti, Pratishthā, Vidyā ve Shāntī'dir. {1099} Bunların her biri bir ay ile süslenmiştir ve beş başı ve on kolu vardır. Bu Bindu Tattva'dır. Bindu'nun üstünde Arddhachandra vardır ve ikincisinin Kalā'ları vardır - yani Jyotsnā, Jyotsnāvatī, Kāntī, Suprabhā, Vimala. Arddhachandra'nın üstünde Nibhodikā vardır ve ikincisinin Kalā'ları vardır: Bandhatī, Bodhinī, Bodhā, Jnānabodhā, Tamopahā. Nibhodikā'nın üstünde Nāda ve onun beş Kalā'sı vardır: Indhikā, Rechikā, Ūrddhvagā, Trāsā ve Paramā. Bu sonuncunun üzerindeki nilüferde, yüz milyon Yojana büyüklüğünde ve on bin ay kadar parlak olan İşvara vardır. Beş başlıdır ve her başın üç gözü vardır.
Saçları keçeleşmiş ve üç çatallı mızrağı (Shūla) tutuyor. O yukarıya doğru gidendir (Ūrddhvagāmī) ve O'nun kucağında (Utsangga) Kalā Ūrddhvagāminī vardır.”]

AYET 39.

Yogī'nin eylemleri Gurusunun Lotus ayaklarının hizmeti yoluyla her bakımdan iyi olduğunda, o zaman onun üstünde (yani Ajnā-çakranın) Mahānāda'nın formunu görecek ve hatta kendi Lotus'unu içinde tutacaktır. Konuşmanın Siddhi'sini verin.{1100} Vāyu'nun çözüldüğü yer olan Mahānāda{1101} Shiva'nın yarısıdır ve şekli sabana benzer,{1102} sakindir ve iyilikler sağlar, korkuyu dağıtır ve tezahür ettirir saf zeka (Buddhi).{1103}

YORUM.

Şimdi Ājnā Çakra'nın üzerinde ve Sahasrāra'nın altında yer alan ara nedensel bedeni (Kāranāvāntarasharīra) tanımlamak istiyor ve şöyle diyor: Yogī'nin eylemleri, Gurusunun Lotus ayaklarının hizmeti aracılığıyla her bakımdan iyi olduğunda— yani, Yoga uygulamasında yoğun zihin konsantrasyonuyla üstün olduğunda - daha sonra onun üzerinde (Ajnā-çakranın üzerinde) Mahānāda'nın imajını görür ve konuşmada (Vāksiddha) başarılı olur.

“Her bakımdan iyi eylemler” (Sushīla).—Yoga uygulamasına yönelik iyi eğilim, güçlü ve bölünmez uygulamayla takdire şayan hale gelir. Bu sonuç Guruya hizmet ederek elde edilir.

Yazar daha sonra Nāda'yı nitelendirir ve bunun Vāyu'nun (Vāyor laya-sthānam) çözüldüğü yer olduğunu söyler. Kural, “şeyler, kaynaklandıkları şeye dönüşürler”. Bu nedenle, Bhūta-shuddhi ve diğer uygulamalarda Vāyu'nun Sparsha-tattva'ya ve ikincisi Vyoma'ya dönüştüğü görülmesine rağmen, Vāyu'nun da Nāda'da çözündüğü görüldü. Bunun için vahiy (Shruti) yetkisine sahibiz:

“Rasa'nın (Rasa-vatī) sahibi Prithivī, Ī-kāra'dan doğmuştur.{1107} Ka-kāra'dan,[1107] Rasa kimdir, sular ve Tīrthas'ın çıkardığı{1108}; Repha'dan (Ra-kāra)[1107] kökenli Vahnitattva{1109}; Nāda'dan[1107] tüm yaşamı kaplayan (Sarva-prānamaya) Vāyu geldi. Bindu'dan[1107] Boşluğu (her şeyden boş olan) yarattı ve Ses kabıdır. Ve tüm bunlardan Guna-maya olan yirmi beş Tattva ortaya çıktı. Brahmā'nın dünyevi yumurtası olan tüm bu Evren (Vishva), Kālikā tarafından istila edilmiştir."

Bu nedenle, Kālī-mantra'nın harflerinin süptil olanla birleştiğinde, Vāyu'nun Nāda'da emildiğini zihnimizde fark etmeliyiz.

“Shiva'nın yarısı” (Shivārddha).— Bununla, burada Shiva'nın Addha-nārīshvara formunda olduğu kastedilmektedir. Yarısı Nāda olan Shakti'dir.

“Saban gibi” (Sirākāra).—Sirā kelimesi burada kısa i ile, Amara-Koşa'da ise uzun i ile yazılmıştır; ancak dental s ile başladığı için açıkça aynı kelimedir.

Bkz. "Üstünde Mahānāda vardır, sabana benzer ve parlaktır" (Īshvarakārttikeya-Sangvāda).{1114}

Metin "Sirākāra yerine Shivākāra" olarak okunursa bu durumda Nāda'nın Shiva-Shaktimaya olduğu anlamı çıkar.{1115}

Bkz. Prapancha-sāra: "Kurtuluş merkezine doğru yönelen Shakti'ye erkek (Pungrūpā - yani Bindu) denir ve Nāda tarafından hızlandırıldığında Shiva'ya (Shivonmukhī) döner. Bu nedenle Rāghava-Bhatta, Nāda ve Bindu'nun, O'nun yarattığı iki koşul olduğunu söylemiştir."{1118}

Başka bir yerde şöyle denilmiştir: "O, Chit (Chinmātrā) olarak ebedidir{1120}: ışığa yakın olduğunda değişim arzusundadır O, masif (Ghanī-bhūya) ve Bindu olur."

Yani büyük (Shrīmat) Achāryya'nın sözleriyle: "Nāda masif hale gelir ve Bindu." Şimdi, tüm bunlar dikkate alındığında, Shakti'nin kendisini altından yapılmış küpelerdeki altın gibi Nāda-bindu olarak gösterdiği sonucuna varılır.{1121}

Nāda ve Bindu yine birdir; çıkarım budur.

40. AYET.

Tüm bunların üstünde, Shangkhinī Nādī'nin bulunduğu boş alanda ve Visarga'nın altında bin yapraklı Lotus bulunur. Dolunaydan daha parlak ve beyaz olan bu Lotus'un başı aşağıya dönüktür. Büyüleyici. Kümelenmiş iplikçikler genç Güneş'in rengiyle renklendirilmiştir. Gövdesi A harfiyle başlayan harflerle nurludur ve mutlak mutluluktur. {1124}

YORUM.

Achāryya, Samādhi Yoga uygulamak isteyen Sādhaka'ların böyle bir zamandan önce her türlü çabayı göstererek Chidātmā'da kabadan sübtil olana kadar her şeyi kendi sıralarına göre çözmelerini emreder.{1125} Yaradılışı oluşturan hem kaba hem de sübtil her şey ilk önce yapılmalıdır. üzerinde meditasyon yapın. Bunların bilinmesi gerekli olduğundan, burada ayrıntılı olarak açıklanmaktadırlar.

Beş kaba elementten (Prithivī ve diğerleri) Mūlādhāra'dan Vishuddha'ya kadar beş Çakrada bahsedilmiştir. Mūlādhāra'daki Bhūmandala'da{1127} aşağıdakiler vardır: yani ayaklar, koku alma duyusu ve Gandha-tattva,{1128} çünkü burası onların yeridir. Jalamandala'da da benzer şekilde eller, tat alma duyusu ve Rasa-tattva bulunur. {1130} Vahni-mandala'da{1131} anüs, görme duyusu ve Rūpa-tattva bulunur.{1132} Vāyumandala'da,{1133} penis, dokunma duyusu ve Sparsha-tattva vardır.{1134} Nabho-mandala'da konuşma, işitme duyusu ve Shabda-tattva bulunur. Bunlar on beş tattva yapar. Bu on beşi Prithivī'ye vb. eklersek yirmi brüt tattva elde ederiz.

Daha sonra ince formlara geçiyoruz. Ājnā Çakra'da ince Manas'tan söz edilmiştir. Kangkāla-mālinī Tantra'da Ājnā Çakra ile uğraşırken diğerlerinden bahsedilmiştir: "Burada sürekli olarak

mükemmel Manas, Shakti Hākīnī'nin varlığıyla güzelleştirildi. Parlaktır ve süslenmesi için Buddhi{1137}, Prakriti{1138} ve Ahang-kāra{1139} vardır."

Yukarıdan bakıldığında bu yerdeki üç süptil formun, yani Buddhi, Prakriti ve Ahang-kāra'nın varlığı açıkça ortaya çıkıyor. Ancak Ahang-kāra'nın yukarıdaki alıntıda gösterilen sıraya göre yerleştirilmediğini bilmeliyiz. Mūlādhāra'dan yukarıya doğru üretilenin, jeneratörün altında olduğunu gördük; Çözünen şey, çözündüğü şeyin altındadır ve aynı zamanda Shābdakrama'nın Pāthakrama'dan daha güçlü olduğunu da biliyoruz. {1140} Vyoma'nın Ahang-kāra'da çözüldüğünü ve dolayısıyla ikincisinin Vyoma'nın üstünde olduğunu hatırlamalıyız. Bkz. "Ahang-kāra'da sesli Vyoma çözülmeli ve Mahat'ta Ahangkāra yeniden çözülmeli." Ölümün yeri olan Ahangkāra, Vyoma'nın üzerinde ilk önce gelir ve onun üstünde Buddhi ve Prakriti vardır.

Shāradātilaka bunların bağlantısından Janya (sonuç, oluşturulan) ve Janaka (neden, oluşturucu) olarak söz eder.

"Tezahür etmemiş (Avyakta) Kök-Varlıktan (Mūlabhūta), Yüce'nin (Paravastu) Vikrita'sı, Gunas ve Antahkarana'dan oluşan Mahat-tattva'yı[1141] ortaya çıkardığı zaman. Bundan (Mahat-tattva) türeyen kaynağına göre üç tür olan Ahangkāra ortaya çıktı"{1142}—Varyasyon (Vikrita). Bununla Paravastu'nun yansıması veya görüntüsü (Prativimba) kastedilmektedir ve bu yansıma olarak Vikriti'dir; ancak (Vikriti) Mahat-tattva vb.'nin Prakriti'si olduğu için Prakriti olarak da adlandırılır.{1144} Krş. "Prakriti Paramā (Yüce) Shakti'dir ve Vikriti de onun ürünüdür."{1145} Daha önce ayrıca "Para Brahman'ın Prakriti'sinin O'nun yalnızca başka bir yönü olduğu" (Prativimbasvarūpinī) gösterilmişti.

Shāradātilaka'ya göre Mahat-tattva, Buddhi ile aynıdır.{1146} Īshāna Shiva şunu söylüyor: "Shatti tarafından geliştirilen ve Sattva-guna ile ilişkilendirilen nesnel Prakriti, tezahür etmiş Buddhi-tattva'dır. Sānkhya Felsefesinde Mahat olarak bahsedilen bu Buddhi'dir."

Mahat-tattva, Gunalar ve Antah-karana'dan oluşur. Gunalar Sattva, Rajas ve Tamas'tır. Shāradātilaka şöyle der: "Antah-karana, Ātmā'nın Manas, Buddhi, Ahangkāra ve Chitta'sıdır.{1148} Bunların hepsi Mahat-tattva terimini içerir.

Şimdi bir soru ortaya atılabilir: Eğer Manas Mahat-tattva'nın içindeyse, Manas'ın bağımsız bir varlığa sahip olduğundan söz edilen 33. ayette söylenenlere ne demeli? Ancak bunun cevabı Manas'ın Ahangkāra'nın ürünü olduğudur ve Rāghava-Bhatta şöyle der: "Öyle ki diğer Manas seçen ve reddedendir (Sa-sangkalpavikalpaka),{1149} Tejas'ın ürünü olduğu biliniyor."{1150} Dolayısıyla, Ājnā Çakra'daki Manas ve diğer Tattvalar kendi sıralarına yerleştirildiğinden, Ahang-kāra ve diğerleri şu şekilde bilinmelidir: üstlerine yerleştirilir. Ājnā Çakra'da Hākinī, Itara-lingga, Prarnava, Manas, Ahangkāra, Buddhi ve Prakriti ardı ardına üst üste yerleştirilmiştir, daha önce bahsedildiği gibi Chandra-mandala'ya herhangi bir yer atanmamıştır. Bütün bunların üstünde yer alması gerekir. Sorulursa neden bunların altında değil? o zaman cevap Sammohana Tantra'da söylendiği gibidir: "Ay (İndu) alnındadır ve onun üstünde Bodhinī'nin Kendisidir." Bundan, İndu ve Bodhinī'nin Ājnā Çakra'nın üzerinde olduğu, aralarında herhangi bir müdahale olmadan birbirlerinin üzerinde yer aldığı anlaşılıyor. Bodhinī her şeyin üstündedir.

Sammohana Tantra, Sebep'ten (Kāranarūpa) yukarıda Ājnā Çakra olarak söz eder: “İndu (Ay, burada - Bindu) alın bölgesindedir ve onun üzerinde Bodhinī'nin Kendisi vardır. Bodhinī'nin üzerinde yarım (hilal) ay şeklindeki mükemmel Nāda parlıyor; bunun üzerinde sabana benzeyen parlak Mahānāda vardır; bunun üstünde Yogilerin sevgilisi olan Ānjī denilen Kalā vardır. Bu sonuncunun üstünde Unmanī var ki, ulaşıldığında geri dönülmez."

Yukarıdaki pasajda, "Üstü Bodhinī" ifadesindeki "o" kelimesi alnı veya Ājnā-çakrayı ifade etmektedir.

Bhūta-shuddhi Tantra, Bodhinī'nin altında Bindu'nun varlığından söz eder: "Devi, Vindu ve Mātrārdhā'nın üstünde Nāda'dır ve yine bunun üstünde,

Vāyu'nun çözüldüğü yer olan Mahānāda'dır.” Mātrārddhā, Mātrārddhā Shakti'dir.{1152}

Brihat-tri-vikrama-sanghitā'dan alınan aşağıdaki pasaj, Ardha-mātrā'nın Shakti anlamına geldiğini kanıtlıyor: “Genç Güneş gibi parlak olan Akshara, Bindumat'tır (Bindu'nun kendisi); onun üstünde Gāndhārarāga ile ilişkilendirilen Ardhamātrā vardır."{1153}

Yukarıdaki pasajların her ikisi de aynı şeye işaret ettiğinden, Arddha-mātrā ve Bodhinī'nin aynı olduğunu kabul etmeliyiz. Bindu, Bodhinī ve Nāda, Bindu-maya-para-shakti'nin yalnızca farklı yönleridir.

Shāradā-tilaka şöyle der: “Sakala Paramēshvara'dan, yani Sat, Chit ve Ānanda'dan Shakti ortaya çıktı; Yine Şakti'den Nāda ortaya çıktı; ve Bindu'nun kökeni Nāda'dan geliyor. Para-shakti-maya olan, Kendisini üç farklı şekilde tezahür ettirir. Bindu ve Nāda ve Bīja O'nun farklı yönleridir. Bindu, Nādātmaka'dır,{1155} Bīja, Shakti'dir ve Nāda, yine birinin diğeriyle birliği veya ilişkisidir.{1156} Bundan, Āgamas konusunda bilgili herkes tarafından konuşulur."{1157}

“Para-şakti-maya”: Para = Şiva; dolayısıyla Shiva-şaktimaya = Bindu. Alnın üstündeki Bindu Nādātmaka'dır, yani Shivātmaka'dır. {1158} Bīja, Bodhinī (Bodhinī-rupam) olarak Shakti'dir. Nāda, birinin diğerine etki ettiği, ikisi arasındaki bağlantıdır; dolayısıyla Kriyāshakti'dir. Bu üçünün üstünde Mahānāda vardır. Bu zaten gösterilmiştir.

“Üstünde Kalā” vs.: Kalā = çizgi. Ānjī = çarpık, çarpık, eğri. Bu, bükülmüş veya çarpık bir çizgi şeklindedir. Bu Shakti yaratılışın başlangıcında ortaya çıktı. Bkz. Pancha-rātra: "Böylece gördükten sonra, yaratılışın başlangıcındaki Yüce Erkek, Sat, Chit ve Ānanda'nın vücut bulmuş hali olan, Tattva'ların bulunduğu ve Tanrı'nın (Adhishthātrī) Devī'si olan ebedi Prakriti'yi tezahür ettirir. yaradılış."

Ayrıca başka bir yerde: "Tezahür etmemiş (Avyakta) Parameshvara'dan, birleşik Şiva ve Şakti, Tripura-sundarī olan Ādyā (ilk) Devī Bhagavatī'yi, Nāda'nın geldiği ve oradan Bindu'nun geldiği Şakti'yi ortaya çıkardı."

“Üstünde Unmanī vardır” vb.: bkz. "Manas'ın 'Manas-ness'inin (Manastva) sona erdiği yere gitmek Unmanī olarak adlandırılır ve bunun elde edilmesi Tantraların gizli öğretisidir."{1159}

Manas'ın dünyevi nesnelere karşı tetiklediği bağlılığın ortadan kaldırılması anlamına gelen Tattva'dır.

Unmanī yine iki türdendir: (1) Nirvāna-kalā-rūpā, Sahasrāra'da da yeri vardır{1160}; (2) Varnāvalī-rūpā, bölgede de yeri vardır (burada ele alınmaktadır). Bkz. Kangkāla-mālinī: "Ay çemberi içine yerleştirilen Sahasrāra'nın perikarpında bağlılıktan yoksun on yedinci Kalā vardır. {1161} Bunun adı Unmanī'dir, dünyaya bağlılık bağını keser."

Bkz. ayrıca: "Mālā-varna'nın (harflerin tespihi) zihinsel olarak okunmasıyla Unmanī özgürlüğü bağışlayandır (elde edilir). " Mālā-varna =Varnāvalī-rūpa.

Bhūta-shuddhi, Unmanī'nin altındaki Samanī'den bahseder. “Sonra insanların Ānjī olarak bildiği Vyāpikā Shakti (Yayılan Enerji) var. Samanī bunun üzerindedir ve Unmanī her şeyin üzerindedir.” Bu (Samanī) aynı zamanda Parashakti'nin bir ara yönüdür (Avāntararūpa).

Şimdi aşağıdakileri elde ediyoruz:

Ājnā Çakranın üstünde ikinci Bindu vardır; o da Shiva'dır (Shiva-svarūpa). Bindu'nun üstünde Bodhinī Arddha-mātrā şeklindedir; sonraki, yarım (hilal) ay şeklindeki Shiva ve Shakti'nin birleşimi olan Nāda'dır; sonraki (bunun üstünde) sabana benzeyen Mahānāda; Mahānāda'nın üzerinde çarpık (Ānjī) şekilli Vyāpikā Shakti vardır; bu sonuncunun üstünde Samanī ve bunların en yükseği Unmanī’dir. Yedi nedensel formun (Kārana-rūpa) yerleştirildiği sıra budur.

Daha fazla detaya girmeye gerek yok. O halde metni takip edelim.

Sahasrāra'yı anlatmak isteyerek on ayette daha ondan bahseder.

“Tüm bunların üstünde” (Tadūrddhve).—Daha önce anlatılan veya konuşulan her şeyin üstünde.

"Shangkhinī Nādī'nin başının üstünde" - müridine bir görüntüsü verilmiştir.

"Boş alan" (Shūnya-desha) - yani Nādīlerin olmadığı yer; Buradaki ima Sushumnā'nın bittiği yerin üstünde olduğudur.

"Visarga'nın altında bin yapraklı bir nilüfer var." - Shloka'nın anlamı budur. Visarga, Brahma-randhra'nın üst kısmındadır. Bkz. “O açıklıkta her zaman mutluluk ve kusursuz olan Visaragh üzerine meditasyon yapın.” Buna benzer başka pasajlar da var.

"Gövdesi ışıklıdır" vb. (Lalātādyaih varnaih pravilasitavapu).— Lalāta kelimesi ilk sesli harf olan A'yı temsil eder. Bununla, harflerin sayılırken ikinci Lakāra'nın (L) dışarıda bırakılması gerektiğini anlamalıyız. Alfabenin. Elli harf sayılırken ikinci Lakāra her zaman atlanır.

Eğer metin bazılarının yaptığı gibi "Lakārādyaih varnaih" olarak okunursa, harfleri sayarken Ksha-kāra'yı dışarıda bırakmalıyız. Elli bir harfin Sahasrāra'nın taç yapraklarında olduğu düşünülemez.{1164} Yirmi kez tekrarlanan elli bir harfle sayı 1.020 ve on dokuz kez tekrarlanan 969'dur. Ksha-kāra'yı dışarıda bırakarak özgürleşiriz. bu zorluğun. "Lakārādyaih" ile harflerin Viloma olarak okunması gerektiği kastedilmemektedir.{1165} Aşağıdaki pasajdaki Kangkāla-mālinī açıkça bunun Anuloma olarak okunması gerektiğini söylüyor{1166}: "Büyük Lotus Sahasrāra beyazdır ve Başı aşağıya doğru ve Akāra'dan (A) gelen, Kshakāra'dan (Ksha) önceki son harfle biten parlak harfler onu süslüyor." Burada Ksha harfinin atlandığı açıkça belirtiliyor.

Akārādi-ksha-kārāntaih: Bu bileşik, Ksha-kārānta, Bahuvrīhi samāsa tarafından oluşturulmuşsa{1167}, Kshakāra'nın hesaplamanın dışında bırakıldığı anlamına gelir.

Harflerin rengi hakkında söylenmiş hiçbir şey yoktur ve Mātrikā (harfler) beyaz olduğundan Sahasrāra yaprakları üzerinde beyaz olarak kabul edilmelidir. Bunlar

harfler Sahasrāra'nın etrafında sağdan sola doğru gider.{1168}

Bazıları pravilasita-vapuh yerine Pravilasita-tanuh okur ve padma kelimesinin cinsiyeti alternatif olarak eril hale geldiğinden (vā pungsi padmam), dolayısıyla eril cinsiyetteki bir kelimeyi nitelendiren Tanu kelimesinin kendisinin de eril olduğunu söyler. Bu olamaz. Nivasati (= is, mesken tutar) fiilinin yalın hali Padmam'dır ve Bindu (m) ile bittiği için erkeksi değil nötr cinsiyettedir. Çünkü bu durumda visarga (yani h) ile biterdi ve tanu sıfatı da visarga ile biterdi. Tanu kelimesi (okunmaları kabul edilirse) nötrde olur; bu nedenle bir Bindu ile bitemez. Bindu yoksa sayaç arızalı hale gelir. Bu nedenle doğru okuma vapuh'tur.

Gerisi açık.

41. AYET.

Onun (Sahasrāra) içinde, tavşan izi olmayan, berrak bir gökyüzündeki gibi göz kamaştıran dolunay vardır. Işınlarını bolca saçar ve nektar gibi nemli ve serindir. Onun içinde (Chandra-mandala), sürekli şimşek gibi parlayan Üçgen vardır ve bunun içinde yine tüm Surelerin gizlice hizmet ettiği Büyük Boşluk parlar.

YORUM.

Burada Sahasrāra'nın perikarpında Chandra-mandala'nın varlığından bahsediyor.

"Açık bir gökyüzündeki gibi göz kamaştırıcı" (Shuddha) - bulutsuz bir gökyüzünde görülüyor.

"Nemli ve serindir" vb. (Parama-rasa-chaya-snigdha-santānahāsī).— Snigdha, nektarın nemini ima eder. Parama-rasa (Amrita) ısıdan arınmıştır. Bu bileşik kelimenin anlamı da buradan gelir: Işınları serin ve nemlidir ve gülümseyerek bir mutluluk hissi yaratır.

Kangkāla-mālinī, Chandra-mandala'nın altındaki boşluğun üst kısmında Antarātmā vb.'nin varlığından söz eder. Sahasrāra ile ilgili olarak şöyle der: “Perikarpında, Ey Deveshī, Antarātmā'dır. Onun üstünde Guru var. Sūryya ve Chandra'nın Mandalaları da oradadır. Bunun üzerinde Mahāvāyu ve ardından Brahma-randhra vardır. Bu açıklıkta (Randhra) her zaman mutlu ve lekesiz olan Visarga vardır. Bunun (Tadūrddhve) sonuncusunun üzerinde yaratan, sürdüren ve yok eden Devī Shangkhinī vardır.”

“Chandra-mandala'nın içinde üçgen sürekli olarak şimşek gibi parlıyor” (Trikona).

“Büyük Boşluk” (Tadantah shūnyam).—Yani Parabindu'nun (Paravindusharīram) bedeni. Üçgenin içinde mükemmel Bindu (Shūnya) parlar veya üçgenin içinde mükemmel Bindu olan Shūnya parlar.

Bkz. Todala Tantra, 6. Ullāsa: "Yüce Işık biçimsizdir (Nirākāra) ve Bindu yok edilemez." Bindu, boşluk (Shūnya) anlamına gelir ve aynı zamanda Guna'yı da ima eder.{1173}

"Gizli olarak servis edilir" (Sevitang chātiguptam).—Kural şudur: "Yemek (Ahāra), tahliye (Nirhāra), cinsel ilişki (Vihāra) ve Yoga, Dharma'yı bilen kişi tarafından gizlice yapılmalıdır." Dolayısıyla Sureler (Devalar) O'na gizlice hizmet eder veya ibadet ederler.

42. AYET.

İyi gizlenmiş ve ancak büyük bir çabayla elde edilebilecek olan, Kurtuluşun ana kökü olan ve saf Nirvāna Kalā'yı Amā Kalā ile tezahür ettiren o ince Bindu'dur (Shūnya).{1174} İşte herkes tarafından Paramashiva olarak bilinen Deva. . O, tüm varlıkların Brahman'ı ve Atma'sıdır. Rasa ve Virasa O'nda birleşmiştir ve O, cehaletin ve yanılsamanın karanlığını yok eden Güneş'tir.{1177}

YORUM.

Buradaki anlam, boşluğun (Shūuya) çok gizli ve incelikli olduğu, daha sonra anlatılacağı gibi bir saç ucunun on milyonda bir kısmı gibi olduğudur. Bu ancak Dhyana'nın uzun ve aralıksız uygulanması ve benzeri uygulamalardan oluşan büyük bir çaba ile elde edilebilir. Nirvāna Kalā ile birlikte ayın on altıncı Kalā'sının saflığını ortaya koyar; yani, üçgen içindeki Amā Kalā ve Nirvāna Kala ile birlikte boşluk (Antāh shūnya), meditasyon (Dhyāna) ile gerçekleştirilir (prakāsham bhavati). Kurtuluş olan tüm büyük Mutluluk kütlesinin kaynağıdır. Eğer Suguptām yerine Sugopya okunursa yatnāt kelimesi onu niteler. Ancak bazıları, Sakala-shashi-kalashuddha-rupā-prakāsham'ı üçgen içindeki büyük Boşluğu nitelendirmek olarak okur ve sakala'yı on altı kalā'nın tümü anlamına gelir ve Para Bindu'nun bu tür kalā'larla ayı tezahür ettirdiğini söyler. Bu, dikkate alınmasını gerektirir. Trikona'nın (üçgen) dolunay içerisinde olduğu söylendiğinde bunun tekrarlanmasının bir faydası yoktur. Üstelik bir önceki ayette “Surelerin hizmet ettiğini” belirtmiştik. Boşluğa uygulanan "hizmet" terimi uygun değildir. Hizmetin nesnesi üçgenin içindeki Bindu'dur. Para Bindu'nun varlığı nedeniyle Boşluğa tapınılması gerektiği söylenirse, o zaman Para Bindu'nun orada mevcut olması boşluk yoktur.

“İyi gizlenmiş” (Sugupta).— Saçın on milyonda biri kadar olması nedeniyle.

"Büyük çaba harcayarak" (Yatnāt) - yani uzun süre devam eden meditasyon uygulamasıyla (Dhyāna) vb.

"Baş kök" (Parang kandam.{1178})—Para genellikle üstün, mükemmel anlamına gelir; işte şef, müdür. Kanda = mula.

“Kurtuluş,” vb. (Atishaya-paramāmodasantāna-rāshi).— Bileşik kelime kelimenin tam anlamıyla büyük ve yüce mutluluğun tüm kütlesinin birleşimi anlamına gelir ve bu Kurtuluştur (Moksha).

“Manifestolar” (Sakala-shashi-kalā-shuddha-rūpa-prakāsha).—Bu bileşik kelime şu şekilde bölünmelidir:

Sakala = Kalā ile birlikte, Kalā burada Nirvāna Kalā anlamına gelir. Shashi-kala kelimesinde Kalā, Amākalā, on altıncı Kalā veya ayın rakamı anlamına gelir. Shuddha = saf; parlaklık hiçbir şey tarafından engellenmez.

Bunun anlamı, Parabindu'nun, her ne kadar incelikli ve algılanamaz olsa da, Trikona'da Amākala ve Nirvāna Kalā ile meditasyon (Dhyāna) ile görülmesidir. Suguptam yerine Sugopyam okunursa Yatnāt olarak nitelendirilir.

Bazıları önceki ayette Shūnya'yı nitelemek için Sakala-shashi-kalā-shuddha-rūpa-prakāsha'yı okuyor ve Shūnya'nın "boş alan" anlamına geldiğini söylüyor ama bu çok saçma.{1179}

Daha sonra Sahasrāra'nın perikarpında Paramashiva'nın varlığından söz eder.

"Paramashiva"{1180} (Paramashiva-samākhyāna-siddha). Paramaşiva ismiyle tanınan kişi.

“Brahman” (Svarūpī).—Sva = Atmā, ruh.

“Tüm varlıkların Atmā'sı” (Sarvātmā).—Sarva = hepsi (varlıklar). O Jīvātmā'dır ama aslında Jīvātmā ile Paramātmā arasında hiçbir ayrım yoktur. Atmā Jīva'dır. Adhyātma-Rāmāyana şöyle der: “Jīvātmā yalnızca Paramātmā'nın (Paryyāya) diğer adıdır. Achāryya ve Shāstraların talimatlarıyla onların birliği bilindiğinde, o zaman öğrenci Jīvātmā ve Paramātmā ile ilgili Mūlavidyā'ya (temel bilgiye) sahip olur.”

Shruti ayrıca Tat tvam asi dediğinde Tvam'ı Tat ile özdeşleştirir.

"Rasa ve Virasa" (Rasa-virasamita).—Rasa, Paramānanda-rasa'dır, yani yüce mutluluğun özüdür.{1182} Virasa, Shiva ve Shakti'nin birliğinin ürünü olan mutluluktur. Bunların her ikisi de Kendisinde mevcuttur. Veya Rasa, dünyevi zevklere bağlılık ve Virasa'nın ondan kopması anlamına gelebilir. O zaman anlam şu olacaktır: O'nda dünyevi zevklerden kopuş vardır.{1183}

“Güneş” = Hangsa. Güneş karanlığı dağıttığı gibi, cehaleti (Ajnāna) ve yanılsamayı da (Moha) ortadan kaldırır.

43. AYET.

Bhagavān, sürekli ve bol miktarda nektar benzeri öz akıntısı dökerek, Yati'ye Jīvātmā ve Paramātmā'nın birliğini fark etmesini sağlayan saf zihin bilgisini öğretir. Hangsah Parama (Parama-hangsah) adıyla bilinen her türlü mutluluğun sürekli akan ve yayılan akıntısı olan Rableri olarak her şeye nüfuz eder.

YORUM.

“Sürekli ve bol” (Niravadhi atitarām).

“Nektar akışı” (Sudhā-dhārāsāram).—Bileşik kelime dört farklı şekilde oluşturulabilir ve yorumlanabilir:

1. Nektar benzeri özün sürekli ve bol miktarda akışını sağlamak.

2. Sudhā'nın (nektar) Adhāra'sı (haznesi) Sudhādhāra'dır, bununla Ay kastedilmektedir; Âsâre, oradan akan bir deredir. Şimdi Ay'dan akan şey gümüş renkli Nektar'dır; dolayısıyla kelimenin tamamı "ayın gümüşi ışınları" anlamına gelir. Bu sıfat, nitelenen ismin ay gibi beyaz veya şeffaf olduğunu ispat eder. Dökülme = Vimunchan.

3. Asara yine “söylenen”, “söz” anlamına gelebilir. Sudhādhāra = nektarın bir niteliği olan tatlılığın haznesi; dolayısıyla Sudhādhārāsāram = nektar benzeri veya hoş bir kelime. O zaman Niravadhi'nin anlamı "her zaman" olacaktır ve Atitarā "cehaletin veya yanılsamanın karanlığını yok etmede güçlü" anlamına gelecektir. O halde Vimunchan "söylemek" anlamına gelmelidir.

4. Sudhā yine "merhamet nektarı" anlamına gelebilir ve Sara "öz"dür - yani Brahma-mantra'nın özü; ve Dhārā, Brahmamantra'nın özünü içeren merhametli kelimenin bir akışıdır (sürekli tekrarı).

“Yati'yi öğretir” vb. (Bhagavān nirmala-materyateh svātma-jnānam disati).

“Yati.”—Zihni dikkatle ibadetinin Devatā'sına odaklanan kişi.

Svātma-jnāna: Svam = Jīvātmā ve Ātmā = Paramātmā; ve Jnāna{1187} kişinin bildiği şey, yani Paramātmā bilgisine yol açan ve böylece ibadet eden kişinin Jīvātmā ile Paramātmā'nın birliğini fark etmesine yardımcı olan Tāraka-brahma-mantra. Dishati = upadishati (talimatlar). Yukarıdaki niteleyici ifadeler, Tāraka-brahma Mantra ile ilgili talimatlar O'ndan geldiği için nitelikli ismin Guru olduğunu ima eder. Dolayısıyla önceki ayette "Parama-şiva"yı, O Guru olduğu için nitelendirmektedir. Bkz. Lalitā-rahasya'da Guru-tattvanirūpana.

Guru'yu "Benliğinden (Ātmarati-priya) her zaman keyif alan tanınmış ve mükemmel Purusha" olarak tanımladıktan sonra şöyle devam ediyor: "Onun sevgilisi, zorluklarla elde edilebilecek parlak Kişidir Brahma-vartma (Brahma yolu) tarafından. Parama Brahma, O'nun nilüfer ayaklarının ışıltısından başka bir şey değildir."{1189}

Yukarıdaki pasajla, Onun nilüfer ayaklarının muhteşem güzelliğinin Guru'nun kalp nilüferini aştığı kastedilmektedir. Guru'nun parlak (Tejo-rūpā) Sevgilisinin (Shakti) ayakları için uygun yer Guru'nun göğsündedir, başka herhangi bir Purusha'nın göğsünde değil. Dolayısıyla Parama-shiva ve Guru bir ve aynıdır.

Nirvāna Tantra ayrıca şöyle der:{1191} "Kafadaki Lotus'ta Mahādeva vardır — Parama Guru: Üç dünyada da O Deveshi kadar ibadeti hak eden hiç kimse yoktur. Ey Devi, O'nun dört Gurunun tümünü kapsayan formu üzerinde meditasyon yap."{1193}

Bu Parama-shiva perikarptaki üçgenin dışında ve altındadır ve bahsettiğimiz Hangsah'ın üzerindedir.

Kangkāla-mālinī Tantra şöyle der: "Bu Lotus'un perikarpında, Ey Deveshī, Antarātmā'dır ve onun üstünde Guru vardır. Güneş ve Ay'ın Mandalaları da orada." Ve Mahā-shangkhinī'ye kadar farklı şeylerin sırasıyla varlığından bahsettikten sonra şöyle devam eder: "Onun altında Ey Deveshi, Ay'ın Mandala'sına yerleştirilmiş Trikona (üçgen) vardır; ve orada çürümez Kalā üzerine meditasyon yaptıktan sonra, onun içinde hilal gibi olan Nirvāna adlı on yedinci Kalā üzerine meditasyon yapılmalıdır" (Kutita).{1195}

Yukarıdaki pasaj Chandra-Mandala'daki üçgen içinde Amā-kalā ve benzerinin varlığından bahseder. Bu nedenle Guru onların altında ve Antarātmā'nın üstündedir. Şimdi, nasıl olur da Kangkāla-malinī'nin Guru'yu Antarātmā'nın üzerine yerleştirdiği sorulursa, Guru'nun Hangsah'ın üzerinde yer aldığından söz edilir mi? cevap Antarātmā ve Hangsah'ın bir ve aynı olduğudur.

Bkz. Kangkāla-malinī'de Guru-dhyāna{1196}: "Nāda ile Bindu arasındaki mükemmel Antarātmā'ya yerleştirilmiş parlak bir tahtta (Singhāsana) oturan Gurunuz üzerinde meditasyon yapın" vb. Ayrıca başka bir yerde: "Gurunuz üzerinde meditasyon yapın, o da imgedir." Mantramaya olan Hangsa-pītha'nın üzerinde oturan Shiva'nın Kendisi. Ayrıca bkz. Annadā-kalpa Tantra{1197}: "Başındaki bin yapraklı beyaz Lotus'ta Gurun üzerine meditasyon yap; O, Hangsa'da iplikçiklerin arasında oturan Parama Shiva'dır.

Yukarıdaki otoritelerin dikkatli bir şekilde değerlendirilmesi üzerine Hangsah'ın Antarātmā ile kimliği netleşir. "Kişinin kendi Gurusu, Parama Shiva'dır" ifadesinden, Parama Shiva'nın Kendisinin Guru olduğu anlaşılmalıdır.

Sahasrāra ile ilgili olan aşağıdaki pasaj, Parama Shiva'nın üçgenin içinde olduğunu göstermektedir: "Onun (veya yakınında) içinde (veya yakınında) şimşek benzeri Üçgen vardır ve üçgenin içinde, yok edilemez Visarga'yı yapan iki Bindus vardır. Orada, boş boşlukta Parama Shiva var."

Bu çelişkili görüşler, Guru'nun on iki yapraklı Lotus'un ters çevrilmiş perikarpındaki üçgenin içinde, Sahasrāra'nın perikarpının altında ve ondan ayrılamaz olduğu sonucuna götürür. Bu, Pādukā-panchaka Stotra'da açıkça belirtilmiştir.{1198} Bu pasajlardan Guru'nun Sahasrāra'nın perikarpındaki üçgenin içinde olduğu sonucu çıkarılmamalıdır. Üçgen Hangsa ortadaki üçgenin altındadır; aksi takdirde Kangkāla-mālinī Tantra'nın otoritesiyle çelişirdi.

"O, onların Rabbi olarak her şeye nüfuz eder" (Samāste sarveshah) - yani, Her Şeyin Rabbi olan bu perikarpta ikamet eder. Şimdi, Parama Shiva'nın orada olduğunu söyleyerek, Īshvara'nın (Rab) orada olduğu söylenmiştir; peki bu tekrar neden? Ancak aşağıdaki niteleyici ifadelerin de göstereceği gibi, bunu yaparken bir amaç vardır. Sarvesha (Her Şeyin Efendisi) Hangsah'tır; yani O, "Hang-sah" Mantrasıdır.

Bkz. Prapancha-sāra: "Adı Tattva olan Chinmātrā'dır{1199}: Işığa yakınlığıyla yaratmak istediğinde,{1200} masif hale gelir (Ghanībhūya) ve Bindu formunu alır. Sonra zamanla Kendini ikiye böler: Sağdaki Bindu, soldaki ise Visarga'dır. Sağ ve sol sırasıyla erkek ve dişi olarak ayrılır. Hang Bindu'dur ve Sah Visarga'dır; Bindu Purusha'dır ve Visarga Prakriti'dir; Hangsah, Evreni kaplayan Prakriti ve Purusha'nın birleşimidir."

Mahākālī Tantra bu konuda açıkça konuşuyor (Patala I.): "Sahrasrāra'nın içindeki Chandra-Mandala'daki{1202} göksel bir kapıyla süslenmiş boş alanda Hang ve Sah harfleri var. kaya kristali gibi saf olan ve ipekten giysiler giymiş Olan üzerinde meditasyon yapanlar vb. Burada Hang ve Sah harflerinden açıkça söz edilmektedir.

Ya da Hangsa ve Parama, Hangsa ve Parama olarak ayrı ayrı okunursa, "Hangsa ve Parama olarak bilinen kişi" anlamına gelir. Yazarın kendisi kırk dokuzuncu ayette O'ndan Hangsah olarak söz eder. Veya iki kelime birlikte okunursa anlam şu olur: "Parama-hangsah adıyla bilinen veya Karmadhāraya Samāsa'nın istisnai kurallarından biri tarafından bu kelime oluşturulmuştur, antah kelimesi

ihmal edildi. Bkz. Āgama-kalpa-druma: "Ona Parama-hangsah denir, hareket eden ve hareketsiz olan her şeyi kaplar."

"Sürekli akan kimdir" vb. (Sakala-sukha-santānalaharī-parīvaha) - yani, her türlü ölümsüz ve artan mutluluk O'nda mümkün olan her şekilde tezahür eder; yani O, adeta sonu gelmez bir mutluluk zinciridir.

44. AYET.

Şaivalar burayı Şiva'nın meskeni olarak adlandırıyor; Vaişnavalar buna Parama Purusha diyor{1204}; diğerleri burayı yine Hari-Hara'nın yeri olarak adlandırıyor.{1205} Devī'nin Lotus ayaklarına duyulan tutkuyla dolu olanlar burayı Devī'nin mükemmel meskeni olarak adlandırıyor; ve diğer büyük bilgeler (Muniler) burayı Prakriti-Purusha'nın saf yeri olarak adlandırırlar.{1207}

YORUM.

Kendisinde tüm Devatā'ları (Sarvadevatāmaya) ve diğerlerini barındıran Hangsah bu perikarpta olduğundan, burası Shaiva'lar, Shākta'lar vb. gibi tüm ibadet sınıflarının Devatā'larının ibadet yeridir.

"Şivalar" -yani Şiva'ya tapanlar- burayı Şiva'nın yeri olarak adlandırıyor.

"Vaişnavalar buna Parama Purusha diyor", yani Parama Purusha'nın veya Vişnu'nun yeri.

"Yine diğerleri" (Kechidapare) - yani Hari-Hara'ya tapınanlar veya başka bir deyişle Birleşik Vişnu ve Şiva'nın birleşik (Yugala) formunda olanlar burayı Hari-Hara'nın yeri olarak adlandırırlar. Buraya Hari'nin (Vişnu) ya da Şiva'nın (Hara) yeri değil, birleşmiş benliklerinin yeri diyorlar.

“Diğer büyük bilgeler” (Munīndrā apyanye).—“Muniler” derken yazar burada “Hangsah” Mantra'ya tapanları kastediyor ve burayı Prakriti-Purusha'nın saf yeri olarak adlandırıyor. Hangsah, Prakriti ve Purusha'nın birleşimidir, dolayısıyla Prakriti ve Purusha'nın yeridir.

Yukarıdakiler göstermektedir ki, bu Lotus, tüm Devatā'ların bulunduğu Para Bindu'nun meskeni olduğu için, her ibadet eden, onu, Tanrı'nın yeri olarak adlandırır.

Devatā'sı kendi ayrı ibadetidir.

45. AYET.

Zihnini kontrol eden ve burayı bilen bu en mükemmel adam bir daha asla Gezinti'de doğmadı çünkü üç dünyada onu bağlayan hiçbir şey yoktu. Aklı kontrol edildiğinden ve amacına ulaştığından, dilediği her şeyi yapma ve iradesine aykırı olanı engelleme konusunda tam bir güce sahiptir. Her zaman Brahman'a doğru ilerler.{1212} İster düzyazı ister şiir olsun, konuşması her zaman saf ve tatlıdır.

YORUM.

Bu ayette Sahasrāra'nın tam bilgisinin meyvesinden bahsediyor. Burada aktarılmak istenen fikir, buranın bir bütün olarak ve detaylı olarak bilinmesi gerektiğidir.

"Zihnini kontrol eden" (Niyata-nija-chitta) - yani, içsel yetilerini kontrol eden ve bu yer üzerinde yoğunlaştıran kişi. Böyle bir kişi Sangsāra'dan özgürleşir veya başka bir deyişle esaretten kurtulur çünkü bu dünyalarda onu bağlayacak veya cezbedecek hiçbir şey yoktur. Esaret ile Māyik erdem (Punya) ve günah (Pāpa) bağları kastedilmektedir.

Bhāgavata şöyle der: "Eğer Gunaların işleyişinin ürünü olan eylem nefse atfedilirse, o zaman bu tür (yanlış) atıf esaret, Sangsāra ve kulluktur." Ayrıca bkz. Bhagavad Gītā: "Ey Kuntī'nin Oğlu, İnsan, kendi doğasının (Svabhāva) ürünü olan eyleme bağlıdır."{1213}

Pāpa'ya (günah) ve Punya'ya (erdem) katlanmak amacıyla bu bedende yaşamak esarettir. Cennette kişi Punya'nın (meyvesinin) tadını çıkarır ve ölüler diyarında (Patāla) kişi üzüntü çeker ve yeryüzünde insan her ikisine de tabidir.

Papa ve Punya. Tattva-jnānī (gerçeği bilen kişi) için esaretin nedenleri olan ne Punya ne de Pāpa vardır; onun birikmiş (Sanchita) liyakat (Punya) ve kusur (Pāpa) Karması da yok edilir. Sonuç olarak o, ne cennette (Svarga), yerde (Martya), ne de ölüler diyarında (Pātāla) hiçbir esaret altında değildir ve gerçek anlamda bedenlenmemiştir.{1214} Böyle bir kişi, yalnızca çalışmadığı sürece yeryüzünde kalır. ne başlattığını ortaya çıkardı. Yaşayarak (Jīvanmukta) özgürleşir ve bedenin çözülmesiyle tam özgürlüğe ulaşır.

Kulārnava Tantra şöyle der: "Kalbinde Brahman olanlar, ne yüz at kurban ederek liyakat kazanabilir, ne de yüz Brāhmana'yı öldürerek aşağılık kazanabilirler." Gita ayrıca şöyle der: “Bu dünyada yapılması veya yapılmaması gereken hiçbir şey yoktur. Böyle bir varlık için hiçbir varlığa bağımlılık yoktur” (III. 18).{1215}

Subodhinī{1216} bu ayeti, "bilenin" (Tattvajnānī) eylemlerin yerine getirilmesiyle hiçbir değer elde etmeyeceği veya bunların ihmal edilmesiyle de dezavantaj kazanmayacağı şeklinde yorumluyor.

Shruti, birikmiş (sanchita) Punya ve Pāpa'nın yok edilmesinden bahseder: “Şimdi seçen ve şimdi reddeden Manas, O'nun içinde çözündüğünde; Pāpa ve Punya yok edildiğinde (lafzen, yakıldığında), Shakti ve Atmā olan Sadāshiva (krş. Hangsah, ante), Shānta'dır."{1217} Krş. Bhagavadgītā: "Ve böylece bilginin ateşi tüm eylemleri yok eder."{1218}

"Tam güç" (Samagrā shakti) - yani onun her şeyi yapmasını sağlayan güç. Güç veya Shakti ile, yapmak istediği her şeyi yapma ve tüm zararlara karşı koyma, havada uçma ve büyük konuşma güçlerine sahip olma yeteneği kastedilmektedir.

46. AYET.

İşte Ay'ın mükemmel (yüce) onaltıncı Kalā'sı. O saftır ve (renk olarak) genç Güneş'e benzer. Bir lotus çiçeğinin sapındaki lifin yüzde biri kadar incedir. On milyon şimşek gibi parlak ve yumuşaktır ve aşağı dönüktür. Kaynağı Brahman olan Ondan bol miktarda nektar akışı akar (veya O, Para ve Parā'nın mutlu birlikteliğinden gelen mükemmel nektar akışının haznesidir).{1223}

YORUM.

Shlokas 41 ve 42, Sahasrāra'nın perikarpındaki üçgen içinde Amākala, Nirvāna-kala ve Para Bindu'nun varlığından bahseder. Şimdi onları ayırt edici nitelikleriyle tanımlamak istiyor ve bu ayette Amākala'nın ayırt edici özelliklerinden söz ediyor.

"Mükemmel veya yüce" (Parā) - yani O, Chit Shakti'dir. Prabhāsakhanda'da şu pasaj yer alır: "Bedeni olan herkesin bedenini koruyan mükemmel Māyā." Bu Amā'nın özelliğidir.

"Ayın on altıncı Kalā'sı" (Chandrasya shodashī).—Bununla onun Amākala'dan bahsettiğini anlamalıyız.{1224}

"Saf" (Shuddhā) - yani paslanmaz.

"Benzer" vb. (Shishu-sūryya-sodara-kalā).—Bununla bu Kalā'nın kırmızılığına işaret edilir.

“Nilüferin sapındaki bir lifin yüzde biri kadar ince” (Nīrajasūkshma-tantu-shatadhā-bhāgaika-rūpā).—Nilüferin yüzde biri kadar ince

Lotus sapındaki lif uzunlamasına bölünmüştür.

"Kimin kaynağı Brahman'dır" (Pūrnānanda-paramparā).—Pūrnānanda = Brahman.

“Akışlar,” vb. (Ativigalat-pīyūsha-dhārā-dharā).—Eğer son iki bileşik kelime aşağıdaki gibi tek bir uzun bileşik kelime olarak okunursa, Pūrnānanda-paramparā-ativigalat-pīyūsha-dhārā-dharā, anlamı ayetin sonunda parantez içinde verildiği gibi olacaktır. Ānanda o zaman birliğin sevinçleri anlamına gelecek ve Param-parā o zaman Shiva ve Shakti anlamına gelecektir.

Para = Bindurūpa, Şiva. Parā = Prakriti, Shakti. Ānanda bu ikisinin birliğinden doğan neşedir ve bu birliktelikten Amākala'nın haznesi olduğu nektar akar.

47. AYET.

Onun içinde (Amākala) Nirvāna-kala vardır, mükemmelden daha mükemmeldir. Bir saçın ucunun binde biri kadar incelikli ve hilal şeklindedir. O, tüm varlıklara nüfuz eden Devatā olan, her zaman var olan Bhagavatī'dir. İlahi bilgiyi verir ve aynı anda parlayan tüm güneşlerin ışığı kadar parlaktır.

YORUM.

Bu ayette Nirvāna Kalā anlatılmaktadır.

"İçinde" (Tadantargatā) - yani Amākalā'nın kucağına yerleştirilmiş. Bu Kalā daha önce "Amā'nın içine yerleştirilen ve Nirvāna-kalā adıyla bilinen hilal şeklindeki on yedinci Kalā" olarak tanımlanmıştı.

“Mükemmelden daha mükemmel” (Parā paratarā).—Amākala mükemmeldir; bu Amā'dan daha mükemmel. Eğer Parātparatarā, Parā paratarā olarak kabul edilirse, o zaman anlam O'nun en mükemmel olduğu olacaktır.

“O kadar incelikli ki. . . saç” (Keshāgrasya sahasradhā vibhajit-asyaikāngsharūpā).—O, boyut olarak bir saçın ucunun binde birine eşittir, o kadar çok incelikli ki O.

"Tüm varlıklara nüfuz eden Devatā" (Bhūtānām adhidai-vatam).—Adhidaivatam = Hārddha-chaitanyam,{1227} ve bu Kalā, tüm varlıkların Hārdda-chaitanyasvarūpā'sıdır.

"İlahi bilgiyi veren" (Nitya-prabodhodayā) - yani, Tattva-jnāna'yı veya Brahman'ın bilgisini veren kişi.

“Ve parlaktır” (Sarvārka-tulya-prabhā).—On iki güneş vardır (Dvādashāditya). "On iki güneşin tümü parladığında" - İşte onun parlaklığı budur. Bu sıfat aynı zamanda O'nun kırmızı olduğunu da ima eder.

48. AYET.

Orta boşluğunda (yani Nirvāna-kalā'nın ortasında) Yüce ve İlkel Nirvāna Shakti{1228} parlar; O, on milyon güneş gibi parlaktır ve üç dünyanın Anasıdır. Son derece incelikli ve bir saç ucunun on milyonda biri kadardır. O, içinde sürekli akan mutluluk akışını içerir ve tüm varlıkların yaşamıdır. O, Hakikat'in (Tattva) bilgisini nezaketle bilgelerin zihnine taşır.

YORUM.

Artık Para Bindu'dan bahsediyor.

"Onun" - yani Nirvāna Kalā.

"Orta" (Madhya-deshe).—Kucak içi.{1231}

"Yüce ve İlkel Nirvāna Shakti" (Paramā-pūrva-nirvānashakti = paramā apūrva-nirvāna-shakti).—Paramā{1232}—yani, Shakti olarak Yüce Brahman. Apūrvā—yani, kendisinden önce hiçbir şey olmayan, yaratılışın başlangıcında var olan.

"Parlıyor" (Vilasati) - yani göz kamaştırıcı bir şekilde yaşıyor.

"Üç dünyanın annesi" (Tri-bhuvana-jananī) — yani O, Svarga, Martya ve Pātāla'dan oluşan Evrenin kökenidir.{1233}

“O son derece incelikli, tıpkı bir saç ucunun on milyonda biri kadar” (Keshāgrasya koti-bhāgaikarūpā 'tisūkshmā).—O, bir saçın ucunun on milyonda biri gibi olduğundan, son derece incelikli.

"O, içinde sürekli akan mutluluk akışını içerir" (Niravadhi-vigalat-prema-dhārā-dharā).—Prema, mutluluk hissinin ürettiği zihnin yumuşaklığıdır; yani O, kökeni Şiva ve Şakti'nin mutlu birlikteliğinden gelen ve durmadan akan mükemmel nektar akışını Kendi içinde tutar.

"Hayattır" (Sarveshāng jīva-bhūtā) - yani, canlı varlık Onun bir parçasıdır ancak.

Bkz. "Ey Devī, bir alevden kıvılcımların fırlaması gibi, Parabindu da (Jīva olarak) Ondan (Nirvāna Shakti) doğar ve Dünya'ya dokunduğunda bilmeye başlar."{1235}

"Onun" ile Parabindu'da bulunan, hem Shiva hem de Shakti olan Shakti kastedilmektedir; ve Ondan Jīva (bedenli varlık) yayılır.

Nirvānā-Shakti, Nirvāna-kala'nın altında ve Nāda-rūpā olan Nibodhikā'nın üzerinde yer alır.{1237} Krş. “Nirvāna'nın (Kalā) içine, tezahür etmemiş Nāda olan ateşli (Vahnirūpā) Nibodhikā yerleştirilmiştir{1238}; onun üzerinde her şeyin nedeni olan ve on milyon güneşin parlaklığına sahip olan yüce Nirvāna-Shakti vardır. Paslanmaz ve değişmeyen{1240} Şiva Onda vardır; Kundalī Shakti'nin Paramātmā ile keyif aldığı yer burasıdır.”

Nibodhikā, Avyakta-nāda'nın (Avyakta-nādātmikā) bir aşamasıdır ve ateşe benzer. Rāghava-bhatta şöyle diyor: “Nāda üç durumda var. Tamo-guna baskın olduğunda, Dhvani'nin doğasında yalnızca sesin tezahür etmemiş halidir (Avyakta-nāda); Rajo-guna daha baskın olduğunda, harflerin bir şekilde yerleştirildiği bir ses vardır; Sattvaguna ağır bastığında, Nāda Bindu biçimini alır.”{1243} Dolayısıyla Nāda, Bindu ve Nibodhikā sırasıyla Güneş, Ay ve Ateştir {1244} ve etkinlikleri Jnāna, Ichchhā ve Kriyā'dır. Jnāna yine Ateş gibidir, Ichchhā Ay gibidir ve Kriyā Güneş gibidir. Bu Şāradā'da söylenmiştir. Bu nedenle, Nirvāna Shakti'nin ateşli (Vahnirūpā) Nibodhikā'nın üzerinde olduğu söylendiğine göre, bilgeler şu sonuca varmalıdır:

Nirvāna-Shakti Güneş, Ay ve Ateşin Mandalalarının üzerinde yer alır.

Bu, Kulārnava Tantra'da, "Sahrara'daki Bindurūpa Para Brahma" diye başlayan Para-Brahmadhyāna'da açıkça ifade edilmiştir ve "Perikarptaki üçgen içindeki üç Mandala tarafından güzelleştirilmiştir." Üç Mandala ile Güneş, Ay ve Ateşin Mandalaları kastedilmektedir. Nirvāna-Shakti'nin Para-bindu (Parabindurūpā) biçiminde olduğunu göstereceğiz.

49. AYET.

Onun içinde, Māyā'dan uzak, yalnızca Yogiler tarafından ulaşılabilen ve Nityānanda adıyla bilinen, Shiva'nın meskeni olarak adlandırılan sonsuz yer vardır. Her türlü mutlulukla doludur ve Saf Bilginin ta kendisidir.{1247} Bazıları buna Brahman'ın yeri der; diğerleri buna Hangsa diyor. Bilge adamlar burayı Vişnu'nun meskeni olarak tanımlar ve dürüst insanlar buradan Ātma'nın tarif edilemez bilgisinin yeri veya kurtuluşun yeri olarak bahseder.

YORUM.

Nirvāna Shakti'deki Boşluktaki Para-Brahma-sthāna'dan (Para Brahma'nın yeri) bahseder.

"Onun İçinde" (Tasyāh madhyāntarāle) — yani Nirvāna Shakti'nin içinde veya boş alan (Bindu'nun içinde).

"Şiva'nın Evi" (Shivapadam).—Burası Brahman'ın yeridir.

"Māyā'dan özgür" (Amala) - yani Māyā'nın safsızlığından özgür.

"Çağrıldı" - yani Tattva'yı bilenler tarafından çağrıldı.

"Yalnızca Yogiler tarafından ulaşılabilir" (Yogi-gamyam).— Aşırı inceliği nedeniyle, kelimenin ve zihnin kapsamının ötesindedir ve Yogiler tarafından yalnızca saf Jnāna{1250} ile ulaşılabilir.

"Bazıları buna" diyor; yani Vedāntistler (Vaidāntikas) buna diyor.

"Anlatılamaz" (Kimapi) - yani, merak uyandırıcı.

"Atmā bilgisinin yeri" (Ātma-prabodham).—Atmā'nın görüldüğü veya gerçekleştiği yer.

“Kurtuluş” (Moksha) - yani kişinin etrafını saran Māyā'dan kurtarıldığı yer. Şimdi şunu belirtmekte fayda var: Prakriti ve Purusha olan Parabindu, Māyā tarafından çevrelenmiştir ve Lotus'un bin yapraklı perikarpındaki üçgenin içindedir.

Ayrıca bkz. “Satya-loka'da biçimsiz ve parlak Olan vardır; Kendisini Māyā ile çevrelemiştir ve bir gram tanesi gibidir; elleri, ayakları ve benzerlerinden yoksundur. O Ay, Güneş ve Ateştir. Māyā'nın örtüsünü (Bandhana) çıkarırken (Utsrijya), O iki yönlü hale gelir (Dvidhā bhitvā) ve Unmukhī{1252}; sonra Shiva ve Shakti'nin bölünmesi veya ayrılması{1253} üzerine yaratıcı fikir ortaya çıkar."{1254} Yukarıdaki pasajdaki "Satya-loka" kelimesi Sahasrāra anlamına gelir.

Ayrıca bkz. “Sıfatsız Bindu, şüphesiz Siddhilerin (erişilmesinin) Sebebidir. Bazıları gram tanesi formundaki Devatā'nın Brahmā olduğunu söyler, bazıları ise yine Vişnu diye adlandırılır; başkaları tarafından yine Tek Mahāpūrna,{1256} Niranjana{1257} Deva Rudra olarak anılır. Diğerleri O'na İlkel Shakti adını veriyor."

Nirvāna Shakti'nin (yani Parabindu'nun dış çemberi) içindeki, bir saç ucunun on milyonda bir kısmından daha küçük olan aydınlık boş alan, yazara göre Brahman'ın (Brahmapada) meskenidir. . Bkz. "İçinde doğası yaratmak, sürdürmek ve yok etmek olan Parabindu var. İçerideki alan Shiva'nın Kendisidir ve Bindu Parama-kundalī'dir."

Ayrıca: “Çevre (Vritta) Kundalini-Şakti'dir ve O, üç Guna'ya sahiptir. Ey Sevgili Maheshāni, içerideki alan hem Shiva hem de Shakti'dir.”{1260} Bu Bindu, bazılarına göre İşvara, Her Şeyin Nedeni'dir. Bazı Paurānikalar Ona Mahā-Vishnu diyor; diğerleri O'na Brahma-Purusha diyor.

Bkz. “Ne gündüz ne gece, ne gökkubbe, ne yer, ne karanlık, ne ışık vardı; Brahma-Erkek vardı,{1261}

duyulamaz ve diğer bilgi kaynakları Pradhāna ile birleşir."{1262}

Shāradā{1263} şöyle der: “Ebedi Şiva, hem Nirguna (sıfatsız) hem de Saguna (niteliklere sahip) olarak bilinmelidir. O, Prakriti'nin çalışmalarından ayrıldığında (olarak kabul edildiğinde) Nirguna'dır, ancak Sakala (yani Prakriti ile bu şekilde ilişkilendirildiğinde) Saguna'dır.”{1264} Bu, Bindu'nun Saguna Brahman olduğunu gösterir. İnsanların eğilimlerine göre farklı isimlerle anılsa da Saguna Brahma'nın gerçekte tek olduğunu bilmeliyiz. Daha fazla ayrıntıya girmeye gerek yok.

41'DEN 49'A KADAR AYETLERİN ÖZETİ.

Sushumnā Nādī'nin üstünde (sonunda) bin yapraklı bir Lotus vardır; beyazdır ve başı aşağıya dönüktür; filamentleri kırmızıdır. Alfabenin yine beyaz olan A'dan La'ya kadar olan elli harfi, bin yaprağının etrafında yirmi kez dönüp duruyor. Perikarpında Hangsah vardır ve onun üstünde Parama-Shiva'nın Kendisi olan Guru vardır. Guru'nun üstünde Sūryya ve Chandra Mandalalar vardır ve onların üstünde Mahāvāyu vardır. İkincisinin üzerinde Brahmarandhra ve onun üstünde Mahāshangkhinī yer alır. Ay'ın Mandala'sında, nilüfer lifinin yüzde biri kadar ince ve kırmızı renkli, ağzı aşağıya dönük olan Ay'ın on altıncı Kalā'sının (1265) yer aldığı şimşek benzeri bir üçgen vardır. . Bu Kalā'nın kucağında Nirvāna-Kala vardır, saçın ucunun binde biri kadar ince, yine kırmızı ve ağzı aşağıya dönük. Nirvāna-Kalā'nın altında, Avyaktanāda'nın bir formu olan Nibodhikā adı verilen Ateş vardır.{1266} Onun üstünde (Nibodhikā) ve Nirvānakalā'nın içinde, hem Shiva hem de Shakti olan Para-Bindu vardır. Bu Parabindu'nun Shakti'si, Işık (Tejas) olan ve Hangsa (Hangsarūpā) formunda var olan ve bir saç ucunun on milyonda biri kadar ince olan Nirvāna Shakti'dir. Bu Hangsah, Jīva'dır. Bindu'nun içinde Brahmapada (Brahman'ın yeri) olan boşluk (Shūnya) vardır.

Āgama-kalpadruma'nın beşinci bölümünde ve diğer eserlerde ifade edilen görüşe göre A-ka-tha üçgeni Sahasrāra'nın perikarpındadır. Üç köşesinde üç Bindu vardır: Üçgenin tepesindeki alt Bindu Ha-kāra'dır{1268} ve erkektir (Purusha); köşelerdeki iki Bindu ise Sa{1269} formundaki Visarga'yı oluşturur ve Prakriti'yi temsil eder. Purusha ve Prakriti olan Hangsah böylece kendisini üç Bindus şeklinde gösterir. Ortasında Amākalā vardır ve kucağında Nirvāna-Shakti vardır ve Nirvāna-Shakti'deki boş alan Parabrahman'dır. Ve yukarıdakileri destekleyen otorite şudur: "Bin yapraklı Beyaz Lotus'un içinde, Hala-ksha ile birleşen A-ka-tha üçgeni şimşek gibi parlıyor.{1270} Onun içinde mükemmel (Para) Bindu (Shūnya) var. , yerleştirilmiş

Visarga'nın altında. Bu bölgede, yükselen Güneş renginde, nektar akıntısı saçan hilal şeklinde, aşağı dönük on altıncı Kalā vardır ve Onun içinde on milyon güneşin ışıltısına sahip olan Parā-shakti vardır. O, Lotus lifinin binde biri kadar süptildir ve Chidātmikā'dır.{1271} Onun içinde, Niranjana Purusha olan, zihnin ve konuşmanın ötesinde olan ve Sachchidānanda olan Bindu vardır ve Visarga (o da oradadır) Prakriti'dir. . Hem Pung hem de Prakriti olan Hangsa kendi parlaklığıyla parlıyor."

Bu görüşü izleyenler, Sa-kāra'yı Bindu'nun üzerine, Guru'yu ise birlikte Hangsah oluşturan Visarga ve Bindu'nun üstüne yerleştirir. Ama bu doğru olamaz. Nirvāna Tantra, Guru'nun Para Bindurūpa-Shakti'ye ibadet ettiğini, Ona yakın olduğunu ve Ona ibadet etme eyleminde olduğunu söyler. İbadet eden kişi her zaman ibadet nesnesinden daha aşağıda ve ona dönük olarak oturmalıdır; asla daha yüksekte ve sırtı ibadet nesnesine dönük olmamalıdır. Bkz. Nirvāna: "Chintāmanigriha'daki Satya-loka'daki Niranjanā Devī'nin{1274} mücevherlerle süslü aslan tahtında (Singhāsana) yer alması ve Gurunuzun Onun yakınında olması ve Ona tapınması üzerine meditasyon yapın."

Üstelik Mahākālī Tantra, Hang ve Sah harfleri üzerinde açıkça Guru'nun varlığından söz eder.{1275} Burada benimsenen metinlerden farklı olan veya bunlara eklenen metinler varsa, o zaman bunların mutlaka yapılması gerektiği anlaşılmalıdır. farklı yöntem ve görüşlere başvurulması gerekmektedir.

Bu yedinci bölümün sonu.

AYET 50.

Doğası Yama, Niyama ve benzeri uygulamalarla arıtılan kişi, {1276} özgürlüğün keşfine giden yolu açan süreci Gurusunun ağzından öğrenir. Tüm varlığı Brahman'a dalmış olan kişi, daha sonra Hūng-kāra aracılığıyla Devi'yi (uyandırır), ağzı kapalı olan ve bu nedenle görünmez olan Lingga'nın merkezini ve (içindeki Hava ve Ateş aracılığıyla) deler.) Onu Brahmadvāra'ya yerleştirir. {1277}

YORUM.

Çakraların Sahasrāra ile bittiğini tanımladıktan sonra şimdi Kundalini'nin birliğinden bahsetmek istiyor ve bunun öncesinde Kundalini'yi uyandırma moduna değiniyor.{1278}

Bu ayetin ifade ettiği anlam, Yoga'da başarıya ulaşan kişinin Guru'sundan, kalbin kasılması, Kundalini'nin hava ve ateşin gücüyle uyandırılması ve benzeri işlemleri içeren süreci öğrenmesidir; ve bunu Gurusunun ağzından öğrendikten sonra Kundalini'yi uyandırır, ona hava ve ateşle saldırır ve Kūrchcha "Hūng" diyerek ve Svayambhu Linga'nın ağzını delerek Kundalini'yi Brahmadvāra'ya veya başka bir deyişle onun içine yerleştirir. Nādī-Chitrinī'nin ağzı.

"Doğası arıtılmış olan kişi" (Sushīla) - yani düzenli olarak Yama ve benzeri uygulamaları yapan ve kendini eğitmiş kişi.

"Yama, Niyama uygulayarak" vb. (Yama-niyama-sama-bhyāsa-shīla).— Başlangıç Yoga uygulamalarında mükemmelliğin yalnızca Yama ve Niyama uygulamasıyla elde edilmediği gözlemlenmelidir. elde edildi. Ama

Sādhaka, Yoga'ya müdahale eden şehvet, öfke ve benzeri eğilimleri uygulama yoluyla yok etmeli ve iç havayı kontrol etme, zihnin istikrarı vb. gibi Yoga uygulamasında yardımcı olan diğer eğilimleri geliştirmelidir. Bu nedenledir ki, 54. ayette Yazar "Yamādyaih" kelimesini çoğul olarak kullanmıştır. Ancak zihinleri şehvet ve diğer eğilimler yüzünden rahatsız olanlar için Yama ve benzerlerini uygulamak gereklidir. Bununla birlikte, eğer bir kişi önceki doğumunda edindiği liyakat ve iyi şans nedeniyle veya doğası gereği öfke, şehvet ve diğer tutkulardan arınmışsa, o zaman ön uygulamalara gerek kalmadan gerçek Yoga yapabilir. Bunun iyi anlaşılması gerekiyor.

"Gurusunun ağzından" (Shrī-nātha-vaktrāt).—Süreç Gurunun talimatları olmadan öğrenilemez. Bu nedenle şöyle denilmiştir: "On milyon Shāstra'dan değil, yalnızca Guru'dan öğrenilebilir."

"Süreç" (Krama).—Adımlar, düzen.

"Bu, büyük kurtuluşun keşfine giden yolu açar" (Mahāmoksha-vartma-prakāsha).— Bununla, Nādī Chitrinī'nin kanalına girişin açıldığı süreç kastedilmektedir.

"O" (Sah) – yani Yoga uygulamalarındaki başarısıyla öne çıkan adam.

"Bütün varlığı Brahman'a dalmış olan" (Shuddha-buddhisvabhāva).{1281} —Shuddha-buddhi, Brahman ve Svabhāva'sı (kendi varlığı) O'nda olan kişi anlamına gelir. Bu bileşik kelime aynı zamanda "Zihninin saflığı (Shuddha-buddhi) nedeniyle varlığı (Bhāva) Ruh'a (sva-ātmā) dalmış olan kişi" anlamına da gelebilir.

"Hūng-kāra ile Devī'yi uyandırır" (Hung-kārenaiva Devīm).—Agamakalpa-davul şöyle der: "Sonra zihinsel olarak Hangsa'yı okuduktan sonra gizli kısmı yavaşça kasın."{1282} Bu nedenle Kundalini'yi hareket ettirirken Hangsa Mantra'nın olduğu sonucu çıkar. dile getirilmelidir. Lalitārahasya'nın Yazarı bunu takiben Kundalini'yi hareket ettirirken "Hung Hangsah" mantrasının kullanılması gerektiğini söylüyor. Ancak kısmın Hangsa Mantra okunduktan sonra kısaltılacağı gerçeğinden hareketle, Jīvātmā'nın kastedildiği anlaşılıyor.

Bir lambanın alevi şeklindeki ışık, Hangsa Mantra'nın okunmasıyla kalpten Mūlādhāra'ya getirilmeli ve sonra Kundalini ile birlikte hareket ettirilmelidir.

Sonraki bir pasajdaki Āgama-kalpa-druma şunu söylüyor: "Şakti'yi Ātmā ile Brahmā'nın meskeninden kaldırıp tekrar yükselterek mükemmel Sādhaka'nın bunu yapması gerekir (ve benzeri)." Bu, O'nun Ātmā veya Jīvātmā ile birlikte götürülmesi gerektiğini gösterir. Kālī-Kulāmrita'da: "Jīva'yı Hangsa Mantra ile kalpten Mūla Lotus'a yönlendirmiş ve{1284} Hūng-kāra ile Paradevatā Kundalini'yi uyandırmış." Kangkālamālinī şöyle der: "Ey Dağların Kralı'nın kızı, Pranava tarafından Jīvatmā'yı çizdikten sonra, Sādhaka'nın 'So'ham' Mantra'nın yardımıyla Kundalini ile Prāna ve Gandha'yı{1285} hareket ettirmesine izin verin ve Devī'nin içeri girmesini sağlayın Svādhishthāna."

Bilge kişiler, yukarıdaki metinlerden Jīvātmā'nın Prarnava veya Hangsa Mantra yardımıyla kalpten getirilmesi gerektiğini ve ardından Kundalini'nin yalnızca Kūrchcha-bīja tarafından uyandırılması gerektiğini anlamalıdır.

"Ağzı kapalı" vb. (Guptam).—Bu kelime ya Lingga'yı niteleyen bir sıfat olarak okunabilir ve ağzının kapalı olması nedeniyle tezahür etmemiş anlamına gelebilir{1286} ya da niteleyici bir zarf olarak okunabilir "yerler" ve bu durumda kelime "farkedilemez bir şekilde" anlamına gelecektir.

Āgama-kalpa-davulada Kundalini'yi uyandırma modu olan Panchamashākhā ayrıntılı olarak şöyle anlatılır: "Padmāsana duruşunda oturduktan sonra iki el kucakta olmalıdır. Daha sonra Hangsa Mantra'yı zihinsel olarak okuduktan sonra anüs yavaşça kasılmalıdır. Daha sonra kişi havayı aynı şekilde tekrar tekrar yükseltmeli ve yükselttikten sonra Çakrayı delmesine izin vermelidir. Şimdi onun sürecinden bahsediyorum. Mūlādhāra'da Lotus çok güzel bir üçgendir. İçinde on milyon genç güneş gibi{1288} (parlak) Kāma vardır; Onun (Kāma) üstünde ve Svayambhu-Lingga'yı çevreleyen Kundalī Shakti'dir." Ayrıca bkz. "Kāmāgni'nin heyecanı ve Kūrchcha-mantra'nın Onun üzerindeki eyleminin sonucu olarak, Para-Hangsa arzusuna kapılır."{1289}

Bhūta-shuddhi{1290} ayrıca şöyle der: "Ey Shivā, Sādhaka göğsünü (lafzen, kalbi) kasmalı, nefesinin orada kalmasına izin vermeli ve boğazın tabanını ve boğazın diğer kısımlarını kontrol etmelidir. vücut,{1292} ve sonra anahtar benzeri bir hareketle (Kunchikā) aniden kapıyı açarak {1293} ateş hava yoluyla (Pavana) yakılmalıdır, ey Parameshvari." "O halde Mūladhara'daki Lingga'da uyuyan ve ateşin ısısıyla sokulan Yılan, Yoni'nin ağzındaki Lingga'da uyandırılmalı ve zorla yukarıya doğru yönlendirilmelidir.{1295} Hareket Et Havayı Kumbhaka (nefesin tutulması) kurallarına ve Guru tarafından gösterilen yönteme göre Nādī'ye verin. Bu şekilde kontrol edilen Jīva'nın gizli geçit tarafından yönlendirilmesine izin verin ve yukarı doğru nefesle tüm Lotusların başlarını yukarı çevirmesini sağlayın. Onu tamamen uyandırdıktan sonra, bilge olanın Onu Meru'nun (Omurga) zirvesindeki Bhānu'ya (Güneş) götürmesine izin verin.

Şimdi yukarıdaki metinlerin dikkatli bir şekilde incelenmesiyle oluşturulan prosedüre dikkat edin{1296}: Yogī uygun duruşta oturmalı, iki elini avuç içleri yukarı bakacak şekilde kucağına yerleştirmeli ve zihnini (Chitta) Khecharī Mudrā ile sabit tutmalıdır. . Daha sonra vücudunun içini havayla doldurmalı ve onu Kumbhaka ile tutmalı ve kalbi kasmalıdır. Böylece yukarıya doğru nefesin kaçışı durdurulur. Daha sonra karnından boğazına kadar olan havanın Nādīs'deki kanallardan aşağıya doğru yöneldiğini hissettiğinde anüsü kasmalı ve aşağıya doğru havayı (Apāna) durdurmalıdır; sonra tekrar havayı kaldırarak Mūlādhāra Lotus'un perikarpındaki üçgenin içindeki Kāma'ya soldan sağa (Vāmāvartena) bir dönüş yapmasına izin verin; böyle yaparak Kāma'nın ateşi tutuşturulur ve Kundalini bu şekilde ısıtılır (heyecanlanır). Daha sonra Svayambhu Lingga'nın ağzını delmeli ve Chitrinī-Nādī'nin ağzında Parama-Shiva ile birleşmeyi arzulayan "Hūng" Bīja'nın yardımıyla bu açıklıktan Ona liderlik etmelidir. Metnin açık anlamı budur.

AYET 51.

Shuddha-sattva olan Devī, üç Lingga'yı deler ve Brahma-nādī nilüferleri olarak bilinen tüm nilüferlere ulaştıktan sonra, parlaklığının doluluğuyla orada parlar. Daha sonra, şimşek gibi parlak ve nilüfer lifi kadar ince olan süptil haliyle, alev gibi parıldayan Şiva'ya, yüce mutluluklara gider ve birdenbire Kurtuluş mutluluğunu üretir.

YORUM.

Şimdi Kundalini'nin (Şiva ile) birliğinin modundan söz ediyor. Kısaca bu ayetin anlamı, Devī Kundalini'nin üç Lingga'yı (yani Svayambhū, Bāna ve Itara) delip geçmesidir{1302} ve bunu yaparak kendisi için bir geçiş yapar; ve Brahma-nādī denilen Nādī'deki (veya ona ait olan) nilüferlere ulaştığında, bu nilüferlerde parlaklığının doluluğuyla parlar. Sonra, nilüfer lifi gibi ince, ince formuyla, Yüce Mutluluğun kendisi olan ve Sahasrāra'nın perikarpında Bindu formunda olan Shiva'ya yaklaştığında, Sādhaka'ya ebedi Kurtuluşun Mutluluğunu getirir. en az beklenen şey.

“Delip geçmek” (Bheda), engellenen şeyin içinden geçiş yapmak anlamına gelir.

"Shuddha-sattvā."—Sattva, Ati-sattva, Parama-sattva, Shuddha-sattva ve Vishuddha-sattva, Chaitanya'nın bedeni kaplayan beş farklı derecesidir. {1303} Bu nedenle Shuddha-sattvā dördüncüsüdür (Turīyā). sahne. Brahmanādī ile Chitrinī kastedilmektedir. Lotuslar, Chitrinī'nin üzerine dizilmiş altı Lotus'tur.

“Üç Linggas” (Lingga-trayam).—Bununla altı Çakranın ve beş Şivanın dahil olduğunu anlamalıyız. Toplamda on dört düğüm (Granthi) oluşturan tüm bunları deliyor.

Shāktānanda-tarangginī, "Brahman Kanalı boyunca ilerleyen kişinin on dört düğümü deldiğini" söyler.{1305}

Svatantra Tantra, Lingga ve Shiva'nın ayırt edici özelliklerinden bahseder.

"Devi, altı Çakraya yerleştirilen Şivaları deldikten sonra{1306} Brahman'a (Nishkala) gider. Farklı Çakraların her birine ulaştıkça, her birinin güzelliğini ve özelliklerini kazanır ve Maheshāna'yı büyüler{1307}; ve orada sevinçle dolu olanın tadını tekrar tekrar çıkararak, Ebedi Olan'a (Shāshvata) ulaşır. Parā tarafından büyülendiği için ona Bhinna veya Delinen denir.

Māyā Tantra şöyle der: "Devi, Şakti-mārga boyunca ilerler, Çakralardaki üç Lingga'yı farklı formlarının her birinde deler{1308} (Tattadrūpena) ve Nishkala (Brahman) ile birliğe (Sahasrāra'da) kavuşur. memnun.” Tat-tadrūpena—yani Vaikharī, Madhyamā ve Pashyantī formlarında.

Şöyle söylenir: "İlk hal (Bhāva) Vaikharī'dir ve Madhyamā kalbe yerleştirilmiştir; kaşların arası Paşyantī durumudur ve Parā durumu Bindu'dadır."{1310} Yukarıdaki alıntının anlamı dört ses üreten (Shabdotpādikā) Shaktis'in yani Parā, Pashyantī, Madhyamā ve Vaikharī'dir. — Kundalini (Kundalinyabheda-rūpā) ile aynıdır. Bu nedenle Kundalini Sahasrāra'ya gitmeye başladığında O, Vaikharī formunda Svayambhū Lingga'yı büyüler; Daha sonra benzer şekilde Madhyamā olarak Vāna-Lingga'yı kalbinde ve Pashyantī olarak Itara Lingga'yı kaşlarının arasından büyüler ve sonra Para Bindu'ya ulaştığında Parā (Parā-bhāva) aşamasına ulaşır.

Çakra-bheda Yöntemi şu şekilde açıklanmaktadır: "Ey Parameshvarī, Sādhaka'nın Chitrinī üzerinde bulunan ve kökenleri kan ve yağ çamurundan gelen Lotusları Kendisiyle birlikte taşımasına izin verin.{1311} Bırakın{1312} soldaki kanala (Nāla){1313} aşağıdan girin ve bu şekilde

Çakra-bheda (Çakrayı delen) etkilenir. Altı Çakrayı bu şekilde deldikten sonra, O, Jīva ile birlikte, binici eğitimli bir kısrağı dizginlerden tutarak yönlendirirken yönlendirilmelidir.

Ayrıca bkz. "Devī Hangsa Mantra tarafından Sushumnā yolu boyunca altı Çakranın (Nādī ile) birleşme noktaları yoluyla Sahasrāra'ya götürülmelidir."

“Alev gibi parıldayan” (Sūkshma-dhāmni pradīpe).— Parıltı, Nirvānā Shakti (Nirvāna-shaktyātmaka) yönüyle Para Bindu'nun ışıklı enerjisi (tejas) olan Hangsa'dır. Parama Shiva onunla parlıyor.

Şimdi Kurtuluş sevincinin nasıl ortaya çıktığını anlatacağız.

Devī, Kundalini'yi Para Bindu'da eriterek, Bindu'daki Shiva ve Atmā'nın kimliği üzerine meditasyon yaparak bazı Sādhaka'ların kurtuluşunu etkiler. Başkalarının durumunda da benzer bir süreçle ve Shakti üzerine meditasyon yaparak bunu yapar.{1314} Diğer durumlarda, yine, bu, düşüncenin Parama Purusha üzerinde yoğunlaşmasıyla ve diğer durumlarda da meditasyon yoluyla yapılır. Sādhaka, Shiva ve Shakti'nin birliği üzerine.

Māyā Tantra şöyle der: "Yoga konusunda bilgili olanlar bunun Jīva ve Atmā'nın birliği olduğunu söylerler. Başkalarının deneyimlerine göre bu, Şiva ve Atmā'nın kimliğinin bilgisidir. Agama-vādīler Yoga'nın Shakti ile ilgili bilgi (Jnāna) olduğunu ilan ederler. Diğer bilge adamlar Purāna Purusha bilgisinin Yoga olduğunu söyler ve yine Prakriti-vādīler, Shiva ve Shakti'nin birliğinin Yoga olduğunu beyan ederler.”{1317} "Jīva ve Atmā'nin birliği" ile Samādhi kastedilmektedir. . Yoga ile Paramātmā ile birliğe ulaşılan şey kastedilmektedir. Samādhi'den bahsettikten sonra Dhyāna'daki farklı Yoga türlerini ele alıyor. "Şiva ve Şakti'nin birliği (Sāmarasya)" ile erkek ve dişinin birliğinden kaynaklanan haz duygusu kastedilmektedir.{1318}

Brihat Shrikrama bunun üzerinde meditasyon yapılması gerektiğinden bahseder: "Onlar bilgi gözüyle, Nāda'da Chidānanda ile birleşmeyi arzulayan paslanmaz Kalā'yı görürler. O

Mahādeva, saf bir kristal gibi beyazdır ve ışıltılı ilk nedendir (Vimbarūpanidāna),{1321} ve O, büyük tutkusu nedeniyle uzuvları uyuşuk olan{1322} güzel vücuda sahip sevimli kadındır."{1323}

Yukarıdaki Kalā ile Kundalini kastedilmektedir. Vimba-rūpanidāna, Parashiva veya Chidānanda'ya hak kazanır. Chidānanda Bindu-rūpa-shiva veya Para-shiva'dır.

Başka bir yerde de şöyle söylenmiştir: "Kundalī'yi Shūnyarūpa Parashiva ile birleştirdikten ve Devī'nin birleşmelerinden mükemmel nektarı içmesine neden olduktan sonra, o da aynı şekilde Kula boşluğuna geri getirilmelidir."{1325 }

"Onları bir araya getirip birleşmeleri üzerine meditasyon yaptıktan sonra Deha-devatā'nın böyle bir birlikten çıkan nektarla tatmin olmasına izin verin."

Gandharva-mālikā farklı bir süreçten bahseder: “Sahasrāra, Sadāshiva'nın güzel ve hayırlı yeridir. Hüzünlerden uzak, çiçek ve meyveler taşıyan, süslenen ağaçlarla ilahi bir güzelliktedir. Kalpa Ağacı da bu güzelliğe güzellik katıyor. Bu ağaç beş "elementin" tamamını içerir ve üç gunaya sahiptir. Dört Veda onun dört dalıdır. Sarı, beyaz, siyah, kırmızı, yeşil ve alacalı renklerde, solmayan güzel çiçeklerle doludur. Kalpa Ağacı üzerinde bu şekilde meditasyon yaptıktan sonra, altındaki mücevherli sunak üzerinde meditasyon yapın. Ey Güzel, üzerinde çeşit çeşit kumaşlarla ve Mandāra çiçekleriyle süslenmiş, çeşit çeşit kokularla kokulandırılmış güzel bir yatak var. Mahādeva'nın sürekli kaldığı yer burasıdır. En saf kristal gibi olan, her türlü mücevherle süslenmiş, uzun kollu ve büyüleyici güzelliğe sahip Sadāshiva üzerinde meditasyon yapın. Her zaman nazik ve güler yüzlüdür. Kulaklarında küpeler var ve boynuna değerli taşlardan bir zincir dolanıyor. Boynunda duran binlerce nilüferden oluşan bir çelenk O'nun bedenini süslüyor. Lotus yaprakları gibi sekiz kolu ve üç gözü var. İki ayağının üzerinde çınlayan bir ayak süsü vardır ve bedeni Şabda-Brahma'dır (Şabda-Brahma-maya). Ey Lotus Gözlü Olan, O'nun Yüce Bedeni (Sthūla-vapuh) üzerinde bu şekilde meditasyon yap. O, Lotus'un içinde her türlü eylemden yoksun, hareketsiz, cesede benzeyen Deva'dır."

Ayrıca: “Svayambhū Lingga'yı çevreleyen Devī Kundalini üzerine meditasyon yapın. Devī'yi Hangsa Mantra'nın yardımıyla Sahasrāra'ya yönlendirin, burada Ey Parameshvarī, Lotus benzeri ağzının kokusundan memnun olan büyük Deva Sadāshiva'dır. Ve sonra oraya, Onun arzusuyla heyecanlanan güzel Kundalini'yi yerleştirin. Kundalini, Ey Sevgili, sonra Shiva'nın nilüfer ağzını öper ve Ey Deveshi, Sadāshiva'dan hoşlanır ama çok kısa bir süre sonra, Ey Devī, Ey Parameshvari, hemen nektar çıkarır. Onların birleşmesinden çıkan bu nektar lac rengindedir. Ey Deveshi, bu nektarla Para-Devatā tatmin olmalı. Böylece altı Çakradaki Devatāları bu güzel akıntıyla tatmin eden bilge kişi aynı şekilde Onu Mūlādhāra'ya geri getirmelidir. Zihin bu gidiş geliş sürecinde orada çözülmelidir.{1333} Ey Pārvati, bu Yogayı her gün uygulayan kişi çürüme ve ölümden kurtulur ve bu dünyanın esaretinden kurtulur."

Diğer Tantralarda da benzer süreçler aranmalıdır.

AYET 52.

Vecd halindeki bilge ve mükemmel Yogī ve Gurusunun Lotus ayaklarına kendini adamış, Kula-kundali'yi Jīva ile birlikte saf Lotus içindeki kurtuluş meskenindeki Efendisi Parashiva'ya götürmeli ve O'nun üzerinde meditasyon yapmalıdır. Chaitanyarūpā Bhagavatī olarak tüm arzuları yerine getirir. {1335} Kula-Kundalini'yi bu şekilde yönlendirdiğinde, her şeyin Onun tarafından özümsenmesini sağlamalıdır.

YORUM.

Kundalini'nin Dhyāna-yogasından bahsettikten sonra şimdi Kundalini'nin Samādhiyoga'sından bahsediyor. Bu ayetin özü, bilge (Sudhī) ve mükemmel Yogī'nin (Yogīndra), Samādhi'ye ulaşmak için her şeyden önce uyanmış olan Ona liderlik etmesi gerektiğidir, o da daha sonra Jīva'sını da alarak Brahmadvāra'ya ulaşır ve onun içinde özümsenmesine neden olur. O ilerledikçe her şeyin kendisi. Ishtadevatā olan ve tüm iyi meyveleri veren O, Rabbine yükseltildiğinde ve O'nunla, Para Bindu ile birleştiğinde, onun üzerinde yüce (Parā) Para Bindu (Para bindu svarupām) olarak meditasyon yapılmalıdır. O, Lordu Shiva'ya, Para-Bindu'ya götürüldüğünde ve O'nunla birleştiğinde, iyi meyveler veren Ishtadevatā olarak onun üzerinde meditasyon yapılmalıdır.

Orada (Sahasrāra'da), Bindu içindeki boşlukta bulunan Chidātmā'daki Para-Bindu'yu çözmeli {1336} ve Shuddhachaitanyarūpā olarak Onun (Kundalini) üzerine meditasyon yapmalıdır.{1337} Böylece Jīva'nın kimliğini fark eder. ve Ātmā, kendi içinde “Ben O'yum” (So 'ham) bilincindedir; ve Chitta'yı yok ettikten sonra, tam ve her şeyi kapsayan Bilgisi nedeniyle hareketsiz kalır.

Saygıdeğer Öğretmen (Shrīmat Āchāryya){1338} şöyle demiştir: "Bilge kişi Ma-kāra'nın Kārana'sını Chidātmā'ya çekmeli ve şunu fark etmelidir: 'Ben Chidātmā'yım, ben ebediyim, safım (Shuddha), aydınlanmışım (Buda), özgürleşmiş (Mukta); Ben, bir saniyesi olmayan (Advaya) tek başına var olanım (Sat); Ben, içinde tüm mutluluğun bulunduğu Yüce Mutluluk'um ve Vāsudeva'nın ta kendisiyim - Om.'{1340} Zihnin (Chitta) ayrımcı olduğunu fark ettikten sonra, onu kendi tanığı haline getirir.{1341} Zihin (Chitta) olmasın) Chidātmā'ya emildiğinde dikkati dağılır. Bırakın Sādhaka, derin ve hareketsiz bir okyanus gibi, kendi aydınlığının doluluğu içinde dinlensin."

"Ma-kāra."{1342}: Bu, Pranava'nın Sādhaka'ları olanlar için söylenir. Kārana ile burada Para-Bindu kastedilmektedir. “Ben Vāsudeva'yım” (Vāsudevo'ham) ile Vāishnava'lardan bahsedilmektedir (vide ante, ayetler 44, 49).

Böylece herhangi bir Devatā'ya tapan kişinin, ibadet ettiği nesneyle bir olduğunu anlaması gerektiğini görüyoruz. Örneğin Pranava ibadetinde ibadet eden kişi, Ongkāra ile kimliğinin farkına varır; diğer ibadet biçimlerinde ise kimliğini, farklı ibadet edenlerin tüm Mantralarının somutlaştırdığı Kundalini ile gerçekleştirir.

Tantrāntara şöyle der: "Yogiler arasındaki Kral, zihnini Güneş, Ay ve Ateşin ışığındaki büyük boşluğun meskeni haline getirerek Brahmabliss ile dolar."{1343}

“Kundali'yi Jīva ile birlikte yönetin” (Jīvena sārddhang nītvā).— Bir ışığın sivrilen alevi şeklindeki Hangsa olan Jīvātmā, kalpteki yerinden Mūlādhāra'ya getirilmeli ve sonra Kundalini ile birlikte yönlendirilmelidir. .

"Kurtuluş evi" (Mokshe dhāmani).—Bu, Saf Lotus'u (Shuddhapadma) nitelendirir.{1344} Kurtuluşun elde edildiği yer burasıdır.

"Gurusunun iki Lotus ayağına adanmıştır" (Guru-pāda-padmayugalālambī).— Bu, Yogīndra'yı (mükemmel yogī) nitelendirir. Yazar, Siddhi'ye yalnızca Guru'nun talimatlarıyla ulaşılabileceğini kastediyor. Bu nedenle Sādhaka onun ayaklarına sığınmalıdır.

"Samādhi'de kendinden geçme" (Samādhau yatah).—Kulārnava Tantra (ix. 9) Samādhi'yi şu şekilde tanımlar: "Samādhi, ne 'burada' ne de 'burada değil'in olmadığı türden bir tefekkürdür, yani aydınlanmadır ve hala okyanusa benziyor ve bu da Boşluğun Ta kendisi."{1346}

Yine başka bir yerde: "Muniler, Jīvātmā'nın (Paramātmā ile) kimliğinin sürekli olarak idrak edilmesinin, Yoga'nın sekiz kolundan (Angga) biri olan Samādhi olduğunu beyan eder."{1347} Patanjali, "Yoga'yı kontrol olarak tanımlar." Chitta'nın (Yogashchitta vrittinirodhah) modifikasyonları (veya işlevleri).

Rapt (Yatah) - yani bunu sürekli ve bölünmemiş bir dikkatle uygulayan kişi.

"Kula-Kundali'ye liderlik ettiğinde, her şeyin onun tarafından özümsenmesini sağlamalıdır" (Laya-vashāt nītvā).{1348} Aşağıda özümseme süreci gösterilmektedir:

"Ey Deveshī, bundan sonra üçgende Lang-kāra üzerinde meditasyon yapılmalı; orada ayrıca Brahmā ve Kāma-deva üzerinde düşünülmelidir. Jīva'yı Pranava'nın ifadesiyle oraya sabitledikten sonra, tutkusunun tatminini arzulayan Kadını kocasının yerine, Ey Devaların Kraliçesi'ne götürmesine izin verin. Ey Büyük Kraliçe, ey hayatımın sevgilisi, bırak o Ghrārna'yı (Prithivī) düşünsün ve tapılası Shakti Dākinī üzerinde meditasyon yapsın. Ey Dağın Kızı, Ey Ganas'ın Kraliçesi, Ey Anne, bunların hepsi Prithivī'ye götürülmeli."

Ayrıca: "O zaman, Ey Büyük Kraliçe, kutsanmış Prithivī Gandha'ya çekilmeli ve sonra Ey Dağ Kralının Kızı, Jīvātmā (kalpten) Pranava (Mantra) ile çekilmeli ve Sādhaka önderlik etmeli Prāna,{1353} Gandha,{1354} ve Kundalini, So'ham Mantrası ile Svādhishthāna'ya."

Ve ayrıca: "Perikarpında (Svādishthāna) Varuna ve Hari{1355} üzerinde meditasyon yapılmalıdır. Ve Ey Güzel Olan, Rākinī üzerinde meditasyon yaptıktan sonra tüm bunlar ve Gandha (koku) Rasa'ya (tat) çekilmeli ve Jīvātmā, Kundalini ve Rasa Manipūra'ya taşınmalıdır."

Ve yine: "Ey sen güzel kalçalı{1357} (Sushroni), Sādhaka perikarpında{1358} Ateş üzerine ve ayrıca Shakti Lākinī ve Şakti Lākini ile birlikte olan her şeyi yok eden Rudra üzerinde meditasyon yapmalıdır. görülmesi güzel. Ve, Ey Şiva, bırak o parlak görüş üzerine meditasyon yapsın ve tüm bunları ve Rasa'yı (tat) Rūpa'ya (görme) emsin ve ardından Jīvātmā, Kundalini ve Rūpa'yı Anāhata'ya yönlendirsin."

Ve tekrar: "Perikarpında Jīva bölgesinde yaşayan Vāyu ve aynı zamanda Bāna-Lingga ve Kākinī'nin varlığıyla güzelleşen Yoni-Mandala üzerinde meditasyon yapmasına izin verin.{1360} Orada da Vāyu üzerine meditasyon yapmasına ve dokunmasına (Tvagindriya veya Sparsha) izin verin ve orada, Ey arındıran Sen, Jīva, Kundalini ve Rūpa, Sparsha'ya (dokunuşa) yerleştirilmeli ve sonra Jīva, Kundalini ve Sparsha yerleştirilmeli. Vishuddha'ya yerleştirildi.

Ve yine: “Perikardında Eterik bölge, {1362} ve Shākinī eşliğinde Shiva üzerine meditasyon yapmasına izin verin; ve konuşmayı (Vāk) ve işitmeyi (Shrotra) Eter'e yerleştirdikten sonra, bırak o, Ey Dağ'ın kızı, tüm bunları ve Sparsha'yı Şabda'ya (ses) yerleştirsin ve Jīva, Kundalini ve Şabda'yı Ājnā Çakra'ya yerleştirsin .”

Yukarıdaki pasajlar Kangkālamālinī Tantra'dandır.

Yukarıdaki “Üçgen” Mūlādhāra'daki başlangıcın yapıldığı üçgendir. Lang-kāra üzerinde bu üçgenin içinde olduğu gibi meditasyon yapılmalıdır. Pranava kullanımıyla Jiva'ya liderlik etmek farklı bir uygulamadır. “Visarga-nāshakāminī”: Visarga ile Kāma'ya (arzuya) erişimin neden olduğu heyecan kastedilmektedir. Bileşik kelime, kendi arzusunu (Kāma) tatmin etmek için çabalayan kişi anlamına gelir. Jiva'nın Hangsa Mantra ile getirilmesi bazılarının öğretisine göredir. “Kocasının yeri” (Patyau pade): Burası Bindu'dur, bin yapraklı Lotus'taki Şiva. Sādhaka Onu oraya götürmeli.

Bīja Lang, Brahmā, Kāmadeva, Dākinī-Shakti ve koku alma duyusu (Ghrānendriya) — bunların hepsi Prithivī tarafından emilir ve Prithivī de Gandha-tattva tarafından emilir. Jīvātmā, Kundalini ve Gandha-tattva

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Pranava tarafından yukarıya doğru çekilir ve So'ham Mantra ile Svādhishthāna'ya getirilir. Bu, baştan sona uygulanması gereken süreçtir. Jīva, Kundalini ve Shabda-tattva'yı Ājnā Çakra'ya yönlendirdikten sonra, Shabda-tattva orada bulunan Ahangkāra'ya emilmeli ve Ahangkāra Mahat-tattva'ya ve Mahat-tattva, adı Hiranya-garbha olan Sūkshma-prakriti'ye emilmelidir. ve Prakriti tekrar Para-bindu'ya.

Mantra-tantra-prakāsha şöyle der: "Vyoma'nın (Eter) Ahangkāra'ya emilmesine ve ikincisi Shabda ile birlikte Mahat'a ve Mahat'ın da yine tüm Shaktilerin tezahür etmeyen (Avyakta) yüce (Para) Davasına (Kārana) emilmesine izin verin. . Sādhaka'nın, Prithivī ile başlayan her şeyin Sat, Chit ve Ānanda olan sebep olan Vishnu tarafından emildiğini dikkatlice düşünmesine izin verin."

Yani, tamamı Shaktis (Sarvashakti) olan Mahat, Hiranya-garbha adıyla bilinen Sūkshma-prakriti tarafından özümsenmelidir ve Prakriti, formdaki Neden anlamına gelen Para tarafından özümsenmelidir. Parabindu'nun. Bu bağlamda Achāryya, madde olanın sübtil içinde çözülmesi gerektiği kuralını ortaya koymuştur.{1364} Krş.: "Maddenin sübtil içinde ve tamamen Chidātmā'da emilmesi dikkatle düşünülmeli ve uygulanmalıdır." Prithivī ile başlayıp Anāhata ile biten her şeyin özümsenmesi{1365} yukarıda belirtilen şekilde gerçekleşir; öyle olunca, ayaklar ve koku alma duyusu (Ghrānendriya) ve Prithivī'ye ait olan her şey, Prithivī'de olduğu gibi Prithivī'nin yerinde çözülür.

Aynı şekilde eller, tat alma duyusu (Rasanendriya) ve suya ait her şey Su bölgesinde eriyip gider. Ateş bölgesinde (Vahnisthāna) anüs, görme duyusu (Chakshurindriya) ve ateşle ilgili her şey çözülür. Hava (Vāyu-sthāna) bölgesinde cinsel organlar, dokunma duyusu (Tvāgindriya) ve Vāyū ile ilgili her şey çözülür. Âkāsha'nın yerinde konuşma duyusu (Vāk) ve işitme duyusu (Shrotendriya) ve Âkāsha'ya (Eter) ait olan her şey çözülür.

Ājnā Çakrada Ahangkāra, Mahat, Sūkshmaprakriti ve benzerlerinin çözülmesi gerçekleşir ve her biri kendi dolaysız nedeni içinde çözülür. Daha sonra alfabenin harfleri ters sırada emilmelidir.

(Viloma), Ksha-kāra ile başlayıp A-kāra ile bitiyor. "Her şey" ile kastedilen, yukarıda nedensel cisimler (Kārana-Sharīra) olarak gösterilen "Bindu", "Bodhinī" ve benzerlerinin, ters bir düzende (Vilomena) İlksel Sebep içinde çözülmesi gerektiğidir. (Ādikārana)— Para-bindu. Böylece yalnızca Brahman kalır.

Süreç şu şekilde açıklanmaktadır: "Bu şekilde kararını (Sangkalpa) vermiş olan Sādhaka, Nyāsa-sthāna'daki Alfabe harflerini çözmelidir. {1367} Ksha'nın çözülmesi La'dadır ve La da Ha'dadır. ; Ha yine Sa'ya ve Sa Sha'ya dönüşür ve bu A'ya ulaşılıncaya kadar devam eder. Bunun çok dikkatli yapılması gerekiyor."

Ayrıca{1368}: "İki harfi Bindu'ya çözün ve Bindu'yu Kalā'ya çözün. Kalā'yı Nāda'da çözün ve Nāda'yı Nādānta'da çözün,{1369} ve bu Unmanī'de ve Unmanī'yi Vishnuvaktra'da{1370} çözün; Vishnuvaktra, Guruvaktra'ya dönüşmeli.{1371} Mükemmel Sādhaka'nın o zaman tüm harflerin Parama Shiva'da çözündüğünü fark etmesine izin verin."

Vishnuvaktra ile Pung-bindu kastedilmektedir. "Sūryya-bindu'ya Ağız denir ve altında Ay ve Ateş vardır." "Bindu'nun Erkek, Visarga'nın ise Prakriti olduğu söyleniyor."{1372}

Bütün bu otoriteler aynı şeyi ima ediyor ve çözülmenin gerçekleşmesi gereken yerin "Vişnu'nun ağzı" (Vişnu-vaktra) olduğunu kanıtlamaya çalışıyorlar. Keshavāchāryya'nın şu sözü de aynı sonuca varıyor: "Onu (Unmanī'yi) Bindu olan Erkeğe yönlendirin; Bindu'yu Parātmā'ya ve Parātmā'yı Kālatattva'ya ve bu sonuncuyu Shakti'ye ve Shakti'yi Yüce (Kevala), sakin (Shānta) ve ışıltılı olan Chidātmā'ya yönlendirin."

Her birinin kendi dolaysız nedeni içinde çözüldüğünü gördük. Bu nedenle Nādānta, Vyāpikā Shakti'de, Vyāpikā Shakti, Unmanī'de ve Unmanī, Samanī'de{1373} ve Samanī, Vishnuvaktra'da çözülür. Harfler bu şekilde çözüldüğünde, Lotusların yaprakları harflerden oluştuğu için altı Çakranın tamamı da çözülür.{1374}

Vishvasāra Tantra şöyle der: "Lotusların yaprakları, A ile başlayan Alfabenin harfleridir."{1375} Sammohana Tantra{1376} Lotusların ve yaprakların çözünmesini şu şekilde anlatır: "Harfleri çözün." Brahmā'daki taç yaprakları Va'dan Sa'ya,{1378} ve Brahmā, Ba'dan La'ya kadar olan harfleri içeren ve Svādhishthāna olarak adlandırılan altı yapraklı Lotus'ta çözülür. Bunu Guru'nun yönlendirdiği şekilde yapın. Ve benzeri. Ve şununla bitiriyorum:—

"Bilge kişi daha sonra onu (Vishuddha) Ha ve Ksha harflerini içeren iki yapraklı Lotus'ta eritmeli ve ikinci lotustaki iki harfi Bindu'ya ve Bindu'yu Kalā'ya eritmelidir."{1379}

Böylece Mūlādhāra'daki dört harfin çözüldüğünü ve Mūlādhāra'nın Svādhishthāna'da çözüldüğünü görüyoruz. Ājnā Çakraya ulaşılıncaya kadar bu şekilde devam edilirse orada bulunan Ha ve Ksha harfleri de burada çözülür. Daha sonra Lotus'un kendisi Bindu'ya, Bindu Bodhinī'ye çözülür ve daha önce gösterildiği gibi bu şekilde ilerleyerek her şey Parabindu'da çözülür. Ājnā-çakra perikarpında içerdiği her şey çözüldüğünde - Hākinī, Itara lingga, Pranava - destek olmadan var olamaz ve bu nedenle Prakriti'de çözündükten sonra bunlar da Para Bindu'da çözülür.

AYET 53.

Güzel Kundalī, Parashiva'dan çıkan mükemmel kırmızı nektarı içer ve oradan Kula yolu boyunca Ebedi Mutluluğun tüm görkemiyle parladığı yerden döner ve tekrar Mūlādhāra'ya girer. Zihin istikrarını kazanan Yogi, Brahmānda'nın kabındaki göksel nektar akışıyla Ishta-devatā'ya ve altı merkezdeki (Çakra), Dākinī ve diğerlerindeki Devatā'lara adak (Tarpana) sunar , bilgisini Guruların geleneği aracılığıyla edinmiştir.

YORUM.

Şimdi Yoga'nın tüm farklı türleri anlaşıldıktan sonra ne yapılması gerektiğinden bahsediyor. Bu ayetin anlamı, güzel Kundalī'nin Paraşiva'dan çıkan mükemmel nektarı içmesi ve Ebedi ve Aşkın Mutluluk yerinden çıkıp Kula'nın yolundan geçmesi ve Mūlādhāra'ya yeniden girmesidir. Yogi, bahsedilen farklı konuları (Tat-tad-dhyānā-nantaram) anladıktan sonra, Shiva ve Shakti'nin birliğini düşünmeli ve Parashiva ile böyle bir birliğin mutluluğundan üretilen mükemmel nektarla birlikte teklif sunmalıdır (Tarpana) Kundalini'ye.

“Kula Yolu” (Kula-patha).—Brahman'ın yolu, Chitrinī'deki kanal.

Kundalī kendisine Tarpana yapılan nektarı içer. Aşağıdaki otorite şunu söylüyor: "Birleşmelerini gerçekleştirmiş ve (Onun içkisini) hazırlamış" vb. Dolayısıyla bundan O'na içirildiği sonucu çıkar.

"Oradan, Ebedi ve Aşkın Mutluluğun parladığı
yerden" (Nityānandamahodayāt) - yani, O, ebedi ve aşkın Mutluluğun tadını çıkarıldığı yerden, yani Brahman'ın açıkça idrak edildiği yerden geri döner.

"Yine Mūlādhāra'ya giriyor" (Mūle vishet).— Yukarıya çıkarıldığı gibi geri getirilmesi gerekiyor. Yukarıya doğru giderken farklı Çakralardan kendi sıralarına göre (Çakra-bheda-kramena) geçtiği gibi, Mūlādhāra'ya dönerken de öyle yapar.

Saygıdeğer Büyük Öğretmen şöyle diyor: “Kuharinī,{1385} Her şeye iki ayağının ucundan akan Nektar akıntısını serpiyorsun; ve kendi yerine döndüğünde, daha önce görünmez olan her şeyi canlandırır ve görünür kılarsın ve evine vardığında yılan gibi kıvrılıp uykuya devam edersin.”{1386}

“Geri döndüğünde hayat verir ve görünür kılarsın.” Bu Kundalī'nin kendi yerine dönüşünü anlatır. Geri döndüğünde, yukarıya doğru giderken daha önce Kendisinde özümsediği çeşitli şeyleri Rasa'ya aşılar ve Rasa'nın aşılanmasıyla bunların hepsini görünür ve tezahür ettirir. Onun geçişi Layakrama'ydı,{1388} ve dönüşü Srishti{1389}-kramaydı. Bu nedenle şöyle denilmiştir: "Saadet olan Kundalī, {1390} Surelerin Kraliçesi,{1391} aynı şekilde Adhāra Lotus'una geri döner."

Bhūta-shuddhi-prakarana'da şunlar vardır: "Tattvas Prithivī vb., aynı zamanda Jīva ve Kundalini gibi, Paramātmā'dan geri götürülsün ve her biri kendi konumuna yerleştirilsin." Daha sonra özellikle şöyle anlatılır: "İlk gittiğinde parlaktır, geri döndüğünde ise nezihtir."

"Göksel nektar akışı" (Divyāmritadhārā).—Bu, daha önce de gösterildiği gibi, Shiva ve Shakti'nin birliği tarafından üretilen ve Brahmarandhra'dan Mūlādhāra'ya uzanan bir nehirde akan mükemmel nektardır. Bu nedenle Yazar 3. ayette "Ağzında parlayan Brahmadvāra, ambrosia serpilmiş yerin girişidir" diyor.

"Guruların geleneği aracılığıyla edindiği bilgi" (Yoga-paramparā-viditayā).—Bu, "Nektar Akışı" olarak nitelendirilir. Bu, bilginin geleneksel olarak Gurular aracılığıyla aktarılan talimatlardan kazanıldığı anlamına gelir.

"Brahmānda'nın kabında olan" (Brahmānda-bhānda-sthitam).— Bu Amrita'yı (nektar) nitelendirir.{1395} Brahmānda'nın (evrenin) dayandığı kap veya destek (Bhānda) Kundalini'dir. Kundalini Bhānda'dır, çünkü O her şeyin Kaynağıdır (Yoni).

Daivatam{1396} altı Çakradaki Ishtadevatā, Dākinī ve diğerleridir. Denildi ki: "Ey Deveshī, bu nektarla Paradevatā'ya adak (Tarpana) yapılmalı ve ardından altı Çakradaki Devatā'lara Tarpana yapılmalı" vb.

AYET 54.

Yama, Niyama ve benzerlerini uyguladıktan sonra bu mükemmel yöntemi, kesintisiz neşenin kaynağı olan ve zihni (1398) uğurlu Dīkshā-guru'nun iki lotus ayağından öğrenen Yogi, Manas) kontrol edilir, bu dünyada (Sangsāra) bir daha asla doğmaz. Onun için, Son Fesih anında bile hiçbir çözülme yoktur.{1399} Ebedi Mutluluğun kaynağı olanın sürekli (farkına varılması) ile mutluluk duyar,{1400} huzurla dolar (olur) ve tüm Yogiler arasında en başta gelir. {1401}

YORUM.

Burada Yoga uygulamasının yöntemini bilmekle kazanılacak iyilikten söz ediyor.

"Kesintisiz neşenin kaynağı olan onun uğurlu Dīkshā-guru'sunun nilüfer ayaklarından" (Shrī-dīkshā-guru-pāda-padma-yugalāmodapravāhodayāt).— Amoda neşe veya mutluluk anlamına gelir; ve Pravāha ile kesintisiz ve sürekli bağlantı kastedilmektedir. Bu nedenle Āmoda-pravāha, Nityānanda veya "Ebedi Mutluluk" anlamına gelir. Bunun gibi mutluluk, Gurunun Lotus ayaklarından gelir ve bu da Yoga pratiği bilgisine yol açar.

Burada Dīkshā-guru'dan ilk inisiye olan kişi olduğu ve aynı zamanda üstünlüğü nedeniyle bahsediliyor. Ancak onun yokluğunda diğer Gurulara sığınılabilir. Bu nedenle şöyle denilmiştir: "Bal arzusundaki bir arının bir çiçekten diğerine gitmesi gibi, bilgi arzusundaki öğrenci (Jnāna) da bir Gurudan diğerine gider."{1402}

"Ebedi Mutluluğun kaynağı olanın sürekli (idrak edilmesi) ile sevinen" (Nityānanda-paramparā-pramudita) - yani,

Sonsuz Mutluluk Akışı.

"İyilerin arasında en önde gelen" (Satām agranī) - yani o, Yogiler olan iyilerin arasında sayılır.

AYET 55.

Kendini Gurusunun Lotus ayaklarına adamış olan Yogi, kalbi sakin ve konsantre olmuş bir zihinle, kurtuluş bilgisinin en yüce kaynağı olan, hatasız, saf ve çok gizli olan bu eseri okursa, o zaman çok büyük bir eser olur. Eminim ki zihni Ishtadevatā'sının Ayakları'nda dans etmektedir.

YORUM.

Burada altı Çakrayla ilgili ayetlerin incelenmesiyle elde edilecek faydalardan söz ediyor.

"Kalbi sakin" (Svabhāva-sthita) - yani kendi gerçek manevi varlığına dalmış.

"Konsantre olmuş zihin" (Yatāntarmanāh) - yani Yoga uygulamasıyla zihnini içsel ruha (Antarātmā) sabitleyen ve yoğunlaştıran kişi.

Gerisi açık.

Shri-Pūrnānandayati tarafından bestelenen Shrītattvachintāmani'nin bir parçasını oluşturan Altı Çakrayı tanımlayan Ayetlerin Açıklamasının Sekizinci Bölümü burada bitiyor.

Beş Katlı Tabure{1404} (Pādukā-Panchaka)

GİRİŞ AYETİ.{1405}

Dolunayın serin ışınları gibi ışıldayan, nilüfer elleriyle kutsama sağlayan ve korkuyu dağıtan jestler yapan, bin yapraklı Lotus'taki Guru üzerinde meditasyon yapıyorum. Giysileri, çelenkleri ve parfümleri her zaman taze ve saftır. Yüzü iyi huyludur. Kafasında Hangsa'da. O, Hangsa'nın Kendisidir.

AYET 1.

İçinde Brahmarandhra'nın bulunduğu Lotus'un perikarpından ayrılamayan ve rahminde (Udare) yer alan ve Kundalī kanalının tepesini kaplayan on iki harfli harika Beyaz Lotus'a bayılıyorum. {1407 }

YORUM.

Beş Yüzün O'nun tarafından bestelenen Pādukā-panchakam ilahisi tüm kusurları ortadan kaldırır.{1409} Kālī-charana, Amalā (Paslanmaz) adı verilen Tīkā'sıyla onun güzelliğini açıkça ortaya koyar.

Üç Dünyanın Kurtarıcısı Sadāshiva, Gurudhyāna-yoga'dan bir ilahi (Stotra) biçiminde bahsetmeyi arzuladığından, her şeyden önce Guru'nun yerini anlatır.

Bhaje fiili Birinci Tekil Kişi, Ātmanepada'dır ve Shiva'nın Kendisinin taptığını veya taptığını gösterir. “Tapıyorum ya da tapıyorum” diyor. Böyle söyleyerek, Kendisi tarafından açıklanan Mantralara tapınanların (Upāsakalar) bu harika on iki yapraklı Lotus'a tapmaları gerektiğini ifade eder. Böylece O, ibadetinin gerekliliğini göstermektedir.

Bu ayetin kısaca anlamı şudur: Sahasrāra'nın perikarpında bulunan on iki yapraklı Lotus'a taparım.

"Harika" (Adbhuta). - Brahman'ın parıltısı (tejas) tarafından istila edilmiş olması ve diğer nedenlerden dolayı merakımızı uyandırır.

"On iki harfli Lotus" (Dvādashārna-sarasīruha) - yani on iki harf içeren Lotus. Öğrenilenlere göre on iki harf

Tantralar, Gurumantra'yı oluşturan on iki harftir; bunlar Sa, ha, kha, phreng, ha, sa, ksha, ma, la, va, ra, yang'dır. Bazıları Dvādashārna ile Vāgbhava-bīja olan on ikinci sesli harfin kastedildiğini söylüyor. {1411} Ama bu olamaz. Eğer öyle olsaydı, aşağıda alıntılanan otorite totolog olurdu: “Maddesi on ikilik Lotus'un perikarpında bulunan Mantra (Mantramaya) olan parlak Hangsapītha üzerinde bulunan Shiva olan Gurunuz (üzerinde meditasyon yapın) perikarpta Ay'ın bölgesine yakın olan ve A-ka-tha üçgeni içindeki ha, la ve ksha harfleriyle süslenmiş harfler.

Yukarıdaki pasaj Mantramayapītha'dan bahsediyor. Bu Pītha'nın Mantra özü, Vāgbhava-bīja biçimindeki Gurumantra'dır.{1413} Bu nedenle aynı Mantra'nın tekrarı olacaktır.{1414} Dvādasārna, içinde Dvādasha'nın (on iki) bulunduğu Bahuvrīhi Samāsa tarafından oluşturulmuştur.) Arnas (harfler). Dolayısıyla bu nilüferin on iki yaprağı vardır ve bunların üzerinde on iki harf bulunur.

Harflerin burada belirtilmediği doğrudur ve nereye yerleştirildikleri konusunda da hiçbir şey söylenmemiştir; ancak Gurugītā, Guru'nun meditasyon yapması gereken "Hang ve Sa harflerinin Lotus'u çevrelediğini (yani taç yaprakları olarak)" söyler. Bu bizi Hang ve Sah harflerinin altı kez tekrarlandığı, dolayısıyla on iki olduğu ve böylece yaprak sayısının açıkça on iki olduğu, çünkü her bir taç yaprağı bir harf içerdiği sonucuna varır. Bu bilgeler için uygun bir meditasyon konusudur.

“Ayrılamaz” (Nitya-lagnam).—Yani Sahasrāra ile öyle bağlantılıdır ki biri düşünülmeden diğeri düşünülemez.

“İçinde Brahmarandhra'nın bulunduğu Lotus'un perikarpı” (Brahmarandhra-sarasīruhodara).—Yani Sahasrāra. İçinde Brahmarandhra'nın bulunduğu bin yapraklı nilüfer; rahminde; yani onun içinde (Tanmadhye); yani perikarpının (Tat karnikāyām) içinde.

Kangkāla-Mālinī, bin yapraklı Lotus'u tanımlarken Brahmarandhra'nın yerinden şöyle söz eder: “Onun (Sahasrāra) perikarpında, Ey Deveshī, Antarātmā'dır ve onun üzerinde Guru vardır; onun üzerinde Sūryya Mandala ve Chandra Mandala ve Mahāvāyu vardır ve onun üzerinde Brahmarandhra vardır.”

Bazıları Udara'nın (göbek veya iç) perikarptaki üçgenin içi anlamına geldiğini söylüyor. Buradaki Udara kelimesi "iç" veya "merkez" anlamına gelir. Lotus'un iç kısmında perikarp bulunur, ancak metin perikarptaki üçgenin iç kısmı anlamına gelmez çünkü burada üçgenden bahsedilmemektedir. Shyāmā-saparyyā aşağıdaki alıntıları yapar:

“On iki yapraklı (ya da Harfli) Lotus, başı aşağıya dönük, lifleri yükselen güneşin renginde olan ve tüm çiçeklerle süslenmiş bin yapraklı Beyaz Lotus'un perikarpının içindedir. alfabenin harfleri.”

“Kundali kanalının tepesini kaplar” (Kundalī-vivara-kāndamanditam).— Vivara (Kanal), Kundalini'nin Sahasrāra'daki Shiva'ya gittiği kanaldır. Chitrinī kendi içinde bu pasajı veya kanalı içerir. Chitrinī, içinden geçidin geçtiği bir tüptür (saptır) ve Chitrinī bu Lotus tarafından süslenmiştir. Bir Lotus'un kendi sapına dayanması gibi, on iki yapraklı Lotus da Chitrinī'ye dayanır ve sapı Chitrinī tarafından güzelleştirilir.

2. AYET.

İki perikarpın bir araya geldiği yerdeki Shakti'nin meskenine bayılıyorum. A, Ka ve Tha çizgilerinden oluşur; ve her köşesinde görünen Ha, La ve Ksha harfleri ona Mandala karakterini veriyor. {1417}

YORUM.

Guru üzerinde, daha önce bahsedilen Lotus'un perikarpındaki üçgende olduğu gibi meditasyon yapılmalıdır. Şimdi üçgeni, yeterli bir kavrayışın oluşturulabilmesi için tanımlamak istiyor.

“Şakti'nin meskeni” (Abalālayam).—Abalā ile Şakti kastedilmektedir. Burada O, form olarak Kāmakalā'dır (üçgen) ve üç Shaktis, Vāmā, Jyeshthā ve Raudrī, (üçgenin) çizgileridir. Bu üç Shakti, üç Bindu'dan kaynaklanır.{1418} Kāmakalā, Shakti'nin meskenidir.

Yāmala, Kāmakalā'nın bu meskenle olan kimliğinden bahseder. Pasaj şöyle başlıyor: "Şimdi Kāma-kalā'dan bahsediyorum" ve devamında şunu söylüyor: "O üç Bindus'tur. O üç Shakti'dir. O, üç katlı Tezahür'dür. O sonsuzdur.” Yani Kāmakalā, bahsedilen üç Shakti'den (Trishaktirūpā) oluşur. Daha sonra Abalālaya'nın (Şakti'nin evi) niteliklerinden söz ediyor.

“Bir araya gelin” (Kandalita).—Kandala normalde birinin diğerine kelimelerle saldırdığı kavga anlamına gelir. Burada önemi yalnızca birinin (on iki yapraklı nilüfer) diğerinin (Sahasrāra) içinde yer almasıdır.

“A, Ka ve Tha çizgilerinden oluşmuştur” (Klipta-rekham-akathādirekhayā).— A ile başlayan on altı sesli harf, on altı harf olan Vāmā satırını oluşturur.

Ka ile başlayan Jyeshthā satırını, Tha ile başlayan on altı harf ise Raudrī satırını oluşturur. Shakti'nin Evi bu üç çizgiden oluşur.

Brihat Shrīkrama, Kāmakalā ile ilgili olarak şöyle diyor: "Filizlenen kök (Angkura) olarak Bindu'dan harflerin biçimini aldı."{1420}

"Köşelerinde görünen ha, la ve ksha harfleri ona Mandala karakterini verir" (Kona-lakshita-ha-la-ksha-mandalī-bhāvalakshyam).—Köşelerinde—yani, Bahsi geçen üçgenin iç köşeleri. Üçgenin üç köşesi tepede, sağda ve soldadır. Orada görünen ha, la ve ksha harfleri mekana Mandala karakterini veriyor.

Bu üçgeni tüm ayrıntılarıyla bilmeden bu üçgenin yeterli bir kavramını (Dhyāna) oluşturamazsınız ve bu nedenle diğer otoritelerden alıntılar yapılmıştır. Bu üçgen öyle çizilmeli ki etrafından dolaşıldığında her zaman solunda kalacak.{1422}

Shāktānanda-tarangginī şöyle der: "A-ka-tha üçgenini öyle yazın ki, onun dışında yürümek her zaman solunuzda olsun."

Kālī Ūrddhvāmnāya: "Tri-bindu{1423} Yüce Tattva'dır ve kendi içinde Brahmā, Vishnu ve Shiva'yı bünyesinde barındırır (Brahmavishnushivātmakam). Harflerden oluşan üçgen Bindu'dan çıkmıştır." Ayrıca: "Visarga'ya giden A harfleri, Prajāpati çizgisi olan Brahmā çizgisini oluşturur; Ka'dan Ta'ya kadar olan harfler Vişnu'nun en yüce (Parātparā) dizesini oluşturur. Tha'dan Sa'ya kadar olan harfler Shiva'nın çizgisini oluşturur. Üç çizgi üç Bindus'tan çıkıyor."

Tantra-jīvana: "Rajas, Sattva ve Tamas hatları Yoni-Mandala'yı çevreliyor." Ayrıca: "Yukarıda Sattva çizgisi var; Rajas'ın soyu onun solunda, Tamas'ın soyu ise sağında."{1424}

Yukarıdaki otorite dikkatli bir şekilde değerlendirildiğinde, A-ka-tha harflerinin yukarıda belirtilen yöne gittiği sonucuna karşı konulmaz bir sonuç çıkar.

Svatantra Tantra şöyle diyor: "A-ka-tha çizgileri Ha, La ve Ksha harflerini çevreliyor." Bu nedenle onları üçgenin içine yerleştirir.

Konuyu uzun uzun tartışmaya gerek yok.

3. AYET.

Kalbimde Mücevherli Sunak (Manipītha) ve yukarıda bahsedilen üçgenin içindeki Nāda ve Bindu üzerinde meditasyon yapıyorum. Bu sunaktaki mücevherlerin soluk kırmızı görkemi, şimşek çakmasının parlaklığını utandırıyor. Maddesi Chit'tir.

YORUM.

Gurunun yeri üçgenin içindeki mücevherlerle süslü sunağın üzerindedir. Bu nedenle mücevherli sunağı (Manipītha) anlatır.

"Mücevherli Sunakta ve Nāda ve Bindu'da" (Nāda-bindumanipīthamandalam).—Bileşik kelime iki şekilde oluşturulabilir: Manipīthamandalam ile Nāda ve Bindu (Nāda-bindubhyāng saha) veya Nāda ve Bindu ve Manipīthamandalam — yani, bu üçünün hepsi. Bazıları bunu Nāda ve Bindu'nun Manipītha olduğu şeklinde yorumluyor. Ama bu olamaz. Nāda beyazdır ve Bindu kırmızıdır; ve Manipītha'nın şimşek parıltısını utandırdığı soluk kırmızı ihtişam ne kırmızı ne de beyazdır.

Shāradātilaka şunu söylüyor: “Bu Bindu, Shiva ve Shakti'dir{1426} ve kendisini üç farklı şekilde böler; bölümlerine Bindu, Nāda ve Bīja denir.” Bu, olması gerektiği gibi Bindu'nun Parashaktimaya olduğu ve Bīja, Nāda ve Bindu'nun sırasıyla Ateş, Ay ve Güneş olduğu şeklinde yorumlanırsa, o zaman Nāda Ay olarak beyazdır ve Bindu Güneş olarak kırmızıdır . Pūrnānanda ayrıca Nāda'nın da Baladeva vb. gibi beyaz olduğundan bahseder.

Brihat Shrikrama ayrıca şunları söylüyor: "Genç Güneş gibi parlak, ölümsüz Bindu vardı."

Artık biri beyaz, diğeri kırmızı olduğundan asla soluk kırmızı mücevher olamazlar. Dolayısıyla bize verilen anlam doğrudur. Çözüm, Nāda'nın aşağıda, Bindu'nun yukarıda ve Manipītha'nın ikisinin arasında olmasıdır - bu nedenle kişi meditasyon yapmalıdır. Bu, Kangkālamālinī Tantra'daki Gurudhyāna'da açıkça gösterilmiştir: "Bin yapraklı Lotus'taki (bölgedeki) mükemmel Antarātmā{1428} üzerine meditasyon yapın ve onun üzerindeki (Antarātmā), Nāda arasındaki görkemli taht üzerinde meditasyon yapın{1429} ve Bindu ve bu tahtta gümüşten bir dağ gibi beyaz olan ebedi Guru üzerine (meditasyon yapın).”

"Bu sunaktaki mücevherlerin soluk kırmızı ihtişamı, yıldırımın parlaklığını utandırıyor" (Patu-tadit-kadārima-sparddhamāna-manipātala-prabham).— Bu, Manipītha-mandalam'ı nitelendirir. “Patu” olmak kişinin işini tam olarak yapabilmesidir. Artık yıldırım kendini göstermek istiyor. Buradaki fikir, Pītha'nın soluk kırmızı parıltısının, Manipītha'nın her tarafının mücevherlerle kaplı olması nedeniyle, kırmızımsı sarı şimşek çakmasının kesintisiz parlaklığını gölgede bırakmasıdır.

"Onun özü Chit'tir" (Chinmayang vapuh).—Chinmaya veya Jnānamaya bedeni. Nāda, Bindu ve Manipītha'nın gövdesi Chinmaya veya Jnāna-maya'dır.{1430} Diğerleri bunu şöyle yorumluyor: "On ikinci sesli harfin Chinmaya gövdesi, {1431} Gurumantra olan Sarasvatī'nin Bīja'sı üzerinde meditasyon yapıyorum .” Ama bu yanlış. Guru beyazdır ve Bīja'sı da beyazdır; ona soluk kırmızı bir parlaklık atfetmek yersiz olur.

4. AYET.

Ateş hattından başlayarak onun üzerindeki üç çizgi (Manipītha) ve bu çizgilerin parlaklığıyla daha da artan Manipītha'nın parlaklığı üzerinde dikkatle meditasyon yapıyorum. Ayrıca Evrenin özümlendiği her şeye gücü yeten Büyük Işık olan Hangsa üzerinde de meditasyon yapıyorum.{1433}

YORUM.

Manipītha üçgeninde, Nāda ve Bindu arasındaki Hangsa-pītha üzerinde Guru'nun yeri vardır. Şimdi Hangsa'yı ve üçgeni anlatmak istiyor ki bu ikisi hakkında net bir fikir edinilebilsin.

Bu ayetin anlamı kısaca şudur: İlksel Hangsa üzerinde meditasyon yapıyorum, {1434} Manipītha'nın bulunduğu yerin üzerindeki Ateş çizgisiyle başlayan üç çizgi üzerinde meditasyon yapıyorum. “Düşünüyorum” fiili bu ayette bir kez geçiyor ve nesnel durumdaki üç ismi yönetiyor.

"Dikkatli bir şekilde meditasyon yapıyorum" (Vyāmrishāmi). - Yani, düşüncelerime müdahale etmesi muhtemel tüm konuları dışlayarak, rahatsız edilmeden düşünüyorum.

"Üstünde" (Ūrddhvam asya) - yani Manipītha'nın üstünde.

“Üç çizgi (Ateş çizgisiyle başlayan)” (Hutabhūk-shikhātrayam).—Bu birleşik kelime, Shāka-pārthiva olarak bilinen kurala göre oluşturulmuştur ve iki kelime arasına giren Ādi kelimesi düşmüştür. Ādi “ve diğerleri” anlamına gelir. Vāmā Hattı olarak adlandırılan Ateş Hattı, Güney'deki Vahni Bindu'dan doğar ve Kuzey-Doğu Köşesine gider; ve Ay Çizgisi Kuzey-Doğu Köşesindeki Chandra Bindu'dan çıkar ve Kuzey-Batı Köşesine doğru gider: bu Jyeshthā çizgisidir. Güneş Hattı Sūryya Bindu'dan yayılıyor

Kuzey-Doğu Köşesine gider ve Vahni Bindu'ya ulaşır: Burası Raudrī Hattıdır. Üç Bindus'u birleştiren üç çizginin oluşturduğu üçgen Kāmakalā'dır (Kāmakalārūpam).

Brihat Shrīkrama şöyle diyor: “Biçimi harfler olan o, Bindu'da kıvrılır ve oradan Güney'den filizlenen bir tohum olarak çıkar. Oradan{1436} İşana köşesine (KD) gidiyor. Bu şekilde giden kişi Shakti Vāmā'dır. Bu Chitkalā Parā ve Ateş hattıdır. Böylece İşana köşesine giden Şakti daha sonra düz bir çizgide (yani kuzeybatıya) gider. Bu soy, Ey Parameshvarī, Egemen Hanım Tripurā olan Jyeshthā'nın soyundur. Tekrar sola dönüyor{1437} Filizlenme yerine dönüyor. O, Ichchhā ve Nāda ile olan birliğiyle Shringāta'yı oluşturan Raudrī'dir.”{1438}

Māheshvarī-sanghitā şöyle der: "Sūryya, Chandra ve Vahni, üç Bindus'tur ve Brahmā, Vishnu ve Shambhū, üç çizgidir."

Prema-yoga-tarangginī, Sahasrāra'yı tanımlarken, burada alıntılanan bir otoriteden alıntı yaparak Guru'nun yerinin bu üçgenin içinde olduğunu açıkça göstermektedir. “İçinde yıldırıma benzeyen mükemmel bir üçgen var. Üçgenin içinde Visarga biçiminde iki ölümsüz Bindu vardır. Onun içinde, boşluğun içinde Parama adıyla bilinen Shiva vardır."
Shangkarāchāryya da bunu Ānandalaharī'sinde açıkça göstermiştir. Lalitā-rahasya'nın Yazarı ayrıca Guru'nun Visarga'da oturduğundan söz eder. Visarga, (aşağı dönük) üçgenin üst açılarındaki iki Bindus Chandra ve Sūryya'dır.

"Hangsa'da" (Ādihangsayor yugam).— Kelimenin tam anlamıyla yorumlandığında bu, ilkel Hang ve Sah'ın birliği anlamına gelir. Ādi (ilk) ile bir lambanın alevine benzeyen Jīvātmā değil, aynı zamanda Antarātmā olarak da bilinen Parama-hangsa kastedilmektedir. Buradaki Hangsa, Prakriti ve Purusha'nın birleşimidir.

Āgama-kalpadruma'da şöyle denir: “Hangkāra Bindu'dur ve Visarga Sah'dır. Bindu Purusha'dır ve Visarga Prakriti'dir. Hangsa, Pung (erkek) ve Prakriti'nin (kadın) birleşimidir. Dünya bu Hangsa tarafından istila edilmiş durumda.”

Bazıları Asya ūrddhvam'ı "Manipītha'nın üstünde" olarak yorumluyor ve ayetin şu anlama geldiğini söylüyor: "Manipītha'nın üzerindeki ilkel Hangsa'yı oluşturan ikisinin birliği üzerine meditasyon yapıyorum." Bu yanlış. Kangkāla-Mālinī Manipītha'dan Hangsa'nın üstünde ve Nāda ile Bindu arasında bahseder. Peki bunlar nasıl Hangsa'nın altında olabilir? Bu imkansız. Bu aynı zamanda bazılarının benimsediği okumanın, yani Huta-bhuk-shikha-trayam yerine Huta-bhuk-shikha-sakham{1441}'ın imkansızlığını da gösterir. Eğer bu okuma kabul edilirse, o zaman Ūrddhvam asya (üzerindeki) kelimelerinin hiçbir anlamı kalmaz. Ancak yukarıda verilen "Birliği üzerine meditasyon yapıyorum" yorumu aşağıdaki anlamda anlaşılabilir. Kangkālamālinī'nin Hangsa'dan Nāda ve Bindu arasındaki Manipītha'nın altında bahsettiğini gördük. Bahsedilen yorum Kangkāla-Mālinī'nin görüşüyle büyük bir çelişki içindedir. Ancak Huta-bhuk-shikhā-trayam Hangsa'yı niteleyen bir şey olarak okunursa o zaman zorluk ortadan kaldırılabilir. O zaman anlam şu olur: "Manipītha'nın altında Hangsa vardır ve onun üzerinde de Hangsa'nın oluşturduğu üçgen Kāmakalā vardır."{1442}

"Evrenin emildiği her şeye gücü yeten Büyük Işık budur" (Vishva-ghasmara-mahochchidotkatam).—"Bhaksh" ve "Ghas" aynı anlama gelir. "Ghas" kökü "yutmak" anlamına gelir ve "Chid", "Hlād" ve "Dip" köklerinin hepsi "parlamak" anlamına gelir. Evrenlerin Yutucusu (Ghasmara) olan Büyük Işık (Mahochchit): Bununla onun her şeye kadir olduğu (Utkata) kastedilmektedir. Kelime anlamı olarak çok yüksek anlamına gelen Utkata burada çok güçlü anlamına gelmektedir.

5. AYET.

Oradaki zihin, Guru'nun Ayakları olan ve yakut renkli nektarı bal olan iki Lotus üzerinde düşünür. Bu iki Ayak Ay'ın nektarı gibi serindir ve her türlü uğurun yeridir.

YORUM.

Guru'nun iki Lotus Ayağı üzerinde meditasyon yapılması gereken yeri tarif ettikten sonra, bu ve sonraki ayette şimdi onlar üzerinde meditasyon (Dhyāna) yoluyla birleşmeden söz ediyor.

"Orada" (Tatra) - yani Manipītha'daki üçgende. Bu ayetin anlamı kısaca şudur: "Manipītha'daki üçgenin içindeki zihin, Guru'nun Lotus Ayakları üzerinde düşünür."

"Yakut rengindeki nektar baldır" (Kungkumāsavaparīmarandayoh).—Bu, "nilüferleri" nitelendirir. Kungkuma lak rengi olan kırmızı anlamına gelir. Lak rengindeki mükemmel nektar, Guru'nun Lotus Ayaklarının balıdır. Bazıları “Pan” için “Jharī” okur; o zaman anlam şu olurdu: "Yakut rengi nektar bal gibi akar."

"Ay'ın nektarı gibi serin" (Indu-makaranda-shītalam) - yani Ay'ın nektar benzeri ışınları kadar serindirler. Ay'ın ışınları ısıya karşı koyarken, Guru'nun Ayaklarına olan bağlılık da üzüntü ve ıstırabın üstesinden gelir.

“Tüm hayırlılığın yeri” (Manggalāspadam).—Bu, kişinin arzu ettiği her şeye sahip olduğu yerdir. Anlam şu ki, Guru'nun ayakları üzerinde dindar bir konsantrasyonla tüm başarıya ulaşılır.

6. AYET.

Kafamda Guru'nun iki Lotus Ayağı'na tapıyorum. Üzerinde durdukları mücevherli tabure günahı ortadan kaldırır. Genç yapraklar gibi kırmızıdırlar. Tırnakları tüm görkemiyle parlayan aya benzer. Onlarınki nektar gölünde büyüyen nilüferlerin güzel parlaklığıdır.

YORUM.

Burada şunu söylüyor: "Guru'nun daha önce kafamda tarif ettiğim taburenin üzerinde duran iki Lotus Ayağına bayılıyorum."

"Üstünde dinlendikleri mücevherli tabure tüm günahları ortadan kaldırır" (Nishakta-manipādukā-niyamitāgha-kolāhalam).—Yani, O'nun Ayaklarının dinlenme yeri olarak hizmet eden mücevherli tabureye adanmayla birçok günah ortadan kaldırılır. Veya şu şekilde yorumlanabilir: "Mücevherlerle süslenmiş ayak taburesi - yani ayak taburesi olan Manipītha-mandala - birçok günahı ortadan kaldırır. Bu tabure üzerinde oturan Guru'nun Ayakları üzerinde meditasyon yapılarak tüm günahlar yok edilir." Veya şu şekilde yorumlanabilir: "Mücevherlerin ayrılmaz bir şekilde bağlı olduğu beş tabure (bununla Guru'nun Çintamani benzeri ayakları kastedilmektedir) tüm çok sayıda günahı yok eder." Önce beş katlı tabure üzerinde ve ardından Guru'nun üzerinde dinlenen ayakları üzerinde meditasyon yaparak günah ortadan kaldırılır. Günahların ortadan kaldırılması beş katlı tabure üzerinde yapılan meditasyonla gerçekleştirildiği için, bu ortadan kaldırmayı etkileyen sebep de budur.

"Onlar genç yapraklar gibidir" (Sphurat-kishalayārunam).—Yani Gurunun ayakları yeni açılan yaprakların kırmızı rengine sahiptir. Mango ve Kenduka ağacının yeni açıldığında yaprakları kırmızı renkte olup, onlarla karşılaştırma yapılmıştır.

"Tırnakları tüm ihtişamıyla parlayan aya benziyor" (Nakhasamullasachchandrakam) - yani ayak tırnakları pek çok güzel parlayan ay gibidir.

"Onlarınki, bir nektar gölünde büyüyen nilüferlerin güzel parlaklığıdır" (Parāmrita-sarovarodita-saroja-sadrochisham).—Yani, bir nektar gölünde büyüyen nilüferlerin berrak parlaklığına sahiptirler. Mükemmel nektarın sürekli olarak Guru'nun Lotus Ayaklarından düştüğünü söylemek istiyor. Pūrnānanda aynı şeyi Shat-chakra-nirūpanam'ın 43. ayetinde söylemiştir. Mükemmel nektar, üzerinde Ayakların nilüferler gibi göründüğü göldür. Guru'nun yerinin yukarıda adı geçen her iki Lotus'un perikarplarında olduğu söylenmiştir. Şimdi onun aşağıdaki on iki yapraklı nilüferin perikarpında mı, yoksa yukarıdaki Sahasrāra'nın perikarpında mı olduğu sorusu gündeme gelebilir. Bunu çözmek için aşağıdaki pasajlar alıntılanmıştır:

Brihat Shrikrama: "O halde başı aşağıya doğru her şeyin üstünde olan ve Lotus'taki Guru'nun Shakti'sine nektar bırakan Lotus üzerinde meditasyon yapın."

Yāmala: “Bin yapraklı Lotus bir gölgelik gibidir{1444}; her şeyin üstündedir ve kırmızı nektarı düşürür.”

Gurugītā: “Kendi Gurunuzda, güçlerinize göre (ilahi) Guru üzerinde, yaprakları Hang ve Sah harflerini taşıyan Lotus'ta iki kola sahip olarak meditasyon yapın. Kendisi Evrenin nedeni olmasına rağmen, Evrenin dışında ve ötesindedir. O'nun iradesinde hiçbir sınırlama yoktur. {1445} Bilginin Işığı O'ndan yayılır. Devatā Gurudur. Mantranın harfleri Devatā'dır."

Shyāmā-saparyyā şunu aktarıyor: “Başta aşağı doğru dönük olan Lotus Sahasrāra beyazdır. İplikleri doğan güneşin rengindedir; Alfabenin tüm harfleri yaprakları üzerindedir. Sahasrāra'nın perikarpında Chandra-Mandala vardır ve perikarpın altında Ha, La ve Ksha harfleriyle işaretlenmiş A-ka-tha üçgenini içeren on iki yapraklı parlak nilüfer vardır. Orada, Mantralardan oluşan Hangsa-pītha'nın üzerinde oturan Shiva olan Gurunuz üzerinde meditasyon yapın.

Yukarıdaki ve benzer pasajlar Guru'nun yerinin on iki yapraklı Lotus'un perikarpında olduğunu göstermektedir.

Kangkāla-Mālinī şöyle der: "Bin yapraklı Lotus'taki mükemmel Antarātmā üzerinde ve Nāda ile Bindu arasındaki parlayan taht üzerinde meditasyon yapın ve onun üzerinde (taht) sürekli olarak kendi Gurunuz üzerinde meditasyon yapın. Gümüş Dağı gibidir" vb.

Yāmala şunu söylüyor{1448}: "Bin yapraklı Lotus'ta (Guru'nuz üzerine) meditasyon yapın. Onun serin güzelliği dolunay gibidir ve O'nun Lotus elleri nimetler vermek ve korkuyu dağıtmak için kaldırılmıştır.

Purashcharana-rasollāsa'da şu diyalog vardır: "Shrī Mahādeva şöyle dedi: 'Orada, harika sonsuz Lotus'un bin yapraklı perikarpında her zaman kendi Gurunuz üzerinde meditasyon yapın.' Shri-Pārvatī şöyle dedi: 'Bin yapraklı Büyük Lotus'un başı, Ey Tanrım, her zaman aşağıya doğru dönüktür; sonra şöyle deyin: Ey Deva, Guru nasıl sürekli orada yaşayabilir?' Shri Mahādeva şöyle dedi: 'İyi sordun, Ey Sevgili. Şimdi ben seninle konuşurken dinle. Büyük Lotus Sahasrāra'nın bin yaprağı vardır ve Sadāshiva'nın meskenidir ve sonsuz mutlulukla doludur. Her türlü enfes kokuyla doludur ve kendiliğinden mutluluğun mekanıdır.{1449} Bu Lotus'un başı her zaman aşağıya doğru, ancak perikarpı her zaman yukarıya doğru,{1450} ve O'nunla birleşmiş olan Kundalini şu şekildedir: bir üçgen.'"

Bālā-vilāsa Tantra'da şunlar vardır: "Shrī Dakshināmūrti şöyle dedi: 'Sabah uyandığınızda, başı aşağıya doğru dönük olan ve tüm çiçeklerle süslenmiş olan, bin yapraklı Beyaz Lotus'taki Gurunuzu hatırlayın. alfabenin harfleri. İçinde Ha, La ve Ksha harfleriyle süslenmiş, A-ka-tha adıyla bilinen üçgen vardır. Gülümseyen yüzlü kişi Hangsa-pītha'da,{1451} onun içindeki Chandra Mandala bölgesinde (Sahasrāra) yer alıyor.' Shri Devī şöyle dedi: 'Ya Rab, başı aşağıya dönükken Guru nasıl orada kalır?' Shri Dakshināmūrti şunu söyledi: 'Bin yapraklı Lotus'un perikarpındaki Chandra Mandala yukarıya dönüktür; Hangsa orada ve Guru'nun yeri de orada."

Bu ve benzeri pasajlar, Guru'nun, Lotus'un bin yapraklı perikarpındaki yerinden bahseder.

İki farklı yöntem olduğundan, kişi Guru'nun talimatlarını takip etmeli ve onun Sādhanā'sında (Anushthāna) ikisinden birini benimsemelidir. Çünkü Kulārnava Tantra'da ortaya konmuştur, Bölüm. XI.: "Sevgililer, bize gelenek yoluyla aktarılan Vedalar ve Tantralar, ayrıca Mantralar ve kullanımlar, bize Guru tarafından iletilirse verimli olur, aksi takdirde değil."

7. AYET.

Beş Katlı Tabureyi öven bu ilahi Beş Yüzlü O tarafından söylendi. Şiva'yı öven tüm ilahilerin (işitilmesiyle) kazanılan iyiliğe (duymak) ulaşılır. Böyle bir meyveye ancak Gezinti'de (Sangsāra) büyük bir emek harcanarak ulaşılabilir.

YORUM.

Şimdi bu Stotra'yı dinleyerek kazanılan iyilikten söz ediyor.

“Beş Katlı Tabureye övgü ilahisi” (Pādukā-panchaka-stotram).— Pādukā tabure (Padarakshanādhāra) anlamına gelir. Bunlardan beşi şunlardır: (1) (On iki yapraklı) Lotus; (2) perikarpındaki A-ka-tha üçgeni; (3) içindeki Nāda, Bindu ve Manipītha bölgesi; (4) aşağıdaki Hangsa ve (5) Manipītha üzerindeki üçgen. Veya şu şekilde sayılabilirler: (1) Lotus (yani on iki yapraklı); (2) üçgen (A-ka-tha); (3) Nāda-Bindu; (4) Manipītha Mandala; (5) Hangsa — toplu olarak Kāmakalā üçgenini oluşturur.{1452} Stotra bir övgü ilahisidir. Dinlemenin faydasını bildiren ayetin de yer aldığı bu ilahi, yedi ayetten biridir.

“Beş Yüzün O'nun Tarafından Söylendiği” (Pancha-vaktrādvinirgatam).— Linggārchana Tantra'da verildiği şekliyle Shiva'nın Beş Yüzü şunlardır: “Batıda (yani arkada) Sadyojāta'dır; Kuzeyde (yani solda) Vāmadeva var; Güneyde (sağda) Agora; ve doğuda (önde) Tat-purusha var. Īshāna ortada olarak bilinmelidir. Bu nedenle bunlar üzerinde dindar bir ruhla meditasyon yapılmalıdır. Vinirgata ifade edilen, yani bu Beş Yüz tarafından ifade edilen anlamına gelir.

"Dinleyerek o iyiliğe ulaşılır" (Shadāmnāyaphala-prāptam).— Bu kelimenin tam anlamıyla şu anlama gelir: "Altı Ağız tarafından söylenenlerin meyvesi onunla elde edilir." Altı Yüz, yukarıda verilen beş yüz ve aşağıda Tāmasa adı verilen altıncı gizli yüzdür. Shiva Tantra'daki Shadvaktranyāsa'da buna şöyle değinilmektedir: “Ong Hang Hrīng Aung Hrīng tāmasāya svāhā”; orada verilen meditasyonda (Dhyāna) olduğu gibi: "Alt yüz, Nīlakantha, zehrin neden olduğu renktedir."

Shadāmnāya bu Yüzler tarafından söylenen şeydir - yani Shiva'ya övgü ilahilerinin tümü. Bunun meyvesi ile tüm bu Mantraları okuyarak veya dinleyerek ve uygun Sādhanā'yı uygulayarak elde edilen fayda kastedilmektedir. Bu ilahiyle kazanılan şey budur.

"Bu Gezinmede büyük bir emekle elde edilebilir" (Prapanche cātidurlabham).— Prapancha ile, Evreni tüm etkilerden Brahmā'ya kadar kapsayan ve Māyā tarafından gösterilen bu Sangsāra (Gezinme veya Dünya) kastedilmektedir. Önceki doğumlarda zahmetli çaba (Tapas) uygulamasıyla elde edilen çeşitli erdemlerin sonucu olduğundan, bunu elde etmek zordur (Durlabha).

Shrikālīcharana tarafından Pādukāpanchaka Stotra üzerine yazılan Amalā (Paslanmaz) İsminin Yorumunun (Tippanī) Sonu.

SON

Tabaklar

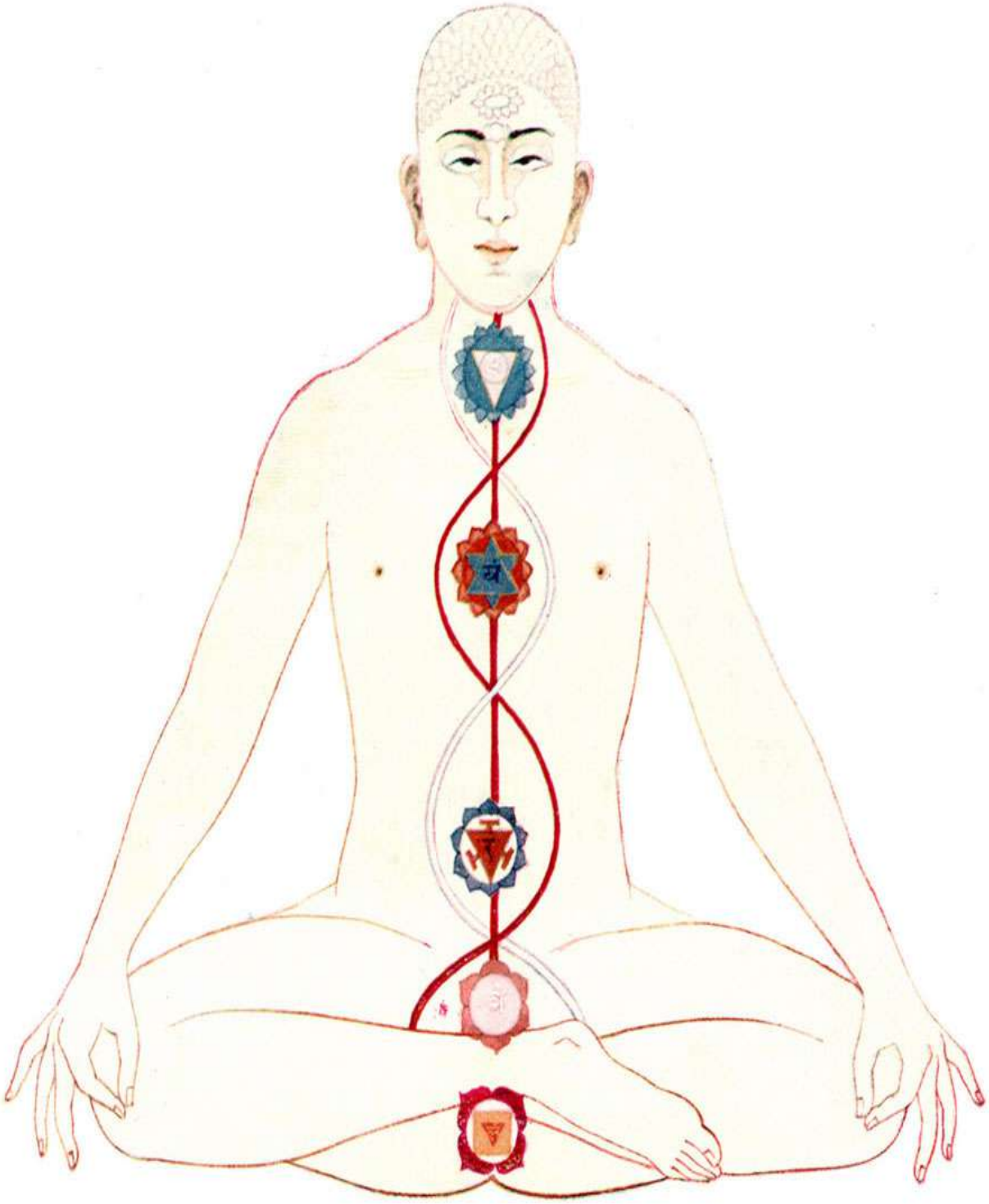

PLATE 1.

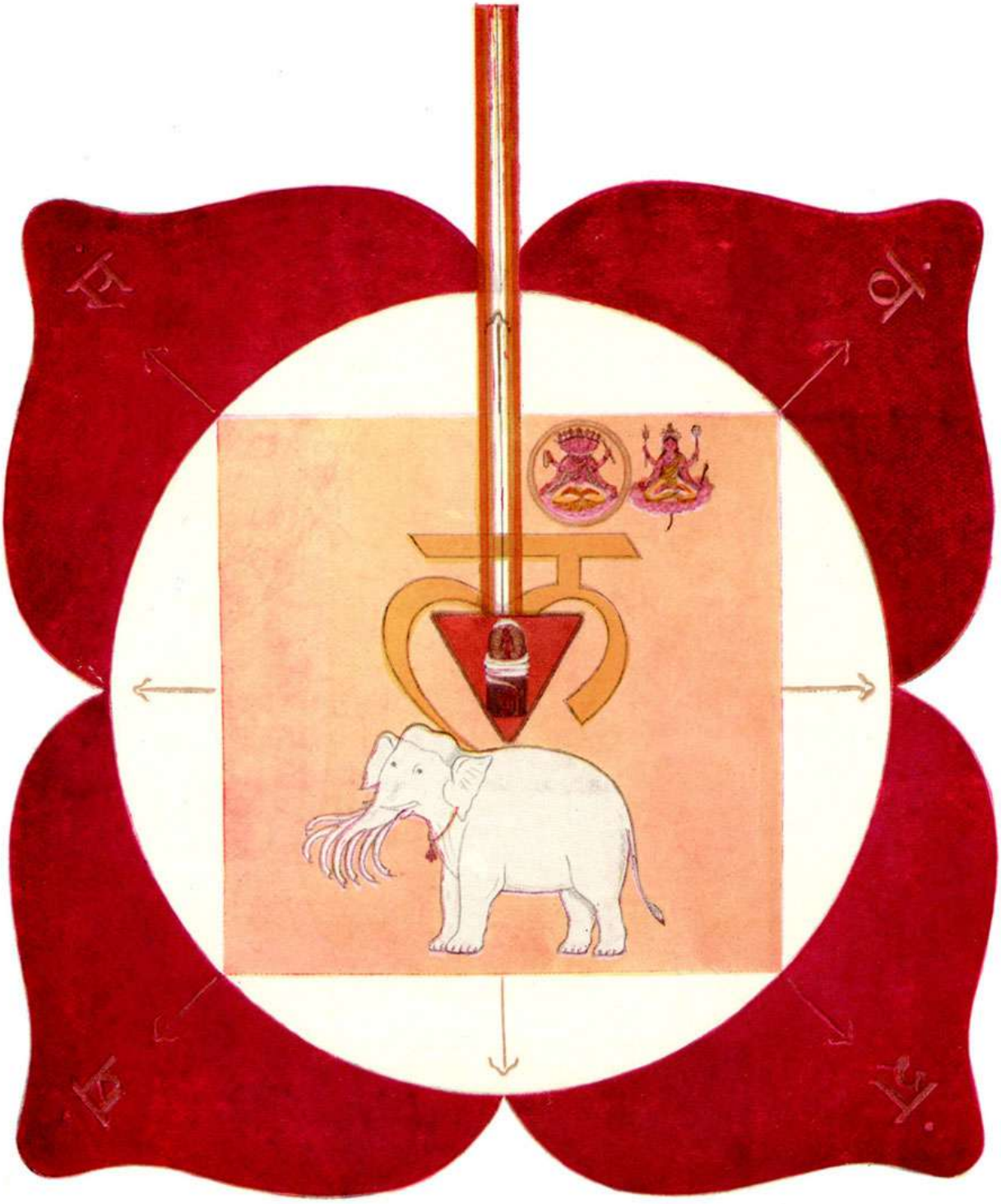

PLATE 2.

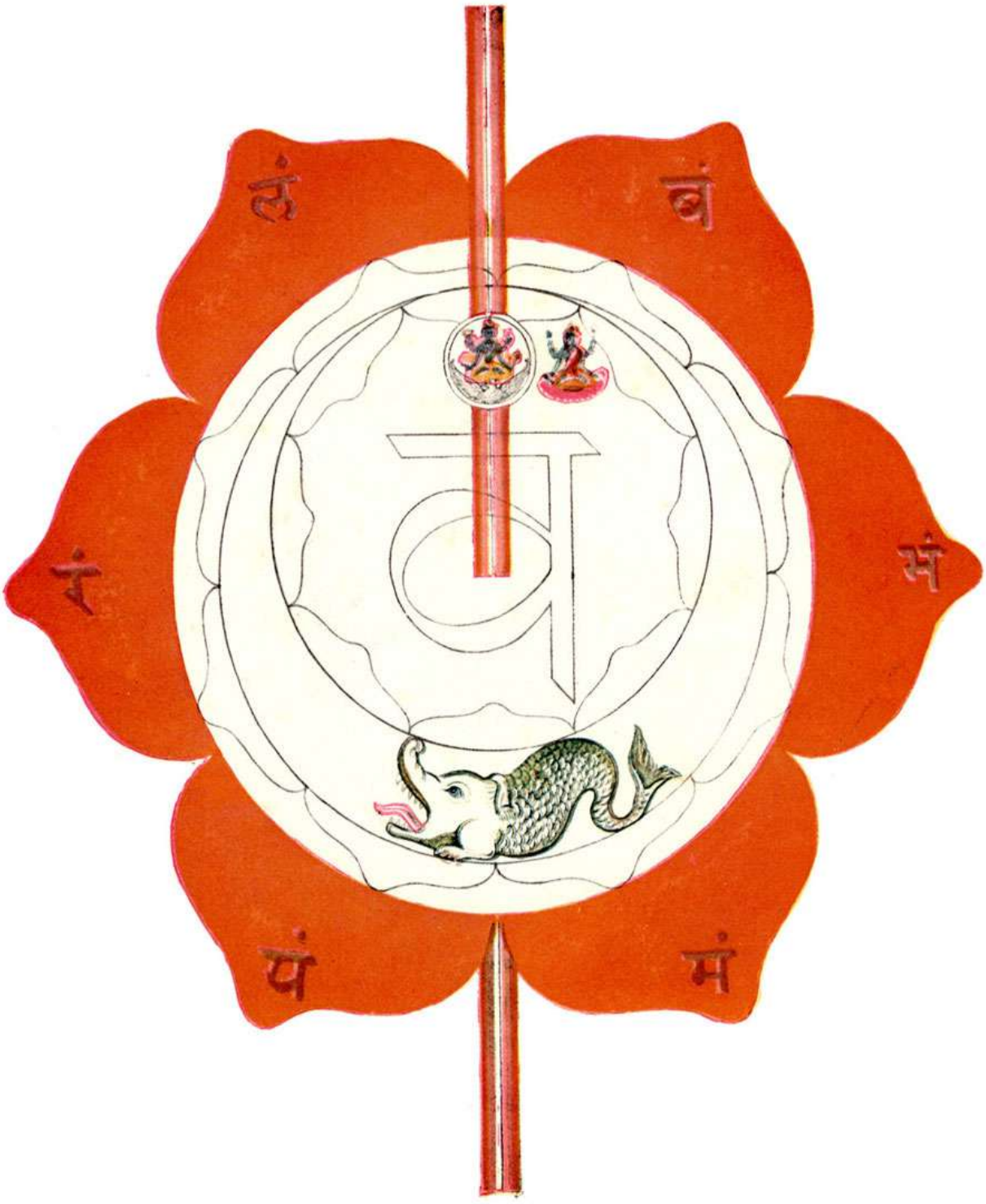

PLATE 3.

PLATE 4.

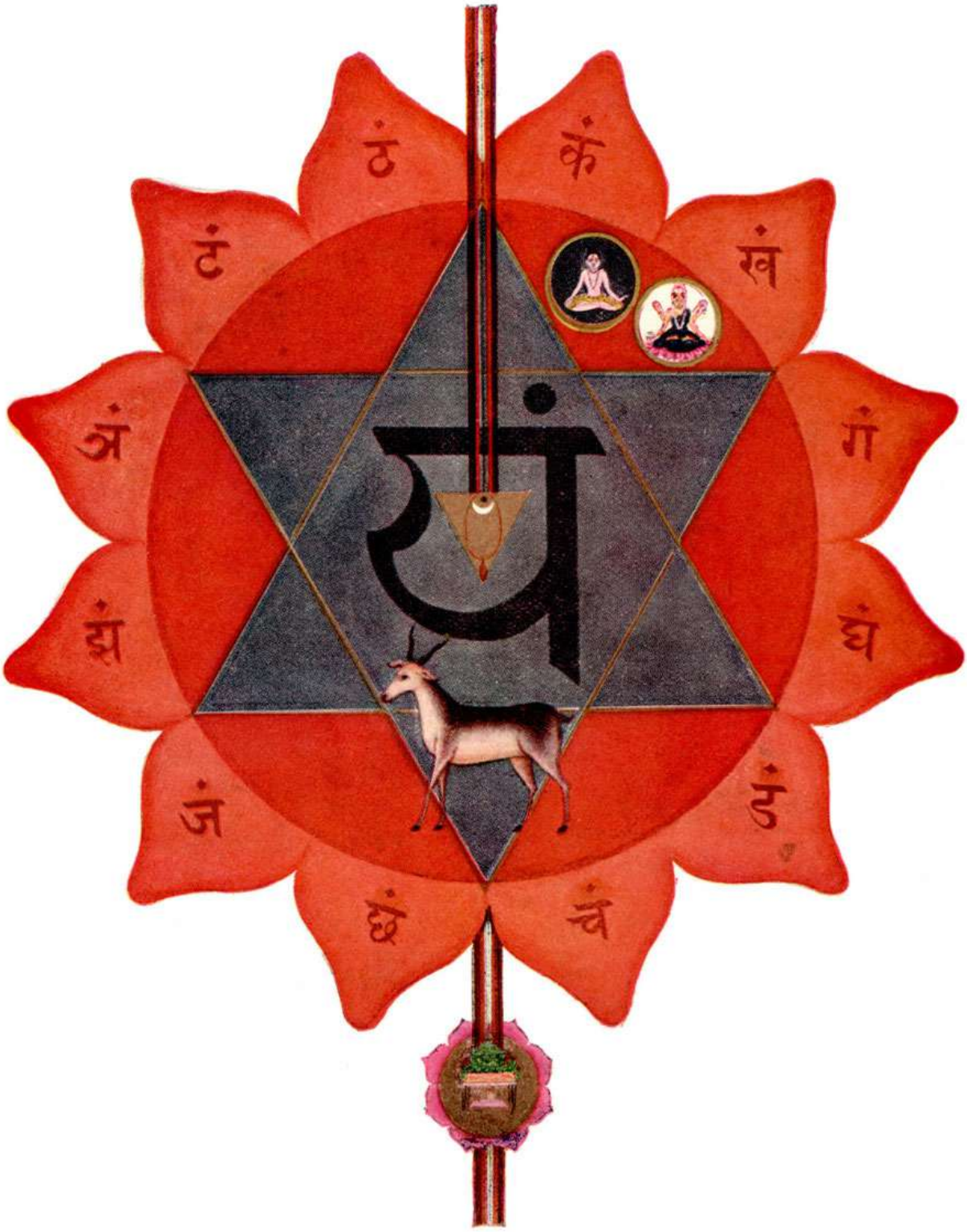

PLATE 5.

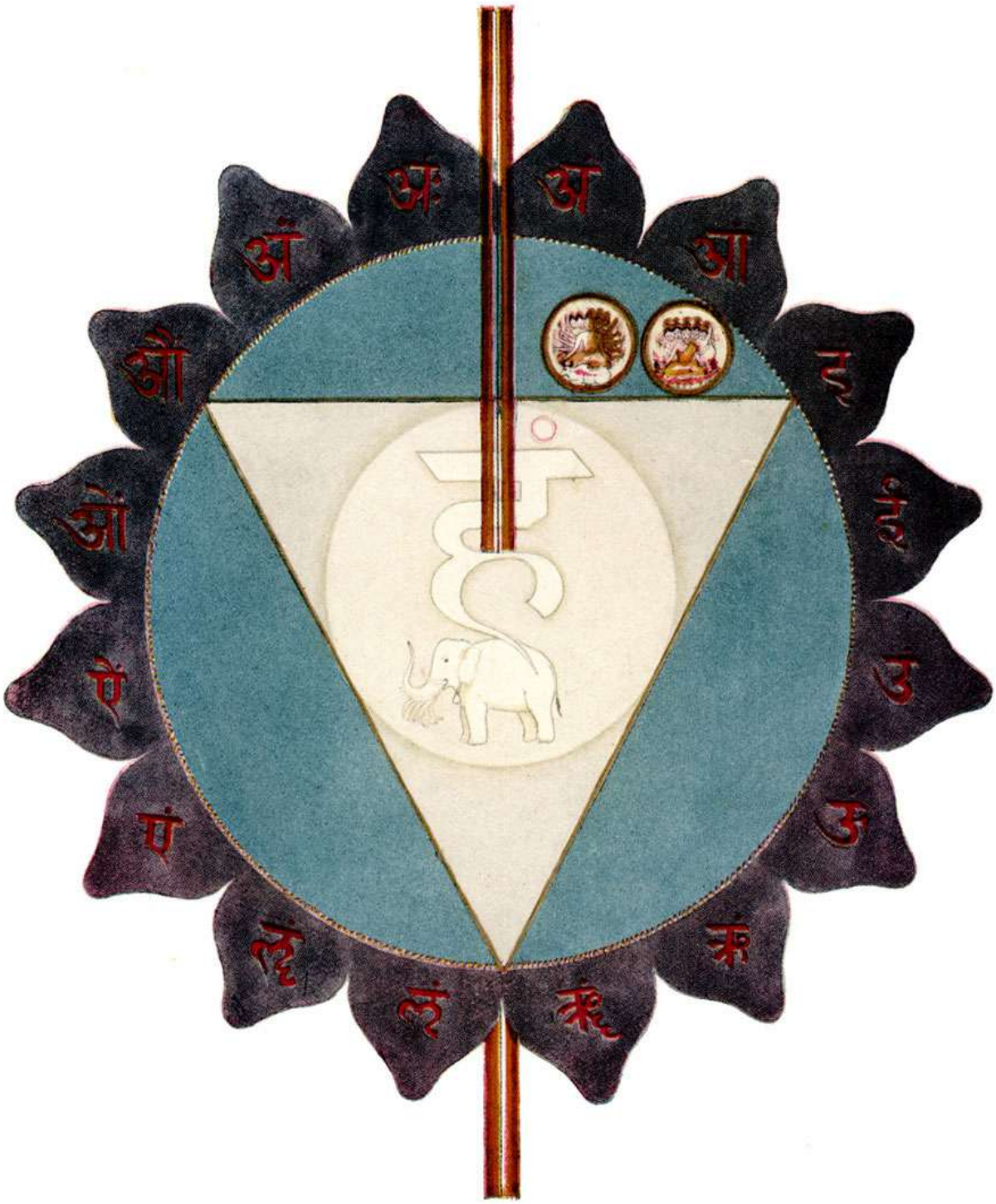

PLATE 6.

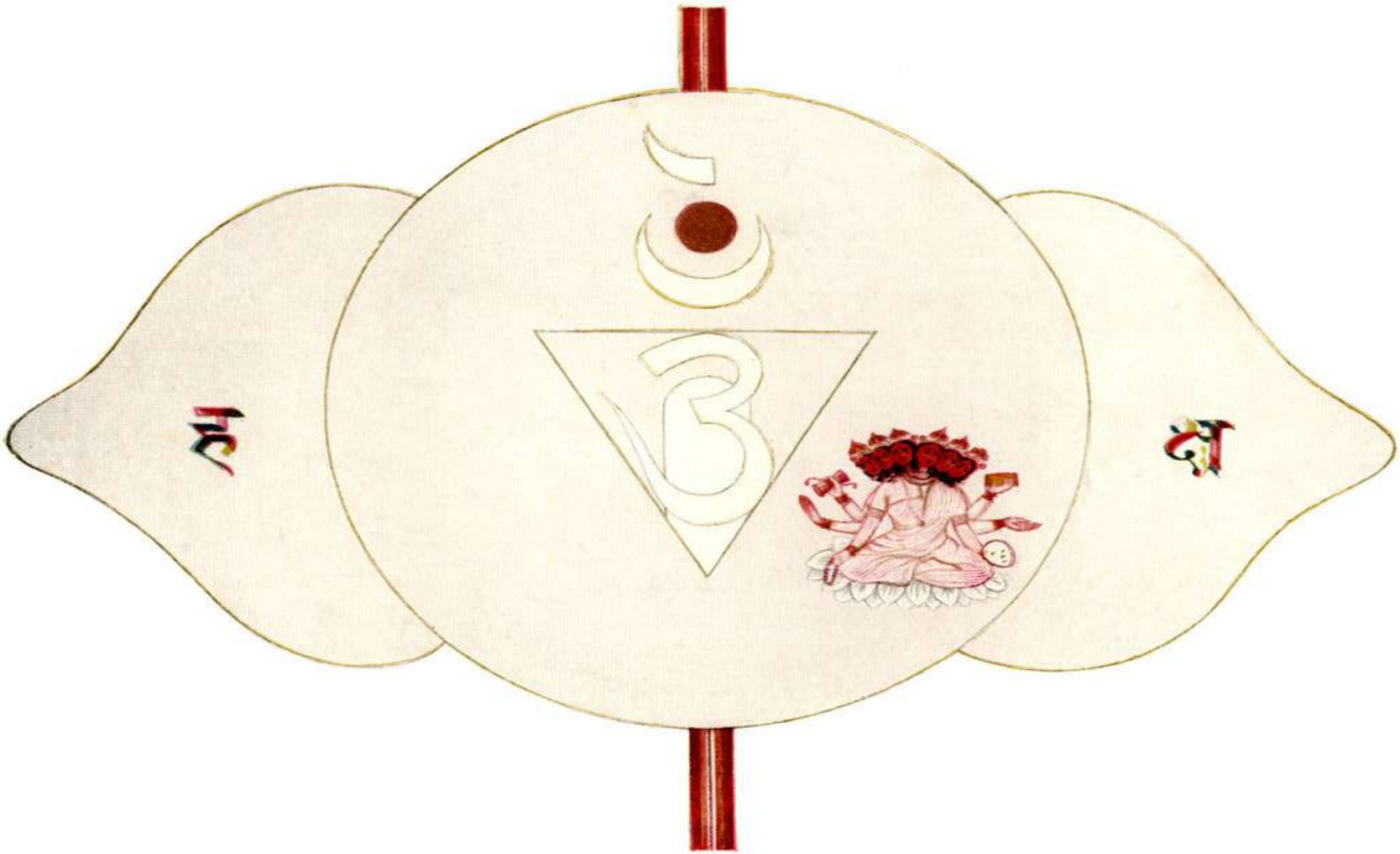

PLATE 7.

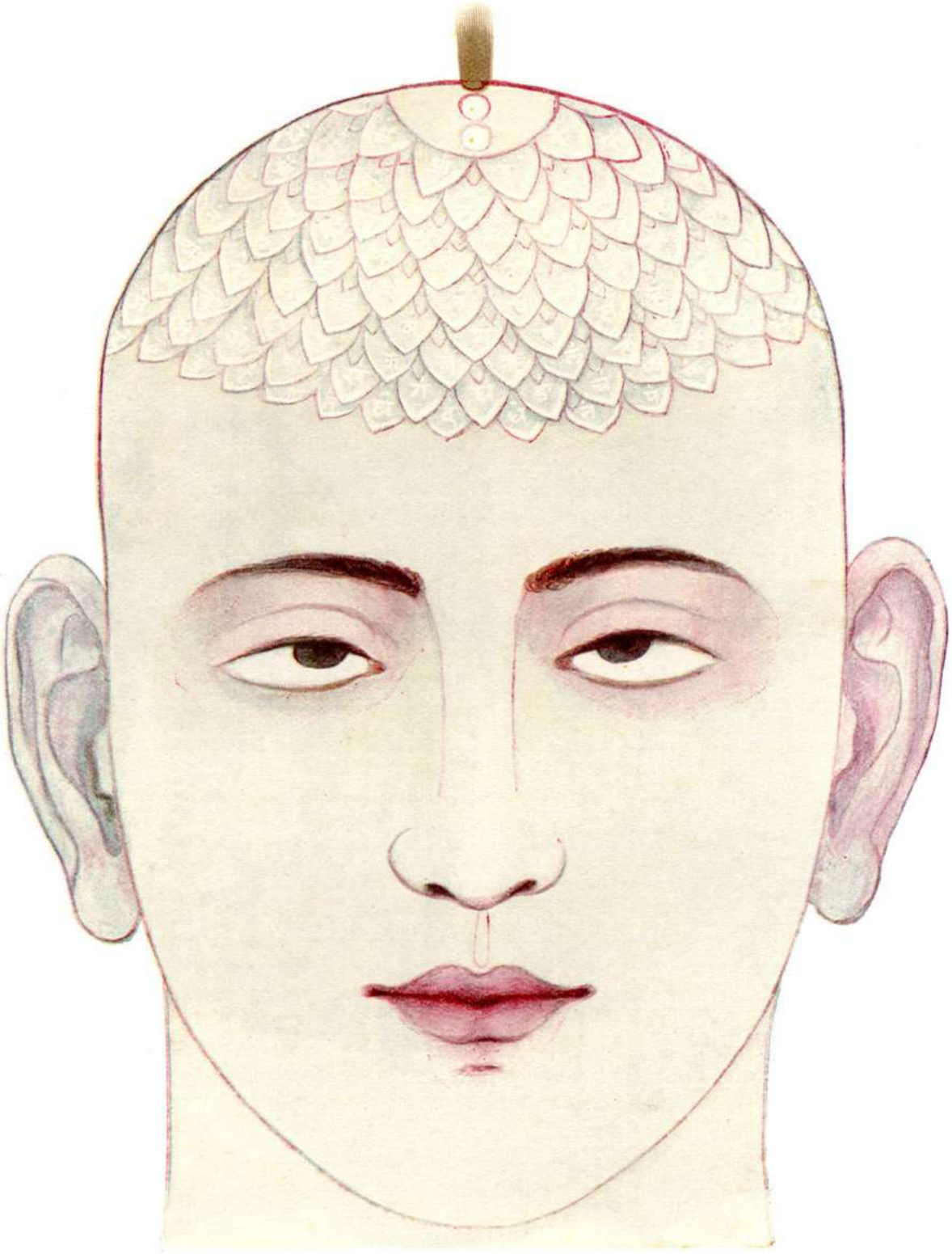

PLATE 8.

digiREADS

First published in 1918, *The Serpent Power* is an important and influential text for the modern practice of Kundalini yoga in the West. Written by Sir John George Woodroffe, under his pseudonym Arthur Avalon, it is a scholarly and insightful study of both ancient texts and the philosophies of Kundalini, Shakti, meditation, and yogic practice. Woodroffe was born in Calcutta, India and followed in his father's footsteps in a successful legal career that included many years serving as the Chief Justice on the High Court of India. In addition to his professional judicial duties he also extensively studied Hindu philosophy and translated many Sanskrit texts. He wrote many books on Tantrism and yoga under his pseudonym and was a noted speaker and expert on Indian philosophy. *The Serpent Power* is his most popular and enduring work and is notable for its accurate and nuanced translations of two important ancient Tantric texts: "The Description of the Six Chakras" and "Five-fold Footstool". This classic text remains an important guide for all of those who are interested in Kundalini yoga as well as ancient Hindu philosophy and meditative practices.

www.digireads.com

Cover image: a detail of an illustration from the original edition, Luzac & Co, London, c. 1919.

ISBN 978-1-4209-7109-5
90000
9 781420 971095

{1} Bu Devī'nin isimlerinden biri Bhujangī veya Yılan'dır.

{2} Yedi "dünya" Bhūh, Bhuvah, Svah, Mahah, Jana, Tapah, Satya. Bkz. Mahānirvāna Tantra'ma Giriş ve “Mutluluk Dalgası” (Comm. to v. 35). Lokalar görülenlerdir (lokyante) yani elde edilenlerdir ve dolayısıyla Karma'nın belirli bir yeniden doğuş biçimindeki meyveleridir. Satyānanda'nın “Comm. Īsha Up'ta.” Mantra 2.

{3} Yani altı Çakra ve üst beyin merkezi veya Sahasrāra. Upanişadlar ve Purānalar ile ilgili olarak bkz., post, s. 39.

{4} "Gerçeğin Pusulası." Yazar, İmparator Şah-i Jehan'ın en büyük oğluydu ve MS 1659'da öldü. Öğretisinin, "Tanrı'nın Elçisi"nin gizli öğretisi olduğu iddia ediliyor.

{5} Bölüm I., Alam-i-nasut hakkında: fiziksel düzlem veya Hinduların Jāgrat durumu dediği şey. Ed. Rai Bahadur Srisha Chandra Vasu.

{6} Bkz. "Pers'te Metafiziğin Gelişimi", Shaikh Muhammad Iqbal, s. 110.

El-Biruni'nin on birinci yüzyılın başında Patanjali'nin eserini ve aynı zamanda Sāngkhya Sūtraları Arapçaya çevirdiği söyleniyor.

Ancak adı geçen yazar şöyle diyor: "Bu tür tefekkür yöntemleri nitelik itibariyle İslami olmayan niteliktedir ve yüksek Sufiler bunlara hiç önem vermezler."

9 Bana, görmediğim eski Teosofi dergisi Lucifer'de okültist James Pryse tarafından bir çevirinin başlatıldığı ve tamamlanmadığı söylendi.

{10} Bkz. İncil'deki "Kan hayattır" sözü.

{11} Bkz. s. Tantrik Metinlerimin (Prapanchasāra Tantra) üçüncü cildinin Giriş bölümünün 11.

{12} Kavirāja Kunjalāla Bhishagratna, Sushruta Sanghitā'nın kendi baskısında. Ancak başka bir açıklama daha yapılabilir; yani, insan tarihi boyunca çeşitli algılama merkezlerinin önemi aslında değişiklik göstermiştir.

{13} Bazı Hint görüşlerine göre beyin, aklın ve duyuların merkezidir, kalp ise yaşamın merkezidir. Charaka, kalbin vücudun diğer tüm kısımlarının kaynaklandığı kök olduğunu ve bazı fonksiyonların veya organların merkezi olduğunu söylüyor. Sushruta'ya göre kalp tüm duyuların merkezidir.

{14} Daha birçokları var. Mahāmahopadhyāya Ādityarām Bhattāchāryya'nın bana nezaketle sağladığı bazı referanslar eklemek için çok geç geldi.

{15} Bkz. Mantramahodadhi'den Taranga I.: Devārchā-yogyatā prāptyai bhūtashuddhing samācharet.

{16} Eski Upanişadlardan bazı referanslar için bkz. JRAS'ta Profesör Rhys Davids tarafından yazılan bir makale, s. 71 (Ocak 1899), “Upanişadlarda Ruh Teorisi.” Ayrıca bkz. Diğerlerinin yanı sıra Prashna Upanishad'a atıfta bulunan “Tantra Prensipleri”mden I., III. 6, 7.

{17} S. 236 (Arthur Berriedale Keith tarafından düzenlenmiştir), "Anecdota Oxoniensia."

{18} Ānandāshrama Edition, Cilt. XXIX., s. 593.

{19} Tantra, diğer tüm Hint Şāstraları gibi Veda'ya dayandığını iddia eder.

{20} Bu lotus genellikle Anāhata ile karıştırılır. İkincisi omurgadaki bir Çakradır; sekiz yapraklı nilüfer vücutta kalp (Hrid) bölgesindedir.

{21} Lafzen, "bir şeyleri almak." Bunun ve diğer bazı Vrittis'lerin çevirisi geçicidir. Her durumda tam anlamını anlamak veya İngilizce karşılığını bulmak kolay değildir.

{22} Ānandāshrama Edition, Cilt. XXIX., s. 325.

{23} Burada iki alt Tamasik merkezden söz edilmediği görülecektir.

{24} Ib., s. 262.

{25} Op. cit., 43. Amritabindu Upanishad, s. 71 genel olarak Yoga ile ilgilidir.

{26} Ib., Cilt. XXIX., s. 145.

{27} Ānandāshrama Edition, Cilt. XXX., s. 61.

{28} Cilt. XXIX. aynı baskı, s. 345; bkz. s. 441, 450, 451, 458 ve 460.

{29} Aynı baskı, Cilt. XXIX., s. 477.

{30} Ib., s. 483; ve Kundali'nin Brahmadvāra'dan geçişine gelince, bkz. s. 485.

{31} Ib., s. 520.

{32} Bu Yoga Upanişadları yakın zamanda K. Nārāyanasvāmi Aiyar (Madras Teosofi Cemiyeti, 1914) tarafından "Otuz Küçük Upanişad"ın bir parçası olarak tercüme edildi.

{33} Bkz. Bölüm. XXXV., Cilt. III., “Tantrik Metinlerim”den.

{34} Ayrıca bkz. Ānandagiri'nin Shangkaravijaya'sı ve Mādhava'nın Shangkaravijaya'sı (Bölüm XI.; ayrıca bkz. ib., Shrīchakra'nın bahsedildiği yer).

{35} Ānandalaharī, 14. Bu ilahiyi “Mutluluk Dalgası” başlığı altında tercüme ettim.

{36} Böylece, vv. 13, 18, 19'un Madana-prayoga'yı, yani üçüncü purushārtha'ya veya Kāma'ya (arzu) başvuruyu ele aldığı söylenir.

{37} Kaula Okulu'na oldukça karşı gibi görünüyor ve eğer görüşleri Pandit tarafından doğru bir şekilde aktarılıyorsa, onların öğretileri konusunda her zaman doğru olmayabilir.—AA

{38} Bu yorumu "Mutluluk Dalgası" adlı yazımda da takip ettim.—AA

{39} Bīja veya kök mantra.—AA

{40} Pratik uygulamayla ilgilenen yazarlar.—AA

{41} Bu, Shatchakranirupana'nın yazarı Pūrnānanda Svāmī'nin ünlü Bengalce Paramahangsa gurusu. Brahmānanda ünlü Shāktānanda taranginī'nin yazarıydı.—AA

{42} Sarvveshāng prāninānng shirasi amritam asti iti yogamārgena kundalinīgamane tatratya tatpravāhāplutena yoginām Īshvarasāmyam jāyate iti yogashāstreshu prasiddham (Comm. v. 1).

{43} Bibliotheca Indica, ed. Asya Topluluğu (1871). Notlar Nārāyana'nın Yorumundan alınmıştır.

{44} Vişnu'nun insan-aslan enkarnasyonu.

{45} Ānandātmaka; Ānanda'nın (mutluluk) benliğinde.

{46} Güzel, mükemmel.

{47} Parlak (Tejomaya).

{48} Jnāna ve Kriyā'nın Shakti'leri aracılığıyla tüm bölgeleri (Loka) koruyan Çakra.

{49} Yoga'nın ulaştığı yolun Çakrası.

{50} Tüm Asuraların veya yalancıların ölümü olan Çakra.

{51} Yani, her Çakranın üç bölümü vardır: iç, orta ve dış; veya Bīja, Nārasingha Gāyatrī, Mantra.

Bu durumda bir sonraki notta verilen kök mantra.

{53} Yani Mantra; Nārasinghāya vidmahe vajranakhāya dhīmahi tannah singhah prachodayāt. (Narasingha üzerinde düşünebilir miyiz, onun Vajra benzeri pençeleri üzerinde meditasyon yapabilir miyiz? O İnsan-aslan bizi yönlendirsin.)

{54} Yani şu Bījalar: Kshaung (Achakra'da); Shrīng, Onun Shakti'si (Suchakra'da); Aing (Machakra'da); Klīng (Sakalalokarakshana çakrada); Om (Dyuchakra'da); ve Hūng (Asurāntakachakra'da).

{55} Yani, her birine yukarıda bahsedilen Nārasinghagāyatrī'nin çeşitli bölümleri atanmıştır.

{56} Mutluluk, sevgi, ışık veya enerji olarak Ātmā, Māyā, Yoga ve tüm Asuraların yıkımı olan son Çakra.

{57} Yani Nyāsa nasıl yapılmalı? Bu durum metinde ve Nyāsa'nın verildiği aşağıdaki notlarda açıklanmaktadır.

{58} Kshaung Nārasinghāya āchakrāya ānandātmane svāhā hridayāya namah.

{59} Shrīng vidmahe suchakrāya priyātmane svāhā shirase svāhā.

{60} Aing vajranakhāya mahāchakrāya jyotirātmane svāhā shikhāyai vashat.

{61} Klīng dhīmahi sakala-loka-rakshana-chakrāya māyātmane svāhā kavachāya hūng.

{62} Ong tanno dyuchakrāya yogātmane svāhā nettrarayāya vaushat.

{63} Haung nrisinghah prachodayāt asurāntaka-chakrāya satyātmane svāhā astrāya phat.

{64} Yani konuşma yeteneğine sahip olur, yani şair olur. O, her şeyin başını ve sonunu bilir ve her şeyi açıklamaya kadirdir.

{65} Korkunç ve kötü ruhların çeşitli biçimleri.

{66} Yani, bu bilgiyi almaya ehil olmayan (Adhikārī) birine değil. Ātharvanīya Shatchakropanishat burada bitiyor.

67. Eğer Bengali'den alınan özetim orijinalin dindarca keskinliklerine işaret ediyorsa, eminim ki eleştirmen şikayet etmeyecektir.

{68} Böyle bir gerçeği kaydetmek her zaman önemlidir, çünkü bu genellikle olaylara bakış açısını etkiler. Bazı durumlarda zihin o kadar Batılılaşmıştır ki eski Hint fikirlerini doğru bir şekilde takdir edemez.

{69} Bunu hiçbir Tantrik kabul etmez. Veda ile Agama arasındaki farkı gören şeyin cehalet (Avidyā) olduğunu söylerdi. Eleştirmen bazı Batılı eleştirileri yeniden yansıtıyor.

{70} Tam Mukti veya Kaivalya'nın bedensiz olduğu doğrudur (Videha). Ama Yogī'nin bedenini (Jīvanmukti) koruduğu bir Mukti vardır. Gerçekte "gitmek" diye bir şey yoktur, çünkü Shangkara'nın dediği gibi Atmā gelip gitmez.

Bu, her halükarda, onun geniş çapta yaygınlığını kanıtlıyor.

Bu, yabancının bir düşmanlık veya aşağılama nesnesi olarak görüldüğü günlerden kalma aşağılayıcı bir terimdir. Tıpkı Yunanlıların ve Çinlilerin, Yunan veya Çinli olmayan herkesi "barbar" olarak adlandırması gibi, Egzoterik Okuldaki Hindular da, ister yerli kabileler ister kültürlü yabancılar olsun, Hindu olmayan herkese Mlechhas adını verir. Mlechhatā, Mlechha olma durumudur. Bu tür dar fikirleri teşvik etmemesi Shākta Tantra'nın takdiridir.

Bunlar Hindistan'da dolaşıp köylüleri çay bahçelerine gitmeye ve orada çalışmaya ikna ediyorlar; daha sonra buralara en hafif tabirle her zaman takdire şayan olmayan yöntemlerle nakledildiyorlar.

{74} Kitaplar ve Gurular bunu iddia ediyor.

{75} Herkese açık bir gözetleme gösterisi değil. Bu yolda büyük zorluklara göğüs germiş olanları ancak görebilirler.

{76} Bu gözlemler ele alınan konunun yanlış anlaşıldığını göstermektedir. Bu tür eleştirileri daha sonra ele alacağım. Şu anki gözlemlerimi bu Yoga'nın tarihsel kökenleriyle sınırlandırıyorum.

Bu, filozofun tarihine ilişkin Hint geleneğidir.

{78} Parantez benimdir. Ayrıca bkz. Mādhava'nın Shangkaravijaya'sı, Ch. XV.

{79} Bkz. giriş, s. 22.

Bu eleştirinin yazarının aldığı gibi bir İngilizce eğitiminin, bu şekilde eğitilmiş olanları yalnızca Hint Shāstra bilgisinden değil, aynı zamanda onu anlama olasılığından da ayırma etkisine sahip olması nadir değildir.

{81} Böylece, Tanrı'ya çiçek ve benzerlerinin sunulması, Karma'nın doğasından pay alır; oysa Bhakti, adananın Tanrı sevgisi aracılığıyla O'nunla bütünleştiği aşkın yönü itibarıyla Samādhi'nin bir biçimidir.

Ancak, üç Kānda - yani Karma, Upāsanā ve Jnāna - olarak adlandırılan şeyleri ele aldığımızda, Tapas ve benzeri uygulamalar Upāsanā Kānda'nın bir parçasını oluşturur. Yukarıdaki tanım yalnızca Yoga sınıflandırması amaçlıdır.

Sattva, Atisattva, Paramasattva, Shuddhasattva ve Vishuddhasattva, Chaitanya'nın beş farklı biçimidir.

{84} Yeteneğin kazanılması için bu gereklidir. Tekrarla eylem doğallaşır ve sonuçtaki sonucu kalıcı olur.

{85} Gāyatrīmūlaka Shatchakrer vyākhyāna O Sādhanā (Mangala Ganga Mission Press).

86. Alışılmışın dışında olan yazar, "Shruti'de (Vedaların kutsal törenlerinin incelenmesi ve uygulanması) Siddhi'ye (meyveye) ulaşmak için Brāhmana'nın Tantra'yı takip etmesi gerekir" ifadesini alıntılayarak, ikinci Shāstra hakkındaki görüşlerine uygun olarak şunu sorar: , “Veda'dan boşanmış olanlar Shruti'de Siddhi'yi nasıl edinebilirler?” Bu, Tantra'nın, Shāstra'nın kendisinin reddettiği Vedalara karşı olduğu yönündeki yaygın suçlamayı yansıtıyor. Kulārnava Tantra bundan bahsediyor

tam tersi, Vedātmaka olarak. Elbette Veda'ya dayandığını iddia etmek bir soru, belirli bir Şastra'nın aslında ona uygun olup olmadığı başka bir sorudur. Hint okulları bu konuda tartışıyor, tıpkı Hristiyan mezheplerinin hepsinin temeli olduğunu iddia ettiği İncil konusunda farklılık göstermesi gibi.

{87} Bu tanım doğru değildir. Daha sonra açıklanacağı gibi, fiziksel ganglionlar, onları bilgilendiren süptil hayati Çakraların yalnızca kaba karşılıklarıdır.

Yazar burada, daha sonra anlatılan, havanın içeri çekildiği ve uyuyan Yılanı uyandırmak için iç ateşlerin yakıldığı süreçlere değinmektedir. Parātmā Yüce Ātmā'dır.

Bu gözlem değerli bir düşünce çizgisini akla getiriyor. Bazıları adanmışlık yolunu (Bhakti) takip ediyor, peki ya bu yola sahip olmayanlar ya da daha az derecede olanlar?

{90} Parantez içindeki paragraf bana aittir.—AA

Bu gözlem Yoga'nın özel karakterinin yanlış anlaşıldığını gösteriyor. Kundali'yi uyandırmak isteniyorsa operasyon en alt merkezden başlamalıdır. Ancak Kundali'nin uyandırılmadığı başka Yoga biçimleri de vardır.—AA

{92} Profesör Monier Williams, Sanskritçe Sözlük, alt vokal. "Çakra."

93 Aynı zamanda Brahmanādī'yi belirtmek için de kullanılan bir terim, çünkü Brahmanādī, beyindeki Brahmarandhra'ya ulaşılan geçiştir.

{94} Her şeyin bir gücün tezahürü olması dışında.

{95} "İç Yaşam", CW Leadbeater, s. 443-478, Birinci Seri.

{96} Lotusun yaprakları Prānavāyu tarafından tezahür ettirilen Prānashaktī'dir. Her lotus, orada baskın olan farklı bir “madde” formunun (Bhūta) merkezidir.—AA

{97} Bu bir Batı terimidir.—AA

{98} Burada verilen anlatımda adı geçmiyor.—AA

Bu konuda kesinliğe o kadar az önem veriliyor gibi görünüyor ki, 1000 yaprak (yani 50 × 20) elde etmek için harflerden biri atılıyor. "Bin" sanırım burada sadece büyüklüğün simgesi. —AA

{100} Her merkezde belirli Siddhis'lerin kazanıldığı söylenir. Ancak başın tepesi “astral” yaşamın çok ötesindedir. Orada Samādhi veya Yüce Bilinç ile birlik sağlanır.—AA

{101} Parashabda'nın Kundali'den Bindu'ya kadar yedi yönü vardır.—AA

{102} Kundalī, Shabdabrahman veya bedenlerdeki "Logolar"dır ve Kendi formunun (Svarūpa) Bilincindedir ve tüm Güçlerdir (Sarva shaktimaya).— AA

{103} Kundalī'ye yılan (Bhujangī) denir. Mūlādhāra'da uyuyor. Onun ne olduğuna gelince, son nota bakın.

{104} Kundali Yoga'nın sonu tüm Cennet dünyalarının ötesindedir.

{105} Çevrilen metne göre Shabda Brahman'ın sesi Anāhata'da, yani dördüncü merkezde duyuluyor.—AA

{106} Böyle bir "yılandan" bahsedilmiyor. Siddhi animā vb. buna bağlı değildir. Kendini küçük ya da büyükle özdeşleştiren bilinçtir.—AA

{107} Burada tercüme edilen metnin söylediği gibi, Ājnā'ya bu isim verilmiştir çünkü burada Guru'nun emri yukarıdan alınmıştır.—AA

{108} Bkz. önceki not {104}.

{109} Mahānirvāna Tantra'nın benim baskımda, CXXIV.

Başka bir yazar şöyle diyor: "Sözde okült ile amatörce ilgilenen biri, yalnızca psişikliğin çocuksuluklarıyla zekasını alçaltır, hayali dünyanın kötü etkisinin kurbanı olur veya ruhunu kötü bir şekilde mahveder.

fallik büyücülük uygulamaları — bu çağda bile binlerce yanlış yönlendirilmiş insanın yaptığı gibi" ("The Apocalypse Unsealed," s. 62). Öyle mi?

Bahsedilen türden büyü uygulayanlar, kadın ruhlarla ticaretin yapıldığı Nāyikā Siddhi'ye götüren Prayoga'ya başvururlar. Bu çalışmada anlatılan süreç, kurtuluş yolundaki bir süreçtir ve cinsel kara büyüyle hiçbir ilgisi yoktur.

{112} Teosofi Cemiyeti'nin resmi bir doktrini olmadığının farkındayım. Benim "Teozofi" olarak adlandırdığım şey, önde gelen savunucularının ortaya koyduğu ve üyeleri tarafından büyük ölçüde kabul edilen teorilerdir. Bu Cemiyet tarafından bu şekilde öğretilen ve benimsenen doktrini belirtmek için kelimeyi ters virgül içine koydum; bu doktrinler, Teosofi'nin genel anlamıyla tam olarak özdeşleştirilmesi gerekmiyor.

{113} Dolayısıyla, Teosofik Sanskritçi Srisha Chandra Vasu, "Yoga Felsefesine Giriş" adlı eserinde Linga Sharīra'yı "eterik kopya" olarak adlandırır (s. 35). Bu terimin sıradan Hint kullanımına göre bu böyle değildir, çünkü Linga Sharīra, Tanmātralar veya başka bir açıklamaya göre beş Prāna tarafından taşınan süptil bedendir - yani Antahkarana ve Indriyas. Başka bir yerde (s. 51) "Astral" beden olarak adlandırılıyor ve Çakralar hakkında benim bildiğim metinlere uymayan bazı açıklamalar yapılıyor.

{114} "Kadim Bilgelik", s. 176, Bayan A. Besant tarafından.

{115} Bkz. Yogatattva Upanishad, burada dünya merkezi üzerinde tefekkür dünya üzerinde hakimiyet sağlar, vb.. Aynı zamanda bu "güçlerin" özgürleşmenin önündeki engeller olduğuna da işaret eder.

{116} Ānandalaharī, s. 35.

{117} Bunun ancak uzun bir çabanın ardından ve daha az eksiksiz deneyim ve sonuçların ardından geldiği açıktır. Hint kavramlarına göre Yoga'daki başarı (Siddhi), önceki birçok yaşamdaki deneyimlerin meyvesidir.

{118} Bu, Devī'nin lütfuyla olduğundan, O'na "sekiz Siddhi'nin vericisi" (Īshitvādyāshtasiddhidā) denir. Bkz. Trishatī, II. 47. Aishvaryya'yı verir.

{119} Çubuk, Idā ve Pinggalā sempatiklerinin iç içe geçtiği merkezi kanaldır (Sushumnā), kesit noktaları merkezdedir. Üstteki iki kanat, Ājnā Çakranın iki lobu veya yaprağıdır.

{120} Burada farklı düşünüyorum. Sahasrāra kafatasının veya beynin üst kısmındadır. Epifiz bezi Ājnā Çakra bölgesinde çok daha aşağıdadır.

{121} Bu terimin burada kullanılan anlamı için "Shakti anp Shākta" kitabıma bakın.

Kulārnava Tantra "Shiva'nın bahsettiği Monizm"den söz eder (Advaitantu Shivenoktam, I. 108). Ayrıca bkz. Mahānirvāna Tantra, Ch. II., vv. 33-44,III. 33-35, 50-64; Prapanchasāra Tantra, II., XIX., XXIX. Prapanchasāra Tantra, Ch. XIX.; çünkü Jīvātmā ve Paramātmā'nın kimliği, Vedāntasāra'nın Jīvabrahmanor aikyam olarak tanımladığı kurtuluştur (Mukti). Bunların verildiği Mahānirvāna Tantra'ya bakınız (VIII. 264, 265, V. 105). Ayrıca bkz. Prapanchasāra Tantra, II., burada Hrīng, Kundalī ve Hangsah ile ve ardından “So' hang” ile özdeşleştirilir. Ayrıca bkz. ib., Ch. XXIV.: “Ben latif olanım” (Yah Sūkshmah So' hang); ve Jnānārnava Tantra, XXI. 10. Brahmāsmi için bkz. Kulārnava Tantra, IX. 32 ve ib., 41: So' ham bhāvena pūjayet. Shākta öğrencisi (Sādhaka) bir düalist olmamalıdır. Mahārudrayāmala, I. Khanda, Ch. 15; II. Khanda, Ch. 2, Benzer şekilde Gandharva Tantra, Böl. 2, onun dualizmden (Dvaitahīna) yoksun olması gerektiğini söylüyor. Bkz. Prānatoshinī, 108. Aslında, Kaula Tantralara kötü isim kazandıran bu özel ibadet biçimi, Advaitavāda'nın pratik bir uygulamasıdır. Kaulāchāra'nın Vedāntik doktrininin tam bilgisini gerektiği gibi takip ettiği söylenir. Burada tercüme edilen Shatchakra-nirūpana'nın söylediği gibi, Jīvātmā veya bedenlenmiş ruh Paramātmā veya yüce ruhla aynıdır ve bunun bilgisi tüm bilgeliğin (Mūlavidyā) köküdür.

{123} Bu, Mahānirvāna Tantra'nın söylediği gibi (VII. 98), Prapanchasāra Tantra'nın beşinci veya yüce durum olarak adlandırdığı şeyin gerçekleşmesini söyleyen Tāntrika Kulāchāra'nın sonu ve hedefidir (Böl. XIX., Cilt III., “Tantrik Metinleri”).

{124} Böylece Devī'nin bir ve çok (Ekānekāksharākritih) formunda olduğu söylenir. Ekam = ekam ajnānam veya Māyā. Anekāni =

birkaç ajnāna - yani Avidyā. O hem İşvara'nın Upādhi'si hem de Jīva'dır (Trishatī, II. 23).

{125} Alternatif, Māyāvāda ve Shaktivāda'nın farklı görüşlerini karşılamak için verilmiştir.

{126} Yani onun özü Sat, Chit, Ānanda'dır. Mayī ve Rūpinī son ekleri ince bir ayrıma işaret eder; yani O, Chit'tir, ancak görünüş itibariyle ondan farklı bir şeydir.

{127} Chit'in biçiminde veya doğasında. Kubjikā Tantra'nın söylediği gibi, Paramā Kalā hem Chit (Chidrūpā) hem de Nāda'dır (Nādarūpā).

{128} Ahang prakritirūpā chet chidānanda-parāyanā (Bölüm I., vv. 16-24, Cilt IV., "Tantrik Metinler").

{129} Yā anādirūpā chaitanyādhyāsena mahāpralaye sūkshmā sthitā (Shāradā Tilaka hakkında Bildirim, Bölüm I.) - yani Adhyāsa veya atıf dünya yönünden verilir. Aşkınsal olarak O, o zaman kendi doğasındadır (Svarūpa).

Bu Paramashiva veya Nirguna (özniteliksiz) veya Nishkala (parçasız), Shiva veya Parabrahman'dır.

{131} Bu, Saguna'dır (niteliklerle birlikte) veya Sakala'dır (parçalarla birlikte), Shiva veya Shabdabrahman'dır ("ses"in kaynağı olarak Brahman, yazıya karşı).

{132} Yoginīhridaya Tantra'nın söylediği gibi: Parā Devī Prakāshavimarshasāmarasyarūpinī'dir. Bu, "Bu" ve "Şu", "Ben" ve "Bu" ayrımının olmadığı Nirvikalpa-jnāna durumudur. Vikalpa-jnāna'da özne ve nesne vardır.

{133} Paramashiva'nın iki etkisi vardır: Prakāsha ve Vimarsha veya Kāmeshvara ve Kāmeshvarī veya Paralinga. Prakāsha = asphutasphutikara veya tezahür etmeyenin tezahürü.

{134} Bu kelime mrish = dokunmak, etkilemek kökünden gelir. Kulārnavā Samhitā bunu hridayangamībhāva veya "durum veya duygu" olarak tanımlar.

kalbine girmek." Vimarshinī Shakti = drāvanam. Eritilir veya dünyaya dönüştürülür.

{135} Hareketsiz Shiva yönü, tanımı gereği hareketsizdir. Bu nedenle Tantra'da Devī, sembolik olarak, Onun altında bir ceset (Shava) gibi yatan Shiva'nın bedeninin üstünde temsil edilir. Kubjikā Tantra olarak Ch. I., yaratan, sürdüren ve yok edenin Brahmā, Vishnu ve Rudra değil, onların Shaktis, Brahmānī, Vaishnavī, Rudrānī olduğunu belirtir. Bkz. Prānatoshinī, 9. Etkinlik Prakriti'nin doğasıdır (Sāngkhya Pravachana Sūtra, III. 66). Aynı nedenden dolayı dişi formu erkekle birlik halinde ancak onun üzerinde (Viparīta) temsil edilir. Devī, Shiva'nın üzerinde durduğunda, sembolizm aynı zamanda (özellikle Kālī durumunda) Anne'nin özgürleştirici yönünü de belirtir. Bkz. "Tantra'nın İlkeleri", I. 323.

{136} Dünyaya bir hayal (Kalpanā) denir, çünkü o yaratıcı bir düşüncedir. Yoginīhridaya Tantra'nın dediği gibi, "Dünyanın resmi Onun kendi iradesiyle tasarlanmıştır" (Svechchhāvishvamayollekhakhachitam), "bhagavān'ın çok memnun olduğunu görünce."

{137} Yüce Baba aydınlığını (Prakāsha) verir. O, Vimarshaşakti yaratır ama tek başına değil. (Vimarshashaktih prakāshātmanā paramashivena sāmarasya-vishvam srijati na tu kevalā—Yoginīhridaya.)

{138} Sanskrit terimine göre Mātri-bhāva'da. Felsefi açıdan da bu doğrudur, çünkü (vecd veya Samādhi dışında) bilebildiğimiz tek şey, dünya olarak Onun formundaki Annedir. Shiva'dan (Parāshaktishivābhinnā) farklı olmayan Yüce Shakti, her şey düzeninde (sarvakramasharīrinī — Yoginīhridaya) bedenlenmiştir.

Purusha'ya her şekilde hizmet eden ve sonunda O'ndan çekilerek Mukti'yi veren "Prakriti'den daha şefkatli hiçbir şey yoktur" denir.

{140} Çünkü daha sonraki bir aşamada Māyā'nın işleyişine kadar "Bu" hâlâ "O"nun bir parçası olarak deneyimlenir. Bu nedenle tezahür veya düalizm yoktur.

Aynı sebepten dolayı Shakti'nin kelimenin tam anlamıyla masif veya yoğunlaştırılmış olan Ghanībhūtā olduğu söylenir. Bu, toplanmış güç durumudur

evrenin filizlenmesinden (Sphurana) hemen önce gelir.

{142} Tüm türler gibi imgeler de zorunlu olarak kusurludur; Böyle bir noktanın büyüklüğü olmamasına rağmen bir konumu olduğu varsayılır. Burada hiçbir şey yok, çünkü mekansızlık içindeyiz.

{143} Yoruma bakın, yayınlayın.

{144} İki tohum Shiva ve Shakti'dir ve kılıf Māyā'dır. Ayrıldıklarında yaratılış ortaya çıkar. Yine imgeleme hatalıdır, çünkü iki tohum vardır, ancak Shiva ve Shakti ikili yönü olan Bir'dir.

{145} Keşmir göllerinde yetişen Singara su fındığının şekli. Burada, Yantraların düz bir yüzeye çizilmesine rağmen katı bir kütle olarak düşünülmesi gerektiğini gözlemleyebilirim. Düz çizim Yantra'nın üç boyutlu şeklinin yalnızca bir önerisidir.

{146} Bu şekilde büküldüğü için Devī'ye Kubjikā (kambur) adı verilir.

{147} Kubjikā Tantra, Ch. I., Prānatoshinī, s. 8.

{148} Bhogena moksham āpnoti bhogena kulasādhanam

Tasmāt yatnāt bhogayukto bhavet vīravarah sudhīh.

(Kulārnava Sanghitā, v. 219.)

Kelimenin tam anlamıyla "ses", Artha'ya veya nesneye karşılık gelen kelime olan Shabda'nın (sesin) ilk kaynağı olan ilk aktivitedir.

{150} Kulachūdāmani, Cilt. IV., “Tantrik Metinleri,” Böl. I., vv. 16-24.

{151} Akula, Shiva'nın Tantrik adıdır; Shakti'ye Kula denir, yani Mātri, Māna, Meya. Yoginīhridaya Tantra'da şöyle denir (Bölüm I.): Kulam meyamānamātrilakshanam kaulastat samashtih. Bu üçü Bilen, Bilen, Bilinen'dir, çünkü bu, Shakti olarak bilinçtir.

{152} Kulachūdāmani, Cilt. IV., “Tantrik Metinleri,” Böl. I., vv. 16-24.

{153} Bu terimlerle ilgili olarak yazarın "Mantrashāstra'daki Çalışmalar" adlı eserine bakın.

{154} Bilincin doğal mükemmelliklerinin sınırlandığı Shakti formları. Böylece her şeyi bilmekten az bilmeye dönüşür; her şeye gücü yeten olmaktan küçük bir yapıcıya dönüşür vb.

Samkocha (daralma) terimi de aynı düşünceyi ifade eder. Devī, Mātri, Māna, Meya aracılığıyla Samkuchadrūpā'dır ve bu nedenle jīva (tathā shivo, pi samkuchadrūpa) olarak Shiva da öyledir.—Yoginīhridaya Tantra.

{155} Bu Tattva olarak sayılmaz.

Bu terimler sıradan İngilizce anlamlarına sahip değildir ancak maddenin eterli, gazlı, magmatik, sıvı ve katı hallerini ifade eder. İbadette (Pūjā) aşağıdaki bileşenlerle (Upachāra) sembolize edilirler: Pushpa (çiçek), eter; Dhūpa (tütsü), hava; Dīpa (agni), ateş; Naivedya (yemek sunusu), su; Chandana (sandalet), toprak.

{157} Sachchidānanda-vibhavāt sakalāt parameshvarāt

Āsīchchhaktistato nādo, nādād bindu-samudbhavah

(Böl. I.).

{158} Bkz. vv. 4, 37-49, SN, posta; Todala Tantra, Ch. VI.; ve Kangkālamālinī Tantra, v. 43'te alıntılanmıştır.

{159} SN, cilt 49.

{160} Ib., v. 41.

{161} Bölüm. BEN.

{162} Kāryya veya onu nedensel (Kārana) Bindu veya Parabindu'dan ayırmak için Bindu'yu üretti.

{163} Parashaktimayah sākshāt tridhāsau bhidyate punah

Bindurnādo bījam iti tasya bhedāh samīritāh

Binduhshivātmako bijang shaktirnādastayormithah

Samavāyah samākhyātah sarvvāgamavishāradaih (Bölüm I.).

Üçüncü satırın ilk kelimesi Bindurnādatmako'dan ziyade Binduhshivātmako olarak okunur, bazı MSS'lerde olduğu gibi, Mahānirvāna'ya Giriş'te alıntıladığım metinde olduğu gibi. Cilt 40'ın Yorumu, post da Bindu'dan Nādātmaka olarak bahseder, ancak bunun Shivātmaka anlamına geldiğini açıklar. Aynı etki için ayrıca bkz. Kriyāsāra.

{164} Bkz. Rāghava Bhatta'nın İletişimi. Ch. Shāradā'nın I. v. 8'i.

Nirgunah sagunashcheti shivo jneyah sanātanah

Nirgunāchchaiva sangjātā bindavastraya eva cha

Brahmavindurvishnubindu rudrabindur maheshvari.

Prānatoshinī'de (s. 13) aktarılan ayetin ikinci satırında Nirgunāshchaiva yazıyor; ama bu Nirgunāchchhaiva için bir hata olmalı, çünkü Bindular nirguna değildir, ondan kaynaklanırlar.

{165} Asmāchcha kāranavindohsakāshāt kramena kāryyabindustato nādastato bījamiti trapam utpannam tadidang parasūkshmasthūlapadaih kathyate (Lalitā-Sahasranāma, Comm.).

Bunlar doğanın Chit, Chidachit, Achit yönlerini temsil eder. Chidangshah chidachinmishrah achidangshashcha teshāng rūpāni (Bhāskararāya; Comm. Lalitā). Kālena bhidyamānastu sa bindurbhavati tridhā,

Sthūlasūkshmaparatvena tasya traividhyamishyate. Sa bindunādabījatvabhedena cha nigadyate (Pra. sāra I. 42). Ete cha Kāranabindvādayashchatvāra ādhidaivatamavyakteshvarahiranyagarbhavirātsvarūpāh shāntāvāmājyesthāraudrīrūpā ambikechchhājnānakriyārūpāshcha (ib.). Ādhibhūtantukāmarūpapūrnagirijālandharaudhyānapītharūpāh. Pītharūpā iti tu nityāhridaye spashtam (ib.). Rahasyāgama'dan alıntı.

{166} Ichchhā, Rajas, Vāmā, Brahmā, Pashyantīshabda,

Jnāna, Sattva, Jyeshthā, Vishnu, Madhyamāshabda,

Kriyā, Tamas, Raudrī, Rudra, Vaikharīshabda.

Bkz. İletişim. 22, Shloka Kāmakalāvilāsa, Sangketa 1, Yoginīhridaya Tantra ve Saubhāgya Sudhodaya, son Tantra'nın Sangketa 2'sinde alıntılanmıştır. Rudra Yāmala'nın söylediği gibi (II. 22), üç Deva Bir'in yönleridir.

Ekā mūrtistrayo devā brahmavishnumaheshvarāh

Mama vigrahasangkliptā srijatyavati hanticha.

Ama bir sonraki nota bakın.

{167} Alıntı: Prānatoshinī, s. 8:

Raudrībindostato nādāt jyeshthā bijādajāyata

Vāmā tābhyah samutpannāh rudra-brahma-ramādipāh

Te jnānechchhā-kriyātmāno vahnīndvarka-svarūpinah.

Ichchhā kriyā tathā jnānang gaurī brāhmītu vaishnavī

Tridhā shaktih sthitā yatra tatparang jyotiromiti.

Prānatoshinī'nin yazarının (s. 9) söylediği gibi, isimler kelime sırasına göre (Pratishabdam) okunmamalıdır, aksi takdirde Jnāna Vaishnavī ile ilişkilendirilir, ancak gerçeklere göre (Yathā sambhavam) yukarıda belirtildiği gibi. metin. Bu açıklamaya göre 1. nottaki Jnāna Sattva ve Kriyā Tamas'ın aktarılması gerektiği görülmektedir.

{168} Bu Agnīshomamayah. Bkz. Tīkā, vv. 6, 7, Kāmakalāvilāsa'dan.

{169} Yani Kāmayukta Kalā, Kalā ile yaratıcı irade (burada onun tezahürü).

Mahābindu = Paramashiva = Mishrabindu = Ravi = Kāmakalā.

Ravi-paramashivābhinnā mishrabindurūpā Kāmakalā.

{170} Ravi veya Sūrya Bindu (Güneş) Parashiva formunda olduğundan ve diğer iki Bindu da onun içinde olduğundan, onların Samashtirūpa'sıdır ve dolayısıyla Kāmakalā olarak adlandırılır.

{171} Bu, yani Chandra, Ravi ve Ra (ateş) haline gelir.

{172} Tayoryad yāmalang rūpang sa sanghatta iti smritah

Ānandaşaktih saivoktā yato vishvang visrijyati

Na Shivah Shaktirahito ve Shaktih Shivavarjitā.

(Tantrāloka-Āhnika, 3.)

Bu ikisinin (Shivā-Shakti) birleşik formuna kavşak denir. Buna yaratılışın doğduğu mutlu Shakti denir. Şakti olmadan Şiva yoktur, Şiva olmadan da Şakti yoktur.

{173} Ib., 3 Ahn.

{174} Fiziksel düzlemde bu kelime cinsel birleşmeyi ifade eder.

{175} Shrichakra'da bu, en yüksek olan Baindava Çakra bölgesindedir ve bunu Kāmeshvarī, Bhagamālinī ve Vajreshvarī olan üçgen Çakra takip eder. Kāmakalā ile ilgili olarak ayrıca bakınız, gönderi.

{176} Bhidyamānāt parādvindoravyaktātmaravo' bhavat

Shabdabrahmeti tang prāhuh sarvvāgamavishāradāh.

(Shāradā Tilaka, Böl. I.)

Bkz. Mahānirvāna Tantra'ma Giriş, s. XXII. Bu ayette ilk Bindu'nun Para olarak adlandırıldığı görülecektir ve bunu açıklığa kavuşturmak için Prānatoshini'nin yazarı şu notu eklemiştir:

Parādvindorityanena shaktyavasthārupo yah prathamo bindustasmāt
(Parabindu ile Shakti'nin bir durumu olan ilk Bindu kastedilmektedir).

{177} Bkz. Rāghava Bhatta, Comm. v. 12, Shāradā ve aynısı.

Kriyāshaktipradhānāyāh shabdashabdārthakāranam

Prakriterbindurupinyāh shabdabrahmā bhavat param.

{178} Prānatoshinī'de söylenmektedir, s. 22, Shambhu "zamanın ortağıdır" (Kālabandhu), çünkü Nāda formundaki Kāla, O'nun ve diğer Devatā'ların doğmasına yardımcı olur.

Kulārnava Tantra'nın (Khanda 5, Ullāsa I.) söylediği gibi, tek Brahman'ın Paramabrahman (aşkın) ve Shabdabrahman (içkin) olmak üzere iki yönlü yönü vardır. Shabdabrahmaparambrahmabhedena brahmanor dvaividhyam uktam. Ve ayrıca bkz. Shrīmad Bhāgavata, 6 Khanda, 16 Ch. Tena shabdārtharūpavishishtasya shabdabrahmatvam avadhāritam (Prānatoshini, 13).

{179} Atha binvātmanah shambhoh kalabandhoh kalātmanah

Ajāyata jagat-sākshī sarvvavyāpī sadāshivah

Sadāshivāt bhaved Īsha stato Rudrasamudbhavah

Tato Vishnu stato Brahmā teshām evam samudbhavah.

(Bölüm I., ayetler 15, 16.)

Burada onlardan form yaratımı (Arthasrishti) ile bağlantılı olarak bahsediliyor. Prānatoshinī şöyle diyor: Atra Arthasrishtau punah rudrādīnāmutpattistu artharūpena. Pūrvvamteshām utpattih shabdarūpena, ato na paunaruktyam iti kalāmāyā tadātmanastadutpannatvāt.

{180} Purushāt na parang kinchit sā kāshthā sā pārāgatih diye söylenir.

{181} Dehendriyādiyuktah chetano jīvah. Kulārnava Tantra, I. 7-9, Jīvaları, ateşten çıkan kıvılcımlar gibi (eski bir Vedantik fikir olan) Māyā ile sarılmış Shiva'nın parçaları olarak tanımlar (bu onlara O'ndan ayrı olduklarına dair yanlış bir fikir verir). Bununla birlikte, Vedānta'daki Jīva gerçekten Brahman olduğundan (jivo brahmaiva nāparah) gerçekte Jīva (Nahi jīvonāma kashchit svatantrah padārthah) adında bağımsız bir kategori yoktur. Ātmā, upādhi (yani vücut vb.) ile birlikte olduğunda Jīva olarak adlandırılır. Felsefi olarak, upādhi (nitelik) içeren tüm Ātmā, Jīva'dır.

{182} "Brahmā'nın küçük yumurtası (küresel)."

Jnānārnava Tantra (XXI.10) "antah"ın gizli ve incelikli anlamına geldiğini söyler, çünkü Ātmā inceliği bir atom gibi her şeyin içindedir. Bu, cehalet gölünde gezinen Hangsah kuşudur. Çözünme üzerine, Sanghārarūpī olduğunda, Ātmā ortaya çıkar. Anne ayrıca beş Shiva, Brahmā vb. gibi Devatā'ların Antaryāmin'idir; çünkü O, Parabrahmānandarūpā, Prakāsharūpā, Sadrūpā ve Chidrūpā'dır ve böylece onları yönlendirir (Trishatī, II. 47).

{184} Yadihāsti tadanyatra yannehāsti natat kvachit - Hermetik özdeyişin Hint versiyonu: "Yukarıdaki nasılsa, aşağıdaki de öyledir."

Yani Herbert Spencer, Hint doktrinine uygun olarak, ister fiziksel ister psişik olsun evrenin, benlik veya zihin olarak madde durumunda nesne olarak deneyimlediğimiz bir güç oyunu olduğunu savunur.

Kelimenin Kri'den ve bhāva'yı veya soyut fikri ifade etmek için eklenen Ktin ekinden ve bazen de Yunanca sis ekine karşılık gelen Karma'dan veya eylemin nesnesinden türetildiği söylenir. Yalın çekimli Ktin, tis olur. Bu nedenle Prakritis'in Yunanlıların φύσις (doğası) ile örtüştüğü söylenmektedir (Banerjee, "Hindu Felsefesi Üzerine Diyaloglar", 24). Buna Pradhāna da denir. Pra + dhā + anat = Pradhatte sarvvam ātmani veya kendi içinde her şeyi içeren şey; tüm madde ve formun kaynağı ve kabı. Pradhāna aynı zamanda kelimenin tam anlamıyla "baş" (madde) anlamına gelir, çünkü Sāngkhya'ya göre o gerçek yaratıcıdır.

{187} Prapanchasāra Tantra, Cilt 2'deki muhteşem Prakriti İlahisi'ne bakın. III., "Tantrik Metinleri." Gözle görülen şey tanımlanabilir ama O tanımlanamaz. "Gözle görülmez." Kena Yukarı., 1-6: "Yat chakshushā na pashyati." O duyuların ötesindedir. Bu nedenle Trishatī, Devī'ye (II. 44) idrigityavinirdeshyā (şu veya bu olarak özellikle işaret edilmemesi gereken) olarak hitap eder. Bkz. Prānatoshinī'de alıntılanan Shāradā Tilaka, Vāmakeshvara ve Vishvasāra Tantras, s. 24. O anlatılamaz ve kavranılamaz: biçimiyle (Vikriti), fakat Kendisi (Mūlaprakriti) biçimsizdir. Mahānirvāna Tantra, IV. 33-35. Böylece Sāyana (Rig Veda, X. 129, 2) şunu söylüyor, oysa Māyā

Anirvāchyā (tanımlanamaz), ne Sat ne de Asat olduğundan Chit, Sat olarak tanımlanabilir.

{188} Kriteh prārambho yasyāh. Yani yaratılışın (Srishti), bakımın (Sthiti) ve yok oluşun (Laya) (Prakriyate kāryyādikam anayā) gerçekleştirilmesidir.

{189} Bkz. Sadānanda'nın İletişimi. Īsha Up'ın 4. Mantrasında. “Bilinç olan değişmeyen Brahman, yaratılışta Brahman (Brahmamayī) bilinci (Chidrūpinī) olan Māyā olarak ortaya çıkar ve Kendisinde üç Guna formunda başlangıçsız (anādi) Karmik eğilimleri (Karmasangskāra) tutar. Dolayısıyla O, Chinmayī olmasına rağmen Gunamayī'dir. Ve ikinci bir prensip olmadığı için bu Gunalar Chit Shakti'dir.”

{190} Üç Guna Prakriti'dir. Devī'ye, Prakriti biçiminde olduğu gibi, Trigunātmikā (üç Guna'dan oluşan) denir. Ondan, Büyük Davadan (Mahākāranasvarūpā) çıkan tüm doğa da farklı ilişki durumlarındaki aynı Gunalardan oluşur.

{191} Indian Philosophical Review'daki "Shakti and Māyā" başlıklı makaleme bakın.

Konuyu tekçi bir şekilde ele alan Profesör P. Mukhyopadhyaya'nın sözleriyle, bunlar saf Bilincin yüzeyindeki Yaşam Stresinin üç unsurudur - yani sunum (Sattva), hareket (Rajas) ve örtünme (Yaratıcı evrimin üç unsuru olan Tamas (“Patent Harikası,” s. 19).

{193} Rajas Guna'nın baskın olduğu ve Tamas'ı bastırmak için bu Guna'yı kullananlar Vīra'dır (kahraman) ve Tamasguna'nın hakim olduğu adam bir Pashu'dur (hayvan).

{194} Üç guna esas itibariyle değişkendir. Nāparinamyakshanamapyavatishthante gunāh (gunalar bir an bile hareketsiz kalmaz). Vāchaspati Misra; Sāngkhya-Tattva-Kaumudī, 16. Karika. Hareket iki yönlüdür: (a) Sarūpaparināma veya Sadrisha parināma çözünmede ve (b) Virūpaparināma yaratılışta.

{195} Bu aslında Prakriti'nin Vikriti'ye karşıt tanımıdır: Sattvarajastamasāng sāmyāvasthā prakritih. Sāngkhya Kaumudi Kārikā 3: Sāngkhya Pravachana, I. 61.

{196} Vikāra veya Vikriti, sütten elde edilen lor gibi gerçekten değişmiş bir şeydir. İlki, ikincisinin Vikriti'sidir. Vivartta, bir ipin yılan gibi görünmesi gibi görünür fakat gerçek olmayan bir değişimdir. Vedāntasāra böylece müzikal olarak iki terimi tanımlar:

Satattvato nyathāprathā vikāra ityudīritah

Atattvato nyathāprathā vivarta ityudīritah.

Shatchakra'nın V. 40'ı Vikriti'den Prakriti'nin bir yansıması (Pratibimba) olarak bahseder. Prakriti değiştirildi.

Daha önce açıklandığı gibi Purusha-Prakriti Tattva'larından önce gelen Tattva'lar vardır. Etimolojik olarak Tattva, “Tat” (O) veya Şuluk zamirinden soyut bir türetilmiştir ve daha önce de belirtildiği gibi, Duns Scotus'un Haecceitas'ıyla karşılaştırılabilir. Tattva genel anlamda Hakikat veya Brahman'dır. Ancak Sānkhya'da sekiz "yapımcıyı", on altı "yapımı" ve yirmi beşinci Tattva veya Purusha'yı belirtmek için somut bir terim olarak kullanılan teknik bir anlamı vardır.

{198} Yah sarveshu bhuteshu tishthan; yah sarvāni bhutāni antaro yamayati (Brīh. Up., iii. 7, 15). Dolayısıyla Jīva, Upādhi ajnāna ve etkileri, zihin ve beden ile birlikte Chaitanyarūpa'dır ve Abhimānin veya uyanıklık vb. durumların kendisine atfedilenidir.

{199} Shangkara'nın Bhāshya'sı, II. 3-45. Jīva, Upādhi tarafından ayırt edilen Chaitanya'dır. İkinci terim, özelliği, niteliği, bedeni vb. ayırt etmek anlamına gelir ve burada beden (Deha), zihni (Manas, Buddhi) vb. (ib. I. 2-6) algılar (Indriya).

{200} 1 Han ve 5.

{201} Pāshabaddho bhavejjīvah pāshamuktah sadāshivah (Kulārnava Tantra, IX. 48), bunun üzerine bu pasajdan alıntı yapan Prānatoshinī'nin yazarı şöyle der: "Böylece Shiva ve Jīva'nın kimliği gösterilmiştir" (iti shivajīvayoraikyam uktam).

{202} Īshvara'nın dişisi. Bazıları Shiva'ya tapar, bazıları Devī'ye. Her ikisi de birdir.

{203} İletişim Shangkara tarafından v. 23'te.

{204} Bir Bhūta'nın (duyulur madde) tanımı, göz, kulak vb. gibi dış organlar tarafından görülebilen şeydir.

{205} Sângkhya Pravachana Sūtra, II. 16.

{206} Jagadisha Chatterji'nin "Kashmir Shaivaism"de önerdiği gibi, s. 101, n.

{207} Bkz. not {213}, yayın.

{208} Rūpa öncelikle renklidir. Renk sayesinde form algılanır, çünkü tamamen renksiz bir şey, madde duyularla algılanamaz.

Duyuların diğer nesneleri konuşulabilen, kavranabilen, yaklaşılabilen, uyarılabilen (cinsel organlarda bulunan) ve boşaltılabilen nesnelerdir. "Her duyu belirli bir etki sınıfına uygundur - dokunmadan katı basınca, işitmeden hava basıncına, tattan sıvıya, ışıktan parlak ışınlara" (Bains, "Zihin ve Beden", s. 22. 1892).

Bkz. Sāngkhya Pravachana Sūtra, II. 26-28, 40; Sāngkhya Tattva Kaumudī, 27 Karikā.

{210} Bunun daha ayrıntılı bir açıklaması için bkz. "Kashmir Shaivaism", 125.

{211} Bkz. not {210}.

{212} Böyle söylenir Tāni Vasūni tanmātrādīni pratyaksha-vishayāni (yani Yogiler için).

{213} Bu sayede nesnelerin termal kalitesi algılanır.

{214} Genel olarak son dördü Vaisheshika Paramānus'a karşılık gelir. Ancak farklılıklar da var. Dolayısıyla ikincisi ebedidir (Nitya) ve birbirlerinden ilerlemezler.

{215} Bkz. "Kashmir Shaivaism", JC Chatterji, s. 120. Böylece Profesör Lombroso, kör olduğu için kulağının ucuyla okuyan, dizleriyle tat alan ve ayak parmaklarıyla koklayan bir kadının vakasını kaydeder.

{216} Tantrasāra Ahnika, 8.

{217} Bkz. “Keşmir Şaivacılığı”, s. 112.

{218} Brihadāranyaka Upanishad, I. 3-27'de şöyle deniyor: “Manas'ım (zihnim) başka bir yere yönlendirildi. Bu nedenle duymadım.”

{219} Yani, burada tercüme edilen metin gönderisinde Manas'tan, bazılarının içeri girmesine izin veren ve diğerlerini dışarıda tutan bir kapı görevlisi olarak bahsediliyor.

{220} Bkz. "Keşmir Şaivacılığı", 94-114. Bu Sāngkhyan ve Vedāntic tanımıdır. Vaisheshika'ya göre Manas, zevkin, acının ve Jivātmā'nın (Ben filancayım) bilgisini veren şeydir.

{221} Bkz. “Keşmir Şaivacılığı”, s. 116, burada yazar, Kant'ın, kavramlar olmadan algıların (Anschauung) kör olduğu yönündeki vecizesini aktarır.

{222} Abhimāna. Abhimāno'hangkārah. Bkz. Sāngkhya Tattva Kaumudi, 24 Kārikā ve Bk. II., Sutra 16, Sāngkhya Pravachana Sutra.

{223} Tang ahangkâram upajîvya hi buddhiradhyavasyati (Sāngkhya Tattva Kaumudī, yukarıda).

{224} Sāngkhya Pravachana, II. 13. Sūtra'da Adhyavasāyo buddhih vardır; ancak Yorumcunun işaret ettiği gibi Buddhi, kendi özüyle özdeşleştirilmemelidir.

işlevler. Buddhi'ye bu nedenle Nishchayakārini denir.

{225} Sāngkhya Tattva Kaumudī, 23. Kārikā: Sarvvo vyavaharttā ālochya mattvā aham atrādhikrita ityabhimatya kartavyam etat mayā iti adhyavasyati.

{226} Sāngkhya Pravachana, II. 40-44.

{227} Sāngkhya Pravachana, II. 45, 39.

{228} Shangkara'nın Kathopanishad Şerhi, 3. Valli, 4. Mantra: Ātmendriyamanoyuktang bhoktetyāhurmanīshinah; ve bkz. Sāngkhya Pravachana, II. 47.

{229} Chetati anena iti chittam.

{230} Pātanjala Sūtra şöyle der: Anubhūtavishayāsampramoshah smritih (Algılanan nesneden hiçbir şey alınmaz).

{231} Anusandhānātmikā antahkarana-vrittih iti vedāntah (Vedānta'da araştırma yapan Antahkarana'nın fakültesidir).

{232} Sāngkhyashāstrecha chintāvrittikasya chittasya buddhvāvevāntarbhāvah (Sāngkhya Shāstra'da, işlevi Chintā olan Chitta, Buddhi, I. 64'te yer almaktadır).

{233} Chittam antahkarana sāmānyam (Chitta genel olarak Antahkarana'dır): Sāngkhya Pravachana Bhāshya.

{234} Sāngkhya Pravachana Sūtra, III. 9.

{235} Bu, ruh göçü veya pretyabhāva'dır, yani "yeniden doğuş" (ve tekrar) anlamına gelir - Gautama'nın dediği gibi punarutpattih pretyabhāvah. Pretya = ölmek ve Bhāva = “yeniden oluş (dünyaya doğmak).” "Yeniden" alışkanlığı ima eder: doğum, sonra ölüm, sonra doğum vb., Nyāya'nın dediği gibi Moksha veya Apavarga (serbest bırakılma) olan nihai özgürleşmeye kadar devam eder.

{236} Bkz. Prapanchasāra Tantra, Cilt. III., “Tantrik Metinleri.”

{237} Çürüme ve ölüm, açlık ve susuzluk, keder ve cehaletle birlikte bedenin (Dehadharma) özellikleri olan altı Ūrmis'ten ikisidir: Prapanchasāra Tantra, II.

{238} Sāngkhya'ya göre Spandanashīla'dır (titreşimli); çünkü ürünler orijinal titreşen Prakriti'nin karakterini paylaşıyor ve bu ürünler, Prakriti'nin kendisi gibi her yeri kaplayan (Vibhu) değil. Vaisheshika Sūtrakāra onu hareketsiz, renksiz (Nirūpa) bir süreklilik (Sarvvavyāpī) olarak görüyor. Bu bir etki değildir ve Vibhu'dur, dolayısıyla titreşemez (Gatikriyā). Yorumcular, onun bir Dravya veya bir şey olduğu için, Dravya veya Kriyā'nın genel niteliğine (Dharma), yani eyleme sahip olması gerektiğini ileri sürerler.

{239} "Keşmir Şaivacılığı", s. 132, burada manyetik alan çizgilerinin eterik enerji çizgileri olarak Dik (yön) çizgileriyle bağlantılı olduğu ileri sürülmektedir.

Prapanchasāra Tantra'nın söylediği gibi Vāyu, hareket (Chalanapara) ile karakterize edilir. Sanskritçe kök vā = hareket etmek. Bkz. Sushruta, Cilt. II., s. 2, ed. Kaviraj Kunja Lala Bhishagratna.

{241} Batılı kavramlara göre sesin nedeni havadır. Hint kavramlarına göre eter, sesin (Ashraya) temelidir ve hava (Vāyu), onun tezahüründe bir yardımcıdır (Sahakārī).

Dokunma burada tüm temas biçimleri anlamında kullanılmamaktadır, çünkü biçim ve sağlamlık henüz gelişmemiştir, ancak nesnelerin termal niteliğinin gerçekleştiği özel temastır.

{243} Ateş, şekilleri oluşturan ve yok eden eylemin adıdır.

{244} Katı haldeki (Pārthiva) kokuya neden olan tüm maddeler toprak halindedir; örneğin metaller, çiçekler vb.

Enstrümana iliştirilen küçük bir trompette kelimeler söylendiğinde veya söylendiğinde, dönen bir disk, sesteki değişikliklere göre değişen bir takım kalıplara bölünmüş gibi görünür.

{246} Bu ve diğer diyagramlara göre Çakraların renkli plakalarına bakın.

{247} Her yeri kaplayan (Sarvvavyāpī), ancak Sāngkhya'da nispeten böyledir ve renksizdir (Nirūpa). Titreşime gelince, v. ante, s. 68.

{248} Düz olmayan hareketlerle (Tiryyaggamanashîla).

{249} Aydınlatıcı (Prakāsha) ve ısıtıcı (Tāpa).

{250} Sıvı (Tarala), hareketli (Chalanashīla). Sneha kalitesine sahiptir, bu sayede nesneler nemli un veya toprak gibi bir topak (Pinda) halinde sarılabilir. Bazı katı şeyler ısı etkisiyle bir süre sıvı hale gelir; ve diğerleri buz gibi katı hale gelir; Jāti (tür) durgun sudur (Jalatva).

{251} İçi boş, yoğun (Gana), sert (Dridha), birleşik (Sanghata) ve sert (Kathina).

{252} "Hindu Gerçekçiliği", s. 84.

{253} Kaushitakī Upanişad, 3-2.

{254} Bkz. Mahādeva Shāstri tarafından düzenlenen Taittirīya Upanishad Yorumu ve Profesör BK Sarkar'ın "Hindu Sosyolojisinin Olumlu Arka Planı" adlı eserinde Dr. Brojendra Nath Seal tarafından hazırlanan ve bazı başka yetkilerin verildiği Ek C.

{255} Prāna anlamında. Sanskritçe kök vā = hareket etmek. Bkz. Sushruta, Cilt. II., s. 2, Kaviraj Kunja Lala Bhishagratna baskısı.

{256} Bu terimlerin açıklandığı "Tantrik Metinleri"nin üçüncü cildinin giriş bölümüne bakın. Bu Dhātu'nun Devatā'ları Dākini ve Çakralardaki diğer Shaktilerdir.

{257} Vāyu'ların bahsedilenlerin dışında başka işlevleri de vardır. Burada konu sadece genel olarak ifade edilmiştir. Bkz. daha önce alıntılanan Sushruta Sanghitā. Prāna, kaba bir şey olan fiziksel nefes değil, kendisini solunumda sergileyen yaşamsal gücün işlevidir.

{258} Niruttara Tantra (Bölüm IV.) şöyle der:

Hangkārena vahiryāti sakārena vishetpunah

Hangseti paramangmantrang jīvo japati sarvvadā.

(Hangkāra'dan dışarı çıkar ve Sakara'dan tekrar içeri girer. Bir Jīva her zaman Yüce Mantra Hangsa'yı okur). Ayrıca bkz. Dhyānabindu Up.

Güneş'in, güneş sistemindeki toplam maddenin büyük bir kısmını tuttuğu, ancak momentum momentinin yalnızca yüzde 2'sini taşıdığı söylenmektedir.

{260} Yoga çalışmaları Ay-chit'ten (Chichchandra) söz eder. Bu kitabın kapağında gösterilen, Yılan Kundalini tarafından kucaklanan bu manevi aydır.

{261} Amritanāda Upanishad, vv. 34, 35—Anandāshrama Baskısı, Cilt. XXIX., s. 43; Shandilya Yukarı., Ch. I. Ayrıca bkz. Prāna, Ch. II., Prapanchasāra Tantra. Ayrıca Prāna'nın burun deliklerinin (Nāsāgravarttī) ucunda olduğu söylenir ve diğerlerinin de başka yerlerde olduğu söylenir. Bu yerellikler özel işlev koltuklarını ifade eder.

{262} Kshuddhākara; Lafzen, "iştah açıcı."

{263} Subodhini, Vedāntasāra Yorumu'nda belirtildiği gibi, burada bu Vāyu Poshanakāra, yani bedeni besleyen olarak tanımlanır.

{264} Bu Upanişad, tüm planlardaki Bilinç durumlarının bir analizini verir ve Gaudapāda'nın Kārikā'sı ile bağlantılı olarak incelenmelidir.

Shangkarāchāryya'nın ikincisi hakkındaki Yorumu ile aynı konu.

{265} Ayrıntılı gönderide açıklanmıştır.

{266} Gaudapāda'nın Kārikā'sı ve Shangkarāchāryya'nın aynı konudaki Yorumu ile birlikte Māndukya Upanishad'a (bunların analiz edildiği yer) bakın.

{267} Māndukya Up., Mantra 3. Prapanchasāra Tantra: Svairindriyairyadātmā bhungte bhogān sa jāgaro bhavati (Bölüm XIX., "Tantrik Metinler," Cilt III.). Bkz. Īshvarapratyabhijnā: Sarvvākshagocharatvena yātu vāhyatayā sthitā (Bhāskararāya tarafından Lalitā'nın 62. cildine ilişkin Comm.'da alıntılanmıştır).

{268} Bkz. Māndukya Yukarı., Mantra 4. Īshvarapratyabbijnā:

Manomatrapathedhyaksha vishayatvena vishramāt

Srishtāvabhāshabhāvānāng srishtih svapnapadang matam.

(Lalitā'da alıntılanmıştır, loc. cit.).

Prapanchasāra Tantra: Sangjnārahitairapi tairasyānubhavo bhavet punah svapnah.

Hiçbir şeyin rüyada görülmediği bu durum genel olarak sanıldığından daha nadirdir.

{270} Bkz. Pātanjala yoga-sūtra: Sukhamahamasvāpsang na kinchidavedisham iti smaranāt.

{271} Abhāvapratyayālambanā vrittirnidrā. Ayrıca bkz. Prapanchasāra Tantra: Ātmānirudyuktatayā nairākulyang bhavet sushuptirapi (Bölüm XIX., Cilt III., "Tantrik Metinler").

{272} Bhāskararāya, İletişiminde. Lalitā'da şöyle diyor: Ataeva sushuptidashāpannajīvopādhih kāranasharīratvena turīyadashāpannajīvopādhih mahākāranasharīratvena vyavahārah.

{273} (Bilincin) gözlerinin açılması ve kapanması. İkincisi, mükemmel Şiva bilincinin kazanılmasından önceki son aşamadır.

{274} Hesaplamalar, daha fazla veya daha az sayıda yükseliş aşamasının sıralanmasına göre ayrıntılı olarak farklılık gösterir. Böylece Nirvāna Tantra, Comm'da alıntılanmıştır. 43. yazıya göre Paramātmā'nın Turīya eyaletindeki Devatā olduğunu söylüyor; ve Prapanchasāra Tantra (Bölüm XIX.) Jāgrat'ın Bīja olduğunu, Svapna'nın Bindu olduğunu, Sushupti'nin Nāda olduğunu, Turīya'nın Shakti olduğunu ve ötesindeki Laya'nın Shānta olduğunu söylüyor.

Kolektivitenin doğası yalnızca birimlerin toplamı değil, aynı zamanda birimlerin organize bir bütünün parçaları olarak birbiriyle ilişkili olduğu bir kolektivitedir. Dolayısıyla Hiranyagarbha, rüya halindeki tüm Jīvalar olduğunun bilincine sahip olan kişidir: Jīvasamashtyabhimānī Hiranyagarbhātmakah (Bhāskararāya, a.g.e., v. 61). O, bu Jīvaların toplamıdır.

İkisi arasında bir ayrım olduğu söylenir; kolektif Antahkarana olarak tezahür eden Paramātmā Hiranyagarbha'dır ve kolektif Prāna olarak Sūtrātmā olarak adlandırılır. Bu iki araçla farklılaşmadan tezahür ettiğinde Antaryāmin'dir. Bkz. Bhāskararāya, loc. alıntı.

{277} Birincisi süptil, ikincisi ise kaba biçimdir.

{278} Māranam'da ve diğer Shatkarma veya abhichāra'da olduğu gibi. Geçenlerde bir yazarın Okültist, Teosofist vb. olarak "şüpheli" olduğunu anlatan bir yazıda okuduğum bir örneği alıntılamak gerekirse. General JT Harris, bir Sādhu'nun ayağının yakınında bir akrep fark etti. "Kıpırdama" dedi; "Ayağını yanında akrep var." Sadhu eğildi ve akrebi görünce parmaklarıyla işaret etti, akrep General'in huzurunda hemen büzüştü ve öldü. General, "Zaten bazı güçleriniz var gibi görünüyor" dedi; ancak Sādhu, hiçbir önemi olmadığı için konuyu bir kenara bıraktı ("Çin Jim": "Bir İsyan Gazisinin Yaşamındaki Olaylar", Tümgeneral JT Harris, s. 74. Heinemann).

Bhairava Mantra'ya tapan bazı kişiler tarafından bunun olağanüstü bir şekilde kullanıldığı bilgisi verildi. Adam Mantra'yı şuraya yansıtır:

Daha sonra fiziksel bir birleşme hissini deneyimleyen kadın. Vishnu Purāna irade gücüyle nesilden bahseder.

Kulārnava Tantra'nın söylediği ve kolayca anlaşılabileceği gibi, böyle bir Guru'ya ulaşmak zordur. Bu inisiyasyonu alan öğrenci, inisiyatörün tüm güçlerini alır. Müritlerini anında en yüksek hedeflere uygun hale getirebilen Guruların olduğu söylenir.

{281} Aslında yakın zamanda iş arkadaşımın bir arkadaşının evinde olduğu gibi. Bir adam Kuşandikā Homa'da yakıtı sadece Mantra ve ateşin Bīja'sı ("Ram") ile ışığa veya kibrite başvurmadan yaktı.

Bu Sanskritçe terim, Kavacha'nın kullanıldığı bir çitten çok, bir adamın kendisine yansıtılan bir Mantra'yı nasıl "yakalayabileceği" bilgisini ifade eder.

{283} Samhitā'da Kulārnava (bu adı taşıyan Tantra değil) Shiva olarak adlandırılan, kara kedilerin, yarasaların ve diğer hayvanların eti, Chandāla kadınının kirli çamaşırları, bir cesedin kefeni ile yapılan bazı korkunç ayinlerden bahsettikten sonra ve diğerleri şunu söylüyor: "Ah, Pārvati, başım ve uzuvlarım titriyor, ağzım kurudu" (Hridayam kampate mama, gātrāni mama kampante, mukham shushyate Pārvati) ve şunu ekliyor: "Kişi bunun hakkında konuşmamalı, kişi bundan bahsetmemeli, konuşmalı, konuşmalı, tekrar tekrar ondan söz edilmemesi gerektiğini söylüyorum" (Na vaktavyam na vaktavyam na vaktavyam punah punah).

Oryantalist ve misyonerlerin okültizm hakkında hiçbir şey bilmemeleri ve bunu batıl inanç olarak görmeleri nedeniyle Hint öğretisine ilişkin sunumları çoğunlukla cahil ve saçmadır.

= Düşünmek anlamına gelen "insan" kökü, aynı zamanda Sanskritçe'de tüm yaratılmışlar arasında tam anlamıyla düşünen tek kişi anlamına gelen insan kelimesinin de köküdür.

{286} Bu Dhvani, Mantra'nın kaba gövdesidir.

{287} "Ghata" kelimesi söylendiğinde akılda kavanoz fikri ortaya çıkar.

{288} İşitilebilir sesler (Dhvani) olarak değil, işitsel ifadeyi duyulabilir seslerde bulan şey olarak. Mantıklı ifadeler geçicidir. Arkalarında tezahür ettikleri Ebedi Logos (Şebdabrahman) vardır.

{289} Samantu tatra darshanam ("Fakat bunların algısı da aynıdır").

Bu, harflerin anlamlı ifade bulduğu tek biçimdir. Böylece yazı görsel ifadeyi, kör delikli noktalar ise dokunsal ifadeyi verir.

{291} Bana referans vermeyi unutan Hintli bir arkadaşımın raporu üzerine.

{292} Metninkiyle karşılaştırılabilecek bu anlatım şöyledir:

Kemik (Asthidhātu): Mūlādhāra çakra; Devī Shakini.

Yağ (Medadhātu): Svādhishthāna çakra; Devī Kākini.

Et (Māngsadhātu): Manipūra çakra; Devī Lākinī.

Kan (Raktadhātu): Anāhata çakra; Devī Rākini.

Cilt (Tvakdhātu): Vishuddha çakra; Devī Dākini.

İlik (Majjādhātu): Ājnā çakra; Devī Hakini.

Sahasrāra Padma'da Shukra (semen) ile başlayan tüm Dhātu'lar vardır.

(293} Dolayısıyla alıntı yaptığım, bana verilen metinde Mūlādhāra'daki dört harf Va, Sha, Sha ve La olarak verilmiştir. Diğer rivayetlere göre ikincisi şüphesiz Sa olmalıdır.

Bu doğrudur ancak yine de her harf veya harf sınıfı için özel telaffuz yerleri olabilir. Görünüşe göre bu öneriyi destekler nitelikte, ünlü seslerin boğazın ortasına, Ha ve Ksha'nın ise yukarıya yerleştirildiği belirtilebilir.

{295} Konunun Kundalinīkalpataru'da ve özellikle de Adhyātmasāgara'da ayrıntılı olarak ele alındığı konusunda bilgilendirildim; ikisi de MSS'de yer almamaktadır. henüz görmedim mi?

{296} Yazarın "Studies in the Mantra Shāstra" (Shaktis'in Kalās'ı) adlı eserine bakın. Samāna Vāyu da burada bulunuyor.

{297} Rik'in Va'sı, Yajus'un Sha'sı, Sāma'nın Sha'sı ve Atharva Veda'nın Sa'sı.

{298} Dört çağ: Satya, Treta, Dvāpara ve Kali.

{299} Şeker kamışı suyu, şarap, sade yağ (Ghrita), süt.

{300} Bkz. Rudrayāmala XVII., burada Şakti'nin Achāra'sı ile ilgili olarak Atharva'ya öncelik verilmektedir. Atharva'dan Sāma, Sāma'dan Yajus ve sonuncusundan da Rik ortaya çıktı.

{301} "Sinir" terimi başka bir eşdeğerin temerrüdü için kullanılır. Yoga-Nādīler olarak adlandırılan bu Nādīler, fizyolojideki Nādīler gibi kaba şeyler değil, bedenlerdeki yaşam gücünün çalıştığı ince çizgilerdir.

{302} Budist Tantralar, açıklamaların yalnızca yöntem amacıyla hayal edildiğini belirtirken özellikle açık sözlüdür. Sonuçta asıl nokta, farklı uygulama biçimleriyle elde edilebilecek konsantrasyon ve yaratıcı iradedir. Şimdi "Tantrik Metinleri" cildi olarak yayınlanan Demchog Tantra'ya bakın.

{303} Zihin, formla (Sākāra) ibadet ederken İbadet İlahı'na (Ishtadevatā) odaklanmalıdır; ve Yoga'da ışık formu (Jyotirmayarūpa). Ancak bir Mantra'nın anlamını bilmeden tekrarlamanın bazı faydalar sağlayacağı söylenir.

{304} O halde düşünce yalnızca dış kabukta değildir, aynı zamanda bilinç merkezi aracılığıyla canlandırılır.

{305} Bazıları bu güçlere bir Devayoni olan Agni Vetāla'ya tapınma (Upāsanā) yoluyla ulaşır; Agni'nin kendisinden bazıları. 12.000 Japa gerektiren eski süreç Shavaratantra'da anlatılıyor. Daha yüksek bir gelişme durumu, tüm dış etkenleri ortadan kaldırır.

{306} Eğer Sūryya (Güneş Tanrısı) çağrılırsa, bu gelip sonra güneşe geri dönen bir yayılımdır.

{307} Bkz. ayet 12 Shāradā.

Kriyāshaktipradhānāyāh shabdashabdārtha-kāranam

Prakriterbindurūpinyāh shabdabrahmābhavat param.

Basit İngilizcede bu, aslında yaratmaya yönelik (Bindu) Bilinçteki artan aktivitenin, zihin ve madde olarak özne ve nesnenin nedeni olduğu durumu ürettiği anlamına gelir.

{308} Tena shabdārtharūpa-vishishtasya shabda-brahmatvam avadhāritam (Prānatoshinī, 13).

{309} Bkz. Prānatoshini, s. 10; Rāghava Bhatta, İletişim. cilt 12, Bölüm. I., Shārada.

Srishtyunmukha-paramashiva-prathamollāsamātram ahando vyakto nādabindumaya eva vyāpako brahmātmakah shabdah.

(310) Açmak (bir tomurcuğun yaptığı gibi) anlamına gelen Sphut'tan türetilen Sphota, kelimelerin özel anlamlarının açığa çıkmasını sağlayan şeydir. Harfler tek başına ve dolayısıyla kombinasyon halinde de anlamlı değildir. Kelime bir şey değil, söylendiğinde o şeyin bilgisinin elde edildiği şeydir.

belirtildi. İşaret edilen şeye işaret eden ise bu harflerin dışında bir vahiydir (Sphota). Bu Sphota ebedi Şabda'dır.

Beş Bhūta'dan Ākāsha ve Vāyu'nun biçimsiz bölüme (Amūrtta) ve geri kalan üçünün biçim bölümüne (Mūrtta) ait olduğu belirtilmelidir. Birincisi duyarak algılanır. Şebda, isim olarak kulak için titreşimdir. İkinci bölümün başı olan Agni form (Rūpa) olarak algılanır. Artha form olarak göze (zihinsel veya fiziksel) gelen titreşimdir.

{312} Bölüm. IV., vv. 101, 102.

{313} Yatkinchinnādarūpena shruyate shaktireva sā

Yastattvānto nirākārah sa eva parameshvarah.

{314} Tāvadākāshasangkalpo yāvachchhabdah pravartate

Nihshabdam tatparam brahma paramātmeti

gīyate. {315} Bazen elli bir olarak verilir.

{316} O, Māyā'nın (Māyātītā) ötesinde olduğu için bu kadar resmedilmiştir. O, Māyā'sı tarafından "Herkesin Şaşırtanı"dır, ancak Kendisi bu şekilde aldatılmaz. Tüm bu Kālī sembolizmi, yayınlamayı umduğum “Kālī İlahisi”nin (Karpūrādi Stotra) Svarūpa-vyākhya'sında açıklanacaktır.

{317} Aynı sembolizm Budist Demchog Tantra'daki Heruka tanımında da verilmektedir.

{318} Rāghava Bhatta, İletişim. Chaitanyam sarvabhūtānāng shabdabrahmeti me matam Tat prāpya kundalirūpam prāninām dehamadhyagam Varnātmanāvirbhavati gadyapadyādi-bhedatah (Shāradā Tilaka, Bölüm I.).

{319} Bindu terimi aynı zamanda meni damlası anlamına da gelir.

{320} Viparīta maithuna. Shakti Shiva'nın üzerindedir çünkü O aktiftir ve O atıl bilinçtir.

{321} Shaktisanggama Tantra, ilk olarak Ullāsa Utpattikhanda. On bobinle olduğunda O Dashamahāvidyā'dır.

{322} Veda'da Īkshana ("görme") adı verilen, yaratılıştaki ilk hareket. Görmek fikir sahibi olmaktır.

{323} Parama = üstün veya birinci. Kalā = Ātmā'nın Vimarsha-Shakti'si. O, bütün harflerin ilk sebebidir.

{324} Pashyantī = "Gören" (Īkshana).

{325} Burada eğri çizgi (Vakrarekhā) ilk önce gelir ve düz ikinci gelir. Muhtemelen bu üçgen piramidi oluşturmak için yükselen çizgi olabilir.

{326} Evreni (Vamanāt iti vāmā) "kustuğu" için bu şekilde adlandırılmıştır.

{327} Shringātaka - yani üç boyutlu üçgen piramit şeklinde bir şekil.

{328} Yani, düşünen Kozmik Bilincin tohumu olan Sangskāra veya yeniden canlandırılmış izlenim.

{329} Yoginīhridaya Tantra, Sangketa 1.

{330} Dr. Brojendranath Mühürü, s. 337, Profesör Benoy Kumar Sarkar'ın “Hindu Sosyolojisinin Olumlu Arka Planı” kitabına ek. Dhamanī kelimesi aynı zamanda sinir için de kullanılır. Bununla birlikte, mevcut çalışmanın Şiras'ı kranyal sinirler dışındakiler için kullandığına dikkat edilmelidir, çünkü 1. ciltte Idā ve Pinggalā Nādīs veya Shirās olarak adlandırılmaktadır.

{331} Bkz. Ferrier'in "Beynin İşlevleri".

{332} Ib., 7.

{333} Bkz. Ferrier'in "Beynin İşlevleri", s. 80.

{334} Auguste Forel'in "Sinirlerin ve Zihnin Hijyeni", 95.

{335} Bkz. Foster ve Shore'un "Physiology", 206, 207.

{336} "Manual of Physiology", GN Stewart, 5. baskı, s. 657 (1906).

{337} "Manual of Physiology", GN Stewart, 5. baskı, s. 657 (1906).

{338} Shandilya Yukarı., Ch. I., Nādīlerin verildiği ve onların arınmasından bahsedildiği yer; Dhyānabindu Yukarı.; ve Sushumnā için bkz. Mandalabrāhmana Up., First Brāhmana.

{339} Bu nedenle Lalitā-sahasranāma (v. 106)'da Mūlādhārāmbujārūdhā olarak anılır. Ateş, Güneş ve Ay, farklılaşmış Parabindu veya Kāmakalā'nın (v. ante) yönleridir.

{340} Güneş genel olarak zehiri, ay nektarını temsil eder (Shāndilya Up., Ch. I.). Her ikisi de okyanusun çalkalanmasıyla elde edildi ve Doğanın yapıcı ve yıkıcı güçlerini temsil ediyor.

{341} S. 340, Profesör Sarkar'ın "Hindu Sosyolojisinin Olumlu Arka Planı" kitabına ek. Yazar, sempatik omurga sisteminin ana sinirlerinin göreceli konumu hakkında kabaca bir fikir vermeye çalışan bir planı ekler.

{342} Mevcut çalışmada bunlardan bazılarına değinilmektedir; Bkz. v.1.

{343} Sangīta-ratnākara'dan alıntı yaparak, Shlokas 144-156; ayrıca Yogārnava Tantra. Bu açıklama Hintli bir tıp arkadaşım tarafından kısmen olumsuz bir şekilde eleştirildi ve bana bu kısımların Batı fizyolojisinden çok fazla etkilendiğini söyledi.

{344} Varāha Yukarı., Ch. V.

{345} Bkz. Bölüm. V., Varāha Yukarı. ve Dhyānabindu Up. ve Ch. III., Yoga Kundali Yukarı.

{346} Mūla (kök) ve Ādhāra'dan (destek) türetilmiştir.

{347} Shandilya Yukarı., Ch. I., aynı zamanda kuşlar ve diğer hayvanlara ait merkezlerin de verildiği yer. Bazı Keşmir'de “Nādīchakra” Kundalī, Metinde verilen konumun üzerinde temsil edilir.

{348} Bu ve diğer nilüferler, Kundali'nin içlerinden geçmesi ve yukarıya doğru dönmeleri dışında baş aşağı asılı kalırlar.

Mutluluğun dört biçimini ifade eden bu vrittiler veya nitelikler (yazıya bakınız) burada tercüme edilen metinde değil, Tarkalangkāra'nın Mahānirvāna Tantra Yorumunda verilmiştir.

{350} Bu ve diğer durumlarda meditasyon sağdan yapılır (dakshināvartena). Bkz. v. 4, Shat-chakranirūpana, SN olarak alıntılanmıştır

{351} Dhyānabindu Yukarısı. Bījaları beş Prāna ile ilişkilendirir. Böylece “Lang” Vyāna ile ilişkilendirilir.

{352} Yaratan, yarattığı için Savitā olarak anılır.

{353} Sammohana Tantra'ya göre Ch. II., kapının bekçiliğini yapar. Ancak bkz. daha önce, not {292}.

{354} Yoginīhridaya Tantra, Ch. BEN.

{355} Bkz. v. 49, SN

Bunlar Kubjikā Tantra'nın bahsettiği üç buçuk Bindus'a karşılık gelir. Bkz. giriş, s. 89.

{357} Sushumnā'ya giriş.

{358} Başka bir tanım için bkz. tüm Çakraların isimlendirildiği Dhyānabindu Yukarı. Başka bir türetme "kendi meskenidir" (Shakti'nin).

Öğelerin sembolik diyagramları veya mandalaları, burada belirtildiği gibi, Shāradā Tilaka'nın ilk bölümünde ve s. 2'de alıntılanan Vishvasāra Tantra'da da verilmiştir. Prānatoshini'nin 25'i, ancak buna göre

Vishvasāra Tantra'ya göre suyun Mandala'sı hilal değil sekiz köşelidir (Ashtāsra).

{360} Timsah gibi bir hayvan. Bkz. Levha 3.

{361} Samaya ibadetinden türetilen başka bir türetme için bkz. Lalitā-Sahasranāma Yorumu, vv. 37, 38.

{362} S.14.

Shabdabrahmeti tang prāha sakshād devah sadāshivah

Anāhateshu chakreshu sa shabdah parikīrttyate

Anāhatang mahāchakrang hridaye sarvvajantushu

Tatra ongkāra ityukto gunatraya-samanvitah.

{363} Bhāskararāya'nın İletişiminden alıntılanmıştır. Lalitā, v. 70, Devī'nin Nādarūpā olarak unvanı hakkında; ve Yoginīhridaya'ya da atıfta bulunarak Nādarūpinī olarak tanımlandığı v. 167'de.

{364} Shāradā'ya göre, Ch. I. (ve aynı etkiyi sağlayacak şekilde Prapanchasāra Tantra), Bhūta'ların renkleri aşağıdaki gibidir: Ākāsha (eter) şeffaftır (svachchha); Vāyu (hava) siyahtır (Krishna); Agni (ateş) kırmızıdır (Rakta); Ap (su) beyazdır (Sveta); ve Prithivī (toprak) sarıdır (Pīta).

{365} Bu istikrarlı, hareketsiz durum Ātmā'nın durumudur. Bkz. Mandalabrāhmana Up., Brāhmanas II., III.

{366} Pandit Ananta Shāstri'nin Ānanda Laharī'si, s. 47, 48 ve aynı metnin A. Avalon tarafından çevirisi, “Wave of Bliss.”

{367} Yani, konuşma Devī'sinin meskenidir.

(368) Bu bazen içinde birkaç nokta bulunan bir daire olarak temsil edilir, çünkü Prapanchasāra Tantra'nın söylediği gibi, Âkāsha'nın sayısız Shushira'sı, yani Chhidra'sı veya tözleri arasında boşlukları vardır. Şeylerin uzayda var olması, arayer karakterinden kaynaklanmaktadır.

{369} Bu terim genellikle karı koca olarak birbirine bağlı iki kişi arasında ortaya çıkan davalara uygulanır.

{370} Genellikle kendisinden daha genç veya daha düşük seviyedekilere duyulan sevgi olarak anlaşılır.

{371} Saygı veya saygı yoluyla.

{372} Veya teknik olarak ūrmmi olarak adlandırılan altı şeye, yani açlık, susuzluk, üzüntü, cehalet (moha), çürüme ve ölüme atıfta bulunabilir.

İlk bakışta bu öyle görünmeyebilir, ancak anüsün önemi tıp uzmanları tarafından iyi bilinmektedir; hassasiyeti "anüs psikolojisi" olarak adlandırılan şeyin ortaya çıkmasına bile yol açmıştır.

{374} * Burun, cinsel heyecanın uyandırılabileceği veya bastırılabileceği bir merkezdir. Üreme organı Mūlādhāra'dan daha yukarıda olmasına rağmen cinsel güç oradan kaynaklanır.

{375} V. gönderi.

{376} V. gönderi.

Zihinsel ibadette mücevherlerle süslü sunak, Anāhata'nın altındaki sekiz yapraklı nilüfer çiçeğinin içindedir (bkz. Levha V.). Mücevher Adası, Bilincin yüce halidir ve Nektar Okyanusu, sonsuz Bilincin Kendisidir. Nedensel bedenlere gelince, "Shāstra Mantra Çalışmaları"ma bakın.

{378} Kāmakalāvilāsa şöyle der: "Bindu-trayamayas tejas-tritaya" (üç Bindus ve üç ateş). “Tripurasundarī, Bindus'tan (Bindumayachakre) oluşan Çakra'da oturur, Onun meskeni, alnı hilal tarafından süslenmiş Kāmeshvara'nın kucağıdır. Onun Güneş, Ay ve Ateş olmak üzere üç gözü var.”

(379} Māheshvarī Sanghitā şöyle der: “Sūryya, Chandra ve Vahni, üç Bindu'dur; ve Brahmā, Vishnu ve Shambhu üç çizgidir.”

{380} Kāmakalāvilāsa şöyle der: “Ekapanchāshadaksharātmā” (51 harf biçimindedir).

{381} Bu, Rāghava Bhatta'nın Bindu'nun Ay ve Nāda'nın Güneş olduğu yönündeki önceki ifadesiyle çelişiyor gibi görünüyor.

{382} Hakārārdha olarak da adlandırılır - yani Ha ( ) harfinin yarısı.

{383} Bindu-trayang hārdhakalā cha ityatra prathamo binduh kāmākhyashcharamā kalā cha iti pratyāhāranyāyena kāmakaletyuchyate.

{384} Tasyāh svarūpang sphutashivashakti-samāgamabījāngkurarūpirī parāshaktirityārabhya Kāmah kamanīyatayā kalā cha dahanenduvigrahau bindu ityantena nirnītang kāmakalāvilāse tadrūpetyarthah (ib.).

{385} Kāmayoh kaleti vā, tadang, Tripurāsiddhānte

Tasyakāmeshvarākhyasya kameshvaryāshcha Pārvvati

Kalākhyā salīlā sā cha khyātā kāmakaleti sā.

{386} Kāmashchāsau kalārūpā cheti vā.

{387} Kāmapadamātra-vāchyatāyāh Kālīpurāne pratipādanāt.

Kāmārthamāgatā yasmānmayā sārdhang mahāgirau

Kāmākhyā prochyate devī nīlakūtarahogatā

Kāmadā kāminī kāmyā kantā kāmānggadāyinī

Kāmāngganāshinī yasmāt kāmākhyā tena kathyate

Iti shadaksharamidamnāma (ib.).

{388} Mukhang binung kritvā kuchayugamadhastasya tadadho

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

Hakārārdhang dhyāyet Haramahīshi te manmathakalam (v. 19).

(İlk Bindu'yu Devī'nin yüzü olarak, diğer iki Bindu'yu da Onun iki göğsü olarak ve onun altındaki yarım Ha'yı düşünsün.) Ha, her şeyin yoni'si, rahmi ve kökenidir. Bkz. Lalitā, v. 155.

{389} Kulanidhi. Kelimenin tam anlamıyla sıradan anlamında Kula, ırk veya aile anlamına gelir, ancak başka birçok anlamı da vardır: Shakti (Akula, Shiva'dır), Guruların manevi hiyerarşisi, Mūlādhāra, Kaula Tantriks öğretisi vb.

{390} Sattva, Rajas ve Tamas niteliklerinden sırasıyla Vişnu, Brahmā ve Rudra.

{391} Yorumcunun Ekām tām'dan anlamı budur. Eka—a + i = e. Vishva Sözlüğüne göre "A", diğer anlamların yanı sıra Îsha veya Shiva anlamına gelir ve Anekārthadhvanimanjarī Sözlüğüne göre I = Manmatha - yani Kāma veya arzu. Bu nedenle Ekā, Shiva'nın eşidir veya Shivakāmā, Shiva'nın arzusu veya iradesidir.

{392} Lalitā'ya Giriş.

{393} Yantra'nın ortak biçime sahip olan ve özel tasarımı merkezinde çevreleyen kısmı. Ancak burada Shrīchakra'nın üç dış çizgisine de atıfta bulunulabilir.

{394} V. gönderi. Kāma bija Klīng'dir. Klīngkāra Shivakāma'dır. Burada Īng, Moksha'nın kazanıldığı Turīya durumundaki Kāmakalā anlamına gelir ve dolayısıyla Ka ve La olmadan Bīja'yı duyan kişinin iyi eylemlerin yerine ulaşamayacağı şeklindeki (ib., v. 125) ifadesinin anlamı da budur - yani yani o, iyi eylemlerle elde edilen bölgeye değil, yalnızca bilgiyle ulaşılabilen bölgeye gider (bkz. ib., v. 138, Yoginīhridaya ve Vāmakeshvara Tantra'dan alıntı).

{395} Devi'nin Tripurā olarak adlandırıldığını söyleyen Tripurārnava gibi başka örnekler de verilebilir çünkü O üç Nādī'de (Sushumnā, Pinggalā ve Idā; v. post) ve Buddhi Manas Chitta'da (v. post) ikamet etmektedir.).

{396} V.126.

{397} Lalitā'nın editörü R. Anantakrishna Shāstri'nin bir notuna göre, s. 213, üç “ayak” Bhāskararāya'nın başka bir eserinde şu şekilde açıklanmaktadır: Beyaz, hiçbir Upādhi tarafından lekelenmemiş saf Samvit (Bilinç); kırmızı, Parāhantā (Yüce Bireysellik), Samvit'ten ilk Vritti (değişiklik); ve karma - yukarıda "Ben"in ayrılmaz bir modifikasyonu (Vritti) olarak bahsedilen. Bunlar “üç ayak” (Charana tritaya) veya Indu (beyaz), Agni (kırmızı), Ravi (karışık) olarak bilinir.

{398} Devī Bhāgavata Pr. şöyle diyor: “Şâmbhavî beyazdır; Shrīvidyā, kırmızı; ve Shyāmā, siyah.” Shrividyā'nın Yantrası bahsedilen Shrīchakra'dır.

{399} Shangkarāchāryyagranthāvalī (Cilt II.), ed. Shri Prasanna Kumara Shāstri. Editörün notları Achyutānanda Sharmā'nın Yorumuna dayanmaktadır.

{400} Atha panchamayāge abhedabhudhyā ātmānang shivarūpamekātmānang vibhāvya ādhārāt paramashivāntang sūtrarūpāng sūkshmāng kundalinīng sarvashaktirūpāng vibhāvya sattvarajastamogunasūchakang brahmavishnushivashaktyātmakang sūryāgnichandrarūpang bindutrayang tasyā ange vibhāvya adhaschitkalāng dhyāyet (Comm. to v. 19).

{401} Yani Başak + zengininden yaratan O'dur.

{402} Tüm kederi ve günahı ortadan kaldıran (harati) veya yok eden.

{403} Aynı.

{404} Mukhang bağlama kritvā rajogunasūchakang virinchyātmakang bağlama kritvā, tasyādho hridayasthāne sattvatamogunasūchakang hariharātmakang bağlama binduvayang kuchayugang kritvā, tasyādhah yonigunatrayasūchikāng hariharavirinchyātmikāng sūkshmāng chitkalāng hak rārdhang kritvā yonyantargata-trikonākriting kritvā dhyāyet (ib.).

{405} Bkz. s. 199 ve devamı, Nityapūjāpaddhati, Jaganmohana Tarkālangkāra.

{406} Yani eşit duygu; ya da bir olmak; homojenlik; Shiva ve Shakti'nin birliği.

{407} Tathācha Shrikrame: Bindutrayasya deveshi prathamang devi vaktrakang Bindudvayang stanadvandvang hridi sthāne niyojayet. Hakārārdhang kalāng sūkshmāng yonimadhye vichintayet.

{408}Taktang Bhāvachūdāmanau:

Mukhang binduvadākārang

Tadadhah kuchayugmakam

Tadadhashcha hakārārdhang

Süperkritamandalam.

Üçüncü ayet Tadadhah Sapārārdhangcha olarak basılmıştır. Ama bu aynı anlama geliyor. Ha, Sa'yı takip ettiği için Sapara Hakāra'dır. Daha fazla Dhyāna ve meditasyon modu için bkz. s. Jaganmohana Tarkālangkāra'nın Nityapūjāpaddhati'sinin 199'u.

{409} Phetkārinī Tantra, Ch. BEN.:

Tebhya eva samutpannā varnāh ye vishnu-shūlinoh

Mūrtayah shaktisangyuktā uchyante tāh kramena tu.

Ve aynı zamanda Vishvasāra Tantra da (bkz. Prānatoshini, 14):

Shivo brahmā tathā vishnurongkāre cha pratishthitāh

Akārashcha bhaved brahmā ukārah sachchidātmakah

Makāro rudra ityukta iti tasyārthakalpanā.

{410} Bölüm. III.

{411} Nityapūjāpaddhati, s. 80, Jaganmohana Tarkālangkāra tarafından.

{412} Bkz. s. 117, Cilt. Bu Şerh'in basıldığı Tantrik Metinleri'nin II.

{413} Nityapūjāpaddhati, loc. alıntı.

{414} Dīpikā'dan Hangsopanishad'ın 7. ayetine kadar alıntılanmıştır.

Saflık, şüphe, küçümseme, yanılsama (veya isteksizlik), yanlış bilgi (lafzen, yanlış bilginin yol açtığı her şeyin yok edilmesi), acımasızlık.

{416} Utanç, kararsızlık, kıskançlık, arzu, sırtüstü yatış, üzüntü, donukluk cehalet, tiksinti (veya tiksinti), korku.

{417} Umut, ilgi veya endişe, çaba, rehavet duygusu, bencillik (bağlılıkla sonuçlanan), kibir veya ikiyüzlülük, egoizm veya kendini beğenmişlik, ayrımcılık, açgözlülük, ikiyüzlülük, kararsızlık, pişmanlık.

{418} Merhamet, nezaket, sabır veya soğukkanlılık, tarafsızlık, istikrar, refah (ruhsal) neşe, coşku veya heyecan, alçakgönüllülük veya görgü duygusu, meditasyon, sessizlik veya huzur, ciddiyet (tavır), girişim veya çaba, duygusuzluk (varlık) duygulardan etkilenmemiş), yüce gönüllülük, konsantrasyon.

Her ikisi de okyanusun çalkalandığı dönemde çıkarıldı ve söylendiği gibi dünyanın yıkıcı ve yapıcı güçlerini temsil ediyor.

{420} Örneğin, Dambha (kibir), Lolatā (açgözlülük), Kapatatā (ikiyüzlülük) ile birlikte Āshā (umut), Cheshtā (çaba), Viveka (ayrımcılık) buluyoruz.

{421} Yani, ters (viloma) düzenin aksine sıradan düzen. Dolayısıyla alfabeyi A'dan Z'ye okumak anulomadır; Z'den A'ya tersten okumak vilomadır. Dolayısıyla yukarıdaki maddede anuloma yaratılıştır (srishti) veya ileri, harekettir ve viloma (nivritti) dönüş yoludur.

{422} Bkz. "Mantra Shāstra Çalışmaları": "Pranava'nın Nedensel Shaktis'i."

{423} Bkz. "Mantra Shāstra Çalışmaları": "Shaktis'in Kalāları."

{424} V. 70, Lalitā-Sahasaranāma.

{425} Bkz. Pandit R. Ananta Shāstri'nin Ānandalaharī'si. P. 42 ve devamı. Tırnak içindeki kısım o eserden alınmıştır.

A. Avalon'un "Wave of Bliss" adlı eserine bakın.

{426} Māyā'dan Sadāshiva'ya, Giriş bölümünde anlatılan Shaiva Tattva'lardır.—AA

{427} Bkz. "Mutluluk Dalgası", ed. A.Avalon.

{428} S. Pandit Ananta Shāstri'nin Ānandalaharī'sinin 42-45'i.

{429} Hindistan Tıp Servisi'nden Dr. BD Basu, Guy's Hospital Gazette'de (1889) yayınlanan, Cilt 2'de alıntılanan Hindu Tıp Sistemi Üzerine Ödül Denemesi'nde. XVI., "Hinduların Kutsal Kitapları", Profesör Benoy Kumar Sarkar.

{430} Sammohana Tantra, II. 7 veya 1. ayette alıntılanan Tripurāsārasamuchchaya'ya göre baştan Adhāra'ya kadar.

{431} V. gönderi.

{432} Ve Mahānirvāna Tantra'ya Giriş'te yazdığım gibi değil, s. Lxii, üstünde. Daha fazla değerlendirme üzerine. Her ne kadar ikisi birbirine çok yakın olsa da, metinde belirtilen konumun doğru olduğunu düşünüyorum.

{433} Bkz. Shiva-Sanghitā, II. 6.

{434} Bölüm. II., cilt 18.

{435} Ed. Ānandashrama. Seri XXIX., s. 145. Prāna burada kaba nefes anlamına gelmez, ancak solunum merkezlerinde bu şekilde görünen ve vücudun diğer işlevlerinde ve kısımlarında başka şekillerde görünen nefes anlamına gelir.

{436} Brahmānanda Svāmī, Palghat'ın yerlisi, Madras Başkanlığı'nda, Keşmir Maharāja'sı HH'nin merhum Gurusu. Eser Jummoo'da basılmıştır.

{437} Yazarın kendisinin her durumda bunun farkında olduğundan emin değilim. Konuyla ilgili başka bilgisi olmadan bazı listelerden alıntı yapmış olabilir. Benim gözümde listenin bazı açılardan eleştirel olmayan bir yönü var; örneğin metindeki köşeli parantez içindeki notlar dışında, Kāmarūpa ve Pūrnagiri Pīthas'tır, diğerleri Jālandhara ve Auddīyāna'dan bahsedilmiyor. Yaptığı son alıntı Çakralar ve Ādharalar arasında bir ayrım yapıyor.

{438} "Hindu Sosyolojisinin Olumlu Arka Planı", Profesör Benoy Kumar Sarkar.

(439} Srīsha Chandra Vasu'nun çevirisinin 54. S. 54'ü, alıntı yaptığım yazar öyle yaptığı için buna atıfta bulunuyorum. Ancak çeviri metnin hakkını vermiyor ve bununla birlikte özgürlükler de alınmış durumda. Bu nedenle, büyük bir kısmı herhangi bir haber veya uyarı olmaksızın atlanmıştır ve s. 14 Kundalini'nin "elektrik formunda" olduğu söylenir. Metinde buna dair bir garanti yoktur ve Shāstra'ya göre Kundalini sadece elektrik değildir.

Hint Sāstra'sını gerçekte olduğu gibi değil, onunla ilgilenen bazılarının olmasını istediği şekilde temsil etme çabalarına çok güçlü bir şekilde karşı çıkamam. Şastra'da ne olduğunu tam olarak söyleyin ve sonra isterseniz onu onaylamayın.

{440} Hem Profesör Sarkar'ın çalışmaları hem de Dr. Seal'in Ekleri ilgi çekici ve değerlidir ve Hint Coğrafyası, Etnolojisi, Mineralojisi, Zoolojisi, Botanik ve Hindu Fizyolojisi, Mekaniği, ve Akustik.

Bunlar ve diğer Vrittiler, Mahānirvāna Tantra'nın benim basımının Giriş bölümünde sıralanmıştır.

{442} Yani yapraklar.

{443} Bu, Konuşma Tanrıçası'nın (Bhāratī) meskeni olan Vishuddha Çakra'nın adıdır.

Alıntılanan yazar, Jnāna Sankalinī Tantra'ya, Sanghitāratnākara'ya ve Ājnā-vahā Nādī ve Manovahā Nādī'nin işlevleri için Shangkara Mishra'nın Upaskāra'sına atıfta bulunur.

{445} Cilt. XI., s. 436-440, Kalküta İncelemesi.

{446} "Hinduizmin Fiziksel Hataları", Calcutta Review, Cilt. XI., s. 436-440.

Bu, Kalküta'da yüzlerce otopsi yaptığını ancak henüz bir ruhun izine rastlamadığını söyleyen materyalist bir doktorun hikayesini hatırlatıyor.

{448} Şöyle deniyor: Tāni vasūni tanmātrādīni pratyakshavishayāni (Tanmātra ve diğerleri gibi şeyler yalnızca Yoginler tarafından doğrudan algılanabilir). Bir Yogi, Çakraları zihinsel gözüyle (Ājnā) "görür". Diğerlerinin durumunda ise bunlar çıkarım meselesidir (anumāna).

{449} Op. cit., s. 292.

{450} Bkz. Mahānirvāna Tantra'm, s. lvii. Burada nilüfere bir nādī sinir ağı olarak atıfta bulunmam, sübtil merkezin madde kılıfına yöneliktir; bu madde kılıfın, başka bir anlamda sübtil merkezin özelliklerinin etkisi olmasına rağmen belirleyiciyi içerdiği söylenir.

Tüm Shakti'ler Onda toplandığı veya "tek bir kütle halinde yuvarlandığı" için O'na bu isim verilmiştir. İşte tüm Shaktilerin Kendra'sı (ortada). Svachchhanda ve Shāradā da şöyle der:

Pindang Kundalini-Shaktih

Padang hangsah prakīrtitah

Rūpang binduriti khyātang

Rūpātītastu chinmayah.

(Kundalini Shakti Pinda'dır, Hangsah Pada'dır; Bindu Rūpa'dır, ancak Chinmaya (Chit) biçimsizdir.) İlki, tezahür eden tüm gücün potansiyeli olarak Mūlādhāra Çakra'dadır; ikincisi, Jīvātmā olarak Anāhata'dadır, kalbin attığı, yaşam nabzının attığı yer. Yüce Şakti olarak nedensel biçim bedeni olan Bindu, Ājnā'dadır ve Hangsa olarak tezahür eden ve tekrar Kundalini olarak duran Bindu Tattva'dan geçen biçimsiz Bilinç Brahmarandhra'dadır (bkz. Yoginīhridaya Tantra'nın ilk Sangketa'sının Tīkā'sı).

{452} Adhyātmantu kāranabinduh shaktipindakundalyādishabdavāchyo mūlādhārasthah (Bhāskararāya, Comm. Lalitā, v. 132).

{453} Shaktih kundalinīti, vishvajananavyāpārabaddhodyamāng jnāttvethang na punar vishanti jananigarbhe arbhakatvang narā ityādirītyāchāryyairvyavahritah (ib.).

{454} Soyamavibhāgāvasthah kāranabinduh (ib.).

{455} Vikāra veya Vikriti, sütten elde edilen lor gibi gerçekten değişmiş bir şeydir. İlki, ikincisinin Vikriti'sidir. Vivartta, bir ipin yılan gibi görünmesi gibi görünür fakat gerçek olmayan bir değişimdir. Vedāntasāra böylece müzikal olarak iki terimi tanımlar:

Satattvato, nyathāprathā vikāra ityudīritah

Atattvato, nyathāprathā vivarta ityudāhritah.

{456} Ayamevacha yadā kāryabindvāditrayajananonmukho bhidyate taddashāyāmavyaktah shabdabrahmābrndheyoravastatrotpadyate (ib.).

{457} Tadapyuktam bindostasmādbhidyamānādavyaktātmā ravo, bhavat,

Sa ravah shrutisampannaih shabdabrahmeti gīyate (ib.).

{458} Soyang ravah kāranabindutādātmyāpannatvāt sarvagatopi vyanjakayatnasangskritapavanavashāt prāninānng mūlādhāra eva abhivyajyate. Tadüktang, Dehepi mūlādhāresmin samudeti samīranah, Vivakshorichchhayotthena duaatnena susangskritah. Sa vyanjayati tatraiva shabdabrahmāpi sarvagam iti (ib.).

{459} Tadidang kāranabindvātmakamabhivyaktang shabdabrahmasvapratishthatayā nishpandam tadeva cha parā vāgityuchate. Atha tadeva nābhiparyantamāgachchhatā tena pavanenābhivyaktam vimarsharūpena manasā yuktam sāmānyaspandaprakāsharūpakāryyabindumayang sat pashyantī vāguchyate (ib.).

{460} Atha tadeva shabdabrahma tenaiva vāyunā hridayaparyantamabhivyajyamānang nishchayātmikayā buddhyā yuktang visheshaspandaprakāsharūpanādamayang sat madhyamāvāgityuchyate (ib.).

{461} Atha tadeva vadanaparyyantang tenaiva vāyunā kanthādisthāneshvabhivyajyamānamakārādivarnarūpang parashrotragrahanayogyang spashtataraprakāsharūpabījātmakang sat vaikharī vāguchyate (ib.).

{462} Yani fiziksel biçimiyle Şebda. Bhāskararāya, Lalitā'nın aynı ayetine (81) ilişkin Yorumunda aşağıdaki çıkarımları verir: Vi = çok; khara = zor. Saubhagya Sudhodaya'ya göre Vai = kesinlikle; kha = boşluk (kulağın); va = gitmek veya girmek. Ancak Yoga Shāstra'lara göre Vaikharī (Vaikharīrūpā) formundaki Devī, Vikhara adı verilen Prāna tarafından üretildiği için bu şekilde anılır.

{463} Taduktamāchāryyaih: Mūlādhārāt prathamamudito yashcha bhāvahparākhyah, Pashchātpashyantyathahridayago buddhiyugmadhyamākhyah, Vyakte vaikharyatha rurudishorasya jantoh sushumnā, Baddnastasmāt bhavati pavanapreritā varnasangjnā, iti (Bhāskararāya, a.g.e.).

{464} Bhāskararāya, Diğer adı olan Uttīrnā'yı (dirilen) ve şöyle söyleyen Saubhagya Sudhodaya'yı aktarır: “Her şeyi Kendinde gördüğü ve eylem yolunun üzerine yükseldiği (Uttīrnā) olarak, bu Anneye Pashyantī denir ve Uttirnā”).

{465} Nityātantrepi: Mūlādhārāt samutpannah parākhyo nādasangbhavah. Sa evordhvatayā nītah svādhishthāne vijringbhitah, Pashyāntyākhyāmavāpnoti tathaivordhvang shanaih sbanaih, Anāhate buddhitattvasameto madhyamābhidhah, tathā tayordhvag nunnah san vishuddhau kanthadeshatah Vaikharyākhya ityādi (Bhāskararāya, a.g.e.). Ayrıca bkz. Ch. II., Prapanchasāra Tantra, Cilt. III. Tantrik Metinleri, ed. A.Avalon.

{466} Bölüm. III.

{467} Yani, olayların yalnızca kaba yönlerini gören ve kabul eden erkekler.

{468} Itthang chaturvidhāsu mātrikāsu paraditrayang ajānanto manushyāh sthūladrisho vaikharīm eva vāchang manvate (Bhāskararāya, ib.).

{469} Tathā cha shrutih: Tasmād yadvācho nāptang tanmanushyā upa jīvantiiti anāptam apūrnang tisribhirvirahitam ityartha iti vedabhāshye.

{470} Shrutyantarepi chatvāri vākparimitapadāni tāni vidurbrāhmanā ye manīshinah guhā trīni nihitā nenggayanti, turīyang vācho manushyāvadantīti (ib.).

{471} Pada veya kelime, sonu olan kelimedir. Pānini şöyle diyor (Sūtra, I., IV. 14): “Sup (isim ekleri) ve Tip (söz sonları) ile biten şeye Pada denir.” Yine Sup'un (fesatın) beş bölümü vardır.

{472} Bhāskararāya, loc. alıntı.

{473} Prānatoshinī'nin yazarının işaret ettiği gibi, s. 9, Goraksha Sanghitā'daki ayeti aktarırken:

Ichchhā kriyā tathā jnānang gaurī brāhmītu vaishnavī

Tridhā shaktih sthitā yatra tatparang jyotirom iti.

Prānashakti upāsanā'nın farklı Ādhāra'larının Devalarına ilişkin bu açıklamaya göre sıralama (kelime dizisine göre) şöyledir: Ichchhā = Gaurī; Kriyā = Brahmī; Vaishnavī = Jnāna.

{474} Stromata, Kitap V., Bölüm. II., Cilt. IV., Antenicene Kitaplığı. On sekizinci yüzyıldan kalma mistik bir eser olan “Les Mystères de la Croix”te de şunu okuyoruz: “Ante omnia punctum exstitit; non mathematicum sed diffusivum.”

{475} "Mantra shāstra Çalışmaları"ma bakın.

{476} Raudrībindostato nādāt jyeshthā bijādajāyata

Vāmā tābhyah samutpannāh rudrabrahmaramādhipāh

Sangjnānechchhākriyātmāno vahnīndvarka-svarūpinah.

(Shāradā Tilaka, Böl. I.)

{477} Yoginīhridaya Tantra; Yorumda Saubhāgyasudhodaya ve Tattvasandoha'ya atıfta bulunularak alıntı yapılmıştı. Ayrıca bkz. Tantrāloka, Ch. VI.

{478} Aşağıda belirtilen metinlere göre yazışmalar gösterilmektedir:

Bīja Shonabindu	Shakti, Moon, Vāmā, Brahmā, Bhāratī, Ichchhā, Rajas, Pashyantī, Svādishthāna.
Nāda Mishrabindu	Shiva-shakti, Sun, Jyeshthā, Vishnu, Vishvambhara, Jnāna, Sattva, Madhyamā, Anāhata.
Bindu Sitabindu	Shiva, Fire, Raudrī, Rudra, Rudrānī, Kriyā, Tamas, Vaikharī, Vishuddha.

{479} Ichchhāshaktistatathā Vāmā pashyantī vapushā sthitā

Jnānashaktistathā Jyeshthā madhyamā vāgudīritā

Kriyāshaktistu Raudrīyam vaikharī vishvavigrahā.

(V. 22, Comm. Kāmakalāvilāsa'da alıntılanmıştır.)

{480} Bölüm. BEN.

{481} Ananta Shāstri, a.g.e. cit., s. 72.

Rāga, Rāga Kanchuka'da olduğu gibi "ilgi" olarak tercüme edilmelidir. Ichchhā buna uygun eyleme (Kriyā) yönelik iradedir. Arzu, maddi dünyayla birlikte gelen iğrenç bir şeydir.

{483} Pasajı yazılı olarak aktarıyorum, ancak bu terimler benim için açık değil.

{484} Pandit'in bu terimle ne kastettiğini bilmiyorum.

{485} "Bu çalışma Panditler veya akademisyenler için kolaylıkla erişilebilir değildir; Avrupalı ya da Hintli şirketlerin hazırladığı katalogların hiçbirinde bu isme rastlamıyoruz.

alimler. Gizli tutma politikası bu tür kitapların hepsini bozdu. Şimdi bile, herhangi bir MS bulursak. kadim Panditlerin evlerinde okült meselelerle uğraştığımızdan, kitabı görmemize bile izin verilmeyecek; ve aslında bu eserler uzun zamandır solucanlara ve beyaz karıncalara yiyecek haline geldi" (Ananta Shāstrī).

Tüm düşünceler gittiğinde Tattva (Gerçeklik) ortaya çıkar (Kulār nava Tantra, IX.10).

{487} Hathayogapradīpikā, IV. 5-7. Aynı benzetme Budist Demchog Tantra'da da kullanılıyor.

{488} IX. 9.

(489) Su suya döküldüğünde ikisi birbirinden ayırt edilemez (Kulārnava Tantra, IX. 15).

{490} Bölüm. IV., vv. 3, 4.

{491} Akılsızlık durumu. Bkz. Nādabindu Up.

{492} Bkz. Hathayogapradīpikā, IV., v. 37. Yogī, kendisinin bir olduğu Bilinç gibi, her ikisinin de ötesindedir.

(493} Kök alanı = "gitmek" ve dolayısıyla Padam kişinin erişebildiği yerdir (Hathayogapradīpikā'nın v. 1, Bölüm IV. hakkındaki Karar).

{494} Bkz. Mandalabrāhmana Yukarı., II., III.

{495} Bu, Metinde bahsedilen Nirālambapurī'dir.

{496} Anjana = Māyopādhī (Upādhi veya Māyā'nın ürettiği görünüşte sınırlayıcı durum veya görünüm); dolayısıyla Niranjana = bundan yoksun (Tadrahitam) veya Shuddham (saf) - yani Brahman. İletişim Hathayogapradīpikā, IV., v.1.

{497} Varāha Upanishad, Ch. V., II.; Yogatattva Yukarı. Rajendra Ghose'un "Shangkara and Rāmānuja" adlı eserinde Yoga'nın faydalı bir analizi bulunacaktır.

{498} Farklı hususların geçerli olduğu, üzerlerinde "güç" (Siddhi) veren unsurların olduğu Yoga biçimleri vardır. Bu büyünün bir parçasıdır, dinin değil. Yani Prāna'nın göbekteki Tejas Tattva (Āgneyīdhāranā mudra) ile birleşmesinin ateşten bağışıklığı sağladığı söylenir.

Dolayısıyla bu görkemli kavram, evreni bir arada tutan (din bunlardan yalnızca biri olan) tüm yasaların adıdır. Bu, tezahür etmiş tüm varlıkların doğasında olan bir yasadır. Acı, yanlış davranışı takip ederken, Vaisheshika Darshana, Dharma'yı "bu ve sonraki dünyada mutluluğa ulaşılan ve doğum ve acının sona erdirildiği şey (Mokshadharma)" olarak tanımlar.

{500} Hint kavramlarına göre öfke, günahların en kötüsüdür.

{501} Varāha Yukarı., Ch. V. Ön elemeler yalnızca bu aşamaya ulaşamayanlar için gereklidir. Sahip olanlar için Niyama, Asana ve benzerleri gereksizdir. Kulārnava Tantra, IX. 28, 29.

{502} Hathayogapradīpikā'nın dediği gibi: "Yoga bilen kişi menisini korumalıdır. Çünkü ikincisinin harcaması ölüme yol açar, ama onu koruyan için hayat vardır."

Evang sangrakshayet binung mrityung jayati yogavit

Maranang bağlaması jīvanang bağlaması.

Ayrıca bkz. Yogatattva Up., Hathayoga'nın Yogī'ye öylesine kişisel bir güzellik sağladığını, tüm kadınların onu arzulayacağını, ancak onlara direnilmesi gerektiğini söylüyor. Ayrıca meni, akıl ve hayat arasındaki bağlantıyı gösteren 90. ayete de bakın. Hathayoga Sādhanā'nın ilk aşamalarında ısı yükselir, penis küçülür ve cinsel güçler büyük ölçüde kaybolur. Bu aşamada meni çıkışı ile cinsel ilişki ölümcül olabilir. Ancak bir Siddha cinsel gücünü yeniden kazanır ve onu kullanabilir. Çünkü eğer ateş ve diğer unsurlar ona zarar veremiyorsa,

bir kadın ne yapabilir? Bununla birlikte, muhtemelen, sözü edilen hüküm geçerlidir, çünkü idrarı tutmak her durumda güç ve uzun ömürlülük anlamına gelmelidir. Bununla birlikte, fiziksel mükemmelliğin sıradan insanlarda gözlemlenen kötü etkileri olumsuz yönde etkilediği varsayılabilir.

{503} Yogiyājnavalkya (Bölüm I.) şöyle diyor: "Bir ev sahibi için 32 ağız dolusu, bir orman münzevi için 16 ve bir Muni için 8."

{504} Yogaya zararlı yiyecekler için bkz. Yogatattva Up., Yogakundalī Up.

{505} Shandilya Yukarı., Ch. BEN.; ayrıca bkz. Mandalabrāhmana Up.

{506} Ya konuşulan (yine yüksek ya da yumuşak) ya da zihinsel (Shāndilya Up.).

{507} Bkz. Bölüm. I., vv. 16, 17 Hathayogapradīpikā ve s. 133, 2. cilt, Tantrik Metinleri, ed. A.Avalon. Shandilya Yukarı., Ch. I., son olarak, emredilen eylemlere uyulması ve yasaklanan eylemlerden kaçınılması olarak tanımlanan Vrata'yı vermektedir. Ayrıca bkz. Ch. V., Varāha Yukarı.

{508} Patanjali'nin Yoga Sūtra'sı, Ch. II., 30, 32.

{509} Yani, ortaçağ loncalarımızda olduğu gibi, din Hint Sanatına ilham verir; ve Hint spekülasyonu, skolastik felsefe gibi din ile ilişkilendirilir. Batı'da modern zamanlarda, bu konularda dinin ilgisinin genel olarak açık olduğu düşünülmemiştir; bir durumda zanaatkârlığın, diğerinde ise zekanın genellikle yeterli olduğu düşünülmüştür.

{510} Göklerde kazanılan Sudhā (nektar) gibi (Hathayogapradīpikā, Comm. v. 9, Ch. I.). Vazgeçme şüphesiz kişinin istediğinden vazgeçerek uygulanabilir, ancak feragat veya terk etme (Tyāga) burada zevk alma arzusunun yokluğu anlamına gelir (Tyāgah = bhogechchhābhāvah) (ib.). Herhangi bir cennetin neşesini arayanlar asla yüksek Yoga'nın sonuna ulaşamazlar.

{511} Yama, Niyama, Asana, Prānāyāma, Pratyāhāra.

{512} Dhyāna, Dhāranā, Samādhi, hem eksik (Savikalpa ya da Samprajnāta) hem de tamamlanmış (Nirvikalpa veya Asamprajnāta).

{513} Bkz. Gheranda Sanghitā, Dördüncü Upadesha; Shandilya Yukarı., Ch. BEN.; Amritanāda Yukarı.; Mandalabrāhmana Yukarı., Birinci Brāhmana. Shāradā Tilaka, Pratyāhāra'yı "nesneleri üzerinde dolaşan duyuların zorla engellenmesi" (indriyānāng vicharatāng vishayeshu balādāharanam tebhyah pratyāhārah vidhīyate) olarak tanımlar. Shandilya Yukarı. (loc. cit.) beş tür Pratyāhāra'dan bahseder; bunların sonuncusu, bedenin on sekiz önemli noktasındaki Dhāranā'dır.

{514} Shandilya Yukarı., Ch. BEN.; Amritanādā Yukarı.; Mandalabrāhmana Yukarı., Birinci Brāhmana.

{515} Vijātīyapratyayatiraskārapūrvaka-sajātīyavrittikābhih nirantara (vyāpti) vishayīkritachaitanyang yasya, tat tādrishang chittam antahkaranang yeshām (Trishatī'nin 28. cildinde, Devī'nin Ekāgrachittanirdhyātā olarak unvanı üzerine Comm.).

{516} Shandilya Yukarı., Ch. BEN.; Mandalabrāhmana Yukarı., Birinci Brāhmana.

{517} Varāha Yukarı., Ch. II.

{518} Amritanāda Yukarı.

{519} Yogakundali Yukarı., Ch. III.

{520} İletişim Trishatī'nin 28. ayeti.

{521} İletişim, Manaso vrittishūnyasya brahmākāratayāsthiti. Zihnin her zaman Vritti'si (değişiklikleri) vardır; yani Guna. Jiva'nın zihni bunlardan kurtulmuşsa Brahman'dır.

{522} Bkz. Yogatattva Upanişad.

{523} Bkz. Shri Bhāratadharmmamahāmandala'nın iki yayını: Mantrayoga Sanghitā ve Dharma Prachāra Serisi. Kısa bir pusulada ikincisi, dört sistemin her birinin temel esaslarını açıklar.

{524} Bu aslında bir Tantrik ilkesidir. Bkz. Kulārnava, Ch. II.

{525} Önceki video, s. 147.

{526} "Uyanmamış olanın Deva'sı (aprabuddha) İmajlardadır; Ateşteki Vipraların; Kalpteki bilgelerin. Atmā'yı bilenlerin Deva'sı her yerdedir" (Kulārnava Tantra, IX. 44). "Ey Güzel Gözlü! Kailāsa'da, Meru'da ya da Mandara'da yaşamıyorum. Kula doktrinini bilenlerin olduğu yerdeyim" (ib., v. 94).

{527} Bkz. Giriş, Mahānirvāna Tantra.

{528} Ib. Bu ritüel Mudrā'lar, daha sonra anlatılan Yoga Mudrā'larla karıştırılmamalıdır.

{529} Bölüm Giriş, Mahānirvāna Tantra.

{530} Dharma Prachāra Serisinde (Shrī Bhāratadharmamahāmandala, Benares) verilen Hathayoga Sanghitā'nın kısa özetine bakın.

{531} IX. 30.

Brüt tohumun (yani halihazırda oluşmuş tohumun) tutulması, gerçekleşmesine izin verilmeyen cinsel güçle karşılaştırıldığında çok az etki yapar. Meni, bireysel cinsel iradenin maddesine yansıtılmasıdır.

{533} Chitta'nın iki nedeni vardır: Vāsanā ve Prāna. Biri kontrol edilirse her ikisi de kontrol edilir (Yoga Kundalī Up., Bölüm I.).

{534} Vāta, Kapha ve Pitta. Bunlar Prapanchasāra Tantra'ya Giriş, Cilt. III. Tantrik Metinleri.

{535} Gheranda Sanghitā, Üçüncü Upadesha (v. 86); ayrıca bkz. Hathayogapradīpikā, II. 21-38.

{536} Bir Yāma üç saattir.

{537} Gheranda Sanghitā, İkinci Upadesha (v. 23). Yani, ayak parmaklarının üzerinde çömelme, topukların yerden kaldırılması ve kalçaların topukların üzerinde dinlenmesi. Bir Hathayogī suyun içinde oturarak ve bunu anüsten çekerek kendine doğal bir lavman yapabilir. Sfinkter kasları açılıp kapanır ve emme sağlanır.

{538} Age., v. 20.

{539} Gheranda Sanghitā, İkinci Upadesha. Shiva Sanghitā'da (Bölüm III., vv. 84-91) seksen dört duruştan bahsedilir ve bunlardan dördü tavsiye edilir - yani Siddhāsana, Ugrāsana, Svastikāsana ve Padmāsana.

(540) Sağ ayak sol uyluğun üzerine, sol ayak sağ uyluğun üzerine yerleştirilir ve eller çaprazlanıp aynı şekilde uylukların üzerine yerleştirilir; çene göğsün üzerine yerleştirilir ve bakış burnun ucuna sabitlenir (ayrıca bkz. Shiva Sanghitā, Bölüm I, v. 52).

{541} Ellerin arkadan geçirilmesi ve sağ elin sağ ayak parmağını, sol elin ise sol ayak parmağını tutması dışında aynı şey. Bu sayede Mūlādhāra'ya artan baskı uygulanır ve vücudun kasılmasıyla sinirler desteklenir.

{542} Başarılı Shavāsana'da Devī, Sādhaka'ya görünür. Shavasādhanā'da Sādhaka bir cesedin sırtında ata biner gibi oturur (kuzeye doğru gider), üzerine bir Yantra çizer ve ardından başında Shodhānyāsa ve Pujā ile Mantra Japa'sını yapar. Bir ceset, organize maddenin saf bir formu olarak seçilir, çünkü ona çağrılan Devatā, Svarūpa'sı Nirgunabrahman olan Mahāvidyā'dır ve böyle bir dua ile Saguna olur. Ceset günahtan ve arzudan arınmıştır. İçindeki tek Vāyu, "bir ceset bile bırakmayan" Dhananjaya'dır. Devatā ceset aracılığıyla gerçekleşir. Ona sahip olma (Avesha) vardır, yani Devatā'nın ölü bedene girişi vardır. Başarılı bir ayinin sonunda cesedin başı döner ve Sādhaka'ya dönerek konuşur ve ona dilediği gibi manevi veya dünyevi ilerleme olabilecek nimetini söylemesini teklif eder. Bu, “Kahraman” (Vīra) tarafından yapılan Nīla Sādhanā'nın bir parçasıdır, çünkü o ve Shavāsana'ya birçok dehşet eşlik eder.

{543} Yogakundalī Upanishad'ın söylediği gibi (Bölüm III.), dıştaki yanma kesinlikle yanma değildir.

{544} Patanjali Yogasūtra, 46, 47 (Sthīrasukhamāsanam).

{545} Bkz. Bölüm. II. Gheranda Sanghitā ve Hathayogapradīpikā, I., vv. 19-35; Shandilya Upanishad, Ch. BEN.

{546} Bölüm. I., cilt 39.

{547} Hathayogapradīpikā Şerhi'ne (Bölüm IV., v. 37) göre Mudrā, acıyı ve üzüntüyü ortadan kaldırdığı için bu şekilde adlandırılmıştır (Mudrayati klesham iti mudrā). Bkz. Mahānirvāna Tantra'ya Giriş, Bölüm. CXXVII. ve Ch. III. Gheranda Sanghitā'nın.

{548} Gheranda Sanghitā, Üçüncü Upadesha.

{549} Age., v. 12.

Dudaklar bir karga gagasını andıracak şekilde biçimlendirilmiştir ve hava yavaşça içeri çekilir (Gheranda Sanghitā, III. 86, 87).

{551} Hūng'a Kurchcha Bīja denir. Hūng, Kavacha Bīja = “Korunabilir miyim?” Hūng, Kāma (arzu) ve Krodha (öfke) anlamına gelir. Kāma burada yaratıcı irade (Srīshti) anlamına gelir ve Krodha da bunun tersi veya çözülme (Laya) anlamına gelir. Sözde "öfkeli" Devatā'lar sıradan anlamda kızgın değillerdir, fakat o halde onlar, çözülmenin Efendileri oldukları yönüyle, dünyevi düşünenlere kızgın veya korkunç görünen bir yönüyle kızgındırlar. Tārāmantra için, içindeki Hūng'un, tezahür ettiği zamanda Meru'nun batısındaki Chola gölünde kuvvetle esen rüzgarın sesi olduğu söylenir. Hangsah = Prakriti (Sa) ve Purusha (Hang) veya Jīvātmā. Bu Mantra Kundalini'yi yukarı çıkarmak için ve So'ham (O benim) onu aşağı indirmek için kullanılır. Hang ayrıca = Güneş (Sūryya) ve Sah = Ay (İndu), ki bu = Kāma = Ichchhā.

{552} Gheranda Sanghitā, Üçüncü Upadesha.

{553} Age., vv. 37, 49, 82.

{554} Gheranda Sanghitā, III., vv. 49-61.

{555} Hathayogapradīpikā, Böl. II., cilt 72.

{556} Mantra Hangsah, Kumbhaka'da tutulan nefestir.

{557} Gheranda Sanghitā, III. 37-42. Com'da "Manas'ı nesnel dünyadan ayıran" Yoni Mudrā anlatılmaktadır. Eserin ilk tercümesi burada 36. cilt, yayınlayın.

{558} Ib., v. 25 ve devamı.

{559} Gheranda Sanghitā, Ch. III., v. 114 ve devamı.

Dhyānabindu Up'a göre bu şekilde adlandırılır, çünkü Chitta Kha'da (Akāsha) hareket eder ve dil bu Mudrā aracılığıyla Kha'ya girer.

{561} Gheranda Sanghitā, Ch. III., vv. 25-27. Nefesin kesilmesi ve hissizlik sonucu Yogi, Dr. McGregor ve Lieut'un anlatımlarında bahsedilen Yogi vakasında olduğu gibi, hava, yiyecek veya içecek olmadan toprağa gömülebilir. AH Boileau, NC Paul'un "Yoga Felsefesi Üzerine İnceleme" adlı eserinde alıntılanmıştır, s. 49. Bölümde. Hathayogapradīpikā'nın IV., v. 80'inde, kaşlar arasındaki konsantrasyonun Unmanī Avasthā'ya ulaşmanın en kolay ve en hızlı yolu olduğu söylenir. Bkz. Shandilya Yukarı., Ch. BEN.; Dhyānabindu Yukarı.

{562} Yogakundali Yukarı., Ch. II.

{563} Ib., Ch. III., vv. 55 -76. Bir de Mahābandha var. Ch. II., v. 45, Jālandhara'nın Puraka'nın sonunda yapılması gerektiğini söylüyor; ve Kumbhaka'nın sonunda ve Rechaka'nın başında Uddīyāna Bandha. Ayrıca bkz. Yogakundalī Up., Ch. BEN.

{564} Ib., Ch. III., cilt 57; Yogatattva Yukarı, Dhyānabindu Yukarı. Varāha Yukarı., Ch. V., Prāna'nın her zaman yukarı doğru uçtuğunu (Udyāna), dolayısıyla uçuşunu durduran bu Bandha'ya Uddiyānabandha denildiğini söylüyor. Yogakundali Yukarı., Ch. I., Prāna uddiyate (yukarı çıktığı) için bu Bandha'daki Sushumnā'ya Uddīyāna denildiğini söylüyor.

{565} Shandilya Yukarı., Ch. I., Prānāyāma'yı Prāna ve Apāna'nın birliği olarak tanımlar. Nāda ve Bindu böylece birleşti.

{566} Bkz. Āgamakalpadruma, SN, v. 50, gönderi, Comm. ve Dhyānabindu Up notlarında alıntılanmıştır. Yogakundali Yukarı., Ch. I., Apāna'nın aşağıya doğru eğiliminin aşağı eğilerek yukarıya doğru zorlandığını söylüyor.

{567} Vahner mandalang trikonang nābheradho bhāgo (Hathayogapradīpikā, ib., v. 66).

{568} Bkz. Yorum, yayın, v. 33.

{569} "Ay", Ājnā'ya yakın damak bölgesinde yer alır. İşte Ājnā'nın altındaki Somaçakra ve Somaçakra'dan, bazılarına göre kökeni yukarıda olan bir nektar akışı geliyor. Göbeğin yakınındaki "Güneş"e iner ve onu yutar. Viparītakarania süreciyle bunların konumları değiştirilir ve iç ateş (Jatharāgni) artırılır.

{570} Hathayogapradīpikā, II., vv. 46, 47; Yogatattva Yukarı, Dhyānabindu Yukarı. Yogakundali Yukarı. (Bölüm I.) vücudun üst kısmının kasılmasının Vāyu'nun yukarı doğru geçişine engel olduğunu söylüyor.

{571} Dhyānabindu Up., ib., III., v. 19, Mahāmudrā ve Mahāvedha ile birlikte yapılmıştır, açıklanan yazı; ib., v. 25 ve Yogatattva Upanishad.

{572} Dairghyamāyāma āroha parināho vishālatā (Amarakosha Sözlüğü).

{573} İletişim Hathayogapradīpikā, III., v. 27.

{574} Shandilya Yukarı., Ch. BEN.

{575} Prānasya shūnyapadavī tathā rājapathāyate (ib., ayetler 2, 3).

{576} Yani, bedenin her parçası Prāna Shakti'nin geri çekildiği yer olduğundan, onlar gevşemiş ve cansızlaşmışlardır.

{577} Shandilya Yukarı., Ch. I. şöyle diyor: “Aslanlar, filler ve kaplanlar yavaş yavaş evcilleştirildikçe, doğru şekilde yönetildiğinde nefes de kontrol altına alınır; aksi takdirde uygulayıcıyı öldürür.” Bu nedenle talimat olmadan buna teşebbüs edilmemelidir. Birçoğu kendini yaraladı ve bazıları da her bireyin ihtiyaçlarına göre uyarlanması gereken süreçlerde yapılan hatalar nedeniyle öldü. Bu nedenle deneyimli bir Guruya ihtiyaç vardır.

{578} Hathayogapradīpikā, Ch. II., vv. 1-6 (bkz. Mahānirvāna Tantra'ya Giriş kitabımın s. cxxviii.'si).

{579} Dhyānabindu Yukarı. ve bkz. Amritanāda Yukarı., Varāha Yukarı., Ch. V., Mandalabrāhmana Yukarı.

{580} Shandilya Yukarı., Ch. I., Kevala aracılığıyla Kundalī bilgisinin ortaya çıktığını ve insanın Ūrddhvaretas haline geldiğini, yani onun seminal enerjisinin Apāna tarafından aşağıya atılan kaba tohuma dönüşmek yerine yukarıya doğru gittiğini söylüyor. Bindu (ufuk enerjisi) fethedilmelidir, aksi takdirde Yoga başarısız olur. Sahita ile ilişkilendirilen Bhedalar hakkında bkz. I., Yogakundalī Upanişad.

{581} Bkz. Prapanchasāra Tantra'ya Giriş, Tantrik Metinler, Cilt. III., s. 11 ve devamı.

{582} Hathayogapradīpikā, II. 44-75.

{583} Yogakundali Yukarı., Ch. BEN.

{584} Bkz. Yoga Sūtra, ed. Manuel Nabhubhai Dvivedi, Ap. VI.

{585} Bkz. İletişim. Hathayogapradipikā'ya, Ch. II., cilt 12.

{586} Bu, Prāna tarafından tezahür ettirilen Mantra Hangsah'tır. Dhyānabindu Up'a bakın. Hangsah Jīvātmā'dır ve Paramahangsa Paramātmā'dır. Hangsa Upanishad'a bakın.

{587} Gheranda Sanghitā, Altıncı Upadesha. Bhāskararāya tarafından Lalitā'da (v. 2) Devī'nin hem Prakāsha hem de Vimarsha yönlerini eşit olarak paylaşan üç formu olduğu söylenir - yani fiziksel (Sthūla),

ince (Sūkshma) ve yüce (Para). Fiziksel formun elleri, ayakları vb. vardır, süptil olan Mantra'dan oluşur ve yüce olan Vāsanā'dır veya Mantra Shāstrā'nın teknik anlamında gerçek veya kendine aittir. Kulārnava Tantra, Dhyāna'yı sthūla ve sūkshma'ya ayırır (IX.3).

{588} Yedinci Upadesha.

{589} Age., Üçüncü Upadesha, v. 65 ve devamı.

{590} Age., v. 25 ve devamı.

{591} Age, Fifth Upadesha, v. 77 ve devamı.

(592) Lalitā'da (v. 142) Devī'den Layakarī olarak bahsedilir - Laya'nın veya soğurulmanın nedeni.

{593} Shringgāra aşk duygusu veya cinsel tutku ve cinsel birlikteliktir. İşte Shringārarasa bunun kozmik köküdür. Sekiz veya dokuz rasadan (duygu) ilki - yani, Shringgāra, Vīra (kahramanlık), Karunā (şefkat), Adbhūta (merak etme), Hāsya (mizah), Bhayānaka (korku), Bībhatsa (tiksinme), Raudra (gazap) Kāvyaprakāsha'nın yazarı Mammathabhatta buna Shānti'yi (barış) ekliyor. Yogi'nin hoşlandığı şey, dünyevi planda maddi Shringāra olarak tezahür eden o duyuüstü mutluluktur.

{594} Age., Beşinci Upadesha, v. 82.

{595} Bölüm. II., cilt 78.

{596} Nādabindu Yukarısı olarak. diyor ki, ses, duyuların zevk bahçesinde gezinen zihni kontrol eder.

Amritanāda Upanişad'ın söylediği gibi (v. 24), Akshara (ölmeyen), ne sesli ne de ünsüz olan ve söylenmeyen Aghosha'dır (sessiz).

{598} Hathayogapradipīka, Ch. IV., vv. 65-102.

{599} Amritanāda Upanishad, Ch. IV., ayet 66, Shiva'nın Laya'ya ulaşmak için dörtte bir crore (2.500.000) yol verdiğini, ancak Nāda'nın hepsinin en iyisi olduğunu söylüyor.

{600} Bkz. Dharma Prachāra Serisi, 9.

Hathayoga'da verilen Prānāyāma'nın çeşitli biçimlerinden yalnızca ikisinin Layayoga'da kullanıldığı söylenir.

{602} Varāha Upanishad, Ch. V.

{603} Hathayogapradīpikā, Ch. III., v. 1: Sarveshāng yogatantrānāng tathādharohi Kundalī.

{604} Hathayogapradīpikā, Ch. III., v. 105: Udghātayet kapātantu yathā kunchikayā hashāt Kundalinyā tathā yogī mokshadvārang vibhedayet. Aynı ayet Ch. Gheranda Sanghitā'nın III., cilt 5'i.

{605} Yogakundali Yukarı., Ch. I., Sarasvatī Arundhatī'yi çağırıyor ve Kundalī'nin Onu uyandırarak uyandırıldığını söylüyor. Kundali yukarı çıkmak istediğinde onu hiçbir şey durduramaz. Bu nedenle O'na aynı zamanda bir Nādī'nin adı olan Arundhatī denir.

{606} Yogakundalī Upanishad, Ch. BEN.

{607} Yājnavalkya tarafından verildiği gibi, v. 113'ün Yorumunda alıntılanan, Ch. Hathayogapradīpikā'nın III., Gorakshashahataka'ya da atıfta bulunur. Ayetin kendisi konumunu penis ile göbek (Nābhi) arasında, Mūlasthāna'nın üzerinde on iki parmak (Vitasti) olarak sabitliyor gibi görünüyor. Kanda ayrıca Prāna'nın, yani kalbin bulunduğu yere de uygulanır (bkz. Shatchakranirūpana, ayet 8).

{608} Bkz. Cilt. II., "Tantranın İlkeleri", Bölüm. XI., XII. ve devamı. Mantradevatā olduğu için Mantra tarafından uyandırılır.

{609} O, yaratılışın kendisidir (Srishtirūpā), vv. 10, 11, post, yaratılışın, idamenin ve yok oluşun kendisinde olduğu (Srishtisthitilayātmikā), ib.

{610} Çünkü O aynı zamanda evrenin ötesindedir (Vishvātītā) ve bilginin kendisinin biçimidir (Jnānarūpā), ib. Bu haliyle O'nun, aşağı inerken yarattığı ve bağladığı gibi yukarıya doğru çıktığı düşünülür.

Yorumcu Vishvanātha, uyandığında bu sesi çıkardığını söylüyor. Yorumcu Shangkara'ya göre bu, Kundalini'nin Vaikharī durumuna işaret eder.

{612} Böylece, Prāna ve Apāna'nın canlı varlığın koruyucuları olduğu beyan edilir (ayet 8, sonrası).

{613} Bkz. "Tantra'nın İlkeleri", Cilt. II., Ch. XI. ve XII.

{614} Veda, Chaitanya ile birdir. Shangkara'nın söylediği gibi (Comm. Trishatī, v. 19), Panchadashī Mantra ile ilgili: Sarve vedā yatra ekam bhavanti, vb. Shrutyā vedasya ātmābhedena svaprakāshatayā.

{615} Ve böyle bir yazarlık olmadığı ve yalnızca "duyulduğu" için Shruti ("duyulan") olarak adlandırılır: Shruyata eva natu kenachit kriyate (Sāngkhya Tattva Kaumudī'de Vāchaspati Misra); ve bkz. Prānatoshinī, 19'da alıntılanan Yāmala: “Veda Brahman'dır; O’nun nefesi olarak ortaya çıktı.”

{616} Veda terimi vid, bilmek kökünden türetilmiştir.

{617} Vedānta'ya göre Veda, Brahman ve Dharmma'yı anlatan, insan yazarlığı olmayan kelimedir: Dharmmabrahmapratipādakam apaurusheya vākyam.

{618} Sākshātkāra - yani dolaylı (paroksha) veya yalnızca entelektüel bilginin aksine gerçek Ruhsal Deneyim (Aparoksha jnāna).

{619} Vedānta-mahāvākya janya-sākshātkārarūpa-brahmavidyā (Shangkara'nın Trishatī hakkındaki Bildirisi, v. 8). Vedānta burada Upanishad anlamına gelir ve herhangi bir özel felsefe anlamına gelmez.

{620} Bkz. Lakshmīdhara'nın İletişimi. 9. ciltte, Ānandalaharī. Dindima, v. 35, ib., sekiz formun altı (Akıldan "Dünyaya"), Güneş ve Ay olduğunu söylüyor.

{621} Hathayogapradipīkā, Ch. IV., cilt 10.

{622} Ib., v. 11; bundan sonra ayrıca Ch. IV., ib., pasim.

{623} Ib., vv. 16 ve 17, Buna ilişkin açıklama.

{624} Ib., vv. 19-21 ve Yorum (Tattvajnānang manonāsho vāsanākshaya eva cha).

{625} Bkz. ante ve Varāha Up., Ch. V.

{626} Ib., Ch. III., v. 106. Bkz. v. 50, gönderide alıntılanan Bhūtashuddhi Tantra.

{627} Ib., Ch. III., v. 112 ve devamı.

{628} Bkz. Varāha Upanishad, Ch. III.

{629} Shandilya Upanishad, Ch. BEN.; Yogakundali Yukarı., Ch. BEN.

{630} Burada verilen açıklama metni takip ediyor ve güçlendiriyor. Bkz. Cilt 50'ye ilişkin Açıklama, gönderi.

{631} Vide ante ve Dhyānabindu Up.

{632} Vedāntik tanımına göre; veya Sāngkhya'ya göre beş Tanmātra. Bu nedenle Chitta (zihin) Prāna (Yogatttva Upanishad ve Dhyānabindu Up.) ile birlikte Sushumnā'ya girer.

{633} Bölüm. BEN.

{634} Ānandalaharī, ed. Pandit R. Ananta Shāstrī, s. 69, 70.

{635} Svasangvedyam etad brahma kumārī-strī-sukhang yathā, Bölüm 15'in Yorumunda alıntılanmıştır. Hathayogapradīpikā'dan I.

{636} Yani Stambha ile başlayan sekiz Bhāva'nın tümü, bunlar arasında, tüylerin diken diken olduğu ünlü Romāncha veya heyecan (pulaka), boğucu ses (svarabhanga), solgunluk (vaivarnya) ve benzerinin tümü Sāttvik'tir. .

Hintli bir arkadaşın, Sattva'nın "manevi" olması nedeniyle bu Bhāva'ların Sāttvik olamayacağı yönündeki itirazı, İngiliz eğitiminin Hint düşüncesinden kopuşunun uygun bir örneğidir.

{637} Bu rüya veya delilik vb. gibi Tāmasik bir şey değildir.

{638} Sahodara, yani aynı anneden doğan kardeşler. Cinsel mutluluk, Brahman mutluluğunun yansımasıdır (nispeten zayıf da olsa).

{639} Sāhitya Darpana, Ch. III.

{640} Bölüm. VI.:

Sahasrāropari bindau kundalyā melanam shive.

Maithunang paramang dravyang yatinām parikīrtitam.

{641} Samaya uygulamasına gelince, v. post, s. 182.

{642} Bkz. Mahānirvāna Tantra Ullāsa, Ch. V., vv. 98, 99, burada Bhūtashuddhi süreci kısaca anlatılmaktadır. Ayrıca Devī Bhāgavata, alıntı, gönderi.

{643} Daha kötü veya daha zayıf taraf.

{644} Kundalī Shakti'yi Sahasrāra'da üç gün üç gece tutabilen kişi büyük güce (Siddhi) sahiptir.

{645} Lakshmīdhara, alıntı yapan Ananta Shāstri, a.g.e. cit., s. 71. Lakshmīdhara'nın (aynı zamanda alıntılanan gönderi) aktardığı ekolün görüşlerine aşina olmadığım için bunun anlamı söyleyebileceğimden daha fazlasıdır.

{646} Bu nedenle Sahasrāra'ya Bhāloka (bhā, "parlamak" kökünden) da denir.

{647} Shandilya Upanishad, Ch. BEN.

{648} Kulārnava Tantra, Ch. V. Mandalabrāhmana Yukarı. Tamas orada yok edildi.

{649} Ānandalahari, s. 8. Pasaj yalnızca alıntı yoluyla verilmiştir. İçinde doğrulamadığım, katılmadığım, bazısını da anlamadığım ifadeler var.

{650} Bu terimin görünüşe göre değişen önemi vardır. Burada Kulāchāra'ya karşıt bir anlamda kullanılıyor gibi görünüyor ve yine de Kaula Shāstrās'ta Panchatattva ile yapılan ibadetleri belirtmek için kullanılıyor.

Pandit'ten yapılan bu ve diğer alıntılarda Sanskritçe terimlerin İngilizce karşılıkları yanlıştır; İngilizceyi kendi dili olmayan birinden beklenebileceği gibi. Japa “mantra söylemiyor”. Aslında Upāngsha Japa'da hiçbir şey duyulmuyor ve "büyülü sözler" İngiliz zihninde başka bir dizi fikri kışkırtıyor.

{652} Aynı yazarın s. 85 bununla bariz bir çelişki içindedir. Orada Lakshmīdhara'dan alıntı yaparak şöyle diyor: “Mūlādhāra'da Kundalini'ye tapan Kaulaların onu uykusundan uyandırmaktan başka bir amacı yok. Bu yapıldığında amacına ulaştıklarını düşünürler ve orada dururlar. Kendi deyimiyle Kaulalar Nirvāna'yı her zaman el altında tutuyorlar." Burada bahsi geçen ibadete rastlamadım.

{653} Vāmāchāra "kara büyü" değildir, en yakın Sanskritçe karşılığı Abhichāra'dır. Mahākāla Samhitā'nın dediği gibi (Ullāsa II.), Vaidikalar gibi kurtuluşu değil (Aihikārtham kāmayanti amrite ratim na kurvvanti) bu ve sonraki dünyada zevk arayan bazı Kaulalar olmuş olabilir. Fakat Kaulas'ın Kundalini'yi uyandırmadığını ve onu Sahasrāra'ya yönlendirmediğini açıkça söylemek tamamen yanlıştır. Burada tercüme edilen Metnin (SN) yazarı Pūrnānanda Svāmī'nin kendisi de bir Kaula'ydı ve çalışmanın tüm amacı özgürlüğü (Moksha) güvence altına almaktır. Kaula okulları hakkında o kadar çok bilgisizlik ve önyargı hakim ki, onlara karşı olan ifadelerin her zaman test edilmesi gerekiyor.

(654) Pandit burada görünüşe göre, sözde Samaya okulunun takipçisi ve Kaulas'ın muhalifi olan Lakshmīdhara'nın fikrini benimsiyor. Eğer

(muhtemelen durum böyledir) Pandit'in deyimi "insanlık dışı"dır ve uygun değildir. Açıkça bahsedilen uygulamalar -yani çok az anlaşılan şarap, et ve kadına tapınma- kısmen en eski Vaidik kullanımlarının farklı biçimlerdeki devamıdır (bkz. "Shakti ve Shākta"). Sādhanā'nın bazı biçimlerinin tehlikeli olduğu ve ritüelin bazı ayrıntılarının genel olarak itici olduğu kabul edilebilir, tıpkı (örnek olarak ekleyebilirim) Vaidik "at kurbanı" (ashvamedha) gibi. her halükarda Mahīdhara ve diğerlerinin yorumladığı gibi. Adı geçen sınıfın daha alt düzeylerinden bazılarına karşı başarılı bir şekilde sürdürülebilecek en kötü suçlama, Shatkarma'nın uygunsuz kullanımı yoluyla yapılan kara büyüdür. Kulārnava Samhitā'daki (genel olarak bilinen Tantra değil) Shiva'nın söylediği gibi, “Kali'de tüm insanlar paraya karşı şehvetlidir ve onu elde etmek için varlıkları bile yok ederler. Ama kuru otları ateşe verenlerin hepsini yok edeceğim.” Bazı takipçilerin suiistimalleri gerçek Shāstra'nın sorumluluğuna atılmamalıdır.

{655} Burada arkadaşım Pandit'e tüm kalbimle katılıyorum.

{656} Onun baskısına bakınız, ed. Ānandalaharī, s. 8-13.

(657) Mantra'nın Rishi'si, onun kendisine ilk kez ifşa edildiği kişidir; ölçü, Shiva tarafından ilk kez söylendiği ölçüdür; ve Devatā, Shabda olarak Mantra'nın Artha'sıdır. Artha, Devatā, Adhidevatā, Pratyadhidevatā, Varnādhidevatā, Mantrādhidevatā olarak beş katlıdır.

(658) Shiva onu Brahman'ın bilgisiyle başlatır. Bu nedenle Shiva, tüm manevi Guruların (Ādinātha) öğretmeni olarak kabul edilir.

{659} Bunu ve bu açıklamanın diğer bazı ayrıntılarını takip etmiyorum. Perdenin dışında kim bekliyor? Jīva, içeride belirtilen duruma göre, eğer bir perde varsa ve o nedir?

{660} İletişim Ānandalaharī hakkında, ed. Yazan: Pandit R. Ānanta Shāstri, s. 85 ve devamı, şunları ekliyor: "Bu ilkelerin tüm ayrıntıları için Samaya grubunun beş Samhitā'sından biri olan 'Shuka Samhitā'ya bakın."

{661} Prānāyāma, Asana gibi.

{662} Böylece Kundalī Shakti'yi Manipūra merkezine yükselterek ateş üzerinde güç elde edilebilir.

{663} Dharma, Yama, Niyama vb.'ye tabidir.

{664} Her zaman "keyif" (Bhoga) "bira ve kuka" kelimesini çağrıştıran kişiler olduğu için, "Bhoga kelimesinin zorunlu anlamının ya da burada yer aldığı anlamın bu olmadığını söylemek gerekir. kullanılmış. Felsefi olarak Bhoga, zevkin veya acının ortaya çıktığı nesnelerin algısıdır. Burada her türlü duyu veya entelektüel zevk amaçlanmaktadır. Biçim dünyasındaki tüm yaşam keyiftir.

{665} Uygulanabileceği herhangi bir özel uygulamanın onayı olmadan benimsenmesi mümkündür. Ast kişilerin elinde Shāstra'ya bu açıdan kötü bir itibar kazandıran sonuçlara yol açan bazı tehlikeli uygulamalar vardır.

{666} "Dünyalar" çünkü bu İngilizce bir tabirdir. Ancak burada antitez dünya (ister dünya ister gökyüzü) ile tüm dünyalardan kurtuluş arasındadır.

(667} Böylece, Shākta ritüelinde şarap kadehini alan Sādhaka, şarabı Kundalī Shakti'nin ağzına bir içki olarak döker, Shakti kendi formunda görünür.

{668} Shiva'nın bir adı.

{669} Yani, O'na ibadet edenin suretinde görünen herkesin Annesi.

{670} Yazan: Sj. Ārya'daki Arobindo Ghose.

{671} Birincisi, Vedantik gerçeği uygulamaya yönelik Tantrik yöntemidir; ikincisi, münzevi veya Māyāvādin yöntemi, kendine has bir büyüklüğüyle, ancak daha az, sanırım, gerçekliğe ve insan kitlesinin ihtiyaçlarına uygundur.

{672} Yogo bhogāyate sākshāt dushkritam sukritāyate

Mokshāyate merhaba sangsārah kauladharme kuleshvari.

(Kulārnava Tantra.)

{673} Sanghāramudrā, dağılmayı ifade eden jest, "Şimdi ölmek üzereyim."

{674} "Shakti ve Shākta"ma bakın.

Tantralarda bu birliğin kurtuluş (Mukti) olduğu yönündeki ifadeler yalnızca Stuti'den ibarettir; yani, asıl gerçeğin ötesine geçen, ele alınan konuya Hint tarzında övgüdür. Bu tür ifadeleri yazılı olarak alan ve onlarla alay eden Avrupalı okuyucu, kendisini (bilerek) gülünç duruma düşürüyor. Böyle bir durumda gerçekte olan şey, tüm mutluluklar gibi Büyük Mutluluk'tan kaynaklanan, ancak onun soluk bir yansıması olan ve kendi içinde gelecekteki yeniden doğuştan bağışıklığı güvence altına alan, kaçak bir mutluluktur. Kundalini Shakti'nin Shiva ile birliği daha yüksek olanınki olduğu için, bu aşağı Sādhanā'nın mutluluğudur.

{676} Parāpraveshikā'nın onu çok güzel çağırdığı gibi. Yoginīhridaya Tantra şöyle der, "O kalptir, çünkü her şey O'ndan kaynaklanır."

(677} Bu, Yoginī Tantra'nın söylediği gibi, Yati olanların (tutkularını kontrol etmiş olanların) çiftleşmesidir (Maithuna).

(678) Bu terim, erkek ve dişinin, bedenlerden ya da içsel ilkelerden oluşan birliğinden kaynaklanan hazzı belirtir.

Siddhi'nin gözüne göre, Udāsīna (dış dünyanın farkında olmayan basit tanık) olan ruh için oluş Adhyāsa'dır ve gerçek bir şey değildir (Shangkara tarafından kullanılan bu terimin Hint anlamında). Yaratılış (Srishti) Vivartta'dır veya görünen ve gerçek olmayan evrimdir (Parināma), Adhyāsa gerçekte sahip olmadığı bir şeye atfediyor.

Bilincin yansıtma gücü, yansıtmalarını duyusal dünyaya geri çeker ve Bilincin gücü, Bilincin kendisinde birleşir.

{681} Bilincin her yeri kapladığını görerek neden burada sorulabilir? Doğru; ama orada Māyā'nın tāmasik gücü en düşük seviyededir. Dolayısıyla Bilince orada ulaşılır.

Bana yazdığım bir mektupta, bu Yoga ile ilgili olarak kendisi tarafından yapılan bazı soruları yanıtlayan bir mektubuma yanıt olarak. Mektubumun, metinde tekrarladığım, "bir Hindu'nun yaşamında felsefi ve pratik olarak en yüksek öneme sahip bir konu hakkında" bazı fikirleri önerdiğini yazdı. Sanskritçe kelimelerin parantez içindeki çevirileri bana aittir.

{683} "Gerçeğe Yaklaşımlar", "Patent Harikası", kadim Vedantik öğretinin modern terimleriyle değerli sunumlar.

{684} Kundalini statik Shakti'dir.

{685} Kesinlikle.

{686} Döllenme süreci Mātrikābheda Tantra'da ele alınmaktadır.

Bu dışarı akış ve içeri akış yaygın bir Tantrik kavramıdır.

{688} Fazla ücret alındı.

Kulārnava Tantra'daki "Sarhoş olmak, sarhoş olmak, tekrar sarhoş olmak", fiilen içmeyi değil (bazılarının sandığı gibi) Kundalini'nin tekrar tekrar yükseltilmesini ifade eden bir pasaj.

{690} "Bir mıknatıs alın" ve "manyetizma" diyebiliriz.

{691} Burası ilk hareket edenin veya Pashyantī Shabda'nın koltuğu.

Kendisinden bir şeyler öğrendiği kardeşi, kendisi uygulamamasına rağmen bu Yoga'nın ustasıydı. Onun açıklamalarını her zaman özel bir değere sahip bulmuşumdur. Bununla birlikte, bir Pandit veya Yogī ne kadar bilgili veya uygulamalı olursa olsun, öğretisinin ve uygulamasının bilimsel sonuçları konusunda bilgisiz olmasının mümkün olduğu unutulmamalıdır.

Bunun kabul edildiğini ya da bir gerçek olduğunu söylemiyorum. Bunu yalnızca hem gerçek ruhsal deneyime sahip olan hem de bu Yoga'yı deneyimleyen kişi söyleyebilir. Burada sadece gerçekleri dile getiriyorum. Bkz. eleştiri öncesi, s. 19. Bir başkası da muhtemelen Budist Tantralarda doğal ve yapay Samādhi arasında yapılan ayrımdan kaynaklanıyor olabilir.

{694} İnanıyorum ki, Hıristiyan Bilim Adamı buna "ölümlü akıl" diyor. Hint doktrininde zihin, sınırsız ebedi Bilincin zamansal ve sınırlı bir tezahürüdür. Durumlar farklı olduğundan, iki terim bir terimden daha iyidir.

{695} Parichita-shadambhoja-vibhava.

{696} Yani Şat-çakra; altı merkez, bunlar: mūlādhāra svādhishthāna, manipūra, anāhata, vishuddha ve ājnā.

{697} Antas-tattva—yani, shat-çakrayla ilgili.

{698} Kripā-nātha, Merhametin Efendisi — yani Guru.

{699} Sha., Sa, Ha. Sha = Nihai Kurtuluş. Sa = Bilgi. Ha = Yüce Ruh; ayrıca sırasıyla Brahmā, Vishnu ve Shiva.

{700} Sādhanā'yı veya manevi disiplini uygulayanlar; İşte Yoga adayları:

{701} Tattva-jnāna = Brahma-jnāna veya Brahman bilgisi.

{702} Beden dünyasında (Pindāndā) veya Kshudra-brahmānda'da (mikrokozmos) Shabda Brahman (Shabda-brahma-rūpā Kundalini, v. 2, gönderi) olarak Devī. 10. Ayet, Onu, nefes alıp verme yoluyla dünyadaki tüm varlıkları koruyan Kişi olarak tanımlar. Tezahür etmemiş “ses” hayvan bedeninde Kundali formunu aldı (10, 11 ayetler).

{703} Mūlādhāra, vb.

{704} Şat-çakra-nirūpana. Nirūpana = altı Çakranın araştırılması, araştırılması ve araştırılması. Bu, Pūrnānanda'nın Svami-Shri-tattva-chintāmani'sinin altıncı bölümünü oluşturur.

{705} Shat-Chakra-bheda veya altı Çakranın delinmesi olarak bilinen, burada açıklanan sürecin ayrıntılı bir açıklamasını burada bulabilirsiniz.

{706} "Sinirler" veya enerji kanalları (bkz. ayet 2). Nādī, nad, yani “hareket” kökünden türemiştir ve kanal (Vivara) anlamına gelir.

{707} Brahma-sākshātkāra-rūpa-nishpattih.

{708} "Ulaşılan." Bu, kelimenin tam anlamıyla "içinden çıkan" veya "içinden filizlenen" anlamına gelen Udgata'dır.

{709} Shangkara'ya göre, "diğer şeyler" ile Sahasrāra vb. kastedilmektedir. Burada ve bundan sonra adı geçen Shangkara, filozof Shangkarāchāryya değil, bu çalışmanın yorumcusudur.

{710} Bkz. not {725}.

{711} Çakraların üçünde — yani Svayambhū, Vāna ve Itara.

{712} Vyoma-panchaka.

{713} Brahma-sākshāt-kāra.

{714} Omurga.

{715} Yani, Nādīs.

{716} Ay, yani soldaki dişil veya Shakti-rūpā Nādī Īdā.

{717} Güneş veya erkeksi, Nādī Pinggala, sağda.

{718} Gunas, Sattva, Rajas ve Tamas anlamına gelir; veya "diziler" olarak, içinde Nādī Vajrā bulunan Nādī Sushumnā ve ikincisinin içinde Nādī Chitrinī.

{719} Yani Chitrinī, Vajrinī ve Sushumnā gibi.

{720} Dhatura fastuosa, beyaz bir çiçek.

{721} Tüm nādīlerin kökü (v. post).

{722} Penis.

{723} Chandrasvarūpinī ve Sūryyarūpā.

(724) Yorumcu tarafından alıntılanmayan yedinci ayet şöyledir: "Meru'nun içinde, Mūla'dan Brahman'ın bulunduğu yere kadar uzanan, ateşli Sushumnā'dır, tüm bilginin özüdür."

{725} bkz. Rudrayāmala, Ch. XXVII., cilt 51.

{726} Shakti-rūpā - Shakti veya "dişi" olarak Devī.

{727} Rudrātmikā - yani Rudra veya "erkek" doğasında.

{728} Bölüm. II., 5 ve 6.

{729} Sammohana Tantra, Böl. II., 13, dolayısıyla: "İdā'da Devī Jāhnavī vardır ve Yamunā Pinggala'dadır ve Sarasvatī Sushumnā'dadır" - Hint kutsal nehirlerinin tüm isimleri.

Bu aynı zamanda üç Nādī'nin üç Granthis'te (Brahma-granthi, Vishuu-granthi ve Rudragranthi) birleştiği şeklinde yorumlanır.

{731} Penis.

{732} "Nehirlerde" "orada yıkanarak" vb. - yani zihin bu Çakranın tam bilgisiyle dolduğunda - büyük fayda elde edilir.

{733} Sushumnā en dıştaki kılıftır ve Chitrinī en içteki kılıftır ve Chitrinī'nin içinde Kundalī'nin gittiği kanal olan Brahmanādi vardır.

{734} Sammohana Tantra, II. 7; ayrıca Ch'de de görülür. XXVII., v. 52, Rudrayāmala.

Tad-vāhye bu ikisinin dışında anlamında yorumlanırsa bu açık çelişki ortadan kalkar. Tadvāhye, Tasya vāhye veya Tayor vāhye tarafından oluşturulur; eğer ikincisi ise, o zaman anlam ikisinin dışında olacaktır. Bu pasaja güvenenler Tad-vāhye'yi Tasya vāhye'ye eşdeğer olarak okurlar.

{736} Vajrini = vajrā.

{737} Medhra = penis.

{738} Chitrini'deki bu kanal veya geçit Brahmanādī'dir.

{739} Tetranthera Apetala (Colebrooke'un Amarakosha'sı).

{740} bu isimdeki Nādī; v. posta.

{741} Pranavākriti - Ong mantrası. Bu, Pranava'nın Sushumnā olarak tezahür ettiği anlamına gelir.

{742} Devī Kundalini; v.önce.

{743} Ağzı Brahmarandhra'ya yaklaştı. Buradaki konum belirleyici Sāmīpye saptamī'dir, yani yakınlık anlamında konum belirleyicidir. Sushumnā aslında Brahmarandhra'ya ulaşmaz ama ona yaklaşır ve on iki yapraklı nilüferin yakınında biter. Bkz. v. 1, Pādukāpanchaka.

{744} "Anne", Devī'nin bir unvanı.

{745} Lafzen, pāda'nın başlangıcı; v. posta.

{746} Yani, yine Sushumnā'nın içinde olan Vajrā'nın içinde.

{747} Mantra "Om."

{748} Shuddhabodhā svarūpā.

{749} Brahmanādī, Chitrinī'den ayrı bir Nādī değil, Chitrinī'deki kanaldır.

{750} Şiva; Svayambhu-lingga.

{751} Parama Bindu; v.ib. Brahmanādī yakınlığa ulaşır, ancak Adi-deva'nın kendisine ulaşamaz.

{752} Lafzen, "yılan", Kundalini'nin bir adı.

{753} Māyā Tantra'dan alıntı yapan Vishvanātha, altı nilüferin tamamının Chitrinī'ye (Chitrinī-grathitang) bağlı olduğunu söylüyor.

{754} Shabda-Brahma-rūpā Kundalini. Shabdabrahman (bkz. Giriş) tüm varlıklardaki Chaitanya'dır.

(755) Shangkara bu ayeti biraz değiştirilmiş bir biçimde okur, ancak anlam hemen hemen aynıdır, değişiklikler yalnızca sözlü karakterdedir.

{756} Yani, iç kısmı Brahma-nādī olarak adlandırılan Chitrinī'dir.

{757} Shuddha-bodha-svabhāvā.

{758} Bkz. Açıklama.

{759} Çünkü Vishvanātha'ya göre O, nektarı düşürür ve bu nedenle her türlü mutluluğu içerir. Shangkara aynı zamanda "Herkes için mutluluk verici" yorumunu da yapabildiğini söylüyor.

{760} Sva-bhāva, Kālīcharana tarafından kişinin doğası anlamında yorumlanır. Shangkāra bu kelimeyi Paramātmā olan Jnāna veya başka bir deyişle ilahi veya manevi Jnāna anlamında yorumlar. Shangkara'ya göre okunuşu Shuddha-bhāva-svabhāvā'dır.

{761} Brahman'ın Kapısı.

{762} Sāmarasya, normalde cinsel birliktelik için kullanılan bir terimdir (Strīpungyogāt yat saukhyang tat sāmarasyam) - elbette burada ve başka yerlerde sembolik olarak kullanılmıştır.

{763} Önceki video, not {735}.

{764} Tüm Nādīlerin kökü; bkz. v. 1, ön.

{765} Yani, mūlādhāra çakra, altı Çakranın kökünde olmasından dolayı bu şekilde adlandırılmıştır; bundan dolayı 12. cilt, gönderiye bakınız.

{766} Bkz. Giriş.

{767} V. s. 212, ön.

{768} Veda-varna: Veda "dört" anlamına gelir. Dört Veda vardır ve bilginler bazen Veda kelimesini dört, yani Vedaların sayısı anlamında kullanırlar.

{769} Bkz. Giriş.

{770} Bu Çakranın Toprak elementi. Bu tattvanın şekli karedir.

{771} Ashta vajra şu şekilde gösterilir:

{772} Bu Çakraya hakim olan toprak elementinin rengi. Her Tattva kendine özgü titreşiminin biçimini, rengini ve eylemini tezahür ettirir.

{773} Yani, Prithivī'nin Bīja'sı, dünya Tattva veya "Lang." Bkz. Giriş.

{774} Mahendro Malayah Sahyah Shuktimān Rikshaparvatah

Vindhyashcha Pāripātrashcha Saptaite Kulaparvatāh

(Shabdastomamahānidhi'de alıntılanmıştır). Bazıları Paripātrah yerine Pāriputrashcha'yı okur. Shangkara, mızrakların burada olduğunu çünkü Çakra'da büyük Bhairavīlerden biri olan Dākinī'nin yaşadığını söylüyor.

{775} İndra'nın Bīja'sı ve Dünyanın Bīja'sı aynıdır.

{776} Mahā-bāhu, "kocaman uzun kollara sahipti" -yiğitliğin işareti. Bkz. Ājānu-lambita-bāhu (kollar dizlere ulaşır).

{777} Indra'nın fili. Çakralarda görülen bu ve diğer hayvanlar, hem Tattva'nın niteliklerini hem de oradaki Devatā'nın Araçlarını (Vāhana) belirtir. Bkz. Giriş.

{778} Bu iki sıfat ifadesi Dharā Bīja'yı nitelendirmektedir.

{779} Airavata.

{780} Yani Bīja'nın (Dhara) veya "Lang"ın Bindu'su. Bu yazıda açıklanmıştır.

{781} Brahmā dört kafayla temsil edilir.

{782} Yani, Indra Deva.

{783} Srishtikartā.

{784} Prajā-pati.

{785} Veda dört anlamında kullanılır, dört Veda vardır.

{786} Yani Hiranya-garbha.

{787} Hangsa veya bazılarının dediği gibi kaz veya flamingo.

(788} Buradaki ima, dört Veda'nın Brahmā'nın dört ağzından çıktığı inancıdır.

{789} Danda.

{790} Kamandalu.

{791} Aksha-sūtra.

{792} Yani Abhaya-mudrā. El kaldırılır, avuç içi izleyiciye gösterilir. Dört parmak birbirine yakındır ve başparmak avuç içinden dördüncü parmağa doğru uzanır.

{793} Mārkandeya Chandī.

{794} Brāhmī Shakti.

{795} Yani, Varadamudrā, elin {792} numaralı nottakiyle aynı pozisyonda tutulması, ancak avuç içi dikey yerine yatay olarak tutulması.

{796} Kamandalu: Gövdesi kabak şeklinde olan ve üst kısmı saplı, genellikle münzevi kişiler tarafından su taşımak için kullanılan tuhaf bir kap.

{797} Dākini ve bu sınıftan diğer Shaktiler, bazı Tantralarda Çakraların Kraliçeleri olarak adlandırılır ve diğerlerinde bunların kapı bekçileridir.

{798} Yani Vishvanātha'ya göre O çok kırmızıdır.

{799} Shuddha-buddhi—yani tattva-jnāna.

{800} "Sadā" kelimesi "shuddha-buddhi"den ayrı okunursa, "vahantī"yi niteleyen bir zarf haline gelir ve bu durumda pasaj "o her zaman İlahi Bilginin vahyini taşır" anlamına gelir.

{801} Shāktānanda-tarangginī onları farklı bir sıraya yerleştirir. Bkz. PK Shāstrī'nin baskısı, s. 75.

{802} Işıksız. Bkz. Yazarın Mahānirvāna'sına Giriş.

{803} Shula.

{804} Üzerinde bir insan kafatası bulunan bir asa.

{805} Khadga, hayvanların kurban edilmesinde kullanılan bir tür kılıç.

{806} Sütte yağ ve şekerle kaynatılmış pirinçten yapılan bir tür sütlü tatlı.

Burada kadının kaşları arasında taşıdığı, kocasının yaşadığını gösteren işaret, uğurlu bir işaret.

{808} Dördüncü bölüm; Prasanna Kumara Shāstrī'nin baskısı, s. 78, 79.

{809} Pravritti-mārga: Nivrittimārga'dan farklı olarak giden yol veya Parabrahman'a dönüş yolu.

{810} Nivritti-mārga.

{811} Bkz. Yorum, gönderi.

Vishvanātha, Gautamīya Tantra'dan alıntı yaparak bu üçgenin Ichchhājnānakriyātmaka olduğunu söylüyor; yani iradenin, bilginin ve eylemin güçleri. Bkz. Giriş.

{813} Apāna vāyu'nun bir biçimi.

{814} Pentapætes Phoenicea.

{815} Yani, "Klīng" Mantrası; Tantrarāja diyor ki, "Ka harfi benim formumda." Nityapūjāpaddhati, s. 80, bu bağlamda Kāminī'nin Vīja'sı "Kang"dan bahseder. Bkz. Giriş.

{816} Kakāra-tattva ile ilgilenirken, s. 165, Prasanna Kumara Shāstrī'nin baskısı.

{817} Sundarī—yani Tripura-Sundarī, Devī'nin bir adı.

{818} Shangkara bunu "adananın arzusunun vücut bulmuş hali" (Bhaktābhilāsha-svarūpam) olarak tanımlar.

{819} Madana Odası (Aşk Deva'sı) - yoni.

{820} Vāyu burada prāna'nın bir tezahürünün adıdır; bu tür tezahürlerin en önemli beşi Prāna, Apāna, Samāna, Vyāna, Udāna'dır. Bkz. Giriş.

Bu sık sık tekrarlanan bir pasajdır (Shāktānanda, s. 5).

{822} "Kendiliğinden oluşan", "kendi kendine var olan", bu ismin Shiva Linga'sı.

{823} İnsan fallusu olarak.

{824} Jnāna.

{825} Dhyana.

{826} Bu, dilin üst kısmındaki bir çöküntüyü ifade eder.

{827} Nīla.

{828} Kara (ray) için Vishvanātha Rasa'yı, yani Ay'dan akan nektarı okur.

{829} Benares.

Shangkara, huzursuz hareketlerinden dolayı bu şekilde tanımlandığını söylüyor.

{831} Shangkara, Kālīcharana'nın aksine, iki ayeti ayrı ayrı açıklamıştır.

{832} Svayambhu Lingga - yani bedeniyle onun etrafında ve başıyla onun üzerinde.

{833} Kundalini, Māyik dünyasının dinlenme halinde var olmasını sağlayan Shakti'dir. Kūrma Purāna Shiva şöyle der: "Bu Yüce Shakti bendedir ve Brahman'ın Kendisidir. Bu Māyā benim için değerlidir ve bu dünyayı şaşkına çevirir." Bu nedenle Lalitā'daki Devī'ye "Sarvamohinī" (her şeyi hayrete düşüren) denir.

{834} Açıklamaya bakın.

{835} Shivōpari.

{836} Vishvanātha, uyandığında bu sesi çıkardığını söylüyor. Shangkara'ya göre bu, Kundalini'nin Vaikharī durumunu gösterir.

Vishvanātha, Dakshināmūrti'den alıntı yaparak, insanın gündüz ve gece boyunca 21.600 kez nefes alıp verdiğini, hem nefes verme hem de ilhamı birim olarak aldığını belirtir. Bkz. Giriş.

{838} Madhuram: Shangkara'ya göre bu bir sıfat olarak kullanılır ve tatlı anlamına gelir. Brahmadvāra'dan nektar içtiğini söylüyor; nektar içinden geçerken Brahmadvāra tatlıdır.

{839} Bölüm. I., 11. ve 14. ayetlerin ikinci satırında ara ayetler çıkarılmıştır. Bunlar şu şekildedir: "Bu sese Āgamas konusunda bilgili olanlar tarafından Şabdabrahman denir. Bazı öğretmenler Shabdabrahman'ı Shabdārtha anlamında tanımlarken, diğerleri (gramerciler) onu Shabda anlamında tanımlar; ama ikisi de doğru değil çünkü hem Shabda hem de Shabdārtha Jada'dır (bilinçsiz şeyler). Bana göre Shabdabrahman tüm varlıkların Chaitanya'sıdır." Metindeki Agama Shruti'dir; Rāghava, Prapanchasāra'da Shruti dilini bilen adamlardan bahseden Shangkarāchāryya'dan alıntı yapıyor. Chaitanya

Brahman tüm varlıkların özü olarak kabul edilir - yani Chit ve Shakti veya Chit'in tezahürü.

{840} Yani Sesin İlkesi veya Nedeni. Bkz. Giriş.

{841} Devatā'nın Kālī olduğu mata; ayrıca bu mata ile ilgili kısımda Tantrarāja'nın adı.

{842} s. 120-122, Cilt. II., Tantrik Metinleri, Vishvanātha Parā Pashyantī'den ve diğerleri Shaktis'ten bahseder.

{843} Pashyantī bazen Manipūra ile ilişkilendirilir. Bkz. Giriş.

{844} Video yayını.

{845} Srishtirupa.

{846} Srishti-sthiti-layātmikā.

{847} Vishvātītā. O yalnızca içkin değildir, aynı zamanda evreni aşar.

{848} Jnāna-rūpā.

{849} Ūrddhvavāhinī, çünkü Kundalini Sahasrāra'ya yükselir.

{850} Ishta-deva-svarūpinī. Ishtadevatā, Sādhaka'nın ibadetinin özel Devatā'sıdır.

{851} Kadınlardaki bunlar tutkulu bir doğaya işaret eder.

{852} Shāktānandataranginī, O'nun yalnızca ibadet nesnesi bir Devī olduğunda kırmızı olarak meditasyon yapılması gerektiğini söyler. Metin aynı zamanda "pembe"nin Shri Sundarī'ye, yani Devī'ye uygulanabilir bir nitelik olduğu anlamında da okunabilir.

{853} Bu Alangkāra (retorik) Shāstra'dan bir alıntıdır.

{854} Yani Mudrās Abhaya ve Vara; v. ante, s. 219.

{855} Bu isimdeki müzik aleti.

{856} Mūlādhāra.

{857} Svayambhu lingga, Kundalī'nin etrafına dolandığı.

{858} Shangkara'ya göre Parā, Kundalini'dedir. Svachchhandasanggraha'dan alıntı yapan Vishvanātha tarafından Brahmānī olarak anılır. Kundalī'de Shabda'nın Parā durumu vardır.

{859} Video yayını.

{860} Katāha - yani Brahmānda'nın alt yarısı ve bu nedenle kazan şeklindedir.

{861} Brahmānda—Brahmā'nın yumurtası.

{862} Yani Devī Purāna (Bölüm XLV.), Yüce'nin bu gücünden bahsederken şöyle der:

Vichitra-kāryyakāranā chintitaphalapradā

Svapnendrajālavalloke māyā tena prakīrtitā.

Paramā aynı zamanda Parang mīyate anayā iti Paramā anlamına da gelebilir - yani, Yüce ile bir olan O'nun biçimlendirici aktivite olması anlamında (Yüce olan ölçülemez olduğu için) Yüce'nin kendisiyle "ölçüldüğü Kişi" anlamına da gelebilir. Bkz. Giriş. İsimsiz bir Tantra'dan alıntı yapan Vishvanātha, bu Māyā'nın Kundalini'nin içinde olduğunu ve bu Paramā'nın Paramātmasvarūpā olduğunu söylüyor.

{863} Kundalinyabheda-sharīrinī.

{864} Nāda-shakti = Nāda olarak Shakti. Bkz. Giriş.

{865} Şura = Sūryya veya Güneş.

{866} Çözünme anında her şeyi yok eden ateş (Pralaya).

{867} Ay.

{868} Bkz. Giriş.

{869} Yani bileşik iki bölüm halinde okunursa - yani Nityānandaparamparā ve sonra ayrı olarak Ativigalatpīyūshadhārādharā. Metinde benimsenen çeviri, aşağıdaki paragrafta atıfta bulunulan çeviridir.

{870} Yani Brahmā, Vishnu, Shiva vb.

{871} "Dil."

{872} Vajra.

{873} Danda.

{874} Kamandalu.

{875} Abhayamudrā; v.önce, n. {792}.

{876} Mızrak.

{877} Kafatasına monte asa.

{878} Kılıç. Khadga ağır bir kurban kılıcıdır.

{879} Bardak.

{880} "Kling."

{881} Onun rengi.

{882} 12. ayette Kundalini'nin başka bir formu olarak anlatılmıştır.

{883} Prakarana. Yorumcu, yorumunu sekiz bölüme ayırıyor.

{884} Yani Svādhishthāna Çakra. Bkz. Giriş.

{885} La harfi; v. posta.

{886} Anüsvara.

(887} Saushumna: Shangkara, Sushumnā'nın içinde olan bu kelimeyi Brahmanādī anlamında okur ve değişimin etkilendiği "in" son ekinin "içeriye yerleştirme" değil "ilişki kurma" anlamında kullanıldığını söyler. ”

{888} V. ante, Giriş.

{889} Svādhishthāna.

{890} Su, hilal ile temsil edilen bu Çakranın unsurudur.

{891} Bir bakıma timsahı andıran, efsanevi biçime sahip bir hayvan. Bkz. Plaka.

{892} Bölüm. I., cilt 24, Chaturasram; sed qu., çünkü normalde Mandala yarım daire şeklindedir.

{893} Shāradā-tilaka'nın ünlü Yorumcusu.

{894} Görünüşe göre Shangkarāchāryya, cilt. iii. 3, 3. Prapanchasāra, i. 24.

{895} Vāhana.

{896} Tadūrddhvam. Bkz. İletişim. bir sonraki ayete.

{897} Vişnu.

{898} Yani Vişnu, Vang'ın Bindu'sunun "kucağında"dır.

{899} Lafzen, Shri veya Lakshmi'nin gözdesi - Vişnu ve onun Avatāra Krishna'sının göğsündeki uğurlu bir kıvrım. Sembolik olarak Prakriti'yi temsil ettiği söyleniyor. Bkz. Ahirbudhnya Samhitā 52, 92, aynı zamanda Vishnu Purāna I., 22'nin Astrabhūshana Adhyāya'sından alıntı.

{900} Sembolik olarak ruhları simgelediği söylenen, Vişnu tarafından giyilen büyük bir mücevher (son nottaki yetkililere bakınız). Bunların Rab'bin Kaustabha'sıyla birleştiği söylenir (Vishnutilaka II., 100).

{901} Vanamālā: dize kadar inen büyük bir çelenkin adı. Aşağıdaki şekilde tanımlanır:

Ājānulambinī mālā sarvartu-kusumojjvaiā

Madhye sthūlakadambādyā vanamāleti kīrtitā.

(Dize kadar uzanan, her mevsim çiçekleriyle güzel, ortasında büyük Kadamba çiçekleri ve benzeri olan Vanamālā olduğu söylenir.) Bu çelenk gökseldir çünkü içinde tüm mevsimlerin çiçekleri bulunur.

{902} Şanghay.

{903} Çakra.

{904} Gada.

{905} Padma.

{906} Çelenk elementleri simgeliyor; kulüp olarak Mahat; kanepe, Sāttvika Ahangkāra; yay, Tāmasika Ahangkāra; kılıç, bilgi; kılıfı cehalet; Zihni ve okları duyuları tartışın. Bkz. s. 233, ön.

{907} Kuş Kralı, Vishnu'nun Vāhana'sı.

{908} Yaşar (Bhāti): Sanskritçe kelime kelimenin tam anlamıyla "parlayan" anlamına gelir; yani Svādhishthāna'da.

{909} Mavi bir nilüfer renginde (Nīlāmbujodara-sahodarakāntishobhā); Aydınlatılmış, Onun ışıltılı güzelliği mavi nilüferin iç kısmına eşittir.

{910} Matta-chittā; çünkü Sahasrāra'dan düşen nektarı içiyor. O, Kendisine aşılanan ilahi enerjiyle yüceltilir.

{911} Shula.

{912} Damaru.

{913} Tangka.

{914} Dangshtra—yani, Uzun çıkıntılı dişleri var.

{915} Shuklanna.

(916) Shakti'nin oturduğu ana nilüferlerin her birinde daha küçük bir Lotus daha vardır.

{917} Yani onun düşmanları altı tutkudur.

{918} Egoizm. Bkz. Giriş.

{919} Moha.

{920} Bu, Bölüm 58'den alınmıştır. XXVII. Rudra-yāmala'nın.

{921} Yani, Kāma (şehvet), Krodha (öfke), Lobha (açgözlülük), Moha (sanrı), Mada (gurur), Mātsaryya (kıskançlık).

{922} Cehalet, yanılsama, tutku.

{923} Bkz. v. 11'deki not.

{924} Kutila-dangshtra.

{925} Shuklanna.

{926} Svādhishthāna.

{927} Manipūra Çakra, burcu üçgen olan Ateş Elementinin merkezidir. Bkz. Giriş.

{928} Uğurlu bir işaret; v. posta.

{929} Yani, Ateşin Tohum mantrası "Rang"dır.

{930} Shangkara bunu dasha-dala-lalite, yani on yapraklı büyüleyici nilüfer olarak okuyor.

{931} Yani, haç gibi.

{932} Böl. 23. ciltteki notta. I. Shāradā Tilaka'dan.

{933} Yani Vara ve Abhaya Mudrā'ları yapmak; v. ante, s. 219.

{934} Vahni'nin veya Fire'ın silahı.

{935} Shyāmā; bkz. ön bölüm, 11. ayetin notu.

{936} Matta-chittā; ön video, n. {910}.

{937} Etat: farklı bir okuma şekli evamdır, "bu şekilde."

{938} Nābhi-Padma.

{939} Yani, Konuşmanın Devī'si, Sarasvatī.

Vishvanātha, kendisinin kambur (kubjinī) ve bir asa taşıdığının anlatıldığı bir dhyana'dan alıntı yapar.

{941} Vahni'nin silahı (Ateş).

{942} Mudra.

{943} Mani-vad-bhinnang. Bhinna burada "seçkin" anlamına geliyor çünkü Manipūra'da Ateş Bölgesi var. Ayrıca bkz. Rudrayāmala, Ch. XXVII., cilt 60.

{944} Vara ve Abhaya; yani Mudrā'lar korkuyu dağıtır ve nimetler verir.

{945} Khecharānna - yani Khecharānna (Khichri), Pilau vb. gibi pirinç ve dhal ile karıştırılmış et.

{946} Burcu altıgen olarak tanımlanan hava elementinin merkezi olan Anāhata veya kalp Lotus'u buradadır. Bkz. Giriş.

{947} Pentapætes Phoenicea.

{948} Kalpa-taru. Shangkara, Indra'nın cennetindeki gök ağaçlarından biri olan Kalpa-taru'nun istenileni verdiğini söylüyor; ama bu onu Moksha'ya götürdüğü için daha fazlasını verir.

{949} Shatkona—yani iç içe geçmiş üçgenler. Bkz. Levha V. Bkz. Giriş ve Rudrayāmala, Bölüm. XXVII., cilt 64.

{950} Vishvanātha şu alıntıyı yapıyor (s. 121, Cilt II., Tantrik Metinler): "İçinde on bin güneş gibi parlak Vāna Lingga vardır, aynı zamanda Shabdabrahmamaya olan (tözü Brahman olan) Ses vardır ve tarafından üretilir. sebep yok (Ahetuka). Purusha'nın (yani Jivātmā'nın) ikamet ettiği nilüfer Anāhata budur."

{951} Surataru = Ka'pa-taru.

{952} Yani, Vīja'sı "Yang" olan Vāyu.

(953} Shangkara, bu dumanın alev formundaki Jīvātmā'dan çıktığını söylüyor.

{954} Shangkara merhamet okyanusunu okuyor.

{955} Hangsa, Güneş — aynı zamanda Yüce Olan'ın da bir adı. Bkz. "Yüce Hangsa Hrīng parlak cennette yaşıyor." Mahānirvāna Tantra'daki Rigveda'nın Hangsavatī Rik'ine bakın, vv. 196, 197, Bölüm. V. Hangsa, Han = Gati'den veya hareketten gelir. Sürekli hareket halinde olduğu için (Sāyana) Āditya denir. Hangsa aynı zamanda Antarātmā'nın formudur; bkz. 31. cilt, gönderi.

{956} Bu, Bīja'nın elleri ve ayakları (Shangkara) olduğunu gösterir.

{957} Tanrım.

{958} İlmik.

{959} Alında, epifiz bezi bölgesinde yer alan üçüncü göz, Bilgeliğin Gözüdür (Jnānachakshu).

{960} Nava-tadit-pītā—yani, yağmurdan çok gök gürültüsünün olduğu, şimşeklerin kendisini çok canlı bir şekilde gösterdiği yer. Pīta sarıdır; Kākini parlak sarı renktedir.

{961} Shangkara, Mattā'nın eşdeğeri olarak unmattā'yı (çıldırmış veya yüceltilmiş) verir.

{962} Nityam. Eğer bu stutī değilse, muhtemelen kelime nityam, yani “her zaman”dır.

{963} Vishvanātha, Shatchakra hakkındaki yorumunda, Kākinī'nin şu Dhyāna'sını verir: "Ellerinde Pāsha (ilmik), Shūla (üç dişli mızrak), Kapāla (kafatası), Damaru (davul) tutan bir bulutun üzerinde otururken Kākinī üzerinde meditasyon yapın). Rengi sarıdır, lor ve pirinç yemeyi sever (Dadhyanna). Güzel vücudu hafifçe bükülmüş bir pozdadır (Svavayavanamitā). Pirinç şarabının (Vārunī) fıçısıyla kalbi neşeleniyor.”

{964} Bir Trikona Shakti olduğundan, Yoni'de olduğu gibi tepe noktası aşağıya doğru olmalıdır.

{965} Bu altı Çakradan biri değil, Ishtadevatā'nın üzerinde meditasyon yapıldığı Ānandakanda olarak bilinen bir lotus çiçeğidir. Bkz. Ch. V., v. 132, Mahānirvāna Tantra.

{966} Kalpa.

{967} Lingga'nın kendisi delinmemiştir ancak dairesi içinde boş bir alana (Shūnya) sahip olan Bindu'yu taşır.

{968} İşte bu, güzelliktir.

{969} Kāmodgama.

{970} Sura-taru = kalpa-taru.

{971} Mahā-deva, Şiva.

{972} İşte Jīvātmā.

{973} Bkz. Giriş.

{974} Vishvanāthā, bu Hangsa'dan Purusha olarak söz edilen bir ayetten alıntı yapar.

{975} Metinde aynen geçiyor; bu muhtemelen "Rang" ile ilgili bir hatadır.

{976} Kalā = Shakti'nin rakamları veya bölümleri.

{977} Kelimenin tam anlamıyla "önceki deneyimlerden çıkarımlar yapan düsturu (Nyāya) takip etmek" (drishtaparikalpanā-nyāya).

{978} Brahma cevheriyle birleşmesi nedeniyle.

{979} Priyāt priyatamah—kendileri için değerli olanlardan daha sevgili.

{980} Shangkara'nın okumasına göre Lakshmī, onun ailesi Devatā olur; yani ailesi her zaman refah içindedir.

{981} Parapure; v. posta.

{982} Karmmakushalah. “Kocalarından daha sevgili” (Shangkara).

{983} Iha bhuktvā varan bhogān ante mukti-padam brajet.

{984} Shangkarāchāryya'nın yaptığı söylendiği gibi, Yōgīlerin kendilerini başka birinin bedenine aktardıkları Siddh. İkinci yorum tercih edilir, çünkü böyle bir kişinin düşmanları olmayacaktır veya düşmanlarını yenmeye çalışmayacaktır.

{985} Pentapætes Phoenicea.

{986} Bkz. Giriş.

{987} Kāmodgamollasita.

{988} Bkz. Giriş.

{989} Bkz. Mahānirvāna Tantra, Ch. V., vv. 129, 130, s. 85, Mantra'nın verildiği yer.

{990} Eter bu Çakranın unsurudur; bu Tattva'nın daire (Vritta-rūpa) olduğunun işareti (Mandala). Bkz. Giriş.

{991} "Asıl."

{992} Ambara = Ruhani Bölge; kelime aynı zamanda “giysi” anlamına da gelir – “Vyomni, vāsasi” (Amara-kosha). Kar renginde bir filin üzerinde, Bīja formunda beyaz renkli Ambara oturuyor. Sanskritçe başka bir anlama da gelebilir: "Giysisi beyaz olan Bija bir filin üzerinde oturuyor."

{993} Paşa.

{994} Angkusha.

{995} Mudrā; vp 219, ön.

{996} Nabhovīja'ya veya "Asıl"a dair.

{997} "Dağ doğumlu", Dağ Kralı'nın (Himavat—Himālaya) kızı olarak Devī'ye verilen bir unvan. Burada Androgyne Shiva-Shakti formuna referans verilmektedir. Bkz. Yorum.

{998} Sadā = her zaman. Şiva = Hayırsever Olan.

{999} Bkz. Rudrayāmala, Ch. XXVII., cilt 67.

{1000} Ateş arındırır.

{1001} Eterik Çember.

{1002} Yani her Mandala (yani kare, daire, üçgen vb.) kendi öğelerinin özelliklerini alır.

{1003} Bir şeyin Bīja'sı özünde o şeydir.

{1004} Hara-Gaurī-mūrti (Shangkara).

{1005} Burası Amākalā'dır.

{1006} Patala VIII. Rasikamohana Chattopādhyāya'nın Baskısında ifadelerde bazı farklılıklar vardır: "Yantra'nın içinde, vücudunun yarısı aslana benzeyen bir boğa vardır." Boğa, Shiva'nın Vāhana'sı (taşıyıcısı) ve Devī'nin aslanı olduğundan, bu Arddha-nārīshvara ile tutarlıdır.

{1007} "Aydaki Adam."

{1008} Sudhāsindhu, Shangkara'nın Chandra (Ay) olduğunu söylüyor. Aydaki nektardan daha saf ve daha beyazdır. Burada verilen çeviri, Sudhāsindhoh'u ablatif olarak okuyan Shangkara ve Vishvanātha'nın yapısına göredir. Ancak Kālīcharana, iyelik durumunda okunduğunda, mücevherli adayı (Manidvīpa) çevreleyen, yedi okyanusun en içteki okyanusu olan "Nektar okyanusu kadar saf" anlamını verir.

{1009} İşaret parmağıyla başparmağa dokunarak yapılır.

{1010} Bkz. A. Avalon'un Mahānirvāna Tantra'sına Giriş. Görünen o ki, O, Sādhaka'nın bu Lotus'u delmesini çok zorlaştırıyor.

{1011} Yani O, Asthi Dhātū'nun Devatā'sıdır.

{1012} Dhyāna'nın (meditasyon) doğası, bir Sādhaka'nın ibadetiyle hedeflediği amaca göre değişir.

{1013} Eterin Bīja'sı — Hăng.

{1014} Kavi.

{1015} Shanta-chetāh. Shangkarāchāryya, Ātmānātmaviveka'sında Shama'nın Antarindriya-nigraha olduğunu, yani içsel duyuya boyun eğdiğini söylüyor.

{1016} Geçmiş, bugün ve gelecek.

{1017} Yoga kelimesi burada Jnāna'nın eşdeğeri olarak kullanılmıştır.

{1018} Ters virgüllerin içindeki kısım Bhagavadgītā, XVI.—2, 3'tendir.

{1019} Yani Hangsa, Sahasrāra'nın altındaki on iki yapraklı Lotus'un içindedir.

{1020} Kantha-mūle.

{1021} Agneya astra.

{1022} Bu ayet ne Kālīcharana ne de Shangkara tarafından dikkate alınmıştır. Bu Bala-deva tarafından metninde verilmiştir ve onun Yorumu da burada verilmiştir.

{1023} Prānāyāma'da nefesin tutulması Kumbhaka'dır.

{1024} Bu onun büyük güçlerine övgüdür (Stutivāda). Yani, eğer sinirlenirse üç dünyayı yerinden oynatabilirdi.

{1025} Açıklamaya bakın.

{1026} Güneş. Bkz. Yorum.

{1027} Ganesha.

{1028} Ājnā—emir. Bkz. Yorum. Tantrāntara Tantra bu Çakraya Shiva'nın (Shivageha) evi adını verir.

{1029} Meditasyon (Dhyāna) yoluyla elde edilen zihinsel durum.

{1030} Damaru.

{1031} Mantranın "okunması"nın (japa) yapıldığı tespih.

{1032} Guru'nun Ājnā'sının iletildiği yer burasıdır (Vishvanātha tarafından aktarılan Gautamīya Tantra). Bkz. Rudrayāmala, Ch. XXVII., v. 68, Guru'nun Ājnā'sının iletildiğini (gurorajneti) söyler. Metinde Bhruvorājneti var.

{1033} Yani Sammohana Tantra.

{1034} Bkz. Giriş, Prapanchasāra Tantra, Cilt. III., Tantrik Metinleri, ed. A.Avalon.

{1035} Ing—yani, Kālang tarati iti Itara (Vishvanātha). “Itara” kişinin Kāla'yı geçmesini sağlayan şeydir. Ing, yani burada, dünya.

{1036} Aman.

{1037} Nādī Chitrinī.

{1038} Sangkalpavikalpātmaka. Bu, alt Manas'tır ve 40. ayetin Yorumunda değinilen şey değildir. Metal fakülteleri için bkz. Giriş.

{1039} Shiva'nın Fallik amblemi.

{1040} Vishvanātha'ya göre bu, Sahasrāra'daki Nirguna Para Shiva'nın bir Angsha'sıdır (parçası).

{1041} Aman.

{1042} Ma harfi; yani tezahürden önceki Makararūpa veya Ma'dır.

{1043} Shangkara, Paramakula = Mūlādhāra Padma ve Paramakulapada = Mūlādhāra'da ikamet eden kişi olduğunu söylüyor.

{1044} Bkz. Shāradā Tilaka, Ch. V., 135, Böl. XII., cilt 117 ve devamı; Kular nava Tautra, Ch. IV. ve Giriş.

{1045} Para-pura—başka birinin cesedi veya evi. Bkz. s. 244, ön.

{1046} Siddhi.

{1047} Pādo 'sya vishvā bhūtānīti tadidang sarvvang Brahma.

{1048} Ahang devo na chānyo'smi Brahmaivāsmi na shokabhāk.

{1049} Brahmaivaikang sad-vastu tadanyadasat prapancha samudāyastu Brahma-bhāsatayā bhāsate.

{1050} Jīvātma-paramātmanoraikyachintana.

{1051} Yani Stuti-vāda veya övgü; ya da söylememiz gerektiği gibi, aslında övülmeye değer olanı övme arzusunun varlığı anlamında gerçek olan iltifat, bu arzunun dile getirildiği fiili kelimeler açısından gerçek dışıdır.

{1052} Yani, Sandhi tarafından O haline gelen a ve u ve anusvāra (m) ile Pranava'yı veya mantra Om'u oluştururlar.

{1053} Chandra-vindu'da bindu biçimindeki M harfi.

{1054} Shangkara bunu "Jaladhavala vb." olarak okuyor ve "su gibi beyaz" olarak açıklıyor. Son kısım aynı zamanda “gülümseyen beyazlık Ay'ın beyazlığına eşittir” anlamına da gelebilir.

{1055} Yani Anusvāra.

{1056} Nirālamba-purī. Nirālamba (v. post), hiçbir desteği olmayan, yani zihnin dünyayla bağlantısının kaldırıldığı anlamına gelir. Ākāshamāngsī = eti veya maddesi Ākāsha olan (Rājanirghanta Dict.).

{1057} Sonraki sayfaya ve Giriş'e bakın.

{1058} Yani zihnin yollarını kapatır ve onu kendi içinde yoğunlaştırır.

{1059} Pavana-suhrid—“Arkadaşı hava olan” = Ateş. Rüzgar estiğinde yangın yayılır.

{1060} Yani Kākī-mudrā tarafından. Shruti, Vāyu'nun bu Mudrā tarafından durdurulması durumunda zihin istikrarının oluştuğunu söylüyor.

{1061} Bu ve aşağıdaki ayetler Shāradā Tilaka, Ch. XXV., vv. 45, 46. Bu pasajın ilk kısmı Siddhāsana'yı anlatıyor.

{1062} Yani Kumbhaka tarafından.

{1063} Yani Hangsa veya Ajapāmantra'yı okuyun veya Kumbhaka'da nefes alın.

{1064} Prāna olarak tezahür eden Jīvātmā.

{1065} Hatha-yoga'nın Mudrā'larından biri. Bkz. Giriş.

{1066} Kha'nın üç anlamı vardır: Eter, Brahman ve kaşlar arasındaki boşluk (Ājnā). Brahmānanda, Yorumcu Hathayogapradīpikā, bu ayeti yorumlarken son anlamını benimsemiş ve Hathayogapradīpikā'nın 55. ayetini yorumlarken ona Brahman anlamını vermiştir.

{1067} Lafzen, dil.

{1068} Gökyüzünde veya eterde hareket eden şey. Dünyaya bağlanmaya neden olarak Chitta'yı özgürlüğünden mahrum bırakan Manas'tır. Manas'tan ayrılınca, kendi yolunda giderek, esirde özgürce hareket eder.

{1069} Unmanī, bir kelime uydurursak, manas'ın "Manaslığı"nın sona erdiği yerdir. 40. ayetin notuna bakınız. Ut = yok ve manī Manas'tandır.

{1070} Bu Jnānārnava Tantra, Ch. XXIV., cilt 37.

{1071} Bu konularda yetersiz olduğu çok iyi biliniyor.

{1072} Jyotih.

{1073} Bkz. Yorum, gönderi.

{1074} Ancak Kālīcharana'nın işaret ettiği gibi Pūrna-vibhava, çeşitli şekillerde yorumlanabilir. Vishvanātha'ya göre, Kaivalya Kalikā Tantra'nın ikinci bölümü, bizim Rahu'nun varlığını güneş ve ay üzerindeki eylemiyle fark ettiğimiz gibi, her yeri kaplayan Brahman'ın varlığının O'nun eylemiyle gerçekleştiğini söyleyen bir ayet içeriyordu.

{1075} Yani A-ka-tha üçgeni. Bkz. Pādukāpanchaka'nın 4. ayeti.

{1076} Metindeki vā parçacığı kolektif anlamda kullanılmıştır.

{1077} Burada görülüyor.

{1078} Phalānupahita-vishayitā-nāspadechchhākatvang: Arzusu sonuçtan etkilenmeyen ve herhangi bir nesneye bağlı olmayan kişi; veya başka bir deyişle, yolları bizim için anlaşılmaz olan, biz sınırlamalara tabi olan (Māyā).

{1079} Pūrna-chandrasya mandalamı.

{1080} Ambrosia Okyanusu'ndaki mücevher adası. Rudrayāmala onun nektar Okyanusunun merkezinde, dünyanın dışında ve ötesinde olduğunu söylüyor.

sayısız dünya sistemi ve Shrividyā'nın Yüce meskeni vardır.

{1081} Shakti'nin bir biçimi.

{1082} Yani Hangsah'ın sonunda aspirasyon nefesini oluşturan iki nokta.

{1083} Ölümsüz visarga—Visargarūpam avyayam.

{1084} Yani Parabindu, Ājnā'da Pratīka olan Ongkāra'nın Bindu'su tarafından temsil edilir.

{1085} Bindu, erkek harfi olan Ma'nın burun sesidir. Bindu burada tezahür etmeyen Ma.

{1086} Chanakākāra-rūpinī. Bkz. Giriş.

{1087} Görünüşe göre bu isimde bir okul.

{1088} Adı geçen tanecik, onu çevreleyen kılıfın altında ikiye bölünmüştür.

{1089} Bhagavadgītā, Ch. VIII., vv. 9 ve 10 ve Shangkarāchāryya ve Madhusūdana Sarasvatī'nin bu ayetler hakkındaki yorumu.

{1090} Shangkara'ya göre bu bir sıfattır ve "Yaratılışın sebebi olan" ve benzeri anlamına gelir.

{1091} Yani, Gāyatrī'nin Bhūh, Bhuvah ve Svah Vyāhriti adlı üç küresi.

{1092} Shangkara, Vedānta-vihita'yı okur ve ifadeyi "bu, Vedānta'nın öğretisidir" anlamında açıklar.

{1093} Gudamākunchya—yani Ashvinī Mudrā tarafından.

{1094} Prānarūpashvāsaparamātmakam. Bkz. Jnanārnava Tantra, Ch. XXI. vs. 13-18.

{1095} Karbura = beyaz ve aynı zamanda alacalı anlamına da gelir.

{1096} V. s. 219, ön.

{1097} Parantez içindeki kısım benim notumdur.—AA

{1098} Bir Yojana yaklaşık sekiz mil uzaklıktadır.

{1099} Kalās'a gelince, bkz. Giriş Cilt. III., Tantrik Metinleri, ed. A. Avalon tarafından. Ayrıca bkz. Bu cilde giriş; ve A. Avalon'un "Mantrāshāstrā Çalışmaları".

{1100} Yani tüm konuşma yetkileri.

{1101} Vāyoh laasthānam. Shangkara bunu şöyle tanımlıyor: Etat sthānam vāyoh virāma-bhūtam—burası vāyu'nun varlığının sona erdiği yerdir.

{1102} Yani Şiva, Hakāra'dır; Ha'nın üst kısmı kaldırılırsa mektubun geri kalan kısmı Hint sabanı şeklini alır.

{1103} Shuddha-buddhi-prakāsha.

{1104} Kāranāvāntarasharīra. Kārana = sebep; Avāntara = ikincil veya orta veya kapsayıcı; Şerîra = vücut. Beden, eriyip yok olduğu için bu adı almıştır. Zayıflamak anlamına gelen Shri kökünden türetilmiştir. Kāranāvāntara-Sharīra bu nedenle “davanın ara şeriatı” anlamına gelecektir. Birincil sebep Büyük Davadır. Etkileri aynı zamanda kendilerinin ürettikleri şeylerin ara nedenleridir; dolayısıyla bunlar ikincil veya ara nedensel bedenlerdir. Sakala Parameshvara'yı ilk neden olarak ele alan Mahānāda, onun etkilerinden biridir ve ürettiği ve onu takip eden şeyler açısından bir Kāranāvāntarasharīra'dır.

{1105} Tvak-tattva olarak da adlandırılan "dokunma ilkesi". Bhūtashuddhi'ye gelince, Yazarın Mahānirvāna Tantra'ya Girişinde anlatılanlara bakın.

{1106} Eter.

{1107} Bīja Krīng burada oluşturuluyor. Kakāra = Kālī; Ra-kāra = Ateş olarak Brahma; Īkāra = Mahāmāyā. Anusvāra veya Chandrabindu (Ng) ikiye ayrılır; yani Vishvamātā veya Evrenin Annesi olan Nāda; ve Duhkhaharā veya acıyı gideren Bindu (Bījakosha).

{1108} Adanmışların yıkandığı hac yerleri. Aynı zamanda kutsal sular anlamına da gelir.

{1109} Ateş.

{1110} Hava.

{1111} Gagana veya Eter.

{1112} Yani, Ka + Ra + Ī + Ng'den oluşan Krīng'den.

{1113} Kring.

{1114} Yani, Sammohana Tantra.

{1115} Yani onun özü Shiva ve Shakti'dir.

{1116} Nirāmaya-padōnmukhī = Kurtuluş yerine dönen kişi: bu, yüce haldeki Shakti'dir.

{1117} Shiva'ya yönelmek, ona niyet etmek veya yüzü ona dönük olarak, yani burada yaratma eğilimi vardır. Yani ilk durum Chit'tir. Nāda, Shakti ve Bindu'nun Mithah samavāya'sıdır. Bu ilişkinin kurulması, erkek veya Bindu olarak göründüğünde, yaratılış amacıyla Şiva'ya yönelmesini hızlandırır.

{1118} Metni Tasyā eva shakternādabindū srishtyupayogyarūpau (Upayoga, yaratma kapasitesi veya uygunluğudur) olarak okumak. Bununla birlikte, Prishatyupayogyarūpau olarak okunursa çeviri şu şekilde olacaktır: "Şakti'nin Nāda ve Bindu yönleri hem dişil (prishatī) hem de eril (upayogya) - bunun ya da erkeğin uygun arkadaşı."

{1119} Başka bir okumaya göre bu kısım "Tattva olan kişi" anlamına gelecektir. Bu pasaj Prapanchasāra Tantra'dandır.

{1120} Tamamen birleştiği Chit olarak oradadır. O "Chit'i ölçer" - yani Chit ile birlikte ve Chit olarak var olur ve aynı zamanda biçimlendirici bir faaliyettir. Yukarıdaki çeviri metnin çevirisidir, ancak ayet sanki Chinmātrā jyotishah değil de Chinmātra jyotishahmış gibi başka bir yerden alıntılanmıştır, bu durumda çeviri şu şekilde olacaktır: "Sadece bilinç olan Jyotih'in yakınındayken arzulu hale gelen kişi değişimin kitlesel hale gelir ve Bindu biçimini alır."

{1121} Yani her ikisi de küpe şeklinde altındır.

{1122} Bu yer, Vishvanātha'nın alıntıladığı Svachchhandasanggraha'da Yüce Eter (Parang-vyoma) olarak adlandırılır. Parama-vyoma, Pancharātra'da En Yüksek Cennete veya Vaikuntha'ya verilen addır. Bkz. Ahirbudhnya, 49.

{1123} Vishvanātha'nın aktardığı Svachchhanda sanggraha'ya göre Sahasrāra'ya Akula denir.

{1124} Kevalānanda-rūpam.

{1125} Ātmā, Chit olarak kabul edilir.

{1126} Toprak, su, ateş, hava, eter.

{1127} Toprak Elementinin Bölgesi veya Mūlādhāra Çakra.

{1128} Koku ilkesi veya Tanmātra.

{1129} Svādhishthāna, su bölgesi (Jala).

{1130} Tat ilkesi.

{1131} Mani-pūra, ateş bölgesidir (Vahni).

{1132} Görüş ilkesi.

{1133} Anāhata, hava bölgesidir (Vāyu).

{1134} Dokunma ilkesi.

{1135} Eterin (Nabhas) bölgesi olan Vishuddha.

{1136} Ses ilkesi.

{1137} Sonraki nota bakın.

{1138} Bkz. Giriş ve yayın, Açıklama.

{1139} Egoizm — öz-bilinç.

{1140} Yani, şeylerin ifade edilme sırasına göre fiili düzeni.

{1141} Mahat-tattva, Prakriti'nin bir Vikriti'sidir. Mūlabhūta avyakta (tezahür etmemiş kök varlık), Sāngkhyan Mūlaprakriti'ye karşılık gelir. Burada, Rāghava Bhatta'nın söylediği gibi, Tattvasrishti belirtilmektedir (Bölüm I., ayetler 17, 18, Shāradā).

{1142} Srishtibheda - yani bir Āhangkāra Sattva'nın, diğeri Rajas'ın ve üçte biri Tamas'ın üstünlüğünün sonucudur.

{1143} Bu, ürün anlamındadır. Shaivashāktadarshana'da Mula prakriti'nin kendisi Shivashāktitattva'nın bir ürünüdür çünkü Benlik kendisine karşı aşağılık hale gelir.

Yani, Paravastu'nun bakış açısından bakıldığında bu bir sonuçtur, ancak onu ürettiği şeyle ilişkili olarak bakıldığında bir nedendir.

{1145} Vikritih prativimbatā—bir aynada kişi görülür, ancak görüntü kendisi değildir.

{1146} Rāghavabhatta bunun Shaiva doktrinine göre böyle olduğunu söylüyor.

{1147} Boddhavya-lakshanā—yani bilinebilen şey; amaç veya tezahür etmiş Prakriti.

{1148} Bkz. Giriş.

{1149} Sa-sangkalpa-vikalpa'ya gelince, bkz. Giriş.

{1150} Yani, Indriyaların kaynağı olan Taijasa ahangkāra.

{1151} Sic. Bu pasajda Samanî atlanmıştır.

{1152} Mātrārddhā. Devī Bhāgavata'da I, 1, v. 55 ve III'te Arddha-mātrā (Nāda'nın adıdır) ifadesi vardır. 5, v. 29 ve Nīlakantha bunu Parampadam = yüce durum veya Brahman olarak tanımlar. Arddha-mātrā ifadesi Chandī I. 55'te de hemen hemen aynı anlamda geçmektedir. Gopāla Chakravartī şunu söyleyen bir pasajdan alıntı yapıyor: "Arddhamātrā niteliksizdir (Nirguna) ve Yogi tarafından gerçekleştirilebilir." Şunları söyleyen başka bir pasajdan alıntı yapıyor: "Om - bu üç Veda, üç Loka ve üç Lokas'tan sonra Mātrārdha dördüncüsü - Yüce Tattva." Bkz. Chandī “Tvamudgīthe arddhamātrāsi” ve Devībhāgavata, I. 5, v. 55. Shruti şöyle diyor: “Sen Pranava, Gāyatrī ve Vyāhriti'nin Arddhamātrā'sısın.” Burada Devī ve Brahman'ın birliği gösterilmektedir. O, Māyā (Māyāvishishtabrahmarūpinī) ile birleşmiş Brahman'dır. Nādabindu Upanishad (v. 1) şöyle der: “A-kāra sağ kanattır (kuş şeklinde gösterilen Om'un), U-kāra diğer (sol) kanattır, Ma-kāra kuyruktur ve Arddhamātrā kafadır. Sattva onun bedenidir ve Rajas ve Tamas onun iki ayağıdır. Dharma onun sağ gözüdür ve Adharma da sol gözüdür. Bhūr-loka ayakta, Bhuvarloka dizlerinin üstünde; Svarloka ortada, Maharloka ise göbeğinde; Janaloka kalbinde, Tapoloka boğazında ve Satyaloka kaşlarının arasındadır.” Ayrıca bkz. Brahmavidyā Up., v. 10.

{1153} Yedi ana ince tondan üçüncüsü.

{1154} Shāradā, Ch. I., vv. 7-9. Sakala, Nishkala veya Nirguna'nın aksine, Sāngkhya'ya göre Prakriti olan Gunas'ın Sāmyāvasthā'sı olan Kalā ile birleşmek anlamına gelir. Vedantistlere göre (Māyā'nın)

Vāda), Kalā Avidyā'dır. Shaiva Tantra'da Kalā, Shakti'dir (Rāghava Bhatta).

{1155} Başka bir metinde Shivātmaka vardır; yani Vindu, Shiva yönüdür.

{1156} Samavāya = kshobhya-kshobhaka-sambandha - lafzen, karşılıklılık bağlantısı olan bağlantı.

{1157} Bkz. Giriş.

{1158} Shāradātilaka'nın Rasika Mohana Chattopādhyāya baskısında metinde sanki Vīja'yı nitelendiriyormuş gibi Shivātmaka yazıyor ki bu hatalı görünüyor.

{1159} Vishvanātha, Unmanī'den Samanā'nın üstünde söz eden Svachchhandasangraha'dan alıntı yaparak Unmanī aşamasında Kāla ve Kalā arasında hiçbir ayrım yapılmadığını söylüyor; beden yok, Devatā yok ve sürekliliğin kesilmesi yok. Rudra'nın saf ve tatlı ağzıdır. Bkz. Vrittihinam manah, Shiva Sanghitā, V., 219'da.

{1160} Sahasrārādhārā. Bkz. Giriş.

{1161} Sarva-sangkalpa-rahitā—yani, her türlü bağlılıktan özgür olan, hiçbir eylemde hiçbir şeyin teşvik etmediği kişi.

{1162} Vishvanātha bundan Samanā olarak söz eder ve Onun Chidānandasvarūpā (yani Chit ve Ānanda) olduğunu ve tüm nedenlerin nedeni (Sa rvakāranakāranam) olduğunu söyler.

{1163} Vaidika Lakāra (La).

{1164} Yani Sahasrāra'da elli bir harf düzenlenemez.

{1165} Yani, baştan sona.

{1166} Baştan sona.

{1167} Sanskritçe sözlü bileşiğin bir biçimi.

{1168} Dakshināvarta—saatin ibrelerinin çalıştığı yöntemin tam tersi.

{1169} Aydaki adam.

{1170} Vishvanāthā'ya göre akathādi üçgeni.

{1171} Shūnya = Bindu - yani Parabindu veya İşvara, merkezi Brahman'ın (Brahmapada) meskenidir. Kuzey Shaiva ve Shākta okullarında Sadāshiva ve Īshvara, Shiva Tattva ve Shuddhavidyā arasındaki deneyimin nimesha ve unmesha yönleridir; eskisine Shūnyātishūnya adı verilir. Güneş ve Ay dairelerinin Sahasrāra'daki konumları ve on iki yapraklı lotusun Kāmakalā ile konumları Metinde verilmiştir.

{1172} = Devalar.

{1173} Bindu şeklini aldığında, faaliyet gösteren Gunas'la birliktedir, çünkü o zaman Sakala'dır.

{1174} Ay'ın on yedi Kalā'sı (rakam) vardır, ancak nektar damlayan Amā ve Nirvānakalā yalnızca bu aşamada ortaya çıkar. Diğer Kalā'lardan Skanda Purāna Prabhāsa Khanda'da bahsedilmektedir.

{1175} Özgürleşmenin Mutluluğu ve Shiva ile Shakti'nin birliğinden doğan mutluluk; video gönderisi.

{1176} Ajnana.

{1177} Moha.

{1178} Kanda soğan veya kök anlamına gelir. Yoginīhridaya, bu Kanda'nın ince Parānanda kandabindurūpa veya Bindu formundaki (Vishvanātha) yüce mutluluğun kökü olduğunu söyler.

{1179} Yorumcuya göre Kanda'yı nitelendiriyor. Bindu O çemberidir; boşluk Brahmapada veya içerideki boşluktur.

{1180} Vishvanātha bu Şiva'nın Saguna Şiva olduğunu söylüyor.

{1181} "O sensin." Bkz. Giriş.

{1182} Yani Moksha.

{1183} Yani O'nun içindeki Rasa Virasa olmuştur.

{1184} Yorum yazısında görüldüğü gibi bu, şu şekilde çeşitli şekillerde tercüme edilebilir: "Ay'ın gümüşi ışınlarına benzeyen sürekli ve bol miktarda nektar akıntısı dökerek" veya "Ay'ın yok edilmesi için güçlü, aralıksız ve nektar benzeri sözlerle" yanılsamanın karanlığı" veya "Merhameti nektara benzeyen ve Brahma-mantranın özünü içeren kelimenin sürekli tekrarlanmasıyla."

{1185} Yani, Aishvaryya'nın altı formunun sahibi olan Rab.

{1186} Zihni ibadet nesnesiyle birleşmiş olan, kendini kontrol eden.

{1187} Jnānā manevi bilgi veya bilgeliktir ve Vijnānā maddi dünyanın (bilim) bilgisidir.

{1188} Yani kendini kaptırmış olan.

Lalitā-Rahasya'dan pasajın ikinci kısmı şu şekilde tercüme edilmelidir: "Brahman yolunu takip etse bile onun parlak Sevgilisine ulaşmak zordur; Parama Brahma, Onun nilüfer ayaklarının ışıltısından başka bir şey değildir." Metindeki çeviri, burada çevrilen Shatchakra Nirūpana'nın Sanskritçe Baskısında verilen okumaya göredir ve hatalı gibi görünmektedir. Brahma-vartma-sudurlabhā tek kelime olarak okunmalıdır. Metinde alıntılanan baskı, bunu iki kelime olarak okur. Anlam şu ki, on iki yapraklı nilüferdeki Guru, Shakti'sinin ayaklarının izini göğsünde taşıdığı için, Guru Paramabrahman olduğu sürece, ikincisinin de öyle yaptığı söylenebilir.

{1190} Bu, üstün gibi gösterilen Shakti'ye bir övgüdür.

{1191} Bu pasaj Nirvāna Tantra'nın 3. Patala'sında yer alır (Rasika Mohana Chattopādhyāya Baskısı, s. 3) ve Devī'nin şu sorusuna yanıt verir: “Turīyadhāma'da (dördüncü durum) bulunan Deva) tartışmasız Paramātmā'dır: eğer baştaki Lotus'a yerleştirilirse, ona dışarıdan nasıl saygı gösterilebilir?" Yani, Sādhaka, kendisi de eğilmiş olan başın önünde nasıl eğilebilir?

{1192} Yorumcu tarafından aktarılan pasajda "Tadangsham" (kendi kısmı) yazıyor; RM Chattopādhyāy'in Baskısında burada "Tadrūpam" (onun biçimi) okunur ve bu okuma burada benimsenmiştir.

{1193} Yani, Guru, Paramaguru, Parāparaguru ve Parameshthiguru.

{1194} Bu pasaj Patala II'de geçmektedir. (RM Chattopādhyāya Baskısının s. 3'ü), bütünüyle şu şekildedir: “Onun (Sahasrāra) içinde, Ey Deveshī, Antarātmā'dır ve onun üstünde Vāyu ve üstünde Mahānāda, Brahmarandhra'dır. Brahmarandhra'da Ebedi Huzur ve Mutluluk olan Visarga vardır. (Peaceniranjana, aynı zamanda paslanmaz, yanılgılardan arınmış anlamına gelir.) Onun üstünde Devī Shangkhinī, Yaratıcı, Koruyucu ve Yıkıcı vardır. Aşağıda yer alan Üçgen üzerinde meditasyon yaparak Kailāsa'nın (Shiva'nın cenneti) orada olduğunu düşünür. Ey Mahādevī, rahatsız edilmeyen Chetas'ı (kalp veya zihin) buraya yerleştirerek kişi, hayatının tüm dönemi boyunca (Jīva-jīvī), tüm hastalıklardan arınmış olarak yaşar ve böyle biri için yeniden doğuş yoktur. Burada ne çoğalmayı ne de azalmayı bilen Amākalā sürekli parlıyor ve onun içinde yine Nirvāna Kalā olarak bilinen on yedinci rakam var. Nirvāna Kalā'nın içinde ateşli Nibodhikā vardır. Onun üzerinde on milyon güneş kadar parlak, tezahür etmemiş Nāda vardır. Bu mükemmel Nirvāna Shakti'dir, her şeyin nedenidir. Bu Shakti'de, değişmez ve illüzyondan arınmış olan Shiva bilinmelidir."

{1195} Bkz. Jnānārnava Tantra XXIV. 36.

{1196} Patala III.

{1197} Bu alıntının Prasannakumāra Shāstri'nin bu Tantra Baskısında izi bulunamamaktadır.

{1198} Pādukā Panchaka'nın 7. ayetine ilişkin notlara bakınız.

{1199} Önceki video, 39. cilt.

{1200} Vichikīrshu—"kendini çarpıtmak istiyor." Burada “çarpıtma” ya da stres yaratımdır. Bkz. Giriş. Farklı bir okuma videosu için, s. 266.

{1201} Shunya. Shūnya, Bindu'nun içindeki boş alandır.

{1202} Konum Sāmīpye saptamī olarak okunmalıdır; yani boşluk Chandramandala'nın içinde değil yakınındadır; aksi takdirde bir çelişki var gibi görünüyor.

{1203} Shiva-sthānam.

{1204} Yani, Parama Purusha'nın yeri—Vişnu.

{1205} Vişnu ve Şiva.

{1206} Shakti veya Tanrıça.

{1207} Şakti-şiva.

{1208} Vişnu'ya tapanlar.

{1209} Hangsasya prakriti-purushobhaya-rūpa-tvāt. Hang Purusha'dır ve Sah Prakriti'dir.

{1210} Çita.

{1211} Sangsāra, insanların Karma'ları tarafından yönlendirildiği doğum ve yeniden doğuş dünyası.

{1212} Burada Vishvanātha'nın yorumu benimsenmiştir; buna göre Kha = Brahman'dır. Terim aynı zamanda “hava” veya “eter” anlamına da geldiğinden, metin “O, gökyüzünde dolaşabilir” şeklinde tercüme edilebilir.

{1213} Bölüm. XVIII. v.60.

{1214} Na sharīrī bhavati—bir bedeni olmasına rağmen o ondan değildir.

{1215} Telang'ın Tercümesi: “Onun bu dünyada yapılanlarla ve yapılmayanlarla hiçbir ilgisi yoktur; ne de onun menfaati hiçbir varlığa bağlı değildir” (s. 54, Sacred Books of the East, Cilt VIII.).

{1216} Yani, Shrīdhara-svāmī'nin Gītā Üzerine Yorumu.

{1217} Yani, bir okyanusun durgun yüzeyi gibi huzur ve sessizlik, yüce devletin özelliğidir.

{1218} IV., 37.

{1219} Böyle bir kişi böyle bir güce sahip olabilir ancak bunu yanlış bir şekilde kullanmayacaktır.

{1220} Khagati; bu Kālīcharana'nın Vishvanāthā'ya ilişkin yorumudur, bkz. {1212}, ön.

{1221} Kālīcharana "Vidyotitā" okuyor, ancak Shangkara "Nityoditā" okuyor, sürekli parlıyor.

{1222} Yorumcu'nun alternatif okuması: Pūrnānandaparamparātivigalat-pīyūsha-dhārā-dharā. Paramparā "sürekli bir yolda" anlamına gelebilir veya Param, Shiva ve Parā, Shakti anlamına gelebilir. Anlamdaki bu farklılık, bu kelimelerin farklı okunma şekillerinden kaynaklanmaktadır.

{1223} Shangkara'ya göre Parā, toplu olarak Parā, Pashyantī, Madhyamā ve Vaikharī anlamına gelebilir. Para ve Parā Bindurūpa Shiva ve Shakti'dir.

{1224} Vishvanātha, bu Amākalā'nın Ūrddhvashaktirūpā veya yukarı doğru (Brahman'a doğru) hareket eden Shakti olduğunu söylüyor.

{1225} Yani Amākala'nın eğrisi içinde. Vishvanātha, Amākalā'nın içinde değil, Amākalā'nın da dahil olduğu Chandramandala'nın içinde olduğunu söylüyor.

rakamlar. Nirvānakalā'nın Vyāpinītattva olduğunu söylüyor.

{1226} Bkz. s. 274, ön.

{1227} Hārdda-chaitanyam. Amara, Hārdda'yı prema, sneha olarak tanımlıyor — yani şefkat, aşk. Bu, kalpte tapınılan Ishtadevata'dır; Kendisi Rab'bin kalbi olan Shakti. Kelime hrid=kalp kelimesinden türemiştir. Devatā aynı zamanda Hārddhakalā olarak adlandırılan şey olarak da mevcuttur. Bkz. Giriş.

{1228} Bu, Vishvanātha'ya göre Samanāpada veya Samanī Shakti'dir. Bu devlet, çok sayıda bağdan (Pāshajāla) tamamen arınmış değildir.

{1229} Prema. Notlara bakın, yayınlayın.

{1230} Bu "Tattva" kelimesinin Vishvanāthā tarafından Shivābhedajnānam olduğu, yani Shiva ile Shivā arasındaki ayrımın olmadığı söylenmiştir.

{1231} Yani hilalin içinde. Vishvanātha'ya göre konum yakınlığı belirtir ve ortaya yakın ancak biraz yukarısı anlamına gelir.

{1232} Bu kelime Shangkara tarafından "Para veya Yüce kadar yüce olan" anlamına gelecek şekilde tanımlanmıştır. Vishvanātha bunun "Geleceği ölçen" (uttarakāla) anlamına geldiğini söylüyor; yani gelecekteki tüm zaman Onun kontrolündedir.

{1233} Cennet, Dünya ve Cehennem Dünyası.

{1234} Yani, Jīva bilinci.

{1235} Yadā bhūmau patati tadā sangjnāyukto bhavati. Burada Jīva'nın yaratılışından bahsediliyor.

{1236} Bkz. Giriş ve 40. ayetin notu, özellikle de Nāda, Bodhinī ve Bindu ile ilgili kısım.

{1237} Yani, Nāda olarak Shakti.

{1238} Avyakta-nāda—tezahür edilmemiş ses.

{1239} Niranjana. Bu kelime ya Nih + anjana (yani paslanmaz) ya da Nih + ranjana (zevk veya acıdan etkilenmeyen, hareketsiz) anlamına gelebilir.

{1240} Nirvikāra. Bazıları nirvikalpa'yı ya da koşulsuz bilinci okuyor. Nirvikalpa aynı zamanda Samādhi'nin son aşamasıdır; burada (Nir) belirli ayrımlar (Vikalpa) yoktur ve şu ve bu da yoktur.

{1241} Tamo-gunādhikyena kevaladhvanyātmako' vyaktanādah.

{1242} Raja ādhikyena kinchit varna-baddha-nyāsātmakah. Buradaki anlam, harflerin bir şekilde bir arada, farklılaşmamış devasa bir biçimde var olduğu gibi görünüyor.

{1243} Sattvādhikyena vindu-rūpah.

{1244} Tatashcha nāda-vindu-nibodhikā arkendu-vahni-rupāh. Jnāna Ateştir çünkü tüm eylemleri yakar. Eylemin sonucu gerçekleştiğinde eylem sona erer (bkz. v. 45'in notu). Ichchhā Ay'dır çünkü Ichchhā yaratılışın öncüsüdür ve ebedidir. Ay, ne çoğalmayı ne de çürümeyi bilen Amā-kala'yı içerir. Kriyā Güneş'tir çünkü Güneş gibi her şeyi görünür kılar. Çabalamadıkça idrak ve tezahür olamaz. Bkz. “Bir Güneşin tüm Lokaları tezahür ettirmesi gibi” (Gītā).

Aşağıdaki gruplar halinde bir düzenleme yapılırsa Metin daha açık hale gelecektir: (1) Nāda, Sun, Kriyā; (2) Bindu, Moon, Ichchhā; (3) Nibodhikā, Ateş, Jnāna. Ama bkz. Giriş.

{1245} Shiva-padam veya Shiva'nın durumu. Vishvanātha bunun, ne Kāla'nın ne Kalā'nın, ne zamanın ne de mekanın olduğu Şakti'nin Unmanī durumu olduğunu söylüyor. Bu, Shiva'nın (Shivatanu) bedenidir. Daha sonra Unmanyante Parashivah denir.

{1246} Sakalasukhamayam. Vishvanātha burada param-akula-padam veya Yüce'nin meskeni olarak yorumladığı Paramakulapadam'ı okuyor.

Akula olarak bilinen Shiva, Kula'nın Shakti olmasıdır. Evrenin huzurunu bulduğu yer burası olduğu için böyle adlandırılmıştır.

{1247} Shuddha-bodha-svarūpam.

{1248} Sukritī. Bu tür niteliklerin hiçbir önemi yoktur. Görünüşe göre bu ve diğer bazı sıfatlar ölçü olsun diye konmuş.

{1249} Vishvanāthā Samanā diyor.

{1250} Ruhsal bilgi, söylendiği gibi: Mokshe dhirjnānam anyatra vijnānang shilpashāstrayoh. Moksha'yı (kurtuluş) kazandıran bilgiye Jnāna denir; güzel sanatlar vb. gibi diğer bilgi biçimleri ise Vijnāna'dır.

{1251} Māyābandhanāchchhādita-prakriti-purushātmaka-para-vinduh.

{1252} Unmukhī ile O'nun yaratmaya niyetlendiği kastedilmektedir.

{1253} Shiva-shaktivibhāgena. Bölünme ya da ayrılık, Şiva'nın gerçekten bölünmüş ya da Şakti'den ayrılmış olduğu anlamına gelmez -çünkü ikisi her zaman bir ve aynıdır- ama Brahman'ın içinde çözünme halindeki bir olarak gizli olarak var olan Şakti, yaratılışta O'ndan şu şekilde çıkıyor gibi görünür: tezahür eden evren.

{1254} Srishti-kalpanā. Yani özne kendisini nesne olarak bilir.

{1255} Chanaka, dış kılıfının altında bölünmemiş iki yarım bulunur.

{1256} Her şeyi kapsayan.

{1257} Paslanmaz; yani Māyā içermez.

{1258} Görünüşe göre Nirvāna-Kala.

{1259} Yani iç mekanın aksine çevre.

{1260} Jnānārnava Tantra, XXIV., 21.

{1261} Prādhānikang Brahma-pumān.

{1262} Kālikā Purāna, XXIV., v. 125.

{1263} Bölüm. BEN.

{1264} Ve aynı şekilde, Shāktānandatarangginī (Bölüm I.) Devī hakkında Māyā'sız Mahāmāyā'nın Nirgunā ve Māyā Sagunā ile birlikte olduğunu söyler.

{1265} Yani Amākala.

{1266} Avyakta-nādātmaka-nibodhikākhya-vahni.

{1267} Yani Pādukā-panchaka'nın 4. ayetinde bahsedilen üçgen şeklinde düzenlenmiş harfler. Devi, Mātrikā-mayi'dir.

{1268} Yani Hang, "erkek" Bindu'yu temsil ediyor.

{1269} Yani kelimenin tam anlamıyla "ayakta Sa" veya Sa biçimindeki Visargah. Sa harfi veya daha doğrusu sesli harf olmadan Sa harfi Visargah'a dönüşür; böylece Tejas, Tejah, Rajas Rajah olur.

{1270} Bu Varnalar A-ka-tha üçgeninin içindedir.

{1271} Chit'in doğası gereği. Bkz. Tattva Sandoha 14'te Māyā-Shakti'nin tanımı.

{1272} Erkek, Purusha.

{1273} Lafzen, Visargah'ın Jeneratörü (bkz. not {1269}, ante), çünkü Sa Visarga'dan gelir.

{1274} Rudrayāmala ve Brahmānda Purāna'da anlatılan, tüm arzuları yerine getiren Chintāmani taşından yapılmış oda. Lalitā, burayı arzu edilen tüm nesneleri (Chintita) bahşeden tüm Mantraların menşe yeri olarak ifade eder.

{1275} Jnānārnava Tantra'da (I., v. 13) şöyle denir: "Ey Pārvatī, Ha-kāra'da Bindu (Hang) ile Brahmā vardır ve Ey Maheshvarī, Visarga'nın (Sah) iki Bindusu Hari'dir ve kendim. Bu ayrılmaz bağlantı nedeniyle bu dünyadaki insanlar Hari-Hara'dan bahseder."

{1276} Bkz. Giriş.

{1277} Yani Chitrinī Nādī'nin içinde.

{1278} Genel olarak Giriş bölümünde açıklanan, Shatchakrabheda olarak bilinen, ancak pratik olarak Guru'dan öğrenilmesi gereken Yoga sürecinde.

{1279} Yorumcu Shangkara, Goraksha Sanghitā'dan alıntı yaparak, havanın ateşin yukarıya doğru gitmesini sağladığını ve ateşin Kundalini'yi uyandırdığını ve O'nun da yukarıya doğru çıktığını söylüyor.

{1280} Angga-yoga. Bkz. Giriş ve Gautamīya Tantra'dan alıntı yapan Vishvanātha (Tāntrik Texts, Cilt III., s. 133, ed. A. Avalon).

{1281} Shangkara prabhāva okur ve pasajı "Gücü Buddhi'nin saflığından kaynaklanan kişi" olarak çevirir.

{1282} Shanaih sangkochayedgudam - yani Ashvinī-mudrā tarafından.

{1283} Brahmā Mūlādhāra'dadır.

{1284} Mukhāmbhuja.

{1285} Yani, Prithivī.

{1286} Lingga'nın tepesinde Nādabindu vardır, yani Chandra Bindu. Ağız Kundalini'nin deldiği Bindu'dur.

{1287} Tena vartmanā—Kundalini'nin gideceği yer.

{1288} Kāmāgni veya Kāma'nın ateşi.

{1289} Parang Hangsābhilāshinī—yani, Onda tutku heyecanlanır ve O, Kāma'nın ateşi tarafından Sahasrāra'daki Parang Hangsa'ya doğru itilir.

{1290} Bu pasaj belirsizdir ve Tantra'nın yayınlanmış tek baskısında izi bulunamaz, ancak Hathayogapradīpikā'daki bazı pasajlara benzer. Bhūtashuddhi sürecini göstermek için çeşitli metinlerden pasajlar içeriyor gibi görünüyor. Ancak Yorumcu süreci kendi sözleriyle daha net bir şekilde anlattı.

{1291} Böylece yukarı doğru nefesin geçişini kapatır.

{1292} Yani göğüs ve anüs, böylece yukarı ve aşağı havanın geçişini kapatır.

{1293} Yani, postadan bahsedilen Kāma vāyu'nun hareketi.

{1294} Nāginī, Kundalī'nin isimlerinden biri.

{1295} Yani, Svayambhū Linga'yı çevreleyen Mūlādhāra'daki Trikona.

{1296} Burada tırnak içindeki pasajlar Hathayoga ile ilgili farklı kitaplardan alınmıştır.

{1297} Prānāyāma'da nefesin tutulması.

{1298} Hridayamākunchayet - yani Jālandhara Bandha vb. tarafından yazılmıştır. Giriş'e bakınız.

{1299} Kāma-vāyu.

{1300} Sāma-rasya, maddi düzlemde cinsel birliği belirtmek için kullanılan bir terim.

{1301} Bedenlenmiş Chaitanya'nın bir biçimi. Bkz. Yorum, gönderi.

{1302} Sırasıyla Mūlādhāra, Anāhata ve Ājnā Çakralarında.

{1303} Sharīrāvachchhinna-chaitanya.

{1304} Chitrinī'nin içindeki kanal olan Brahma-randhra'ya Brahma-nādī ve Brahma-randhra denir.

{1305} Bu, 5 Çakradaki 3 Linggas, 6 Çakra ve 5 Shiva'dır (yani Brahmā ve diğerleri).

{1306} Yüce veya Nirguna Brahman.

{1307} Yani, belirli bir Çakradaki Şiva.

{1308} Yani O, Nādi boyunca yaptığı geçişte, böyle bir birliğe uygun olan Linggaların her biriyle Onun formunda birleşir.

{1309} Bkz. 11. cilt, önceki yorum.

{1310} V. 11'e göre Parā Mūlādhāra'da, Pashyantī Svādhishthāna'da, Madhyamā Anāhata'da ve Vaikharī ağızdadır. Ancak burada anlatılan Layakrama'dır.

{1311} Lotuslar çamurda büyür ve bu Lotuslar vücudun kanında ve yağında büyür. Tanımlanan süreç Kundalini-yogadır veya Shangkara'nın Tippanī'sinde adlandırıldığı gibi Bhūta-shuddhi'dir.

{1312} Jīvātmā'yı kalpten Mūlādhāra'ya taşıyan ve böylece kendisini Kundalini ile tanımlayan Sādhaka olarak, içeri giren odur.

{1313} Yani Nādī.

{1314} Shaktyātmakachintana; veya Shiva ve Shakti'nin birliği üzerine meditasyon anlamına gelebilir.

{1315} Bu ayetler aynı zamanda Bölüm. XXV., vv. 1, 2, Shāradā Tilaka'dan.

{1316} Shaktyātmakajnāna.

{1317} Sāmarasyātmakam jnānam. Tantrāntāra, Sāmarasa'nın bir Kulayogī'nin Dhyāna'sı olduğunu söylüyor.

{1318} Stripungyogāt yat saukyhang.

Sāmarasyang prakīrtitam. Başka bir deyişle, maddi türü cinsel birliktelik olan Shiva ve Shakti Birliğinin mutluluğu.

{1319} Jnāna-chakshuh.

{1320} Chidānanda Bilinç ve Mutluluktur.

{1321} Farklı bir okuma şekli Bindu-rūpa-nidāna'dır, Bindu biçimindeki İlk Neden.

{1322} Vāmoru - lafzen, güzel kalçalar, parça bütünün örneği olarak seçilmiştir.

{1323} Madālasa-vapu.

{1324} Shunya-rupa. Shūnya, Bindu içindeki "boşluk" veya boşluk anlamına gelir — O olan Shiva, Yüce Shiva.

{1325} Kula-gahvara; Mūlādhara.

{1326} Samarasya; v.önce.

{1327} Yani Sādhaka'nın bedeni Devatā olarak kabul edilir.

{1328} Tüm meyveleri veren göksel bir dilek ağacı.

{1329} Güç fikriyle ilişkilidir.

{1330} Shakti'siz Shiva, Shava'dır (ceset): Devībhāgavata ve Ānandalaharī'nin 1. ayeti.

{1331} Lac'ın rengi olan kırmızı aynı zamanda Rajas guna'nın da rengidir.

{1332} Kundalini.

{1333} Shivasthānam'da.

{1334} Samadhi. Video Giriş ve gönderi, Yorum.

{1335} Tüm bedenlerdeki Chit olan Devī.

{1336} Chit olarak Brahman.

{1337} Saf Chit.

{1338} Yani Shangkarāchāryya.

{1339} Yani Bindu.

{1340} Chidātmāhang nitya-shuddha-buddha-mukta-sadadvayah

Paramānanda-sandohang vāsudevo' ham omi.

{1341} Yani, Ātmā sākshī chetah kevalo nirgunashcha olarak adlandırılan Ātmā'dır.

{1342} Bindu, Ma-kāra'dır.

{1343} Yani Sahasrāra bölgesinde. Pādukā panchaka'nın 4. ayetine bakınız.

{1344} Shangkara bunu Shuklapadma, beyaz nilüfer olarak okuyor.

{1345} Dhyana.

{1346} Svarūpa-Shūnya.

{1347} Bu Shāradā Tilaka'dan, Ch. XXV., cilt 26.

{1348} Vishvanātha bunu Naya-vashāt olarak okur.

{1349} Prithivī'li Bīja.

{1350} Visarga-nāsha-kāminī.

{1351} Yani Sahasrāra'daki Bindu.

{1352} Ganesha'nın Efendisi olduğu Shiva'nın görevlisi (Upadevatās).

{1353} Metinde Sic Quaere ghrarna veya Hangsa anlamında Prāna.

{1354} Yani, Gandha Tanmātra.

{1355} Yani Vişnu.

{1356} Purānakārinī—onun isimlerinden biri.

{1357} Yani, güzel bir figürü olan, parça bütün için seçilmiş kişi.

{1358} "Onun" - yani Manipūra padma'ya ait.

{1359} "Onun" - yani Anāhatapadma'ya ait.

{1360} Metinde Rākini var ama bu bir hatadır.

{1361} Vishuddhapadma.

{1362} Akāsha.

{1363} Vişnu bu özel Tantra tarafından belirtilir, ancak Sādhaka'nın Ishtadevatā'sı olan herhangi bir Devatā olabilir (bkz. s. 299).

{1364} Vide v. 40 ve onun altındaki Yorumlar.

{1365} Bu bir hata gibi görünüyor, çünkü son Mahābhūta Ākāsha Vishuddha'da çözülmüştür.

{1366} Sangharet.

{1367} Varna'nın Mātrikā Nyāsa'ya yerleştirildiği yerler.

{1368} Burada Anuloma süreci gösterilmektedir.

{1369} Yani, Nāda'nın ötesinde olan. Bkz. Giriş.

{1370} Pung-Vindu; v. posta.

{1371} Yani, Yüce Bindu'nun ağzı (Shāradā Tilaka, Ch. V., vv. 134-136'dan alıntılanmıştır). Ayrıca bkz. Shārada, Ch. XII., 123 ve Kularnava IV., 76.

{1372} bkz. Shārada, Ch. XXV., cilt 51.

{1373} Sic. Bu, Unmanī'nin Samanī'den üstün olduğunu söyleyen diğer pasajlarla çelişmektedir.

{1374} Padmadalānāng varna mayatvāt.

{1375} Ādivarnātmakam patram padmānām parikīrtitam.

{1376} Alıntılanan pasaj aynı zamanda Shāradā Tilaka, Ch. V., vv. 129-134.

{1377} Vilaya.

{1378} Yani Mūlādhāra.

{1379} Yani, Ājnā Çakranın Bindu'su Kundalini'ye dönüşür.

{1380} Shangkara, bu kadar renkli olduğunu çünkü bu erotik imgelerin geri kalanı gibi sembolik olan adet sıvısıyla karıştığını söylüyor. Kırmızı Rajoguna'nın rengidir.

{1381} Brahman Sonsuzluk ve Mutluluktur.

{1382} Chitrinīnādī'deki Kanal.

{1383} "Kup Kundalini'dir.

{1384} Samarasya.

{1385} Kuhara bir boşluktur; O zaman Kuharinī, meskeni bir boşluk olan, Mūlādhāra'nın boşluğu olan O olacaktır.

{1386} Shangkarāchāryya'ya atfedilen ünlü Ānandalaharī Stotra, Wave of Bliss Hymn'den alıntıdır. A. Avalon'un çevirisi olan “Wave of Bliss”e bakın.

{1387} Rasa: hayatın özü, özü, yani onları yeniden canlandırır.

{1388} Bkz. v. 52 ve sonraki not.

{1389} Yani, kendi meskenine döndüğünde yeniden yaratır veya diriltir; tıpkı Yukarıya doğru ilerlemesinde her şeyi “yok etmesi” veya absorbe etmesi gibi.

{1390} Mudrākārā - yani Ānandarūpinī; Mudrā = Ānandadāyinī için. Mudrā, Mud = ānanda (mutluluk) + Rāti = dadāti (verir) kelimesinden türetilmiştir: Bu nedenle Mudrā, mutluluk veren anlamına gelir.

{1391} Sura = Deva.

{1392} Yani, Mūlādhāra.

{1393} Çünkü ambrosia (Amrita) hayat verir.

{1394} Samarasya.

{1395} Vishvanātha bunu Daivatam'ı niteleyen bir sıfat olarak okuyor ve bu metinle daha uyumlu görünüyor. Brahmānda bir Bhānda ile karşılaştırılır ve Devatā'lar da bunun içindedir. Daha sonra adak bu nektar akışıyla Evrendeki Devatālara yapılır. Veya Kālīcharana'ya göre Kundalī'nin içtiği Amritā'nın Devatā'larına adak sunulur.

{1396} Daivatam, Devatā'ların kolektif biçimidir.

{1397} Bkz. Giriş.

{1398} Ona inisiyasyonu veren Guru.

{1399} Sangkshaya = Pralaya.

{1400} Nityānanda = Brahman.

{1401} Satām—lafzen, "İyinin."

{1402} Bu Ch. XII. Niruttara Tantra'nın.

{1403} Chetas veya Chitta.

{1404} Bunun anlamı 7. ayetin gönderisinde açıklanmaktadır.

{1405} Bu ayet, şu anda Varendra Anusandhāna Samiti'nin elinde bulunan merhum Achalānanda Svāmī'ye ait bir el yazmasında bulunduğu şekliyle eklenmiştir.

{1406} Dvādashārna—yani on iki yaprak. Lotusun yaprakları üzerindeki harflerden bağımsız değildir.

{1407} Yani Chitrinī Nādī.

{1408} Şiva. Beş yüzle ilgili olarak Linggārchana Tantra, c. 7, gönderiden yapılan alıntıya bakınız. Nilakantha olarak bilinen, "ölümcül zehrin neden olduğu renge benzeyen" gizli bir altıncı yüz de vardır.

{1409} Anghas — günah ve üzüntü, acı ve ceza.

{1410} Guru olarak bilinen Yüce ile Yoga.

{1411} Yani, Sarasvatī'li Bīja—Aing.

{1412} Chandra-mandala, Yorumcu tarafından (yer kipi Sāmīpye saptamī olarak okunuyor).

{1413} Aing.

{1414} Yani hem Pītha'nın hem de yaprakların gövdesinin Aing olduğunu anlarsak. Vāgbhava Bīja Aing aynı zamanda Guru Bīja'dır.

{1415} Bu ayetin tamamı 6. ayette alıntılanmıştır.

{1416} Akathādi—yani A'dan Ah'a, Ka'dan Ta'ya ve Tha'dan Sa'ya harflerin oluşturduğu çizgiler. Üç çizgi halinde yerleştirilen bu harfler üçgenin üç kenarını oluşturur.

{1417} Yani, İlahi Vasfın çağrıldığı ve tapınıldığı şema.

{1418} Vindutrayāngkurabhūta—yani filizlenen filizleri olarak üç Bindus'a sahipler.

{1419} Trivinduh sā trishaktih sā trimūrtih sā sanātanī.

{1420} Varnāvayava-rūpinī. Bindu filizlenerek filizlenerek harfler halinde ortaya çıkar. Harfler Bindu'dan filizlenmiş; yani Evren Bindu'dan evrimleşmiştir.

{1421} Üçgenin tepe noktasının aşağıya doğru olduğu unutulmamalıdır.

{1422} Vāmāvartena vilikhet. Çizim saatin ibrelerinin tersi yönde yapılmıştır.

{1423} Yani, üç Bindus tek ve ayrıca ayrı olarak kabul edilir.

{1424} Yani, Yoni'nin solunda ve sağında veya izleyicinin sağında ve solunda.

{1425} Patala.

{1426} Sākshātparashaktimaya.

{1427} V. 35, Shat-chakra-nirūpana.

{1428} Bu Antarātmā Hangsa'dır. Metindeki “bin yapraklı nilüferde” kelimeleri Sāmīpye saptamī olarak okunmadıkça buradaki görünüm

Hangsa'nın on iki yapraklı nilüferde olduğu ifadesi Kālicharana tarafından benimsenenden farklıdır.

{1429} Singhāsanā—lafzen, aslan koltuğu, onurlandırılan kişinin koltuğu, Kral'ın koltuğu.

{1430} Yani onların özü Māyā ile birlikte Chit'tir.

{1431} Sarasvatī'nin Bīja'sı veya Vāgbhava Bīja, Aing'dir. Ai on ikinci sesli harftir.

{1432} Yani, hem Prakriti hem de Purusha olan Paramahangsa.

{1433} Lafzen, "Evreni yok eden ışık."

{1434} Yani, Hangsa'nın oluştuğu Hang ve Sah'ın birleşimi.

{1435} Burada Ateş yaşamın kökenidir ve bu nedenle Brahmā ile ilişkilendirilir. Ay, Vishnu ile ilişkilidir. Ve burada sözü edilen Güneş, dağılma (Pralaya) sırasında dünyayı yakmak için yükselen on iki güneşi (Āditya) temsil eder.

{1436} Yasmāt, orijinalde verilen kıraata göredir. Aynı pasaj başka bir yerde yasmāt yerine yāmyāt (güneyden) şeklinde alıntılanmıştır.

{1437} Vyaktibhūya punarvāme için vakrībhūtā punarvāme'yi okumak.

{1438} Başka bir okumaya göre, "Ichchhā ve Jnāna Raudrī'nin birleşimiyle Shringāta'yı yaratır." Yukarıda alıntılanan pasaj, Kāma-kalā'nın Kundalini'nin incelikli bir formu olduğunu, Akatha üçgeninden daha incelikli olduğunu göstermektedir. Bkz. Ānanda Lahari, v. 21, Kundalini'nin Sukshma dhyāna'sının verildiği yer.

{1439} Shiva Guru'dur.

{1440} Yani, Hang ve Sah. İkisinin birleşimi Hangsah'ı oluşturur.

{1441} Huta-bhuk-shikhā-sakha—Ateşin alevinin dostu. Bununla Vāyu (hava) kastedilmektedir. Bu bölgede Vāyu olmadığından Vāyu üçgenin üzerinde veya Manipītha'nın üzerinde olamaz.

{1442} Tasya parīnatasya. Görünüşe göre anlam, üç Bindus'un veya Hangsa'nın aşağıda olduğu, ancak kolektif olarak oluşturdukları üçgenin veya Kāmakala'nın yukarıda olduğu ve bu anlamda Hangsa'nın Manipītha'nın hem üstünde hem de altında olduğudur.

{1443} Diospyros glutinosa.

{1444} Bu, üstünlüğün amblemidir.

{1445} Svachchhandam ātmechchhayā.

{1446} bkz. Mantrārnā devatāh proktā Devatāguru-rūpinī.

{1447} Veya bin yapraklı nilüfer bölgesinde.

{1448} Yorumcu bunu ve ilk gruptaki pasajı farklı Yāmala'lardan hangisinden alıntıladığını söylemez.

{1449} Sahajānanda—yani mutluluk kendiliğinden ortaya çıkar. Bu mutluluk Svabhāva'dır.

{1450} Perikarpın nilüfere bağlı olan kısmını baş olarak kabul edersek, öyle görünüyor.

{1451} Kāmakala.

Bu iki açıklama aşağıdakilerin belirtilen sıraya göre konumu konusunda hemfikir görünüyor: yani on iki yapraklı Lotus ile A-ka-tha üçgeni, Manipītha, yukarıda Bindu ve altta Nāda. O halde geriye Hangsa ve oluşturdukları Kāmakalā'nın konumu dikkate alınmalıdır. Her ikisi de bir ve aynıdır; birincisi üç Bindus'tur ve ikincisi, alt A-ka-tha üçgeninin (çünkü) çıktığı (ve bu anlamda onun bir parçasını oluşturduğu) oluşturdukları üçgendir (Kāmakalā).

bu Varnamaya). İkinci sınıflandırmada üç Bindu ve bunların oluşturduğu üçgen (Kāmakalā) birmiş gibi ele alınır ve Manipītha'nın üzerine yerleştirilir. İlk sınıflandırmada, görünüşe göre 4. ayette alıntılanan Kangkālamālinī Tantra'ya uygunluk sağlamak amacıyla, Hangsa ve bunların oluşturduğu üçgen ayrı ayrı ele alınmakta, birincisi Manipītha'nın altına, diğeri Manipītha'nın üstüne yerleştirilmektedir.

{1453} Shiva, yüzü Doğu'ya dönük olarak oturuyor.

Bu dosya indirildiitibarenZ-Kütüphane proje

Bilgiye ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-kütüphane.se singlelogin.re zlibrary.se'ye git single-login.ru

Resmi Telegram kanalı

Z Erişimi

https://wikipedia.org/wiki/Z-Library